TEXTE

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 93, col. 1

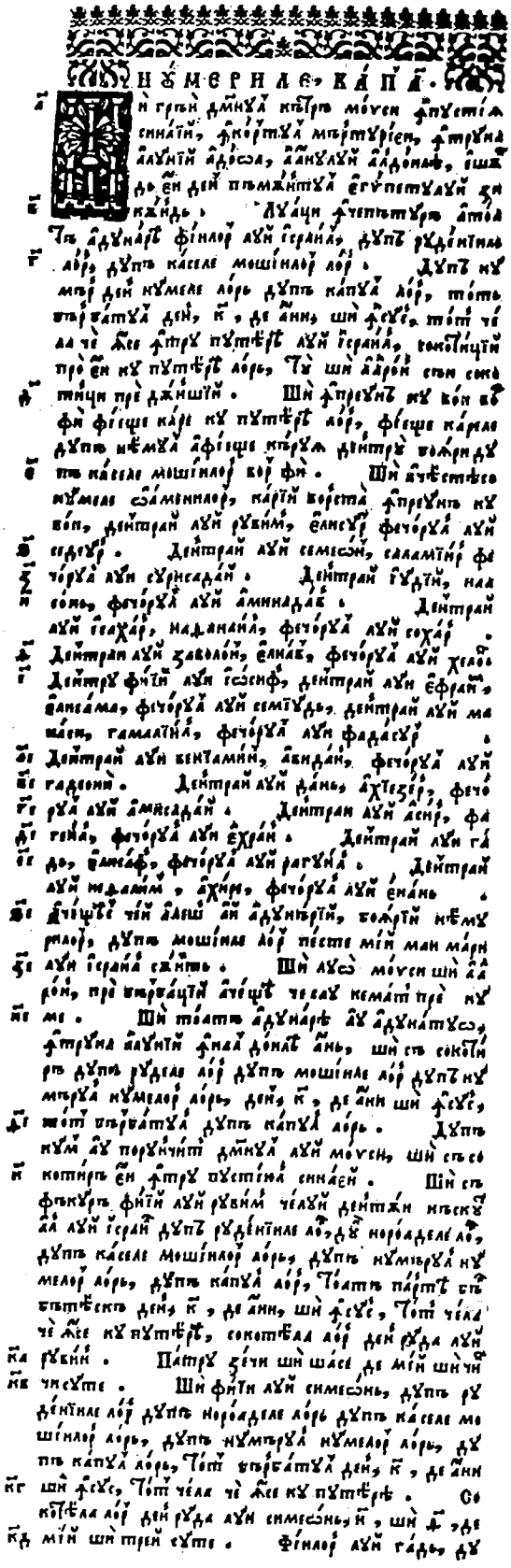

NUMERILE

CAP 1

1. Şi grăi Domnul către Moisi în pustiia Sinaii, în cortul mărturiei, într-una a lunii a dooa a anului al doilea, ieşînd ei den pămîntul Eghipetului zicînd:

2. „Luaţi începătură a toată adunarea fiilor lui Israil, după rudeniile lor, după casele moşiilor lor, [3] după număr den numele lor, după capul lor,

3. Tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase întru putêrea lui Israil, socotiţi-i pre ei cu putêrea lor; tu şi Aaron să-i socotiţi pre dînşii.

4. Şi împreună cu voi vor fi fieştecare cu putêrea lor, fieştecarele după neamul a fieştecăruia dentru boiari, după casele moşiilor vor fi.

5. Şi acêstea-s numele oamenilor carii vor sta împreună cu voi: dentr-ai lui Ruvim: Elisur, feciorul lui Sedeur;

6. Dentr-ai lui Semeon: Salamiir, feciorul lui Surisadai;

7. Dentr-ai Iudii: Naason, feciorul lui Aminadav;

8. Dentr-ai lui Isahar: Nathanail, feciorul lui Sohar;

9. Dentr-ai lui Zavolon: Eliav, feciorul lui Helon;

10. Dentru fiii lui Iosif, dentr-ai lui Efraim: Elisama, feciorul lui Semiud; dentr-ai lui Manasi: Gamaliil, feciorul lui Fadasur;

11. Dentr-ai lui Veniamin: Avidan, feciorul lui Gadeoni;

12. Dentr-ai lui Dan: Ahiezer, feciorul lui Amisadai;

13. Dentr-ai lui Asir: Fagheil, feciorul lui Ehran;

14. Dentr-ai lui Gad: Elisaf, feciorul lui Raguil;

15. Dentr-ai lui Nethalim: Ahire, feciorul lui Enan.

16. Aceştea-s cei aleş ai adunării, boiarii neamurilor, după moşiile lor, peste mii mai mari lui Israil sînt."

17. Şi luo Moisi şi Aaron pre bărbaţii aceştea ce s-au chemat pre nume.

18. Şi toată adunarea au adunatu-o, într-una a lunii, în al doilea an, şi să socotiră după rudele lor, după moşiile lor, după numărul numelor lor den 20 de ani şi în sus, tot bărbatul după capul lor,

19. După cum au poruncit Domnul lui Moisi, şi să socotiră ei întru pustiiul Sinaiei.

20. Şi să făcură fiii lui Ruvim, celui dentîi născut al lui Israil, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea, socoteala lor

21[20]. Den ruda lui Ruvin: [21] patruzeci şi şase de mii şi cinci sute.

22. Şi fiii lui Simeon, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea.

23. Socoteala lor den ruda lui Simeon, 50 şi 9 de mii şi trei sute.

24. Fiilor lui Gad, du/pă rudele lor, după noroadele lor, după

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

NUMĂRĂTURI

CAP 1

1. Şi grăi Domnul către Moisi întru pustiiul a Sina, întru cortul mărturiei, într-una a lunei a doaă, an al doilea, ieşindu ei den pământul Eghiptului dzicînd:

2. „Luaţi începături a tută adunarea fiilor Israil, după rudeniile lor, după casele viţelor lor, [3] după număr den numele lor, după capul lor,

3. Tot bărbatul den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea Israil, ca să-i socotiţi pre ei cu putêrea lor; tu şi cu Aaron să-i socotiţi pre înşii.

4. Şi înpreună cu voi va fi fieştecarele cu putêrea lor, fieştecarele după neamul fieştecăruia boiarin, după casele moşiilor vor fi.

5. Şi acêstea-s numerile[1] oamenilor carii vor sta înpreună cu voi: dentr-a lui Ruvim: Elisur, ficior lui Sediur;

6. Dentr-a lui Simeon: Salamiil, ficior lui Surisadea;

7. Dentru a lui Iuda: Naason, ficior lui Aminadav;

8. Dentr-a lui Isahar: Nathanail, ficior lui Sohar;

9. Dentr-a lui Zavulon: Eliav, ficiorul lui Helon;

10. Dentru fiii lui Iosif, dentru a lui Efraim: Elisama, feciorul lui Semiud; dentr-a lui Manasi: Gamaliil, ficiorul lui Fadasur;

11. Dentru a lui Veniamin: Avidan, ficiorul lui Gadeoni;

12. Dentr-a lui Dan: Ahiezer, ficior Amisadai;

13. Dentru a lui Asir: Fagheil, ficior lui Ehran;

14. Dentr-a lui Gad: Elisaf, ficior lui Raguil;

15. Dentr-a lui Nefthalim: Ahire, fiiu Enan.

16. Aceştia-s cei aleş ai adunării, boiarin<i> seminţiilor, după neamurile lor, preste mii mai mari lui Israil sîntu."

17. Şi luă Moisi şi Aaron pre aceşti oameni ce s-au chemat numere.

18. Şi toată adunarea au adunatu-o, într-una a lunii, înn-al doilea an, şi să socotiră după naşterile lor, după numărul numelor lor den 20 ani în sus, tot bărbatul după capul lor,

19. După cum au porăncit Domnul lui Moisi, şi să socotiră ei întru pustiiul Sina.

20. Şi să fêceră fiii lui Ruvin, celui dentăi născut a lui Israil, după rudeniile lor, după năroadele lor, după casele neamurilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toţi bărbaţii den 20 ani în sus, tot cela ce iase cu putêrea, socoteala lor

21[20]. Den fêliul lui Ruvin: 46 000 şi 500.

22[21]. Şi fiii lui Simeon, după rudeniile lor, după năroadele lor, [22] după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea.

23. Socoteala lor den fêliul lui Simeon, 59 300.

24. Fiilor lui Gad, du/pă rudele lor, după năroadele

Ms. 4389

CARTEA 4 A LUI MOISEI

NUMĂRUL

Ovreiêşte VOIERDABBER

CAPUL ÎNTĂI

1. Şi grăi Domnul către Moisei în pustiia Sinaei, în cortul mărturiei, în zioa dentăi a lunii a doaoa, al doilea an după ce ieşiră ei den Ţara Eghipetului zicînd:

2. „Luaţ suma[1] a toată adunarea feciorilor lui Israil, după seminţiile lor şi după casele rudeniilor lor şi după numărul numelor lor, toată partea bărbătească, după capetele lor.

3. De la 20 de ani în sus, tot cine va fi cu vîrtute[2] den Israil, să-i socotiţ după putêrea lor; tu şi Aaron să-i căutaţ.

4. Şi să fie cu voi fieştecare după putêrea lor, fieştecine după neamu-ş, fieşte a cui den boiari după moşiia caselor să fie.

5. Şi acêstea sînt numele bărbaţilor carei vor sta cu voi: de la Ruvim: Elisur, feciorul lui Sediur;

6. Den Simeon: Salamiil, feciorul lui Surisadai;

7. Den Iuda: Naasson, feciorul lui Aminadav;

8. Den Isahar: Nathanail, feciorul lui Sogar;

9. Şi den Zavulon: Eliav, feciorul lui Helon;

10. Iar den feciorii lui Iosif, den Efraim: Elisam, feciorul lui Semiud; iar den Manasiia: Gamaleil, feciorul lui Fadasur;

11. Den Veniamin: Avidan, feciorul lui Gadeon;

12. Den Dan: Ahiezer, feciorul lui Ammisadai;

13. Den Asir: Fegheil, feciorul lui Ehran;

14. Den Gad: Elisaf, feciorul lui Raguil;

15. Iar den Nethalim: Ahirei, feciorul lui Enan.

16. Aceştia sînt aleşii nărodului, boiarii seminţiilor, după neamurile lor şi mai mari preste miile lui Israil sînt."

17. Şi luoă Moisei şi Aaron pre aceşti oameni, cărora le fură zise numele.

18. Şi adunară toată strînsura în zioa dentăi a lunii a doaoa, al doilea an, şi socotiră după neamul lor şi după rudeniia lor şi după numărul numelor lor, de la 20 de ani şi mai sus, [19] toată partea bărbătească pre capetele lor,

19. Cum porănci Domnul lui Moisei. Şi-i cisluiră[3] în pustiia Sinaei.

20. Şi fură feciorii lui Ruvim, celui dentăi născut den feciorii lui Israil, după neamul lor, şi după ceata lor, şi după casele rudeniei lor, şi după numărul numelor lor şi după capul lor, toată partea bărbătească de 20 de ani şi mai sus, tot cel ce mergea cu vîrtute, socotindu-i

21. Den seminţiia lui Ruvim, 46 000 şi 500[4].

22. Iar feciorii lui Simeon, după neamul lor, şi după ceata lor, şi după casa rudeniei lor, şi după numărul numelor lor şi după capetele lor, toată partea bărbătească de 20 de ani şi mai sus, tot carele mergea cu vîrtute.

23[22]. Socoteala lor [23] den seminţiia lui Simeon[5], 59 000 şi 300.

24. Iar feciorii Iudei, du/pă neamul lor şi după ceata

Versiune modernă

NUMERII

CAP. 1

Numărătoarea triburilor

1. Într-al doilea an de la ieşirea din Egipt, în ziua întîia a lunii a doua, în Cortul Mărturiei din pustiul Sinai, Domnul i-a spus lui Moise:

2. „Număraţi toată obştea israelită, după seminţii şi după familii, faceţi numărătoarea tuturor bărbaţilor, cu numele lor, fiecare în parte.

3. Cei care au douăzeci de ani şi mai mult, în stare să meargă la oaste, socotiţi-i bine. Împreună cu Aaron, rînduiţi-i în pîlcuri potrivite de luptă.

4. Cel mai vrednic bărbat, cap de familie din fiecare seminţie, să vă stea în ajutor.

5. Iată numele ajutoarelor voastre, după seminţii: din Ruben: Eliţur, fiul lui Şedeur;

6. Din Simeon: Şelumiel, fiul lui Ţurişadai;

7. Din Iuda: Naason, fiul lui Aminadab;

8. Din Isahar: Natanael, fiul lui Ţuar;

9. Din Zabulon: Eliab, fiul lui Helon;

10. Din fiii lui Iosif, pentru Efraim: Elişama, fiul lui Amihud; pentru Manase: Gamaliel, fiul lui Pedaţur;

11. Din Veniamin: Abidan, fiul lui Ghedeon;

12. Din Dan: Ahiezer, fiul lui Amişadai;

13. Din Aşer: Paghiel, fiul lui Ocran;

14. Din Gad: Eliasaf, fiul lui Raguel;

15. Din Neftali: Ahira, fiul lui Enan.

16. Aceştia au fost oamenii chemaţi: capii seminţiilor lor, căpetenii peste mii şi mii în IsraeL"

17. Moise şi Aaron i-au chemat după numele lor.

18. Şi s-a adunat toată obştea în ziua întîia a lunii a doua din al doilea an şi s-au statornicit spiţele neamului şi toţi bărbaţii de la douăzeci de ani în sus au fost înscrişi după seminţiile, familiile şi numele lor, om cu om.

19. Moise a făcut numărătoarea aceasta în pustiul Sinai, după cum i-a poruncit Domnul.

20. Şi s-au numărat toţi bărbaţii vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

21. Din seminţia lui Ruben au fost 46 500.

22. S-au numărat fiii lui Simeon vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

23. Din seminţia lui Simeon au fost 59 300.

24. S-au numărat fiii lui Gad/ vrednici de oaste,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

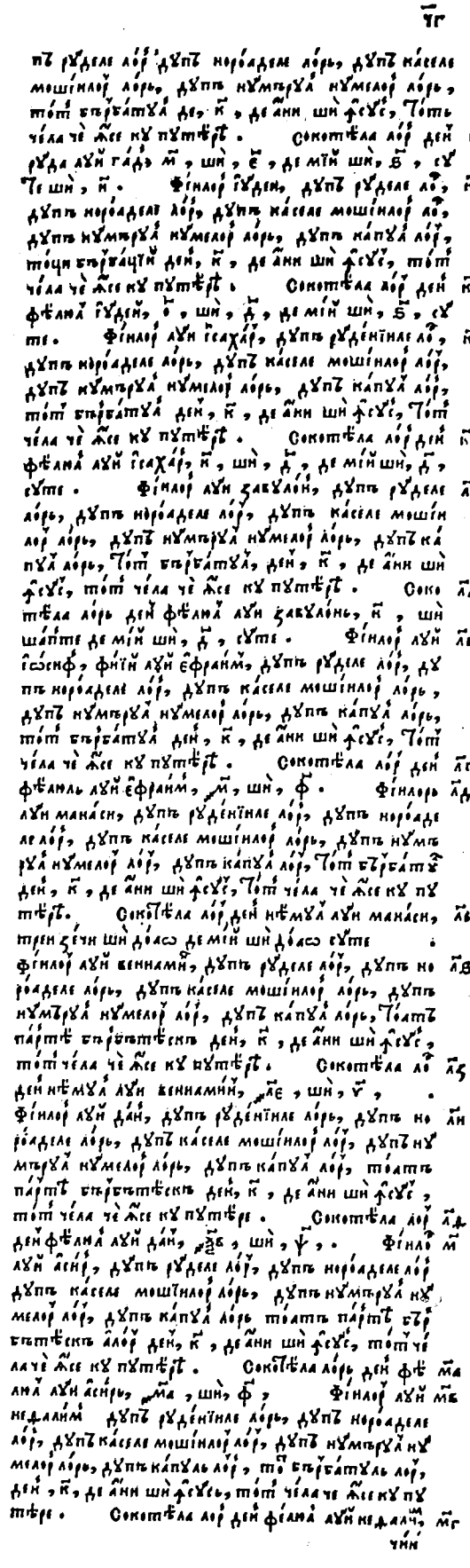

Biblia, 1688, pag. 93, col. II

casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, tot bărbatul de 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

25. Socoteala lor, den ruda lui Gad, 40 şi 5 mii şi 6 sute şi 50.

26. Fiilor Iudei, după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toţi bărbaţii den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

27. Socoteala lor den fêliul Iudei, 70 şi 4 de mii şi 6 sute.

28. Fiilor lui Isahar, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

29. Socoteala lor den fêliul lui Isahar, 50 şi 4 de mii şi 4 sute.

30. Fiilor lui Zavulon, după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

31. Socoteala lor den fêliul lui Zavulon, 50 şi şapte de mii şi 4 sute.

32. Fiilor lui Iosif, fiii lui Efraim, după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea:

33. Socoteala lor den fêliul lui Efraim, 40 000 şi 500.

34. Fiilor lui Manasi, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

35. Socoteala lor den neamul lui Manasi, treizeci şi doao de mii şi doao sute.

36. Fiilor lui Veniamin, după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

37. Socoteala lor den neamul lui Veniamin, 35 000 şi 400.

38. Fiilor lui Dan, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêre;

39. Socoteala lor den fêliul lui Dan, 62 000 şi 700.

40. Fiilor lui Asir, după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească a lor den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

41. Socoteala lor den fêliul lui Asir, 41 000 şi 500.

42. Fiilor lui Nethalim, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul lor den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêre;

43. Socoteala lor den feliul lui Nethalim, cin/cizeci şi trei de mii şi 400.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, toţi bărbaţii den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

25. Socoteala lor, den fêliul lui Gadu 45 000 şi 650.

26. Fiilor Iuda, după rudele lor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toţi bărbaţii den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

27. Socoteala lor den fêliul Iudei, 74 000 şi 600.

28. Fiilor Esahar, după rudeniile lor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

29. Socoteala lor den neamul lui Esahar, 54 000 şi 400.

30. Fiilor Zavulon, după rudele lor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 ani şi în sus, tot cela ce iêse cu putêrea;

31. Socoteala lor den fêliul lui Zavulon, 57 000 şi 400.

32. Fiilor Iosif, fiii lui Efraim, după rudele lor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

33. Socoteala lor den neamul lui Efraim, 40 000 şi 500.

34. Fiilor lui Manasi, după rudele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

35. Socoteala lor den neamul lui Manasi, 32 000 şi 200.

36. Fiilor lui Veniamin, după rudele lor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

37. Socoteala lor den fêliul lui Veniamin, 35 000 şi 400.

38. Fiilor lui Dan, după rudeniile lor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul lor den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

39. Socoteala lor den fêliul lui Dan, 62 000 şi 700.

40. Fiilor Asir, după rudele lor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 ani şi în sus, tot cela ce iase cu putêrea;

41. Socoteala lor den fêliul lui Asir, 41 000 şi 500.

42. Fiilor Nefthalim, după rudeniile lor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul lor, cela ce iase cu putêrea, den 20 ani şi în sus;

43. Socoteala lor den fêliul lui Nefthalim, 53 000 şi 400.

Ms. 4389

lor şi după casa rudeniei lor şi după numărul numelor lor şi după capetele lor, toată partea bărbătească de 20 de ani şi mai sus, tot care mergea cu putêre;

25[24]. Socoteala lor, [25] den seminţiia Iudei[6], 74 000 şi 600.

26. Den feciorii lui Isahar, după neamul lor, şi după ceata lor, şi după casa rudeniei lor, şi după numărul numelor lor şi după capul lor, tot parte bărbătească de la 20 de ani şi mai sus, tot carele mergea cu biruinţă;

27[26]. Socoteala lor, [27] den seminţiia lui Isahar[7], 54 000 şi 400.

28. Den feciorii lui Zavulon, după neamul lor, şi după ceata lor, şi după moşiia casei lor, şi după numărul numelor lor şi după capetele lor, toată partea bărbătească de la 20 de ani şi mai sus, tot carele mergea cu putêre;

29[28]. Socoteala lor, [29] den seminţiia lui Zavulon[8], 57 000 şi 400.

30. Iar den feciorii lui Iosif, den feciorii lui Efraim, după neamul lor, şi după ceata lor, şi după casa rudeniei lor, şi după numărul numerelor lor şi după capetele lor, toată partea bărbătească de 20 de ani şi mai sus, tot cel ce mergea cu putêre;

31[30]. Socoteala lor, [31] den seminţiia lui Efraim[9], 40 000 şi 500.

32. Den seminţiia feciorilor Manasiei, după neamul lor, şi după ceata lor, şi după moşiia caselor lor, şi după numărul numelor lor şi după capetele lor, toată partea bărbătească care mergea cu putêre, de 20 de ani şi mai sus;

33[32]. Socoteala lor, [33] den seminţiia Manasiei[10], 32 000 şi 200.

34. Den feciorii lui Veniamin, după neamul lor, după ceata lor, şi după rudeniia casei lor, după numărul numelor lor, după capetele lor, toată partea bărbătească a lor, de 20 de ani în sus, tot carele mergea cu putêre;

35[34]. Socoteala lor, [35] den seminţiia lui Veniamin[11], 35 400.

36. Den feciorii lui Gad, după neamul lor, după ceata lor şi după rudeniia casei lor, după numărul numelor lor şi după capetele lor, toată a lor parte bărbătească, de 20 de ani şi mai sus, tot carele mergea cu putêre;

37[36]. Socoteala lor, [37] den seminţiia lui Gad[12], 45 000 şi 600 şi 50.

38. Den feciorii lui Dan, după neamul lor, după ceata lor şi după casa rudeniei lor, după numărul numelor lor şi după capetele lor, toată partea bărbătească a lor de 20 de ani şi mai sus, tot carele mergea cu putêre;

39[38]. Socoteala lor, [39] den seminţiia lui Dan[13], 62 000 şi 700.

40. Den feciorii lui Asir, după neamul lor, şi după ceata lor, şi după rudeniia casei lor şi după numărul numelor lor, după capetele lor, toată partea bărbătească a lor de 20 de ani şi mai sus, tot carele mergea cu putêre;

41[40]. Socoteala lor, [41] den seminţiia lui Asir[14], 41 000 şi 500.

42. Den feciorii lui Nethalim, după neamul lor, şi după rudeniia casei lor, şi după ceata lor, şi după numărul numelor lor şi după capetele lor, toată partea bărbătească a lor de 20 de ani şi mai sus, tot carele mergea cu putêre;

43[42]. Socoteala lor, [43] den seminţiia lui Nethalim[15], 53 000 şi 400.

Versiune modernă

om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

25. Din seminţia lui Gad au fost 45 650.

26. S-au numărat fiii lui Iuda vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

27. Din seminţia lui Iuda au fost 74 600.

28. S-au numărat fiii lui Isahar vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

29. Din seminţia lui Isahar au fost 54 400.

30. S-au numărat fiii lui Zabulon vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

31. Din seminţia lui Zabulon au fost 57 400.

32. S-au numărat din fiii lui Iosif, fiii lui Efraim vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

33. Din seminţia lui Efraim au fost 40 500.

34. S-au numărat din fiii lui Manase vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

35. Din seminţia lui Manase au fost 32 200.

36. S-au numărat din fiii lui Veniamin vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

37. Din seminţia lui Veniamin au fost 35 400.

38. S-au numărat din fiii lui Dan vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

39. Din seminţia lui Dan au fost 62 700.

40. S-au numărat din fiii lui Aşer vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

41. Din seminţia lui Aşer au fost 41 500.

42. S-au numărat din fiii lui Neftali vrednici de oaste, om cu om, de la douăzeci de ani şi mai în sus, după numele lor, după familie şi neam.

43. Din seminţia lui Neftali au fost 53 400.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 94, col. I

44. Aceasta e socoteala care au socotit Moisi şi Aaron, şi boiarii lui Izrail, 12 bărbaţi, un bărbat dupe un neam, după neamul caselor moşiilor lor era.

45. Şi să făcu toată socoteala fiilor lui Israil, cu putêrea lor, den 20 de ani şi în sus, tot cela ce ieşiia să se rînduiască la războiu în Israil.

46. Şase sute de mii şi trei mii şi cinci sute şi cincizeci.

47. Iară leviţii den ruda moşiilor lor nu s-au socotit dentru fiii lui Israil.

48. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

49. „Caută ruda lui Levi să nu o socoteşti împreună şi numărul lor să nu-l iai în mijlocul fiilor lui Israil.

50. Şi tu socotêşte pre leviţi la cortul mărturiei şi la toate vasele lui şi la toate cîte sîntu în el. Rîdica-vor ei cortul şi toate vasele lui, şi ei vor sluji întru êle şi prejur cort vor tăbări.

51. Şi rîdicînd cortul, vor coborî pre el leviţii şi, tăbărînd, vor întinde cortul; şi cel de alt neam care se va apropiia va muri.

52. Şi vor tăbări fii lui Israil, om întru a lui rînduială şi om după a lui voivozie, cu putêrea lor.

53. Iară leviţii să să tăbărască în preajmă, împrejurul cortului mărturiei, şi nu va fi greşală întru fiii lui Israil; şi vor păzi leviţii aceştea paza cortului mărturiei."

54. Şi făcură fiii lui Israil după toate cîte au poruncit Domnul lui Moisi şi lui Aaron; aşa au făcut.

CAP 2

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron zicînd:

2. „Omu ţiindu-se după şireagul lui, după steagurile, după casele moşiilor lor, să să tăbărască fiii lui Israil înaintea Domnului; împrejurul cortului mărturiei vor tăbări fiii lui Israil.

3. Şi ceia ce vor tăbări mai înainte spre răsărit, şireagul taberei Iudei cu putêrea lor, şi boiariul fiilor Iudei, Naason, feciorul lui Aminadav,

4. Puterile lui, cei socotiţi, 74 000 şi 600.

5. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se de ruda lui Isahar, şi boiariul fiilor lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sogar,

6. Puterile lui, cei socotiţi, 54 000 şi 400.

7. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se de ruda lui Zavulon, şi boiariul fiilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon,

8. Puterile lui, cei socotiţi, 57 000 şi 400.

9. Toţi cei număraţi den tabăra Iudii, 100 şi 80 şi 6 de mii şi 400, cu putêrea lor întîiu se vor rădica.

10. Polcurile taberii lui Ruvim, cătră amiazăzi, cu putêrea lor, şi boiariul fiilor lui Ruvim, Elisur, feciorul lui Sediur,

11. Puterile lui, cei socotiţi, 47 000 şi 500.

12. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se de el den ruda lui Semeon, şi boiariul fiilor lui Semeon, Salamiil, feciorul lui Surisadé,

13. Puterile lui, cei socotiţi, 59 000 şi 300.

14. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu/-se de el, ruda lui Gad, şi boia-

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

44. Aceasta iaste socoteala carea au socotit Moisi şi Aaron şi boiarii lui Israil, 12 oameni, un om după un fêli, după fêliul caselor moşiilor lor era.

45. Şi să făcu toată socoteala fiilor Israil cu putêrea lor den 20 ani şi în sus, tot cela ce ieşiia să stea la războiu întru Israil.

46. 600 000 şi 3 550.

47. Iar levitênii[2] den fêliul moşiei lor nu s-au socotit întru fiii lui Israil.

48. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

49. „Caută fêliul lui Levi să nu-l socoteşti împreună şi numărul lor să nu-l iai în mijlocul fiilor Israil.

50. Şi tu tocmêşte pre popi la cortul mărturiei şi la toate vasele lui şi la toate cîte sîntu întru el. Rădica-vor ei cortul şi toate vasele lui şi ei vor sluji întru el şi pregiur cortu vor tăbărî.

51. Şi rădicîndu-să cortul, ei îl vor oborî, şi tăbărîndu-să cortul, ei îl vor întinde; şi cel de altu neam, care să va apropiia, va muri.

52. Şi vor tăbărî fiii lui Israil, om întru şiragul lui şi om după hătmăniia lui, cu putêrea lor.

53. Iar popii să tăbărască în preajmă, împregiurul cortului mărturiei nu va fi greşeală întru fiii lui Israil; şi vor păzi popii ei paza cortului mărturiei."

54. Şi făcură fiii lui Israil după toate cîte au porăncit Domnul lui Moisi şi lui Aaron; aşa au făcut.

CAP 2

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron dzicîndu:

2. „Om ţiindu-să după şiragul lui, după steagurile, după casele moşiilor lor, să s<ă> tăbărască fiii lui Israil înnaintea Domnului pregiur cortul mărturiei vor tăbărî fiii lui Israil.

3. Şi ceia ci vor tăbărî dennainte spre răsărit, şiragul taberii Iudei, cu putêrea lor, şi boiarinul fiilor Iudei, Naason, ficiorul lui Aminadav,

4. Puterile lui, cei socotiţi, 74 000 şi 600.

5. Şi ceia ci să tăbărăscu, ţiindu-să de fêliul lui Isahar, şi boiarinul fiilor Isahar, Nathaniil, fiiul lui Sogar,

6. Puterile lui, cei socotiţi, 54 000 şi 400[1].

7. Şi tăbărîndu ţiindu-să de fêliul lui Zavulon, Eliav, ficiorul lui Helon,

8. Puterile lui, cei socotiţi, 57 000 şi 400.

9. Toţi cei număraţi den tabăra Iudei: 186 000 şi 400, cu putêrea lor, întâi să vor rădica.

10. Şiragurile[2] taberii Ruvim, cătră amiadzădzi, cu putêrea lor, şi boiarinul ficiorilor Ruvim, Elisur, ficior lui Sediur,

11. Puterile lui, cei socotiţi, 46 000 şi 500.

12. Şi ceia ci să tăbărăscu ţiindu-să de el den fêliul lui Simeon, şi boiarinul ficiorilor lui Simeon, Salamiil, ficiorul lui Surisadea,

13. Puterile lui, cei socotiţi, 59 000 şi 300.

14. Şi ceia ci să tăbărăscu ţiindu/-să de el, fêliul

Ms. 4389

44. Aceasta iaste socoteala carea au socotit Moisei cu Aaron şi cu 12 boiari, bărbaţ ai lui Israil, un bărbat dentr-o seminţie den seminţiia neamului casei lor.

45. Şi fu toată suma feciorilor lui Israil cu putêrea lor, de 20 de ani şi mai sus, tot carele mergea să stea la războiu

46. Întru Israil, 603 000 şi 550[16].

47. Iar rînduiala preoţească den seminţiia neamului lor nu se-au socotit întru feciorii lui Isţail.

48. Şi zise Domnul cătră Moisei:

49. „Socotêşte seminţiia lui Levii să nu o numeri întru feciorii lui Israil şi numărul[17] lor să nu-l iai între dînşii.

50. Iar tu tocmêşte preoţii la cortul mărturiei şi spre toate vasele lui şi spre toate cîte sînt într-însul. Ca să poarte ei cortul şi tot ce va fi într-însul şi să slujască într-însul şi împrejurul cortului să tăbărască.

51. Şi cînd vor rădica cortul, preoţii să-l strîngă, şi cînd vor tăbărî, iar ei să-l întinză; iar de alt neam, cine se va atinge, se va omorî.

52. Şi să se tăbărască feciorii lui Israil fieştece om la ceata lui şi fieştece om la căpităniia lui, cu putêrea lui.

53. Iar preoţii[18] să se tăbărască înpotrivă, împrejurul cortului mărturiei, şi să nu fie greşală întru feciorii lui Israil; şi preoţii înşiş să păzească paza cortului mărturiei."

54. Şi făcură feciorii lui Israil toate după cum porăncise Domnul lui Moisei; aşa făcură.

CAP 2

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei şi cătră Aaron, zicînd:

2. „Omul ţiindu-se de şireagul lui şi de steagul lui şi după casa moşiei lui să se tăbărască feciorii lui Israil înaintea Domnului, împrejurul cortului mărturiei să se tăbărască feciorii lui Israil.

3. Şi întâi dennainte să se tăbărască şireagul tabărăi Iudei despre răsărit cu putêrea lor, şi boiar den feciorii Iudei să fie Naasson, feciorul lui Aminadav,

4. Şi toată putêrea lui cisluită, 74 000 şi 600.

5. Şi cu dînşii să se tăbărască seminţiia lui Isahar şi boiar feciorilor lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sogar,

6. Toată putêrea lui cisluită, 54 000 şi 400.

7. Şi să se tăbărască seminţiia lui Zavulon, şi boiariul feciorilor lui Zavulon Eliav, feciorul[1] lui Helon,

8. Toată putêrea lui cea cisluită, 57 000 şi 400.

9. Toţ cei număraţ den tabăra Iudei, 186 400, cu putêrea lor să puie înainte rînduiêlele taberii.

10. Iar Ruvim spre amiazăzi, cu putêrea lui, şi boiar feciorilor lui Ruvim, Elisur, feciorul lui Sediur,

11. Putêrea lui cisluită, 46 000 şi 500.

12. Şi cu dînsul să se tăbărască seminţiia lui Simeon, şi boiar feciorilor lui Simeon, Salamiil, feciorul lui Surisadai,

13. Şi putêrea lui cisluită, 59 000 şi 300.

14. Şi să se tăbărască/ seminţiia lui Gad, şi boiar

Versiune modernă

44. Aceştia au fost număraţi de Moise şi Aaron împreună cu cele douăsprezece căpetenii ale lui Israel, cîte un bărbat de fiecare seminţie.

45. Adică fiii lui Israel vrednici de oaste de la douăzeci de ani mai în sus.

46. Numărul lor a fost 603 550.

47. Iar leviţii n-au fost număraţi după seminţia părinţilor lor.

48. Că a grăit Domnul lui Moise şi a zis:

49. Numărătoarea seminţiei lui Levi să n-o faci, să nu-i aşezi laolaltă cu fiii lui Israel.

50. Leviţii să slujească la Cortul Mărturiei; dă-le în seamă odoarele şi tot ceea ce se află într-însul. Ei să aibă grijă de lăcaş şi de toate lucrurile lui, să facă slujbe şi să ţină tabăra împrejurul lui.

51. Cînd veţi pleca, leviţii vor desface cortul şi-l vor aşeza la loc cînd veţi poposi; orice străin ar îndrăzni să se apropie de ei să fie omorît.

52. La popas, fiii lui Israel să se strîngă în tabără, fiecare în ceata lui, sub steag.

53. Leviţii să se aşeze cu tabăra lîngă Cortul Mărturiei, să stea de pază şi să aibă grijă de sfîntul lăcaş, ca nu cumva fiii lui Israel, apropiindu-se, să-l pîngărească şi să-i ajungă mînia mea.

54. Şi fiii lui Israel au făcut întocmai precum le poruncise Domnul prin Moise; aşa au făcut.

CAP. 2

Locul triburilor în tabără

1. Domnul a grăit către Moise şi Aaron:

2. „Fiii lui Israel să-şi aşeze tabăra împrejurul Cortului Mărturiei, la oarecare depărtare, fiecare lîngă steagul şi semnul neamului său.

3. La răsărit să se aşeze seminţia lui Iuda cu steagul şi cetele sale, cu Naason, fiul lui Aminadab, căpetenia fiilor lui Iuda,

4. Cu oştenii lui 74 600 la număr.

5. Apoi seminţia lui Isahar cu Natanael, fiul lui Ţuar, căpetenia fiilor lui Isahar,

6. Cu oştenii lui 54 400 la număr.

7. Apoi seminţia lui Zabulon cu Eliab, fiul lui Helon, căpetenia fiilor lui Zabulon,

8. Cu oştenii lui 57 400 la număr.

9. Şi vor fi în tabăra lui Iuda, în toate cetele, 186 400 de suflete. Aceştia vor pleca cei dintîi.

10. La miazăzi să se aşeze seminţia lui Ruben cu steagul şi cetele sale, cu Elişur, fiul lui Şedeur, căpetenia fiilor lui Ruben,

11. Cu oştenii lui 46 500 la număr.

12. Alături să poposească seminţia lui Simeon, cu Şelumiel, fiul lui Ţurişadai, căpetenia fiilor lui Simeon,

13. Cu oştenii lui 59 300 la număr.

14. Apoi seminţia/ lui Gad cu Eliasaf, fiul lui

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 94, col. II

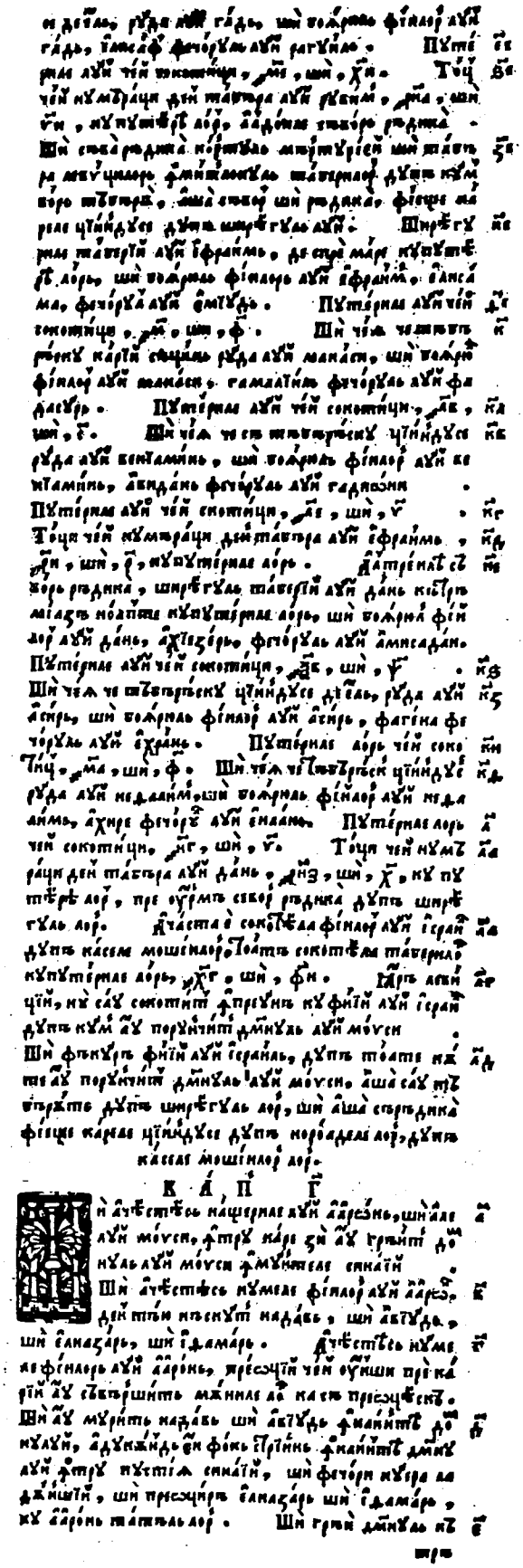

riul fiilor lui Gad, Elisaf, feciorul lui Raguil,

15. Puterile lui, cei socotiţi, 45 000 şi 650.

16. Toţ cei număraţi den tabăra lui Ruvim, 151 000 şi 450, cu putêrea lor, al doile să vor rădica.

17. Şi să va rădica cortul mărturiei şi tabăra leviţilor în mijlocul taberilor, după cum vor tăbărî, aşa să vor şi rădica, fieştecarele ţiindu-se după şireagul lui.

18. Şireagurile taberii lui Efraim, despre mare, cu putêrea lor, şi boiariul fiilor lui Efraim, Elisama, feciorul lui Emiud,

19. Puterile lui, cei socotiţi, 40 000 şi 500.

20. Şi ceia ce tăbărăscu carii să ţin ruda lui Manasi, şi boiariul fiilor lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui Fadasur,

21. Puterile lui, cei socotiţi, 32 000 şi 200.

22. Şi ceia ce să tăbărăscu ţiindu-se ruda lui Veniamin, şi boiariul fiilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadioni,

23. Puterile lui, cei socotiţi, 35 000 şi 400.

24. Toţi cei număraţi den tabăra lui Efraim, 108 000 şi 100, cu puterile lor, [25] al treilea să vor rădica,

25. Şireagul taberii lui Dan, cătră miazănoapte, cu puterile lor; şi boiariul fiilor lui Dan, Ahiezer, feciorul lui Amisadai,

26. Puterile lui, cei socotiţi, 62 000 şi 700.

27. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se de el, ruda lui Asir, şi boiariul fiilor lui Asir, Faghena, feciorul lui Ehran,

28. Puterile lor, cei socotiţ, 41 000 şi 500.

29. Şi ceia ce tăbărăsc ţiindu-se ruda lui Nethalim, şi boiariul fiilor lui Nethalim, Ahire, feciorul lui Enaan,

30. Puterile lor, cei socotiţi, 53 000 şi 400.

31. Toţi cei număraţi den tabăra lui Dan, 157 000 şi 600, cu putêrea lor, pre urmă se vor rădica, după şireagul lor."

32. Aceasta e socoteala fiilor lui Israil după casele moşiilor. Toată socoteala taberilor, cu puterile lor, 603 000 şi 550.

33. Iară leviţii nu s-au socotit împreună cu fiii lui Israil, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

34. Şi făcură fiii lui Israil după toate cîte au poruncit Domnul lui Moisi, aşa s-au tăbărît, după şireagul lor, şi aşa să rădica fieştecarele ţiindu-se după noroadele lor, după casele moşiilor lor.

CAP 3

1. Şi acêstea-s naşterile lui Aaron şi ale lui Moisi, întru care zi au grăit Domnul lui Moisi, în muntele Sinaii.

2. Şi acêstea-s numele fiilor lui Aaron: dentăiu născut, Nadav, şi Aviud, şi Eliazar şi Ithamar.

3. Acêstea-s numele fiilor lui Aaron, preoţii cei unşi, pre carii au săvîrşit mînile lor ca să preoţească.

4. Şi au murit Nadav şi Aviud înaintea Domnului, aducînd ei foc striin înaintea Domnului, întru pustiia Sinaii; şi feciori nu era la dînşii, şi preoţiră Eliazar şi Ithamar cu Aaron, tatăl lor.

5. Şi grăi Domnul cătră/Moisi, zicînd:

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

lui Gad, şi boiarinul ficiorilor Gadu, Elisaf, ficior lui Raguil,

15. Puterile lui, cei socotiţi, 45 000 şi 650.

16. Toţi cei număraţi den tabăra lui [lu] Ruvim, 151 000 şi 450, cu putêrea lor al doilea să vor rădica.

17. Şi să va rădica cortul mărturiei şi tabăra popilor, după cum vor tăbări în mijlocul taberilor, aşa să vor rădica, fieştecarele ţiindu-să după şiragul lui.

18. Şi şiragurile taberii Efraim, despre mare, cu putêrea lor, şi boiarinul fiilor Efraim, <Elisama>[3], ficiorul lui Emiud,

19. Puterile lui, cei socotiţi, 40 000 şi 500.

20. Şi ceia ci-s<ă> vor tăbări, ţiindu-să fêliul lui Manasi, Gamaliil, ficior Fadsur,

21. Puterile lui, cei socotiţi, 32 000 şi 200.

22. Şi ceia ci să tăbărăscu, ţiindu-să fêliul lui Veniamin, şi boiarinul ficiorilor lui Veniamin, Avidan, fecior lui Gadeoni,

23. Puterile lui, cei socotiţi, 35 000 şi 400.

24. Toţi cei număraţi den tabăra lui Efraim, 108 100, cu putêrea lor a treia să vor rădica.

25. Şiragul taberei lui Dan, cătră miadzănoapte, cu putêrea lor, şi boiarinul ficiorilor lui Dan, Ahiezer, ficior lui Amisadai,

26. Puterile lui, cei socotiţi, 62 000 şi 700.

27. Şi ceia ci tăbărăscu, ţiindu-să de el, fêliul lui Asir, şi boiarinul ficiorilor lui Asir, Faghena, ficior Ehran,

28. Puterile lor, cei socotiţi, 41 000 şi 500.

29. Şi ceia ci să tăbărăscu, ţiindu-să de fêliul lui Nefthalim, şi boiarinul ficiorilor lui Nefthalim, Ahire, fecior lui Enaan,

30. Puterile lor, cei socotiţi, 53 000 şi 400.

31. Toţi cei număraţi den tabăra lui Dan, 157.000 şi 600, cu putêrea lor, mai apoi să vor rădica, după şiragul lor."

32. Aceasta-i socoteala fiilor Israil, după casele moşiilor, toată socoteala taberilor cu puterile lor, 603 000 şi 500.

33. Iar leviţii[4] nu s-au socotit înpreună întru fiii lui Israil, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

34. Şi făcură fiii lui Israil după toate cîte au poruncit Domnul lui Moisi, aşea s-au tăbărît, după şiragul lor, şi aşa să rădica fieştecarele ţiindu-să după năroadele lor, după casele moşiilor lor.

CAP 3

1. Şi acêstea-s naşterile lui Aaron şi lui Moisi, întru care dzi au grăit Domnul lui Moisi în muntele Sina.

2. Şi acêstea-s numerile fiilor lui Aaron: dentăi născut Nadav, şi Aviud, şi Eliazar şi Ithamar.

3. Acêstea-s numerile fiilor Aaron, preuţii cei unşi pre carii au săvărşit mănule lor ca să preuţască.

4. Şi au murit Nadav şi Aviud înnaintea Domnului, aducînd ei foc striin înnaintea Domnului, întru pustiiul Sina, şi fecior nu era la înşii, şi preuţiră Eliazar şi Ithamar cu Aaron, tatăl lor.

5. Şi grăi Domnul cătră/Moisi dzicîndu:

Ms. 4389

seminţiei lui Gad, Elisath, feciorul lui Raguil,

15. Putêrea lui cisluită, 45 650.

16. Toată suma numărului taberii lui Ruvim, 151 450, cu putêrea lor să se tăbărască la al doilea loc.

17. Şi să se rădice cortul mărturiei cu ceata preoţească în mijlocul taberii, cum se vor tăbări, aşa să se şi scoale, ţiindu-se fieştecine de rînduiala sa supt steagul şireagului său.

18. Şi steagul taberii lui Efraim să fie despre mare cu putêrea lor, şi boiar feciorilor lui Efraim, Elisama, feciorul lui Amiud,

19. Putêrea lui cisluită, 40 000 şi 500.

20. Şi cu dînsul să se tăbărască seminţiia Manasiei, şi boiarin seminţiei feciorilor Manasiei, Gamaliil, feciorul lui Faddasur,

21. Şi toată putêrea lui cea cisluită, 32 200.

22. Şi să se tăbărască ceia ce se trag de seminţiia lui Veniamin, şi boiar feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadion,

23. Putêrea lui cea cisluită, 35 400.

24. Toată suma taberii lui Efraim, 108.100, în tabăra lui a treia rînduială a taberii.

25. Iar despre partea despre miazănoapte să se puie gloata taberii lui Dan, cu putêrea lor, şi boiar feciorilor lui Dan, Ahiezer,feciorul lui Amisadai,

26. Putêrea lui cea cisluită, 62 000 şi 700.

27. Şi să se tăbărască şi să se ţie cu dînsul seminţiia lui Asir. Şi boiar să fie feciorilor lui Asir, Faghena, feciorul lui Ehran,

28. Putêrea lui cisluită, 41 500.

29. Şi să se tăbărască seminţiia lui Nethalim, şi boiar feciorilor lui Nethalim, Ahirei, feciorul lui Enan,

30. Putêrea lui cea socotită, 53 400.

31. Toţ cei numărat den tabăra lui Dan, 157 000 şi 600, mai pre urmă să puie rînduiala taberii, după steagul lor."

32. Aceasta iaste socoteala feciorilor lui Israil, după casele neamurilor lor, toată suma taberilor, cu puterile lor, 603 000 şi 550.

33. Iar rînduiala preoţească nu se-au numărat între feciorii lui Israil, cum porăncise Domnul lui Moisei.

34. Aşa se tăbărăia după rînduiêlile lor şi aşa se scula, ţiindu-se fieştecare dentr-înşii după tabăra lor şi după casa neamului lor.

CAP 3

1. Iară neamurile lui Moisei şi ale lui Aaron sînt acêstea, în zioa în carea grăi Domnul cătră Moisei în muntele Sinaei.

2. Şi acêstea sînt numele feciorilor lui Aaron: cel dentăi născut, Nadav, după acela Aviud, Eliazar şi Thamar.

3. Acêstea sînt numele feciorilor lui Aaron, preoţii cei unş, cărora li se săvîrşiră măinile să junghe.

4. Şi muri Nadav şi Aviud înaintea Domnului, căci aduseră foc strein înaintea Domnului, în pustiia Sinaei, şi feciori dentr-înşii nu fură şi preoţiia Eliazar şi Thamar cu Aaron, tatăl lor.

5. Şi grăi Domnul cătră/ Moisei zicînd:

Versiune modernă

Raguel, căpetenia fiilor lui Gaad.

15. Cu oştenii lui 45 650 la număr.

16. Ceată cu ceată vor fi în tabăra lui Ruben 151 450 de suflete; ei vor pleca în rîndul al doilea.

17. Tabăra leviţilor va fi în mijlocul celorlalte tabere şi vor pleca aceştia, după cum au poposit, cu Cortul Mărturiei, fiecare la rînd, după steagul său.

18. La apus să se aşeze seminţia lui Efraim, cu steagul şi cetele sale, cu Elişama, fiul lui Amihud, căpetenia fiilor lui Efraim,

19. Cu oştenii lui 40 500 la număr.

20. Alături să se aşeze seminţia lui Manase cu Gamaliel, fiul lui Pedaţur, căpetenia fiilor lui Manase,

21. Cu oştenii lui 32 200 la număr.

22. Să vină apoi seminţia lui Veniamin cu Abidan, fiul lui Ghedeon, căpetenia fiilor lui Veniamin,

23. Cu oştenii lui 35 400 la număr.

24. Şi vor fi aici, în această tabără, 108 100 de suflete. Ei vor porni în rîndul al treilea.

25. La miazănoapte să se aşeze seminţia lui Dan, cu steagul şi cu cetele sale, cu Ahiezer, fiul lui Amişadai, căpetenia fiilor lui Dan,

26. Cu oştenii lui 62 700 la număr.

27. Apoi seminţia lui Aşer cu Paghiel, fiul lui Ocran, căpetenia fiilor lui Aşer,

28. Cu oştenii lui 41 500 la număr.

29. Alături, seminţia lui Neftali, cu Ahira, fiul lui Enan, căpetenia fiilor lui Neftali,

30. Cu oştenii lui 53 400 la număr.

31. Tabăra aceasta va avea 157 600 de suflete. Cetele lor vor pleca cu steagurile la urmă."

32. Astfel au fost număraţi fiii lui Israel după tabere, după cete şi seminţii; numărul lor a fost de 603 550 de suflete.

33. Dar leviţii n-au fost socotiţi cu fiii lui Israel, după cum a poruncit Domnul lui Moise.

34. Ei au ascultat de Domnul, după poruncile date lui Moise: aşa se aşezau în tabere, sub steag, aşa porneau la drum, fiecare cu seminţia sa.

CAP. 3

Rînduiala leviţilor

1. Iată spiţa neamului lui Aaron şi a lui Moise, cînd a grăit Domnul cu Moise pe muntele Sinai.

2. Fiii lui Aaron erau Nadab, cel dintîi născut, Abiud, Eleazar şi Itamar.

3. Acestea-s numele lor; ei au fost preoţi miruiţi şi rînduiţi să săvîrşească slujba preoţiei.

4. Dar Nadab şi Abiud au pierit cînd, în pustiul Sinai, au aprins Domnului foc străin, adică nu după rînduiala sfinţită. Ei n-au avut copii şi astfel au rămas preoţi numai Eleazar şi Itamar, sub privegherea lui Aaron, părintele lor.

5. Atunci Domnul i-a spus lui Moise:

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 95, col. I

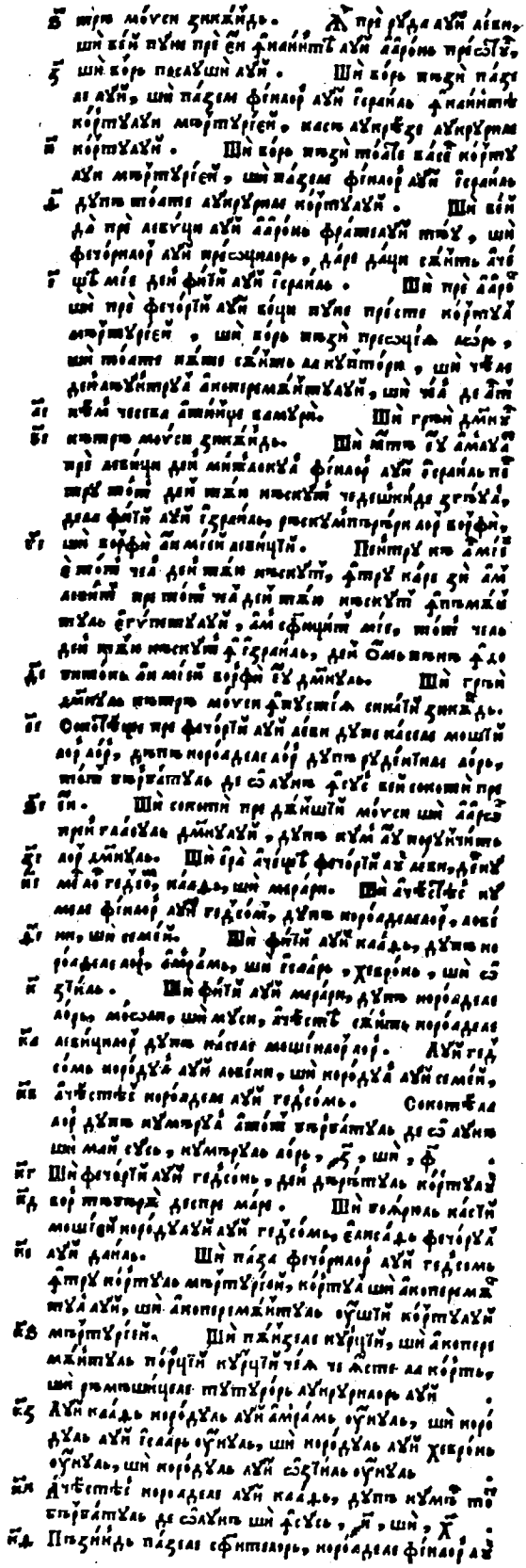

6. „Ia pre ruda lui Levi şi vei pune pre ei înaintea lui Aaron preotul şi vor posluşi lui.

7. Şi vor păzi pazele lui şi pazele fiilor lui Israil, înaintea cortului mărturiei, ca să lucrêze lucrurile cortului.

8. Şi vor păzi toate vasele cortului mărturiei şi pazele fiilor lui Israil, după toate lucrurile cortului.

9. Şi vei da pre leviţi lui Aaron, fratelui tău, şi feciorilor lui, preoţilor, dare daţi sînt aceştea mie den fiii lui Israil.

10. Şi pre Aaron şi pre feciorii lui veţi pune preste cortul mărturiei şi vor păzi preoţiia lor şi toate cîte sînt la cuptoriu şi cêle denlăuntrul acoperemîntului, şi cel de alt neam ce se va atinge va muri."

11. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

12. „Şi iată, eu am luat pre leviţi den mijlocul fiilor lui Israil; pentru tot dentîiu născut ce deschide zgăul, de la fiii lui Izrail, răscumpărări lor vor fi, şi vor fi ai miei leviţii,

13. Pentru că al mieu e tot cel dentîiu născut, întru care zi am lovit pre tot cel dentîiu născut în pămîntul Eghipetului, am sfinţit mie tot cel dentîiu născut în Izrail; den om până în dobitoc, ai miei vor fi, eu, Domnul."

14. Şi grăi Domnul cătră Moisi în pustiia Sinaii zicînd:

15. „Socotêşte pre feciorii lui Levi dupe casele moşiilor lor, dăpă noroadele lor, după rudeniile lor, tot bărbatul de o lună în sus, vei socoti pre ei."

16. Şi socoti pre dînşii Moisi şi Aaron pren glasul Domnului, după cum au poruncit lor Domnul.

17. Şi era aceştia feciorii lui Levi den numele lor: Ghedsom, Caath şi Merari.

18. Şi acêstea-s numele fiilor lui Ghedsom, după noroadele lor: Loveni şi Semei.

19. Şi fiii lui Caath, după noroadele lor: Amram şi Isaar, Hevron şi Oziil.

20. Şi fiii lui Merari, după noroadele lor: Mooli şi Musi. Acêstea sînt noroadele leviţilor, după casele moşiilor lor:

21. Lui Ghedsom, norodul lui Loveni şi norodul lui Semei. Acêstea-s noroadele lui Ghedsom,

22. Socoteala lor, după numărul a tot bărbatul de o lună şi mai sus, numărul lor, 7 000 şi 500.

23. Şi feciorii lui Ghedson dendărătul cortului vor tăbărî, despre mare.

24. Şi boiariul casii moşiei norodului lui Ghedsom: Elisath, feciorul lui Dail.

25. Şi paza feciorilor lui Ghedsom întru cortul mărturiei: cortul şi acoperemîntul lui, şi acoperemîntul uşii cortului mărturiei,

26. Şi pînzele curţii şi acoperemîntul porţii curţii ceia ce iaste la cort şi rămăşiţele tuturor lucrurilor lui.

27. Lui Caath: norodul lui Amram, unul, şi norodul lui Isaar, unul, şi norodul lui Hevron, unul, şi norodul lui Oziil, unul. [28] Acêstea-s noroadele lui Caath,

28. După număr, tot bărbatul de o lună şi în sus, 8 000 şi 600, [29] păzind pazele sfintelor.

29. Noroadele fiilor lui / Caath vor tăbărî den coastele cortu-

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

6. „Ia fĕliul lui Levi şi vei pune pre ei înnaintea lui Aaron preutul şi vor posluşi lui.

7. Şi vor păzi pazele lui, pazele fiilor Israil, înnaintea cortului mărturiei, ca să lucrêdze lucrurile cortului.
8. Şi vor păzi toate vasele cortului mărturiei şi pazele fiilor Israil, după toate lucrurile cortului.

9. Şi vei da pre popi lui Aaron, frate-tău, şi ficiori[i]lor lui, preuţilor, dare daţi îm sîntu aceştea mie den fiii lui Israil.
10. Şi pre Aaron şi pre ficiorii lui vei pune pre cortul mărturiei şi vor păzi preuţiia lor şi toate cîte-s la cuptor şi cêle denlontru a acoperemîntului, şi cel de altu neam ce să va atinge va muri."

11. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

12. „Şi iată, eu am luat pre leviţi den mijlocul fiilor Israil pentru tot dentăi născut deschidzîndu zgăul, de la fii<i> lui Israil, răscumpărări lor vor fi şi vor fi ai miei leviţii[1].
13. Pentru că al mieu iaste tot dentăi născutul, întru care dzi am lovit tot dentăi născutul în pămîntul Eghiptului, am sfinţit mie tot dentăi născutul întru Israil, den om păn-în dobitoc ai miei vor fi, eu Domnul."

14. Şi grăi Domnul cătră Moisi întru pustiiiul Sina dzicîndu:
15. „Socoteşte pre ficiorii Levi după casele moşiilor lor, după năroadele lor, după rudeniile lor, tot bărbatul de la o lună şi în sus vei socoti pre ei."

16. Şi-i socoti pre înşi Moisi şi Aaron pren glasul Domnului, după cum au porăncit lor Domnul.
17. Şi era aceştea ficiorii lui Levi den numerile lor: Ghedsom, Caath şi Merari.

18. Şi acêstea-s numerile fiilor Ghedsom, după năroadele lor: Loveni si Semei.

19. Şi fiii lui Caath, după năroadele lor: Amram şi Isaar, Hevron şi Oziil.

20. Şi ficiorii lui Merari, după năroadele lor, Mooli şi Musi. Acêstea-s năroadele leviţilor, după casele moşiilor lor:
21. Lui Ghedson, nărodu a lui Loveni, şi nărodu a lui Semei. Acêstea-s nărodurile lui Ghedsom,

22. Socoteale lor, după numărul a tot bărbatul de o lună şi în sus, numărul lor, 7 500.

23. Şi ficiorii lui Ghedson dennapoia cortului vor tăbări, despre mare.

24. Şi boiarinul casei de moşie a nărodului Ghedsom, Elisath, ficior Dail.

25. Şi paza ficiorului lui Ghedson întru cortul mărturiei, cortul şi acoperemîntul lui şi acoperemîntul uşii cortului mărturiei,
26. Şi pîndzele curţii şi acoperemîntul porţii curţii ceia ci iaste la cortu şi rămăşiţele tuturor lucrurilor lui.
27. Lui Caath: nărodu lui Amram, unul, şi nărodu a lui Esaar, unul, şi nărodu a lui Hevron, unul, şi nărodu a lui Ozeil, unul. [28] Acêstea-s nărodurile lui Caath.
28. După număr, tot bărbatul de o lună în sus, 8 600, [29] păzindu pazele sfintelor.

29. Nărodul fiilor/ Caath vor tăbări den coastele

Ms. 4389

6. „Ia seminţiia lui Levii şi o pune înaintea lui Aaron preotul, să slujască lui.

7. Şi să păzească străjile lui şi străjile feciorilor lui Israil înaintea cortului mărturiei, să lucrêze lucrurile cortului mărturiei.
8. Şi să păzească vasele cortului mărturiei toate, şi pazele feciorilor lui Israil după toate lucrurile cortului.
9. Şi să dai preoţii dat frăţine-tău, lui Aaron, şi feciorilor lui, preoţilor, [10] că daţ sînt aceştea den feciorii lui Israil.
10. Iar pre Aaron şi pre feciorii lui să-i pui în cortul mărturiei să păzească preoţiia lor şi tot ce iaste la altar şi înlăuntru supt acoperemînt, iar de alt neam cine se va atinge să moară."

11. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

12. „Iat‹ă›, eu am luat preoţii dentre feciorii lui Israil în locul a tot dentăi născut, carele va dăşchide pîntecele den feciorii lui Israil şi să fie mie preoţ.

13. Că mie am sfinţit tot născutul dentăi, în zioa cêea ce am omorît tot ce au fost născut dentăi în Ţara Eghipetului şi am sfinţit născuţii dentăi în Israil, de la om pănă la dobitoc, eu Domnul."

14. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicîndu-i în muntele Sinaei:
15. „Numără feciorii lui Levii după casa neamului lor şi după ceata lor şi după rudeniia lor, tot ce va fi parte bărbătească de la o lună în sus să-i numeri."
16. Şi-i numără Moisei după porunca Domnului, cum porănci lui Domnul.

17. Şi se aflară aceştea feciorii lui Levii, de numele lor: Ghersom, Caath şi Merari.

18. Iar numele feciorilor lui Gherson, după ceata lor, sînt Lovenii şi Simei.

19. Iar feciorii lui Caath, după neamul lor sînt: Amvram, şi Sagar, şi Hevron şi Oziil.

20. Iar feciorii lui Merari, după neamul lor, sînt: Muli şi Musil.

21. Acêstea sînt seminţiile leviţilor şi cêtele lor după casele neamurilor lor: [22] de la Gherson, ceata lui Lovenii şi ceata lui Semei. Acêstea sînt cêtele lui Gherson,
22. Numărul lor, după socoteala a toată partea bărbătească de la o lună în sus, 7 500[1].

23. Iar feciorii lui Ghersom să se tăbărască după cort, spre mare.

24. Şi boiar casei neamului lor den ceata moşiei lui Gherson să fie Elisaf, feciorul lui Dail.

25. Şi paza feciorilor lui Ghersom, în cortul mărturiei, [26] cortul şi acoperemîntul lui şi acoperemîntul uşilor cortului mărturiei,
26. Şi zăvêsele uşilor şi zăvasa uşii curţii carea iaste la cortul mărturiei şi lucrurile lui toate.

27. De[2] la Caath: ceata lui Amvramil 1, şi ceata lui Isaar 1, şi ceata lui Hevron 1, şi ceata Oziei 1. Acêstea sînt cêtele lui Caath după numărul lor.

28. Toată partea bărbătească de la o lună în sus, 8 600, carei păziia păzile sfintelor.

29. Iar ceata feciorilor lui/ Caath să se tăbărască

Versiune modernă

6. „Cheamă seminţia lui Levi să-l ajute pe Aaron, preotul, şi să-i stea totdeauna la îndemînă la slujirea lui.
7. Să vegheze la cortul lui şi în locul adunării întregii obşti, la Cortul Mărturiei să săvîrşească sfintele slujbe.
8. Să păzească toate odoarele din Cortul Mărturiei, veghea lor va fi pentru fiii lui Israel şi pentru aceştia vor sluji în sfîntul lăcaş.
9. Încredinţează-i în seama lui Aaron şi a fiilor săi; că dintre fiii lui Israel ei mi-au fost mie dăruiţi.

10. Iar Aaron şi fiii săi vor împlini datoria lor preoţească în Cortul Mărturiei. Acela ce, apropiindu-se, va pîngări, să fie dat morţii."

11. Şi a mai spus Domnul lui Moise:

12. „Dintre fiii lui Israel i-am luat pe leviţi în dreptul celui întîi născut, ei sînt ai mei.

13. Oricare ar fi întîiul născut, el este al meu. Cînd, în Egipt, am ucis pe toţi cei născuţi întîi, mi-am menit şi din Israel pe aceia, om sau dobitoc, întîi ieşiţi din pîntecele mamei lor, ca să fie ai mei. Căci eu sînt Domnul."

14. Grăind Domnul cu Moise în deşertul Sinai i-a spus:
15. „Fă numărătoarea fiilor lui Levi după neam şi familie; numără pe toţi cei de parte bărbătească de la o lună în sus."

16. Şi Moise i-a numărat, aşa cum i se poruncise.

17. Fiii lui Levi au fost: Gherşon, Cahat şi Merari.

18. Fiii lui Gherşon au fost Libni şi Şimei.

19. Numele fiilor lui Cahat sînt: Amram, Iţhar, Hebron şi Uziel.

20. Fiii lui Merari sînt: Mahli şi Muşi. Acestea sînt neamurile lui Levi, după familiile lor.

21. Din Gherşon se trage neamul lui Libni şi neamul lui Şimei. Aceasta este spiţa lui Gherşon,

22. Iar neamul lui Gherşon, parte bărbătească de la o lună în sus, au fost 7 500.

23. Ei şi-au aşezat tabăra în spatele Cortului, la asfinţit.

24. Căpetenia lor a fost fiul lui Lael, Eliasaf.

25. Sarcina lor era să vegheze la Cortul Mărturiei, acoperitoarea şi perdeaua de la intrare,

26. De asemenea, la perdelele curţii de la intrare, de la jertfelnic, să păzească toate frînghiile şi toate uneltele.
27. Din Cahat se trage neamul amvramiţilor, neamul lui Iţhar, al lui Hebron şi al lui Uziel: iată spiţa lui Cahat.

28. S-au numărat cei de parte bărbătească de la o lună în sus şi au fost 8 600; sarcina lor era paza sfîntului lăcaş.
29. Fiii lui/ Cahat aveau tabăra în partea de

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

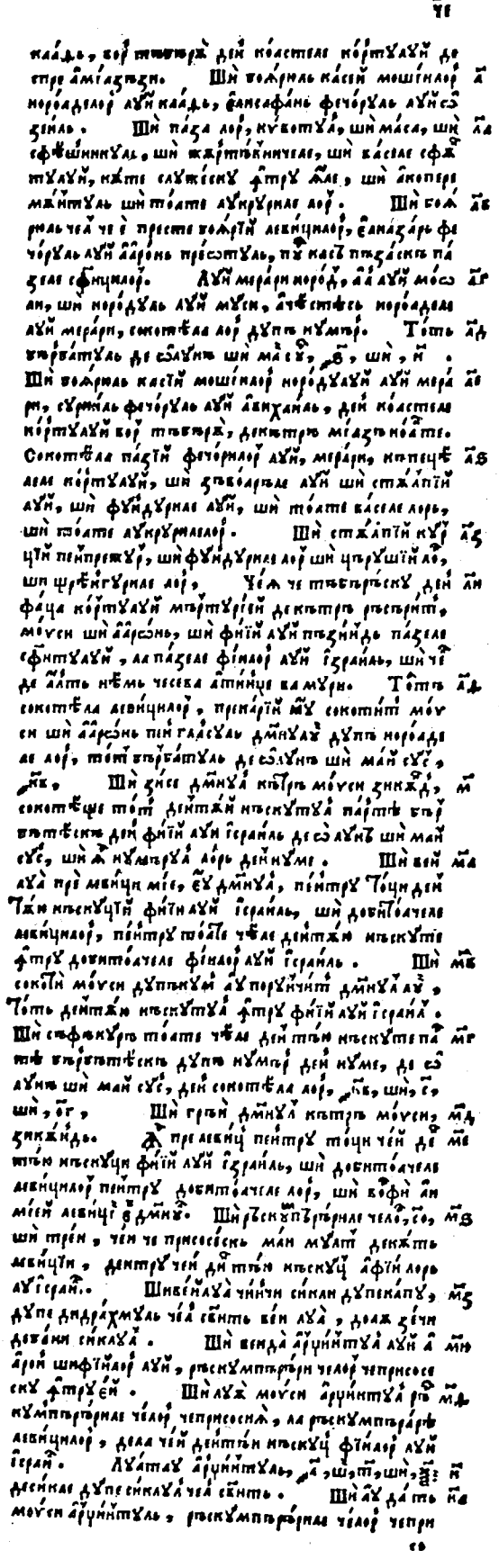

Biblia, 1688, pag. 95, col. II

lui, despre amiazăzi.

30. Şi boiariul casei moşiilor noroadelor lui Caath: Elisafan, feciorul lui Ozeil.

31. Şi paza lor: chivotul, şi masa, şi sfêşnicul, şi jîrtăvnicele, şi vasele sfîntului, cîte slujescu întru êle, şi acoperemîntul şi toate lucrurile lor.

32. Şi boiariul cel ce e preste boiarii leviţilor, Eliazar, feciorul lui Aaron preotul, pus ca să păzască pazele sfinţilor.

33. Lui Merari: norod al lui Mooli, şi norodul lui Musi. Acêstea-s noroadele lui Merari.

34[33]. Socoteala lor, după număr, tot bărbatul de o lună şi mai sus, 6 000 şi 50.

35. Şi boiariul casii moşiilor norodului lui Merari: Suriil, feciorul lui Avihail; den coastele cortului vor tăbărî, de cătră miazănoapte.

36. Socoteala pazii feciorilor lui Merari: căpeţêlele cortului, şi zăvoarăle lui, şi stîlpii lui, şi fundurile lui, şi toate vasele lor, şi toate lucrurile lor,

37. Şi stîlpii curţii penprejur, şi fundurile lor, şi ţărusii lor, şi ştreangurile lor.

38. Ceia ce tăbărăscu den faţa cortului mărturiei, de cătră răsărit, Moisi şi Aaron şi fiii lui, păzînd pazele sfîntului, la pazele fiilor lui Izrail; şi cel de alt neam ce se va atinge va muri.

39. Toată socoteala leviţilor, pre carii i-au socotit Moisi şi Aaron pen glasul Domnului, după noroadele lor, tot bărbatul de o lună şi mai sus, 22 000.

40. Şi zise Domnul cătră Moisi zicînd: „Socotêşte tot dentîi născutul, partea bărbătească, den fiii lui Israil, de o lună şi mai sus, şi ia numărul lor den nume.

41. Şi vei lua pre leviţi mie, eu, Domnul, pentru toţi dentîiu născuţii fiii lui Israil; şi dobitoacele leviţilor pentru toate cêle dentîiu născute întru dobitoacele fiilor lui Israil."

42. Şi socoti Moisi după cum au poruncit Domnul lui, tot dentîiu născutul întru fiii lui Israil.

43. Şi să făcură toate cêle dentîiu născute, partea bărbătească, după număr den nume, de o lună şi mai sus, den socoteala lor, 22 000 şi 200 şi 73.

44. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

45. „Ia pre leviţ pentru toţi cei dentăiu născuţi fiii lui Izrail, şi dobitoacele leviţilor pentru dobitoacele lor; şi vor fi ai miei leviţii, eu, Domnul.

46. Şi răscumpărările celor 270 şi trei, cei ce prisosesc mai mult decît leviţii, dentru cei dintăiu născuţ a fiilor lu Israil.

47. Şi vei lua cinci sicli dupe capu, dupe didrahmul cel svînt vei lua, doaăzeci de bani siclul.

48. Şi vei da argintul lui Aaron şi fiilor lui, răscumpărări celor ce prisosescu întru ei."

49. Şi luă Moisi argintul, răscumpărările celor ce prisosiia la răscumpărarea leviţilor de la cei dentăi născuţ fiilor lui Israil.

50. Luat-au argintul, 1 000 şi 300 şi 60 de sicle, dupe siclul cel svînt.

51. Şi au dat Moisi argintul, răscumpărările celor ce pri/sosiia,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

cortului despre amiadzăzi.

30. Şi boiarinul casei moşiei lor, nărodurilor lui Caath: Elisafan, ficior lui Oziil.

31. Şi paza lor: săcriiul, şi masa, şi sfeşnicul, şi jirtăvnicile şi vasele sfîntului, cîte slujescu întru êle, şi acoperemîntul şi toate lucrurile lor.

32. Şi boiarinul cel preste boiarii leviţilor[2], Eliazar, ficior lui Aaron, preutului, şi puse ca să păzască pazele sfinţilor.

33. Lui Merari, nărodu a lui Mooli şi nărodu a lui Musi. Acêstea-s nărodurile lui Merari.

34 [33]. Socoteala lor după număr [34] tot bărbatul de o lună în sus, 6 000 şi 50.

35. Şi boiarinul casei moşiei lor nărodului Merari, Suriil, ficior lui Avihel; den coastele cortului vor tăbări, de către miadzănoapte.

36. Socoteale pazei ficiorilor lui Merari: căpeţêle cortului şi zăvoarăle lui, [37] şi stîlpii lui, şi fundurile lui, şi toate vasele lor şi toate lucrurile lor,

37. Şi stîlpii curţii pren pregiur, şi fundurile lor, şi pociumbii lor şi şireangurile lor.

38. Ceia ci să tăbărăscu den faţa cortului mărturiei de către răsărit, Moisi şi Aaron şi fiii lui, păzind pazele sfîntului, la pazele fiilor Israil; şi cel striin de neam ce mêrge aproape va muri.

39. Toată socoteala a leviţilor, pre carii au socotit Moisi şi Aaron pren glasul Domnului, după năro‹a›dele lor, tot bărbatul de o lună şi în sus, 22 000.

40. Şi dzise Domnul către Moisi dzicîndu: „Socotêşte tot dentăi născutul bărbat den fiii lui Israil de o lună şi în sus şi le ia numărul lor pre a nume.

41. Şi vei lua pre liviţi mie, eu, Domnul, pentru toţi dentăi născuţii fiii lui Israil şi dobitoacele leviţilor pentru toate cêle dentăi născute întru dobitoacele fiilor Israil."

42. Şi socotit Moisi după cum i-au porîncit Domnul lui tot dentăi născutul întru fiii lui Israil.

43. Şi să fêceră toate cêle dentăi născute parte bărbătească după număr pre nume, de o lună şi în sus, den socoteala lor, 22 000 şi 273.

44. Şi grăi Domnul către moisi dzicînd:

45. „Ia pre leviţi pentru[3] toţi cei dentăi născuţi fiilor Israil şi dobitoacele leviţilor pentru dobitoacele lor; şi vor fi ai miei leviţii, eu, Domnul.

46. Şi răscumpărările celor 273, cei ce prisosescu mai multu decît leviţii, dentru cei dentăi născuţi a fiilor Israil.

47. Şi vei lua 5 sicli după cap, după didrahmul cel sfîntu vei lua, 20 de bani siclul.

48. Şi vei da argintul lui Aaron şi fiilor lui, răscumpărături de cêle ce prisosescu întru ei."

49. Şi luă Moisi argintul răscumpărărilor celor ce prisosiia la răscumpărarea leviţilor de la cei dentăi născuţi fiilor Israil.

50. Luat-au argintul 1 365 de sicli, după siclul cel sfîntu.

51. Şi au dat Moisi argintul răscumpărărilor celor ce pri/sosescu lui Aaron şi fiilor lui, pren

Ms. 4389

de o latură de cort despre amiazăzi.

30. Şi boiar strînsurei casei seminţiei lui Caath: Elisafan, feciorul lui Oziil.

31. Şi straja lor să fie sicriul, şi masa, şi sfeşnicul, şi altariul, şi vasele sfîntului şi toate în care slujăsc şi acoperemîntul şi toate lucrurile lor.

32. Iar boiar mai mare preste boiarii preoţilor era Eliazar, feciorul lui Aaron preotul, carei păziia pazele sfintelor.

33. Iară de la Merari, ceata lui Muli şi ceata lui Musiil.

34. Aceştea sînt strînsurile lui Merari şi suma lor, după numărul a toată partea bărbătească de la o lună în sus, 6 200.

35. Iar boiarin lor de casa neamului lor, de seminţiia lui Merari, Suriil, feciorul lui Avihei; despre laturea cortului despre miazănoapte să se tăbărască.

36. Şi paza feciorilor lui Merari să fie scîndurile cortului, şi zovoarăle lui, şi stîlpii lui, şi temêiele lui,şi toate vasele lui,şi toate lucrurile lui,

37. Şi stîlpii curţii cei de împrejur, şi temeliile lor, şi părueşii lor,şi funicêlele lor.

38. Şi să se tăbărască denaintea cortului mărturiei despre răsărit. Iar Moisei şi Aaron şi feciorii lui să aibă paza sfîntului întru păzile feciorilor lui Israil, iar cel de alt neam, de se va atinge, va muri.

39. Toată suma preoţilor, carea o numără Moisei şi Aaron după porunca Domnului, după seminţiia lor, toată partea bărbătească de la o lună în sus, se aflară 22 000.

40. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd: „Numără toată partea bărbătească carea va fi dentăi născută întru feciorii lui Israil, de la o lună şi mai sus.

41. Şi să-m iai preoţ pentru toţ cei dentăi născuţ ai feciorilor lui Israil, eu Domnul. Şi dobitoacele lor pentru toate dobitoacele cêle dentăi născute ale feciorilor lui Israil să le usebeşti mie."

42. Şi socoti Moisei cum porănci lui Domnul tot ce fu dentăi născut întru feciorii lui Israil.

43. Şi fură toţ cei dentăi născuţ ai feciorilor lui Israil parte bărbătească de o lună şi mai sus după numărul lor 22 000 şi 200 şi 73.

44. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

45. „Ia preoţii pentru toţ cei dentăi născuţi ai feciorilor lui Israil şi dobitoacele preoţilor în locul dobitoacelor lor. Şi să fie mie preoţ, eu Domnul.

46. Iar răscumpărările pentru cêle 273 den feciorii lui Israil, carei trec mai mulţi decît numărul preoţilor.

47. Să iai cîte 5 sicle de cap, după sicla cea sfîntă şi sicla să fie de 20 de bani.

48. Şi să dai argintul lui Aaron şi feciorilor lui, răscumpărare pentru cei ce prisosesc dentr-înşii."

49. Şi luoă Moisei argintul răscumpărării pentru cei ce prisosiia dentr-înşii spre răscumpărarea preoţilor.

50. Pentru cei dentăi născuţ ai feciorilor lui Israil luoă argint 1365 de sicle, după sicla cea sfîntă.

51. Şi dêde Moisei argintul răscumpărării celor ce pri/sosiia lui Aaron şi feciorilor lui, după po

Versiune modernă

miazăzi a Cortului.

30. Eliţafan, fiul lui Uziel, era căpetenia lor.

31. În grija lor se afla chivotul, masa cu pîinile sfinţite, sfeşnicul, jertfelnicul, vasele sfinte pentru slujbe precum şi perdeaua cu toate ale ei.

32. Mai mare peste căpeteniile leviţilor era Eleazar, fiul lui Aaron preotul; el priveghea pe cei ce se îngrijeau de sfîntul lăcaş.

33. Din Merari se trage spiţa lui Mahli şi a lui Muşi, adică neamul lui Merari.

34. Numărîndu-se cei de parte bărbătească de la o lună în sus, s-au socotit 6 200.

35. Fiul lui Abihael, Ţuriel, era căpetenia spiţei neamului Merari, care şi-a aşezat tabăra lîngă Cort, spre miazănoapte.

36. Ei aveau în pază lemnăria sfîntului lăcaş, încuietorile, stîlpii cu tălpile, toate uneltele de trebuinţă la slujbă;

37. De asemenea, stîlpii curţii dinprejur cu tălpile lor, ţăruşii, cuiele şi frînghiile.

38. Spre răsărit, dinaintea Cortului Mărturiei, era tabăra lui Moise şi Aaron, care, cu fiii lor, vegheau sfîntul locaş pentru fiii lui Israel; iar străinul care ar fi îndrăznit să se apropie era sortit morţii.

39. Şi toţi leviţii de parte bărbătească, de la o lună în sus, număraţi de Moise şi Aaron din porunca Domnului, erau 22 000.

40. Şi a mai spus Domnul lui Moise: „Să-mi socoteşti pe toţi cei întîi născuţi de parte bărbătească de la o lună în sus şi să-mi dai numele lor.

41. Ei sînt ai mei, în locul tuturor celor născuţi întîi din Israel, iar eu sînt Domnul. De asemenea, din dobitoacele leviţilor ce s-au născut mai întîi în locul acelora ale fiilor din Israel."

42. Şi Moise a numărat după porunca Domnului pe toţi fiii lui Israel cei întîi născuţi.

43. Şi numărul lor a fost de 22 273.

44. Atunci Domnul i-a zis lui Moise:

45. „Pe leviţi să-i iei în locul celor întîi născuţi dintre fiii lui Israel şi dobitoacele lor în locul acelora; leviţii să fie ai mei, căci eu sînt Domnul.

46. Să iei drept răscumpărare pentru cei 273 de întîi născuţi ai fiilor lui Israel, care întrec numărul leviţilor.

47. Cîte 5 sicli de cap, după măsura siclului sfînt, care are 20 de ghere.

48. Argintul acesta să-l dai lui Aaron şi fiilor săi drept răscumpărare pentru cei ce prisosesc peste număr."

49. Şi a strîns Moise argintul pentru răscumpărarea celor ce prisoseau la număr faţă de cei născuţi dintre leviţi.

50. Au fost 1 365 de sicli, după măsura siclului sfînt.

51. Moise a dat lui Aaron şi fiilor săi argintul de/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

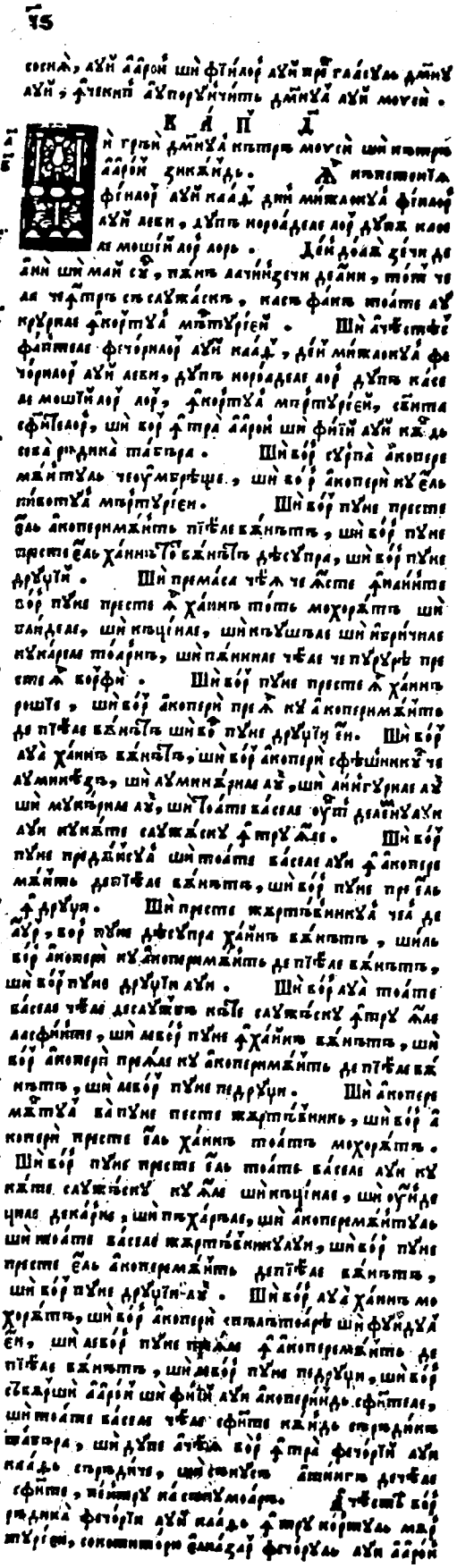

Biblia, 1688, pag. 96, col. I

lui Aaron şi fiilor lui, pren glasul Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 4

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron zicînd:

2. „Ia căpeteniia fiilor lui Caath din mijlocul fiilor lui Levi, după noroadele lor, după casele moşiilor lor,

3. Den doaăzeci de ani şi mai sus, pînă la cinzeci de ani, tot cela ce întră să slujască, ca să facă toate lucrurile în cortul mărturiei."

4. Şi acêstea-s faptele feciorilor lui Caath, den mijlocul feciorilor lui Levi, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, în cortul mărturiei, Svînta Sfintelor.

5[4]. Şi vor întra Aaron şi fiii lui cînd se va rădica tabăra şi vor surpa acoperemîntul ce umbrêşte şi vor acoperi cu el chivotul mărturiei.

6. Şi vor pune preste el acoperimînt piêle vînătă şi vor pune preste el haină tot vînătă deasupra şi vor pune drugii.

7. Şi pre masa cêea ce iaste înainte, vor pune preste ea haină tot mohorîtă, şi blidele, şi căţiile, şi căuşăle, şi ibricile cu carele toarnă, şi pîinile cêle ce pururea preste ea vor fi.

8. Şi vor pune preste ea haină roşie şi vor acoperi pre ea cu acoperimînt de piêle vînătă şi vor pune drugii ei.

9. Şi vor lua haină vînătă şi vor acoperi sfêşnicul ce luminează, şi luminările lui, şi lingurile lui, şi mucările lui, şi toate vasele untdelemnului lui, cu cîte slujăscu întru êle.

10. Şi vor pune pre dînsul şi toate vasele lui în acoperemînt de piêle vînătă şi vor pune pre el în drugi.

11. Şi preste jirtăvnicul cel de aur vor pune deasupra haină vînătă şi-l vor acoperi cu acoperimînt de piêle vînătă şi vor pune drugii lui.

12. Şi vor lua toate vasele cêle de slujbă, cîte slujăscu întru êle la sfinte, şi le vor pune în haină vînătă şi vor acoperi pre êle cu acoperimînt de piêle vînătă şi le vor pune pe drugi.

13. Şi acoperemîntul va pune peste jîrtăvnic şi vor acoperi preste el haină toată mohorîtă.

14. Şi vor pune preste el toate vasele lui cu cîte slujăscu cu êle: şi căţiile, şi undeţile de carne, şi păhărăle, şi acoperemîntul, şi toate vasele jîrtăvnicului, şi vor pune preste el acoperemînt de piêle vînătă şi vor pune drugii lui.

15. Şi vor lua haină mohorîtă şi vor acoperi spălătoarea şi fundul ei şi le vor pune pre êle în acoperemînt de piêle vînătă şi le vor pune pe drugi. Şi vor săvîrşi Aaron şi fiii lui acoperind sfintele şi toate vasele cêle sfinte, cînd să rădică tabăra, şi, dupe acêea, vor întra feciorii lui Caath să rădice; şi să nu să atingă de cêle sfinte, pentru ca să nu moară. [16] Acêstea vor rădica feciorii lui Caath întru cortul mărturiei.

16. Socotitoriu – Eliazar, feciorul lui Aaron/ preotul: unt-

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

glasul Domnului, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

CAP 4

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron dzicîndu:

2. „Ia căpeteniia fiilor Caath den mijlocul ficiorilor lui Levi, după năroadele lor, după casele moşiilor lor,

3. De 25 ani şi în sus păn-la 50 de ani, tot cela ce întră ca să slujască, ca să facă toate lucrurile în cortul mărturiei."

4. Şi acêstea-s faptele ficiorilor Caath, den mijlocul ficiorilor lui Levi după năroadele lor, după casele moşiilor lor întru cortul mărturiei, sfîntu sfinţilor,

5[4]. Şi vor întra Aaron şi fiii lui, cîndu să va rădica tabăra [5] şi vor surpa acoperemîntul ce umbrêşte şi vor acoperi cu el săcriiul mărturiei.

6. Şi vor pune preste el acoperemîntu de asupra piêle albastră şi vor pune preste el haină toată albastră de asupra şi vor pune părîngele.

7. Şi pre masa ce iaste înnainte vor pune preste ea haină tot moh<o>rîtă, şi blidele, şi căţiile, şi căuşile, şi ibricile cu carele toarnă şi păinile cêlea ce-s pururea preste ea vor fi.

8. Şi vor pune prestă ea haină roşie şi o vor acoperi pre ea cu acoperemîntu de piêle albastră şi vor pune părîngele ei.

9. Şi vor lua haină albastră şi vor acoperi sfêşnicul ce lumineadză şi fufêdzele lui şi lingurile lui şi mucările lui şi toate vasele untu de lemnului cu cîte slujescu întru êle.

10. Şi-l vor pune pre însă şi toate vasele lui întru acoperemîntu de piêle albastru şi-l vor pune pre el în[1] părîngi.

11. Şi preste jirtăvnicul cel de aur vor pune de asupra haină albastră şi-l vor acoperi cu acoperemîntu de piêle albastră şi vor pune părîngele lui.

12. Şi vor lua toate vasele de slujbă cîte slujescu întru êle la sfinte şi le vor pune întru haină albastră şi le vor acoperi pre êle cu acoperemîntu de piêle albastră şi le vor pune pre părîngi.

13. Şi acoperemîntul va pune preste jirtăvnic şi vor acoperi preste el haină toată moh<o>rîtă.

14. Şi vor pune preste el toate vasele lui cu cîte slujescu întru êle: şi căţiile, şi undeţile de carne, şi păharăle, şi acoperemîntul, şi toate vasele jirtăvnicului, şi vor pune preste el acoperemîntu de piêle albastră şi vor pune părîngele lui.

15. Şi vor lua haină moh<o>rîtă şi vor acoperi medelniţa şi fundul ei şi le vor pune pre êle întru acoperemînt de piêle albastru şi le vor pune pre părîngi şi vor săvîrşi Aaron şi fiii lui acoperind sfintele şi toate vasele sfinte, rădicîndu tabăra şi după acêea vor întra ficiorii lui Caath să rădice; şi să nu să atingă de cêle sfinte pentru ca să nu moară. [16] Acêstea vor rădica ficiorii lui Caath întru cortul mărturiei,

16. Socotitoriu – Eliazar, feciorul lui Aaron/

Ms. 4389

Domnului, cum porănci Domnul lui Moisei.

CAP 4

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei şi cătră Aaron zicînd:

2. „Ia căpeteniia feciorilor lui Caath dentre feciorii Leviei, după ceata lor şi după rudeniia caselor lor,

3. De la 25 de ani şi mai sus pănă la 50 de ani, tot carele va întra să slujască, ca să facă toate lucrurile în cortul mărturiei."

4. Şi acêstea sînt lucrurile feciorilor lui Caath, dentre feciorii lui Levii, după adunarea lor şi după casa rudeniei lor, în cortul mărturiei a sfîntului sfintelor.

5. Şi să între Aaron şi feciorii lui cînd se va rădica tabăra şi să ia zăvasa car<e>[1]a umbrează şi să învăluiască într-însa sicriul mărturiei.

6. Şi să-l acopere pre desupra cu piei albastre şi preste dînsele să puie tot haină albastră şi să puie pîrghiile.

7. Iar pre masă să puie pre dînsa toată haina gravani, şi păharăle, şi tipsiile, şi cădêlniţele, şi ibricele cu carele toarnă,şi păine în toată vrêmea să fie pre dînsa.

8. Şi să puie preste dînsa haină roşie şi să o acopere cu acoperemînt de piêle albastră şi să-i puie pîrghiile ei.

9. Şi vor lua haină vêrde şi vor acoperi sfêşnicul care luminează şi găocile lui şi mucările lui şi toate vasele cêle de untdelemn cu care slujăsc la dînsul.

10. Şi să puie pre dînsul şi toate vasele lui în acoperemînt de piêle albastră şi să-l puie pre pîrghii.

11. Iar pre altariul cel de aur să puie haină mohorîtă şi să-l acopere cu piêle albastră şi să puie pîrghiile lui.

12. Şi să ia toate vasele cêle de slujire în care slujăsc în sfinţiri şi să le puie în haină mohorîtă şi să le acopere cu acoperemînt de piêle albastră şi să le puie pre pîrghii.

13. Şi pre altar să puie acoperemînt şi să-l acopere tot cu haină gravani.

14. Şi să puie pre dînsul toate vasele lui în care slujăsc într-însele: şi cădêlniţele, şi furculiţele, şi păharăle, şi acoperemîntul, şi toate vasele altariului, şi să puie pre dînsele acoperemînt de piêle albastră şi să-i puie pîrghiile. Şi să ia haină mohorîtă să acopere lighinul şi fundul lui şi să-l puie în acoperemîntul de piêle albastră şi să-l puie pre pîrghii.

15. Şi cînd va săvîrşi Aaron şi feciorii lui de-a învăli sfintele şi toate vasele cêle sfinte şi cînd se va rădica tabăra, atunci să între feciorii lui Caath să le rădice; iar să nu se atingă de sfinte să nu moară. Această slujbă iaste a feciorilor lui Caath în cortul mărturiei.

16. Iar Eliazar socotitoriul[2], feciorul lui Aaron/

Versiune modernă

răscumpărare după porunca Domnului.

CAP. 4

Numărul leviţilor şi slujbele lor

1. Grăind Domnul cu Moise şi cu Aaron, i-a zis:

2. „Numără din fiii lui Levi pe fiii lui Cahat, pe rudă şi sămînţă.

3. Pe toţi cei de la treizeci de ani în sus pînă la cincizeci, care ar putea sluji în Cortul Mărturiei după cuviinţă."

4. Slujba lor va fi să ducă sfînta sfintelor.

5. Cînd va fi să pornească tabăra la drum, Aaron şi fiii săi să intre şi să coboare perdeaua de la sfînta sfintelor şi să învelească cu ea chivotul legii.

6. Să mai pună un acoperămînt din piele de delfin şi deasupra porfiră vineţie şi să treacă pîrghiile prin verigile chivotului.

7. Să aştearnă pe masa pîinilor sfinţite o faţă de masă de pînză de porfiră vineţie, pe care să pună blidele, talerele, cupele şi căuşele pentru jertfa turnării, de asemenea pîinile;

8. Peste toate să întindă o poală de porfiră vişinie şi încă un acoperămînt de piele de delfin şi să aşeze pîrghiile.

9. Sfeşnicul şi candelele lui împreună cu mucările, căţuile şi toate vasele de untdelemn să fie învelite în porfiră vineţie.

10. Să mai întindă deasupra o altă piele de delfin şi toate să fie puse pe o năsălie.

11. Peste jertfelnicul de aur să aştearnă porfiră vineţie, să-l învelească cu piele subţire şi să-i pună pîrghiile în verigi.

12. De asemenea, toate odoarele folosite la slujbă în sfîntul lăcaş să fie învelite cu purpură vineţie şi cu piei de delfin şi să fie puse pe năsălie.

13. După ce va fi curăţat jertfelnicul de cenuşă şi grăsime, să se întindă deasupra lui o învelitoare de pînză stacojie.

14. Să se aşeze şi lucrurile de la slujba jertfirii: cleştele, furcuţele, vătraiele, căţuile precum şi toate uneltele, învelite în piele de delfin, apoi să se pună pîrghiile în verigi.

15. După ce Aaron şi fiii săi vor fi isprăvit învelitul odoarelor şi al uneltelor, cînd tabăra va porni la drum, fiii lui Cahat le vor duce fără să se atingă de cele sfinte, altminteri vor pieri. Aceasta este sarcina fiilor lui Cahat.

16. Eleazar, fiul lui Aaron/ preotul, va veghea

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 96, col. II

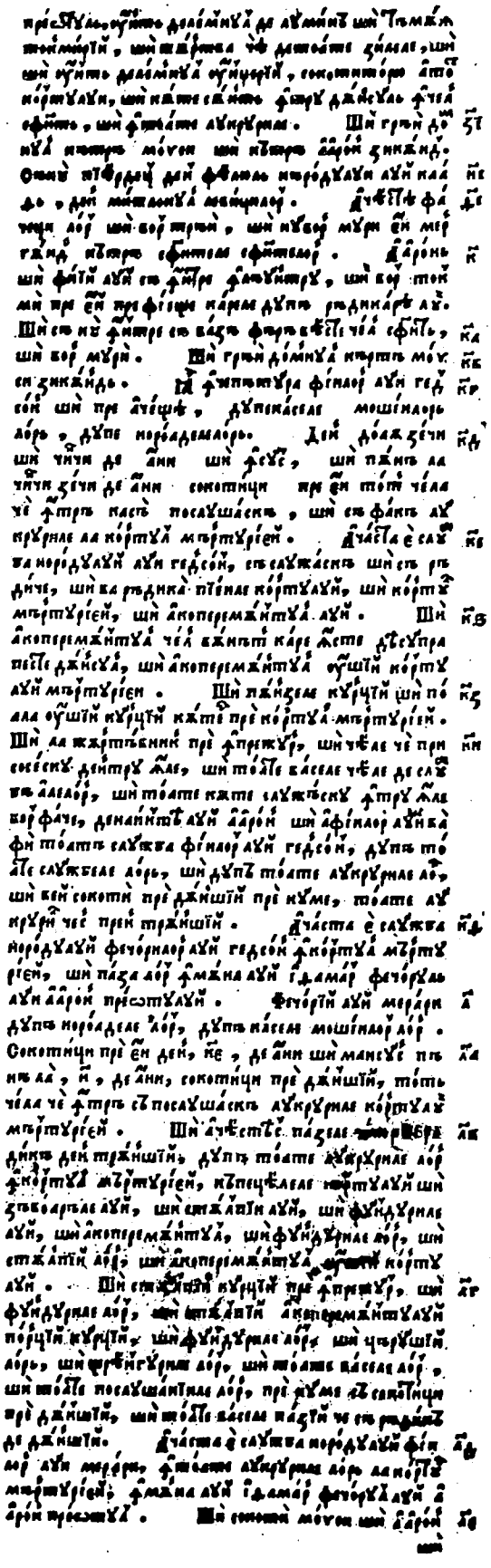

delemnul de lumină, și tămîia tocmirii, și jirtva cea de toate zilele, și și untdelemnul ungerii; socotitoriu a tot cortului și cîte sînt întru dînsul în cel sfînt și în toate lucrurile."

17. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron zicînd:

18. „Să nu pîrdeț den fêliul nărodului lui Caath, den mijlocul leviților.

19. Acêstea faceți lor și vor trăi și nu vor muri ei mergînd cătră sfintele sfintelor. [20] Aaron și fiii lui să între înlăuntru și vor tocmi pre ei, pre fiește-carele după rădicarea lui

20[21]. Și să nu între să vază fără vêste cel sfînt și vor muri."

21[22]. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

22[23]. „Ia începătura fiilor lui Ghedson, și pre aceștea, dupe casele moșiilor lor, dupe noroadele lor,

23[24]. Den doaăzeci și cinci de ani și în sus și pînă la cincizeci de ani, socotiți pre ei, tot cela ce întră ca să poslușască și să facă lucrurile la cortul mărturiei.

24[25]. Aceasta e slujba norodului lui Ghedson:

25[26]. Să slujască și să rădice și va rădica pieile cortului și cortul mărturiei și acoperemîntul lui, [26] și acoperemîntul cel vînăt, care iaste deasupra, peste dînsul, și acoperemîntul ușii cortului mărturiei,

26[27]. Și pînzele curții și poala ușii curții, cîte-s pre cortul mărturiei,

27[28]. Și la jîrtăvnic pre împrejur, și cêle ce prisosescu dentru êle și toate vasele cêle de slujbă ale lor. Și toate cîte slujăscu întru êle vor face denaintea lui Aaron și a fiilor lui va fi toată slujba fiilor lui Ghedson, după toate slujbele lor și după toate lucrurile lor. Și vei socoti pre dînșii pre nume toate lucrurile ce-s prentr-înșii.

28[29]. Aceasta e slujba norodului feciorilor lui Ghedson în cortul mărturiei, și paza lor în mîna lui Ithamar, feciorul lui Aaron, preotului.

29[30]. Feciorii lui Merari, după noroadele lor, după casele moșiilor lor,

30[31]. Socotiți pre ei den 25 de ani și mai sus, pănă la 50 de ani; socotiți pre dînșii tot cela ce întră să poslușască lucrurile cortului mărturiei.

31[32]. Și acêstea-s pazele celor ce rădică dentr-înșii, după toate lucrurile lor în cortul mărturiei: căpețêlele cortului, și zăvoarăle lui, și stîlpii lui, și fundurile lui, și acoperemîntul, și fundurile lor, și stîlpii lor, și acoperemîntul ușii cortului.

32[33]. Și stîlpii curții pre împrejur, și fundurile lor, și stîlpii acoperemîntului porții curții, și fundurile lor, și țărușii lor, și șteangurile lor, și toate vasele lor, și toate poslușaniile lor pre nume să socotiți pre dînșii și toate vasele pazii ce să rădică de dînșii.

33[34]. Aceasta e slujba norodului fiilor lui Merari, în toate lucrurile lor la cortul mărturiei în mîna lui Ithamar, feciorul lui Aaron, preotul."

34[35]. Și socoti Moisi și Aaron/ și boiarii lui Israil pre feciorii

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45	*Ms. 4389*	*Versiune modernă*
preutul, untu de lemnul de lumină şi tămîie de tocmire şi jirtva cea preste toate dzilele şi untu de lemnul ungerii, socotirea a tot cortului şi cîte sîntu întru însul întru cel sfîntu şi întru toate lucrurile."	preotul (să ia)[3] undelemn de candile şi tămîie amestecată şi jărtvă carea iaste preste toate zilele şi undelemnul unsorii; socoteala a tot cortul şi cît iaste într-însul în sfinţire şi în toate lucrurile."	peste untdelemnul din sfeşnic, peste aromatele tămîierilor, peste pîini şi mir; tot Cortul, toate odoarele şi uneltele vor sta sub bunaveghere a lui."
17. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron dzicîndu:	17. Şi grăi Domnul cătră Moisei şi cătră Aaron zicînd:	17. Şi iarăşi a grăit Domnul lui Moise şi lui Aaron:
18. „Să nu pîrdeţi den fêl nărodul lui Caath den mijlocul leviţilor.	18. „Să nu pîrdeţ ceata seminţiei lui Caath dentre preoţi.	18. „Să nu lăsaţi să se stingă dintre leviţi sămînţa neamului lui Cahat.
19. Aceasta faaceţi lor şi vor trăi şi nu vor muri, mergîndu ei cătră sfintele sfinţilor. [20] Aaron şi fiii lui să între înlontru şi-i vor tocmi pre ei pre fieştecare, după rădicarea lui	19. Ce aceasta să faceţ lor şi vor fi vii şi nu vor muri mergînd ei la sfintele sfinţilor: Aaron şi feciorii lui să între şi să-i tocmească fieştecare după rădicarea lui.	19. Ca slujitori ai Cortului, ei trebuie feriţi de moarte; cînd ei se vor apropia de lucrurile sfinte, să vină Aaron şi fiii lui şi să pună pe fiecare la locul şi slujba lui.
20. Şi să nu între să vadză făr<ă> vêste cel sfîntu şi vor muri."	20. Şi să nu între fără de vêste să vază cel sfînt şi să moară."	20. Lor le este oprit să vadă odoarele dezvelite, nici măcar o frîntură de clipă, că moartea îi pîndeşte."
21. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:	21. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicîndu-i:	21. Şi iarăşi a grăit Domnul lui Moise şi i-a spus:
22[23]. „Ia începătura fiilor Ghedson şi pre aceştea după casele moşiilor lor, după nărodurile lor,	22. „Ia căpeteniia feciorilor lui Gherson şi pre dînşii după casa neamului lor şi după rudeniia lor şi după seminţiia lor,	22. „Numără şi pe fiii lui Gherşon, pe rudă şi pe sămînţă,
23[24]. Den 25 ani şi în sus păn-în 50 ani socotiţi pre ei tot cela ce întră ca să posluşască şi să facă lucrurile la cortul mărturiei.	23. De la 25 de ani şi mai sus pănă la 50 de ani să-i socotiţ tot carele va întra să slujască slujba şi să facă lucrurile în cortul mărturiei.	23. De la treizeci de ani în sus pînă la cincizeci, ca să slujească toţi la Cortul Mărturiei.
24[25]. Aceasta-i slujba nărodului Ghedson:	24. Aceasta iaste slujba cêtei lui Gherson:	24. Iată îndatoririle fiilor lui Gherşon:
25[26]. Să slujască şi să rădice şi va rădica pieile cortului, şi cortul mărturiei, şi acoperemîntul lui, [26] şi acoperemîntul cel vînăt[2] de asupra, cela ce iaste pre însu de asupra, cel albastru, şi acoperemîntul uşii cortului mărturiei,	25. Să slujască şi să rădice şi vor rădica zăvêsele cortului cêle de pre desupra şi cortul mărturiei şi acoperemîntul lui şi acoperemîntul cel de piei albastre care iaste pre desupra şi zăvasa uşii cortului mărturiei şi zăvêsele curţii şi zăvêsele porţilor curţii	25. Ei vor duce Cortul cu perdelele şi acoperişele sale, perdeaua de la intrare,
26[27]. Şi pîndzele curţii şi poala uşii curţii, cîte-s pre cortul mărturiei,	26. Şi toate cîte sînt ale cortului mărturiei şi cîte sînt împrejurul altariului şi funicêlele lor şi toate vasele de slujoă şi toate cîte slujăsc într-însele.	26. Perdeaua de la poarta curţii, pînzele dimprejur şi cele ale jertfelnicului, frînghiile şi toate cele de trebuinţă.
27[28]. Şi la jirtăvnic pren pregiur şi cêlea ce prisosescu dentru êle şi toate vasele cêle de slujbă a lor şi toatè cîte slujescu întru êle vor face denaintea lui Aaron şi a fiilor lui va fi toată slujba a fiilor Ghedson, după toate slujbele lor şi după toate lucrurile lor şi vei socoti pre înşi pre numere toate lucrurile ce-s pren înşii.	27. Să facă după cuvîntul lui Aaron şi al feciorilor lui şi să fie toată slujba feciorilor lui Gherson după toate slujbele lor şi după toate lucrurile lor şi să socoteşti pre dînşii pre număr şi toate lucrurile care-s la dînşii pre nume.	27. Ei vor sta sub ascultarea lui Aaron şi a fiilor lui. La porunca acestora îşi vor îndeplini îndatoririle.
28[29]. Aceasta-i slujba nărodului ficiorilor Ghedson în cortul mărturiei, şi paza lor în mâna lui Ithamar, a fiiului Aaron, a preutului.	28. Aceasta iaste slujba cêtei feciorilor lui Gherson în cortul mărturiei şi paza lor în mâinile lui Thamar, feciorul lui Aaron preotul.	28. Acestea sînt îndatoririle fiilor lui Gherşon sub privegherea lui Itamar, fiul lui Aaron preotul.
29[30]. Feciorii lui Merari, după năroadele lor, după casele moşiilor lor,	29. Iar feciorii lui Merari, după seminţiia lor şi după casa rudeniiei lor, să-i socoteşti,	29. Fă şi numărătoarea fiilor lui Merari, pe rudă şi sămînţă,
30[31]. Socotiţi pre ei den 25 ani şi în sus, păn-la 50 ani, socotiţi pre înşi, tot cela ce întră să posluşască lucrurile cortului mărturiei.	30. De la 25 de ani şi mai sus pănă la 50 de ani să-i socotiţ, tot cel ce va întra să slujască în cortul mărturiei.	30. De la treizeci de ani în sus pînă la cincizeci, să slujească la Cortul Mărturiei.
31[32]. Şi acêstea-s pazele celor ci să rădică pre înşii după toate lucrurile lor întru cortul mărturiei, căpeţêlele cortului şi zăvoarăle lui şi fundurile lui şi acoperemîntul de asupra şi fundurile lor şi stîlpii lor şi acoperemîntul cel de asupra a uşii cortului.	31. Şi acêstea sînt care să păzească ei, să le rădice după toate lucrurile lor în cortul mărturiei: scîndurêlele cortului şi zovoarăle lui şi stîlpii lui şi fundurile lui şi zăvasa uşilor cortului şi acoperemîntul lui.	31. În sarcina lor va cădea cărătul scîndurilor, al stîlpilor cu tălpile lor, al zăvoarelor;
32[33]. Şi stîlpii curţii pren pregiur şi fundurile lor şi stîlpii acoperemîntului a porţii curţii şi fundurile lor şi pociumbii lor şi ştreangurile lor şi toate vasele lor şi toate posluşeniile lor pre a nume să socotiţi pre înşii şi toate vasele a pazei ce să rădica de înşii.	32. Iar stîlpii curţii şi temêiele lor şi stîlpii zăvêselor uşilor curţii şi fundurile lor şi părueşii lor şi funicêlele lor şi toate vasele lor şi toată slujirea lor, după numele lor le socotiţ şi toate vasele de pază carele vor rădica ei.	32. De asemenea, stîlpii din prejurul curţii cu tălpile lor, ţăruşii, frînghiile şi tot ce ţin de acestea. Să ştie fiecare ce are de dus.
33[34]. Aceasta-i slujba[3] a nărodului fiilor Merari întru toate lucrurile lor la cortul mărturiei, înţru mâna lui Ithamar, ficiorul lui Aaron, preutului."	33. Aceasta iaste slujba seminţiei feciorilor lui Merari întru toate lucrurile lor în cortul mărturiei, în mâinile lui Thamar, feciorul lui Aaron preotul."	33. Iată slujba fiilor lui Merari. Ei vor sta sub ascultarea lui Itamar, fiul lui Aaron preotul.
34[35]. Şi socoti Moisi şi Aaron/ şi boiarii Israil,	34. Şi socoti Moisei şi Aaron/ şi boiarii lui Israil	34. Şi au numărat Moise şi Aaron,/ împreună cu

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 97, col. I

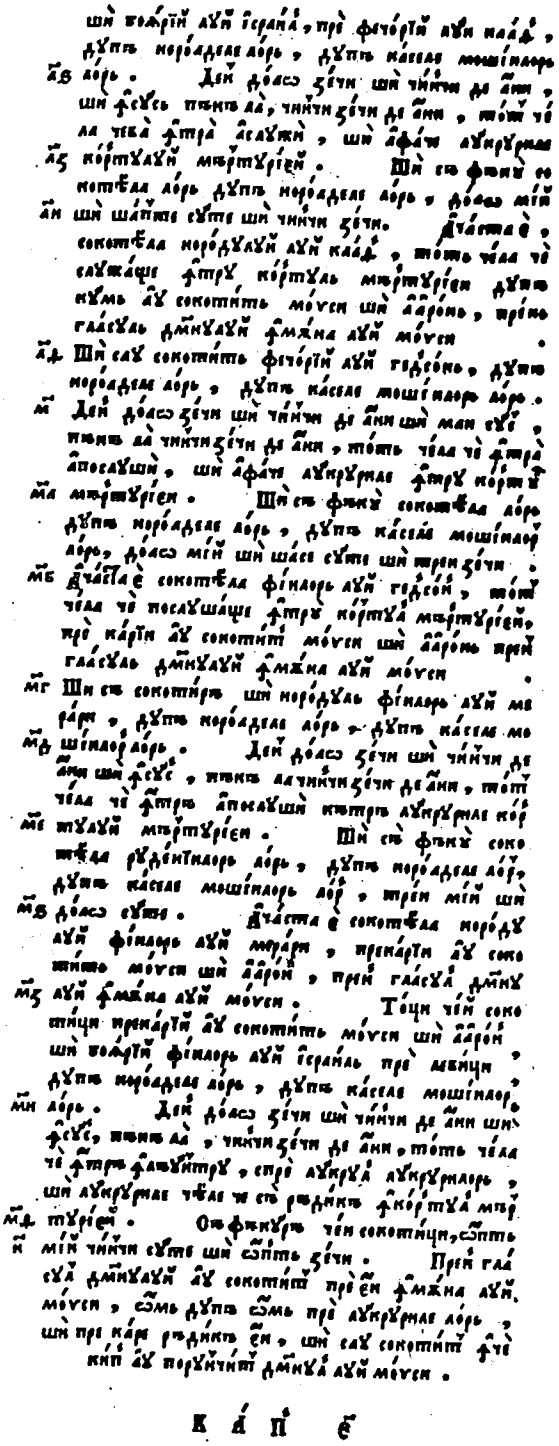

lui Caath, după noroadele lor, după casele moșiilor lor,

35[36]. Den doaozeci și cinci de ani și în sus, până la cincizeci de ani, tot cela ce va întra a sluji și a face lucrurile cortului mărturiei.

36[37]. Și să făcu socoteala lor, după noroadele lor, doao mii și șapte sute și cincizeci.

37[38]. Aceasta e socoteala norodului lui Caath, tot cela ce slujaște întru cortul mărturiei, după cum au socotit Moisi și Aaron, pren glasul Domnului, în mîna lui Moisi.

38[39]. Și s-au socotit feciorii lui Ghedson, după noroadele lor, după casele moșiilor lor,

39[40]. Den doaozeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, tot cela ce întra a posluși și a face lucrurile întru cortul mărturiei.

40[41]. Și să făcu socoteala lor, după noroadele lor, după casele moșiilor lor, doao mii și șase sute și treizeci.

41[42]. Aceasta e socoteala fiilor lui Ghedson, tot cela ce poslușaște întru cortul mărturiei, pre carii au socotit Moisi și Aaron, pren glasul Domnului, în mîna lui Moisi.

42[43]. Și să socotiră și norodul fiilor lui Merari, după noroadele lor, după casele moșiilor lor,

43[44]. Den doaozeci și cinci de ani și în sus, până la cincizeci de ani, tot cela ce întră a posluși cătră lucrurile cortului mărturiei,

44[45]. Și să făcu socoteala rudeniilor lor, după noroadele lor, după casele moșiilor lor, trei mii și doao sute.

45[46]. Aceasta e socoteala norodului fiilor lui Merari, pre carii au socotit Moisi și Aaron, pren glasul Domnului, în mîna lui Moisi.

46[47]. Toți cei socotiți, pre carii au socotit Moisi și Aaroń și boiarii fiilor lui Israil, pre leviți, după noroadele lor, după casele moșiilor lor,

47[48]. Den doaozeci și cinci de ani și în sus, până la cincizeci de ani, tot cela ce întră înlăuntru spre lucrul lucrurilor și lucrurile cêle ce să rădică în cortul mărturiei,

48[49]. Să făcură cei socotiți opt mii cinci sute și optzeci.

49[50]. Pren glasul Domnului au socotit pre ei, în mîna lui Moisi, om după om, pre lucrurile lor și pre care rădică ei; și s-au socotit în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

К А П Ѣ

CAP 5

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Poruncêște fiilor lui Israil și gonească pre tot stricatul afară den tabără și tot înfrîntul și tot necuratul la suflet.

3. Den bărbat pînă în fămêie, scoateți-i afară den tabă/ră și să

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

pre ficiorii lui Caath, după năroadele lor, după casele moşiilor lor,

35[36]. Den 25 ani în sus păn-la 50 ani, tot cela ce va întra a sluji şi a face lucrurile cortului mărturiei,

36[37]. Şi să făcu socotêle lor, după năroadele lor, 2 750.

37[38]. Aceasta-i socoteala nărodului Caath, tot cela ce slujaşte întru cortul mărturiei, după cum au socotit Moisi şi Aaron pren glasul Domnului, întru mâna lui Moisi.

38[39]. Şi s-au socotit ficiorii lui Ghedson, după năroadele lor, după casele moşiilor lor,

39[40]. Den 25 ani în sus păn-la 50 ani, tot cela ce întră a posluşi şi a face lucrurile întru cortul mărturiei.

40[41]. Şi să făcu socoteala lor, după năro‹a›dele lor, după casele moşiilor lor, 2 630.

41[42]. Aceasta-i socoteala nărodului a fiilor Ghedson, tot cela ce posluşaşte întru cortul mărturiei, pre carii au socotit Moisi şi Aaron, pren glasul Domnului, întru mîna lui Moisi.

42[43]. Şi să socotiră şi nărodul fiilor Merari, după năroadele lor, după casele moşiilor lor.

43[44]. Den 25 ani în sus păn-la 50 ani, tot cela ce întră a posluşi către lucrurile cortului mărturiei.

44[45]. Şi să făcu socoteala rudeniilor, după năroadele lor, după casele moşiilor lor, 3 200.

45[46]. Aceasta-i socoteale a nărodului fiilor Merari, pre carii au socotit Moisi şi Aaron, pren glasul Domnului, întru mîna lui Moisi.

46[47]. Toţi cei socotiţi pre carii au socotit Moisi şi Aaron şi boiarii fiilor Israil pre leviţi, după năroadele lor, după casele moşiilor lor,

47[48]. Den 25 ‹de ani›[4] şi în sus păn-la 50 ani, tot cela ce întră în lontru, către faptul faptelor şi faptele cêle ci să rădică întru cortul mărturiei,

48[49]. Să făcură cei socotiţi 8 580.

49[50]. Pren glasul Domnului i-au socotit pre ei, întru mâna lui Moisi, om după om pre lucrurile lor şi pre carele rădică ei şi s-au socotit în ce chip au porâncit Domnul lui Moisi.

CAP 5

1. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

2. „Porîncêşte fiilor Israil şi gonească pre tot strîcatul afară den tabără şi pre tot înfrîntul[1] şi tot necuratul la suflet.

3. Den bărbat păn-în fămêie, scoateţi-i afară den tabă/ră şi să nu pîngărească taberile lor întru carele

Ms. 4389

pre feciorii lui Caath după seminţiia lor şi după casa rudeniei lor,

35. De la 25 de ani în sus până la 50 de ani, tot care va întra să slujască şi să facă lucruri în cortul mărturiei.

36. Şi fu, după socoteala lor, seminţiia lor, 2 750.

37. Aceasta iaste socoteala numărului cêtei lui Caath, a tuturor carei să slujască în cortul mărturiei, cum au socotit Moisei şi Aaron, cu porunca Domnului, prespre măinile lui Moisei.

38. Şi se socotiră şi feciorii lui Gherson după seminţiia lor şi după casa rudeniei lor,

39. De la 25 de ani şi mai sus, până la 50 de ani, tot carele va întra să slujască şi să facă lucruri în cortul mărturiei.

40. Şi fu socoteala lor, după ceata lor şi după casa neamului lor, 2 630.

41. Aceasta iaste socoteala cêtei feciorilor lui Gherson, a tuturor carei să între în cortul mărturiei, carei i-au socotit Moisei şi Aaron, după cuvîntul Domnului.

42. Iar socoteala feciorilor lui Merari, după seminţiia lor şi după casa rudeniei lor, de la 25 de ani şi mai sus până la 50 de ani, tot carele va întra să slujască spre slujba cortului mărturiei.

43. Şi fu socoteala lor, după seminţiia lor, după ceata lor şi după casa rudeniei lor

44. Şi se aflară 3 000 şi 200.

45. Aceasta iaste socoteala feciorilor lui Merari, carea socoti Moisei şi Aaron, după cuvîntul Domnului.

46. Iar toată socoteala preoţească, carea o socoti Moisei şi Aaron şi boiarii feciorilor lui Israil, după ceata lor şi după casa rudeniei lor,

47. De la 25 de ani şi mai sus până la 50 de ani, tot carele va mêrge să lucrêze lucrul după lucrarea rădicării în cortul mărturiei,

48. Fu toată socoteala lor 8 500 şi 50, după porunca Domnului.

49. Şi au socotit pre dînşii, cu mîna lui Moisei, omul după slujba lui şi după lucrarea lui şi ce rădica ei şi se-au socotit cum au porâncit Domnul lui Moisei.

CAP 5

1. Şi zise Domnul către Moisei grăind:

2. „Porâncêşte feciorilor lui Israil să gonească den tabără pre toţ stricaţii şi pre toţ înfrînţii[1] şi pre toţ cei necuraţ cu sufletul.

3. De la parte bărbătească până la muierească să-i gonească afară de tabă/ră, să nu spurce tabăra

Versiune modernă

căpeteniile obştii, pe fiii lui Cahat, pe rudă şi pe sămînţă.

35. Şi toţi oamenii teferi de la treizeci la cincizeci de ani au primit îndeletniciri la Cortul Mărturiei;

36. La numărătoare, după neamuri, au fost 2.750.

37. Aceştia au fost aleşi din fiii lui Cahat, buni de slujbă, după cum au socotit Moise şi Aaron, după porunca Domnului.

38. S-au numărat apoi fiii lui Gherşon, pe rudă şi sămînţă,

39. Bărbaţi de la treizeci pînă la cincizeci de ani, ca să slujească la Cortul Mărturiei.

40. Şi au ieşit la numărătoare, după neamuri, 2.630.

41. Aceştia au fost aleşi din fiii lui Gherşon, buni de slujbă, după cum au socotit Moise şi Aaron, după porunca Domnului.

42. A urmat şi numărătoarea fiilor lui Merari, pe rudă şi pe sămînţă.

43. Bărbaţi teferi şi destoinici, de la treizeci pînă la cincizeci de ani, să slujească la Cortul Mărturiei.

44. La numărătoare s-au aflat, după neamurile lor, 3.200 de suflete.

45. Aceştia au fost aleşi din fiii lui Merari, buni de slujbă, după cum au socotit Moise şi Aaron, după porunca Domnului.

46. Toţi leviţii pe care Moise, Aaron şi căpeteniile lui Israel i-au socotit pe rudă şi pe sămînţă,

47. Toţi bărbaţii de la treizeci la cincizeci de ani, vrednici să slujească la ducerea Cortului Mărturiei,

48. Numărul lor s-a ridicat la 8.580 de suflete.

49. Numărătoarea lor s-a făcut din porunca Domnului, dată lui Moise, şi fiecăruia i s-a rînduit sarcina şi lucrarea sa.

CAP. 5

Îndepărtarea necuraţilor. Rînduiala jertfelor.

1. Şi a mai grăit Domnul către Moise şi i-a zis:

2. „Porunceşte fiilor lui Israel să alunge din tabără pe toţi leproşii, pe oricine are scurgere ori s-a întinat prin atingerea unui stîrv.

3. De-o fi bărbat sau femeie, alungaţi-i din tabă/ră

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

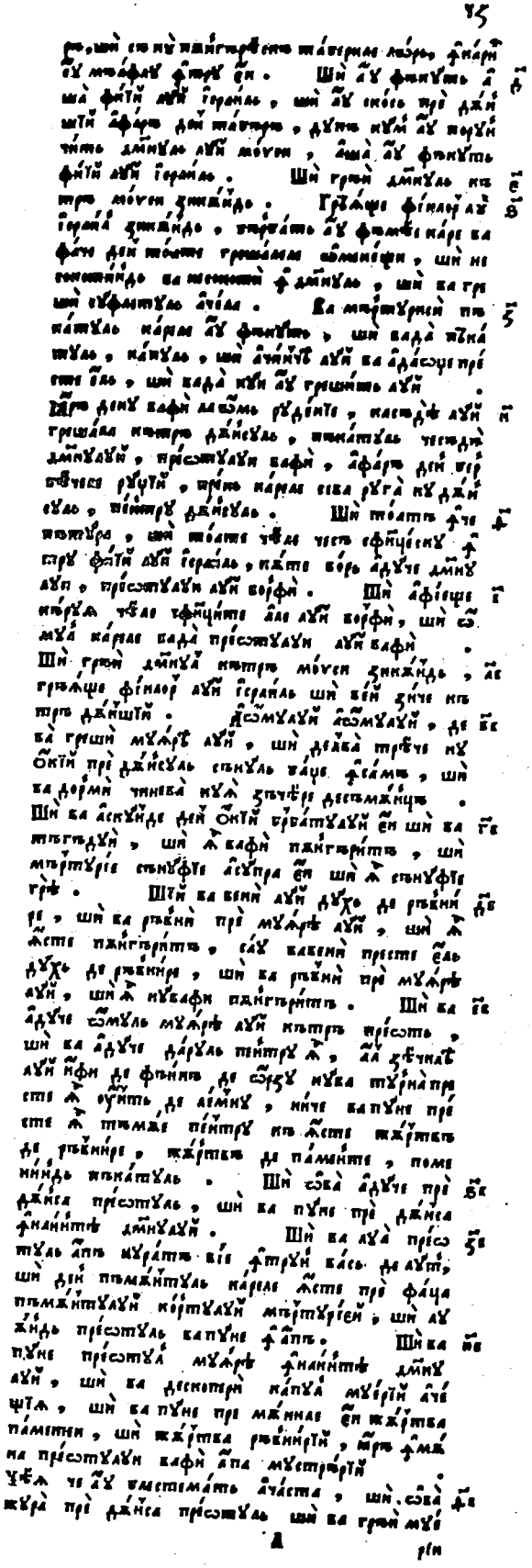

Biblia, 1688, pag. 97, col. II

nu pîngărească taberile lor în carile eu mă aflu întru ei.“

4. Şi au făcut aşa fiii lui Israil şi au scos pre dînşii afară den tabără, după cum au poruncit Domnul lui Moisi. Aşa au făcut fiii lui Israil.

5. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

6. „Grăieşte fiilor lui Israil zicînd: «Bărbat au fămeie care va face den toate greşalele omeneşti şi nesocotind va nesocoti în Domnul şi va greşi sufletul acela

7. Va mărturisi păcatul carele au făcut şi va da păcatul capul şi a cincea lui va adaoge preste el şi va da cui au greşit lui.

8. Iară de nu va fi la om rudenie ca să dea lui greşala către dînsul, păcatul ce să dă Domnului preotului va fi, afară den berbêcele rugii, pren carele se va ruga cu dînsul pentru dînsul.

9. Şi toată începătura şi toate cêle ce să sfinţescu întru fiii lui Israil cîte vor aduce Domnului preotului, lui vor fi.

10. Şi a fieştecăruia cêle sfinţite, ale lui vor fi; şi omul carele va da, preotului, lui va fi.»“

11. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd: „Grăieşte fiilor lui Israil şi vei zice către dînşii:

12. «A omului, a omului de va greşi muiêrea lui şi de-l va trêce cu ochii pre dînsul să nu-l bage în samă şi va dormi cineva cu ea zăcêre de sămînţă,

13. Şi va ascunde den ochii bărbatului ei şi va tăgădui şi ea va fi pîngărită şi mărturie să nu fie asupra ei şi ea să nu fie grea

14. Şi-i va veni lui duh de răvnire şi va răvni pre muiêrea lui şi ea iaste pîngărită. sau va veni preste el duh de răvnire şi va răvni pre muiêrea lui şi ea nu va fi pîngărită

15. Şi va aduce omul muiêrea lui către preot şi va aduce darul pentru ea al zêcilea lui ifi de făină de orzu, nu va turna preste ea untdelemnu, nice va pune preste ea tămîie, pentru că iaste jîrtvă de răvnire, jîrtvă de pámente, pomenind păcatul.

16. Şi o va aduce pre dînsa preotul şi va pune pre dînsa înaintea Domnului.

17. Şi va lua preotul apă curată vie într-un vas de lut şi den pămîntul carele iaste pre faţa pămîntului cortului mărturiei şi luînd preotul va pune în apă.

18. Şi va pune preotul muiarea înaintea Domnului şi va descoperi capul muierii aceştiia şi va pune pre mînile ei jîrtva pámetei şi jîrtva răvnirii, iară în mîna preotului va fi apa mustrării [19] ceea ce au blestemat aceasta.

19. Şi o va jura pre dînsa preotul şi va grăi muie/rii: «De n-au

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

eu mă aflu întru ei."

4. Şi au făcut aşea fiii lui Israil şi i-au scos pre înşi afară den tabără, după cum au grăit Domnul lui Moisi. Aşa au făcut fiii lui Israil.

5. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

6. „Grăieşte fiilor Israil dzicîndu: «Bărbat au fămeie, carele va face dentru toate greşealele omeneşti şi nesocotind va nesocoti întru Domnul, şi va greşi sufletul acela

7. Va mărturisi păcatul carele au făcut şi va da păcatul capul şi a cincea lui va adaoge preste el şi va da cui au greşit pre însă.

8. Iar de nu va fi la om rudenie, ca să-i dea lui greşeala către însul, păcatul ce să dă Domnului, preutului va fi, afară den berbêcele rugii, pren carele să va ruga însul <pentru dînsul>[2].

9. Şi toată începătura, şi toate cêle ce să sfinţescu întru fiii lui Israil cîte vor aduce Domnului a preutului a lui vor fi.

10. Şi a fieştecăruia cêle sfinţite a lui vor fi; şi omul carele va da preutului, lui va fi».

11. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu: „Grăieşte fiilor Israil şi vei dzice către înşii:

12. «A omului, a omului de va greşi muiêrea lui şi de-l va trêce cu ochi pre însul să nu-l bage în samă şi va dormi cineva cu ea pat de sămînţă,

13. Şi va ascunde de ochii bărbatului ei şi va tăgădui şi ea va fi pîngărită şi mărturie să nu fie asupra ei şi ea să nu fie grea

14. Şi-i va veni lui duh de rîvnire şi va rîvni pre muiêrea lui şi ea iaste pîngărită, sau va veni preste el duh de rîvnire şi va rîvni pre muiêrea lui şi ea nu va fi pîngărită.

15. Şi va aduce omul muiêrea lui către preut şi va aduce darul pentru ea, al dzêcelea a lui ifi făninâ de ordzu, nu va turna preste ea untu de lemnu, nice va pune preste ea tămîie, pentru că iaste jirtvă de rîvnire, jirtvă de păminte pomenindu păcatul.

16. Şi va aduce preste însă preutul şi o va pune pre însă înnaintea Domnului.

17. Şi va lua preutul apă curată vie într-un vas de lut şi de pămîntul carele iaste pre faţa pămîntului cortului mărturiei şi luînd preutul va pune într-apă.

18. Şi va pune preutul muiêrea înnaintea Domnului şi va descoperi capul aceştiia mulieri şi va pune pre mâinele ei jirtva pâminţii jirtva rîvnirei, iar în mîna preutului va fi apa mustrării [19] Cêea ce blastămă aceasta.

19. Şi o va giura pre însă preutul. Şi va grăi muie/rii: «Să nu au dormit neştine cu tine, să nu ai

Ms. 4389

lor în carea sînt eu."

4. Şi făcură feciorii lui Israil aşa şi-i goniră afară de tabără; cum grăise Domnul lui Moisei. Aşa au făcut feciorii lui Israil.

5. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

6. „Grăieşte feciorilor lui Israil şi le zi: «Bărbatul sau muiêrea care de va face fieştece păcat omenesc şi negrijind nu va băga seamă de Domnul şi va greşi sufletul acela

7. Să-ş ispovedească păcatul care vor fi făcut şi să dea greşala de cap şi a cincea parte să adaogă spre însul şi să dea cui au greşit[2].

8. Iar de nu va avea omul rudenii ca să plătească lui greşala, să dea greşala Domnului şi să fie a preotului greşala carea se dă Domnului[3], dennafară de berbêcele rugăciunii, carele se va ruga de dînsul pentru păcatele lui.

9. Şi toată[4] pîrgile şi toate cêle sfinţite întru feciorii lui Israil, orice vor aduce Domnului, ale preotului să fie.

10. Şi a fieştecui sfinţire, a lui să fie, şi bărbatul orice va da preotului, al lui să fie»".

11. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

12. „Grăieşte feciorilor lui Israil şi zi către dînşii:

13. Pre bărbat de nu-l va băga muiêrea în seamă şi negrijind de dînsul se va culca cu altcinevaş pat de seminţie şi va ascunde de ochii bărbatului ei şi va tăgădui, iar ea va fi pîngărită şi mărturie nu va fi spre dînsa şi ea nu va fi grea.

14. Şi va veni spre dînsul duhul poftei şi va pofti la muiêrea lui, iar ea va fi spurcată sau va veni lui duh rîvnitor să rîvnească ei, iar ea va fi pîngărită,

15. Să-ş aducă bărbatul muiêrea la preot şi să aducă pentru dînsa dar a zêce parte de măsură de efi de făină de orz şi să nu toarne într-însa undelemn, nici să puie pre dînsa tămîie, că iaste jărtva poftei, jărtva pomenirei aducerii aminte de păcat.

16. Şi să o ducă preotul şi să o puie înaintea Domnului.

17. Şi să ia preotul apă vie curată într-un vas de lut şi ţărînă de pre pământul care iaste la cortul mărturiei şi luînd preotul s-o presare preste apă.

18. Şi să puie preotul muiêrea înaintea Domnului şi să dăzvălească capul muierii şi să-i dea în mâini jărtva aducerii aminte, jărtva poftei, iar în mâinile preotului să fie apa vădirei, în care să jure pre dînsa.

19. Şi să o jure preotul şi să zică către muiê/re:

Versiune modernă

ca să nu pîngărească locul unde eu sălăşluiesc!"

4. Şi fiii lui Israel au făcut întocmai şi i-au scos din tabără, precum porunci Domnul lui Moise. Aşa au făcut.

5. A zis Domnul lui Moise:

6. „Să spui fiilor lui Israel că, dacă vreun bărbat sau vreo femeie va păcătui faţă de aproapele şi faţă de Domnul prin necredinţă,

7. Să-şi mărturisească păcatul şi să despăgubească pe cel păgubit în întregime şi, pe deasupra, să-i mai dea încă o cincime.

8. Dacă păgubaşul a murit şi nu are nici rude pentru a primi paguba, să se dea Domnului cele pentru greşeală, să fie ale preotului pe lîngă un berbec pentru jertfa de curăţire a vinovatului.

9. Toate darurile aduse Domnului să rămînă preotului;

10. Ce se va da preotului să fie al lui."

11. Şi Domnul grăind iarăşi către Moise i-a zis:

12. „Spune fiilor lui Israel că, dacă o femeie măritată se va desfrîna şi va fi necredincioasă faţă de soţul ei,

13. Iar un altul se va culca cu ea şi lucrul va fi tăinuit faţă de bărbatul ei şi dacă ea s-a întinat în ascuns, fără să fi avut martori şi fără să fi fost prinsă,

14. De-l va cuprinde pe bărbat îndoiala bănuind-o că s-a desfrînat sau de va cădea asupra lui duhul îndoielii, femeia sa nevinovată fiind,

15. Să vină amîndoi la preot şi să aducă în dar o zecime dintr-o efă de făină de orz, dar să nu toarne deasupra untdelemn, nici să presare tămîie, pentru că acesta-i darul bănuielii, un prinos de aducere aminte pentru vinovăţie.

16. Preotul să apropie femeia de jertfelnic, să o înfăţişeze Domnului,

17. Să ia apă sfinţită într-un vas de lut şi să pună pulbere luată dinaintea Cortului Mărturiei.

18. Pe femeia adusă în faţa Domnului, preotul să o despletească şi să-i dea în mînă pomelnicul de pomenire, adică darul de bănuială. Iar el să aibă în mînă vasul cu apa cea amară şi aducătoare de blestem.

19. Preotul să pună femeia să jure şi să-i spună:/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 98, col. I

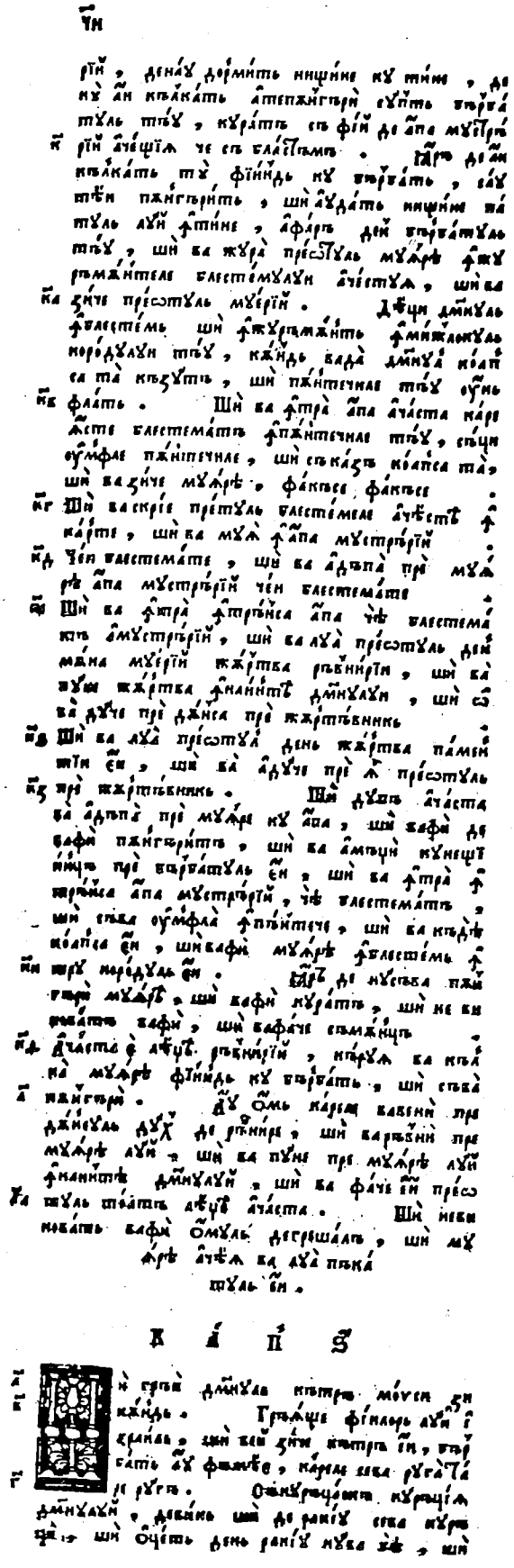

dormit niştine cu tine, de nu ai călcat a te pîngări supt bărbatul tău, curată să fii de apa mustrării aceştiia ce să blastămă.

20. Iară de ai călcat tu fiind cu bărbat sau te-ai pîngărit şi au dat niştine patul lui în tine, afară den bărbatul tău», şi va jura preotul muiêrea în jurămîntele blestemului acestuia şi va zice preotul muierii:

21. «Dea-ţi Domnul în blestem şi în jurămînt în mijlocul norodului tău, cînd va da Domnul coapsa ta căzută şi pîntecile tău umflat

22. Şi va întra apa aceasta care iaste blestemată în pîntecile tău să-ţi umfle pîntecile şi să cază coapsa ta». [23] Şi va zice muiêrea: «Facă-se, facă-se!».

23. Şi va scrie preotul blestemele acêstea în carte şi va muia în apa mustrării [24] cei blestemate

24. Şi va adăpa pre muiêrea apa mustrării cei blestemate [25] şi va întra într-însa apa cea blestemată a mustrării.

25. Şi va lua preotul den mîna muierii jîrtva răvnirii şi va pune jîrtva înaintea Domnului şi o va duce pre dînsa pre jîrtăvnic

26. Şi va lua preotul den jîrtva pámentii ei şi va aduce pre ea preotul pre jîrtăvnic.

27. Şi după aceasta va adăpa pre muiêre cu apa şi va fi de va fi pîngărită şi va amăgi cu neştiinţă pre bărbatul ei şi va întra într-însa apa mustrării cea blestemată: şi să va umfla în pîntece şi va cădea coapsa ei şi va fi muiêrea în blestem întru norodul ei.

28. Iară de nu să va pîngări muiêrea şi va fi curată şi nevinovată va fi şi va face sămînţă.

29. Aceasta e lêgea răvnirii, căruia va călca muiêrea fiind cu bărbat şi să va pîngări

30. Au om carele va veni pre dînsul duh de răvnire şi va răvni pre muiêrea lui şi va pune pre muiêrea lui înaintea Domnului şi va face ei preotul toată lêgea aceasta

31. Şi nevinovat va fi omul de greşală, şi muiêrea acêea va lua păcatul ei."

CAP 6

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte fiilor lui Izrail şi vei zice cătră ei: «Bărbat au fămêie carele se va ruga tare rugă

3. Să curăţască curăţiia Domnului, de vin şi de rachiu se va curăţi, şi oţet den rachiu nu va bea, şi/ cîte să fac den struguri nu

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

călcat a te pîngări suptu bărbatul tău, curată să fii de apa mustrării aceştiia ce să blastămă.

20. Iar de ai călcat tu fiind cu bărbat sau te ai pîngărit şi au dat neştine patul lui întru tine, afară den bărbatul tău», şi va giura preutul muiêrea întru giurămînturile blăstămului acestuia şi va dzice preutul muierii:

21. «Dea-te Dumnedzău întru blăstăm şi întru giurămîntu în mijlocul nărodului tău, cîndu Domnul stînghea ta va da cădzută şi pîntecile tău înflat

22. Şi va întra apa această blăstămată întru pîntecile tău să-ţi împle pîntecile şi să cadză stînghea ta», şi va dzice muiêrea «Facă-să, facă-să!».

23. Şi va scrie preutul blăstămile acêstea într-o carte şi va muia[3] întru apă mustrările [24] ceii blăstămate

24. Şi va adăpa pre muiêre apa mustrării cei blăstămate [25] şi va întra întru însă apa cea blăstămată a mustrării

25. Şi va lua preutul den mîna muierii jirtva rîvniturii şi va pune jirtva înnaintea Domnului şi o va aduce pre însă pre jirtăvnic,

26. Şi va lua preutul dentru jirtva páminteêi ei şi va aduce pre ea preutul pre jirtăvnic.

27. Şi după aceasta va adăpa pre muiêre cu apă şi va fi de va fi pîngărită şi va amăgi cu neştiinţă pre bărbatul ei şi va întra întru însă apa mustrării[4] cea blăstămată: şi să va înfla în pîntece şi va cădea stînghea ei şi va fi muiêrea întru blăstăm întru nărodul ei.

28. Iar de nu să va pîngări muiêrea şi curată va fi şi nevinovată va fi şi va face[5] sămînţa ei.

29. Aceasta-i lêgea rîvniturei, căruia va călca muiêrea fiind cu bărbat şi să va pîngări

30. Au om pre carele va veni pre însă duh de rîvnire şi va rîvni pre muiêrea lui şi va pune pre muiêrea lui înnaintea Domnului şi va face ei preutul toată lêgea aceasta

31. Şi nevinovat va fi omul de greşeale, şi muiêrea acêea va lua păcatul ei."

CAP 6

Ms. 4389

«De nu se va fi culcat alt bărbat cu tine şi n-ai călcat a te spurca dennafară de bărbatul tău, nevinovată să fii de apa vădirei aceştiia ce se blêstemă.

20. Iar de vei fi călcat, fiind tu muiêre cu bărbat, şi te vei fi spurcat şi va fi dat ş-altcinevaş patul său ţie, fără de bărbatul tău». [21] Şi să să jure preotul pre muiêre cu jurămîntele blestêmelor ei şi să zică preotul muierii:

21. «Să te dea Domnul în blestem şi în jurămînt între oamenii tăi şi cînd te va da Domnul să cază[4] dăşărtul tău şi pîntecele tău să se umfle şi să se burduşască

22. Şi să între această apă a blestemului în pîntecele tău şi să-ţ pufuiască pîntecele». Iar muiêrea să răspunză şi să zică «Amin, aşa să fie!».

23. Şi să scrie preotul acêste blestême în carte şi să moaie în apa vădirei cei blestemate[5]

24. Şi să dea muierii să bea apa vădirei şi a blestemului şi să între într-însa apa vădirei cea blestemată

25. Şi să ia preotul cu mâna jărtva poftirei den măinile muierii şi să puie jărtva înaintea Domnului,

26. Şi să o aducă la altar. După aceasta să adape pre muiêre cu apa acêea.

27. Şi deaca o va bea, de va fi pîngărită şi va fi cu hiclenie amăgind pre bărbatul ei şi va întra într-însa apa cea blestemată a vădirei: şi să pufuiască pîntecele ei de umflată şi să cază deşărturile ei şi va fi muiêrea întru blestemare între oamenii ei.

28. Iar de nu va fi muiêrea pîngărită ce va fi curată, nu va fi vinovată şi va îngreca şi va naşte seminţie.

29. Aceasta iaste lêgea rîvnei, carea den muierile cu bărbat va călca şi se va pîngări

30. Sau omul pre carele se va pogorî duhul rîvnirei şi va pofti muierii sale, să puie muiêrea sa înaintea Domnului şi să-i facă preotul toată lêgea aceasta

31[30] Şi va fi curat omul de păcat, iar muiêrea va lua păcatul ei."

CAP 6

Versiune modernă

«Dacă nu te-ai culcat cu nimeni şi nu te-ai spurcat şi ai rămas credincioasă bărbatului tău, această apă amară, aducătoare de blestem, nu te va vătăma.

20. Iar dacă te-ai desfrînat, înşelîndu-ţi bărbatul şi te-ai spurcat cu altul decît cel legiuit al tău,

21. Blestemată să fii şi de ocară în mijlocul neamului tău, să-ţi cadă mitra şi pîntecele să ţi se umfle,

22. Iar apa aceasta aducătoare de blestem să-ţi intre în măruntaie ca să ţi se umple pântecele şi să ţi se usuce găoaza!» Femeia să zică: «Amin, amin!»

23. Şi scrisul acestui blestem să-l spele preotul cu apa cea amară,

24. Şi să-i dea femeii să bea dintr-însa ca să vadă de va fi vătămată.

25. După aceea, să ia preotul din mîna ei prinosul de bănuială şi să-l ducă la jertfelnic ca dar înaintea Domnului,

26. Să ia un pumn de pomenire să-l ardă pe jertfelnic şi să dea femeii să bea din apă.

27. După ce va bea femeia apa aceea, dacă e adevărat că s-a pîngărit înşelîndu-şi bărbatul, atunci băutura aducătoare de blestem îi va aduce vătămare: i se va umfla pîntecele şi mitra i se va usca şi va fi ea de ocară în mijlocul poporului ei ca un blestem pilduitor.

28. Iar dacă ea nu s-a spurcat şi a rămas în curăţie, nu va fi vătămată şi va naşte copii.

29. Aceasta este rînduiala slujbei bănuielelor, cînd o femeie s-a desfrînat şi s-a spurcat cu alt bărbat

30. Sau cînd duhul bănuielii pentru necredinţă îl apucă pe un bărbat şi acesta se înfăţişează înaintea Domnului

31. Bărbatul va rămîne nevinovat de greşeală, însă femeia îşi va ispăşi păcatul."

CAP. 6

Orînduirea celor sfinţiţi

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicînd:

2. „Grăiêşte fiilor Israil dzicîndu şi vei dzice cătră ei: «Bărbat au fămêie carele să va ruga tare rugă

3. Şi să curăţască curăţie Domnului, de vin şi de vin arsu[1] să s<ă> curăţască şi vin arsu[2] şi oţăt den vin şi oţăt den sichera[3] nu va bea şi/ cîte să fac den

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiêşte feciorilor lui Israil şi zi cătră dînşii: «Bărbatul sau muiêrea care se va făgădui foarte cu rugăciune Domnului să se curăţească cu curăţie

3. Şi să se oprească de vin şi de rachiu şi de oţet de vin şi de oţet de olovină şi/ tot ce se face den

1. Şi a grăit Domnul lui Moise şi i-a zis:

2. „Spune fiilor lui Israel că, dacă vreun bărbat sau o femeie va face făgăduinţă de nazireu ca să se hărăzească Domnului,

3. Să nu bea vin şi nici alte băuturi ameţitoare, oţet din vin sau oţet din rachiu,/ nici must să nu bea

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 98, col. II

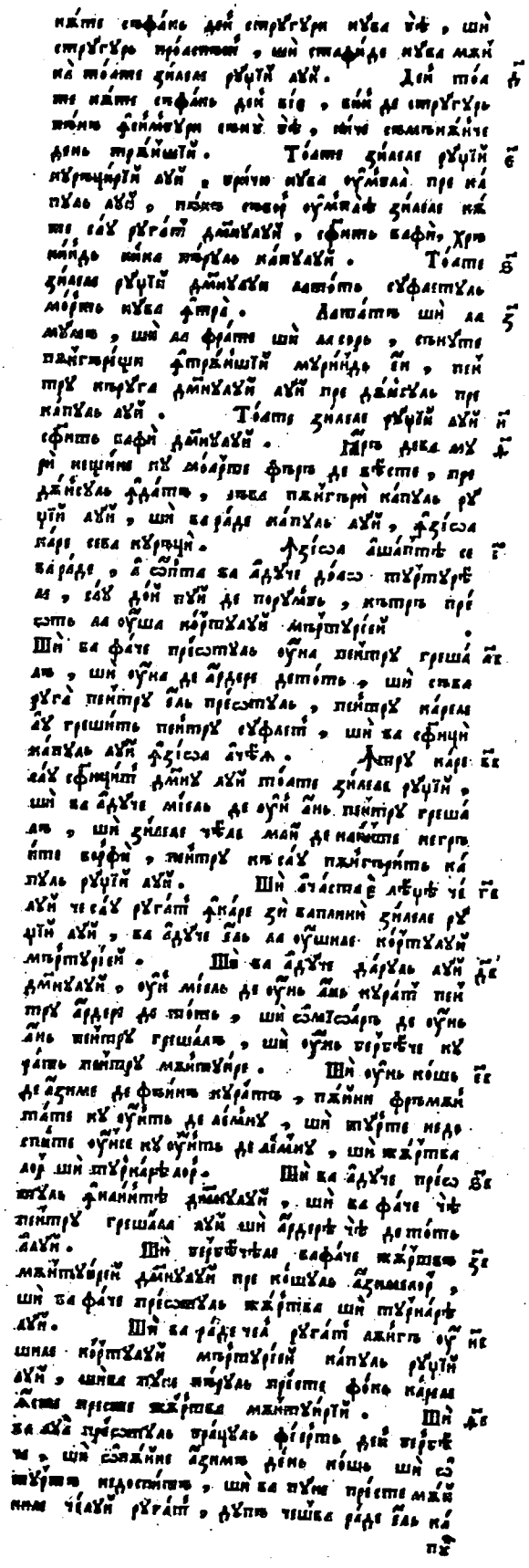

va bea, şi strugur proaspăt şi stafide nu va mînca, toate zilele rugii lui.

4. Den toate cîte să fac den vie, vin de strugur, pănă în sîmburi, să nu bea, nice să mănînce dentr-înşii.

5. Toate zilele rugii curăţirii lui, briciu nu va umbla pre capul lui pănă să vor umplea zilele cîte s-au rugat Domnului, sfînt va fi hrănind chica, părul capului.

6. Toate zilele rugii Domnului, la tot sufletul mort nu va întra;

7. La tată şi la mumă şi la frate şi la sor, să nu te pîngăreşti într-înşii murind ei, pentru că ruga Domnului lui pre dînsul, pre capul lui.

8. Toate zilele rugii lui, sfînt va fi Domnului.

9. Iară de va muri neştine cu moarte fără de vêste, pre dînsul îndată să va pîngări capul rugii lui şi va rade capul lui în zioa care se va curăţi, [10] în zioa a şaptea se va rade.

10. A opta va aduce doao turturêle sau doi pui de porumb către preot la uşa cortului mărturiei

11. Şi va face preotul una pentru greşală şi una de ardere de tot şi să va ruga pentru el preotul pentru carele au greşit pentru suflet. Şi va sfinţi capul lui în zioa acêea,

12. Întru care s-au sfinţit Domnului toate zilele rugii şi va aduce miel de un an pentru greşală, şi zilele cêle mai denainte negrăite vor fi, pentru că s-au pîngărit capul rugii lui.

13. Şi aceasta e lêgea celui ce s-au rugat, în care zi va plini zilele rugii lui va aduce el la uşile cortului mărturiei.

14. Şi va aduce darul lui Domnului: un miel de un an, curat, pentru ardere de tot, şi o mioară de un an, pentru greşală, şi un berbêce curat pentru mîntuire,

15. Şi un coş de azime de făină curată, pîini frămîntate cu untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu, şi jîrtva lor, şi turnarea lor.

16. Şi va aduce preotul înaintea Domnului şi va face cea pentru greşala lui şi arderea cea de tot a lui.

17. Şi berbêcele va face jîrtvă mîntuirei Domnului pre coşul azimelor şi va face preotul jîrtva şi turnarea lui.

18. Şi va rade cel rugat lîngă uşile cortului mărturiei capul rugii lui şi va pune părul preste foc, carele iaste preste jîrtva mîntuirii.

19. Şi va lua preotul braţul fiert den berbêce şi o pîine azimă den coş şi o turtă nedospită; şi va pune preste mîinile celui rugat, după ce-ş va rade el ca/pul lui.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45	*Ms. 4389*	*Versiune modernă*
struguri nu va bea şi strugur proaspăt şi stafidă nu va mînca toate dzilele rugii lui.	struguri să nu bea. Şi struguri proaspeţ şi stafidiţ să nu mănînce.	şi să nu mănînce nici struguri, nici stafide.
4. Dentru toate cîte să fac den vie, vin de poamă[4] păn-în sîmburi să nu bea, nice să mănînce dentru êle.	4. Întru toate zilele lui cêle de rugăciune, nimic ce va fi vin den vie şi vin den poame pănă la vin den sîmburi să nu bea, nici să mănînce dentr-însele.	4. Cît va fi nazireu, să nu mănînce nimic din roadele viţei, nici sîmburi, nici pieliţa boabelor.
5. Toate dzilele rugii curăţirei lui, briciu nu va îmbla pre capul lui păn-să vor împlea dzilele cîte s-au rugat Domnului, sfîntu va fi hrănindu chică păr a capului.	5. Şi în toate zilele rugii curăţirei lui să nu se suie briciul pre capul lui pănă se vor umplea zilele cîte se-au făgăduit Domnului, sfînt va fi crescînd părul capului său.	5. Pînă la sfîrşitul zilelor pe care le-a făgăduit Domnului, să nu se tundă şi nici barba să nu şi-o radă, să-şi lase părul să crească drept semn că el este al Domnului.
6. Toate dzilele rugii Domnului, la tot sufletul mortu nu va întra	6. Şi or în ce zi de ale rugei sale, care are cătră Domnul, nici la un suflet care va fi murînd să nu se ducă.	6. Cît va fi nazireu, să nu se apropie de trup mort,
7. La tată şi la mumă şi la frate şi la sor să nu să pîngărească întru înşii murindu ei, pentru că ruga Domnului <Dumnedzăului lui>[5] pre însul, pre capul lui.	7. Nici la tată, nici la mumă, nici la frate şi la sor, ca să nu se spurce de dînşii murind ei, că rugăciunea Dumnezeului lui iaste pre capul lui.	7. Ca să nu se spurce prin atingere, nici dacă îi va muri tatăl, mama, fratele ori sora lui, căci el poartă pe cap semnul sfinţirii.
8. Toate dzilele rugii lui, sfîntu va fi Domnului.	8. Şi în toate zilele rugăciunii lui, sfînt iaste Domnului.	8. În toate aceste zile cît va fi juruit, el este numai al Domnului.
9. Iar de va muri neştine cu moarte făr-de vêste, pre însul îndată să va pîngări capul rugii lui şi va rade capul lui întru dzua carea să va curăţi, [10] în dzua a şaptea să va rade,	9. Iar de va muri cinevaş la dînsul fără de vêste de moarte grabnică, să se spurce capul rugăciunii lui, să-ş rază părul capului său în zioa cêea ce se va curăţi, a şaptea zi să se radă.	9. Dacă va muri cineva fără de veste lîngă el, năprasnic, capul său sfinţit se va întina; nu se va curăţi pînă în ziua a şaptea cînd îşi va tunde părul.
10. A opta dzi va aduce doaă turturêle sau doi pui de porămbu cătră preut la uşa cortului mărturiei	10. Iar a opta zi să aducă 2 pui de turturea la preot înaintea uşilor cortului mărturiei	10. În ziua a opta să aducă preotului la intrarea în Cortul Mărturiei două turturele sau doi porumbei.
11. Şi va face preutul una pentru greşeală şi una de ardere de tot şi s<că> va ruga pentru el preutul pentru carele au greşit[6] pentru suflet şi va sfinţi capul lui întru dzua acêea,	11. Şi să facă preotul unul pentru păcat iar altul în ardere de tot şi să se roage preotul pentru dînsul de greşală pentru suflet şi să sfinţească capul lui în zioa acêea,	11. O pasăre preotul o va aduce drept jertfă a ispăşirii, pe cealaltă, arderii de tot; şi-l va curăţa şi-l va ierta de păcatul atingerii de mort şi-i va sfinţi din nou capul.
12. Cu carele s-au sfinţit Domnului toate dzilele rugii şi va aduce miel de un an întru greşeală, şi dzilele cêle de mainte negrăite vor fi, pentru căce s-au pîngărit capul rugii lui.	12. Şi să se sfinţească Domnului în zioa rugăciunei lui şi să aducă miel de un an întru greşală, iar zilele cêle mai denainte să nu fie lui în număr, că se-au spurcat capul rugăciunii lui.	12. Şi să aducă drept jertfă a iertării de păcate un miel de un an. Astfel, zilele făgăduinţei sale se vor sfinţi iarăşi, iar cele dinainte vor fi pierdute din pricina întinării.
13. Şi aceasta-i lêgea celui ce s-au rugat, întru care dzi va plini dzilele rugii lui şi va aduce el la uşea cortului mărturiei.	13. Aceasta iaste lêgea rugăciunii, în zioa cêea ce va umplea zioa rugii sale să aducă însuş la uşa cortului mărturiei.	13. Iată rânduiala nazireului: când se vor împlini zilele făgăduinţei sale, să se înfăţişeze la intrarea Cortului Mărturiei.
14. Şi va aduce darul lui Domnului: un miel de un an, curat, unul pentru ardere de tot, şi o cîrlăniţă de un an, curată, pentru greşeale şi berbêce, unul curat pentru mîntuire,	14. Şi să aducă darul său Domnului: miel de un an curat întru arderea de tot şi o miea de un an nevinovată pentru păcat şi 1 berbêce curat pentru mîntuirea,	14. Să aducă Domnului în dar un miel de un an fără nici o meteahnă, pentru arderea de tot, o mioară de un an fără cusur, pentru jertfa ispăşirii, şi un berbec de un an, curat, jertfa de împăcare.
15. Şi un coş de azime de făninâ curată, păini frămîntate cu untu de lemnu, şi covrigi nedospiţi, unşi cu untu de lemnu, şi jirtva lor, şi turnarea lor.	15. Şi un coş de azime de pâine de făină de grîu frămîntate cu undelemn, şi covrigi unşi cu undelemn, şi jărtva lor, şi turnările lor.	15. De asemenea, un paner cu azime de făină de grîu frămîntată cu untdelemn, turte nedospite, unse cu untdelemn. Şi toate cele de prinos şi ale turnării.
16. Şi va aduce preutul înnaintea Domnului şi va face cea pentru greşeala lui şi arderea cea de tot a lui.	16. Şi să le aducă preotul înaintea Domnului şi să facă care iaste pentru greşală şi care iaste spre arderea de tot.	16. Şi preotul le va pune pe toate înaintea Domnului şi va aduce jertfa ispăşirii şi arderea de tot.
17. Şi berbêcele va face jirtva mîntuirei Domnului pre coşul azimilor şi va face preutul jirtva şi turnarea lui.	17. Iar berbêcele să-l facă jărtvă de mîntuire Domnului pre coşul azimelor şi să facă preotul jărtva şi turnarea lui.	17. Drept jertfă de împăcare va fi adus berbecul, împreună cu azimele, cu prinosul şi cuvenita turnare.
18. Şi să va rade cel rugat lîngă uşa cortului mărturiei capul rugii lui şi va pune părul preste foc, carele iaste preste jirtva mîntuirei.	18. Şi să se rază cel făgăduit înaintea cortului mărturiei capul rugăciunii lui şi să puie părul pre foc, care iaste preste jărtva mîntuirei.	18. Şi îşi va tunde nazireul părul de pe cap acolo şi îl va arde în focul jertfei de împăcare.
19. Şi va lua preutul braţul fiertu den berbêce şi o pâine azimă den coşniţă şi un covrig nedospit şi va pune preste mânule celui rugat, după ce-ş va rade el ca/pul lui.	19. Şi să ia preotul un umere de berbêce fiert şi o pâine de cêle aduse den coşniţă şi un covrig şi să puie pre mâinile celui ce se-a făgăduit, după raderea, ca/pului lui.	19. Preotul va lua şoldul berbecului fiert, o pîine şi o turtă nedospită din paner, le va da nazireului în mînă după ce acesta s-a tuns./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 99, col. I

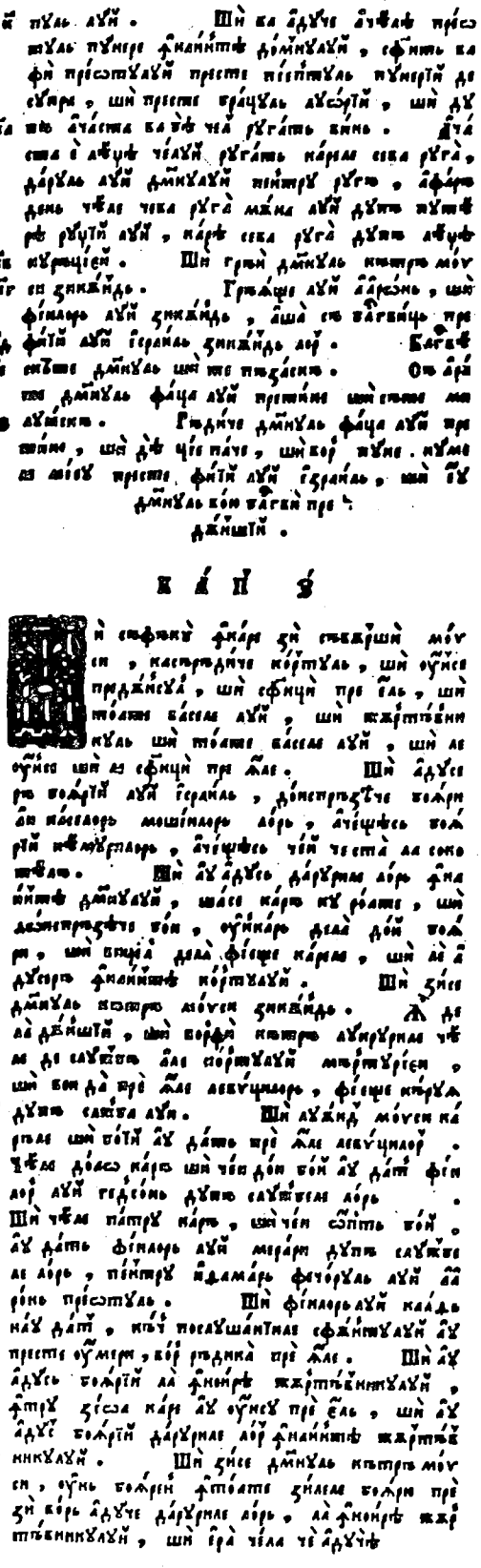

20. Şi va aduce acêlea preotul punere înaintea Domnului: sfînt va fi preotului preste pieptul punerii desupra şi preste braţul luorii. Şi după aceasta va bea cel rugat vin.

21. Aceasta e lêgea celui rugat carele se va ruga darul lui Domnului pentru rugă, afară den cêle ce va ruga mîna lui după putêrea rugii lui, carea se va ruga după lêgea curăţiei.»“

22. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

23. „Grăiêşte lui Aaron şi fiilor lui zicînd: «Aşa să blagosloviţ pre fiii lui Israil zicînd lor:

24. Blagoslovească-te Domnul şi te păzască!

25. Să arate Domnul faţa lui pre tine şi să te miluiască!

26. Rădice Domnul faţa lui pre tine şi dea ţie pace.» Şi vor pune numele mieu preste fiii lui Izrail. Şi Eu, Domnul, voiu blagoslovi pre dînşii.“

CAP 7

1. Şi să făcu în care zi săvîrşi Moisi ca să rădice cortul şi unse pre dînsul şi sfinţi pre el şi toate vasele lui şi jîrtăvnicul şi toate vasele lui; şi le unse şi le sfinţi pre êle.

2. Şi aduseră boiarii lui Israil, doisprăzêce boiari ai caselor moşiilor lor, aceştia-s boiarii neamurilor, aceştia-s cei ce sta la socoteală

3. Şi au adus darurile lor înaintea Domnului: şase cară cu roate şi doisprăzêce boi, un car de la doi boiari, şi viţel de la fieştecarele, şi le aduseră înaintea cortului.

4. Şi zise Domnul cătră Moisi zicînd:

5. „Ia de la dînşii şi vor fi cătră lucrurile cêle de slujbă ale cortului mărturiei; şi vei da pre êle leviţilor, fieştecăruia după slujba lui.“

6. Şi luînd Moisi carăle şi boii, au dat pre êle leviţilor.

7. Cêle doao cară şi cei doi boi au dat fiilor lui Ghedson, după slujbele lor;

8. Şi cêle patru cară şi cei opt boi au dat fiilor lui Merari, după slujbele lor, pentru Ithamar, feciorul lui Aaron preotul.

9. Şi fiilor lui Caath n-au dat, căci poslușaniile sfîntului au preste umeri vor rădica pre êle.

10. Şi au adus boiarii la înnoirea jîrtăvnicului întru zioa care au unsu pre el, şi au adus boiarii darurile lor înaintea jîrtăvnicului.

11. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Un boiaren în toate zilele, boiariu pre zi, vor aduce darurile lor la înnoirea jîrtăvnicului.“

12[11]. Şi era cela ce aducea/ [12] întru zioa dentîi darul lui

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

20. Şi le va aduce pre acêlea preutul, punere înnaintea Domnului, sfîntu va fi preutului preste pieptul punerii de asupra şi preste braţul luării. Şi după aceasta va bea cel rugat vin.

21. Aceasta-i lêgea celui rugat carele să va ruga darul lui Domnului pentru rugă, afară den cêlea ci să va ruga mâna lui după putêrea rugii lui, carea să va ruga după lêgea curăţiei.»"

22. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

23. „Grăiêşte lui Aaron şi fiilor lui dzicîndu: «Aşa să blagosloviţi pre fiii lui Israil dzicîndu lor:

24. Blagoslovască-te Domnul şi te păzască!

25. Să arate Domnul faţa lui pre tine şi să te miluiască!

26. Rădice Domnul faţa lui pre tine şi-ţi dea ţie pace.» Şi vor pune numele mieu preste fiii lui Israil, şi eu, Domnul, voi blagoslovi pre înşi.»"

CAP 7

1. Şi să făcu întru care dzi săvîrşi Moisi ca să rădice cortul şi-l unsă pre însă şi-l sfinţi pre el şi toate vasele lui şi jirtăvnicul şi toate vasele lui şi le unse şi le sfinţi pre êle.

2. Şi aduseră boiarii Israil, 12 boiari a caselor moşiilor lor, aceştia-s boiarii neamurilor, aceştea ceiia ci sta la socoteală

3. Şi au adus darurile lor înnaintea Domnului: 6 cară cu roate şi 12 boi, un car de la doi boiari, şi viţăl de la fieştecarele, şi le aduseră înnaintea cortului.

4. Şi dzise Domnul cătră Moisî dzicînd:

5. „Ia de la înşii şi vor fi cătră lucrurile cêle de slujbă a cortului mărturiei; şi vei da pre êle popilor, fieştecăruia după slujba lui."

6. Şi luînd Moisi carăle şi pre boi, le-au dat popilor.

7. Cêle 2 cară şi cei 4 boi au dat fiilor lui Ghedson, după slujbele lor;

8. Şi cêle 4 cară şi cei 8 boi i-au dat ficiorilor Merari, după slujbele lor, pren Ithamar, fiiul lui Aaron preutul.

9. Şi fiilor lui Caath nu le-au dat, pentru că au slujbele sfîntului, pre umăr le vor rădica pre êle.

10. Şi au adus boiarii la înnoirea jirtăvnicului întru dzua carea au ţnsu pre el şi au adus boiarii darurilor lor înnaintea jirtăvnicului.

11. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Un boiarin în toate dzilele, boiarin cătră dzi, vor aduce darurile lor la înnoirea jirtăvnicului."

12[11]. Şi era cela ce aducea/ [12] întru dzua

Ms. 4389

20. Şi să le aducă preotul punere înaintea Domnului şi sfîntă va fi aceasta preotului spre piepturile punerii înainte şi cătră usebirea umărului. De-acii după acêstea cela ce se-au făgăduit să bea vin.

21. Aceasta iaste lêgea celui ce se făgăduiêşte, orce dar va făgădui Domnului de rugăciunea lui, orce va afla mîna lui după putêrea rugăciunei lui, orce va cîştiga, acêea să aducă după lêgea curăţirei lui.»"

22. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

23. „Grăiêşte lui Aaron şi feciorilor lui şi le zi aşa: «Blagosloviţ pre feciorii lui Israil zicînd lor:

24. Blagoslovească pre tine Domnul şi să te păzească!

25. Şi să luminêze Domnul faţa lui spre tine şi să te miluiască[1]!

26. Să arate Domnul faţa lui spre tine şi să-ţ dea pace.» Şi să puie numele mieu prespre feciorii lui Israil, şi eu, Domnul, voi blagoslovi pre dînşii."

CAP 7

1. Şi fu în zioa cêea ce săvîrşi Moisei de-a pune cortul mărturiei şi-l unse şi-l sfinţi cu toate vasele lui, altariul şi toate vasele lui şi le unse şi le sfinţi.

2. Şi aduseră boiarii lui Israil, 12 boiari ai caselor moşiilor lor, aceştea boiarii a fieştecării seminţii şi aceştea sta înainte la socoteală

3. Şi aduseră darurile lor înaintea Domnului, 6 cară curate şi 12 boi, o căruţă[1] de la doi boiari şi de la fieştecarele dentr-înşii viţei şi le aduseră înaintea cortului.

4. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

5. „Ia-le de la dînşii şi să fie de lucrul slujbei cortului mărturiei şi le dă preoţilor, fieştecăruia dentr-înşii după lucrurile lor[2]."

6. Şi luoă Moisei carăle şi boii, şi le dêde preoţilor.

7. Doaoă cară şi 4 boi dêde feciorilor lui Gherson, după slujbele lor;

8. Iar 4 cară şi 8 boi dêde feciorilor lui Merari, după slujbele lor, supt mîna lui Thamar, feciorul lui Aaron preotul.

9. Iar feciorilor lui Caath nu le dêde, că avea slujba sfîntului să rădice pre măinile lor.

10. Şi aduseră boiarii la sfinţirea altariului, în zioa cêea ce-l unse, şi aduseră boiarii darurile lor înaintea altariului.

11. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Un boiar sîngur într-o zi şi alt boiar într-altă zi să aducă darurile lor spre sfinţirea altariului."

12. Şi boiarul carele aduse/ darurile lui în zioa

Versiune modernă

20. Preotul să înalţe jertfele acestea, legănîndu-le ca semn că sînt dăruite Domnului. Dar toate vor fi partea lui precum şi pieptul şi şoldul ce s-a înălţat. După aceasta, nazireul poate să bea vin.

21. Aceasta este rînduiala pentru nazireul care şi-a împlinit făgăduinţa şi acestea sînt darurile care le va face Domnului în afară de ceea ce îi va mai sta în putere să dea."

22. Şi a grăit Domnul către Moise şi i-a zis:

23. „Spune lui Aaron şi fiilor săi cum anume vor binecuvînta pe fiii lui Israel:

24. «Să te binecuvinteze Domnul şi să te aibă în paza lui!

25. Domnul să-şi întoarcă faţa sa luminoasă către tine şi să te miluiască!

26. Să caute Domnul către tine şi să-ţi dăruiască ţie pace!» Astfel va fi chemat numele meu peste fiii lui Israel, iar eu, Domnul, îi voi binecuvînta."

CAP. 7

Jertfe şi daruri la sfinţirea Cortului

1. După ce Moise a aşezat sfîntul lăcaş, l-a miruit şi l-a sfinţit împreună cu toate odoarele, precum şi jertfelnicul cu uneltele lui.

2. Atunci au venit căpeteniile celor douăsprezece seminţii, cei ce au privegheat numărătorile

3. Şi au adus daruri înaintea Domnului: şase care cu coviltir, trase de doisprezece boi, cîte un car la două căpetenii şi pe deasupra cîte un bou; le-au adus în faţa Cortului Mărturiei.

4. Iar Domnul a grăit către Moise:

5. „Ia darurile de la ei ca să fie folosite la corvezile Cortului; din ele să dai leviţilor după nevoile lor."

6. Şi a împărţit Moise carele şi boii leviţilor.

7. Două care şi patru boi le-a dăruit fiilor lui Gherşon pentru slujba lor;

8. Patru care şi opt boi le-a dat fiilor lui Merari cei cîrmuiţi de Itamar, fiul lui Aaron preotul, ca să le aibă în slujirea lor.

9. Însă fiilor lui Cahat nu le-a dat nimic, fiindcă aceştia cărau lucrurile sfinte pe umeri.

10. Au mai adus căpeteniile daruri şi pentru sfinţirea jertfelnicului, cînd a fost miruit, şi le-au aşezat înaintea acestuia.

11. Iar Domnul a grăit lui Moise: „În fiece zi, cîte o căpetenie să vină să înfăţişeze prinosul său pentru sfinţirea jertfelnicului."

12. În ziua întîia a adus/ darul său Naason, fiul

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 99, col. II

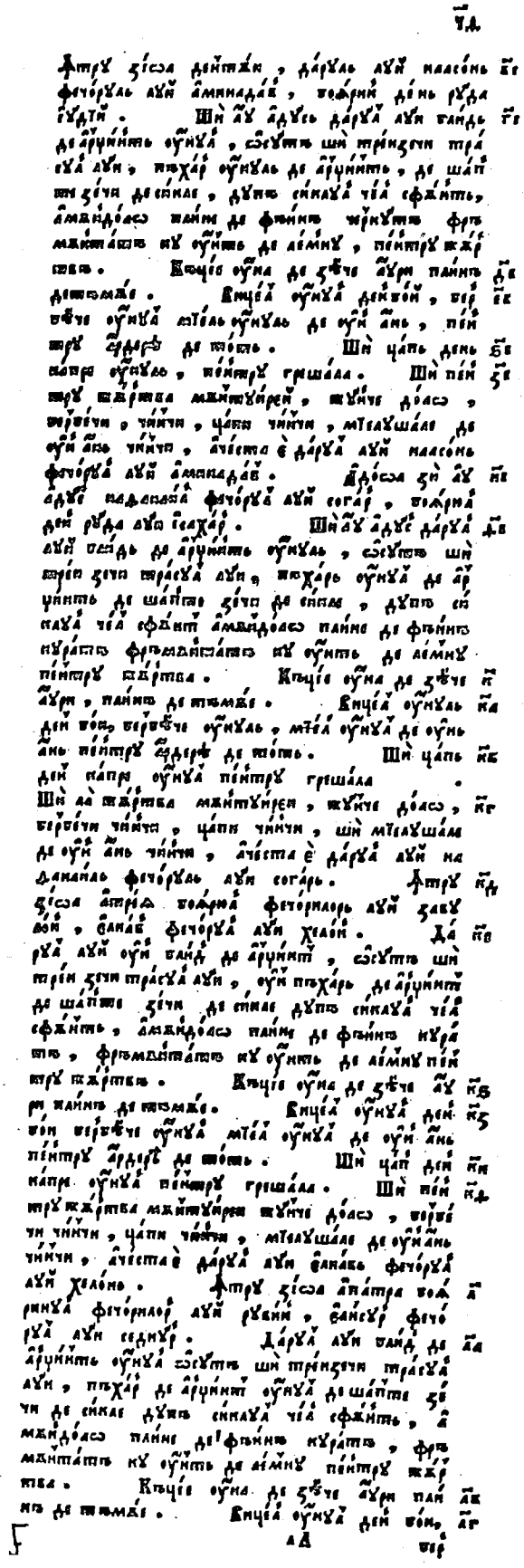

Naason, feciorul lui Aminadav, boiarin den ruda Iudii.

13. Şi au adus darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui, păhar unul, de argint, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină cernută, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtvă,

14. Căţie una, de zêce auri, plină de tămîie,

15. Viţel unul, den boi, berbêce unul, miel unul, de un an, pentru arderea de tot;

16. Şi ţap den capre unul, pentru greşala,

17. Şi pentru jîrtva mîntuirei: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Naason, feciorul lui Aminadav.

18. A dooa zi au adus Nathanail, feciorul lui Sogar, boiariul den ruda lui Isahar.

19. Şi au adus darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui, păhar unul, de argint, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva;

20. Căţie una, de zêce auri, plină de tămîie,

21. Viţel unul, den boi, berbêce unul, miel unul, de un an, pentru arderea de tot,

22. Şi ţap den capre unul, pentru greşala,

23. Şi la jîrtva mîntuirei: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci şi mieluşale de un an, cinci; acesta e darul lui Nathanail, feciorul lui Sogar.

24. Întru ziua a treia, boiariul feciorilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon.

25. Darul lui: un blid de argint, o sută şi treizeci trasul lui; un păhar de argint, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtvă,

26. Căţie, una, de zêce auri, plină de tămîie,

27. Viţel unul, den boi, berbêce unul, miel unul, de un an, pentru arderea de tot

28. Şi ţap den capre unul, pentru greşala,

29. Şi pentru jîrtva mîntuirei: junce doao, berbeci cinci ţapi cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Eliav, feciorul lui Helon.

30. Întru zioa a patra, boiarinul feciorilor lui Ruvin, Elisur, feciorul lui Sediur,

31. Darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva,

32. Căţie una, de zêce auri, plină de tămîie,

33. Viţel unul, den boi,/ berbêce unul, miel unul, de un an,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45	*Ms. 4389*	*Versiune modernă*
dentăi <darul lui>[1] Naason, ficiorul lui Aminadav, boiarin a fĕliului Iudei.	cea dentăi era Naasson, feciorul lui Aminadav, boiariul seminţiei Iudei.	lui Aminadab, căpetenia seminţiei lui Iuda.
13. Şi au adus darul lui: blid de argintu unul, 130 trasul lui, păhar unul, de argintu, de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făninä cernută, frămîntată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,	13. Şi aduse darul său: o tipsie de argint, care era cumpăna ei 130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 sicle, după sicla sfîntă, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecată cu undelemn, spre jărtvă,	13. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,
14. Căţie una, de 10 auri, plină de tămîie,	14. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,	14. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,
15. Viţăi unul, den boi, berbĕce unul, miel unul, de un an, pentru ardere de tot,	15. Şi un viţel den boi şi 1 berbĕce şi un miel de un an, în arderea de tot,	15. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,
16. Şi ţap den capre unul, pentru g<r>[2] eşeală,	16. Şi un ţap den capre, pentru păcat,	16. Un ţap, jertfă pentru păcat,
17[16]. Şi pentru jirtva mîntuirei: jiunce doao, berbeci 5, ţapi 5, mieluşale de un an 5. Acesta-i darul lui Naason, ficiorul lui Aminadav.	17. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an. Acesta iaste darul lui Naasson, feciorul lui Aminadav.	17. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Aason, fiul lui Aminadab.
18. A doa dzi au adus Nathaniil, ficiorul lui Sohar, boiarinul fĕliului Isahar.	18. Iar a doaoa zi aduse Nathanail, feciorul lui Sogar, boiariul seminţiei lui Isahar.	18. În ziua a doua a adus darul său Natanael, fiul lui Ţuar, căpetenia seminţiei lui Isahar.
19. Şi au adus darul lui: blid de argintu unul, 130 trasul lui, păhar unul de argintu, de 70 sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făninä curată, frămîntate cu untu de lemnu, pentru jirtvă,	19. Şi aduse darul său: o tipsie de argint, cumpăna ei 130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 di sicle, după măsura siclei cei sfinte, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecată cu undelemn, spre jărtvă,	19. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,
20. Căţie 1 de 10 auri, plină de tămîie,	20. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,	20. O căţuie de aur de zece sicli plină cu mirodenii,
21. Viţăl unul den boi, berbĕce unul, miel unul de un an pentru ardere de tot,	21. Şi 1 viţel den[3] boi şi 1 berbĕce, şi un miel de un an, în ardere de tot,	21. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,
22. Şi ţap den capre unul, pentru greşeală,	22: Şi 1 ţap den capre, pentru păcat,	22. Un ţap, jertfă pentru păcat,
23. Şi la jirtvă de mîntuire: giunce 2, berbeci 5, ţapi 5 [şi][3] mieluşel de un an 5; aceasta-i darul a lui Nathanail, ficiorul lui Sogar.	23. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul lui Nathanail, feciorul lui Sogar.	23. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Natanael, fiul lui Ţuar.
24. În dzua a treia, boiarin a ficiorilor Zavulon, Eliav, ficiorul lui Helon.	24. Iar a treia zi aduse boiariul feciorilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon.	24. În ziua a treia a adus darul său Eliah, fiul lui Helon, căpetenia fiilor lui Zabulon.
25. Darul lui: un blid de argintu, 130 trasul lui, păhar unul de argintu de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făninä curată, frămîntată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,	25[24]. Darul lui: [25] o tipsie de argint, cumpăna ei 130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecată cu undelemn, la jărtvă,	25. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîtărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,
26. Căţie, una de 10 auri, plină de tămîie,	26. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,	26. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,
27. Viţăl, unul den boi, berbĕce unul, miel unul, de un an, pentru ardere de tot,	27. Şi un viţel den boi, şi 1 berbĕce, şi 1 miel de un an, în ardere de tot	27. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,
28. Şi ţap den capre unul, pentru greşeale,	28. Şi pentru păcat, 1 ţap,	28. Un ţap, jertfă pentru păcat,
29. Şi pentru jirtva mîntuirei: giunce 2, berbeci 5, ţapi 5, mieluşĕle de un an 5; acesta-i darul a lui Eliav, <ficiorul lui Helon>[1].	29. Iar pentru jărtva mîntuirei: 2 junci şi 5 berbeci şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an; aceasta iaste darul lui Eliav, feciorul lui Helon.	29. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Eliah, fiul lui Helon.
30. În dzua a patra, boiarinul a fiilor Ruvim, Elisur, ficior lui Sediur,	30. Iar a patra zi aduse Elisur, feciorul lui Seudir[4], boiariul feciorilor lui Ruvim.	30. În ziua a patra a adus darul său Eliţur, fiul lui Şedeur, căpetenia fiilor lui Ruben.
31. Darul lui: blid de argintu unul, 130 trasul lui, păhar unul de argintu, de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făninä curată, frămîntată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,	31[30]. Darul lui: [31] o tipsie de argint, cumpăna ei 130 de sicle, şi 1 păhar de argint de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecată cu undelemn, spre jărtvă,	31. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,
32. Căţie una, de 10 auri, plină de tămîie,	32. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,	32. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,
33. Viţăl unul den boi,/ berbĕce unul, miel unul	33. Şi un viţel den boi,/ şi un berbĕce, şi 1 miel	33. Un viţel,/ un berbec şi un miel de un an

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 100, col. I

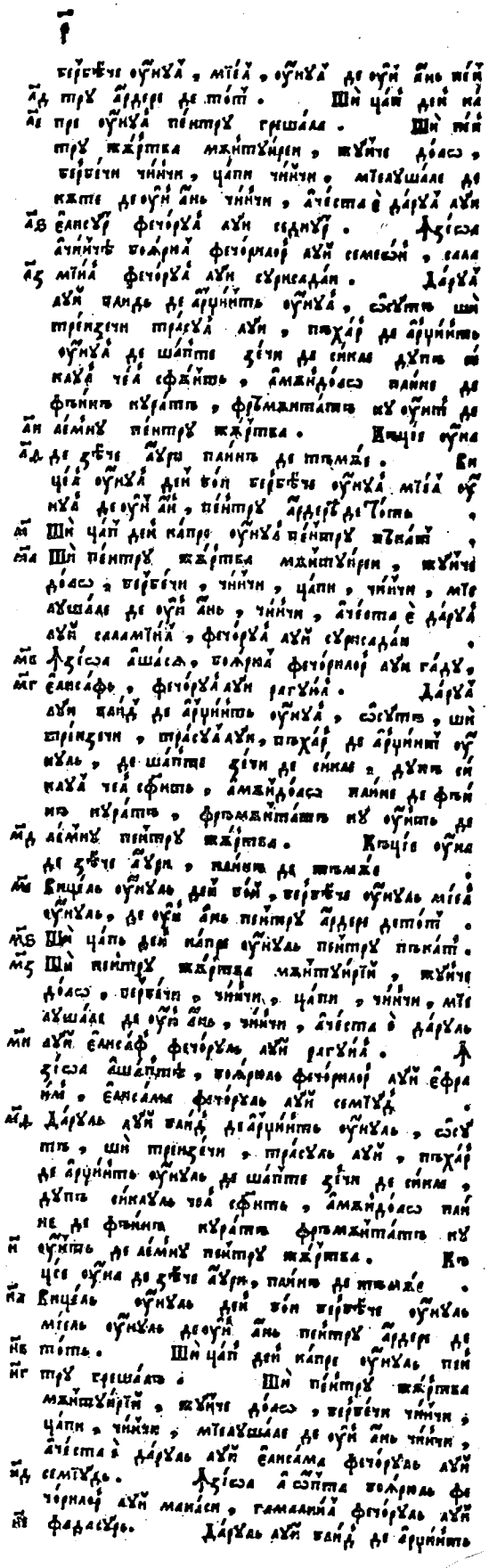

pentru ardere de tot,

34. Şi ţap den capre unul, pentru greşala,

35. Şi pentru jîrtva mîntuirei: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mielușale de cîte de un an, cinci; acesta e darul lui Elisur, feciorul lui Sediur.

36. În ziua a cincea, boiariul feciorilor lui Semeon, Salamiil, feciorul lui Surisadai.

37. Darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva,

38. Căţie una, de zêce auri, plină de tămîie,

39. Viţel unul den boi, berbêce unul, miel unul, de un an, pentru arderea de tot,

40. Şi ţap den capre unul, pentru păcat,

41. Şi pentru jîrtva mîntuirei: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mielușale de un an, cinci; acesta e darul lui Salamiil, feciorul lui Surisadai.

42. În ziua a şasea, boiariul feciorilor lui Gadu, Elisaf, feciorul lui Raguil.

43. Darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva,

44. Căţie una, de zêce auri, plină de tămîie,

45. Viţel unul, den boi, berbêce unul, miel unul, de un an pentru ardere de tot,

46. Şi ţap den capre unul, pentru păcat,

47. Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mielușale de un an, cinci; acesta e darul lui Elisaf, feciorul lui Raguil.

48. În ziua a şaptea, boiariul feciorilor lui Efraim, Elisama, feciorul lui Semiud.

49. Darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva,

50. Căţie una, de zêce auri, plină de tămîie,

51. Viţel unul, den boi, berbêce unul, miel unul, de un an, pentru ardere de tot,

52. Şi ţap den capre unul, pentru greşală,

53. Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mielușale de un an, cinci; acesta e darul lui Elisama, feciorul lui Semiud.

54. În ziua a opta, boiariul feciorilor lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui Fadasur,

55. Darul lui: blid de argint/ unul, o sută şi treizeci trasul lui;

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

de un an, pentru ardere de tot,

34. Şi ţap den capre unul, pentru păcat,

35. Şi pentru jirtva mîntuirei: junce 2, berbeci 5, ţapi 5, mieluşêle de cîte un an 5; acesta-i darul lui Elisur, ficiorul lui Sedeur.

36. În dzua a cincea, boiarin a ficiorilor lui Simeon, Salamiil, ficiorul lui Surisadeai.

37. Darul lui: blid de argintu unul, 130 trasul lui, păhar unul de argintu: de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoaă pline de făninâ curată, frămîntată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,

38. Căţie una de 10 auri, plină de tămîie,

39. Viţăl unul den boi, berbeci unul, miel unul, de un an, pentru ardere de tot,

40. Şi ţap den capre unul, pentru păcat,

41. Şi pentru jirtva mîntuirei: giunce doaă, berbeci 5, ţapi 5, mieluşêle de cîte un an 5; acesta-i darul lui Salamiil, ficiorul lui Surisadai.

42. În dzua a şeasea, boiarinul a feciorilor Gad, Elisaf, ficiorul lui Raguil.

43. Darul lui: blid de argintu unul, 130 trasul lui, păhar unul de argintu de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făninâ curată, frămîntată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,

44. Căţie una de 10 auri, plină de tămîie,

45. Viţăl unul den boi, berbêce unul, miel unul de un an, pentru ardere de tot,

46. Şi ţap dentru capre unul, pentru păcat,

47. Şi de jirtva mîntuirei: giunce 2, berbeci 5, mieluşêle de un an 5; aceasta-i darul lui Elisaf, ficiorul lui Raguil.

48. În dzua a şaptea, boiarin ficiorilor lui Efraim, Elisama, ficiorul lui Semiud.

49. Darul lui: blid de argintu unul, 130 trasul lui, păhar de argintu unul, de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făină curată, cu untu de lemnu amestecată, pentru jirtvă,

50. Căţie una de 10 auri, plină de tămîie,

51. Viţăl unul dentru boi, berbêce unul, miel unul de un an, pentru ardere de tot,

52. Şi ţap den capre unul, pentru greşeale,

53. Şi pentru jirtva mîntuirei: giunce 2, berbeci 5, ţapi 5, mieluşêle de cîte un an 5; acesta-i darul lui Elisama, ficiorul lui Semiud.

54. În dzua a opta, boiarin ficiorilor Manasi, Gamaliil, ficior lui Fadasur.

55. Darul lui: blid de argintu/ unul, 130 trasul

Ms. 4389

de un an, în arderea de tot,

34. Şi un ţap den capre pentru păcat,

35. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul lui Elisur, feciorul lui Sedeur.

36. Iar a cincea zi aduse Salamiil, feciorul lui Surisadai, boiariul feciorilor lui Simeon.

37. Darul lui: o tipsie de argint, măsura ei 130 de sicle, şi un păhar de argint, de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu, mestecate cu undelemn, la jărtvă,

38. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,

39. Şi un viţel den boi şi un berbêce şi un miel de un an, în arderea de tot,

40. Şi un ţap den capre, pentru păcat,

41. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi, şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul, lui Salamiil, feciorul lui Surisadai.

42. Iar a şasea zi, boiariul feciorilor lui Gad, [43] Elisaf, feciorul lui Raguil.

43. Darul lui: o tipsie de argint, cumpăna ei de 130 sicle, şi 1 păhar de argint de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecate cu undelemn, spre jărtvă,

44. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,

45. Şi un viţel den boi şi un berbêce şi 1 miel de un an, în ardere de tot,

46. Şi un ţap, pentru păcat,

47. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul lui Elisaf, feciorul lui Raguil.

48. Iar a şaptea zi, boiariul feciorilor lui Efraim, Elisaman, feciorul lui Semiud.

49. Darul lui: o tipsie de argint, cumpăna ei 130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu, mestecate cu undelemn, spre jărtvă,

50. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,

51. Şi un viţel den boi şi 1 berbêce şi un miel de un an, în arderea de tot,

52. Şi un ţap den capre, pentru păcat,

53. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul lui Elisaman, feciorul lui Semiud.

54. Iar a opta zi, boiariul feciorilor Manasiei, Gamaliil, feciorul lui Faddasur.

55. Darul lui: o tipsie de argint,/ cumpăna ei

Versiune modernă

pentru arderea de tot,

34. Un ţap, jertfă pentru păcat,

35. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Eliţur, fiul lui Şedeur.

36. În ziua a cincea a adus darul său Şelumiel, fiul lui Surişadai, căpetenia fiilor lui Simeon.

37. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,

38. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,

39. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,

40. Un ţap, jertfă pentru păcat,

41. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Şelumiel, fiul lui Surişadai.

42. În ziua a şasea a adus darul său Eliasaf, fiul lui Raguel, căpetenia fiilor lui Gad.

43. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,

44. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,

45. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,

46. Un ţap, jertfă pentru păcat,

47. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Eliasaf, fiul lui Raguel.

48. În ziua a şaptea a adus darul său Elişama, fiul lui Amihud, căpetenia fiilor lui Efraim.

49. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,

50. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,

51. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,

52. Un ţap, jertfă pentru păcat,

53. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Elişama, fiul lui Amihud.

54. În ziua a opta a adus darul său Gamaliel, fiul lui Pedaţur, căpetenia fiilor lui Manase.

55. Şi a fost darul său o tipsie de argint/ de o

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 100, col. II

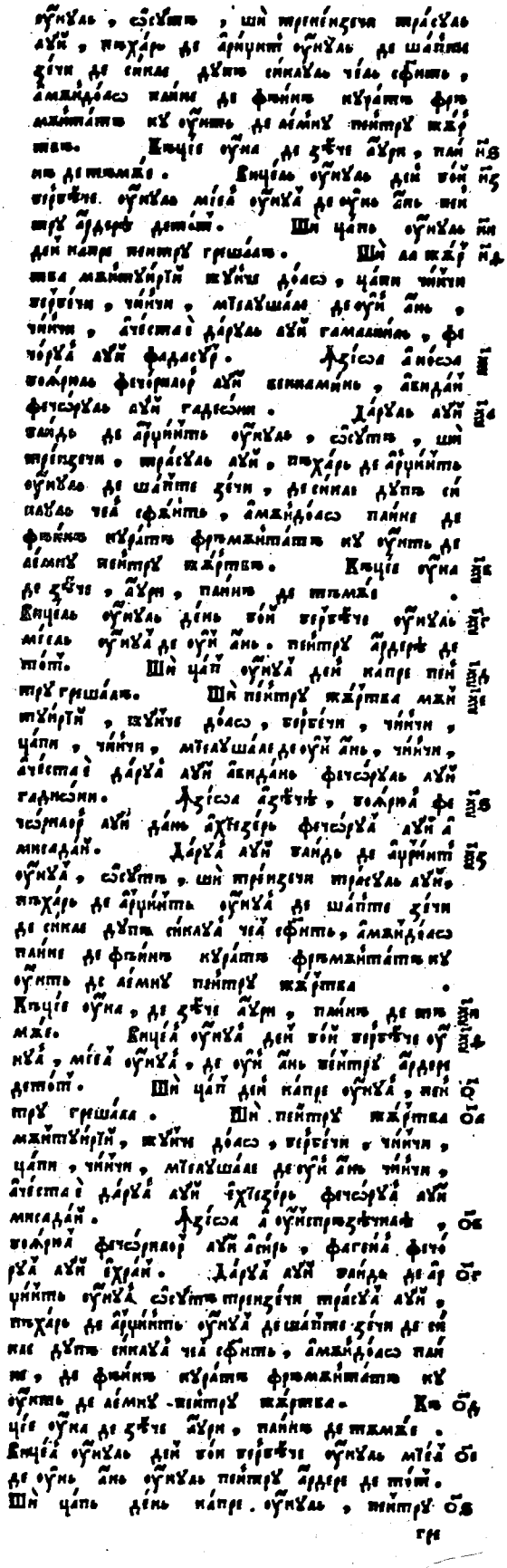

păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtvă,

56. Căţie una, de zece auri, plină de tămîie,

57. Viţel unul, den boi, berbece unul, miel unul, de un an, pentru arderea de tot,

58. Şi ţap unul, den capre, pentru greşală,

59. Şi la jîrtva mîntuirii: junce doao, ţapi cinci, berbeci cinci, mieluşale de un an, cinci; acesta e darul lui Gamaliil, feciorul lui Fadasur.

60. În ziua a noua, boiariul feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadeoni.

61. Darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtvă,

62. Căţie una, de zece auri, plină de tămîie,

63. Viţel unul, den boi, berbece unul, miel unul, de un an, pentru arderea de tot,

64. Şi ţap unul, den capre, pentru greşală,

65. Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale de un an, cinci; acesta e darul lui Avidan, feciorul lui Gadioni.

66. În ziua a zecea, boiariul feciorilor lui Dan, Ahiezer, feciorul lui Amisadai.

67. Darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva,

68. Căţie una, de zece auri, plină de tămîie,

69. Viţel unul, den boi, berbece unul, miel unul, de un an, pentru ardere de tot,

70. Şi ţap den capre unul, pentru greşala,

71. Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale de un an, cinci; acesta e darul lui Ehiezer, feciorul lui Misadai.

72. În ziua a unsprăzecilea, boiariul feciorilor lui Asir, Fagheil, feciorul lui Ehran.

73. Darul lui: blid de argint unul, o sută treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva,

74. Căţie una, de zece auri, plină de tămîie,

75. Viţel unul, den boi, berbece unul, miel de un an unul, pentru ardere de tot,

76. Şi ţap den capre unul, pentru/ greşala,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

lui, păhar de argintu unul, de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făninâ curată, frămîntată pentru jirtvă cu untu de lemnu,

56. Căţie una, de 10 auri, plină de tămîie,

57. Viţăl unul den boi, berbêce unul, <miel 1>[1] de un an, pentru arderea de tot,

58. Şi ţap unul den capre, pentru greşeale,

59. Şi la jirtva mîntuirei: jiunce 2, ţapi 5, berbeci 5, mieluşêle de cîte un an 5; acesta-i darul lui Gamaliil, ficiorul lui Faddasur.

60. În dzua a noao, boiarin a ficiorilor Veniamin, Avidan, ficior lui Gadeoni.

61. <Darul lui>[1]: 1 blid de argintu, 130 trasul, păhar unul de argintu, de 70 sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,

62. Căţie una, de 10 auri, plină de tămîie,

63. Viţăl unul den boi, berbêce unul, miel unul <de un an>[1], pentru ardere de tot,

64. Şi ţap unul den capre, pentru greşeale,

65. Şi pentru jirtva de mîntuire: giunce 2, berbeci 5, ţapi 5, mieluşêle de cîte un an 5; acesta-i darul lui Avidan, ficiorul lui Gadeoni.

66. În dzua a dzêce, boiarinul ficiorilor Dan, Ahiezer, ficiorul lui Amisadai.

67. Darul lui: blid de argintu unul, 130 trasul lui, păhar unul de argintu, de 70 sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făninâ curată, amestecată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,

68. Căţiia una, de 10 auri, plină de tămîie,

69. Viţăl unul dentru boi, berbêce unul, miel unul de un an pentru ardere de tot,

70. Şi ţap den capre unul, pentru greşeală,

71. Şi pentru jirtva mîntuirei: giunce 2, berbeci 5, ţapi 5, mieluşêle de cîte un an 5; acesta-i darul a lui Ahiezer, ficiorul lui Misadai.

72. În dzua a unsprădzêcelea, boiarinul ficiorilor Asir, Fagheil, ficiorul lui Ehran.

73. Darul lui: blidu de argintu unul, 130 trasul lui, păhar unul de argintu, de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoa pline de făină curată, frămîntată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,

74. Căţiia una, de 10 auri, plină de tămîie,

75. Viţăl unul dentru boi, berbeci unul, miel de un an unul, pentru ardere de tot,

76. Şi ţap dentru capre unul, pentru/ greşeală,

Ms. 4389

130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecată cu undelemn, spre jărtvă,

56. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,

57. Şi un viţel den boi, şi 1 berbêce şi 1 miel de un an, în arderea de tot,

58. Şi un ţap den capre, pentru păcat,

59. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi miei cîte de un an 5; acesta iaste darul lui Gamaliil, feciorul lui Faddasur.

60. Iar în a noaoa zi, boiar feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadeon.

61. Darul lui: o tipsie de argint, cumpăna ei 130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecate cu undelemn, spre jărtvă,

62. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,

63. Şi un viţel den boi şi 1 berbêce şi 1 miel de un an, spre arderea de tot,

64. Şi un ţap den capre, pentru păcat,

65. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul lui Avidan, feciorul lui Ghedeon.

66. Iar a zêcea zi, boiar feciorilor lui Dan, Ahiezer, feciorul lui Amisadai.

67. Darul lui: o tipsie de argint, cumpăna ei 130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecată cu undelemn, spre jărtvă,

68. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,

69. Şi un viţel den boi şi un berbêce şi un miel de un an, în ardere de tot,

70. Şi un ţap den capre, pentru păcat,

71. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul lui Ahiezer, feciorul lui Amisadai.

72. Iar a 11 zi, boiar feciorilor lui Asir, Faghel, feciorul lui Ehran.

73. Darul lui: o tipsie de argint, cumpăna ei 130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecată cu undelemn, spre jărtvă,

74. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,

75. Şi un viţel den boi, şi 1 berbêce, şi 1 miel de un an, în ardere de tot,

76. Şi un ţap den capre, pentru/ păcat,

Versiune modernă

sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,

56. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,

57. Un viţel, un berbec şi un miel de un an, pentru arderea de tot,

58. Un ţap, jertfă pentru păcat,

59. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Gamaliel, fiul lui Pedaţur.

60. În ziua a noua a adus darul său Abidan, fiul lui Ghedeon, căpetenia fiilor lui Veniamin.

61. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,

62. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,

63. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,

64. Un ţap, jertfă pentru păcat,

65. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Abidan, fiul lui Ghedeon.

66. În ziua a zecea a adus darul său Ahiezer, fiul lui Amişadai, căpetenia fiilor lui Dan.

67. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,

68. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,

69. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,

70. Un ţap, jertfă pentru păcat,

71. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Ahiezer, fiul lui Amişadai.

72. În ziua a unsprezecea a adus darul său Paghiel, fiul lui Ocran, căpetenia fiilor lui Aşer.

73. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,

74. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,

75. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,

76. Un ţap, jertfă pentru/ păcat,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 101[99], col. I

77. Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci 5, ţapi 5, mieluşale de un an, 5; acesta e darul lui Fagheil, feciorul lui Ehran.

78. În zioa a 12, boiariul feciorilor lui Nethalim, Ahire, feciorul lui Enan.

79. Darul lui: blid de argint unul, 130 trasul lui; păhar de argint unul, de 70 de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva,

80. Căţie una, de 10 auri, plină de tămîie,

81. Viţel unul, den boi, berbêce unul, miel unul, de un an, pentru arderea de tot,

82. Şi ţap den capre unul, pentru greşala;

83. Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale de un an, 5. Acesta e darul lui Ahere, feciorul lui Enan.

84. Aceasta e înnoirea jîrtăvnicului, întru carea zi l-au unsu pre dînsul, de la boiarii fiilor lui Israil: blide de argint, doaosprăzêce, pahară de argint 12, [85] căţii de aur, doaosprăzêce,

85. De 130 sicle un blid, şi de 70 de sicli un păhar, tot argintul vaselor, 2 400 siclii, siclii cu siclul cel sfînt,

86. Căţii de aur doaosprăzêce, pline de tămîie de zêce auri căţiia, cu siclul cel sfînt, tot aurul căţiilor, 120 de auri.

87. Toate vacile de ardere de tot: viţei doisprăzêce, berbeci 12, miei de cîte de un an 12, jîrtvele lor şi turnările lor, şi ţapi den capre 12, pentru greşala.

88. Toate vacile pentru jîrtva mîntuirii: junce 24, berbeci 60, ţapi 60, cîte de un an, mieluşale de cîte de un an, curate, 60. Aceasta e înnoirea jărtăvnicului, după ce au împlut mînele lui şi după ce au unsu pre dînsul.

89. Cînd mergea Moisi la cortul mărturiei să grăiască lui şi auzi glasul Domnului grăind cătră dînsul deasupra acoperemîntului carele iaste preste chivotul cortului mărturiei, întru mijlocul a doi heruvimi. Şi grăiia cătră dînsul.

CAP 8

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte lui Aaron şi vei zice cătră el: [3] «Cînd vei pune luminătorile de o parte de spre faţa sfêşnicului, vor lumina cêle 7 luminătoare.»“

3[4]. Şi au făcut aşa Aaron: de o parte den faţa sfêşnicului, aprinse luminătoarele lui, după cum porunci Domnul lui Moisi.

4[5]. Şi aceasta e meşteşugirea sfêşnicului: tare, de aur, fusul lui şi florile lui tot tari. După chipul care au arătat Domnul lui Moisi, aşa au făcut sfêşnicul.

5[6]. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

6[7]. „Ia pre leviţi den mijlocul fiilor lui Izrail şi să-i curăţeşti pre dînşii.

7[8]. Şi aşa să le faci lor curăţenia lor: vei stropi pre dînşii cu apa curăţeniei şi va trêce brici peste tot trupul lor şi-ş vor spăla/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

77. Şi pentru jirtva mîntuirei: jiunce 2, berbeci 5, ţapi 5, mieluşêle de cîte un an 5; acesta-i darul lui Fagheil, ficiorul lui Ehran.

78. În dzua a doaosprădzêce, boiarinul a ficiorilor Nefthalim, Ahire, ficiorul lui Enan.

79. Darul lui: blid de argintu unul, 130 trasul lui, păhar unul de argintu, de 70 de sicli, după siclul cel sfîntu, amîndoao pline de făină cernută, frămîntată cu untu de lemnu, pentru jirtvă,

80. Căţie una, de 10 auri, plină de tămîie,

81. Viţăl unul dentru boi, berbêce unul, şi miel unul de un an, pentru ardere de tot,

82. Şi ţap dentru capre unul, pentru greşeală,

83. Şi pentru jirtvă de mîntuire: jiunce 2, berbeci 5, ţapi 5, mieluşêle de cîte un an 5. [84] Acesta-i darul lui Ahire, ficiorul lui Enan.

84. Aceasta-i înnoirea jirtăvnicului întru care dzi l-au unsu pre însul de la boiarii fiilor Israil, blide de argintu 12, păhară de argintu 12, [85] căţii de aur 12,

85. De 130 sicli un blid şi de 70 de sicli un păhar, tot argintul vaselor, 2 400 sicli, sicli cu siclul cel sfîntu,

86. Căţi<i>[2] de aur 12, pline de tămîie, de 10 auri căţiia, cu siclul cel sfîntu, tot aurul căţiilor, 120 de auri.

87. Toate vacile de ardere de tot, viţăi 12, berbeci 12, miei cîte de un an 12, jirtvele lor şi turnările lor, şi ţapi dentru capre 12, pentru greşeală.

88. Toate vacile pentru jirtva mîntuirei: giunce 24, berbeci 60, ţapi 60 de cîte un an, mieluşêle cîte de un an curate 60. Aceasta-i înnoirea jirtăvnicului, după ce au împlut măinele lui şi după ce au arsu pre însă.

89. Cîndu mergea Moisi la cortul mărturiei să grăiască lui şi audzi glasul Domnului grăindu cătră însul de asupra acoperemîntului carele iaste preste săcriiul cortului mărturiei, întru mijlocul a doi[4] heruvim<i>. Şi grăia cătră însul.

CAP 8

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăieşte cătră Aaron şi vei grăi cătră însul: [3] «Cîndu vei pune luminătorile de o parte despre faţa sfêşnicului, vor lumina cêle 7 luminătoare.»“

3[4]. Şi au făcut aşea Aaron, de o parte den faţa sfêşnicului, aprinsă luminătorile lui, după cum porănci Domnul lui Moisi.

4[5]. Şi aceasta-i meşterşuguiala sfêşnicului, tare de aur fusul ei şi florile ei tot tare, după chipul carele au arătat Domnul lui Moisi, aşea au făcut sfêşnicul.

5[6]. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

6[7]. „Ia pre leviţi den mijlocul fiilor Israil şi să-i curăţeşti pre înşii.

7[8]. Şi aşa să le faci lor curăţeniia lor: vei stropi pre înşii apă de curăţenie şi vei trêce brici[1] preste tot trupul lor şi-ş vor spăla/

Ms. 4389

77. Iar la jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul lui Fagheil, feciorul lui Ehran.

78. Iar a 12 zi, boiar feciorilor lui Nethalim, Ahira, feciorul lui Enan.

79. Darul lui: o tipsie de argint, cumpăna ei 130 de sicle, şi un păhar de argint de 70 de sicle, după sicla sfîntului, amîndoaoă pline de făină de grîu mestecate cu undelemn, spre jărtvă,

80. Şi o căţie de 10 galbeni de aur, plină de tămîie,

81. Şi un viţel den boi, şi 1 berbêce, şi un miel de un an, spre ardere de tot,

82. Şi un ţap den capre, pentru păcat,

83. Iar spre jărtva mîntuirei: 2 junci, şi 5 berbeci, şi 5 ţapi, şi 5 miei cîte de un an; acesta iaste darul lui Ahir, feciorul lui Enan.

84. Aceasta iaste sfinţirea altariului, în zioa cêea ce-l unse, de la boiarii lui Israil: tipsii de argint 12 şi păhară de argint 12, căţii de aur 12.

85. În fiece tipsie cîte 130 de sicle şi în fieştece păhar cîte 70 de sicle, în toate vasele cêle de argint, 2.400 de sicle, după siclele cêle sfinte,

86. Şi căţii de aur 12, pline de tămîie, fieştecare căţie cîte 10 galbeni de aur, 120 de galbeni.

87. De toate cirezile în arderile de tot, viţei 12, berbeci 12, miei cîte de un an 12, pentru păcat.

88. Iar toţ boii spre jărtva mîntuirei: junci 24, berbeci 60, ţapi cîte de un an 60, miêle curate cîte de un an 60. Aceasta iaste sfinţirea altariului, după umplêrea măinilor lor şi după ungerea lui.

89. Cînd întra Moisei în cortul mărturiei să grăiască şi auziia cuvîntul Domnului grăind cătră dînsul desupra acoperemîntului, care iaste preste sicriul mărturiei între 2 heruvimi. Şi grăia cătră dînsul.

CAP 8

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd: „Grăiêşte lui Aaron şi-i zi:

2. «Cînd vei aşăza sfêşnicul după cum iaste rînduiala, să luminêze 7 lumini înaintea sfêşnicului.»“

3. Şi făcu Aaron aşa de aprinse lumînările de o parte de sfêşnic dennainte, cum porănci Domnul lui Moisei.

4. Iară făptura sfêşnicului iaste aceasta: de aur vărsat era şi fofêzele lui şi florile lui toate de aur vărsate, ca şi fusul lui. În ce chip porănci Domnul lui Moisei, aşa făcu sfêşnicul.

5. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

6. „Ia preoţii dentre feciorii lui Israil şi să-i curăţeşti.

7. Şi într-acesta chip să-i curăţeşti: să stropeşti spre dînşii apa curăţirei şi să suie briciul preste tot trupul lor şi să-ş spêle/

Versiune modernă

77. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Paghiel, fiul lui Ocran.

78. În ziua a douăsprezecea a adus darul său Ahira, fiul lui Enan, căpetenia fiilor lui Neftali.

79. Şi a fost darul său o tipsie de argint de o sută treizeci de sicli, o cupă de argint de şaptezeci de sicli, cîntărite după siclul sfînt, pline cu făină de grîu frămîntată cu untdelemn pentru jertfă,

80. O căţuie de aur de zece sicli plină de mirodenii,

81. Un viţel, un berbec şi un miel de un an pentru arderea de tot,

82. Un ţap, jertfă pentru păcat,

83. Iar pentru jertfa împăcării: doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi, cinci miei de un an; aceste au fost darurile lui Ahira, fiul lui Enan.

84. Acestea au fost darurile aduse de căpeteniile lui Israel la sfinţirea jertfelnicului, cînd a fost miruit: 12 tipsii de argint, 12 cupe de argint, 12 căţui de aur.

85. Fiecare tipsie de argint avea o sută treizeci de sicli, fiecare cupă cîte şaptezeci de sicli; deci argintul lor, după siclul sfînt, a fost de 2 400 de sicli;

86. Au fost 12 căţui de aur pline cu mirodenii, fiecare în greutate de zece sicli, după siclul sfînt. Tot aurul căţuilor a fost de 120 de sicli.

87. Pentru arderea de tot au fost 12 viţei, 12 berbeci, 12 miei de un an.

88. Pentru jertfa împăcării s-au adus: 24 de boi, 60 de berbeci, 60 de ţapi şi 60 de miei de un an, fără meteahnă. Acestea au fost darurile la sfinţirea jertfelnicului, cînd a fost miruit.

89. Cînd a intrat Moise în Cortul Mărturiei ca să grăiască cu Domnul, a auzit glasul vorbind de sus, de pe chivotul legii, dintre cei doi heruvimi. Iar glasul acela grăia cu el.

CAP. 8

Sfinţirea leviţilor

1. Domnul a grăit către Moise:

2. „Du-te şi spune-i lui Aaron că atunci cînd va aprinde sfeşnicul, lumina celor şapte candele să-i lumineze partea de dinainte.“

3. Şi a făcut Aaron aşa. A aşezat candelele în partea din faţă a sfeşnicului, după cum poruncise Domnul prin Moise.

4. Sfeşnicul era din aur bătut ca şi piciorul şi toată înfloritura lui; el era întocmai aşa cum îi arătase Domnul lui Moise.

5. Şi a mai spus Domnul lui Moise:

6. „Alege pe leviţi din mijlocul fiilor lui Israel şi curăţă-i;

7. Iată cum îi vei curăţi: stropeşte-i cu apa curăţirii de păcat, apoi să se radă pe tot trupul; să-şi spele/ hainele ca să fie astfel

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 101[99], col. II

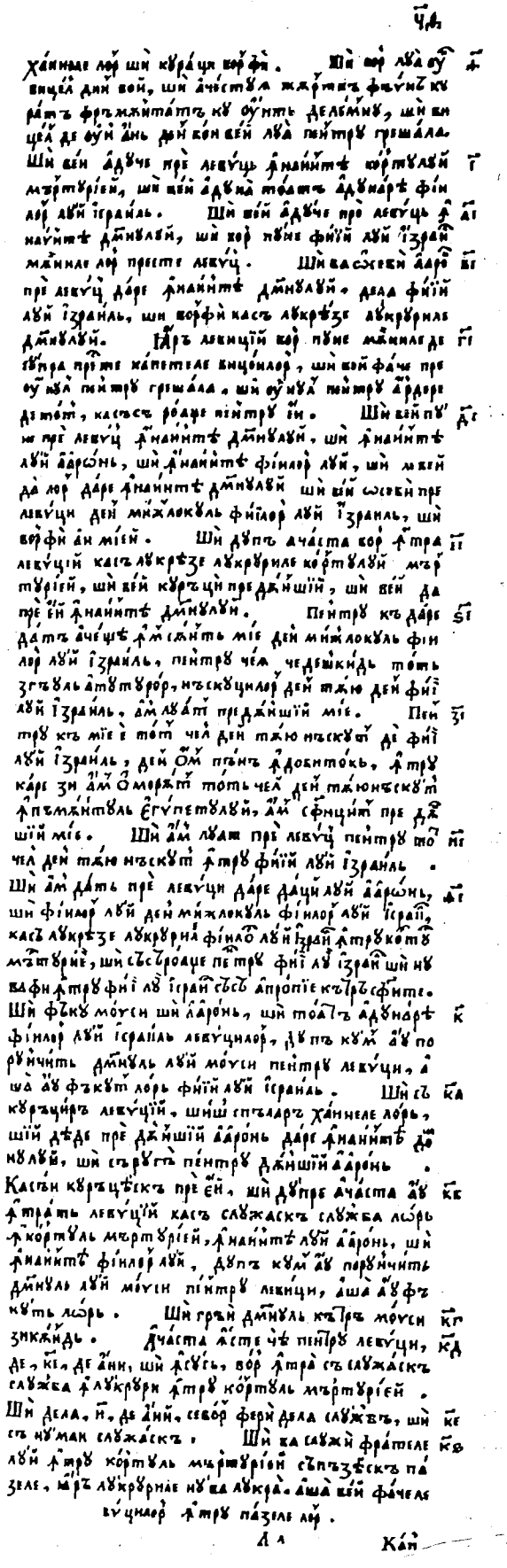

hainele lor şi curaţi vor fi.

8[9]. Şi vor lua un viţel den boi şi acestuia jîrtvă făină curată, frămîntată cu untdelemnu, şi viţel de un an, den boi, vei lua pentru greşala.

9[10]. Şi vei aduce pre leviţ înaintea cortului mărturiei şi vei aduna toată adunarea fiilor lui Israil.

10[11]. Şi vei aduce pre leviţ înaintea Domnului şi vor pune fiii lui Izrail mîinile lor preste leviţ.

11[12]. Şi va osebi Aaron pre leviţ dare înaintea Domnului de la fiii lui Izrail şi vor fi ca să lucrêze lucrurile Domnului.

12[13]. Iară leviţii vor pune mîinile desupra preste capetele viţeilor şi vei face pre unul pentru greşala şi unul pentru ardere de tot, ca să să roage pentru ei.

13[14]. Şi vei pune pre leviţ înaintea Domnului şi înaintea lui Aaron şi înaintea fiilor lui şi le vei da lor dare înaintea Domnului.

14. Şi vei osebi pre leviţi den mijlocul fiilor lui Izrail şi vor fi ai miei.

15. Şi după aceasta,vor întra leviţii ca să lucrêze lucrurile cortului mărturiei. Şi vei curăţi pre dînşii şi vei da pre ei înaintea Domnului,

16. Pentru că dare dată aceştea îm sînt mie den mijlocul fiilor lui Izrail, pentru ceia ce deschid tot zgăul a tuturor născuţilor dentîiu den frii lui Izrail, am luat pre dînşii mie,

17. Pentru că mie e tot cel dentîiu născut den fiii lui Izrail, den om pănă în dobitoc; întru care zi am omorît tot cel dentîiu născut în pămîntul Eghipetului, am sfinţit pre dînşii mie

18. Şi am luat pre leviţ pentru tot cel dentîiu născut întru fiii lui Izrail

19. Şi am dat pre leviţi dare daţi lui Aaron şi fiilor lui den mijlocul fiilor lui Israil, ca să lucrêze lucrurile fiilor lui Izrail întru cortul mărturiei şi să să roage pentru fiii lui Israil şi nu va fi întru fiii lui Israil să să apropie cătră sfinte."

20. Şi făcu Moisi şi Aaron şi toată adunarea fiilor lui Israil leviţilor după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru leviţi; aşa au făcut lor fiii lui Israil.

21. Şi să curăţiră leviţii şi-ş spălară hainele lor, şi-i dêde pre dînşii Aaron dare înaintea Domnului şi să rugă pentru dînşii Aaron [22] ca să-i curăţească pre ei.

22. Şi dupre aceasta, au întrat leviţii ca să slujască slujba lor în cortul mărturiei, înaintea lui Aaron şi înaintea fiilor lui, după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru leviţi, aşa au făcut lor.

23. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

24. „Aceasta iaste cea pentru leviţi: de 25 de ani şi în sus vor întra să slujască slujba în lucruri întru cortul mărturiei.

25. Şi de la 50 de ani se vor feri de la slujbă şi să nu mai slujască,

26. Şi va sluji fratele lui întru cortul mărturiei să păzească pazele, iară lucrurile nu va lucra. Aşa vei face leviţilor întru pazele lor."

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

hainele lor şi curaţi vor fi.

8[9]. Şi vor lua 1 viţăl dentru boi şi acestuia jîrtvă făină curată, frămîntată cu untu de lemnu, şi un viţăl de un an den boi vei lua, pentru greşeală.

9[10]. Şi vei aduce pre leviţi înnaintea cortului mărturiei şi vei aduna toată adunarea fiilor Israil.

10[11]. Şi vei aduce pre leviţi înnaintea Domnului şi vor pune fiii lui Israil măinele lor preste leviţi.

11[12]. Şi va usăbi Aaron pre leviţi dare înnaintea Domnului de la fiii lui Israil şi vor fi ca să lucrêdze lucrurile Domnului.

12[13]. Iar leviţii vor pune măinele de asupra preste capetile viţăilor şi vei face pre unul pentru greşeală şi unul pentru ardere de tot, ca să s<ă> roage pentru el.

13[14]. Şi vei pune pre leviţ[2] înnaintea Domnului şi înnaintea lui Aaron şi înnaintea fiilor lui şi le vei da lor <dare>[3] înnaintea Domnului

14. Şi vei usăbi pre leviţi den mijlocul fiilor Israil şi vor fi mie.

15. Şi după aceasta, vor întra leviţii ca să lucrêdze lucrurile cortului mărturiei şi vei curăţi pre înşii şi vei da pre ei înnaintea Domnului,

16. Pentru că dare dată aceştea-m sîntu mie den mijlocul fiilor Israil, pentru ceia ci dăşchidu tot zgăul a tuturor dentăi născuţilor den fiii lui Israil, am luat pre înşii mie,

17. Pentru că mie tot cel dentăi născutul den fiii lui Israil, den om păn-în dobitoc; întru care dzi am omorît tot cel dentăi născutul în pămîntul Eghiptului, am sfinţit pre înşii mie

18. Şi am luat pre leviţi pentru tot cel dentăi născut întru fiii lui Israil

19. Şi am dat pre leviţi dare dată lui Aaron şi fiilor lui den mijlocul fiilor Israil, ca să lucrêdze lucrurile fiilor Israil întru cortul mărturiei şi să s<ă> roage pentru fiii lui Israil şi nu va fi întru fiii lui Israil să s<ă> apropie cătră sfinte."

20. Şi făcu Moisi şi Aaron şi toată adunarea fiilor Israil leviţilor după cum au porîncit Domnul lui Moisi pentru leviţi; aşa au făcut lor fiii lui Israil.

21. Şi să curăţiră leviţii şi spălară hainele lor şi-i dêde pre înşi Aaron dare înnaintea Domnului şi să rugă pentru înşii Aaron [22] ca să-i curăţască pre ei.

22. Şi după aceasta, au întrat leviţii ca să slujască slujba lor întru cortul mărturiei, înnaintea lui Aaron şi înnaintea fiilor lui, după cum au porîncit Domnul lui Moisi pentru leviţi, aşea au făcut lor.

23. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

24. „Aceasta iaste cea pentru leviţi: de 25 ani şi în sus, vor întra să slujască slujbă întru lucruri în cortul mărturiei.

25. Şi de la 50 ani să vor feri de la slujbă şi să nu mai slujască de aciia,

26. Şi va sluji fratele lui întru cortul mărturiei, să păzască pădzi, iar lucruri nu va lucra. Aşa vei face leviţilor întru pazele lor."/

Ms. 4389

hainele lor şi vor fi curaţi.

8. Şi să ia un junc den boi şi jărtvă de făină de grîu mestecată cu untdelemn şi al doilea viţel să fie de un an să iai pentru păcat.

9. Şi să aduci preoţii înaintea cortului mărturiei şi să aduni toată adunarea feciorilor lui Israil.

10. Şi să aduci preoţii înaintea Domnului şi să puie feciorii lui Israil măinile lor pre preoţ.

11. Şi va usebi Aaron pre preoţ dare înaintea Domnului dentru feciorii lui Israil şi să slujească slujbă Domnului.

12. Iar preoţii să-ş puie măinile pre capetele viţeilor şi să faci unul pentru păcat, iar altul în ardere de tot Domnului, să se roage pentru dînşii.

13. Şi să pui preoţii înaintea lui Aaron şi înaintea feciorilor lui şi să-i dai dare Domnului.

14. Şi să usebeşti preoţii dentre feciorii lui Israil şi să fie ai miei.

15. Şi după aceasta, să între preoţii să slujască slujbă în cortul mărturiei şi să-i curăţeşti şi să-i dai dare înaintea Domnului, că dare dată sînt mie aceştea dentre feciorii lui Israil,

16. În locul tuturor celor ce dăşchid întăi pîntecele dentru feciorii lui Israil i-am luat mie,

17. Că al mieu iaste tot ce iaste născut dentăi dentru feciorii lui Israil, de la om până la dobitoc; den zioa cêea ce am ucis tot dentăiul născut den Ţara Eghipetului, i-am sfinţit mie

18. Şi am luat preoţii în locul tuturor celor dentăi născuţ den feciorii lui Israil

19. Şi am dat pre preoţ dare lui Aaron şi feciorilor lui dentre feciorii lui Israil să slujască slujba feciorilor lui Israil în cortul mărturiei şi să se roage pentru feciorii lui Israil ca să nu fie mănie pre feciorii lui Israil cînd se-ară apropiia ei de sfinte."

20. Şi făcu Moisei şi Aaron şi toată strînsura feciorilor lui Israil, preoţilor, cum porănci Domnul lui Moisei pentru preoţ.

21. Şi se curăţiră preoţii şi-s spălară hainele şi-i dêde Aaron dare înaintea Domnului şi se rugă pentru dînşii Aaron de curăţirea lor.

22. După aceasta, întrară preoţii să slujască slujbele lor în cortul mărturiei, înaintea lui Aaron şi înaintea feciorilor lui, cum porînci Domnul lui Moisei pentru preoţi, aşa făcură.

23. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

24. „Aceasta iaste ce iaste pentru preoţi: de la 25 de ani şi mai sus să între să slujască slujirea în cortul mărturiei.

25. Iar de la cei de 50 de ani să se oprească slujba, să nu mai slujască după aceasta,

26. Ce vor sluji fraţii lor în cortul mărturiei să păzască straja, iar lucru să nu lucrêze. Aşa să faci preoţilor întru pazele lor."

Versiune modernă

curaţi.

8. Iar ei să ia un viţel din cireadă şi să aducă prinosul de pîine din făină de grîu frămîntată cu untdelemn; să iei şi tu un viţel pentru jertfa ispăşirii.

9. Adă apoi leviţii înaintea Cortului Mărturiei, unde întreaga obşte a fiilor lui Israel să se strîngă.

10. Şi atunci cînd leviţii vor sta înaintea Domnului, fiii lui Israel să-şi pună mîinile lor pe leviţi,

11. Iar Aaron să-i sfinţească pe ei ca o jertfă din partea fiilor lui Israel, căci ei sînt meniţi să slujească la altarul meu.

12. După aceea să-şi pună leviţii mîinile pe capul fiecărui viţel şi tu să aduci Domnului pentru curăţirea lor unul drept jertfă de ispăşire, iar pe altul, ardere de tot.

13. Să aşezi pe leviţi înaintea lui Aaron şi a fiilor săi, închipuind o danie dăruită Domnului.

14. Astfel vei despărţi pe leviţi de fiii lui Israel, fiindcă ei vor fi ai mei.

15. Apoi, vor începe leviţii slujba lor în Cortul Mărturiei, curăţiţi şi meniţi mie ca dar,

16. Căci îmi sînt daţi dintre fiii lui Israel în locul celor dintîi născuţi din pîntecele mamei lor.

17. Al meu este tot cel întîi născut din Israel, fie om, fie dobitoc; din ziua în care am făcut să piară, în ţara Egiptului, pe toţi cei întîi născuţi, i-am ales pe aceştia pentru mine.

18. Iată pentru ce i-am luat pe leviţi în locul tuturor celor întîi născuţi dintre fiii lui Israel

19. Şi i-am dat pe ei lui Aaron şi fiilor săi pentru a ţine locul acelora la slujbele Cortului Mărturiei, drept ispăşire de păcate şi pază de urgie pentru fiii lui Israel, cînd se vor apropia de sfîntul lăcaş."

20. Moise, Aaron şi toată obştea fiilor lui Israel au îndeplinit întocmai tot ce a poruncit Domnul pentru leviţi.

21. Leviţii s-au curăţit de păcate şi au spălat hainele, iar Aaron i-a adus dar de jertfă înaintea Domnului şi s-a rugat pentru ei ca să fie curăţiţi.

22. După aceea, leviţii şi-au început slujba lor în Cortul Mărturiei, sub privegherea lui Aaron şi a fiilor săi; aşa cum a poruncit Domnul lui Moise pentru leviţi, aşa s-a şi făcut.

23. Şi a mai spus Domnul lui Moise:

24. „Iată rînduiala leviţilor: de la vîrsta de douăzeci şi cinci de ani ei vor sluji în Cortul Mărturiei.

25. Pînă la vîrsta de cincizeci de ani,

26. După aceea să ajute pe fraţii lor să-şi îndeplinească îndatoririle la Cortul Mărturiei, dar slujbă să nu mai facă. Aceasta este pravila leviţilor."

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 102[100], col. I

CAP 9

1. Şi grăi Domnul către Moisi în pustiiul Sinaii, întru anul al doilea ieşind ei den pământul Eghipetului, în luna dentăiu, zicînd.

2[1]. „Zi [2] şi facă fiii lui Israil Paştele întru ceasul lui,

3. Într-a patrasprăzêce zi a lunii dentăi, către seară. Şi vei face pre dînsele după vrêmea lui, după lêgea lui şi dupre asămănarea lor vei face pre êle."

4. Şi grăi Moisi fiilor lui Israil ca să facă Paştele.

5. Începîndu-se într-a patrasprăzêcea zi a lunii, în pustiiul Sinaii. După cum au poruncit Domnul lui Moisi, aşa au făcut fiii lui Israil.

6. Şi mearsără oamenii carii era necuraţi pre suflet omenescu şi nu putea să facă Paştele în zioa acêea, şi veniră înaintea lui Moisi şi Aaron în zioa acêea. Şi ziseră oamenii aceia către dînşii:

7. „Noi, necuraţi pre suflet omenescu, deci să nu ne lipsim ca să aducem darul Domnului după vrêmea lui, în mijlocul fiilor lui Israil."

8. Şi zise către dînşii Moisi: „Staţi aciia şi voiu auzi ce va porunci Domnul pentru voi ."

9. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

10. „Grăiêşte fiilor lui Israil zicînd: «Om, om carele să va face necurat pre suflet omenescu, au întru cale lungă, au întru voi, au întru rudele voastre, şi va face Paştele Domnului în luna a doao.

11. Într-a patrasprăzêcea zi, către seară, vor face pre dînsele, preste azime şi preste papadie vor mînca pre êle.

12. Nu vor lăsa dentr-însele pînă dimineaţa şi os să nu frîngă de la dînsul. După lêgea Paştilor vor face pre êle.

13. Şi om carele va fi curat şi în cale delungată nu iaste şi va întîrziia a face Paştele, va peri sufletul acela den norodul lui, pentru că darul Domnului nu l-au adus după vrêmea lui, păcatul lui va lua omul acela.

14. Iară de va veni către voi nemêrnecul în pământul vostru şi va face Paştele Domnului, după lêgea Paştilor şi după tocmeala lor, aşa să le facă pre êle. O lêge să fie întru voi şi la acel nemêrnic şi la cel lăcuitoriu de pământ."

15. Şi în zioa ce s-au întinsu cortul, au acoperit norul cortul şi casa mărturiei; şi seara era ca chip de foc preste cort pănă dimineaţa.

16. Aşa să făcea pururea: norul acoperiia pre dînsul zioa şi chip de foc noaptea.

17. Şi cînd să sui norul de la cort, şi după acêstea s-au rădicat fiii lui Israil; şi în locul unde vrea sta norul, acoló tăbărăia fiii lui Israil.

18. Pren porunca Domnului vor tăbărî fiii lui Israil şi pren porunca Domnului să vor rădica; toate zilele în carele umbrêşte norul peste cort, vor tăbărî fiii lui Israil.

19. Şi cînd să trage norul preste cort zile multe, şi vor păzi fiii lui Israil paza lui Dumnezău/ şi nu să vor rădica.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

CAP 9

1. Şi grăi Domnul către Moisi întru pustiiul Sina, întru anul al doilea ieşindu ei den pământul Eghiptului, în luna dentăi, dzicîndu:

2. „Dzi şi facă fiii lui Israil Paştele întru ceasul lui.

3[2]. Înn a 14 dzi a lunei dentăi, către sară, şi vei face pre însele după vrêmea lui, după lêgea lui şi după asămănarea lor vei face pre însă."

4[3]. Şi grăi Moisi fiilor Israil să facă Paştile

5[4]. Începîndu-s<ă> înn a 14 dzile luna întru pustiiul Sina. După cum au porăncit Domnul lui Moisi, aşea au făcut fiii lui Israil.

6[5]. Şi mearsără oamenii carii era necuraţi pentru suflet omenescu şi nu putea să facă Paştele întru dzua acêea şi veniră înnaintea lui Moisi şi Aaron întru acêea dzi. [6] Şi dzisără oamenii aceia către înşii:

7. „Noi necuraţi pentru suflet omenescu, deci să nu ne lipsim ca să aducem darul Domnului după vrêmea lui, în mijlocul fiilor Israil."

8[7]. Şi dzise către înşii Moisi: „Staţi acii şi voi audzi ce va porănci Domnul pentru voi."

9[8]. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

10[9]. Grăiêşte fiilor Israil dzicîndu: «Om, om carele să va face necurat pentru suflet omenescu, au întru cale lungă, au întru voi, au întru rudele voastre, şi va face Paştele Domnului întru luna a doao,

11[10]. Întru a 14 zi, către sară, vor face pre însele preste azime şi lăptuci[1] vor mînca pre êle.

12[11]. Nu vor lăsa dentru însele dimineaţă şi os să nu-l frîngă de la însul, după lêgea Paştilor vor face pre êle.

13[12]. Şi om carele curat va fi şi întru cale delungată nu iaste şi va întîrziia a face Paştile, va peri sufletul acela dentru nărodul lui, pentru că darul Domnului nu l-au adus după vrêmea lui, păcatul lui va lua omul acela.

14[13]. Iar de va veni către voi nemêrnic întru pământul vostru şi vei face Paştile Domnului, după lêgea Paştilor şi după tocmala lor, aşa să faci pre êle. O lêge să fie voao şi la cel nemêrnic şi la cel lăcuitor de pământu."

15[14]. Şi întru dzua ce s-au întinsu cortul, <au acoperit norul cortul>[2] şi casa mărturiei; şi sara era preste cortu ca chip de foc păn-dimineaţă.

16[15]. Aşea să făcea pururea, norul îl acoperea pre însul dzua şi chip de foc noaptea.

17[16]. Şi cîndu să sui norul de la cortu, şi după acêea să rădica fiii lui Israil; întru locul unde vrea sta norul, acoló tăbărîia fiii lui Israil.

18[17]. Pren porînca Domnului vor tăbărî fiii lui Israil şi pren porînca Domnului să vor rădica; toate dzilele întru carele umbrêşte norul preste cortu vor tăbărî fiii lui Israil.

19[18]. Şi cîndu să trage norul preste cortu dzile mai multe, şi vor păzi fiii lui Israil paza lui Dumnedzău/ şi nu să vor rădica.

Ms. 4389

CAP 9

1. Şi grăi Domnul către Moisei în pustiia Sinaei, al doilea an după ce ieşiră ei den Ţara Eghipetului, în luna dentăi, zicînd:

2. „Zi feciorilor lui Israil să facă Pasha la vrêmea ei,

3. În patrusprăzêce zile a lunii dentăi îndeseară şi să o faci în vremea ei, după lêgea ei şi după obicêiul ei să o faci."

4. Şi grăi Moisei feciorilor lui Israil zicînd: „Faceţ Pasha".

5. Şi făcură Pasha cînd se începea luna dentăi în 14 zile în pustiia Sinaei. Cum porănci Domnul lui Moisei, aşa făcură feciorii lui Israil.

6. Şi mêrseră şi bărbaţii carii era necuraţ spre sufletele oamenilor şi nu putură face Pasha într-acea zi şi se duseră înaintea lui Moisei şi înaintea lui Aaron într-acêeaş zi. [7] Şi ziseră către dînşii:

7. „Noi sîntem necuraţi de suflet de om. Dară pentru ce nu ni se cade să aducem dar Domnului la vrêmea sa, între feciorii lui Israil?"

8. Iar Moisei zise către dînşii: „Staţ acolea, să auz ce va porănci Domnul pentru voi."

9. Şi grăi către Moisei zicînd:

10. „Grăiêşte feciorilor lui Israil şi le zi «Omul care va fi necurat de suflet de om sau pre cale dăparte sau între voi sau întru seminţiia voastră, să facă Pasha Domnului.

11. În luna a doaoa, în 14 zile ale lunii, îndeseară să o facă şi să o mănînce cu azime şi cu susaiu[1].

12. Şi să nu rămîie dentr-însa pre dimineaţa şi os dentr-însa să nu frîngă, ce să o facă după toată lêgea Paştei.

13. Iar omul carele va fi curat şi nu va fi în cale dăparte şi va rămînea de nu va face Pasha, va peri sufletul acela dentre oamenii săi, că neaducînd darul Domnului la vrêmea sa, păcatul său va lua omul acela.

14. Iar de va veni vinetic la voi, în ţara voastră, şi va face Pasha Domnului, după lêgea Paştei şi după rînduiala ei, aşa să o facă. O lêge să fie voaoă şi vineticului şi moşteanului.»"

15. Şi în zioa cêea ce se puse cortul, iar un nor acoperi cortul şi casa mărturiei şi fu de supra cortului mărturiei zare în chip de foc de cu seara pănă dimineaţa.

16. Aşa fu preste toată vrêmea, zioa îl acoperiia nor, iar noaptea zare de foc.

17. Iar deaca se da în latur<e> norul de pre cort, de-acii feciorii lui Israil se rădica şi se tăbărăia în locul unde iar sta norul[2].

18. După porunca Domnului să se scoale feciorii lui Israil şi cu porunca Domnului să stea toată zioa în care va umbra norul pre cort să se tăbărască feciorii lui Israil.

19. Iar cînd va zăbovi norul pre cortul mărturiei zile multe, să păzească feciorii lui Israil paza Domnului/ şi să nu se rădice.

Versiune modernă

CAP. 9

Sărbătoarea Paştelor. Stîlpul de foc.

1. În luna întîi din al doilea an de la ieşirea din Egipt, Domnul i-a grăit lui Moise în pustiul Sinai:

2. „Fiii lui Israel să prăznuiască Paştele numai la vremea cuvenită,

3. Anume în ziua a paisprezecea a lunii acesteia, către seară, după rînduiala şi poruncile ce li s-au dat."

4. Şi Moise a spus fiilor lui Israel cuvîntul Domnului.

5. Şi ei au prăznuit Paştele în pustiul Sinai, cum poruncise Domnul lui Moise, în ziua a paisprezecea a lunii întîi.

6. Erau însă unii care, atingîndu-se de morţi, s-au întinat şi nu puteau să ţină Paştele cu ceilalţi. Ei s-au înfăţişat lui Moise şi Aaron.

7. Şi le-au spus: „Noi ne-am atins de trup mort şi sîntem spurcaţi; de ce să nu fim lăsaţi şi noi să aducem Domnului jertfa Paştelor ca toţi fiii lui Israel?"

8. Iar Moise le-a spus: „Staţi aici şi aşteptaţi ca să aflu ce porunceşte Domnul pentru voi."

9. Domnul grăi lui Moise:

10. „Spune fiilor lui Israel că dacă cineva dintre ei sau din urmaşii lor va fi călător printre străini, departe, sau, atingîndu-se de un mort, va fi spurcat, cu toate acestea să serbeze Paştele Domnului.

11. Într-a doua lună, în ziua a paisprezecea, seara, să prăznuiască Paştele şi să mănînce mielul cu azime umplute cu ierburi amare;

12. Să nu lase nimic pe a doua zi, nici oasele să nu le zdrobească, ci să ţină toată rînduiala Paştelor.

13. Iar dacă cineva nu se va afla călător departe şi va trece cu vederea sărbătoarea Paştelor, omul acela să fie stîrpit din poporul său, fiindcă n-a adus dar Domnului la vremea cuvenită. Şi-şi va ispăşi povara păcatului.

14. Şi de va fi în mijlocul vostru vreun străin care ar dori să prăznuiască Paştele Domnului, s-o facă întocmai după rîdială. O singură lege să fie pentru voi şi pentru pribegi."

15. În ziua în care a fost aşezat Cortul, iată că un nor a acoperit sfîntul lăcaş de seara pînă dimineaţa ca o pală de foc.

16. Aşa era totdeauna. Ziua îl acoperea un nor, noaptea strălucea o arătare de foc.

17. Cînd se ridica norul deasupra cortului, fiii lui Israel porneau la drum. Cînd norul se oprea, în acel loc îşi aşezau tabăra.

18. Fiii lui Israel urmau porunca Domnului: porneau la drum şi poposeau după cum umbla norul.

19. De zăbovea norul mai multă vreme, fiii lui Israel luau aminte la acest semn/ şi nu ridicau tabăra.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 102[100], col. II

шн ну свѣръ рѫдника . Шн клфи кѫнды ва к
копїи нърѫ хрѣмѣ нуѫмѣр прѣсте нърть, прѣн
глсул дмнзлуи вѣр тѣтрѫ, шн прѣн порѫнка
дмнзлуи свѣр рѫдника . Шн клфи кѫнды сѣ кѣ
ва фаче нърѫл дмнзѣрь тѫнѫ дмнннѣца, шн
свѧ сѫи нърѫл дмнннѣца шн свѣръ рѫдника
хѣсоа аѫ ноапте . Шн дѣсѣка сѫи нърѫл, вѣ кѣ
рѫдника хѣсоа, аѫ аѫна хѫлѣи прѣсосѣндь, нърѫ
оумѣрѣндь прѣсѣ ѣл, вѣр тѣтрѫ фнїи аѫ їсраи,
шн ну свѣръ рѫдника аѫдѫсе ѣл сѫ рѫдникѣт.
Кѣ прѣн порѫнка дмнзлуи вѣрь тѣтрѫ, шн прѣ кг
порѫнка дмнзлуи свѣр рѫдника , пазѣ дмнзлуи
аѫ пазѣть прѣнь порѫнка дмнзлуи , фмѣна
аѫи моусн .

К А П Ї

Ѵ грѣи дмнѫ кѣтрѣ моусн хнкѣнд . ѕ
фѣцнцїѣ доасѣ трѫмѣнце дѣ аргѵнѣт, вѣ ѕ
тѫтѣ стфѧчи прѣ ѣле, шнц вѣр фи цїѣ
на сѣ нѣмѣ ѫдѫнарѣ, шн сѣ рѫдѧчи тѫ
вѣрнле . Шн вѣи трѫмѣцѫ ф ѣле, ѕ
шн свѣ ѫдѫна кѣтрѣ тѣне тоатѣ тавѣра, ѫѣ
оушѫ кортѫлуи мѫртѵрїѣи . Ѩрѣ дѣвѣ трѫ ѳ
мѣцѫ фтрѣ трѫмѣцце, вѣр вѣнѣ кѣтрѣ тѣне тѣ
цнсѣмрїи, шн тѣи прѣсте мїи ѫнаѫи їсраи .
Шн вѣцн трѫмѣцѫ сѣмнѫ, шн свѣр рѫдника тѫ і
вѣрнле чѣлѣ чѣ сѫнт тавѣрѫте кѣтрѣ рѣсѣрн .
Шн вѣцн трѫмѣнѵ сѣмнѫ ѫѫдѣнаѣ, шн свѣр рѫдн ѕ
ка тавѣрнле, чѣлѣ чѣ сѫнт тавѣрѫте кѣтрѣ
ѫмїѧзѕи, шн вѣцн трѫмѣнца сѣмнѫ ѫѫтрїнаѣ,
шн свѣр рѫдника тавѣрнле чѣлѣ чѣ сѫнт тавѣрѫ
те ѫнѣгѣ мѫрѣ, шн вѣцн трѫмѣнцѫ сѣмнѫ ѫѫпа
трѫѣ, шн свѣр рѫдника тавѣрнле чѣлѣ чѣ тавѣрѫ
скунѣпѣрѣ мїѧзѣ ноапте, ку сѣмнѫ вѣр трѫмѣн
чѫ фтрѫ рѫдникарѣ лѣр . Шн кѫнды вѣцн ѫдѫ ѕ
наѫдѫнарѣ, вѣцн трѫмѣнцѫ, шн ну ку сѣмнѫ .
Шн фнїи ѫѫрѫн прѣоцїи вѣр трѫмѣнцѫ фтрѫ и
мѣцце, шн вѫ фи вѣасѣ дѣлѣѫ вѣчннкѣ фтрѫ рѫ
дѣле вѣѣпре. Ѩрѣ дѣвѣцн ѣшн фрѫзѣон фтрѫ ѳ
ѳѕмѫнтѫ вѣстрѫ нѣпрѣ пѣтрѣнѣмнцїи чѣл чѣ тлѫ
фпѣтрнка вѣастрѣ, шн вѣцн трѫмѣнцѫ, шн вѣцн
фѧче сѣмнѫ ку трѫмѣнцнле, шн ѣвѣцн помѣнѣ
фнѣннтѣ дмнзлуи, шн ѣвѣцн мѫнтуи дѣлѫ
врѣѫмѫшїи вѣшн . Шн фтрѫ знѣлле ѣуку і
рнїи вѣастре, шн фтрѫ прѫзннчеле вѣастре, шн
фтрѫ луѫеле вѣастре чѣле нѣасѣ, вѣцн трѫмѣнцѫ
ку трѫмѣнцеле пѣсте ѫрѣдѣнле чѣле дѣлѣт, шн
прѣсте жѫртѣеле мѫнтуѣнлор вѣастре, шн вѫ
фи вѣасѣ помѣнире фнѣннтѣ дмнзѣулуи вѣстрѫ,
ѣу дмнѫ дмнзѣѫ вѣстрѫ . Шн фѫ фтрѫ ѣѣ
ѫѣ дѫнаѣ ѣнѣ фѫуна ѫдѣсоа ф , к , ѫлунїи, ѣлѫ ѣ
нтѣ нърѫ дѣлѫ кортѫлуи мѫртѵрїѣи . Шн ѕѣ ѣѣ
рѫдникарѣ фнїлуи їсраиѫ ку мѫрфеле лѣр, фпѫ
стнѫ снлїи, шн стѣѣ нърѫ фпѫстнѫ ѫѫфа
.н . Шн сѣ рѫдникарѣ фтѫи прѣн глсул дѫ ѳѫ ѳѣ
нуѫлуи фмѣна ѫлуи моусн . Шн сѣ рѫдникарѣ ѳѫ
шарѣѵуиле ѫѫсерїи фнѫлор іудѫїи, фтѫи ку пу
тѣрѣ лор, шн прѣсте пѫтѣрѣ лор на.сѣи фѣторѫ
ѫлуи ѫмнѫдѫѣ . Шн прѣсте пѫтѣрѣ нѣмулуи ѳѕ
ѳ ѫлуи їсахѫр, наѳанаиѫ фѣторѫ ѫлуи соѳѫр.
Шн

20. Şi va fi cînd va acoperi norul zile cu număr preste cort, pren glasul Domnului vor tăbărî şi pren porunca Domnului să vor rădica.

21. Şi va fi cînd să va face norul decusară pînă dimineaţa şi să va sui norul dimineaţa, şi să vor rădica zioa au noaptea.

22. Şi de se va sui norul, vor rădica zioa, au luna zilii prisosind, norul umbrind preste el, vor tăbărî fiii lui Israil şi nu să vor rădica; luîndu-se el, s-au rădicat.

23. Că pren porunca Domnului vor tăbărî şi pren porunca Domnului să vor rădica. Paza Domnului au păzit, pren porunca Domnului,în mîna lui Moisi.

CAP 10

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Fă-ţi ţie doao trîmbiţe de argint, bătute să faci pre êle, şi-ţ vor fi ţie ca să chemi adunarea şi să rădici taberile.

3. Şi vei trîmbiţa în êle şi se va aduna cătră tine toată tabăra la uşa cortului mărturiei.

4. Iară de vor trîmbiţa într-o trîmbiţă, vor veni cătră tine toţi boiarii şi cei preste mii ai lui Israil.

5. Şi veţi trîmbiţa semnu şi se vor rădica taberile cêle ce sînt tăbărîte cătră răsărit.

6. Şi veţi trîmbiţa semnu al doilea şi se vor rădica taberile cêle ce sînt tăbărite cătră amiazăzi; şi veţi trîmbiţa semnu al treilea şi se vor rădica taberile cêle ce sînt tăbărîte lîngă mare şi veţi trîmbiţa semnu al patrulea şi se vor rădica taberile cêle ce tăbărăscu cătră miazănoapte, cu semnu vor trîmbiţa întru rădicarea lor.

7. Şi cînd veţi aduna adunarea, veţi trîmbiţa, şi nu cu semnu.

8. Şi fiii lui Aaron, preoţii, vor trîmbiţa în trîmbiţe şi va fi voao de lêge vêcinică întru rudele voastre.

9. Iară de veţi ieşi în războiu întru pămîntul vostru cătră potrivnecii ceia ce stau împotriva voastră,şi veţi trîmbiţa şi veţi face semnu cu trîmbiţile şi vă veţi pomeni înaintea Domnului şi vă veţi mîntui de la vrăjmaşii voştri.

10. Şi întru zilele bucuriii voastre şi întru praznicele voastre şi întru lunele voastre cêle noao veţi trîmbiţa cu trîmbiţele peste arderile cêle de tot şi preste jîrtvele mîntuirilor voastre; şi va fi voao pomenire înaintea Dumnezăului vostru, eu, Domnul vostru."

11. Şi fu întru al doilea an, în luna a dooa, în 20 a lunii, s-au suit norul de la cortul mărturiei.

12. Şi să rădicară fiii lui Israil cu marfele lor în pustiia Sinaii. Şi stătu norul în pustiiul lui Faran.

13. Şi să rădicară întîi pren glasul Domnului,în mîna lui Moisi.

14. Şi să rădicară şîreagurile taberii fiilor Iudii întîi cu putêrea lor. Şi preste putêrea lor, Naason, feciorul lui Aminadav.

15. Şi preste putêrea neamului fiilor lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sogar;

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

20[19]. Şi va fi cîndu va acoperi norul dzile cu număr preste cortu, pren glasul Domnului vor tăbărî şi pren porânca Domnului să vor rădica.

21[20]. Şi va fi cîndu să va face norul de cu sară păn-deminecaţa <şi să va sui norul demineaţa>, şi să vor rădica dzua au noaptea.

22[21]. Şi de să va sui norul să vor rădica dzua au luna dzilei prisosindu, norul umbrindu preste ei[3] vor tăbărî fiii lui Israil şi nu să vor rădica; cîndu să va lua, ea să rădica.

23[22]. Căce pren porînca Domnului vor tăbărî şi pren porânca Domnului vor rădica. Paza Domnului au păzit pren porînca Domnului, întru mîna lui Moisi.

CAP 10

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Fă-ţi ţie 2 trîmbiţe de argintu, bătute să le faci pre êle, şi vor fi ţie ca să chemi[1] adunarea şi să rădici taberile.

3. Şi vei trîmbiţa întru êle şi să va aduna cătră toată adunarea[2] la uşa cortului mărturiei.

4. Iar să vor trîmbiţa într-o trîmbiţă, vor veni cătră tine toţi boiarii şi cei preste mii a lui Israil

5. Şi veţi trîmbiţa sămnu şi să vor rădica taberile cêlea ce-s tăbărîte cătră răsărit.

6. Şi veţi trîmbiţa sămnu al doilea şi să vor rădica taberile cêle tăbărîte cătră amiazădzi, şi veţi trîmbiţa sămnul al treilea şi să vor rădica taberile ce-s tăbărîte lîngă mare; şi veţi trîmbiţa sămnu al patrulea şi să vor rădica taberile cêlea ce tăbărăscu cătră miadzănoapte, cu sămnu vor trîmbiţa la rădicarea lor.

7. Şi cîndu veţi aduna adunarea, veţi trîmbiţa, şi nu cu semnu.

8. Şi fiii lui Aaron, preuţii, vor trîmbiţa cu trîmbiţile şi va fi voao de lêge vêcinică întru rudele voastre.

9. Iar de veţi ieşi întru războiu întru pământul vostru cătră nepriêtenii ceia ce stau împotriva voastră, şi veţi trîmbiţa şi veţi face sămnu cu trîmbiţile şi veţi pomeni înnaintea Domnului şi veţi mîntui de la nepriêtenii voştri.

10. Şi întru dzilele bucuriei voastre şi întru praznicile voastre şi întru lunile voastre cêle noao veţi trîmbiţa cu trîmbiţile, preste arderile cêle de tot şi pre jirtvele mîntuirilor voastre şi va fi voao pomenire înnaintea Dumnedzăului vostru, eu Domnul Dumnedzăul vostru."

11. Şi fu întru al doilea an, întru luna a doao, în 20 a lunei, s-au suit norul de la cortul mărturiei.

12. Şi să rădicară fiii lui Israil cu marfele lor întru pustiiul lui Sina şi stătu norul întru pustiiul Faran[3].

13. Şi să rădicară întâi pren glasul Domnului, întru mîna lui Moisi.

14. Şi să rădicară şiragurile taberii fiilor Iuda întâi cu puterile lor, [15] Şi preste putêrea lor, Naason, feciorul lui Aminadav,

15[16]. Şi preste putêrea neamului fiilor lui Issahar, Nathaniil, ficiorul lui Sohar;/

Ms. 4389

20. Şi va fi cînd va acoperi norul zilele cêle numărate desupra cortului, cu cuvîntul Domnului să stea şi cu porunca Domnului să se rădice.

21. Deci, de va fi de seara pănă dimineaţa nor şi de se va muta norul dimineaţa, să se rădice zioa sau noaptea şi de se va muta norul şi să meargă.

22. Iar de va fi norul stînd pre cort o zi, o lună sau va îndălunga zile mai multe umbrîndu-l, să stea feciorii lui Israil şi să nu se rădice, ce cînd se va muta norul, atunci să se rădice şi ei.

23. După porunca Domnului să meargă şi după porunca Domnului să se tăbărască; paza Domnului să păzească, după porunca Domnului, prespre mâinile lui Moisei.

CAP 10

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Fă-ţ 2 trîmbiţe de argint, bătute să le faci, şi să-ţ fie de-a chiema strînsura şi de-a rădica taberile[1].

3. Şi să trîmbiţezi cu dînsele şi să se strîngă la tine toată strînsura înaintea cortului mărturiei.

4. Şi cînd vor trîmbita cu o trîmbiţă, să vie la tine boiarii şi căpitanii lui Israil.

5. Şi să trîmbitaţ în semn şi să se rădice taberile care sînt tăbărîte spre răsărit.

6. Şi să trîmbitaţ întru al doilea semn şi să se rădice taberile care sînt tăbărîte despre amiazăzi. Şi să trîmbitaţ întru al treilea semn şi să se rădice taberile care sînt tăbărîte despre mare. Şi să trîmbitaţ în semnul al patrulea şi să se rădice taberile care sînt tăbărîte despre miazănoapte.

7. Şi să trîmbitêze sêmnele întru rădicarea lor. Iară deaca veţ strînge adunarea, veţ trîmbita nu în semn.

8. Iar feciorii lui Aaron preoţii să trîmbitêze cu trîmbiţele şi să fie voaoă lêge vêcinică întru seminţiia voastră.

9. Iar de veţ ieşi la războiu în ţara voastră spre vrăjmaşii carei vor sta împotriva voastră, să trîmbitaţ şi să vă însemnaţ cu trîmbiţile şi vă veţ aduce aminte înaintea Domnului şi vă veţ mîntui de vrăjmaşii voştri.

10. Şi în zioa veseliei voastre şi în praznicele voastre şi în lunile voastre cêle noaoă să trîmbitaţ cu trîmbiţe şi la arderile de tot şi la jărtvele mîntuirilor voastre şi să fie voaoă întru aducere aminte înaintea Dumnezeului vostru, eu, Dumnezeul vostru[2]".

11. Şi fu al doilea an, a doaoa lună, în 20 de zile ale lunii, se rădică norul de pre cortul mărturiei.

12. Şi se rădicară feciorii lui Israil cu taberile lor den pustiia Sinaei şi stătu norul în pustiia Faranului.

13. Şi cei dentâi cu glasul Domnului, prespre mîna lui Moisei.

14. Şi rădicară semnul[3] taberii feciorilor Iudei întâi cu putêrea sa, cărora le era boiar Naasson, feciorul lui Aminadav.

15. Iar preste putêrea feciorilor lui Isahar, boiar Nathanail, feciorul lui Sagor;/

Versiune modernă

20. Iar dacă norul umbrea doar puţine zile sfîntul lăcaş, atunci, la porunca Domnului, se opreau şi tot aşa la poruncă plecau mai departe.

21. Dacă se întîmpla ca norul să zăbovească de seara pînă dimineaţa şi se ridica, porneau şi ei; tot aşa, dacă norul se ridica după o zi şi o noapte, ei dădeau ascultare şi porneau.

22. Cînd norul se oprea deasupra sfîntului lăcaş mai multe zile, o lună sau un an, fiii lui Israel nu strîngeau tabăra şi aşteptau ca norul să se ridice.

23. La porunca Domnului se opreau şi plecau tot la porunca Domnului; păzeau porunca Domnului rostită prin gura lui Moise.

CAP. 10

Trîmbiţele de argint. Plecarea israeliţilor.

1. Şi a grăit Domnul cu Moise şi i-a zis:

2. „Fă-ţi două trîmbiţe de argint; din ciocan să le faci. Cu ele să chemi obştea şi să dai semnul de plecare.

3. Cînd vor da glas amîndouă, obştea se va aduna în faţa Cortului Mărturiei.

4. De va trîmbiţa numai una, să se strîngă lîngă tine căpeteniile cele mari ale lui Israel.

5. Cînd se va trîmbiţa cu vuiet întîia oară, se vor ridica taberile dinspre răsărit.

6. La al doilea răsunet, se vor ridica taberile dinspre amiazăzi; la al treilea, cele dinspre apus; iar la al patrulea răsunet, să plece cele de la miazănoapte, iar obştea să le ţină isonul.

7. La adunarea obştii să fie sunetul trîmbiţelor lung şi mulţimea să tacă.

8. Numai preoţii, fiii lui Aaron, vor putea suna din trîmbiţe; aceasta este rînduiala mea în veac pentru voi şi pentru urmaşii voştri.

9. De vor intra vrăjmaşii în ţara voastră cu război, sunaţi tare din trîmbiţe cu vuiet şi strigăt de luptă; Domnul Dumnezeu îşi va aminti de voi şi veţi fi mîntuiţi.

10. Să sune trîmbiţele şi în zilele bucuriei voastre, la praznice şi la sărbătoarea de început de lună, la arderile de tot şi la jertfele de împăcare. Ca să fie semne de aducere aminte în faţa mea, căci eu sînt Domnul Dumnezeul vostru."

11. În anul al doilea, în douăzeci ale lunii a doua, s-a ridicat norul de deasupra Cortului Mărturiei.

12. Şi au purces la drum fiii lui Israel din pustiul Sinai pînă ce norul s-a oprit în pustiul Paran.

13. Şi a fost aceasta întîia plecare după porunca Domnului dată prin Moise.

14. În frunte mergea steagul taberii lui Iuda cu cetele lor, peste ele mai mare fiind Naason, fiul lui Aminadab.

15. Peste cetele seminţiei lui Isahar era Natanael, fiul lui Ţuar;/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 103[101], col. I

16. Şi preste putêrea neamului feciorilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon.

17. Şi vor surpa cortul şi vor rădica fiii lui Ghedson şi feciorii lui Merari, ceia ce rădica cortul.

18. Şi să rădicară şireagul taberii lui Ruvim cu putêrea lor. Şi preste putêrea lor, Elisur, feciorul lui Sediur;

19. Şi preste putêrea feliului fiilor lui Simeon, Salamiil, feciorul lui Surisadai.

20. Şi preste putêrea neamului feciorilor lui Gaad, Elisaf al lui Raguil.

21. Şi se vor rădica feciorii lui Caath, rădicînd sfintele şi vor întinde cortul pănă vor mêrge.

22. Şi vor rădica şireagul taberii lui Efraim cu putêrea lor. Şi preste putêrea lor, Elisama, feciorul lui Semiud;

23. Şi peste putêrea neamului feciorilor lui Manasi, Gamaliil al lui Fadasur.

24. Şi preste putêrea neamului feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadeoni.

25. Şi se vor rădica şireagurile taberii feciorilor lui Dan pre urma tuturor taberilor cu putêrea lor. Şi preste putêrea lor, Ahiezer al lui Amisadai;

26. Şi preste putêrea neamului feciorilor lui Asir, Fagheil, feciorul lui Ehran;

27. Şi preste putêrea neamului feciorilor lui Nethalim, Ahire, feciorul lui Enan.

28. Acêstea-s oştile fiilor lui Israil; şi să rădicară cu putêrea lor.

29. Şi zise Moisi lui Iovav, feciorul lui Raguil madianiteanul, cumnatul lui Moisi: „Rădica-ne-vom noi la locul care au zis Domnul: «Pre acesta voiu da voao». Vino cu noi şi bine-ţ vom face, căce Domnul au grăit bine pentru Israil.“

30. Şi zise cătră el: „Nu voiu mêrge, fără numai în pămîntul mieu şi la ruda mea.“

31. Şi zise: „Să nu ne laşi pre noi pentru care lucru aĭ fost împreună cu noi în pustie; şi vei fi întru noi bătrîn.

32. Şi va fi de vei mêrge cu noi, şi vor fi bunătăţile acêlea cîte ne va face bine Domnul noao face-vom ţie bine.“

33. Şi să rădicară den muntele Domnului cale de trei zile; şi chivotul făgăduinţii Domnului mergea mai înaintea lor cale de trei zile, ca să le socotească lor odihnă.

34. Şi norul Domnului să făcea umbrind zioa preste ei, cînd să rîdica ei den tabără.

35. Şi fu cînd să rîdica chivotul, şi zise Moisi: „Scoală-te, Doamne, şi răsipească-se vrăjmaşii tăi, fugă toţi ceia ce te urăsc pre tine!“

36. Şi întru aşăzare, zise: „Întoarce, Doamne, mii şi zeci de mii întru Israil!“

CAP 11

1. Şi era norodul cîrtind rău înaintea Domnului. Şi auzi Domnul şi să mînie cu urgie. Şi să aţîţă întru ei foc de la Domnul şi mîncă oarece parte den tabără.

2. Şi strigă norodul cătră Moisi; şi să rugă Moisi cătră Domnul, şi să potoli focul.

3. Şi să numi numele locului aceluia Pîrjol, căci s-au aţîţat întru ei foc de la Domnul.

4. Şi amestecătura cea den/tru ei au pohtit pohtă şi şăzînd

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

16. Şi preste putêrea fêliului ficiorilor Zavulon, Eliav, ficiorul lui Helon.

17. Şi vor slobodzi cortul şi să vor rădica fii<i> lui Ghedson şi feciorii Merari, ceia ce rădică cortul.

18. Şi să rădicară şirag taberii Ruvin cu putêrea lor, şi preste putêrea lor, Elisur, ficiorul lui Sediur.

19. Şi preste putêrea fêliului fiilor Simeon, Salamiil, feciorul lui Surisadai.

20. Şi preste putêrea fêliului ficiorilor Gad, Elisaf a lui Raguil.

21. Şi să vor rădica ficiorii lui Caath, rădicîndu sfintele şi vor întinde cortul păn vor mêrge.

22. Şi să vor rădica şirag taberii Efraim, cu putêrea lor. Şi preste putêrea lor Elisama, ficiorul lui Semiud.

23. Şi preste putêrea fêliului ficiorilor lui Manasi, Gamaliil, a lui Fadasur.

24. Şi preste putêrea neamului[4] fiilor Veniamin, Avidan, ficiorul lui Gadeoni.

25. Şi să vor rădica şiragurile taberii ficiorilor lui Dan denapoia tuturor taberilor, cu putêrea lor, Ahiezer a lui Amisadai.

26. Şi preste putêrea fêliului ficiorilor Asir, Fagheil, ficior Ehran,

27. Şi preste putêrea fiilor Nefthalim, Ahire, ficiorul lui Enan.

28. Acêstea-s oştile fiilor Israil, şi să rădicară cu putêrea lor.

29. Şi dzisă Moisi lui Iothav, ficiorul lui Raguil madiateanul, cumnat lui Moisi: „Rădica-ne-vom noi la locul carele au dzis Domnul «pre acesta voi da voao», ia-mblă[5] cu noi împreună şi bine îţi vom face, căce Domnul au grăit bine pentru Israil."

30 <Şi zise cătră el>[6]: „Nu voi mêrge, fâr-numai în pământul mieu şi la ruda mea".

31. Şi dzise: „Să nu ne laşi pre noi, pentru care lucru ai fost împreună cu noi întru pustiiu; şi vei fi întru noi bătrîn.

32. Şi va fi de vei mêrge cu noi, şi vor fi bunătăţile acêlea cîte ne va face bine Domnul noao îţi vom face ţie bine."

33. Şi să rădicară den muntele Domnului cale de 3 dzile şi săcriiul făgăduinţii Domnului mergea mai înnaintea lor cale de 3 dzile, ca să le socotească lor odihnă.

34. Şi norul Domnului să fêce umbrindu preste ei dzua, cîndu să rădica ei den tabără.

35. Şi fu cîndu să rădica săcriiul, şi dzise Moisi: „Scoală-te, Doamne, şi să s<ă> răşchire nepriiêtenii tăi, fugă toţi ceia ci te urăscu pre tine."

36. Şi întru aşedzare, dzise: „Întoarce, Doamne, mii şi dzeci de mii întru Israil!"

CAP 11

1. Şi era nărodul cîrtindu rău înnaintea Domnului. Şi audzi Domnul şi să mănie cu urgie şi să aţiţă întru ei foc[1] de la Domnul şi mîncă o parte <oarice den tabără>[2].

2. Şi strigă nărodul cătră Moisi; şi să rugă Moisi cătră Domnul şi să potoli focul.

3. Şi să numi numele locului aceluia Pîrjol, căce s-au aţîţat întru ei de la Domnul.

4. Şi amestecătura în/tru ei poftiră pofte şi

Ms. 4389

16. Iar preste putêrea seminţiei feciorilor lui Zavulon, boiar Eliav, feciorul lui Helon.

17. Şi să sloboază cortul şi se rădicară feciorii lui Gherson şi feciorii lui Merari, carei purta cortul.

18. Şi se rădică semnul[3] taberii lui Ruvim cu putêrea sa şi preste putêrea lui, boiar Elisur, feciorul lui Sediur.

19. Iar preste putêrea seminţiei feciorilor lui Simeon, boiar Salamiil, feciorul lui Surisaddai.

20. Iar preste seminţiia feciorilor lui Gad, boiar Elisaf, feciorul lui Raguil.

21. Şi să se rădice feciorii lui Caath, carei purta cêle sfinte şi să întinză cortul păn vor veni aceştea.

22. Şi să se rădice semnul taberii lui Efraim, cu putêrea sa, şi preste putêrea ei boiar Elisama, feciorul lui Semiud.

23. Iar preste putêrea seminţiei feciorilor Manasiei, boiar Gamaliil, feciorul lui Fadasur.

24. Iar preste putêrea seminţiei feciorilor lui Veniamin, boiar Avidan, feciorul lui Ghedeon.

25. Şi să se rădice semnul[3] taberii feciorilor lui Dan mai pre urmă de toate taberile, cu putêrea sa, şi preste putêrea lor boiar Ahiezer, feciorul lui Amisadai.

26. Iar preste putêrea feciorilor lui Asir, boiar Faghel, feciorul lui Ehran.

27. Iar preste putêrea feciorilor lui Nethalim, boiar Ahir, feciorul lui Enan.

28. Acêstea sînt taberile feciorilor lui Israil, cu putêrea lor, şi aşa se rădicară.

29. Şi zise Moisei lui Iovav, feciorul lui Raguil madiemleanul, socrul lui Moisei: „Să ne sculăm noi spre locul care au zis Domnul că-l voiu da voaoă. Pasă cu noi şi-ţ vom face bine, că Domnul au grăit bine de Israil."

30. Iar el îi răspunse zicînd:„Ba, ce voia mêrge în ţara mea şi în neamul mieu".

31. Şi zise: „Nu rămînea de noi, că ai fost cu noi în pustie şi vei fi întru noi hatman.

32. Şi de vei mêrge cu noi, den binele acesta, care va face noaoă Domnul, vom face şi ţie bine."

33. Şi se duseră de la muntele Domnului pre cale 3 zile, şi sicriul legii Domnului mergea înaintea lor cale de trei zile, să caute lor răpaos.

34. Iar norul Domnului era preste dînşii de-i umbriia zioa.

35. Şi fu cînd rădica sicriul, zise Moisei: „Scoală, Doamne, să se răsepească vrăjmaşii tăi şi toţ cei ce te urăsc să fugă den faţa ta."

36. Iar cînd punea sicriul, zise: „Întoarce, Doamne, întunêrece de mii întru Israil!"

CAP 11

1. Şi răpştiia oamenii rêle înaintea Domnului şi auzi Domnul şi se mănie cu mănie şi se aţîţă într-înşii foc de la Domnul şi mîncă o parte oarece den tabără.

2. Şi strigară oamenii cătră Moisei; şi se rugă Moisei Domnului şi se potoli focul[1].

3. Şi se chiemă numele acelui loc Pîrjolire, că se aţîţă într-înşii foc de la Domnul.

4. Şi veniră carei era den/tr-înşii rîvnindu-li-se

Versiune modernă

16. Peste cetele seminţiei lui Zabulon era Eliab, fiul lui Helon.

17. Urma Cortul desfăcut pe care îl cărau fiii lui Gherşon şi fiii lui Merari.

18. Venea apoi steagul taberii lui Ruben cu cetele sale; mai mare era Eliţur, fiul lui Şedeur.

19. Peste cetele seminţiei lui Simeon era Şelumiel, fiul lui Surişadai.

20. Peste cetele seminţiei lui Gad, era Eliasaf, fiul lui Raguiel.

21. Urmau fiii lui Cahat, care duceau odoarele sfinte; pînă ajungeau ei la locul de popas, Cortul trebuia să fie ridicat.

22. Porneau apoi cetele taberii seminţiei lui Efraim cu steagul lor; peste oaste mai mare era Elişama, fiul lui Amihud.

23. Peste cetele seminţiei lui Manase era Gamaliel, fiul lui Pedaţur.

24. Peste cetele seminţiei lui Veniamin era Abidan, fiul lui Ghedeon.

25. La urmă se ridica steagul taberii seminţiei lui Dan cu cetele sale; mai mare peste oaste era Arhiezer, fiul lui Amişadai.

26. Peste cetele seminţiei lui Aşer era Paghiel, fiul lui Ocran;

27. Şi peste cetele seminţiei lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.

28. Aceasta era rînduiala plecării fiilor lui Israel, tabără cu tabără.

29. Moise i-a zis lui Hobab, fiul lui Raguel, madianitul, ce-i era socru: „Noi călătorim spre ţara aceea despre care Domnul a grăit şi ne-a făgăduit-o. Vino cu noi şi vei fi răsplătit din plin, căci Domnul ne va dărui binele."

30. Dar Hobab i-a răspuns: „Nu merg cu voi, ci vreau să mă întorc în ţara mea, la neamul meu."

31. Moise a mai zis: „Nu ne părăsi! Tu cunoşti locurile de popas în pustie. Tu eşti ochiul şi călăuza noastră.

32. Dacă mergi cu noi, vom împărţi binele ce ni-l va face Domnul."

33. Şi au plecat ei de la muntele Domnului şi au călătorit cale de trei zile. Iar chivotul legii Domnului mergea înainte ca să le afle locul de popas.

34. Norul Domnului îi umbrea ziua, cînd porneau.

35. Cînd ridicau chivotul, Moise grăia: „Scoală-te, Doamne, şi să se risipească vrăjmaşii tăi şi să fugă de la faţa ta cei ce te urăsc pe tine!"

36. Cînd se oprea, el grăia: „Întoarce-te, Doamne, la miile şi zecile de mii ale lui Israel!"

CAP. 11

Pedeapsa pentru lăcomie

1. De la o vreme, poporul începu să cîrtească pentru multe lipsuri şi auzind Domnul se mînie foarte şi trimise foc care începu să mistuie capătul taberei.

2. Atunci poporul înfricoşat a strigat pe Moise în ajutor; şi s-a rugat Moise Domnului şi s-a curmat focul.

3. Şi a rămas numele locului aceluia Tabeera, adică ardere, fiindcă acolo a stîrnit Domnul împotriva lor acel foc.

4. Şi erau străini în/tre ei, prinşi de patima

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 103[101], col. II

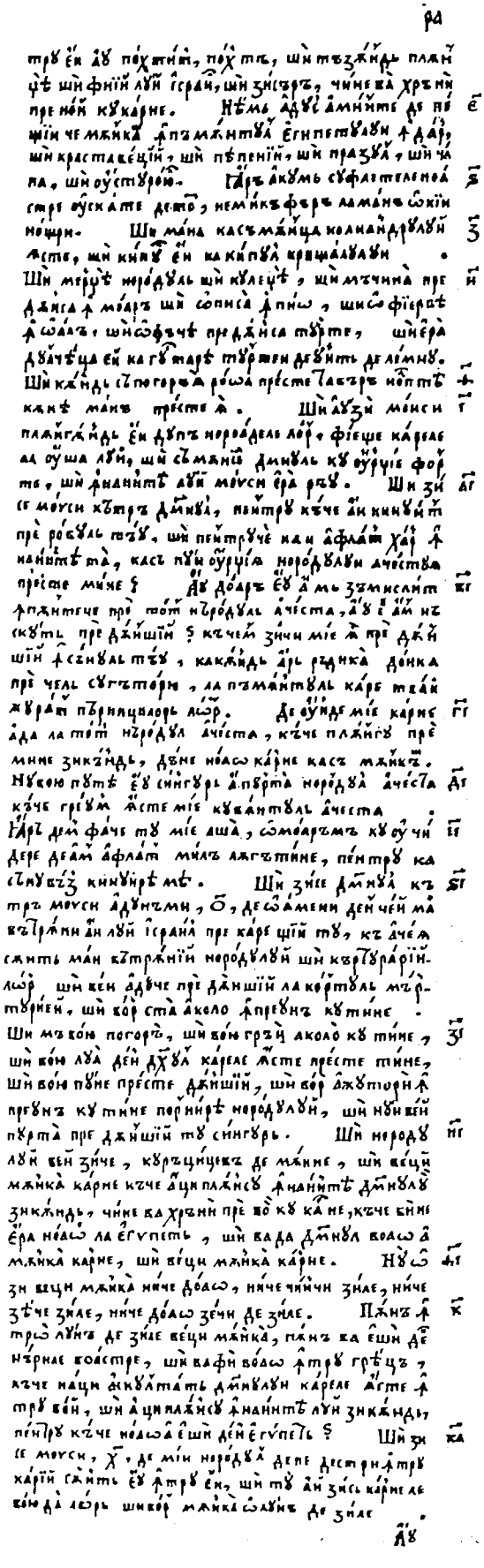

plîngea și fiii lui Israil și ziseră: „Cine va hrăni pre noi cu carne?

5. Ne-am adus aminte de peștii ce mîncam, în pămîntul Eghipetului, în dar, și crastaveții, și pêpenii, și prazul, și ceapa, și usturoiul.

6. Iară acum sufletele noastre uscate de tot: nemică, fără la mană ochii noștri.“

7. Și mana ca sămînța coliandrului iaste și chipul ei ca chipul cristalului.

8. Și mergea norodul și culegea și măcina pre dînsa în moară și o pisa în pio, și o fierbea în oală și o făcea pre dînsa turte; și era dulceața ei ca gustarea turtei de untdelemnu.

9. Și cînd să pogorîia rooa preste tabără noaptea, cădea mană preste ea.

10. Și auzi Moisi plîngînd ei, după noroadele lor, fieștecarele la ușa lui. Și să mănie Domnul cu urgie foarte și înaintea lui Moisi era rău.

11. Și zise Moisi cătră Domnul: „Pentru că ce ai chinuit pre robul tău și pentru ce n-am aflat har înaintea ta, ca să pui urgiia norodului acestuia preste mine?

12. Au doară eu am zămislit în pîntece pre tot nărodul acesta? Au eu am născut pre dînșii? Că ce-m zici mie «Ia pre dînșii în sînul tău, ca cînd ar rădica doica pre cel sugătoriu la pămîntul care te-ai jurat părinților lor?»

13. De unde mie carne a da la tot nărodul acesta? Căce plîngu pre mine zicînd: «Dă-ne noao carne ca să mîncăm!».

14. Nu voiu putea eu singur a purta norodul acesta, căce greu-m iaste mie cuvîntul acesta.

15. Iară de-m faci tu mie așa, omoară-mă cu ucidere, de am aflat milă lîngă tine, pentru ca să nu văz chinuirea mea.“

16. Și zise Domnul cătră Moisi: „Adună-mi 70 de oameni den cei mai bătrîni ai lui Israil, pre care știi tu că aceia sînt mai bătrînii norodului și cărturarii lor, și vei aduce pre dînșii la cortul mărturiei și vor sta acoló împreună cu tine.

17. Și mă voiu pogorî și voiu grăi acoló cu tine, și voiu lua den duhul carele iaste preste tine și voiu pune preste dînșii; și vor ajutori împreună cu tine pornirea norodului; și nu-i vei purta pre dînșii tu singur.

18. Și norodului vei zice: «Curățițe-vă de mîine, și veți mînca carne, căce ați plînsu înaintea Domnului zicînd: «Cine va hrăni pre noi cu carne, căce bine era noao la Eghipet»; și va da Domnul voao a mînca carne și veți mînca carne.

19. Nu o zi veți mînca, nice doao, nice cinci zile, nice zêce zile, nice doaozeci de zile,

20. Pînă într-o lună de zile veți mînca, pînă va ieși den nările voastre și va fi voao întru greață, căce n-ați ascultat Domnului carele iaste întru voi și ați plînsu înaintea lui zicînd: «Pentru că ce noao a ieși den Eghipet?»“

21. Și zise Moisi: „600 de mii norodul de pedestri întru carii sînt eu întru ei și tu au zis: «Carne le voiu da lor și vor mînca o lună de zile.»/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

şedzîndu plîngea şi fiii lui Israil şi dzisără: „Cine pre noi ne va hrăni carne?

5. Ne-am adus aminte de peşti ce mîncam, în pămîntul Eghiptului, în dar, şi crastaveţii şi pêpenii şi prajii şi cêpele şi aiul[3].

6. Iar acum sufletul nostru uscat de tot, nimic afară de la mannă ochii noştri."

7. Şi manna ca sămînţa coliandrăşului iaste şi chipul lui ca chipul cristalului.

8. Şi mergea nărodul şi culegea şi măcina pre însă în moară şi o pisa în pio şi o fierbea în oală şi o făcea pre însă azime[4]; şi era dulceaţa lui ca gustare turtă de untu de lemnu

9. Şi cîndu să pogorîia[5] roa noaptea preste tabără, cădea[6] manna preste ei.

10. Şi audzi Moisi plîngîndu ei, după noroadele lor, fieştecarele la uşa lui şi să mănîia cu urgie Domnul foarte şi înnaintea lui Moisi era rău.

11. Şi dzise Moisi cătră Domnul: „Pentru că ce ai chinuit pre robul tău şi pentru ce n-am aflat har înnaintea ta, ca să pui urgiia nărodului acestuia preste mine?

12. Au doară eu am zemislit în pîntece pre acesta nărodu tot? Au eu i-am născut pre înşii? Că ce îm dzici mie: «Ia pre înşii întru sînul tău, ca cîndu are rădica manca pre cel sugător la pămîntul carele m-am giurat părinţilor lor?»

13. De unde mie carne a da acestui nărodu. Căce plîngu pre mine dzicîndu: «Dă-ne noao carne pentru să mîncăm!».

14. Nu voi putea eu singur a purta nărodul acesta, căce greu îm iaste mie cuvîntul acesta.

15. Iar de-m faci tu mie aşea, omoară-mă cu ucidere, de am aflat milă lîngă tine, pentru ca să nu vădzu chinuirea mea."

16. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Adună-mi 70 de oameni den cei mai bătrîni ai lui Israil pre carii tu ştii cum <că>[7] aceia sîntu mai bătrîni dentru nărodu şi cărturarii lor şi ve<i>[8] aduce pre înşii la cortul mărturiei şi vor sta acoló înpreună cu tine.

17. Şi mă voi pogorî şi voi grăi acoló cu tine şi voi lua de duhu carele iaste preste tine şi voi pune preste înşii şi vor agiutori înpreună cu tine pornirea nărodului; şi nu-i vei purta pre înşii tu sîngur.

18. Şi nărodului vei dzice: «Curăţiţi-vă pre mâine şi veţi mînca carne, căce aţi plînsu înnaintea Domnului dzicînd: «Cine pre noi va hrăni carne, căce bine iaste noaă la Eghiptu»; şi va da Domnul voao a mînca carne şi veţi mînca carne.

19. Nu o dzi veţi mînca, nice doao, nice 5 dzile, nice 10 dzile, nice 20 de dzile,

20. Păn-într-o lună de dzile veţi mînca, păn-va ieşi den nările voastre şi va fi voao de holéră[9], căce aţi neascultat Domnului carele iaste întru voi şi aţi plînsu înnaintea lui dzicîndu: «Pentru că ce noao a ieşi den Eghiptu?»"

21. Şi dzise Moisi: „600 000 nărodul de pedestri întru carele sîntu eu întru ei şi tu ai dzis: «Carne le voi da lor şi vor mînca o lună de dzile.»"/

Ms. 4389

cu poftă şi şăzînd plîngea feciorii lui Israil şi zicea: „Cine va hrăni pre noi cu carne?

5. Că ne adusem aminte de pêştele care mîncam, în Ţara Eghipetului, în dar, de zmochinele şi de pêpenii, de prazul şi de ceapă şi de usturoiu.

6. Iară acum sufletele noastre se usucă şi nemic alt nu iaste înaintea oamenilor noştri, fără numai mannă."

7. Şi era manna ca sămînţa de coriiandru, iar faţa ei ca faţa mărgăritariului celui curat.

8. Şi ieşiia oamenii şi culegea şi măcina în rîşniţe şi o pisa în pioă şi o fierbea în oală şi o făcea turte; şi era gustarea lor ca gustarea turtei de făină cu undelemn[2].

9. Iar cînd cădea noaptea roaoă în tabără, preste dînsa cădea mană.

10. Şi auzi Moisei pre dînşii plîngînd în taberile lor, fieştecare dentr-înşii plîngea înaintea uşilor lor. Şi se mănie Domnul cu urgie foarte şi înaintea lui Moisei era rău.

11. Şi zise Moisei cătră Domnul: „Pentru ce ai căznit pre robul tău? Că ce n-am aflat milă înaintea ta şi că ce ai pus năpastea acestor oameni pre mine?

12. Au doară eu am zămislit în pîntece acest nărod tot sau l-am născut eu de-m zici: «Ia-i pre umărul tău[3], ca cum poartă doica pre cel ce-l apleacă, şi-i du în ţara carea am jurat părinţilor lor?»

13. Dară de unde iaste mie carne să dau acestor oameni tuturor? Că plîng asupra mea şi zic: «Dă-ne carne să mîncăm!»

14. Nu poci eu sîngur să port acest nărod, că-m iaste foarte cu greu.

15. Iară deaca-m faci aşa, ucide-mă cu omorîre, iar de am aflat milă înaintea ta, să nu văz răotatea mea".

16. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Adună-mi 70 de bărbaţ den bătrînii lui Israil pre care-i ştii tu însuţ că aceia sînt bătrînii oamenilor şi cărturarii lor şi să-i aduci în cortul mărturiei şi să stea acoló cu tine.

17. Şi mă voiu pogorî şi voiu grăi cu tine acoló şi voiu lua den duhul carele iaste în tine şi voiu pune pre dînşii, să ajute ţie învăţătură oamenilor acelora; şi nu-i vei purta tu sîngur.

18. Iar oamenilor să le zici: «Curăţiţi-vă până mâine, ca să mîncaţ carne, că aţ plîns înaintea Domnului zicînd: «Cine ne va hrăni cu carne, că mai bine ne era în Ţara Eghipetului»; şi dêde voaoă Domnul carne şi veţ mînca carne.

19. Şi nu veţ mînca o zi sau 2, sau 5, nice 10 zile, nice 20 de zile,

20. Ce toată luna veţ mînca până va ieşi den nările voastre şi va fi voaoă întru urîciune, că nu v-aţ smerit Domnului carele iaste întru voi şi aţ plîns înaintea lui zicînd: «Că ce am ieşit den Eghipet?»"

21. Şi zise Moisei: „60 000 de oameni ai nărodului acestuia întru carei sînt eu iar tu zici: «Da-le-voiu să mănînce carne o lună de zile.»/

Versiunea modernă

lăcomiei. Iar fiii lui Israel s-au luat după ei şi se tînguiau strigînd: „Cine ne va da carne să ne hrănim?

5. Ce viaţă fericită aveam noi în Egipt! Mîncam peşte pe săturate, fără plată, erau castraveţi şi pepeni, mulţime de praz, de ceapă şi de usturoi.

6. Tînjim că ni se usucă şi sufletul; toată ziulica nu căpătăm altceva decît mana care ne stă în gît."

7. Mana semăna cu grăuntele de coriandru şi cu răşina de bdeliu.

8. Mergeau oamenii şi o adunau, o măcinau în rîşniţe sau o pisau în piuă, o fierbeau în căldări şi făceau din ea turtă; la gust era ca plăcintele coapte cu untdelemn.

9. Cum pogora roua, noaptea, cădea şi ea.

10. Şi Moise auzea plîngerea poporului în tabără şi la uşa cortului său. Şi sta pe gînduri, posomorît, că se temea de fulgerul mîniei Domnului.

11. Şi zise Moise către Domnul: „De ce mă chinui, Doamne, pe mine, robul tău, de ce nu te-ai milostivit să treci de la mine povara grijei de acest popor?

12. L-am zămislit eu, oare, şi l-am născut ca să-mi spui să-l port la sîn cum ţine doica pe prunc pînă va ajunge în ţara pe care ai făgăduit-o cu jurămînt părinţilor lui?

13. Toată ziua plîng şi cerşesc să le dau carne ca să mănînce, dar de unde să iau eu atîta carne ca să satur pe toţi?

14. Singur nu sînt în stare să duc tot poporul acesta, pentru că povara lui este prea grea pentru mine.

15. Decît să te porţi aşa cu mine, mai degrabă ucide-mă, fie-ţi milă, fă să nu mai văd năpasta aceasta."

16. Iar Domnul a poruncit către Moise: „Du-te şi alege şaptezeci de bărbaţi dintre bătrînii lui Israel, căpetenii, povăţuitori şi cărturari şi adă-i la Cortul Mărturiei să aştepte acolo împreună cu tine.

17. Eu mă voi pogorî acolo şi voi grăi cu tine şi voi lua din duhul care te umbreşte şi-l voi dărui în har şi lor, ca să poarte împreună cu tine povara grijei de popor; astfel tu nu vei mai fi singur.

18. Şi vei spune poporului: «Pregătiţi-vă şi vă curăţiţi pentru că mîine veţi întîlni pe Domnul. Căci a auzit El bocetul şi tînguirea voastră: cine ne va da nouă carne să mîncăm? Că ne era bine în Egipt. Iată că Domnul o să vă dea carne şi veţi mînca.

19. Şi nu veţi înfuleca o zi sau două, sau cinci, sau zece, sau douăzeci,

20. Ci o lună întreagă, pînă vă va ieşi pe nas şi vă veţi scîrbi că n-aţi ascultat pe Domnul care este în mijlocul vostru şi v-aţi plîns lui pentru ieşirea din Egipt.»"

21. Şi s-a mirat Moise: „Toată mulţimea asta numără şase sute de mii numai pedestraşi şi tu spui: «Am să le dau carne să mănînce o lună de zile.»/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 104[102], col. I

22. Au oi şi boi să vor junghea lor şi va ajunge lor? Au toată mîncarea mării să va aduna lor şi le va ajunge lor?“

23. Şi zise Domnul către Moisi: „Au doară mîna Domnului nu va fi destulă? Acum vei cunoaşte, de vrême ce te va apuca cuvîntul mieu.“

24. Şi ieşi Moisi şi grăi către norod cuvintele Domnului şi adună 70 de oameni dentru cei mai bătrîni ai norodului şi-i puse pre ei pren prejurul cortului.

25. Şi să pogorî Domnul în nor şi grăi către dînsul şi luo den duhul ce era preste el şi puse preste cei şaptezeci de oameni bătrîni. Şi deaca să aşăză preste ei duhul, şi prorociră şi nu mai adaoseră.

26. Şi rămasără doi oameni în tabără, numele unuia Eldad şi numele al doilea Modad. Şi să odihni preste ei duhul; şi aceştea era den cei scrişi şi nu venise la cort.

27. Şi prorociia în tabără şi mergînd tînărul, spuse lui Moisi şi zise zicînd: „Eldad şi Modad prorocescu în tabără.“

28. Şi răspunzînd Iisus al lui Navi, cela ce sta lîngă Moisi, cel ales al lui, zise: „Domnul mieu, Moisi, oprêşte pre ei!“

29. Şi zise Moisi lui: „Au rîvneşti tu mie? Şi cine va da tot norodul Domnului proroci, cînd va da Domnul duhul lui preste el?

30. Şi mêrse Moisi la tabără, el şi cei bătrînii ai lui Israil.

31. Şi duh ieşi de la Domnul şi au trecut prepeliţe de la mare şi puse preste tabără, cale de o zi dencoace şi cale de o zi dencolea pren prejurul taberii, ca la vreo doi coţ de la pămînt.

32. Şi sculîndu-se norodul toată zioa şi toată noaptea şi toată ziua a dooa zi, au adunat prepeliţele: cel cu cel puţin au strînsu 10 cori şi ş-au zvîntat loru zvîntături împrejurul taberii.

33. Cărnurile încă era în dinţii lor mai nainte decît a lipsi şi Domnul s-au măniat foarte pre norod şi lovi Domnul în norod rană mare foarte.

34. Şi să chemă numele locului aceluia Mormînturile Pohtii, căci acoló au îngropat pre norodul cel pohtitoriu.

35. De la Mormînturile Pohtei, s-au rădicat norodul la Asiroth şi fu norodul la Asiroth.

CAP 12

1. Şi grăi Mariam şi Aaron împotriva lui Moisi pentru muiêrea ethiopeanca care au luat Moisi, căce muiare harapcă au luat, şi ziseră:

2. „Au numai cu Moisi singur au grăit Domnul? Au doară nu şi noao au grăit?“ Şi au auzit Domnul.

3. Şi omul Moisi, blînd foarte decît toţi oamenii ceia ce sînt pre pămînt.

4. Şi zise Domnul îndată către Moisi şi către Aaron şi către Mariam: „Ieşiţi voi cîteştrei la cortul mărturiei.“ [5] Şi ieşiră cîteştrei la cortul mărturiei.

5. Şi pogorî Domnul cu stîlpu de nor şi stătu la uşa cortului mărturiei. Şi să chemară Aaron şi Mariam. Şi/ ieşîră amîndoi.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

22. Au oi şi boi de vor junghea lor şi le vor ajunge lor? Au toată mîncarea mării să va aduna lor şi le va agiunge lor?"

23. Şi dzise Domnul către Moisi: „Au doară mîna Domnului nu va ajiunge?[10] Acum vei cunoaşte, în vrême ce va apuca pre tine cuvîntul micu."

24. Şi ieşi Moisi şi grăi către nărod cuvintele Domnului şi adună 70 de oameni dentru cei mai bătrîni a nărodului şi-i puse pre ei pren pregiurul cortului.

25. Şi pogorî Domnul cu nor şi grăi către însul şi luă den duhul ce era preste el şi puse preste cei 70 de oameni cei bătrîni. Şi dacă să aşedză preste ei duhul, şi prorocirâ şi nu mai adaosără de acii înnainte.

26. Şi rămaseră 2 oameni în tabără, numele unuia Eldad şi numele al doilea Modad. Şi să odihni preste ei duhul; şi aceştea era dentru cei scrişi şi n-au venit la cortu.

27. Şi prorociia în tabără şi mergîndu voinicelul spuse lui Moisi şi dzise dzicîndu: „Eldad şi Modad prorocescu în tabără."

28. Şi răspundzîndu Iisus a lui Navi, cela ce sta lîngă Moisi , cel ales a lui, dzise: „Domnul mieu, Moisi, oprêşte-i pre ei!"

29. Şi dzise Moisi lui; „Au rîvneşti tu mie? Şi cine va da tot nărodul Domnului proroci, cîndu va da Domnul duhul lui preste ei?"

30. Şi mêrse Moisi la tabără, el şi cei bătrîni a lui Israil.

31. Şi duh ieşi de la Domnul şi au trecut prepeliţe[11] den maare şi puse preste tabără cale de o dzi dencoace şi cale de o dzi dencolea pren pregiurul taberii, ca de vro doi coţi de la pămîntu.

32. Şi sculîndu-să nărodul toată dzua şi toată noaptea <dzua spre>[2] a doao dzi, au adunat prepeliţele: cel cu cel puţîn au strînsu 10 cori şi au zvîntat şie zvîntări prenpregiurul taberii.

33. Cărnurile încă era în dinţii lor mainte de cît a lipsi şi Domnul s-au măniiat foarte pre nărod şi lovi Domnul întru nărodu rană mare foarte.

34. Şi să chemă numele locului aceluia Mormînturile a Poftei, căci acoló au îngropat nărodul cel poftitor.

35. De la Mormînturile Poftei, s-au rădicat nărodul la Asiroth şi fu nărodul la Asiroth.

CAP 12

1. Şi grăi Mariam şi Aaron înpotriva lui Moisi, pentru muiêrea ethiopianca ce au luat Moisi, căce muiêre arapcă au luat, şi dzisără:

2. „Au lui Moisi sîngur au grăit Domnul? Au nu şi noaă au grăit? şi au audzit Domnul.

3. Şi omul Moisi, lin foarte decît toţi oamenii ceia ce-s pre pămîntu.

4. Şi dzise Domnul îndată către Moisi şi către Aaron şi către Mariam: „Ieşiţi voi tustrei la cortul mărturici." [5] Şi ieşiră cîte trei la cortul mărturiei.

5. Şi pogorî Domnul cu stîlpu de nor şi stătu la uşea cortului mărturiei. Şi să chemară Aaron şi Mariam. Şi/ ieşiră amîndoi.

Ms. 4389

22. Au doară oi sau boi se vor junghea lor să le ajungă să se sature? Sau se vor toţ peştii mării să le ajungă?"

23. Şi zise Domnul către Moisei: „Au doară nu va ajunge mîna Domnului aceasta? Ce acum să cunoşti, ajunge-va cuvîntul mieu au ba".

24. Şi ieşi Moisei şi grăi oamenilor cuvintele Domnului şi adună 70 de bărbaţ den bătrînii oamenilor şi-i puse împrejurul cortului.

25. Şi se pogorî Domnul în nor şi grăi către dînsul şi luoă den duhul care era într-însul şi puse pre 70 de bătrîni. Şi cum odihni duhul pre dînşii, prorocirâ şi de-acii nu se mai adaoseră.

26. Şi rămaseră 2 bărbaţ în tabără, nume unuia Eldad şi numele celui al doilea Modad. Şi răposă duhul pre dînşii; şi era şi aceia den cei scriş ce nu veniră la cort.

27. Şi prorociia în tabără şi alergă[4] un voinic şi spuse lui Moisei zicînd: „Eldad şi Modad prorocesc în tabere."

28. Şi răspunzînd Isus, feciorul lui Navi, carele sta înaintea lui Moisei, ales al lui, şi zise: „Domnul mieu Moisei, oprêşte-i!"

29. Iar Moisei zise lui: „Dară tu nu rîvneşti mie? Cine dară va da tuturor oamenilor să fie proroci, cînd va da Domnu duhul său pre dînşii?"

30. Şi mêrse Moisei însuş în tabără şi bătrînii lui Israil.

31. Şi ieşi duh de la domnul şi scoase prepeliţe[5] den mare şi le aduse pre tabără, cale de o zi dencoace şi cale de o zi de cêea parte, de amîndoaoă părţile împrejurul taberii, ca de 2 coţ de la pămînt.

32. Şi sculîndu-se oamenii, adunară prépeliţe[5] toată zioa şi toată noaptea şi a doaoa zi toată zioa şi strînseră prépeliţe: cine strînse puţin 10 obroace strînse şi uscară lor şuşală împrejurul taberii.

33. Şi încă fiind cărnurile în dinţii lor mai nainte de a le lipsi, iar Domnul se mănié pre oameni foarte şi răni Domnul pre oameni cu rană mare foarte.

34. Şi se chiemă locul acela Mormîntul Poftirei, că acoló îngropară pre nărodul cel poftitor.

35. Şi se rădicară oamenii de la Mormîntul Poftirei în Asiroth şi fură oamenii în Asiroth.

CAP 12

1. Şi grăi Mariia şi Aaron în poncişul lui Moisei pentru muiêrea lui cea harapcă, carea o luase Moisei lui, şi ziseră:

2. „Au doară numai către Moisei însuş au grăit Domnul? Au doară n-au grăit şi noaoă Domnul?"[1]

3. (Şi era Moisei om foarte blînd, mai blînd decît toţ oamenii carei era pre pămînt)[2].

4. Şi îndată zise Domnul lui Moisei şi lui Aaron şi Mariei: „Ieşiţ numai voi cîte trei la cortul mărturiei." Şi ieşiră cîte trei în cortul mărturiei.

5. Şi se Pogorî Domnul în stîlp de nor şi stătu la uşile cortului mărturiei. Şi chiemă pre Aaron şi pre Mari. Şi/ ieşiră amîndoi.

Versiune modernă

22. O să tăiem, oare, pentru ei toate turmele şi cirezile noastre? Dar chiar de vom pescui toţi peştii mărilor, nu le va fi îndestul!"

23. Iar Domnul i-a spus: „Oare crezi tu că mîna mea este atît de neputincioasă? Îndată ai să vezi dacă se va îndeplini cuvîntul meu sau nu."

24. Şi ieşind Moise a povestit poporului tot ce a spus Domnul şi a adunat şaptezeci de oameni dintre bătrînii lor şi i-a aşezat împrejurul Cortului.

25. Iar Domnul s-a pogorît într-un nor şi a grăit către Moise şi a luat din duhul ce i-l dăruise şi l-a dat celor şaptezeci de bătrîni adunaţi. Şi cînd duhul a trecut peste ei, au început cu toţii să vorbească în limbi şi să proorocească cum n-au făcut-o nici înainte nici mai apoi. De la o vreme s-au oprit.

26. Doi oameni însă dintre cei aleşi au rămas în tabără. Unul se chema Eldad, iar celălalt Medad. Şi cînd s-a pogorît duhul peste ei, au început să proorocească.

27. Atunci un tînăr a alergat şi a dat de veste lui Moise:„Vino, că Eldad şi Medad proorocesc în tabără."

28. Iosua, fiul lui Navi, cel ce era slujitorul lui Moise din tinereţe, auzindu-i, a zis: „O, Moise, stăpînul meu, opreşte-i!"

29. Dar Moise i-a răspuns: „Duci tu cumva rîvna mea? Ce bine ar fi dacă toţi fiii lui Israel ar fi profeţi şi ar purta în ei duhul Domnului!"

30. S-a întors Moise în tabără cu bătrînii lui Israel.

31. Atunci s-a iscat o furtună de la Domnul, care a adus prepeliţe dinspre mare, de au căzut în strat gros ca de doi coţi, cale de o zi, peste tot, împrejurul taberei.

32. Toată ziua şi toată noaptea aceea, şi a doua zi iarăşi, au strîns mulţime de prepeliţe: cel care a strîns mai puţin, tot a umplut zece coşuri. După aceea le-au întins împrejurul taberei la uscat.

33. Dar nu apucară încă să înghită, cînd s-a pornit mînia Domnului împotriva lor cu aspră sîngiuire.

34. Şi locul acela s-a numit Chibrot-Hataava, adică mormintele poftei, căci acolo au fost îngropaţi cei doborîţi de lăcomie.

35. De la Chibrot-Hataava, au plecat spre Haşerot, unde au poposit.

CAP. 12

Pedeapsa cu lepră

1. Mariam şi Aaron vorbeau de rău pe Moise, pentru că acesta luase o femeie etiopeancă. Şi cleveteau în popor:

2. Grăit-a Domnul numai cu Moise singur? N-a grăit el, oare, şi cu noi?" Şi Domnul a auzit cuvintele lor.

3. Moise însă era un om foarte smerit, cel mai smerit om de pe toată faţa pămîntului.

4. Şi a chemat Domnul pe Moise, pe Aaron şi pe Mariam să vină negreşit la Cortul Mărturiei. Şi au venit tustrei.

5. Iar Domnul, pogorît într-un stîlp de nor la uşa Cortului, a poruncit să se apropie Aaron şi Mariam. Şi/ ei au păşit către el.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 104[102], col. II

6[5]. Şi zise către ei: „Auziţi cuvintele mêle! De să va face voao proroc Domnului, întru vedêrea lui mă voiu cunoaşte şi în somnu voiu grăi lui.

7. Nu aşa ca robul mieu Moisi, întru toată casa mea credincios iaste.

8. Gură cu gură voiu grăi lui în chip, şi nu pren pilde, şi slava Domnului au văzut. Şi pentru că ce nu v-aţi spămîntat a cleveti împotriva robului mieu Moisi?“

9. Şi urgiia mănciei Domnului preste ei. Şi să dusără.

10. Şi norul să duse de la cort şi,iată,Mariam, stricată, ca zăpada şi căută Aaron către Mariam; şi,iată,stricată era.

11. Şi zise Aaron către Moisi: „Rodu-te, Doamne, nu pune preste noi greşala, pentru că nu am cunoscut după ce am greşit.

12. Să nu să facă ca tocma cu moartea, ca o lepădătură ieşind den zgăul mumei şi mănîncă jumătate de trupul ei.“

13. Şi strigă Moisi către Domnul zicînd: „Dumnezău, rogu-te, vindecă-o pre ea!“

14. Şi zise Domnul către Moisi: „De tatal ei scuipind au scuipat în faţa ei, nu să va ruşina? Şapte zile să să osăbească afară den tabără şi după acêea va întra.“

15. Şi să osăbi Mariam afară den tabără şapte zile şi norodul nu să rădică pănă s-au curăţit Mariam.

16[1] Şi după acêstea s-au rădicat norodul de la Asiroth şi să tăbărîră în pustiiul lui Faran.

CAP 13

1[2]. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

2[3]. „Trimite-ţi ţie oameni şi să socotească pămîntul hananeilor, carele eu dau fiilor lui Israil întru ţinêre, cîte un om după neam, după poroadele moşiilor lor vei trimite pre ei, toată căpeteniia dentru ei.“

3[4]. Şi i-au trimis pre dînşii Moisi den pustiiul lui Faran, pren glasul Domnului, toţi oamenii, căpeteniile fiilor lui Israil, aceştea.

4[5]. Şi acêstea-s numele lor: den neamul lui Ruvim, Samiil, feciorul lui Zachur;

5[6]. Den neamul lui Semeon, Safat,feciorul lui Suri;

6[7]. Den neamul Iudei, Halev, feciorul lui Nefoni;

7[8]. Den neamul lui Isahar, Igad, feciorul lui Iosif;

8[9]. Den neamul lui Efraim, Afsis, feciorul lui Navi;

9[10]. Den neamul lui Veniamin, Falti, feciorul lui Rafu;

10[11]. Den neamul lui Zavolon, Gudiil, feciorul lui Sudi;

11[12]. Den neamul lui Iosif, den fiii lui Manasi, Gadi, feciorul lui Susi;

12[13]. Den neamul lui Dan, Amiil, feciorul lui Gamali;

13[14]. Den neamul lui Asir, Sadur, feciorul lui Mihail;

14[15]. Den neamul lui Nethalim, Naavi, feciorul lui Savi;

15[16]. Den neamul lui Gaad, Gudiil, feciorul lui Mahi.

16[17]. Acêstea-s numele oamenilor pre carii i-au trimis Moisi ca să socotească pămîntul. Şi numi Moisi pre Afsi, feciorul lui Navi, Iisus.

17[18]. Şi-i trimise pre dînşii Moisi den pustiiul lui Faran, ca să socotească pămîntul lui Hanaan. Şi zise către dînşii:/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza“
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

6[5]. Şi dzise către ei: [6] „Audziţi cuvintele mêle! De să va face proroc voao Domnului, întru vedêre lui mă voi cunoaşte şi întru somnu voi grăi lui.

7. Nu aşea ca şerbul mieu Moisi, întru toată casa mea credincios iaste.

8. Gură cu gură voi grăi lui cu chip, şi nu pren pilde, şi mărirea Domnului au vădzut. Şi pentru că ce nu v-aţi spămîntat a cleveti asupra robului mieu Moisi?"

9. Şi urgiia mâniei[2] Domnului preste ei. Şi să duseră.

10. Şi norul să duse de la cortu şi, iată, Mariam stricată ca omăt şi căută Aaron către Mariam; şi iată stricată.

11. Şi dzise Aaron către Moisi: „Rogu-te, Doamne, nu pune preste noi greşeale, pentru căce n-am cunoscut după ce am greşit.

12. Să nu să facă ca atocma cu moartea, ca o lepădătură[3] ieşindu den zgăul maicei şi mănîncă giumătate de trupurile ei."

13. Şi strigă Moisi către Domnul dzicîndu: „Dumnedzău, rogu-te, vindec-o pre ea."

14. Şi Dzise Domnul către Moisi: „Tatăl ei să va ştiuiupi să ştiopască în faţa ei, nu să va ruşina? 7 dzile să s<ă> usăbască afară den tabără şi după acêea va intra."

15. Şi să usăbi Mariam afară den tabără 7 dzile şi nărodul nu să rădică păn<ă> s-au curăţit Mariam.

16[1]. Şi după aceasta s-au rădicat nărodul de la Asiroth şi să tăbărîră în pustiiul Faran[1].

CAP 13

1[2]. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

2[3]. „Trimite ţie oamenii şi să socotească pământul hananeilor, carele eu dau fiilor Israil întru ţinêre, cîte un om după neam, după năroadele moşiilor lor vei trimite prei ei, toată căpetenie dentru ei."

3[4]. Şi i-au trimis pre înşii Moisi, den pustiiul Faran, pren glasul Domnului, toţi oamenii căpetenii fiilor Israil <aceştia>[2].

4[5]. Şi acêstea-s numerile lor[3], den neamul lui Ruvim, Samiil, ficiorul lui Zachoru;

5[6]. Den neamul lui Simeon, Safat, ficiorul lui Suri;

6[7]. Den neamul Iudei, Halev, ficiorul lui Iehoni;

7[8]. Den neamul Isahar, Igadu, ficiorul lui Iosif;

8[9]. Den fêliul lui Iefraim, Afsis, ficiorul lui Navi;

9[10]. Den neamul lui Veniamin, Falti, ficiorul lui Rafu;

10[11]. Den neamul lui Zavulon, Gudiil, ficiorul lui Sudi;

11[12]. Den neamul lui Iosif, den fiii lui Manasi, Gaddi, ficiorul lui Susi;

12[13]. Den neamul lui Dan, Amiil, ficiorul Gamaliil;

13[14]. Den neamul Asur, Sadur, ficior lui Mihail;

14[15]. Den neamul lui Nefthalim, Navi, ficiorul lui Savi;

15[16]. Den neamul lui Gad, Gudiil, ficiorul lui Mahi;

16[17]. Acêstea-s numerile oamenilor pre carii i-au trimis Moisi ca să socotească pământul. Şi numi Moisi pre Afsis, ficiorul lui Navi, Iisus.

17[18]. Şi-i trimise pre înşii Moisi den pustiiul Faran, ca să socotească pământul Hanaan, şi dzise către înşii:

Ms. 4389

6. Şi le zise: „Ascultaţ cuvintele mêle! De va fi întru voi proroc al Domnului, în vêdere mă voiu cunoaşte lui şi în vis voiu grăi lui.

7. Iar nu aşa ca lui Moisei, robul mieu, care iaste credincios întru toată casa mea.

8. Şi gură către gură grăiesc către dînsul, iar nu în pilde, şi au văzut slava Domnului. Deci că ce nu v-aţ temut a grăi în poncişul lui Moisei, robul mieu?".

9. Şi fu pre dînşii mâniia urgiei Domnului şi se duse.

10. Şi norul se dêde în laturi de la cort, iar Mariia, iată, fu stricată ca zăpada şi căută Aaron la Mariia; şi, iată, era stricată[3].

11. Şi zise Aaron către Moisei: „Rogu-te, Doamne, nu pune spre noi păcat, pentru că n-am cunoscut ce am greşit.

12. Să nu fie aceasta ca o moartă, ca o stârpitură ce se stârpêşte den pîntecele mîne-sa, că iată că a mîncat stricăciunea jumătate de carnea trupului ei".

13. Şi strigă Moisei către Domnul zicînd: „Dumnezeule, rogu-te, vindecă-o!"

14. Iar Domnul zise către Moisei: „De scuipind tată-său să scuipe în faţa ei şi nu-i va fi ruşine? Şapte zile să să osebească den afară de tabără şi după acêea să între."

15. Şi se usebi Mariia den afară de tabără 7 zile şi nu se rădică nărodul până se curăţi Mariia.

16[1]. Iară după aceasta se rădicară oamenii de la Asiroth şi se tăbărîră în pustiia Tharanei.

CAP 13

1[2]. Şi acoló grăi Domnul lui Moisei zicînd:

2[3]. „Trimite oameni de la tine să iscodească Ţara Hanaanului, carea o am dat eu feciorilor lui Israil întru moştinare, un bărbat dentr-o seminţie, după adunarea neamului lor, şi să trimiţ tot fruntea lor[1]."

3[4]. Şi-i trimise Moisei den pustiia Tharanei, cu cuvîntul Domnului pre toată căpeteniia aceasta a feciorilor lui Israil.

4[5]. A cărora nume sînt acêstea: [5] den seminţiia lui Ruvin, Samiil, feciorul lui Zachus;

5[6]. Den seminţiia lui Simeon, Safat, feciorul lui Suri;

6[7]. Den seminţiia Iudei, Halev, feciorul lui Efon;

7[8]. Den seminţiia lui Isahar, Igad, feciorul lui Iosif;

8[9]. Den seminţiia lui Efraim, Avsis, feciorul lui Navi;

9[10]. Den seminţiia lui Veniamin, Faltii, feciorul lui Rafuil;

10[11]. Den seminţiia lui Zavulon, Gudiil, feciorul lui Sudi;

11[12]. Den seminţiia lui Iosif, a feciorilor Manasiei, Gada, feciorul lui Susi;

12[13]. Den seminţiia lui Dan, Amiil, feciorul lui Gamali;

13[14]. Den seminţiia lui Asir, Sathur, feciorul lui Mihail;

14[15]. Den seminţiia lui Nefthalim, Naavii, feciorul lui Savi;

15[16]. Den seminţiia lui Gad, Gudiil, feciorul lui Mahi;

16[17]. Acêstea sînt numele bărbaţilor carei trimêse Moisei să iscodească Ţara Hanaanului. Şi puse numele lui Avsie, feciorul lui Navi, Isus.

17[18]. Şi-i trimise Moisei den pustiia Tharanei să iscodească Ţara Hanaanului. Şi zise către dînşii:/

Versiune modernă

6. Şi le-a zis Domnul: „Ascultaţi cuvintele mele! Dacă vă trimit vreun prooroc, mă descopăr lui în vedenii şi vorbesc cu el în vis.

7. Altcum este cu robul meu Moise, lui i-am încredinţat toată casa mea.

8. Cu Moise grăiesc pe înţeles, limpede şi nu în ghicitori, el mi-a văzut faţa. Nu v-a fost teamă să cîrtiţi împotriva robului meu?"

9. Şi s-a aprins Domnul de mînie aprigă şi s-a dus.

10. Cînd s-a depărtat şi norul de la Cort, Aaron a văzut că Mariam se făcuse albă ca zăpada, că o năpădise lepra.

11. Atunci a strigat Aaron către Moise: „Vai nouă, stăpîne, nu socoti păcatul nostru cu care ne-am întinat.

12. Nu lăsa ca Mariam să fie precum cel născut mort, al cărui trup e pe jumătate putred de la naştere."

13. Şi Moise a chemat cu glas tare pe Domnul şi a zis: „Vindec-o, rogu-te, Doamne Dumnezeule!"

14. Dar Domnul i-a răspuns lui Moise: „Dacă tatăl ei ar fi scuipat-o în obraz, oare n-ar fi trebuit să se ruşineze şapte zile? Aşadar şapte zile să fie surghiunită din tabără, după aceea să o primiţi din nou."

15. Şi a stat Mariam şapte zile în oprelişte, în afara taberei, iar poporul n-a pornit la drum pînă cînd ea nu s-a curăţit.

16. Şi au plecat cu toţii de la Haşerot şi au aflat popas tocmai în pustiul Paran.

CAP. 13

Cercetaşi în Canaan

1. A zis Domnul lui Moise:

2. „Trimite oameni pricepuţi în ţara Canaanului, pe care eu voi da-o fiilor lui Israel moştenire; din fiecare seminţie, una din căpetenii."

3. Şi i-a trimis Moise, după porunca Domnului, din pustiul Paran şi toţi erau oameni de frunte.

4. Iată numele lor: Şammua, fiul lui Zahur, din seminţia lui Ruben;

5. Safat, fiul lui Hori, din seminţia lui Simeon;

6. Caleb, fiul lui Iefone, din seminţia lui Iuda;

7. Igal, fiul lui Iosif, din seminţia lui Isahar;

8. Osia, fiul lui Navi, din seminţia lui Efraim;

9. Palti, fiul lui Rafu, din seminţia lui Veniamin;

10. Gadiel, fiul lui Sodi, din seminţia lui Zabulon;

11. Gadi, fiul lui Susi, din seminţia lui Iosif, adică din Manase;

12. Amiel, fiul lui Ghemali, din seminţia lui Dan;

13. Setur, fiul lui Mihael, din seminţia lui Aşer;

14. Nahbi, fiul lui Vofsi, din seminţia lui Neftali;

15. Gheuel, fiul lui Machi, din seminţia lui Gad;

16. Aceştia au fost bărbaţii pe care Moise i-a trimis să cerceteze ţara; pe Osia, fiul lui Navi, Moise l-a numit Iosua.

17. Înainte de a pleca din pustiul Paran, Moise le-a zis:/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 105, col. I

18[19]. „Suiți-vă în pustiiul acesta, [19] Și să vă suiți în munte, și veți vedea pămîntul care iaste și norodul carele șade preste el, de iaste tare au slab, de sînt mulți au puțini;

19[20]. Și carele iaste pămîntul întru carele șăd ei preste dînsul? Au bun iaste, au rău? Și carele-s cetățile carele acêștea lăcuiesc întru dînsele? De sînt întru ziduri, au întru neziduri?

20[21]. Și carele e pămîntul: au gras, au părăsit? De sînt într-însul copaci au ba? Și îngăduind, veț lua den roadele pămîntului. Și zilele, zile de primăvară, înaintea strugurului."

21[22]. Și suindu-se, socotiră pămîntul, de la pustiiul lui Sin pînă la Roov, și întrînd la Emath.

22[23]. Și să suiră despre pustiiu și să duseră pînă la Hevron și acoló, Ahiman și Seasi și Thelami, rudele lui Enac. Și Hevron cu șapte ani se-au zidit mai înainte decît Tanin a Eghipetului.

23[24]. Și veniră pînă la Valea Strugurului și luară aminte pre ea. Și au tăiat de acoló viță și un strugur de poamă dupe dînsa și-l rădicară pre dînsul pre drugi și din rodii și den zmochini.

24[25]. Și locul acela l-au numit Valea Strugurului, pentru strugurul carele l-au tăiat de acoló fiii lui Israil.

25[26]. Și să întoarseră de acoló, socotind pămîntul, dupre 40 de zile.

26[27]. Și mergînd veniră cătră Moisi și cătră Aaron și cătră toată adunarea fiilor lui Israil, la pustiiul lui Faran Cadis, și răspunseră lor cuvînt și la toată adunarea și le arătară lor roada pămîntului.

27[28]. Și povestiiră lui și ziseră: „Venit-am la pămîntul carele ne-ai trimis pre noi, pămînt carele cură miêre și lapte. Și aceasta e roada lui.

28[29]. Fără numai iaste năsilnică limba ce lăcuiêște pămîntul și cetățile tari zidite mari foarte. Și ruda lui Enac am văzut acolo.

29[30]. Și Amalic lăcuiêște în pămîntul de spre amiazăzi; și heteul, și eveul, și evuseul, și amureul lăcuiêște în munte; și hananeul lăcuiêște lîngă mare și lîngă rîul Iordanului."

30[31]. Și tăcu Halev norodul cătră Moisi și zise lui: „Nu, ce suind ne vom sui și vom moșteni pre el, căci tari vom putea cătră ei."

31[32]. Și oamenii carii s-au suit împreună cu el au zic: „Ne nu vom sui, căci nu ne vom putea să ne suim cătră limbă, că mai tare iaste decît noi cu mult."

32[33]. Și adusără ponoslu pămîntului carele au socotit pre el cătră fiii lui Israil, zicînd: „Pămîntul carele am trecut pre dînsul să socotim, pămînt ce mănîncă pre ceia ce lăcuiescu pre dinsul iaste; și tot norodul carele am văzut preste dinsul, oameni foarte lungi.

33[34]. Și acolo am văzut uriiașii; și eram înaintea lor ca lăcustele, ce așa eram înaintea lor."/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

18[19] „Suiţi-vă întru pustiiul acesta [19]. Şi veţi sui în munte şi veţi vedea pământul carele iaste şi nărodul carele şeade preste el, de iaste tare au slab, de sînt puţini au mulţi;

19[20]. Şi carele iaste pământul pre carele şedu ei preste însă? Au bun, au rău iaste? Şi carele-s cetăţile întru însele? Au întru zidite au întru făr- de ziduri?

20[21]. Şi carele-i pământul: au gras, au părăsit? De sîntu întru însul[4] copaci au ba? Şi îngăduindu veţi lua den roadele pământului. Şi dzilele, dzilele primăverii înnaintea poamei."

21[22]. Şi suindu-să, socotiră pământul den pustiiul Sin păn-la Roav, întrîndu în Iontru Emath.

22[23]. Şi să suiră despre pustiiu şi să duseră păn-la Hevron şi acoló, Ahiman şi Sesi şi Thelami, rudele Enac. Şi Hevron cu 7 ani s-au zidit mainte decît Tani a Eghiptului.

23[24]. Şi veniră păn-la Valea Strugurului şi luară aminte pre ea şi au tăiat de acoló viţă şi strugur de poamă unul de acolo şi-l rădicară pre însul pre părîngi şi den roidii şi den smochini.

24[25]. Şi locul acela l-au numit Valea Strugurului, şi strugurul carele au tăiat de acolo fiii lui Israil

25[26]. Şi să întoarsără de acoló, socotindu pământul, după 40 de dzile.

26[27]. Şi mergîndu, veniră cătră Moisi şi cătră Aaron şi cătră toată adunarea fiilor Israil la pustiiul Faran Cadis, şi răspunseră lor cuvîntu şi la toată adunarea şi le arăta lor roada pământului.

27[28]. Şi-i povestiră lui şi dziseră: „Venit-am la pământul carele ne-ai trimis pe noi, pământul carele cură miêre şi lapte. Şi aceasta-i roada lui.

28[29]. Făr-numai iaste năsîlnică limba ce lăcuiêşte pământul şi cetăţile tari zidite mari foarte. Şi ruda lui Enac am vădzut acoló.

29[30]. Şi Amalic lăcuiêşte în pământul despre amiadzădzi; şi heteul, şi eveul, şi seviseul, şi amorreul lăcuiêşte întru munte, şi hananeul lăcuiêşte lîngă mare şi lîngă rîul Iordanului.

30[31]. Şi tăcu Halev nărodul cătră Moise şi dzise lui: „Nu, ce suindu ne vom sui şi vom moşteni pre el, căce tari vom putea cătră ei."

31[32]. Şi oamenii carii s-au suit împreună cu el au dzis: „Nu ne vom sui, căce nu ne vom putea să ne suim cătră limbă, căce mai tare iaste decît noi cu multu."

32[33]. Şi aduseră întristare pământului, carele au socotit pre el, cătră fiii lui Israil, dzicîndu: „Pământul carele am petrecut pre însul să socotim, pământu ce mănîncă pre ceia ce lăcuiescu întru[5] însul iaste; şi tot nărodul carele am vădzut preste însul, oameni foarte lungi.

33[34]. Şi acoló am vădzut uriiaşii; şi eram înnaintea lor ca lăcustele, şi aşa încă eram înnaintea lor."

Ms. 4389

18[19] „Suiţi-vă prentr-această pustie şi vă veţ sui în munte. [19] Şi să iscodiţ ţara cum iaste şi oamenii, carei şăd[2] într-însa, sînt oameni putêrnici au sînt slabi, mulţ sînt au puţini;

19[20]. Şi pământul cum iaste? Bun au rău? Şi cetăţile în care lăcuiesc ei cum sînt. Sînt îngrădite cu zid au fără de zid?

20[21]. Şi pământul iaste gras au sec? [21] Şi sînt într-însul sădite saduri de pomi sau nu sînt? Şi întărindu-vă, să luaţ den roada pământului. Iară zilele era zile de vară, în vrêmea pîrgei vişinilor."

21[22]. Şi mêrseră şi iscodiră ţara, den pustiia Sinului până la Roov, la intrarea Emathului.

22[23]. Şi se suiră în pustie şi mêrseră pînă în Hevron. Şi acoló lăcuia Ahiman şi Sesi şi Thelami, rudeniia lui Enac. Iar Hevronul se zidise cu 7 ani mai nainte de Tanin, cetatea Eghipetului.

23[24]. Şi veniră până la Rîpa Strugurului şi o iscodiră şi tăiară de acoló viţă cu struguri şi o rădicară într-o prăjină şi luară şi den rodii şi den zmochini.

24[25]. Şi puseră numele acelui loc Rîpa Strugurului, pentru strugurii carei tăiară de acoló feciorii lui Israil.

25[26]. Şi se întoarseră de acoló, deaca iscodiră pământul, după 40 de zile.

26[27]. Şi mêrseră la Moisei şi la Aaron şi la toată, strînsura feciorilor lui Israil în pustiia Tharanei, în Caddis, şi spuseră cu cuvîntul tuturor oamenilor şi le arătară poamele pământului.

27[28]. Şi povestiră lor şi ziseră: „Umblat-am în ţara carea ne-aţ trimes şi acela iaste pământul care fiêrbe cu lapte şi cu miêre. Şi iată şi roada lui acêstea sînt.

28[29]. Iar oamenii carei lăcuiesc în ţară şi cetăţile lor sînt foarte tari şi mari şi ocolite cu ziduri. Şi am văzut acoló seminţiia lui Enac.

29[30]. Şi Ammalicul acoló lăcuiêşte, în ţara despre amiazăzi. Şi hetthei, şi evei, şi evusei, şi ammorei lăcuiesc în munţ, iar hananeii lăcuiesc despre mare, în lungul rîului Iordanului.

30[31]. Iar Halev puse nărodul înaintea lui Moisei şi ziseră lui: „Nu poate fi într-alt chip, ce numai să ne sculăm să mêrgem să luoăm ţara, că avem noi putêre a sta împotriva lor."

31[32]. Iar alţ oameni carei fusêse cu dînsul ziseră; „Ba să nu mêrgem, că nu ne vom putea potrivi lor, că cu mult sînt ei mai tari decît noi."

32[33]. Şi aduseră înfricoşare pre pământul carele iscodiră spre feciorii lui Israil, zicînd: „Ţara carea o am trecut noi iscodindu-oă mănîncă pre ceia ce lăcuiesc într-însa; şi toţ oamenii cîţ am văzut într-însa sînt oameni nalţ.

33[34]. Acoló am văzut uriaşi, pre feciorii lui Enac, şi eram înaintea lor ca nişte lăcuste şi aşa am trecut pre dinaintea lor."/

Versiune modernă

18. „Urcaţi prin Negheb, peste munte, şi de acolo iscodiţi ce fel de pământ este şi ce neamuri locuiesc; de sînt mulţi sau puţini, puternici sau slabi.

19. Cum este ţara lor? Bună sau rea? Cum sînt oraşele? Sînt întărite cu ziduri?

20. Cum sînt pămînturile: mănoase sau deşerte, împădurite sau sterpe? Fiţi îndrăzneţi şi luaţi şi din roade." Acestea se petreceau pe vremea cînd cei dintîi struguri se pîrguiau.

21. Şi s-au dus cei doisprezece şi au cercetat pămîntul acela, de la pustiul Ţin pînă la Rehob, care vine lîngă Hamat.

22. Au trecut prin Negheb şi au ajuns la Hebron, unde trăiau copiii lui Enac, Ahiman, Şeşai şi Talmai. Hebronul fusese zidit cu şapte ani înainte de Ţoan din Egipt.

23. Dintr-o vale cu vii au tăiat o viţă cu un strugure de poamă, atît de greu, că au adus-o doi pe o prăjină. De asemenea au mai luat rodii şi smochine.

24. De atunci valea aceea s-a numit Eşcol din pricina strugurelui care l-au tăiat cercetaşii.

25. Patruzeci de zile a ţinut cercetarea lor pînă s-au întors de unde plecaseră.

26. Ajunşi la Cadeş, în pustiul Paran, unde îi aştepta Moise, Aaron şi toată obştea, au povestit tot ce au văzut şi le-au arătat roadele aduse.

27. Şi au adăugat: „Am fost în ţara în care ne-aţi trimis. Cu adevărat, acolo curge miere şi lapte. Iată şi roadele acelui pămînt.

28. Poporul care locuieşte acolo este vajnic, cetăţile lor sînt foarte mari şi bine întărite. Am întîlnit acolo şi pe feciorii lui Enac.

29. Amalecii stăpînesc parte de miazăzi a ţării; în munţi locuiesc heteii, heveii, iebusecii şi amoreii, iar lîngă mare şi de-a lungul Iordanului, canaaneii."

30. Poporul a început să murmure împotriva lui Moise, dar Caleb i-a potolit şi a zis: „Dacă vom intra la ei să-i cuprindem, îi vom birui, fiindcă sîntem mai puternici."

31. Însă ceilalţi cercetaşi au zis: „Sînt mult mai tari decît noi, nu ne putem pune cu ei."

32. Şi au împrăştiat printre fiii lui Israel zvonuri cumplite despre ţara iscodită de ei, zicînd: „Pămîntul pe care l-am străbătut şi l-am cercetat este un pămînt care mistuie pe locuitorii lui; oamenii pe care i-am văzut sînt înalţi la statură.

33. Faţă de noi sînt nişte uriaşi; aşa sînt şi fiii lui Enac, ce se uitau la noi parcă am fi fost nişte lăcuste mărunte."/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 105, col. II

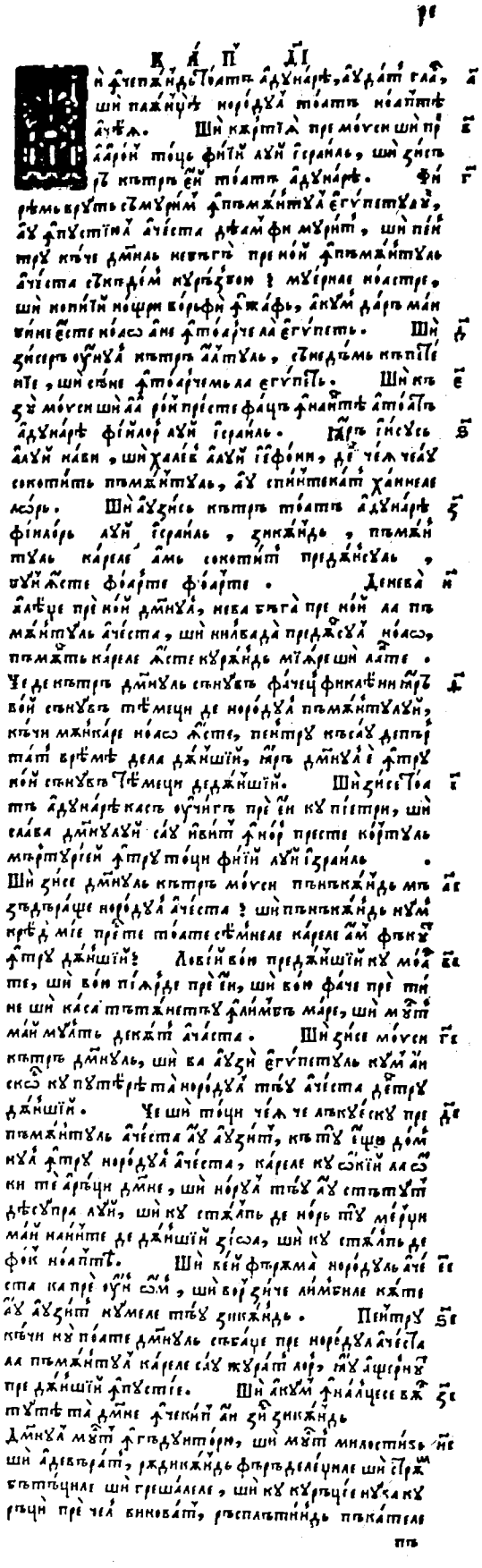

CAP 14

1. Şi începînd toată adunarea au dat glas şi plîngea norodul toată noaptea acêea

2. Şi cîrtiia pre Moisi şi pre Aaron toţ fiii lui Israil. Şi zisără cătră ei toată adunarea: [3] „Fire-am vrut să murim în pămîntul Eghipetului, au în pustiiul acesta de-am fi murit!

3. Şi pentru că ce Domnul ne bagă pre noi în pămîntul acesta, să cădem cu războiu? Muierile noastre şi copiii noştri vor fi în jaf. Acum, dară, mai bine este noao a ne întoarce la Eghipet."

4. Şi ziseră unul cătră altul: „Să ne dăm căpetenie şi să ne întoarcem la Eghipet."

5. Şi căzu Moisi şi Aaron preste faţă înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil,

6. Iară Iisus a lui Navi şi Halev a lui Iefoni, den ceia ce au socotit pămîntul, au spintecat hainele lor

7. Şi au zis cătră toată adunarea fiilor lui Israil zicînd: „Pămîntul carele am socotit pre dînsul bun iaste foarte, foarte.

8. De ne va alêge pre noi Domnul, ne va băga pre noi la pămîntul acesta şi ni-l va da pre dînsul noao, pămînt carele iaste curînd miêre şi lapte.

9. Ce de cătră Domnul să nu vă faceţi ficlêni, iară voi să nu vă têmeţi de norodul pămîntului, căci mîncare noao iaste; pentru că s-au depărtat vrêmea de la dînşii, iară Domnul e întru noi. Să nu vă têmeţi de dînşii."

10. Şi zise toată adunarea ca să ucigă pre ei cu pietri. Şi slava Domnului s-au ivit în nor preste cortul mărturiei, întru toţi fiii lui Izrail.

11. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Pănă cînd mă zădărăşte norodul acesta? Şi pănă cînd nu-m crêd<e> mie preste toate sêmnele carele am făcut întru dînşii?

12. Lovi-i-voiu pre dînşii cu moarte şi voiu piêrde pre ei, şi voiu face pre tine şi casa tătîne-tău în limbă mare şi mult mai mult decît aceasta."

13. Şi zise Moisi cătră Domnul: „Şi va auzi Eghipetul cum ai scos cu putêrea ta norodul tău acesta dentru dînşii.

14. Ce şi toţi ceia ce lăcuiescu pre pămîntul acesta au auzit că tu eşti Domnul întru norodul acesta carele cu ochii la ochi te arăţi, Doamne, şi norul tău au stătut de asupra lui şi cu stîlp de nor tu mergi mai nainte de dînşii zioa şi cu stîlp de foc noaptea.

15. Şi vei fărîma norodul acesta ca pre un om şi vor zice limbile cîte au auzit numele tău zicînd:

16. «Pentru căci nu poate Domnul să bage pre norodul acesta la pămîntul carele s-au jurat lor, i-au aşternut pre dînşii în pustie.»

17. Şi acum înalţe-se vîrtutea ta, Doamne, în ce chip ai zis zicînd:

18. «Domnul, mult îngăduitoriu şi mult milostiv şi adevărat, rîdicînd fărădelegile şi strîmbătăţile şi greşalele şi cu curăţie nu va curăţi pre cel vinovat, răsplătind păcatele/ părinţilor preste fii, pănă

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

CAP 14

1. Şi apucîndu toată tabăra au dat glas şi plîngea nărodul toată noaptea acêea

2. Şi cîrtea pre Moisi şi pre Aaron toţi fiii lui Israil. Şi dziseră cătră ei toată adunarea: [3] „Vrut-am fi murit în pămîntul Eghiptului, au întru pustiiul acesta să am fi murit!

3. Şi pentru că ce Domnul ne bagă pre noi întru pămîntul acesta să cădem cu războiu? Muierile noastre şi copiii noştri vor fi la jac. Acum, dară, mai bine iaste noao a ne întoarce la Eghiptu."

4. Şi dziseră unul cătră altu: „Să ne dăm căpetenie şi să ne întoarcem la Eghiptu."

5. Şi căzu Moisi şi Aaron preste faţă înnaintea a tot nărodul fiilor Israil,

6. Iară Iisus, ficiorul lui Navi, şi Halev, ficiorul lui Iehoni, dentru ceia ce au socotit pămîntul, au spintecat hainele lor

7. Şi au dzis cătră toată adunarea fiilor Israil dzicîndu: „Pămîntul carele am socotit pre însul bun iaste foarte,foarte.

8. Să ne alêge pre noi Domnul, ne va băga pre noi la pămîntul acesta şi ni-l va da pre însul noaă, pămîntu carele iaste curîndu miêre şi lapte.

9. Ce de la Domnul să nu vă faceţi viclêni, iară voi să nu vă têmeţi nărodul pămîntului, căce mîncare noao iaste, pentru că s-au depărtat vrêmea de la înşii, iar Domnul întru noi, să nu vă têmeţi de înşii."

10. Şi dzise toată adunarea ca să-i ucigă pre ei cu pietri. Şi mărirea Domnului s-au ivit întru nor, preste cortul mărturiei, întru toţi fiii lui Israil.

11. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Păn-cîndu mă dodăiêşte[1] nărodul acesta şi păn-cîndu nu-m crêde mie, preste toate sêmnele carele am făcut întru înşii?

12. Îi voi lovi pre înşii cu moarte şi-i voi piiêrde pre ei şi voi face pre tine şi casa tătîne-tău întru limbă mare şi multă mai multu decît aceasta."

13. Şi dzise Moisi cătră Domnul: „Şi va audzi Eghiptul cum ai scos cu putêrea ta nărodul tău acesta dentru înşii.

14. Ce şi toţi ceia ce lăcuiescu pre pămîntul acesta au audzit că tu eşti Domnu întru nărodul acesta, carele cu ochii la ochi te arăţi, Doamne, şi norul tău stă de asupra lor şi cu stîlpu de nor tu mergi mainte de înşii dzua şi cu stîlpu de foc noaptea.

15. Şi vei sfărîma nărodul acesta ca pre un om şi vor dzice limbile cîţi au audzit numele tău dzicîndu:

16. «Pentru căce nu poate Domnul să bage înlontru pre nărodul acesta la pămîntul carele s-au giurat lor, i-au aşternut pre înşii întru pustiiu.»

17. Şi acum înnalţi-să virtutea ta, Doamne, în ce chip ai dzis dzicîndu:

18. «Domnul multu îngăduitor şi multu milostiv şi adevărat, rădicînd fărdelegile şi strîmbătăţile şi greşealele şi cu curăţie nu va curăţi pre cel vinovat, răsplătindu păcatele/ părinţilor preste fii păn-în a

Ms. 4389

CAP 14

1. Iară după aceasta, slobozi toată strînsura glas şi plînseră oamenii toată noaptea acêea

2. Şi răpştiia asupra lui Moisei şi a lui Aaron toţ feciorii lui Israil zicînd:[1] [3] „Mai bine era noaoă să fim murit în Ţara Eghipetului decît într-această pustie!

3. Că ce aduse pre noi Domnul într-acest pămînt să cădem de sabie. Iar muierile noastre şi copiii noştri să fie în jah. Ce acum mai bine ne iaste să ne întoarcem iar în Eghipet."

4. Şi ziseră unul cătră altul: „Să ne punem căpetenii şi să ne întoarcem în Eghipet."

5. Iar Moisei şi Aaron căzură jos înaintea tuturor feciorilor lui Israil,

6. Iară Isus, feciorul lui Navi, şi Halev, feciorul lui Efon, den ceia ce iscodise pămîntul, îş rupseră hainele

7. Şi grăiră cătră toţ feciorii lui Israil zicînd: „Ţara carea o am iscodit iaste foarte bună.

8. Deci de va iubi pre noi Domnul, ne va băga într-însa şi ni o va da noaoă, că aceasta iaste ţara carea fiêrbe cu lapte şi cu miêre.

9. Ce numai nu mai vă usebiţ de la Domnul, iar nu vă têmeţ de oamenii acei ţără, că în mîncare iaste noaoă, că vrêmea se-au dat în laturi de la dînşii, iar Domnul iaste cu noi, ce nu vă têmeţ de dînşii."

10. Iar nărodul strigă tot şi zise: „Să-i ucidem cu pietri!" Iar slava Domnului se arătă în nori în cortul mărturiei întru toţ feciorii lui Israil.

11. Şi zise cătră Moisei: „Pănă cînd mă vor mănîia oamenii aceştea? Şi pănă cînd nu vor crêde mie, în toate minunile cîte am făcut într-înşii?[2]

12. Răni-i-voiu cu moarte şi-i voiou potopi, iar pre tine voiu face în limbă mare şi casa tătîne-tău mai mult decît aceasta."

13. Iară Moisei zise cătră Domnul: „Auzi-vor eghiptênii că ai scos pre aceşti oameni ai tăi de la dînşii cu tărie.

14. Şi toţ cîţ lăcuiesc în ţara aceasta au auzit că tu eşti Domnul carele eşti în milă, Doamne,cela ce te arăţ cu ochii înaintea ochilor şi norul tău au stătut înaintea lor şi zioa mergi tu înaintea lor în stîlp de nor, iar noaptea în stîlp de foc.

15. Deci cînd vei piêrde nărodul acesta ca pre un om, vor grăi toate laturile cîte au auzit numele tău şi vor zice:

16. «Căce n-au putu să bage oamenii săi în ţara carea li o au făgăduit şi se-au jurat lor, pentr-acêea i-au potopit în pustie.».

17. Ce acum să se înalţe mîna ta, Doamne, cum ai grăit şi ai zis:

18. «Domnul răbdător şi mult milostiv şi adevărat, carele izbîndêşte fărădelegile şi păcatele şi nedireptăţile şi nu va cruţa cu cruţare pre cel vinovat, cela ce dai păcatele/ părinţilor pre feciori, pănă

Versiune modernă

CAP 14
Răzmeriţa fiilor lui Israel

1. Atunci toată obştea a început să se vaiete şi cît a fost noaptea de lungă s-a tînguit.

2. Cîrteau toţi împotriva lui Moise şi a lui Aaron şi-i înfruntau: „Mai bine am fi murit în pămîntul Egiptului sau ne-am fi stins în pustiul acesta!

3. Domnul ne trimite într-o ţară unde vom fi trecuţi prin sabie. Iar femeile şi copii noştri vor ajunge pradă. N-ar fi mai bine, oare, să ne întoarcem în Egipt?"

4. Şi grăiau între ei: „Haideţi să punem o căpetenie peste noi şi să ne întoarcem în Egipt."

5. Atunci Moise şi Aaron au căzut cu faţa la pămînt înaintea obştii,

6. Iar Iosua, fiul lui Navi, şi Caleb al lui Iefone, care fuseseră iscoade, şi-au sfîşiat veşmintele

7. Şi au grăit către obşte: „Pămîntul cercetat de noi este bun, nemaipomenit de bun.

8. De se va îndura Domnul de noi, ne va călăuzi în pămîntul acela unde curge lapte şi miere şi ni-l va da spre stăpînire.

9. Nu vă răzvrătiţi împotriva Domnului şi nu vă temeţi de poporul ţării aceleia, că le-a trecut vremea şi dumnezeii lor i-au părăsit. Ci cu noi este Domnul şi nu ne vom teme."

10. Şi au strigat unii: „Să-i ucidem cu pietre!", cînd, iată, slava Domnului s-a arătat în Cortul Mărturiei tuturor fiilor lui Israel.

11. Şi a zis Domnul lui Moise: „Pînă cînd mă va nesocoti poporul acesta? Pînă cînd nu va crede în mine, cel ce am săvîrşit toate minunile pentru el?

12. Voi trimite ciumă peste el şi-l voi da pieirii. Prin tine însă voi întemeia un neam mai numeros şi mai puternic."

13. Moise, însă, răspunse: „Dar dacă vor auzi de acestea egiptenii, din mijlocul cărora tăria ta a slobozit pe poporul tău?

14. Ce vor spune locuitorii cuprinsului acestuia care au auzit că tu, Doamne, sălăşluieşti în mijlocul poporului tău, că te văd faţă către faţă, că tu îi călăuzeşti, ziua ca stîlp de nor, iar noaptea ca stîlp de foc.

15. De vei sfărîma poporul acesta ca pe un singur om, atunci neamurile care au aflat slava ta vor zice:

16. «N-a fost în stare Domnul să ducă poporul în ţara care, cu jurămînt, i-a făgăduit-o, a fost prea slab şi l-a pierdut în pustiie.»

17. Arată-ţi, Doamne, atotputernicia după cum ai spus:

18. «Domnul este îndelung răbdător şi mult milostiv, el iartă fărădelegea şi păcatul, dar pedepseşte nelegiuirile/ păcătoşilor în copii pînă la

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 106, col. I

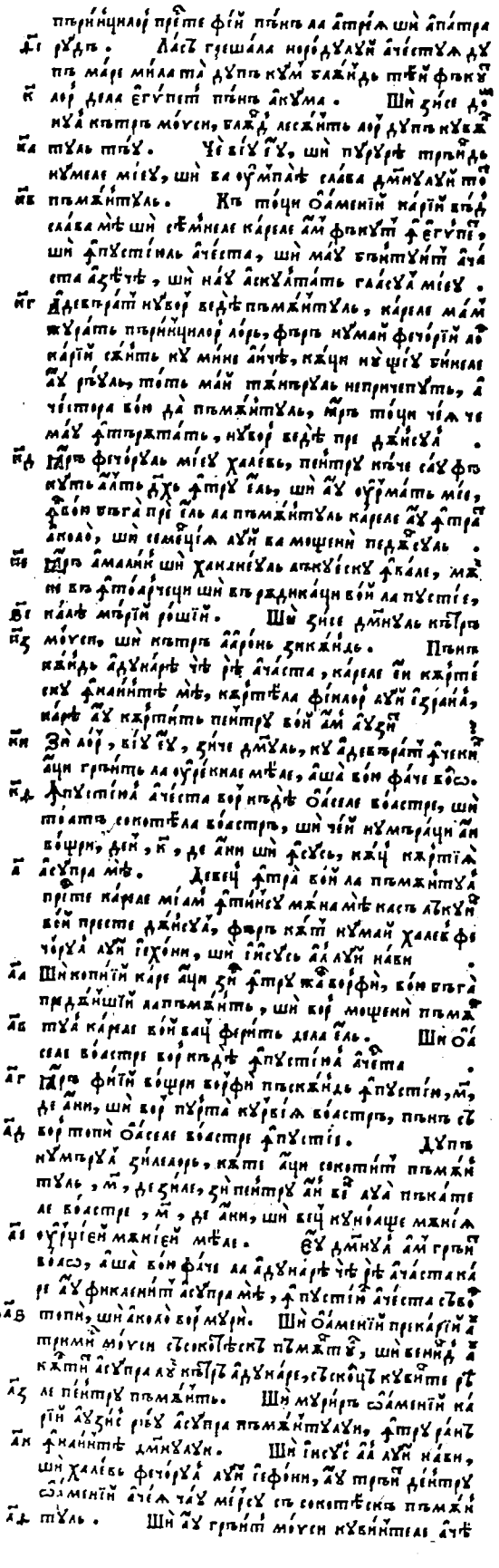

la a treia și a patra rudă».

19. Lasă greșala norodului acestuia după mare mila ta, după cum blînd te-ai făcut lor de la Eghipet pănă acuma."

20. Și zise Domnul cătră Moisi: „Blînd le sînt lor, după cuvîntul tău.

21. Ce viu eu și pururea trăind numele mieu și va umplea slava Domnului tot pămîntul,

22. Că toți oamenii carii văd slava mea și sêmnele carele am făcut în Eghipet și în pustiiul acesta și m-au bîntuit aceasta a zêcea și n-au ascultat glasul mieu,

23. Adevărat nu vor vedea pămîntul carele m-am jurat părinților lor, fără numai feciorii lor carii sînt cu mine aicea, cîți nu știu binele au răul, tot mai tînărul nepriceput, acestora voiu da pămîntul, iară toți ceia ce m-au întărîtat nu vor vedea pre dînsul.

24. Iară feciorul mieu, Halev, pentru căce s-au făcut alt duh întru el și au urmat mie, îl voiu băga pre el la pămîntul carele au întrat acoló și semenția lui va moșteni pe dînsul.

25. Iară amalic și hananeul lăcuiescu în vale; mîine vă întoarceți și vă rîdicați voi la pustie, calea Mării Roșii."

26. Și zise Domnul cătră Moisi și cătră Aaron zicînd:

27. „Pănă cînd adunarea cea rea aceasta, carele ei cîrtescu înaintea mea? Cîrteala fiilor lui Izrail, carea au cîrtit pentru voi, am auzit.

28. Zi lor: «Viu eu», zice Domnul. Cu adevărat în ce chip ați grăit la urechile mêle, așa voiu face voao.

29. În pustiiul acesta vor cădea oasele voastre și toată socoteala voastră și cei numărați ai voștri, den 20 de ani și în sus, cîț cîrtiia asupra mea,

30. De veț întra voi la pămîntul preste carele mi-am întinsu mîna mea ca să lăcuiț voi preste dînsul, fără cît numai Halev, feciorul lui Iehoni, și Iisus al lui Navi.

31. Și copiii care ați zis: «Întru jaf vor fi!» voiu băga pre dînșii la pămînt și vor moșteni pămîntul carele voi v-ați ferit de la el.

32. Și oasele voastre vor cădea în pustiiul acesta.

33. Iară fiii voștri vor fi păscînd în pustiiu 40 de ani și vor purta curviia voastră pănă să vor topi oasele voastre în pustie.

34. După numărul zilelor cîte ați socotit pămîntul, 40 de zile, zi pentru an veț lua păcatele voastre 40 de ani și veț cunoaște mîniia urgiei mîniei mele.

35. Eu, Domnul, am grăit voao! Așa voiu face la adunarea cea rea aceasta care au ficlenit asupra mea; în pustiiul acesta să vor topi și acoló vor muri.»"

36. Și oamenii pre carii au trimis Moisi să socotească pământul, și venind, au cîrtit asupra lui cătră adunare să scoată cuvinte rêle pentru pământ.

37. Și muriră oamenii carii au zis rău asupra pământului, întru rană înaintea Domnului.

38. Și Iisus al lui Navi și Halev, feciorul lui Iefoni, au trăit dentru oamenii aceia ce-au mersu să socotească pământul.

39. Și au grăit Moisi cuvintele acê/stea cătră toți fiii lui Israil și

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

treia şi a patra rudă.

19. Lasă greşeala nărodului acestuia după mare mila ta, după cum blînd te-ai făcut lor de la Eghiptu şi păn-acum."

20. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Blîndu le sîntu lor după cuvîntul tău.

21. Ce viu eu şi pururea trăindu numele mieu şi va împlea mărirea Domnului tot pămîntul

22. Că toţi oamenii carii vădu mărirea mea şi sêmnele carele am făcut în Eghiptu şi întru pustiul acesta şi m-au ispitit acesta a dzêcea şi n-au ascultat glasul mieu,

23. Adevărat nu vor vedea pămîntul carele m-am giurat părinţilor lor, făr-numai ficiorii lor carii sîntu cu mine aicea căci nu ştiu bine au rău, tot mai tînărul nepriceput, acestora voi da pămîntul, iar toţi ceia ce m-au întărîtat nu vor vedea pre însul.

24. Iar sluga mea, Halev, pentru căce s-au făcut duh altul întru el şi au urmat mie, şi-l voi băga pre el la pămîntul la carele au întrat acoló şi seminţiia lui va moşteni pre însă.

25. Iar amalic şi hananeul lăcuiescu în groapă, mîine vă întoarceţi şi vă rădicaţi voi la pustiiu, calea Mării Roşii."

26. Şi dzise Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron dzicîndu:

27. „Păn-cîndu adunarea aceasta rea, carele ei cîrtescu înnaintea mea? Cîrteala fiilor Israil, carea au cîrtit pentru voi, am audzit.

28. Dzi lor: «Viu eu», dzice Domnul. «Şi adevărat în ce chip aţi grăit la urechile mêle, aşa voi face voao.

29. Întru pustiiul acesta vor cădea ciolanele voastre şi toată socoteala voastră şi cei număraţi ai voştri, den 20 ani şi în sus, căce cîrtiia pre mine,

30. De veţi voi întra la pămîntul preste carele mi-am întinsu mîna mea, ca să lăcuiţi voi preste însul, făr-numai Halev, ficiorul lui Iehoni, şi Iisus, ficiorul lui Navi.

31. Şi copiii, carii aţi dzis cum la jac vor fi, voi băga pre ei la pămîntu şi vor moştneni pămîntul carele voi v-aţi ferit de la el.

32. Şi ciolanele voastre vor cădea întru pustiiul acesta.

33. Iară fiii voştri vor fi păscîndu 40 ani întru pustiiu şi vor purta curviia voastră păn-să vor topi ciolanele voastre întru pustiiu.

34. După numărul dzilelor, cîte aţi socotit pămîntul, 40 dzile, dzi pentru an, veţi lua păcatele voastre 40 ani şi veţi cunoaşte măniia urgiei mêle.

35. Eu, Domnul am grăit voao! Aşa voi face la adunarea această rea, ce să răcoşêşte preste mine; întru pustiiul acesta să vor topi şi acoló vor muri.»"

36. Şi oamenii pre carii au trimis Moisi să socotească pământul, şi venindu, au cîrtit asupra lui cătră adunare să scoată cuvinte rêle pentru pământu.

37. Şi muriră oamenii ceia ce au dzis rău asupra pământului, întru rană înnaintea Domnului.

38. Şi Iisus, ficioorul lui Navi, şi Halev, ficiorul Ichoii[2], au trăit dentru oamenii aceia ce au mersu să socotească pământul.

39. Şi au grăit Moisi cuvintele acê/stea cătră toţi

Ms. 4389

la al treilea şi al patrulea neam,

19. Lasă păcatele oamenilor acestora după mila ta cea mare, că milostiv ai fost lor în Eghipet şi până în locul acesta."

20. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Milostiv sînt lor după cuvîntul tău.

21. Iar viu eu şi pururea trăiêşte numele mieu şi să umple slava Domnului tot pământul

22. Că toţ oamenii cîţ au văzut slava mea şi minunile care am făcut în Eghipet şi în pustiia aceasta, şi iată că m-au ispitit a zêcea oară şi n-au ascultat cuvîntul mieu,

23. Nu vor vedea ţara carea m-am jurat părinţilor lor, ce feciorii lor, carei sînt aici cu mine, carei nu pricep binele şi răul, tot tînărul cel nepriceput, acelora voiu da ţara, iar cei ce m-au măniiat nice unul nu o va vedea[3].

24. Iar robul mieu, Halev, căce au fost alt duh într-însul şi au urmat mie, îl voiu duce în ţara în carea va întra acoló şi seminţiia lui o va lua.

25. Iar ammalicul şi ha<na>neii lăcuiesc în văi; dimineaţă vă întoarceţi şi vă mutaţ în pustie pre calea Mării Roşie."

26. Şi zise Domnul cătră Moisei şi cătră Aaron:

27. „Până cînd va răpşti acest nărod rău împotriva mea? Că răpştirea feciorilor lui Israil, cu carea răpştiia spre voi, am auzit.

28. Ce zi lor: «Viu eu», grăiêşte Domnul.» Cum aţ grăit în urêchile mêle, aşa voiu face voaoă.

29. În pustiia aceasta vor cădea trupurile voastre, şi toată socoteala voastră şi cei număraţ ai voştri, de la 20 de ani şi mai sus, şi toţ cei ce au răpştit spre mine,

30. Nu veţ întra în ţara pre carea am întins mîna mea să lăcuiţ voi într-însa, fără numai Halev, feciorul lui Efthinei, şi Isus, feciorul lui Navi.

31. Iar feciorii voştri, carii aţ zis să fie în jah, îi voiu duce în ţară şi vor lua ţara acêea, de carea v-aţ lepădat voi acum.

32. Iar trupurile voastre vor cădea în pustiia aceasta.

33. Iar feciorii voştri se vor paşte într-această pustie 40 de ani şi vor purta curviia voastră până se vor topi ciolanele voastre în pustie.

34. După numărul zilelor celor 40, în cîte aţ iscodit ţara; un an veţ purta pentru o zi pentru păcatele voastre şi veţ cunoaşte urgiia măniei mêle.

35. Eu, Domnul, am grăit voaoă! Aşa voiu face aceştii adunări rêle, care se-au sculat asupra mea; că într-această pustie se vor potopi şi acii vor muri.»"

36. Iar bărbaţii pre carei îi trimesêse Moisei să iscodească ţara, iar deaca veniră, ei răpştiră de dînsaşi grăiră cuvinte de rău cătră strînsură.

37. Muriră bărbaţii carei grăiră rău de ţară, cu rană înaintea Domnului,

38. Iar Isus, feciorul lui Navi, şi Halev, feciorul lui Efon, ei trăiră den oamenii ceia ce se duseră să iscodească pământul.

39. Şi grăi Moisei cuvintele acê/stea cătră toţ

Versiune modernă

al treilea şi al patrulea neam».

19. Iartă, rogu-te, fărădelegea lor, după mare mila ta, precum i-ai iertat din Egipt pînă aici."

20. Şi Domnul i-a răspuns: „Fie. Iată, îi iert după cuvîntul tău.

21. Dar eu sînt viu şi de slava mea plin este tot pământul.

22. Şi toţi cei care au văzut slava mea şi semnele pe care le-am făcut în Egipt şi în pustie, toţi cei ce m-au ispitit pînă acum de zeci de ori şi n-au ascultat de glasul meu,

23. Nu vor vedea ţara pe care eu cu jurămînt m-am legat faţă de părinţii lor să le-o dau; nici aceia care m-au hulit n-o vor vedea.

24. Numai pe robul meu, Caleb, îl voi duce în pământul în care a mai umblat, şi seminţia lui îl va moşteni, că el mi s-a supus întru totul, fiind însufleţit de alt duh.

25. Să nu vă duceţi în valea unde locuiesc amaleciţii şi canaaneii, ci să vă întoarceţi spre Marea Roşie şi să străbateţi pustiul."

26. Şi a mai grăit Domnul cu Moise şi cu Aaron:

27. „Cîtă vreme mă voi mai îndura de această obşte ticăloasă care murmură împotriva mea? Eu aud cum fii lui Israel cîrtesc.

28. Duceţi-vă şi spuneţi-le că Domnul a vorbit: «Eu sînt viu şi vă voi face pe măsura celor ce am auzit că aţi cîrtit.

29. Oasele voastre se vor risipi aici în pustie şi voi toţi care aţi trecut de douăzeci de ani şi aţi cîrtit împotriva mea, oricît aţi fi de mulţi,

30. Nu veţi călca în pământul în care, ridicîndu-mi mîna, m-am jurat să vă aşez, fără numai Caleb, fiul lui Iefone, şi Iosua, fiul lui Navi.

31. Doar pe copiii voştri, despre care aţi spus că vor ajunge pradă vrăjmaşilor, îi voi aduce acolo şi ei vor cunoaşte pământul pe care voi l-aţi defăimat.

32. Leşurile voastre vor putrezi în pustia aceasta.

33. Iar fiii voştri vor rătăci prin pustie patruzeci de ani, ca să plătească desfrînarea voastră, vor rătăci pînă cînd oasele voastre se vor fi stins.

34. Patruzeci de zile a fost cercetat pământul făgăduinţei mele; patruzeci de ani veţi duce povara pedepsei pentru păcatele voastre, cîte un an de fiecare zi, ca să învăţaţi ce înseamnă să fiţi părăsiţi de mine.

35. Eu, Domnul, am grăit! Aşa voi face cu această obşte ticăloasă, care s-a ridicat împotriva mea; în pustia aceasta vor pieri şi se vor stinge.»"

36. Şi toţi cercetaşii aceia pe care îi trimisese Moise să iscodească şi care, cînd s-au întors, au întărîtat obştea şi au răspîndit tot felul de zvonuri rele,

37. Toţi au fost loviţi de Domnul cu moarte năpraznică.

38. Numai Iosua şi Caleb au rămas teferi în viaţă.

39. Moise împărtăşi ace/ste cuvinte fiilor lui

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia,1688, pag. 106, col. II

ста̀ кѣтрѣ тѣ́цѝ фі́ѝ лꙋ́ѝ їсраи́лѣ, шѝ а̑ꙋ паѯ́ѣ
морѣ́дꙋ́ѣ фо́арте. Шѝ мѣнекѝ́нд҃ь димінѣ́цѧ м
сꙋ́ѣ сꙋ́нтъ преѯ҆ѣ́рфꙋѣ мꙋ́нтелꙋ́ѝ зникѝ́нд҃ь, м
тѣ́нѣ но́ѝ нѣко́мъ сꙋ́нъ ла лѡ́кꙋ́ѣ каре а̑ꙋ зи́сь дмн҃ѣ,
кѣ́чѣ а̑м грѣши́тъ, шѝ зи́сѣ мо́ѵсе. Пѐнтрꙋ ма
кѣ́чѣ вѡ́ѝ нѣ́кацѝ кꙋѣ́ѝнтꙋѣ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ ? нꙋ́ѣфѝ
кꙋ́сторѝ во́асъ. Нꙋ́ѣсꙋ́ѝцѝ, пѐнтрꙋ нѣнꙋ́ѝсѣ мѣ
дмн҃ꙋ́ѣ кꙋ́вѡ́ѝ, шѝ вѣ́цѝ нѣдѣ́ ѳ҆ѝна́ѝнтѣ ѳ҆ѣ́цѣ́ѝ
ерѡѳ҆ма́шнлор҃ во́ѡрѝ. Кѣ́чѣ а̑маа́ѝнѣ, шѝ ха ме
наѣ́ꙋѣ а̑кѡло̀ѣ ѳ҆ѝна́ѝнтѣ во́астрѣ, шѝ вѣ́цѝ нѣдѣ
кꙋ́ сабіе, пѐнтрꙋ ка́ре ꙋ́ѝнрꙋ́ вѣ́цѝ ѳ҆тѡ́рсꙋ́, не
ѧскꙋ́ѣтѧ́нд҃ь пре́ дмн҃ꙋ́ѣ, шѝ нꙋ́ѣфѝ дмн҃ꙋ́ѣ ѳ҆
трꙋ́ во́ѝ. Шѝ трекѝ́нд҃ь сꙋ́ѣ сꙋ́нѣ прѣ́ вѣ́рфѣ мд
мꙋ́нтелꙋ́ѝ, ѝ̑рѣ нꙋ́вѡ́ѣ҆ѝ ѳ҆ѣ́ѣ҆дꙋ́ѝнцѝ́ѝ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ,
шѝ мо́ѵсе нꙋ́сꙋ́ нашті́нѣ дѣ́нъ мнѧ́локꙋ́ѣ ѣ҆ѣ́ѣ
рѝ́ѝ. Шѝ сѣ̀ погорѣ̀ а̑маа́ѝнь, шѝ ханаѣ́ꙋ́ѣ҆ ме
ла че шѣ́дѣ ѳ҆мꙋ́ѝнтелѣ а̑ѵе́ла, шѝ ѳ҆фрѧ́нсерѣ прѣ́
ѣ́м, шѝ тѣ́ѣрѣ прѣ́ ѣ́м пѧ́нѣ ла е̑рма, шѝ сѣ ѳ҆
шѡ́дерѣ ла та́бѣрѣ.

К А П ѲІ

Шѝ грѣ́ѣ дмн҃ꙋ́ѣ нѣтрѣ мо́ѵсе зникѝ́нд҃ь. а
Гѣ́ѣщѣ ѳ҆ѝнлоѓ҃ лꙋ́ѝ їсраи́лѣ, шѝ вѣ́ѝ зи́ѵе б
нѣтрѣ дѧ́ѝшѝ́ѝ, кѧ́нд҃ь вѣ́цѝ ѳ҆трѣ́ ла пѫ
мѧ́нтꙋ́ѣ, апкѧ́шꙋ́ѣ҆ѝ во́астрꙋ́ ка́ре ѣ́ꙋ
да́ꙋ во́асъ. Шѝ вѣ́ ѳ҆а́ѵе ѣ҆дꙋ́ѵѣрѣ а̑рдере де г
тѡ́т дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ а̑ꙋ ѯ҆ѝ́ртѣ, рꙋ́гъ ма́ре, а̑ꙋ дꙋпѫ
вѣ́ а̑ꙋ ла пра́зне́чнае во́астрѣ мирѡ́сь де вꙋ́нъ мѝро
сѝ́рѣ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ, де ва́ѳ҆ѝ ден вѡ́ѝ, а̑ꙋ ден о̑ѝ.
Шѝ ка ѣ҆дꙋ́ѵе чѣа чѣка ѣ҆дꙋ́ѵе да́ꙋ́ѣ҆ лꙋ́ѝ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ г
ѯ҆ѝ́ртѣ де ѳ҆ѝнъ чѣрнꙋ́тъ, ѧзѣ́ѵѣ ѣ҆ллꙋ́ѝ ѝ̑ѳ҆ѝ,
ѳ҆рѣмѧ́нтатъ ѳ҆ѧпа́тра а̑ллꙋ́ѝ ѝ̑ѝ, кꙋ ꙋ́ѝнтъ де
лемнꙋ́. Шѝ вѝ́ѝ ѧлꙋ́ѝна́рь, ѧпа́тра ѣ҆ллꙋ́ѝ ѝ̑ѝ, д
вѣ́цѝ ѳ҆а́ѵе прѣ́стѣ а̑рдѳ҆ѣ́ѣ де тѡ́т, а̑ꙋ прѣ́стѣ ѯ҆ѝ́
ртѣ. Ла ꙋ́ѝнь мѣ́ѣ вѣ́ѝ ѳ҆а́ѵе а̑тѧ́та а̑дꙋ́ѵе б
ме мирѡ́ѣ҆ де вꙋ́нъ мирѡсѝ́рѣ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ, шѝ ла вѣ́рсѣ
че кѧ́нд҃ь вѣ́цѝ ѳ҆а́ѵе прѣ́ ѣ́ѧ пѐнтрꙋ а̑рдере де
тѡ́т, а̑ꙋ пѐнтрꙋ ѯ҆ѝ́ртѣ, вѝ́ѝ ѳ҆а́ѵе ѯ҆ѝ́ртѣ де
ѳ҆ѝ́нъ кꙋра́тъ, к, а̑мѣ́ѣ҆сѣка́тъ кꙋ ꙋ́ѝнтъ де лемнꙋ,
а̑тр҃ѣ́а ѧлꙋ́ѝ нѝ́. Шѝ вѝ́ѝ ла тꙋ́рнаре а̑тр҃ѣ́а г
ѧлꙋ́ѝ нѝ́, вѣ́цѝ а̑дꙋ́ѵе ла мирѡ́ѣ҆ де вꙋ́нъ мирѡсѝ́рѣ дмн҃
ꙋ́ѣ҆ѝ. Ѣ҆ѧ̀ъ де вѣ́цѝ ѳ҆а́ѵе ден вѡ́ѝ пѐнтрꙋ д
а̑рдере де тѡ́т, а̑ꙋ пѐнтрꙋ ѯ҆ѝ́ртѣ, сѣмъ́рѝцѝ рꙋ
гъ, а̑ꙋ ла мѧ́нтꙋ́ѝнѣ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ. Шѝ вѣ́цѝ а̑дꙋ́ѵе е
вѣ́стѣ вѝцѣ́ѣ ѯ҆ѝ́ртѣ, де ѳ҆ѝ́нъ кꙋра́тъ трѣ́н
а̑ѯ҆ѣ́ѣ ѳ҆рѣмѧ́нтатъ ѳ҆ꙋ́ѝнтъ де лемнꙋ́, кꙋ
мѣ́ѣ҆ѣ́ѣ ден҃ь. Шѝ вѝ́ѝ де тꙋ́рнаре ѯ҆ѵмъ ѕ
тѧ́тѣ ден҃ь, а̑дꙋ́ѵѣрѣ мирѡ́сь а̑ꙋ́ѝн мирѡсѝ́рѣ дмн҃
ꙋ́ѣ҆ѝ. А̑ша вѣ́ѝ ѳ҆а́ѵе ꙋ́ѝнꙋ́ѝ вѝцѣ́ѣ, а̑ꙋ ꙋ́ѝ ѕ
нꙋ́ѝ вѣрѣ́ѵѣ, а̑ꙋ ꙋ́ѝнꙋ́ѝ мѣ́ѣ ден о̑ѝ, а̑ꙋ ден ка
пр҃, дꙋпѫ нꙋмѣ́рꙋ́ѣ҆ ка́ре вѣ́цѝ ѳ҆а́ѵе, а̑ша вѣ́цѝ
ѳ҆а́ѵе ꙋ́ѝнꙋ́ѣ дꙋпѫ нꙋмѣ́рꙋ́ѣ҆ а̑ѳ҆. Тѡ́т чѣ́ѣ де ѕ
пѫмѧ́нтъ ка ѳ҆а́ѵе а̑ша, на а̑ѵѣ́стѣ сѣ ѧ̑дꙋ́ѵѣ а̑
дꙋ́ѵѣрѝ ѳ҆трꙋ́ мирѡ́ѣ҆ де вꙋ́нъ мирѡсѝ́рѣ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ,
мѣ́ѣ де сѣка ѳ҆а́ѵе ѳ҆трꙋ́ вѡ́ѝ нѣмѣ́рнѝкъ ѳ҆пѫмѧ́нъ
тꙋ́ѣ во́астрꙋ́, сꙋ́ ка́ре сѣка ѳ҆а́ѵе ѳ҆трꙋ́ вѡ́ѝ ѳ҆
трѣ́ рꙋ́дѣле во́астрѣ, шѝ ка ѳ҆а́ѵе ѣ҆дꙋ́ѵѣрѣ мирѡ́сь
де вꙋ́нъ мирѡсѝ́рѣ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ, ѳ҆тѣкѝ́нъ ѳ҆а́ѵѣцѝ вѡ́ѝ,
а̑ша ка ѳ҆а́ѵе а̑дꙋ́мѣрѣ дмн҃ꙋ́ѣ҆ѝ. Ѣ҆ѣ́цѣ ꙋ́ѝма гѣ
ка́ѳ҆ѝ во́асъ шѝ чѣ́лор҃ нѣмѣ́рнѝцѝ чѣ́лор҃ че шѣ́дѣ
а̑ѝ

au plînsu norodul foarte.

40. Şi mănecînd dimineaţa, s-au suit pre vîrful muntelui, zicînd: „Iată-ne, noi ne vom sui la locul care au zis Domnul, căce am greşit!"

41[40]. Şi zise Moisi: [41] „Pentru că ce voi călcaţi cuvîntul Domnului? Nu va fi cu sporiu voao,

42. Nu vă suiţi, pentru că nu iaste Domnul cu voi şi veţi cădea înaintea fêţii vrăjmaşilor voştri,

43. Căce amalic şi hananeul acoló e înaintea voastră şi veţi cădea cu sabie, pentru care lucru v-aţi întorsu neascultînd pre Domnul şi nu va fi Domnul întru voi."

44. Şi trecînd, s-au suit pre vîrful muntelui, iară chivotul făgăduinţii Domnului şi Moisi nu s-au clătit den mijlocul taberii.

45. Şi să pogorî amalic şi hananeul cela ce şădea în muntele acela şi înfrînseră prei ei şi tăiară pre ei pînă la Erma şi să întoarseră la tabără.

CAP 15

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră dînşii: «Cînd veţi întra la pămîntul lăcaşului vostru, carele eu dau voao,

3. Şi veţ face aducere ardere de tot Domnului, au jîrtvă, rugă mare, au după voie, au la praznecile voastre miros de bună mirosire Domnului, de va fi den boi, au den oi,

4. Şi va aduce cela ce va aduce darul lui Domnului jîrtvă de făină cernută, a zêcea al lui ifi, frămîntată în a patra al lui in cu untdelemnu,

5. Şi vin la turnare, a patra al lui in veţi face preste ardêrea de tot au preste jîrtvă. [6] La un miel vei face atîta aducere miros de bună mirosire Domnului;

6. Şi la berbêce, cîndu-l veţi face pre el pentru ardere de tot au pentru jîrtvă, vei face jîrtvă de făină curată, 20, amestecată cu untdelemnu, a trêia lui in;

7. Şi vin la turnare, a trêia lui in, veţi aduce la miros de bună mirosire Domnului.

8. Iară de veţi face den boi pentru ardere de tot, au pentru jîrtvă să măriţi ruga, au la mîntuirea Domnului,

9. Şi veţi aduce peste viţel jîrtvă de făină curată trei a zêcea, frămîntată în untdelemnu, jumătate de in.

10. Şi vin de turnare, jumătate de in, aducere miros a bunii mirosiri Domnului.

11. Aşa vei face unui viţel au unui berbêce au unui miel den oi au den capre. După numărul care veţi face, aşa veţi face unuia, după numărul lor.

12. Tot cel de pămînt va face aşa, ca acêstea să aducă aduceri întru miros de bună mirosire Domnului. Iară de se va face întru voi nemêrnic în pămîntul vostru sau carele să va face întru voi între rudele voastre şi va face aducere miros de bună mirosire Domnului, în ce chip faceţi voi, aşa va face adunarea Domnului,

13. Lêge una va fi voao şi celor nemêrnici, celor ce şăd/ lîngă voi, lêge vêcinică întru rudele voastre.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

fiii lui Israil şi au plînsu nărodul foarte

40. Şi mănecîndu dimineaţa, s-au suit pre vîrvul muntelui dzicîndu: „Iată noi ne vom sui la locul carele au dzis Domnul, căce am greşit."

41. Şi dzise Moisi: „Pentru că ce voi călcaţi cuvîntul Domnului? Nu va fi cu spor voao,

42. Nu vă suiţi, pentru că nu iaste Domnul cu voi şi veţi cădea în faţa nepriiêtenilor voştri,

43. Căce amalic şi hananeul acoló înnaintea voastră şi veţi cădea cu sabie, pentru care lucru v-aţi întorsu, neascultîndu pre Domnul şi nu iaste Domnul întru voi."

44. Şi trecînd, s-au suit preste vîrvul muntelui, iară săcriiul făgăduinţii Domnului şi Moisi nu s-au clintit din mijlocul taberii.

45. Şi să pogori amalic şi hananeul cela ce şedea întru muntele acela şi-i înfrînseră pre ei şi-i tăiară pre ei păn-la Erma şi să întoarsără la tabără.

CAP 15

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăieşte fiilor Israil şi vei dzice cătră înşii: «Cîndu veţi întra la pămîntul lăcaşului vostru, carele eu dau voao,

3. Şi veţi face aducere Domnului ardere de tot au jirtvă, mare rugă, au după voie, au la praznicile voastre miros de bună mirosire Domnului, sau dentru boi sau dentru oi,

4. Şi va aduce cela ce aduce darul lui Domnului jirtvă de făină cernută a zêce a lui de ifi, frămîntată întru a patra lui in cu untu de lemnu,

5. Şi vin la turnare, a patra a lui in preste arderea de tot au preste jirtvă. [6] La un miel vei face atîta aducere miros de bună mirosenie Domnului.

6. Şi berbêcelui, cîndu îl veţi face pre el pentru ardere de tot au pentru jirtvă, vei face jirtvă de fănină curată, doao a dzêcea, amestecată cu untu de lemnu a treia a lui in;

7. Şi vin la turnare a treia a lui in vei aduce la miros de bună mirosire Domnului.

8. Iar de veţi face dentru boi pentru ardere de tot au pentru jirtvă să măriţi ruga, au la mîntuire Domnului,

9. Şi veţi aduce preste viţăl jirtvă de fănină curată trei a dzêcea, frămîntată întru untu de lemnu giumătate de in.

10. Şi vin de turnat, giumătate de in, aducere de miros a bunei mirosiri Domnului.

11. Aşea vei face unui viţăl sau unui berbêce sau unui miel dentru oi sau dentru capre, după numărul carele veţi face, aşa veţi face unuia, după numărul lor.

12. Tot cel den pămîntu va face aşea, ca acêstea să aducă miros întru adusuri de bună mirosire Domnului. Iar de să va face întru voi nemêrnic întru pămîntul vostru sáu carele să va face întru voi întru rudele voastre şi va face aducere miros de bună mirosire Domnului, în ce chip faceţi voi, aşa va face adunarea Domnului.

13. Lêge una voaă şi celor nemêrnici, celor ce şedu/ lîngă voi, lêge vêcinică întru rudele voastre.

Ms. 4389

feciorii lui Israil şi se întristară foarte oamenii.

40. Şi sculîndu-se dimineaţa, se suiră în vîrful muntelui zicînd: „Iată noi ne-am suit la locul care au grăit Domnul, căce am greşit!"

41. Iar Moisei le zise: „Că ce aţ călcat cuvîntul Domnului? Nu se va îngădui voaoă[4],

42. Nu vă suiţ, că Domnul nu iaste cu nvoi şi veţ cădea înaintea fêţelor vrăjmaşilor voştri,

43. Că ammalicul şi hananeii acoló sînt înaintea voastră şi veţ cădea de sabie, căce v-aţ întors neăscultînd de Domnul, pentr-acêea nice Domnul nu iaste cu voi."

44. Iar ei mergînd, se suiră în vîrful muntelui, iar sicriul legii Domnului şi Moisei nu se mutară den mijlocul taberii.

45. Şi se pogorî ammalicul şi hananeii, carii lăcuia într-acel munte, şi-i înfrînseră şi-i tăiară pînă la Erma şi se întoarseră în tabără.

CAP 15

1. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „Grăieşte feciorilor lui Israil şi le zi: «Cînd veţ întra în ţara lăcuinţei voastre, carea o dau eu voaoă,

3. Şi veţ face aducere Domnului în ardere de tot, sau jărtvă, sau rugă mare, sau de bună voire, sau în praznicele voastre în miros de miroseală bună Domnului, de oi sau de boi,

4. Să aducă cela ce va aduce darul său Domnului şi jărtvă de făină de grîu, a zêcea parte de efi de măsură, amestecat în a patra parte de ulei de in,

5. Şi vin la turnare, a patra parte a măsurii de in să faceţ în arderea de tot, sau pre altar unui miel. Atîta să faceţ mirosul den toată vrêmea, cu bună miroseală Domnului.

6. Şi berbêcele, cîndu-l veţ face în arderea de tot sau în jărtvă, să faceţ jărtvă de făină de grîu de a doaăzecilea de parte den măsură, frămîntate în ulei, în a treia parte de măsură de in;

7. Şi vin spre turnare, a treia parte de ulei den măsura inului să aduceţ în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

8. Iar de veţ face den boi întru arderea de tot, sau jărtvă, sau spre mărirea rugii, sau întru mîntuirea Domnului,

9. Să aducă cu viţelul aducerea de făină de grîu, a treizecilea de părţi, amestecate în ulei, jumătate de măsură de in.

10. Şi vin spre turnare, jumătate de măsură a inului, în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

11. Aşa să faci [12] unui viţel sau unui berbêce sau unui miel unii oi sau caprei,

12. După numărul celor ce aţ făcut, aşa să faceţi cîte unuia, după numărul lor

13. Şi tot moşteanul să facă aşa. Aduceri ca acêstea să aducă, în miros de miroseală bună Domnului.

Versiune modernă

Israel şi tot poporul prinse a se tînguì cu mare jale.

40. Iar dimineaţa în zori, s-au suit ei în vîrful muntelui, căci îşi ziceau: „Ne ducem în ţinutul defăimat de noi, cum ne-a grăit Domnul!"

41. A încercat Moise să-i oprească: „De ce călcaţi porunca Domnului? Voi nu aveţi sorţi de izbîndă,

42. Căci Domnul nu este cu voi. Dacă vă urcaţi, veţi fi biruiţi de vrăjmaşii voştri,

43. Căci amaleciţii şi canaaneii sălăşluiesc acolo de mult şi veţi pieri prin sabie, pentru că v-aţi abătut de la Domnul şi El n-o să vă stea în ajutor."

44. Dar ei s-au îndărătnicit şi au urcat mai departe, însă chivotul legii şi Moise au rămas în tabără.

45. Iar locuitorii muntelui, amaleciţii şi canaaneii au năvălit peste ei din înălţimi, i-au înfrînt şi i-au gonit pînă la Horma în tabără.

CAP. 15

Rînduiala jertfelor

1. Şi a mai grăit Domnul lui Moise:

2. „Spune fiilor lui Israel că după ce veţi intra în ţara pe care v-am dăruit-o vouă,

3. Cînd veţi aduce jertfe Domnului, ardere de tot, din oi sau din boi, sau jertfe de făgăduinţă sau de bunăvoie, ca un miros de bună mireasmă plăcută Domnului, la sărbători,

4. Să aduceţi în dar de bunăvoie jertfa de pîine din făină de grîu curată, a zecea parte dintr-o efă, frămîntată cu un sfert de hin de untdelemn,

5. De asemenea pentru jertfa turnării, vin, un sfert de hin pentru arderea de tot sau pentru jertfa făgăduinţei, la un miel.

6. Pentru berbec, prinosul va fi de două zecimi de efă făină de grîu curată, frămîntată cu o treime de hin de untdelemn;

7. Şi vin de turnare o treime de hin, întru miros de bună mireasmă Domnului.

8. Iar pentru un junc la arderea de tot, la jertfa de făgăduinţă sau la cea a păcii,

9. Împreună cu el să fie prinos de pîine trei zecimi de efă de făină de grîu, frămîntată cu o jumătate de hin de untdelemn.

10. Şi vin de turnare o treime de hin, întru miros de bună mireasmă Domnului.

11. Aşa să fie rînduiala pentru fiecare junc, berbec, miel sau ied,

12. După numărul jertfelor pe care le aduceţi; aşa să fie pentru fiecare, oricît de mult ar fi.

13. Rînduiala aceasta a jertfei, întru miros de bună mireasmă Domnului, e făcută nu numai pentru voi, cei ai casei lui Israel,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 107, col. I

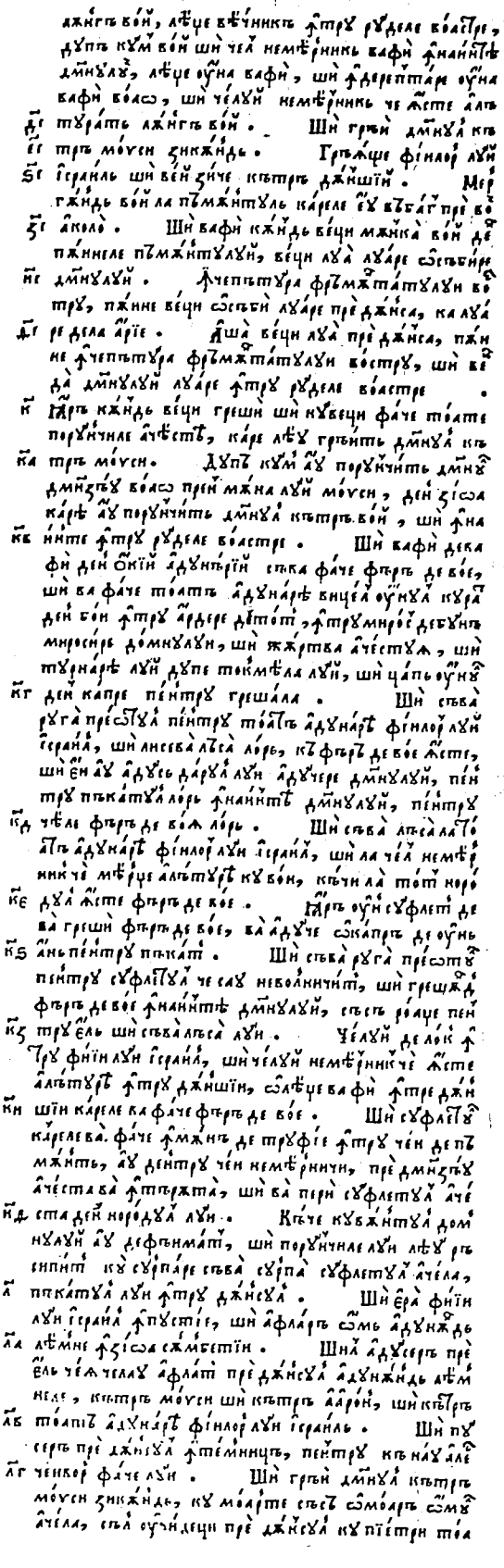

14[13] După cum voi, şi cel nemêrnic va fi înaintea Domnului.

15[13]. Lêge una va fi şi îndereptare.

16[13]. Una va fi voao şi celui nemêrnic ce iaste alăturat lîngă voi.“

17[14]. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

18[15]. „Grăieşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră dînşii: [16] «Mergînd voi la pămîntul carele eu vă bag pre voi acolo

19[17]. Şi va fi cînd veţi mînca voi den pîinele pămîntului, veţi lua luare osăbire Domnului.

20[18]. Începătura frămîntatului vostru pîine veţi osăbi luare pre dînsa, ca luare de la arie,

21[19]. Aşa veţi lua pre dînsa pîine începătura frămîntatului vostru şi veţ da Domnului luare întru rudele voastre.

22[20]. Iară cînd veţi greşi şi nu veţi face toate poruncile acêstea care le-au grăit Domnul cătră Moisi,

23[21]. După cum au poruncit Domnul Dumnezău voao pren mîna lui Moisi, den zioa carea au poruncit Domnul cătră voi şi înainte întru rudele voastre,

24[22]. Şi va fi de va fi den ochii adunării să va face fără de voie şi va face toată adunarea viţel unul, curat, den boi, întru ardere de tot, întru miros de bună mirosire Domnului, şi jîrtva acestuia şi turnarea lui, dupe tocmeala lui, şi ţap unul den capre, pentru greşala.

25[23]. Şi să va ruga preotul pentru toată adunarea fiilor lui Israil şi li se va lăsa lor, că fără de voie iaste; şi ei au adus darul lui aducere Domnului pentru păcatul lor înaintea Domnului, pentru cêle fără de voia lor.

26[24]. Şi să va lăsa la toată adunarea fiilor lui Israil şi la cel nemêrnic ce mêrge alăturea cu voi, căci la tot norodul iaste fără de voie.

27[25]. Iară un suflet de va greşi fără de voie, va aduce o capră de un an pentru păcat.

28[26]. Şi să va ruga preotul pentru sufletul ce s-au nevolnicit; şi, greşînd fără de voie înaintea Domnului, să să roage pentru el şi să va lăsa lui.

29[27]. Celui de loc întru fiii lui Israil şi celui nemêrnic ce iaste alăturea întru dînşii o lêge va fi între dînşii, carele va face fără de voie.

30[28]. Şi sufletul carele va face în mînă de trufie, întru cei de pămînt au dentru cei nemêrnici, pre Dumnezău acesta va întărîta şi va peri sufletul acesta den norodul lui,

31[29]. Căce cuvîntul Domnului au defăimat şi poruncile lui le-au răsipit; cu surpare să va surpa sufletul acela, păcatul lui – întru dînsul.“

32[30]. Şi era fiii lui Israil în pustie şi aflară om adunînd lêmne în zioa sîmbetii.

33[31]. Şi-l aduseră pre el ceia ce l-au aflat pre dînsul adunînd lêmnele cătră Moisi şi cătră Aaron şi cătră toată adunarea fiilor lui Israil

34[32]. Şi puseră pre dînsul în temniţă, pentru că n-au ales ce-i vor face lui.

35[33]. Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Cu moarte să să omoară omul acela, să-l ucideţi pre dînsul cu pietri toa/tă adunarea.“

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

14[13]. După cum voi, şi cel nemernic va fi înnaintea Domnului.

15[13]. Lêge una va fi şi îndreptare.

16[13]. Una va fi voă şi cel nemêrnic ce iaste alăturat lîngă voi."

17[14]. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicînd:

18[15]. „Grăiêşte fiilor Israil şi vei dzice cătră înşii: [16] «Mergîndu voi la pămîntul la carele eu vă bag acoló,

19[17]. Şi va fi cîndu veţi mînca voi den păinele pămîntului veţi lua luare usăbire Domnului.

20[18]. Începătura frămîntatului vostru, păine veţi usăbi luare pre însă ca luare de la o arie,

21[19]. Aşea veţi lua pre însul păine începătura frămîntatului vostru şi veţi da Domnului luare întru rudele voastre.

22[20]. Iar cîndu veţi greşi şi nu veţi face toate porăncile acêstea, carele au grăit Domnul cătră Moisi,

23[21]. După cum au porăncit Domnul Dumnedzău voăo pren mîna lui Moisi dentru dzua carea au porîncit Domnul cătră voi şi înnainte întru rudele voastre

24[22]. Şi va fi den ochii adunării să va face făr-de voie şi va face toată adunarea viţăl unul dentru boi curat întru ardere de tot, întru miros de bună mirosire Domnului, şi jirtva lui şi turnarea lui după tocmala lui, şi ţap dentru capre unul pentru greşeală.

25[23]. Şi să va ruga preutul pentru toată adunarea fiilor Israil şi li să va lăsa lor, că făr-de voie iaste;şi ei au adus darul lui aducere Domnului pentru păcatul lor înnaintea Domnului pentru cêle făr-de voia lor.

26[24]. Şi să va lăsa la toată adunarea fiilor Israil şi la cel nemêrnic ce mêrge alaturea cu voi, căce la tot nărodul iaste făr-de voie.

27[25]. Iar un suflet de va greşi făr-de voie, va aduce o capră de un an pentru păcat.

28[26]. Şi să va ruga preutul pentru sufletul ce s-au nevolnicit;şi, greşindu făr-de voie înnaintea Domnului, şi să <ă> roage pentru el şi să va lăsa lui,

29[27]. Celui de loc întru fiii lui Israil şi celui nemêrnic ce iaste alăturea întru înşii o lêge va fi întru înşii, carele va face făr-de voie.

30[28]. Şi sufletul carele va face întru mînă de mîndrie, dentru cei de pămîntu au dentru cei nemêrnici, pre Dumnedzău acesta va întărîta şi va peri sufletul acela dentru nărodul lui.

31[29]. Căce cuvîntul Domnului lui l-au hulit şi porăncele lui le-au răşchirat; cu surpare să va surpa sufletul acela, păcatul lui întru însul".

32[30]. Şi era fiii lui Israil în pustiiu şi aflară om adunîndu lêmne în dzua sîmbetii.

33[31]. Şi-l aduseră pre el ceia ci l-au aflat pre însul adunîndu lêmnele cătră Moisî şi Aaron şi cătră toată adunarea fiilor Israil

34[32]. Şi-l puseră pre însul în temniţă, pentru căce n-au ales ce-i vor face lui.

35[33]. Şi grăi Domnul cătră Moisi: „Cu moarte să s<ă> omoară omul acela, să-l ucideţi pre însul cu pietri toa/tă adunarea."

Ms. 4389

14. Iar de va fi întru voi vinetic în ţara voastră, sau de va lăcui la voi întru seminţiile voastre şi va vrea să facă prinos Domnului, în mirosul mirosêlei cei bune, aşa să facă ei Domnului, cum veţ face şi voi.

15. O lêge să fie voaoă şi vineticilor, carei lăcuiesc la voi, lêge vêcinică întru seminţiile voastre, cum voi, aşa şi vineticul să fie înaitea Domnului.

16[15]. O lêge să fie şi o direptate să fie voaoă şi vineticului care va lăcui întru voi.»"

17[16]. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

18[17]. „Grăieşte feciorilor lui Israil şi să zici cătră dînşii: «Cînd veţ întra în ţara în carea vă voiu duce eu acoló

19. Şi veţ mînca păinea locului aceluia, să puneţi deusebi parte Domnului, începătura frămîntutului vostru păine să usebiţ.

20. Şi usebirea ei să fie ca şi usebirea ariei.

21. Aşa şi păinea să o usebiţ lui de-ncepătura frămîntatului vostru. Şi să daţ usebire Domnului între seminţiile voastre.

22. Iar deaca veţ greşi şi nu veţ face toate porăncile acêstea, cîte au grăit Domnul cătră Moisei,

23. După cum au porăncit voaoă Domnul Dumnezeu, cu mîna lui Moisei, den zioa cêea ce au porăncit Domnul voaoă şi după acêea întru seminţiile voastre.

24. Iar de va fi cumva înaintea ochiului strînsurii vre într-un chip şi vor greşi nevrînd ei, să facă toată strînsura un viţel den boi nevinovat, în ardere de tot, miros de miroseală bună Domnului, şi jărtva lui şi turnarea lui după porunca lui, şi un ţap den capre să facă pentru păcat.

25. Şi să se roage preotul pentru toată strînsura feciorilor lui Israil şi se va lăsa lor, că nevrêre iaste, iar ei au adus darul său prinos Domnului pentru păcatele lor înaintea Domnului, pentru nevrêrea lor.

26. Şi se va lăsa tuturor gloatelor feciorilor lui Israil şi vineticului carele va lăcui întru voi, că iaste tuturor oamenilor fără de voie.

27. Iar de va greşi un suflet neştiind, să aducă o capră de un an pentru păcat.

28. Şi să se roage preotul pentru sufletul care n-au vrut şi au greşit fără de voie înaintea Domnului, şi rugîndu-se pentru dînsul, se va lăsa lui.

29. Streinului şi moşteanului şi vineticului care va lăcui la voi o lêge să fie întru voi, care va face fără de voie.

30. Şi sufletul care va face cu mînă de trufie, den moştêni sau den vinetici (acesta mănie pre Dumnezeu)[1], ce va peri sufletul acela den oamenii

31. Că au hulit[2] cuvîntul Domnului şi au răsipit poruncile lui; cu surpare să se surpe sufletul acela şi păcatul lui va fi pre dînsul.»"

32. Şi fiind feciorii lui Israil în pustie, aflară un bărbat strîngînd lêmne sîmbăta[3].

33. Şi ceia ce-l aflară, îl aduseră la Moisei şi la Aaron şi la toa/tă strînsura feciorilor lui Israil,

34. Iar ei îl băgară în temniţă, că nu ştiia[4] ce-i vor face.

35. Iar Domnul zise cătră Moisei: „Omul acesta cu moarte să moară, toa/tă adunarea să-l ucigă cu pietri denafară de tabără."

Versiune modernă

14. Ci şi pentru străinii ce sălăşluiesc cu voi, vremelnic sau tot timpul, de vor şi ei să o săvîrşească spre bucuria Domnului.

15. O singură pravilă să fie pentru obştea voastră şi pentru străini; o singură lege să fie, veşnică din neam în neam, asemena vouă să fie socotit şi străinul.

16. Aceeaşi dreptate după o singură lege se va împărţi vouă cît şi străinului care stă împreună cu voi."

17. Şi a mai poruncit Domnul lui Moise:

18. „Spune fiilor lui Israel că atunci cînd veţi intra în pămîntul unde vă voi duce,

19. Şi veţi mînca pîine din ţara aceea, să aduceţi Domnului prinos,

20. Pîrgă din aluat, o turtă în dar din belşugul ogoarelor,

21. Şi să ţineţi rînduiala aceasta din neam în neam.

22. Dacă veţi greşi din neştiinţă şi veţi călca poruncile pe care vi le-a dat Domnul prin Moise,

23. Adică tot ce v-a poruncit Domnul prin gura lui Moise din ziua în care a început a vă porunci;

24. Dacă obştea a greşit prin nebăgare de seamă, atunci obştea să aducă ardere de tot un junc teafăr împreună cu darurile de pîine şi de turnare, iar ca jertfă pentru păcat, din turma de capre un ţap, întru miros de bună mireasmă Domnului.

25. Preotul se va ruga pentru toată obştea lui Israel şi li se va ierta lor greşeala din nebăgare de seamă cînd au adus darul lor Domnului;

26. Se va ierta păcatul întregii obşti ca şi străinului ce trăieşte între voi, pentru că tot poporul a greşit din nebăgare de seamă.

27. Cei ce au greşit din neştiinţă să aducă spre jertfă o capră de un an,

28. Iar preotul se va ruga pentru sufletul care a păcătuit fără voie înaintea Domnului şi Domnul se va milostivi şi-l va ierta.

29. Asemenea se va întîmpla şi cu străinul care locuieşte în mijlocul vostru, după o singură pravilă.

30. Dacă cineva din obşte sau dintre străini va huli cu bună ştiinţă pe Domnul, sufletul acela să fie dat pierii şi se va stîrpi,

31. Căci a nesocotit cuvîntul Domnului şi a călcat poruncile lui."

32. În vremea cînd se aflau fiii lui Israel în pustie, au dat peste un om ce strîngea lemne sîmbăta.

33. L-au găsit în ziua odihnei şi l-au adus la Moise şi la Aaron, în faţa obştei,

34. Şi l-au pus sub pază, pentru că nu se hotărîseră ce pedeapsă să-i dea.

35. Domnul i-a spus lui Moise: „Omul acesta trebuie să moară. Să-l ucidă cu pietre toa/tă obştea fiilor lui Israel."

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 107, col. II

ιε

тѣ ѧдѹнарѣ . Шн скоасерѣ прѣ ѣль тоатѣ ѧ ѧд
дѹнарѣ ѧфарѣ деи таберѣ, шна оучисерѣ прѣ ѣл
тоатѣ ѧдѹнарѣ кѹ пѣтри ѧфарѣ деи табѣрѣ ,
дѹпѣ кѹм ѧѹ грѣиѣ дмнѣѧ ктрѣ мовсн .
Шн зисе дмнѣѧ кѣтрѣ мовсн зникзь . ѧѕ
Грѣѧще фиилор лѹи израиль шн вси зисе кѣтрѣ ѧѕ
ѣи, ши сѣш факе лорѹ сзнѹифѹ, прѣ ѧрепиле ха
нелор лорь, ѧтрѹ нѣмѹриле лорь, шн вци пѹне
прѣ сзнѹифѹриле ѧрипилор ѧпаѣштѹрѣ кзнѣтѣ,
шн ва фи воасо ла сзнѹифѹри . Шн вци ке ѧѕ
дѣ прѣ ѧле, шн вци ѧдѹче ѧминте деѣоате по
рѹнчиле дмнѣлуи, шн вци фаче прѣ ѧле, шн нѹ
ѣвеци ман ѧтоарче ѧнапоѧ кѹцетелор воастре,
шн ѧнапоѧ сокилор вощри, ѧтрѹ каре вонкѹрви
дѹпѣ дзнеиле . Пентрѹ ка сѣ ѣ ѧдѹци ѧ ѧн
минте шн ѣ фаци тоате порунчиле меле, шн
вци фи сфинци дмнзѣлуи воестрѹ . ѣѹ дѣ ѧѣ
нѹѧ дмнзѣѧ воестрѹ, чела чебам скос пре вон
деи пѣмжинтѹѧ егупетѹлуи, ка сѣ ѣ фиу воасо
дмнзѣѹ, ѣѹ дмнѣѧ дмнзѣѧ воестрѹ .

К А П . 5I

Ши грѣи кѹре фечорѹл луи исаар фечорѹл ѧ
луи каѧ, фечорѹл луи левѵ, шн дадан
шн ѧвирон фечорѹл луи ѣлиаб, шн ѧвна
фечорѹл луи фалеѣ фечорѹл луи рѹвин ,
шн сѣ скуларе ѧпотривѣ луи мовсн .
Шн сѧмени деи фиилуи израиль, сн , кзпитении ѣ
ле ѧдзнитѣи, кемаци сфатулуи . Шн сѧме ѣ
нивестици, сау ѧтрѧлаѣ ѧсупра луи мовсн шн
ѧарон, шн зисерѣ кѣтрѣѣи, дестѹл воасо кѣче
тоате ѧдзнарѣ тоци сфинци, шн ѧтрѹ ѣи дѣ
нѹѧ, шн кѣче вѣ пѹнеци ѧпотривѣ преste ѧдѹ
нарѣ дмнѣлуи ? Шн ѧѹзиндь мовсн ѧѹ кзз ѣ
прѣ фаци . Шн грѣи кѣтрѣ кореи, шн кѣтрѣ ѣ
тоате луи ѧдѹнаре зникиндь, сокотинтаѹ шн
ѧѹ коноскѹѣ дмнзѣѹ прѣчеѧ чѣ сзнте ѧи луи,
шн прѣ чи сфинци ѣѹ ѧпропиаѣ кѣтрѣ сине, шн
прѣ чеѧ чѣ нѹшиѣ алесе луи нѹѣ ѧпропиаѣ кз
трѣ ѣль . ѧчаста сѣ фаци, луаци вонсо ѕ
кѣци кореи, шн тоате ѧдѹнарѣ луи . Шн пѹ ѕ
нци прѣste ѧле фоке, шн пѹнци прѣste ѧле тѣ
мѣе ѧнаинтѣ дмнѣлуи мѣине, шн ва фи сѧмѣ
прѣ карелеа ѧлѣце дмнѣѧ ѧчѣста сфѣте, ѧтѹ
тѣ вонсо фиилуи левѵ . Шн зисе мовсн и
кѣтрѣ кореи, ѧскѹтаци мине фиилуи лѧ левѵ .
Пѹцини ѧсте ѧчаста вонсо, кѣчи ѧѣ ѧпзрини прѣ ѧ
вон дмнзѣѹ деи ѧдѹнарѣ луи израиль, шн вѣ ѧпро
пиѧ прѣ вон кѣтрѣ сине, сѣ слѹжеаци слѹжбеле кор
тѹлуи дмнѣлуи, шн сѣ зкорини ѧнаинтѣ ѧдѹнѣ
рии дмнѣлуи, сѣи слѹжици луи ? Шн тѣ ѧ ѣ
пропѣ прѣтине, шн прѣ тоци фраци тѣи фечории
луи левѵ ѧпрѣѹнѣ кѹ тине, шн черкаци ѧпресоци ?
ѧшаѣ шн тоате ѧдѹнарѣ тѧ чѣ ѧдѹнаѣ кѣ ѧѣ
трѣ дмнзѣѹ, шн ѧарон чине ѧсте, кѣче кѣрти
ѧсупра луи . Шн тримисе мовсн, сѣ кѣме ѣѣ
прѣ даѳан шн прѣ ѧбирон фечории луи ѣлиаб, шн зи
серѣ нѹневом сѣ . Оаре пѹцини ѣ ѧчаста кзѵе нѣѵ ѣѕ
сѹи прѣ нои ла пѣмжинтѣ кзрз миере ши лаѣте, кась
ни ѻмори пре нои ѧпзстиѣ, кѣчи сѣпѣнѣщи нозо ?

ѕо

36[34]. Şi scoaseră pre el toată adunarea afară den tabără şi-l uciseră pre el toată adunarea cu pietri, afară den tabără, după cum au grăit Domnul cătră Moisi.

37[35]. Şi zise Domnul cătră Moisi zicînd:

38[36]. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră ei şi să-şi facă loru sîngifu pre arepile hainelor lor, întru neamurile lor, şi veţi pune pre sîngifurile aripilor împletitură vînătă şi va fi voao la sîngifuri.

39[37]. Şi veţi vedea pre êle şi veţi aduce aminte de toate poruncile Domnului şi veţi face pre êle şi nu vă veţi mai întoarce înapoia cugetelor voastre şi înapoia ochilor voştri întru care voi curviţ după dînsele;

40[38]. Pentru ca să vă aduceţi aminte şi să faceţi toate poruncile mêle şi veţi fi sfînţi Dumnezăului vostru.

41[39]. Eu, Domnul Dumnezăul vostru, cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău, eu, Domnul Dumnezăul vostru.“

CAP 16

1. Şi grăi Core, feciorul lui Isaar, feciorul lui Caath, feciorul lui Levi, şi Dathan, şi Aviron, feciorul lui Eliam, şi Avnan, feciorul lui Faleth, feciorul lui Ruvin, şi să scularã împotrivă lui Moisi,

2. Şi oameni den fiii lui Israil, 250, căpeteniile adunării, chemaţi sfatului

3. Şi oameni vestiţi s-au întărîtat asupra lui Moisi şi Aaron şi ziseră cătră ei: „Destul voao, căce toată adunarea, toţi sfinţi, şi întru ei Domnul. Şi că ce vă puneţi împotrivă preste adunarea Domnului?“

4. Şi auzind Moisi, au căzut pre faţă.

5. Şi grăi cătră Core şi cătră toată a lui adunare zicînd: „Socotit-au şi au conoscut Dumnezău pre ceia ce sînt ai lui şi pre cei sfinţi i-au apropiiat cătră sine; şi pre ceia ce nu şi i-au ales lui nu i-au apropiat cătră el.

6. Aceasta să faceţi: luaţi-vă voao căţii, Core, şi toată adunarea lui

7. Şi puneţi preste êle foc şi puneţi preste êle tămîie înaintea Domnului, mîine. Şi va fi omul pre carele va alêge Domnul, acesta , sfînt. Ajungă-vă voao, fiii lui Levi!“

8. Şi zise Moisi cătră Core: „Ascultaţi-mă, fiii lui Levi!

9. Puţin iaste aceasta voao, căci au împărţit pre voi Dumnezău den adunarea lui Israil şi vă apropiia pre voi cătră sine, să slujiţi slujbele cortului Domnului şi să zvoriţi înaintea adunării Domnului să-i slujîţi lui?

10. Şi te apropie pre tine şi pre toţi fraţii tăi, feciorii lui Levi, împreună cu tine. Şi cercaţ a preoţi?

11. Aşa tu şi toată adunarea ta cea adunată cătră Dumnezău. Şi Aaron cine iaste că ce cîrtiţ asupra lui?“

12. Şi trimise Moisi să chême pre Dathan şi pre Aviron, feciorii lui Eliav, şi ziseră: „Nu ne vom sui.

13. Oare puţin e aceasta, că ce ne-ai suit pre noi la pămînt ce cură miêre şi lapte, ca să ne omori pre noi în pustie? Că ci stăpîneşti noao?/ Boiarin eşti?

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

36[34]. Şi-l scoaseră pre însul toată adunarea afară den tabără şi-l uciseră cu pietri <pre însul>[1]; toată adunarea cu pietri, afară den tabără, după cum au grăit Domnul către Moisi.

37[35]. Şi dzise Domnul către Moisi dzicîndu:

38[36]. „Grăieşte fiilor Israil şi vei dzice către ei şi să-ş facă şie prohrab pre aripile hainelor lor întru rudele lor. Si vei pune pre prohrabii aripilor împletitură albastră şi va fi voaă la prohrabi.

39[37]. Şi veţi vedea pre êle şi veţi aduce aminte de toate porîncele şi le veţi face pre êle şi nu veţi mai întoarce încă înnapoia cugetilor voastre şi denapoia ochilor voştri, întru carele voi curviţi după însele.

40[38]. Pentru ca să vă aduceţi aminte şi să faceţi toate porîncele mêle şi veţi fi sfinţi Dumnedzăului vostru.

41[39]. Eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghiptului, ca să fiu voao Dumnedzău, eu, Domnul Dumnedzăul vostru."

Ms. 4389

36. Şi-l scoaseră afară den tabără toată adunarea şi-l uciseră cu pietri, cum zise Domnul către Moisei.

37. Şi grăi către Moisei zicînd:

38. „Grăieşte feciorilor lui Israil şi le zi să-ş facă ciucuri pre poalele hainelor lor, întru seminţiile lor, şi să puie pre marginile cornurilor hainelor lor împletitură albastră[5]. Şi va fi voaoă la poale,

39. Care deaca le veţ vedea, vă veţ aduce aminte de toate poruncile Domnului şi le veţ face şi nu veţ umbla după cugetele[6] inimilor voastre şi după vedêrea ochilor voştri, după a cărora urmare, umblînd voi, curviţ.

40. Ce să vă aduceţ aminte şi să faceţ toate porăncile mêle şi să fiţ sfinţi Dumnezeului vostru.

41. Eu, Domnul Dumnezeul vostru, care v-am scos den Ţara Eghipetului, să fiu voaoă Dumnezeu, eu Domnul."

Versiune modernă

36. Şi l-au scos pe el în afara taberei şi au aruncat cu pietre cu toţii pînă ce l-au ucis, aşa cum poruncise Domnul.

37. Iar Domnul a mai grăit către Moise:

38. „Du-te şi spune fiilor lui Israel să-şi pună canafi la poalele hainelor lor, din neam în neam, iar deasupra canafilor să pună un şiret de mătasă vineţie,

39. Şi cînd vă veţi uita la canafi, să vă aduceţi aminte de poruncile Domnului, să le împliniţi fără să mai ascultaţi poftele inimii şi ochilor voştri care vă îndeamnă la desfrînare.

40. Aşadar, veţi purta în minte toate poruncile mele şi, împlinindu-le, veţi fi sfinţi înaintea Dumnezeului vostru.

41. Că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru care v-a scos din ţara Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru. Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru!"

CAP 16

1. Şi grăi Core, ficiorul lui Saar, ficiorul lui Caath, ficiorul lui Levi, şi Dathan şi Aviron, ficiorii Eliam, şi Avnan, ficiorul Faleth, ficiorul lui Ruvim, şi să scularâ înnaintea lui Moisi,

2. Şi oameni dentru fiii lui Israil 250 căpetenii adunării, chemaţi a sfatului

3. Şi oameni vestiţi să întărîtară pre Moisi şi pre Aaron şi dziseră către ei: „Destul întru voi, căce toată adunarea, toţi sfinţi, şi întru ei Domnul. Şi că ce vă răcoşiţi preste adunarea Domnului?"

4. Şi audzindu Moisi, au căzdut pre[1] faţă.

5[4]. Şi grăi către Core şi către toată adunarea lui [5] dzicîndu: „Socotit-au şi au cunoscut Dumnedzău pre ceeia ce sîntu ai lui şi pre cei sfinţi i-au apropiat către sine; şi pre ceia ce n-au ales şie nu i-au apropiiat către el.

6. Acesta lucru să faceţi: luaţi voao şie căţii, Core, şi toată adunarea lui,

7. Şi puneţi preste êle foc şi puneţi preste êle tămîie înnaintea Domnului mîine şi va fi omul pre carele va alêge Domnul acesta-i sfîntu. Agiungă-vă voao, fiii lui Levi!"

8. Şi dzise Moisi către Core: „Ascultaţi-mă, fiii lui Levi!

9. Puţin iaste aceasta voaă, căce ne-au împărţit pre noi Dumnedzău dentru adunarea Israil şi vă apropiia pre voi către sine, să slujiţi slujbele cortului mărturiei Domnului[2] şi să dvoriţi înnaintea adunării Domnului să-i slujiţi lui?

10. Şi te apropie pre tine şi pre toţi fraţii tăi, ficiorii Levi. Şi cercaţi a preuţi?

11. Aşa tu şi toată adunarea ta cea adunată către Dumnnedzău. Şi Aaron cine iaste că ce cîrtiţi asupra lui?"

12. Şi trimise Moisi să chême pre Dathan şi Aviron, ficiorii Eliav şi dziseră: „Nu ne vom sui.

13. Au nu-i puţin aceasta, că ce ne-ai suit pre noi la pămîntu ce curâ miêre şi lapte, ca să ne omori pre noi întru pustiiu? Că ce ne stăpîneşti noao?/ Boiarin eşti?

CAP 16

1. Şi grăi Corei, feciorul lui Isahar, feciorul lui Caath, feciorul lui Levii, şi Dathan, şi Aviron, feciorii lui Eliam, şi Avnan, feciorul lui Faleh, feciorul lui Ruvim[1], [2] şi se scularâ înaintea lui Moisei,

2. Şi bărbaţ den feciorii lui Israil, 250, mai marii taberii, alăturaţ sfatului şi oameni vestiţ

3. Se scularâ asupre lui Moisei şi a lui Aaron şi ziseră către dînşii: „Ajungă-vă, că toată strînsura sfinţilor iaste şi într-înşii iaste Domnul. Dară pentru ce vă sculaţ spre strînsura Domnului?"

4. Iar Moisei, deaca auzi, căzu jos

5. Şi zise lui Corei şi tuturor strînsurei lui grăind: „Căutat-au şi au cunoscut Domnul pre carei sînt ai lui şi pre sfinţii carei i-au adus la dînsul.

6. Dară aşa faceţ: luaţ voi înşivă cădêlniţele, tu Corei şi toată adunarea ta

7. Şi puneţ într-însele foc şi băgaţ tămîie înaintea Domnului şi pre cine va alêge, acela va fi sfînt, să ajungă voaoă, feciorii lui Levii!"

8. Şi zise Moisei către Corei: „Ascultaţ pre mine, feciorii lui Levii!

9. Au doară puţin lucru iaste voaoă acesta de v-au usebit pre voi Domnul den strînsura lui Israil şi v-au adus să slujiţ slujbă în cortul mărturiei şi să staţ înaintea strînsurii Domnului şi slugiţ lui?

10. Şi au adus pre tine şi pre toţ fraţii tăi, feciorii lui Levii cu tine. Şi cêreţ aşa a preoţi?

11. Pentr-acêea tu şi toată adunarea ta, carea iaste strînsă, aţ sfătuit asupra lui Dumnezeu. Dară Aaron ce iaste de răpştiţ asupra lui?"

12. Şi trimêse Moisei să chiême pre Dathan şi pre Aviron, feciorii lui Eliav, iar ei răspunseră: „Nu vor mêrge.

13. Au nu iaste puţin şi atîta, că ne-au scos den pămîntul care fierbea cu lapte şi cu miêre, să ne piiarză în pustie? Şi că ce oblăduieşti pre noi, au/ domn[3] eşti?

CAP. 16

Pedeapsa celor ce s-au răzvrătit

1. Core, fiul lui Iţhar, fiul lui Cahat, fiul lui Levi, împreună cu Datan şi Abiron, fiii lui Eliab şi On, fiul lui Felet, din seminţia lui Ruben, s-au răzvrătit împotriva lui Moise,

2. Şi au tras de partea lor două sute cincizeci de bărbaţi, căpetenii ale obştii, oameni fruntaşi de sfat, chemaţi la adunare.

3. Aceştia s-au strîns şi au clevetit împotriva lui Moise şi a lui Aaron şi le-au zis: „Ajunge! E destul! Toţi cei din obşte, fără osebire, sînt sfinţi şi Domnul este pentru ei. Pentru ce vă socotiţi voi mai presus decît adunarea Domnului?"

4. La aceste vorbe, Moise s-a aruncat cu faţa la pămînt

5. Şi a grăit către Core şi către toţi tovarăşii lui. Şi le-a zis: „Mîine o să arate Domnul cine este sfînt şi este al lui ca să-l apropie; pe cine va alege El, pe acela îl va lua lîngă sine.

6. Să faceţi aşa: tu, Core, şi toţi cei cu el, luaţi căţui

7. Şi puneţi tămîie în ele şi aprindeţi-le înaintea Domnului; pe cine va alege Domnul, acela va fi sfînt. Dar acum ajungă-vă! Destul!"

8. Şi a mai adăugat Moise: „Ascultaţi bine, fiii lui Levi!

9. Vi se pare prea puţin că Dumnezeul lui Israel v-a ales pe voi din obşte şi v-a chemat lîngă sine ca să-i slujiţi în sfîntul său lăcaş, aşezîndu-vă înaintea obştii?

10. El a îngăduit să vă apropiaţi de el, tu şi toţi fraţii tăi din neamul lui Levi. Năzuiţi acum şi la preoţie?

11. Tu, Core, şi ceata ce te urmează, v-aţi ridicat împotriva Domnului şi nu a lui Aaron, căci cine este Aaron să cîrtiţi împotriva lui?"

12. Şi a mai trimis Moise după Datan şi Abiron, fiul lui Eliab, dar ei au răspuns: „Nu mergem.

13. N-ajunge că ne-ai scos din ţara unde curgea lapte şi miere şi ne-ai dus aici ca să pierim în pustie? Acum mai vrei să fii şi/ domn peste noi?

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 108, col. I

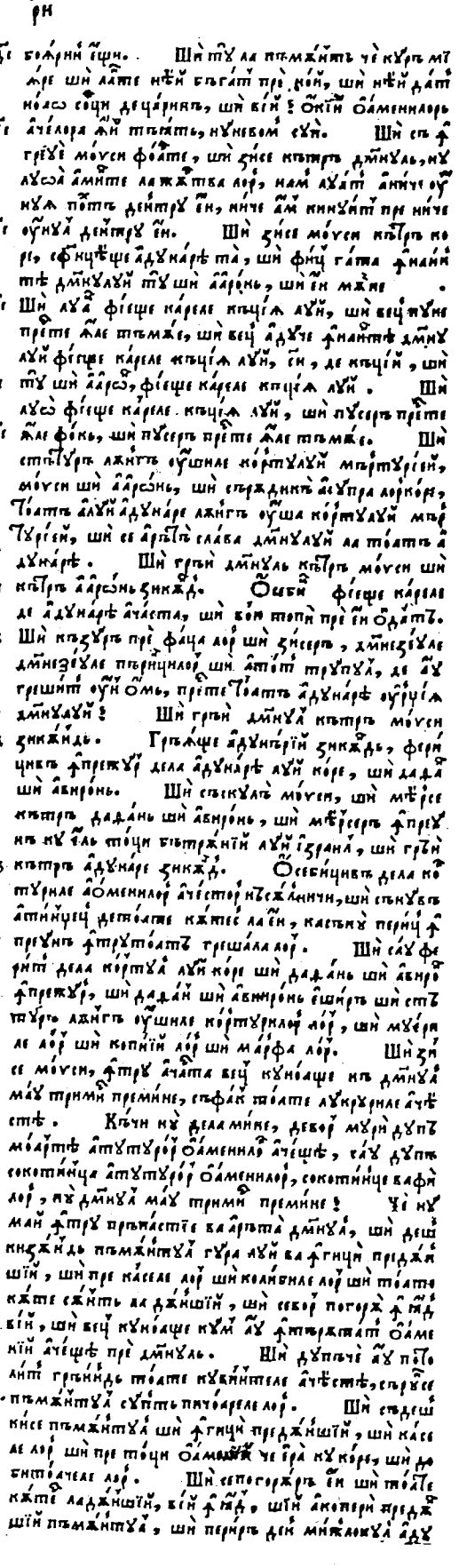

14. Şi tu la pămînt ce cură miére şi lapte ne-ai băgat pre noi şi ne-ai dat noao sorţi de ţarină şi vii? Ochii oamenilor acelora i-ai tăiat. Nu ne vom sui!“

15. Şi să îngreuie Moisi foarte şi zise cătră Domnul: „Nu luoa aminte la jîrtva lor. N-am luat a niceunuia pohtă dentru ei, nice am chinuit pre niceunul dentru ei.“

16. Şi zise Moisi cătră Core: „Sfinţêşte adunarea ta şi fiţ gata înaintea Domnului, tu şi Aaron şi ei, mîine.

17. Şi luaţ fieştecarele căţiia lui şi veţ pune preste êle tămîie; şi veţ aduce înaintea Domnului fieştecarele căţiia lui 250 de căţii, şi tu şi Aaron, fieştecarele căţiia lui.“

18. Şi luo fieştecarele căţiia lui şi puseră preste êle foc şi puseră preste êle tămîie. [19] Şi stătură lîngă uşile cortului mărturiei Moisi şi Aaron.

19. Şi să rîdică asupra lor Core, toată a lui adunare, lîngă uşa cortului mărturiei. Şi se arătă slava Domnului la toată adunarea.

20. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron zicînd:

21. „Osebiţ fieştecarele de adunarea aceasta şi voiu topi pre ei odată.“

22. Şi căzură pre faţa lor şi ziseră: „Dumnezeule, Dumnezeule părinţilor şi a tot trupul, de au greşit un om, preste toată adunarea urgiia Domnului?“

23. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

24. „Grăiêşte adunării zicînd: «Feriţi-vă împrejur de la adunarea lui Core şi Dathan şi Aviron.»“

25. Şi să sculă Moisi şi mêrse cătră Dathan şi Aviron şi mêrseră împreună cu el toţi bătrînii lui Izrail

26[25]. Şi grăi cătră adunare zicînd: [26] „Osebiţi-vă de la corturile oamenilor acestor năsîlnici şi să nu vă atingeţ de toate cîte-s la ei, ca să nu periţ împreună întru toată greşala lor.“

27. Şi s-au ferit de la cortul lui Core şi Dathan şi Aviron împrejur. Şi Dathan şi Aviron ieşiră şi stătură lîngă uşile corturilor lor, şi muierile lor, şi copiii lor, şi marfa lor.

28. Şi zise Moisi: „Întru aceasta veţ cunoaşte că Domnul m-au trimis pre mine să fac toate lucrurile acêstea, [29] căci nu de la mine.

29. De vor muri după moartea a tuturor oamenilor aceştea sau după socotinţa a tuturor oamenilor, socotinţe va fi lor, nu Domnul m-au trimis pre mine.

30. Ce numai întru prăpastie va arăta Domnul şi, deşchizînd pămîntul gura lui, va înghiţi pre dînşii, şi pre casele lor, şi colibile lor, şi toate cîte sînt la dînşii şi se vor pogorî în iad vii, şi veţ cunoaşte cum au întărîtat oamenii aceştea pre Domnul.“

31. Şi după ce au potolit grăind toate cuvintele acêstea, să rupse pămîntul supt picioarele lor

32. Şi să deşchise pămîntul şi înghiţi pre dînşii şi casele lor şi pre toţi oamenii ce era cu Core şi dobitoacele lor.

33. Şi se pogorîră ei şi toate cîte-s la dînşii vii în iad şi-i acoperi pre dînşii pămîntul şi periră den mijlocul adu/nării.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

14. Şi tu la pămîntu ce cură miêre şi lapte ne-ai băgat pre noi şi ne-ai dat noao sorţu de ţarină şi vii? Ochii oamenilor acelora i-ai tăiat. Nu ne vom sui!"

15. Şi să îngreuia la suflet Moisi foarte şi dzise către Domnul: „Nu lua aminte la jirtva lor, cu poftă a niciunuia dentru ei am luat, nice am chinuit pre niciunul dentru ei."

16. Şi dzise Moisi către Core: „Sfinţêşte adunarea ta şi vă gătiţi înnaintea Domnului, tu şi Aaron şi ei, măine.

17. Şi luaţi fieştecarele căţiia lui şi veţi pune preste êle tămîie; şi veţ aduce înnaintea Domnului fieştecarele căţiia lui, 250 de căţii, şi tu şi Aaron careleş cu căţiia lui."

18. Şi luă fieştecarele căţiia lui şi puseră preste êle foc şi puseră preste êle tămîie. [19] Şi stătură lîngă uşea cortului mărturiei Moisi şi Aaron.

19. Şi să răcoşiră asupra lor Core <cu>[2] toată adunarea lui lîngă uşea cortului mărturiei. Şi să arătă mărirea Domnului la toată adunarea.

20. Şi grăi Domnul către Moisi şi <către>[3] Aaron dzicîndu:

21. „Usăbiţi-vă fieştecarele de adunarea aceasta şi-i voi topi pre ei odată."

22. Şi căzură pre faţa lor şi dziseră: „Dumnedzăule, Dumnedzăule a părinţilor şi a tot trupul, de au greşit un om, preste toată adunarea urgiia Domnului?"

23. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

24. „Grăiêşte adunării dzicîndu: «Feriţi-vă împregiur de la adunarea Core şi Dathan şi Aviron.»"

25 Şi să sculă Moisi şi mêrse către Dathan şi <către>[3] Aviron şi mêrseră înpreună cu el toţi bătrînii Israil

26[25]. Şi grăi către adunare dzicîndu: [26] „Usăbiţi-vă de la cortul oamenilor acestor năsîlnici şi să nu vă atingeţi de toate cîte-s la ei, ca să nu periţi întru toată greşeala lor."

27. Şi s-au ferit de la cortul Core, Dathan şi Aviron împregiur. Şi Dathan şi Aviron ieşiră şi sta lîngă uşile corturilor lor, şi muierile lor, şi copiii lor,şi marfa lor.

28. Şi dzise Moisi: „Întru aceasta veţi cunoaşte că Domnul m-au trimis pre mine să fac toate lucrurile acêstea, [29] căce nu de la mine.

29. Să vor muri după moartea a tuturor oamenilor aceştea sau şi după socotinţa a tuturor oamenilor, socotinţa va fi lor, nu Domnul m-au trimis pre mine.

30. Ce numai întru rîpă[4] va arăta Domnul, şi deşchidzîndu pămîntul gura lui, va înghiţi pre înşii, şi pre casele lor, şi colibile lor şi toate cîte sîntu la înşii şi să vor pogorî în iadu vii, şi veţi cunoaşte cum au întărîtat oamenii aceştea pre Domnul."

31. Şi după ce au potolit grăindu toate cuvintele acêstea,să rumpsă pămîntul suptu picioarele lor

32. Şi să deşchise pămîntul şi-i înghiţi pre înşii şi casele lor şi toţi oamenii ce era cu Core şi dobitoacele lor[5].

33. Şi să pogorîră ei şi toate cîte sîntu la înşii vii în iadu şi-i acoperi pre înşii pămîntul şi perîră den mijlocul adu/nării.

Ms. 4389

14. Şi au tu ne-ai[4] dus ţara carea fiêrbe cu lapte şi cu miêre şi ne-ai dat[5] vreo parte de loc de arătură sau de vie? Şi ai[6] scos ochii acelor oameni. Nu vom veni!"

15. Şi se îngreuie Moisei cu mănie foarte şi zise către Domnul: „Nu priimi jărtvele lor, că poftele niciunora dentr-înşii n-am luat, nici am făcut rău niciunuia dentr-înşii."

16. Şi zise Moisei către Corei: „Sfinţêşte adunarea ta şi fiţ gata înaintea Domnului, tu şi Aaron şi aceia, măine.

17. Şi luaţ fieştecare cădêlniţele voastre, 250 de cădêlniţe, şi tu şi Aaron, careş cădêlniţa sa."

18. Şi luară fieştecare cădêlniţa sa şi băgară foc într-însele şi puseră tămîie. Şi deaca făcură aşa, stătură lîngă uşile cortului mărturiei Moisei şi Aaron.

19. Şi se sculară asupra lor Corei şi toată ceata lui înaintea uşii cortului mărturiei şi se arătă slava Domnului a toată adunarea.

20. Şi zise Domnul Către Moisei şi către Aaron grăind:

21. „Daţi-vă în laturi fieştecare de voi dentre această ceată şi-i voiu pîrde deodată."

22. Iar ei căzură pre fêţe-ş şi ziseră: „Dumnezeule, Dumnezeul părinţilor şi a tot trupul, să au greşit un om, au doară va fi pre toţ măniia Domnului?"

23. Şi zise Domnul către Moisei:

24. „Porăncêşte a tot nărodul să se dea în latur<i>, împrejur de la ceata lui Corei şi a lui Dathan şi a lui Aviron."

25. Şi sculîndu-se Moisei, mêrse la Dathan şi la Aviron şi mêrseră cu dînsul toţ bătrînii lui Israil

26. Şi zise către nărod: „Daţi-vă în laturi de la colibile[7] acestor oameni semeţ şi năsilnici şi de nimic de ale lor să nu vă atingeţ, să nu periţ întru toată greşala lor."

27. Şi se dêderă în laturi de la coliba lui Corei şi a lui Dathan şi a lui Aviron. Iar Dathan şi Aviron ieşiră şi stătură înaintea uşii colibilor lor, şi muierile lor, şi copiii lor,şi ce avea avuţie.

28. Şi zise Moisei: „Într-aceasta veţ cunoaşte că m-au trimis Domnul să fac acêste lucruri toate, iar nu le fac de la mine.

29. De vor muri aceşti oameni toţ cu moarte şi de va fi lor socoteală ca socoteala altor oameni a tuturor, de-acii nu mă va fi trimis Domnul.

30. Iar de va arăta Domnul într-un semn nou şi vei dăşchide tu, pămîntule, gura ta şi vei înghiţi şi pre dînşii,şi casele lor,şi corturile lor,şi toate cîte sînt ale lor şi se vor pogorî vii în iad, să se ştie că oamenii aceştea au măniiat pre Domnul."

31. Şi cum tăcu de-a grăi acêste cuvinte, se dăsfăcu pămîntul supt picioarele lor

32. Şi se dăşchise şi înghiţi pre dînşii şi casele lor şi pre toţ oamenii cîţ era cu Corei şi dobitoacele lor[8].

33. Şi se pogorîră şi ei şi tot ce era al lor de vii în iad şi-i acoperi pămîntul şi perîră den tabără./

Versiune modernă

14. Ne-ai dus tu oare să ne dai în stăpînire ţarini şi vii din ţara unde, chipurile, curge lapte şi miere? Arunci doar praf în ochii oamenilor; noi nu mergem!"

15. Şi s-a mîniat Moise foarte şi a rostit către Domnul: „Să nu mai primeşti jertfa lor. Eu nu le-am făcut nici un rău, nici asinul nu i l-am cerut vreodată.".

16. Şi lui Core i-a spus: „Tu şi tovarăşii tăi să vă înfăţişaţi mîine înaintea Domnului şi o să vină şi Aaron.

17. Să-şi ia fiecare cădelniţa şi să pună tămîie într-însa. Şi s-o aducă înaintea Domnului, să fie acolo două sute cincizeci de cădelniţe şi a lui Aaron."

18. Au venit răzvrătiţii fiecare cu cădelniţele lor cu tămîie, le-au aprins şi au stat la uşa Cortului Mărturiei împreună cu Moise şi cu Aaron.

19. Core a tras de partea lui toată obştea care s-a adunat la intrarea Cortului. Şi iată că s-a arătat slava Domnului la toată adunarea.

20. Şi a grăit Domnul către Moise şi către Aaron:

21. „Despărţiţi-vă de obştea aceasta, fiindcă o voi pierde într-o clipită."

22. Iar ei s-au aruncat cu faţa la pămînt şi s-au rugat zicînd: „Doamne, Dumnezeul duhurilor şi a tot trupul, pentru păcatul unuia singur vrei să-ţi reverşi mînia peste întreaga obşte?"

23. Domnul spuse lui Moise:

24. „Porunceşte obştei să se depărteze de sălaşurile lui Core, de ale lui Datan şi de ale lui Abiron."

25. Şi s-a sculat Moise şi s-a dus cu tot sfatul bătrînilor la Datan şi Abiron

26. Şi a spus obştii: „Să vă feriţi de corturile acestor nelegiuiţi, să nu vă atingeţi de nimic din ceea ce este a lor, ca nu cumva să pieriţi şi voi din pricina păcatelor lor."

27. Şi toţi s-au depărtat de sălaşurile lui Core, Datan şi Abiron. Datan şi Abiron ieşiseră din corturi şi stăteau cu femeile, cu fiii şi cu pruncii lor la uşă.

28. Şi Moise a cuvîntat către obşte: „Veţi înţelege acum că Domnul m-a trimis să-i împlinesc poruncile, fiindcă eu nu fac nimic numai din voia mea.

29. Dacă oamenii aceştia vor muri de moarte bună, este un semn că nu Domnul m-a trimis.

30. Dar dacă El va face un lucru nemaipomenit, dacă îi va înghiţi pămîntul pe ei şi avutul lor, şi vor ajunge vii în împărăţia morţii, atunci veţi şti că ei s-au răzvrătit împotriva Domnului."

31. Şi abia a rostit Moise aceste cuvinte că pămîntul s-a despicat

32. Şi i-a înghiţit pe Datan şi pe Abiron cu toate neamurile lor, cu avutul lor şi pe toţi tovarăşii lui Core.

33. S-au prăbuşit cu toţii de vii în împărăţia morţii şi i-a acoperit pământul de nu s-au mai văzut./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 108, col. II

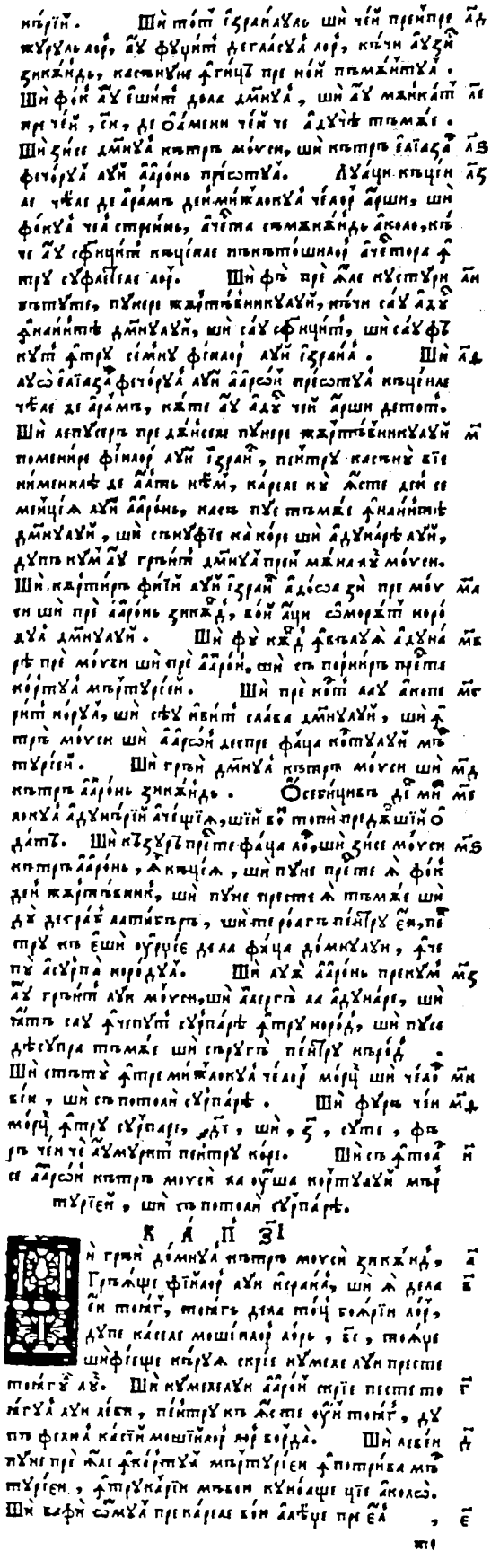

34. Şi tot Izrailul şi cei pren prejurul lor au fugit de glasul lor, căci au zis zicînd: „Ca să nu ne înghiţă pre noi pămîntul."

35. Şi foc au ieşit de la Domnul şi au mîncat pre cei 250 de oameni, cei ce aducea tămîie.

36. Şi zise Domnul cătră Moisi:

37[36]. Şi cătră Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: [37] „Luaţi căţiile cêle de aramă den mijlocul celor arşi şi focul cel strein acesta sămănînd acolo, căce au sfinţit căţiile păcătoşilor acestora întru sufletele lor.

38. Şi fă pre êle custuri bătute, punere jîrtăvnicului, căci s-au adus înaintea Domnului şi s-au sfînţit şi s-au făcut întru semnu fiilor lui Izrail."

39. Şi luo Eliazar, feciorul lui Aaron preotul, căţiile cêle de aramă, cîte au adus cei arşi de tot, [40] şi le puseră pre dînsele punere jîrtăvnicului, pomenire fiilor lui Izrail,

40. Pentru ca să nu vie nimenilea de alt neam, carele nu iaste den semenţia lui Aaron, ca să puie tămîie înaintea Domnului şi să nu fie ca Core şi adunarea lui, după cum au grăit Domnul pren mîna lui Moisi.

41. Şi cîrtiră fiii lui Izrail a doua zi pre Moisi şi pre Aaron, zicînd: „Voi aţi omorît norodul Domnului!"

42. Şi fu cînd învăluia adunarea pre Moisi şi pre Aaron şi să porniră preste cortul mărturiei.

43. Şi pre cort l-au acoperit norul şi se-au ivit slava Domnului. Şi întră Moisi şi Aaron despre faţa cortului mărturiei.

44. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron zicînd:

45. „Osebiţi-vă den mijlocul adunării aceştiia şi-i voiu topi pre dînşii odată." [46] Şi căzură preste faţa lor.

46. Şi zise Moisi cătră Aaron: „Ia căţiia şi pune preste ea foc den jîrtăvnic şi pune preste ea tămîie şi du degrab la tabără; şi te roagă pentru ei, pentru că ieşi urgie de la faţa Domnului, începu a surpa norodul."

47. Şi luă Aaron precum au grăit lui Moisi şi alergă la adunare; şi iată, s-au început surparea întru norod. Şi puse deasupra tămîie şi să rugă pentru nărod.

48. Şi stătu între mijlocul celor morţi şi celor vii şi să potoli surparea.

49. Şi fură cei morţi întru surpare 14 000 şi 7 sute, fără cei ce au murit pentru Core.

50. Şi să întoarse Aaron cătră Moisi la uşa cortului mărturiei şi să potoli surparea.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi ia de la ei toiag, toiag de la toţ boiarii lor, dupe casele moşiilor lor, 12 toiêge, şi fieştecăruia scrie numele lui preste toiagul lui.

3. Şi numele lui Aaron scrie peste toiagul lui Levi, pentru că iaste un toiag; după feliul casii moşiilor lor vor da.

4. Şi le vei pune pre êle în cortul mărturiei, împotriva mărturiei, întru carii mă voiu cunoaşte ţie acoló.

5. Şi va fi omul pre carele voiu alêge pre el,/ toiagul lui va

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

34. Şi tot Israil şi cei pren pregiurul lor au fugit de glasul lor, căce au dzis dzicîndu: „Ca să nu ne înghiţă pre noi pămîntul.“

35. Şi foc au ieşit de la Domnul şi au mîncat pre cei 250 oameni, pre cei ce aducea tămîie.

36. Şi dzise Domnul cătră Moisi:

37[36]. Şi cătră Eliazar, feciorul lui Aaron preutul: [37] „Luaţi căţiile cêle de arame den mijlocul celor arşi şi focul cel striin acesta sămănîndu acoló, căce au sfinţit căţiile păcătoşilor acestora întru sufletile lor.

38. Şi le fă pre êle custure bătute, punere jirtăvnicului, căce s-au adus înnaintea Domnului şi s-au sfinţit şi s-au făcut întru sămnu fiilor Israil.“

39. Şi luă Eliazar, ficiorul lui Aaron, a preutului, căţiile cêle de aramă, cîte au adus cei arşi de tot, [40] şi le puseră pre însă punere jirtăvnicului, páminte fiilor Israil,

40. Pentru ca să nu vie nimirile striin de neam, carele nu iaste den seminţiia lui Aaron, ca să puie tămîie înnaintea Domnului şi nu va fi ca Core şi adunarea lui, după cum au grăit Domnul pren mîna lui Moisi.

41. Şi cîrtiră fiii lui Israil a doao dzi pre Moisi şi pre Aaron dzicîndu: „Voi aţi omorît nărodul Domnului!“

42. Şi fu cîndu să răcoşiia adunarea preste Moisi şi Aaron şi să porniră preste cortul mărturiei.

43. Şi pre cortu l-au acoperit norul şi s-au ivit mărirea Domnului. Şi întră Moisi şi Aaronn despre faţa cortului mărturiei.

44. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi Aaron dzicîndu:

45. „Osăbiţi-vă den mijlocul adunării aceştiia şi-i voi topi pre înşii odată.“ [46] Şi cădură preste faţa lor.

46. Şi dzise Moisi cătră Aaron: „Ia căţiia şi pune preste ea foc den jirtăvnic şi pune preste el tămîie şi du de sîrgu la tabără şi te roagă pentru ei, pentru că ieşi urgie de la faţa Domnului, începu a surpa nărodul.“

47. Şi luă Aaron după cum au grăit lui Moisi şi alergă la adunare; şi amu au fostu început surparea întru nărodu. Şi puse de asupra tămîie şi să rugă pentru nărodu.

48. Şi stătu întru cei morţi şi întru cei vii şi potoli surparea.

49. Şi fură cei morţi dentru surpare 14 000 şi 700, afară den ceia ce au murit pentru Core.

50. Şi să întoarse Aaron cătră Moisi la uşa cortului mărturiei şi potoli surparea.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Grăiêşte fiilor Israil şi ia de la ei toiag, toiag de la toţi boiarii lor, după casele moşiilor, 12 toiêge, şi a fiecăruia nume scrie preste toiagul lui.

3. Şi numele Aaron scrie preste toiagul Levi, pentru că iaste un toiag după fêliul casei moşiei lor vor da.

4. Şi le vei pune pre êle întru cortul mărturiei, împotriva mărturiei, întru carii mă voi cunoaşte ţie acoló.

5. Şi va fi omul pre carele voi alêge pre el,/ toiagul lui va odresli şi voi rădica de la tine

Ms. 4389

34. Iar israil‹i›tênii, cîţ era împrejurul lor, toţ fugiră de vaietele lor, că grăia zicînd: „Să nu ne înghită pămîntul şi pre noi.“

35. Şi ieşi foc de la Domnul şi arse pre cei 250 de bărbaţ, carei duseră tămîie.

36. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

37. „Porăncêşte lui Eliazar, feciorul lui Aaron preotul, să adune căţiile cêle de aramă dentre cei arş, iar focul cel strein îl vărsaţ acoló, că sînt sfinţite.

38. Cădêlniţele acêstea ale acestor păcătoş[9], în sufletele lor se-au sfinţit. Şi să le faceţ[10] puneri la altar, că se-au adus înaintea Domnului şi se-au sfinţit, şi va fi în semn feciorilor lui Israil.“

39. Şi luoă Eliazar, feciorul lui Aaron preotúl, căţiile cêle de aramă, cîte aduseră cei arş, şi le puseră punere pre altar,

40. Ca să-ş aducă aminte feciorii lui Israil şi să nu mai vie nimini de alt neam, care nu va fi den seminţiia lui Aaron, să puie tămîie înaintea Domnului să nu-i fie ca lui Corei şi ca sfêtnici‹l›or[11]lui, cum zise lui Domnul prespre Moisei.

41. Iar a doaoa zi se porniră oamenii toţ asupra lui Moisei şi a lui Aaron zicînd: „Voi aţ ucis nărodul Domnului!“

42. Şi fu cînd se întoarse nărodul asupra lui Moisei şi a lui Aaron şi se porniră spre cortul mărturiei[12].

43. Iar pre cort îl acoperi narul şi se arătă slava Domnului, iar Moisei şi Aaron întrară înaintea cortului mărturiei.

44. Şi zise Domnul cătră Moisei şi cătră Aaron zicînd:

45. „Daţi-vă în laturi den mijlocul aceştii adunări şi o voiu pîrde tot de o dată.“ Ei căzură pre fêţele lor.

46. Şi zise Moisei cătră Aaron: „Ia cădêlniţa şi bagă într-însa foc de la altar şi pune tămîie şi du curînd în strînsură şi te roagă pentru dînşii, că se-au pogorît măniia de la faţa Domnului şi au început a pîrde nărodul.“

47. Şi făcu Aaron cum zise lui Moisei şi alergă în strînsură, că venise periciunea în oameni. Şi puse tămîie şi se rugă pentru nărod.

48. Şi stătu între vii şi între cei morţi şi stătu periciunea[13].

49. Şi fură den cei morţ întru periciune 14 000 şi 700[14], fără de cei ce au murit pentru Corei.

50. Şi se întoarse Aaron cătră Moisei la uşa cortului mărturiei şi se potoli periciunea.

CAP 17

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Grăiêşte feciorilor lui Israil şi ia de la dînşii toiêge; toiêge să iai de la dînşii, de la toţ boiarii lor, după neamurile seminţiei lor, 12 toiêge să iai şi să scrii numele al fieştecui în toiagul lui.

3. Iar numele lui Aaron să-l scrii în toiagul seminţiei lui Levii. Cîte un toiag să fie după seminţiia lor şi după casa rudeniei lor.

4. Şi să le pui în cortul mărturiei, împotriva mărturiei, în care mă voiu arăta ţie acoló.

5. Şi pre care dentr-înşii voiu alêge,/ va odrăsli toiagul lui, şi voiu lua de la tine răpştirea feciorilor

Versiune modernă

34. La strigătele lor cumplite, toţi israeliţii care erau împrejur au luat-o la goană, căci îşi ziceau: „Să nu ne înghită şi pe noi pământul.“

35. A trimis Domnul foc care a mistuit pe toţi cei două sute cincizeci de oameni care se înfăţişaseră cu tămîie la Cort.

36. Şi a zis Domnul lui Moise:

37. „Spune lui Eleazar, fiul lui Aaron preotul, să adune cădelniţele din mijlocul văpăii şi să împrăştie focul departe, căci aceste cădelniţe ale păcătoşilor s-au sfinţit prin moartea lor.

38. Să facă din ele foi pentru acoperământul jertfelnicului. Pentru că oamenii pe care focul i-a mistuit, le-au adus înaintea Domnului, ele s-au sfinţit şi vor rămîne semn de aducere aminte pentru fiii lui Israel.“

39. Şi a strîns Eleazar preotul cădelniţele de aramă aduse de cei mistuiţi de foc şi s-a îngrijit să se facă foi din ele pentru acoperit jertfelnicul,

40. Ca să-şi aducă aminte fiii lui Israel că nimeni din alt neam, dacă nu e din seminţia lui Aaron, să nu se apropie cu tămîiere înaintea Domnului, ca să nu aibă parte de soarta lui Core şi a cetei sale, precum a rostit Domnul prin gura lui Moise.

41. A doua zi însă s-a ridicat toată obştea şi a cîrtit împotriva lui Moise şi a lui Aaron şi au zis: „Voi aţi omorît poporul Domnului!“

42. Şi s-au îndreptat către Cortul Mărturiei, dar iată că norul îl acoperise. Că se pogorîse slava Domnului.

43. Cînd au ajuns şi Moise şi Aaron la Cort,

44. Domnul a grăit cu ei şi a zis:

45. „Îndepărtaţi-vă de mijlocul obştii acesteia, căci într-o clipă am s-o trec prin foc.“ Dar ei au căzut cu faţa la pământ.

46. Şi Moise a zis către Aaron: „Ia-ţi cădelniţa, pune într-însa foc de pe jertfelnic, presară deasupra tămîie şi du-o în grabă în tabără şi roagă-te pentru ispăşirea păcatelor lor, că se apropie mînia Domnului şi urgia începe.“

47. A luat Aaron cădelniţa, cum îi zisese Moise, şi a alergat în mijlocul obştii, dar iată că urgia morţii începuse. A tămîiat el şi s-a rugat pentru popor.

48. Şi stînd el aşa între morţi şi vii, bătaia s-a curmat.

49. Din acea pedeapsă au murit atunci patrusprezece mii şapte sute de suflete, afară de cei morţi din pricina răzvrătirii lui Core.

50. Iar după ce a încetat urgia, s-a întors Aaron la Moise la Cortul Mărturiei.

CAP. 17

Preoţia lui Aaron

1. Şi Domnul grăi către Moise:

2. „Spune fiilor lui Israel să ia douăsprezece toiege de la toate căpeteniile, pentru fiecare seminţie cîte un toiag, şi numele căpeteniei să fie scris pe toiag.

3. Pe toiagul lui Levi să se scrie numele lui Levi ca la fiecare căpetenie.

4. Şi să pui toiegele în Cortul Mărturiei, înaintea chivotului legii unde mă descopăr ţie.

5. Şi va fi aşa că toiagul celui pe care îl voi alege eu/ va înfrunzi. Şi se va potoli ciuda fiilor lui Israel

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza“
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 109, col. I

тоѧгъль лꙋй вазъдрѣсаи, шн вѣи рѣдинѫ дела
тине кътрѣла фиилор лꙋй їсраиль, ѫште ѣи кѫ
5 тѣскꙋ преете вѣи. Шн грѣи моусн фиилор
лꙋй їсраиль, шн дѣдерѣ лꙋй тоцн боарїи лор
тоѧгъ, ла оунъ боарн оунъ тоѧг дꙋпе боарн
дꙋпъ каселе мошилор лор, доаѫ спрѣжече тоѧ
це, шн тоѧгъл лꙋй ааронъ фмѫлоцкꙋ тоѧ
5 гълор лор. Шн пꙋсе моусн тоцнеле фнаи
нтѣ дмнезꙋй фкортꙋль мѣртꙋрїеи.
6 Шн фк адоа зн шн фтрѣ моусн шн ааронъ ф
кортꙋль мѣртꙋрїеи, шн ѫтрѣ зъдрѣсаи тоѧ
гъль лꙋй ааронъ фкаса лꙋй левн, шн скоасе зъ
дрѣсаѣ, шн флорн флорн шн рѣсърн нꙋчи.
7 Шн скоасе моусн тоате тоцнеле дела фаца
дмнезꙋй, кътрѣ тоцн фнїи лꙋй їсраиль, шн
вѣзꙋрѣ, шн лꙋарѣ фїеще каре тоѧгъл лꙋй.
8 Шн зисе дмнезꙋль кътрѣ моусн, пꙋне тоѧгъл
лꙋй ааронъ фнаинтѣ мѣртꙋрїеи лор фтрꙋ со
котинцъ, фсѣмнꙋ фиилор челор не аскꙋлтъторн,
шн съ съ потолѣскъ кътрѣла лор дела мине,
9 шн нꙋ вор мꙋрн. Шн фѣкъ моусн шн аа
ронъ, ѫште ѫ порꙋнчитъ дмнезꙋ лꙋй моусн, а
вѣ шѫ ѫ фѣкꙋтъ. Шн зисерѣ фнїи лꙋй їсраи
кътрѣ моусн зникънд, ѩтъ нѣм топитъ, ѩм
11 перитъ, нѣм потсопитъ. Тоте челе че съ
атинце декортꙋль дмнезꙋй моаре, пънъ фсъ
вършитъ вом мꙋрн.

К А П Ꙋ Н І

18 Н зисе дмнезꙋ кътрѣ ааронъ зникънд,
тѫ шн фечорїи тѣи, шн каса тътжни
тѫ фпреꙋнъ кꙋтине, вѣци лꙋа фче
пѣторнле сфинтелор, шнтѫ шн фечорїи
2 тѣи вѣци лꙋа пъкателе преоцїеи воа
стре. Шн пре фрацїи тѣи фелна лꙋй левн,
нородꙋл тътжнттъ апропїе ажънгъ тине, шн
съ съ адаогъ ажънгъ тине, шн сѫ слꙋжаскъ цїе,
шнтѫ шн фечорїи тѣи фпреꙋнъ кꙋтине денна
3 нтѣ кортꙋлꙋи мѣртꙋрїеи. Шн вор пъзи
пазеле тале, шн пазеле кортꙋлꙋи, фѩрѣ нꙋ
маи кѣтрѣ васеле чѣле сфинте, шн кътрѣ жр
тѣвнкъ нꙋ съ вор апропїа, шн нꙋ вор мꙋрн шн а
4 чещ шн коин. Шн съ вор адаоце кътрѣ ти
не, шн вор пъзи пазеле кортꙋлꙋи мѣртꙋрїеи
дꙋпъ тоате слꙋжбеле кортꙋлꙋи, шн чѣль де
алт нѣм нꙋ съ ва апропїа кътрѣ тине.
5 Шн вѣци пъзи пазеле сфинтелор, шн пазеле жр
тѣвнкꙋлꙋи, шн нꙋ ва манфи пикъ мънїе фтрꙋ
фиїи лꙋй їсраиль. Шнеꙋ амъ лꙋат пре фра
цїи вощри пре левїци дин мижлокꙋл фиилор лꙋ
їсраиль, дарѣ датъ дмнезꙋй, аслꙋжи слꙋжбеле
6 кортꙋлꙋи мѣртꙋрїеи. Шн тѫ шн фиїи тѣи
кꙋтине, вѣци крꙋца преоцїеи воастре, дꙋпъ
тоть кипꙋл жртвнкꙋлꙋи, шн чѣль дин аф
ѣрѣ ѫ аколеремънтꙋлꙋи, ше вѣци слꙋжи слꙋ
беле дарѣ преоцїеи воастре, шн чѣль стрїин де
нѣм чемърїе алътꙋрѣ кꙋ вои, ва мꙋрн.
8 Шн грѣи дмнезꙋль кътрѣ ааронъ, шн ѩтъ еꙋ ѫ
датъ волс пазъ фчептꙋрилор меле, дентрѫ
тоате чѣле сфинцте мїе дела фиїи лꙋй їсраи

odrăsli; şi voiu rădica de la tine cîrteala fiilor lui Israil, cîte ei cîrtescu preste voi."

6. Şi grăi Moisi fiilor lui Israil şi-i dêderă lui toţi boiarii lor toiag, la un boiariu un toiag, dupe boiariu, după casele moşiilor lor, doaăsprăzêce toiêge,şi toiagul lui Aaron în mijlocul toiêgilor lor.

7. Şi puse Moisi toiêgile înaintea Domnului în cortul mărturiei.

8. Şi fu a doo zi şi întră Moisi şi Aaron în cortul mărturiei şi, iată, odrăsli toiagul lui Aaron în casa lui Levi şi scoase odraslă şi înflori flori şi răsări nuci.

9. Şi scoase Moisi toate toiêgile de la faţa Domnului către toţi fiii lui Israil. Şi văzură şi luară fieştecare toiagul lui.

10. Şi zise Domnul către Moisi: „Pune toiagul lui Aaron înaintea mărturiei lor, întru socotinţă, în semnu fiilor celor neascultători şi să să potolească cîrteala lor de la mine şi nu vor muri."

11. Şi făcu Moisi şi Aaron cîte au poruncit Domnul lui Moisi, aşa au făcut.

12. Şi ziseră fiii lui Israil către Moisi zicînd: „Iată, ne-am topit, am perit, ne-am potopit!

13. Tot cela ce să atinge de cortul Domnului moare. Până în săvîrşit vom muri?"

CAP 18

1. Şi zise Domnul către Aaron zicînd: „Tu şi feciorii tăi şi casa tătîni-tău împreună cu tine, veţi lua începăturile sfintelor; şi tu şi feciorii tăi veţi lua păcatele preoţiei voastre.

2. Şi pre fraţii tăi, feliul lui Levi, norodul tătîni-tău, apropie lîngă tine şi să să adaogă lîngă tine şi să slujască ţie, şi tu şi feciorii tăi împreună cu tine, dennaintea cortului mărturiei.

3. Şi vor păzi pazele tale şi pazele cortului, fără numai către vasele cêle sfinte şi către jîrtăvnic nu să vor apropiia şi nu vor muri şi aceştea şi voi.

4. Şi să vor adaoge către tine şi vor păzi pazele cortului mărturiei după toate slujbele cortului. Şi cel de alt neam nu să va apropiia către tine.

5. Şi veţi păzi pazele sfintelor şi pazele jîrtăvnicului şi nu va mai fi încă mănie întru fiii lui Israil.

6. Şi eu am luat pre fraţii voştri, pre leviţi, den mijlocul fiilor lui Israil, dare datâ Domnului a sluji slujbele cortului mărturiei.

7. Şi tu şi fiii tăi cu tine veţi cruţa preoţiia voastră după tot chipul jîrtăvnicului şi cel denlăuntru a acoperemîntului. Şe veţi sluji slujbele dare preoţiei voastre. Şi cel striin de neam ce mêrge alăturea cu voi va muri."

8. Şi grăi Domnul către Aaron: „Şi iată, eu am dat voao paza începăturilor mêle, dentru toate cêle sfinţite mie de la fiii lui Israil,/ ţie am dat acêstea, întru cinste, şi fiilor tăi după tine, de lêge

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

cîrteala fiilor Israil, cîte ei cîrtescu preste voi."

6. Şi grăi Moisi fiilor Israil şi-i dêderă lui toţi boiarii toiag, la un boiarin toiag după boiarin, după casele moşiilor lor, 12 toiêge, şi toiagul lui Aaron întru mijlocul toiêgelor lor.

7. Şi puse Moisi toiêgele înnaintea Domnului întru cortul mărturiei.

8. Şi fu a doao dzi şi întră Moisi şi Aaron întru cortul mărturiei, şi,iată,odrăsli toiagul lui Aaron[1] la casa lui Levi şi scoase odreaslă şi înflori flori şi răsări nuci.

9. Şi scoase Moisi toate toiêgele den faţa Domnului către toţi fiii lui Israil. Şi vădzură şi luară fieştecarele toiagul lui.

10. Şi dzise Domnul către Moisi: „Pune toiagul lui Aaron înnaintea mărturiilor, întru socotinţă, întru semnu fiilor celor neascultători şi să s<ă> potoale cîrteala lor de la mine şi nu vor muri."

11. Şi făcu Moisi şi Aaron cîte au porăncit Domnul lui Moisi, aşa au făcut.

12. Şi dziseră fiii lui Israil către Moisi dzicîndu: „Iată, ne-am topit, am perit, ne-am potopit!

13. Tot cela ce să atinge de cortul Domnului moare. Pănă vom muri de tot?

CAP 18

1. Şi dzise Domnul către Aaron dzicîndu: „Tu, şi ficiorii tăi şi casa tătîne-tău înpreună cu tine, veţi lua începăturile sfintelor; şi tu şi ficiorii tăi veţi lua păcatele preuţiii voastre.

2. Şi <pre>[1] fraţii tăi, fêliul lui Levi, nărodul tătîne-tău, apropie lîngă tine şi să s<ă> lipască lîngă tine şi-ţi poslușască ţie, şi tu şi fiii tăi împreună cu tine, dennaintea cortului mărturiei.

3. Şi vor păzi pazele tale şi pazele cortului făr-numai către vasele cêle svinte şi către jirtăvnic nu să vor apropia şi nu vor muri şi aceştea şi voi.

4. Şi mă voi adaoge către tine şi vor păzi pazele cortului mărturiei după toate slujbele cortului. Şi cel de neam striin nu să va apropiia către tine.

5. Şi veţi păzi pazele sfintelor şi pazele jirtăvnicului şi nu va mai fi încă mănie întru fiii lui Israil.

6. Şi eu am luat pre fraţii voştri, pre leviţi, den mijlocul fiilor Israil, dare dată Domnului a sluji slujbele cortului mărturiei.

7. Şi tu şi fiii tăi după tine veţi cruţa preuţiia voastră după tot chipul a jirtăvnicului şi cel denlontru a acoperemîntului. Şi veţi sluji slujbele dare preuţiei. Şi cel striin ce mêrge a lăturea cu voi va muri."

8. Şi grăi Domnul către Aaron: „Şi iată,eu am dat voao paza începăturilor mêle, dentru toate cêle sfinţite mie, de la fiii lui Israil,/ ţie am dat acêstea

Ms. 4389

lui Israil, care răpştesc ei asupra voastră."

6. Şi grăi Moisei feciorilor lui Israil şi dêderă lui toţ boiarii lor toiêge, un boiar cîte un toiag, boiarinul după seminţiia lui şi după casa neamului său, 12 toiêge, iar toiagul lui Aaron era în mijlocul toiêgelor lor.

7. Şi puse Moisei toiêgele înaintea Domnului în cortul mărturiei.

8. Iar cînd fu dimineaţa întră Moisei şi Aaron în cortul mărturiei şi, iată, toiagul lui Aaron odrăslise[1] în casa lui Levii şi crescu ramură şi înflori floare şi crescu nuci

9. Şi scoase Moisei toate toiegele de la faţa Domnului la toţ feciorii lui Israil. Şi văzură şi-ş luară fieştecare toiagul său.

10. Şi zise Domnul către Moisei: „Pune toiagul lui Aaron înaintea mărturiei, în pază, şi în semn feciorilor celor neascultători şi să se contenească răpştirea lor de la mine şi nu vor muri."

11. Şi făcu Moisei şi Aaron cîte porănci Domnul lui Moisei, aşa făcură.

12. Şi ziseră feciorii lui Israil către Moisei: „Iată, am perit şi ne-am potopit!

13. Oricine se atinge de cortul mărturiei Domnului moare. Dară pînă în sfîrşit tot murind să perim?"

CAP 18

1. Şi grăi Domnul către Aaron zicînd: „Tu, şi feciorii tăi şi cu tine, casa tătîne-tău, să luaţ nedireptăţile sfintelor; iară păcatele preoţiei voastre le vei purta tu şi feciorii tăi.

2. Iară pre fraţii tăi, seminţiia lui Levii, gloata tătîne-tău, să-i aduci la tine şi să stea înaintea ta şi să slujască ţie şi feciorilor tăi, cu tine, înaintea cortului mărturiei.

3. Şi să păzească pazele tale şi pazele cortului, fără numai de vasele cêle sfinte şi de altar să nu se apropie, ca să nu moară şi ei şi voi.

4. Şi să se adaugă către tine şi să păzască pazele cortului mărturiei şi toate pazele cortului. Iar de alt neam să nu se apropie către voi.

5. Şi să păziţ pazele sfintelor şi pazele altariului, de-acii nu va mai fi mănie pre feciorii lui Israil.

6. Eu am luat pre preoţii, fraţii voştri, dentre feciorii lui Israil şi i-am dat voaoă, dar să slujască Domnului slujba cortului mărturiei.

7. Iar tu şi feciorii tăi cu tine să păziţ preoţiia voastră spre tot lucrul altarului şi a celor denlăuntrul acoperemîntului. Şi să slujiţ slujba, că în dare am dat voaoă preoţii voastră. Iar care se va apropiia de alt neam să moară."

8. Şi zise Domnul către Aaron: „Iată eu am dat voaoă paza aducerilor mêle şi toate cîte sînt sfinţite mie de la feciorii lui Israil/ le-am dat ţie

Versiune modernă

care cîrtesc împotriva voastră."

6. Şi a spus Moise acestea fiilor lui Israel şi fiecare căpetenie i-a dat cîte un toiag, adică douăsprezece, după numărul seminţiilor, şi toiagul lui Aaron era printre ele.

7. Şi Moise a pus toiegele în Cortul Mărturiei, înaintea Domnului.

8. A doua zi a intrat Moise şi Aaron în Cortul Mărturiei şi au văzut că toiagul lui Aaron, din casa lui Levi, înmugurise, înflorise şi rodise migdale.

9. Şi a scos Moise toate toiegele şi.le-a arătat fiilor lui Israel. Ei au văzut şi fiecare căpetenie şi-a luat toiagul său.

10. Domnul a poruncit lui Moise: „Pune toiagul lui Aaron înaintea chivotului legii, spre păstrare, ca semn pentru toţi cei ce se răzvrătesc împotriva mea ca să nu fie daţi morţii."

11. Moise a făcut precum îi poruncise Domnul, întocmai a făcut.

12. Şi fiii lui Israel au zis către Moise: „Iată, murim, pierim, ne stingem cu toţii!

13. Tot ce se apropie de Cortul Domnului moare. O să pierim pînă la urmă cu toţii?"

CAP. 18

Despre preoţi şi leviţi

1. Şi a zis Domnul către Aaron: „Tu, fiii tăi şi tot neamul tău cu tine veţi purta povara fărădelegii săvîrşite împotriva sfîntului lăcaş; tu şi fiii tăi împreună cu tine să luaţi asupra voastră greşelile săvîrşite faţă de cinul preoţesc.

2. Adă-ţi aproape de tine pe fraţii tăi, seminţia lui Levi, neamul tatălui tău; ei să-ţi stea în ajutor şi să-ţi slujească ţie şi fiilor tăi în Cortul Mărturiei.

3. Leviţii să păzească rînduiala şi toate cele de trebuinţă ale Cortului, dar de jertfelnic şi de odoarele sfinte să nu se apropie ca să nu moară nici ei nici voi.

4. Ei vor fi alături de tine, avînd grijă pentru toate celea la slujbele din Cortul Mărturiei. Altcineva să nu vă ajute.

5. De veţi lua seama slujind în sfîntul locaş şi la jertfelnic, urgia mea nu va mai cădea asupra fiilor lui Israel.

6. Am ales dintre ei pe leviţi, fraţii voştri, şi vi i-am dat drept danie, dar ei sînt ai mei.

7. Tu şi fiii tăi să îndepliniţi preoţia voastră cu mare cuviinţă la jertfelnic şi la cele ce sînt ascunse după perdea. Să îndepliniţi slujbele darului deosebit, darul preoţiei, numai vouă dat. Şi orice străin ar îndrăzni să se apropie să fie omorît."

8. Şi a mai spus Domnul lui Aaron: „Pentru slujba ta îţi dau pîrga, partea mea din toate cele închinate mie de fiii lui Israel/ ţi-o dăruiesc ţie şi

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 109, col. II

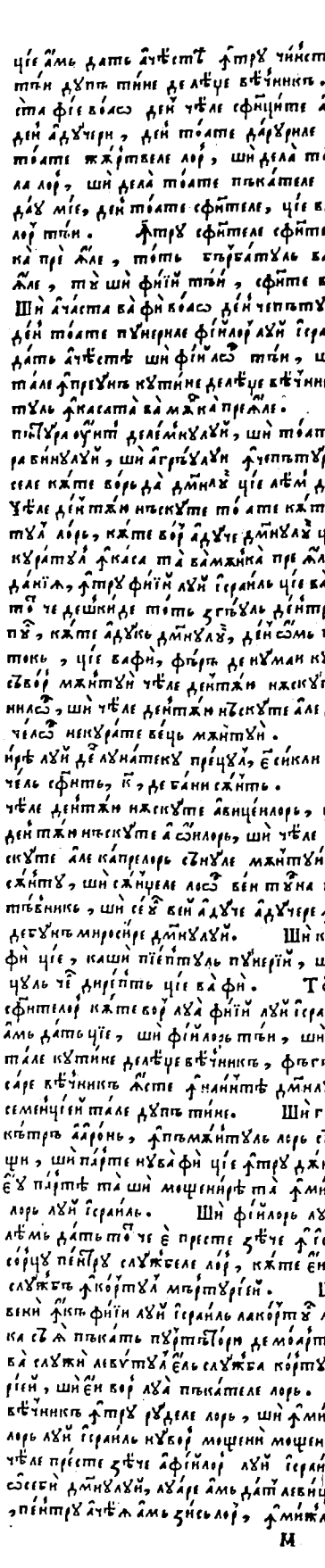

вêcinică.

9. Şi aceasta fie voao den cêle sfînţite ale sfintelor, den aduceri, den toate darurile lor şi de la toate jîrtvele lor şi de la toată greşala lor şi de la toate păcatele lor, cîte-m dau mie den toate sfintele, ţie va fi şi fiilor tăi.

10. Întru sfintele sfintelor veţi mînca pre êle; tot bărbatul va mînca pre êle, tu şi fiii tăi, sfinte vor fi ţie.

11. Şi aceasta va fi voao de-ncepăturile dărilor den toate punerile fiilor lui Israil, ţie am dat acêstea şi fiilor tăi şi fêtelor tale împreună cu tine, de lêge vêcinică. Tot curatul în casa ta va mînca pre êle.

12. Toată începătura untdelemnului şi toată începătura vinului şi a grîului începătura dentr-însele cîte vor da Domnului ţie le-am dat pre êle.

13. Cêle dentîiu născute, toate cîte-s în pămîntul lor, cîte vor aduce Domnului ţie vor fi. Tot curatul în casa ta va mînca pre êle.

14. Toată daniia întru fiii lui Israil ţie va fi.

15. Şi tot ce deşchide tot zgăul dentru tot trupul, cîte aduc Domnului, den om pănă în dobitoc, ţie va fi, fără de numai cu mîntuiri să vor mîntui cêle dentîiu născute ale oamenilor şi cêle dentîiu născute ale dobitoacelor celor necurate veţ mîntui.

16. Şi mîntuirea lui, den lunatecu, preţul 5 sicli, după siclul cel sfînt, 20 de bani sînt.

17. Afară den cêle dentîiu născute a viţeilor şi den cêle dentîiu născute a oilor şi cêle dentîiu născute ale caprelor să nu le mîntuiţ, sfinte sîntu. Şi sîngele lor vei turna preste jîrtăvnic şi seul vei aduce aducere întru miros de bună mirosire Domnului.

18. Şi cărnurile vor fi ţie, ca şi pieptul punerii, şi după braţul cel drept ţie va fi.

19. Toată luarea sfintelor, cîte vor lua fiii lui Israil Domnului, am dat ţie şi fiilor tăi şi fêtelor tale cu tine, de lêge vêcinică, făgăduinţă de sare vêcinică iaste înaintea Domnului, ţie şi semenţiei tale după tine."

20. Şi grăi Domnul către Aaron: „În pămîntul lor să nu moşteneşti şi parte nu va fi ţie întru dînşii, căci eu, partea ta şi moştenirea ta în mijlocul fiilor lui Israil.

21. Şi fiilor lui Levi, iată, le-am dat tot ce e preste zêce în Israil întru sorţu, pentru slujbele lor cîte ei slujăscu slujbă în cortul mărturiei.

22. Şi nu vor mai veni încă fiii lui Israil la cortul mărturiei, ca să ia păcat purtătoriu de moarte.

23. Şi va sluji levitul, el, slujba cortului mărturiei şi ei vor lua păcatele lor, [24] de lêge vêcinică întru rudele lor.

24. Şi în mijlocul fiilor lui Israil nu vor moşteni moştenire, căci cêle preste zêce a fiilor lui Israil, cîte vor osebi Domnului, luare am dat leviţilor în sorţ. Pentru acêea am zis lor: «În mijlocul fiilor/ lui Israil nu vor moşteni sorţul.»"

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

întru cinste şi fiilor tăi după tine, de lêge vêcinică.

9. Şi aceasta fie voao dentru cei sfinţiţi sfinţi den aduceri den toate darurile lor şi de la toate jirtvele lor şi den to<a>tă greşcale[2] lor şi de la toate greşcălele[3] lor, cîte îm dau mie, dentru toate sfintele ţie va fi şi fiilor tăi.

10. Întru sfîntul sfinţilor veţi mînca pre êle, tot bărbatul va mînca pre êle şi tu şi fiii tăi, sfinte vor fi ţie.

11. Şi aceasta va fi voao d-începăturile darurilor lor dentru toate punerile fiilor Israil, ţie am dat acêstea şi fiilor tăi şi fêtelor tale împreună cu tine, de lêge vêcinică. Tot curatul întru casa ta va mînca pre êle.

12. Toată începătura untu de lemnului şi toată începtura vinului şi începătura grîului dentru însă cîte vor da Domnului ţie le-am dat pre însă.

13. Cêle dentăi născute, toate cîte-s întru pămîntul vostru, cîte vor aduce Domnului ţie vor fi. Tot curatul întru casa ta va mînca pre êle.

14. Tot usăbitul[4] întru fiii lui Israil ţie va fi.

15. Şi tot ce deşchide zgăul dentru tot trupul, cîte aduc Domnului, den om păn-în dobitoc, ţie va fi, făr-numai cu mîntuiri să mîntui cêle dentăi născute a oamenilor şi cêle dentăi născute a dobitoacelor celor necurate vei mîntui.

16. Şi mîntuirea lui, den lunatec, preţul 5 sicli, după siclul cel sfîntu, 20 de bani sîntu.

17. Afară den cêle dentăi născute a viţăilor şi den cêle dentăi născute a oilor şi cêle dentăi a caprelor să nu le mîntuieşti, svinte sîntu. Şi sîngele lor vei turna pregiur jirtăvnic şi săul vei aduce aducere întru miros a[5] bunei mirosiri Domnului.

18. Şi cărnurile vor fi ţie,ca şi pieptul punerii,şi după braţul cel dreptu ţie va fi.

19. Toată luarea sfinţilor[5a], cîte vor lua fiii lui Israil Domnului[5b], am dat ţie şi fiilor tăi şi fêtelor tale după tine, de lêge vêcinică, <făgăduinţă>[6] a sării vêcinică iaste înnaintea Domnului, ţie şi săminţiei tale după tine."

20. Şi grăi Domnul cătră Aaron: „Întru locul lor să nu moştneneşti şi parte nu va fi ţie întru înşii, căce eu, partea ta şi moştneniirea ta întru mijlocul fiilor Israil.

21. Şi fiilor Levi, iată, le-am dat tot ce-i preste 10 întru Israil întru sorţu pentru slujbele lor, cîte ei slujescu slujbă întru cortul mărturiei.

22. Şi nu vor mai veni încă fiii lui Israil la cortul mărturiei, ca să ia păcat purtător de moarte.

23. Şi va sluji levitul,el,slujba cortului mărturiei şi ei vor lua păcatele lor, [24] de lêge vêcinică întru rudele lor.

24. Şi întru mijlocul fiilor Israil nu vor moştneni moştnenire, căce cêle preste 10 a fiilor Israil, cîte vor usăbi Domnului, luare am dat leviţilor întru sorţu. Pentru acêea am dzis lor: în mijlocul fiilor/ Israil nu vor moştneni sorţu.»"

Ms. 4389

pentru cinstea şi după tine feciorilor tăi, lêge vêcinică.

9. Şi aceasta să fie voaoă den toate cêle sfinţite ale sfintelor, den toate darurile lor şi den toate jărtvele lor şi den toate ale greşalelor lor şi ale păcatelor lor, şi den cîte dau mie den toate cêle sfinţite, ţie să fie şi feciorilor tăi.

10. În sfînta sfintelor să le mîncaţ. Toată partea bărbătească să le mîncaţ, tu şi feciorii tăi, că sfinţite sînt ţie.

11. Şi aceasta să fie voaoă de-ncepătura dării lor, den toate punerile feciorilor lui Israil ţie am dat şi feciorilor tăi şi fêtelor tale cu tine, lêge vêcinică. Tot care va fi curat în casa ta, să mănînce dentr-însele.

12. Toată începătura[1] undelemnului şi toată începătura vinului şi a grîului,începăturile lor şi tot ce vor da Domnului, ţie le-am dat.

13. Toate cîte sînt dentăi născute în ţara lor şi orice vor aduce Domnului ale tale să fie. Tot cel ce va fi curat în casa ta să le mănînce.

14. Tot cel făgăduit al feciorilor lui Israil al tău să fie.

15. Şi tot care va dăşchide tot pîntecele de tot trupul, cîte se vor aduce Domnului, de la om pănă la dobitoc, al tău să fie, numai să se răscumpere cu răscumpărare feciorii oamenilor şi cel dentăi născut al dobitoacelor celor necurate.

16. Şi răscumpărarea lor, celor de o lună, să le fie preţul 5 sicle, după sicla sfîntului, de 20 de bani.

17. Iară numai cel dentăi născut den viţei şi den oi şi cel născut dentăi den capre să nu se răscumpere, că sînt sfinţit. Şi sîngele lor să-l verş la altar şi seul să-l aduci prinos în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

18. Iar carnea să fie a ta, ca şi pieptul punerii,şi umărul cel dirept să fie al tău.

19. Toată luarea celor sfinte, or<i>cîtă vor usebi feciorii lui Israil Domnului, ţie am dat şi feciorilor tăi şi fêtelor tale, lêge vêcinică, făgăduinţa sării nărodului iaste vêcinică înaintea Domnului, ţie şi seminţiei tale după tine."

20. Şi zise Domnul cătră Aaron: „În faţa lor să nu moştinezi şi partea ta să nu fie între dînşii, că eu sînt partea ta şi lăcuinţa ta întru feciorii lui Israil.

21. Iar feciorilor lui Levii, iată că le-am dat toată zeciuiala întru Israil, întru moştinare pentru slujba lor, cîtă slujbă slujăsc ei în cortul mărturiei.

22. Şi după aceasta mai mult să nu se apropie feciorii lui Israil de cortul mărturiei, să nu ia păcat de moarte,

23. Ce să slujască leviţii sînguri slujba cortului mărturiei şi ei vor lua păcatul lor, în lêge vêcinică, întru seminţiia lor.

24[23]. Şi între feciorii lui Israil să nu moştinêze moştinare, că zeciuiala feciorilor lui Israil or<i>cîtă vor osebi Domnului, parte o am dat leviţilor întru moştinare. Drept acêea am zis lor: «Între feciorii/ lui Israil să nu moştinêze moştinare.»"

Versiune modernă

o las şi fiilor tăi din neam în neam.

9. Iată ce ţi se cuvine ţie din daniile preasfinte: orice dar de pîine ca şi jertfele pentru păcat aduse de fiii lui Israel, în afară de cele ce se dau focului, să-ţi rămînă ţie şi fiilor tăi.

10. Acestea să le mîncaţi în locul sfînt; să mănînce din ele toţi cei de parte bărbătească ai voştri, ele sînt sfinte.

11. Şi să mai fie ale voastre toate darurile ridicate de fiii lui Israel, ale tale şi ale neamului tău pururea. Şi oricine din casa ta, de va fi curat, va putea să mănînce din ele.

12. Şi îţi mai dau pîrga untdelemnului, a strugurilor şi a grîului.

13. Roadele dintîi ale pămîntului, care sînt aduse prinos Domnului, ale tale să fie. Şi oricine din casa ta, de va fi curat, va putea să mănînce din ele.

14. Al vostru să fie tot ce mi s-a sfinţit mie în Israel.

15. Tot ce se naşte mai întîi din tot trupul, fie om, fie necuvîntător, şi se aduce Domnului, să fie al vostru; dar întîiul născut al omului să-l răscumperi ca şi pe acela odrăslit dintr-un dobitoc necurat.

16. Pe copii să-i răscumperi la o lună după naştere şi să plăteşti cinci sicli de argint, după siclu sfînt, adică douăzeci de ghere.

17. Întîiul născut al vacilor, al oilor şi al caprelor nu se răscumpără că sînt jertfele mele sfinţite. Cu sîngele lor să stropeşti jertfelnicul iar grăsimea lor s-o arzi ca jertfă, întru miros de bună mireasmă Domnului.

18. A ta să fie carnea lor, pieptul şi şoldul drept, ce s-au ridicat la altar.

19. Toate darurile din pîrga pe care fiii lui Israel au ridicat-o Domnului ţi le dau ţie şi neamului tău în veci; aceasta este o făgăduinţă tare ca legămîntul sării înaintea Domnului."

20. Şi a mai zis Domnul către Aaron: „Cînd fiii lui Israel vor ajunge în pămîntul lor, tu nu vei avea nici parte, nici moştenire în mijlocul lor, căci eu sînt partea şi moştenirea ta.

21. Iar fiilor lui Levi, pentru slujba pe care o fac la Cortul Mărturiei, le dau zeciuiala luată în Israel.

22. De acum înainte, fiii lui Israel să nu se mai apropie de Cortul Mărturiei, ca să nu cadă în păcat aducător de moarte.

23. Numai leviţii să facă slujbă acolo, ducînd toată răspunderea. Această rînduială e pururea din neam în neam.

24. Aşadar, în mijlocul fiilor lui Israel, leviţii nu vor avea moştenire, pentru că ei primesc zeciuiala din darurile aduse Domnului. De aceea am hotărît ca ei/ să nu aibă parte de pămînt.»"

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 110, col. I

25. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

26. „Şi leviţilor vei grăi şi vei zice către dînşii: «De veţ lua de la fiii lui Israil cea preste zece care v-am dat voao de la ei în sorţu, şi veţ lua voi de la dînsul luarea Domnului preste zece den cel preste zece al lui

27. Şi să vor socoti voao luările voastre ca grîul de la arie şi ca luarea de la teascu.

28. Aşa veţ lua şi voi de la toate luările Domnului, den toate preste zecile voastre cîte veţ lua de la fiii lui Israil şi veţ da dentr-însele luare Domnului, lui Aaron preotul.

29. Den toate dările voastre să luaţ luare Domnului, den toate începăturile cêle sfinţite de la el.»

30. Şi veţ zice către dînşii: «Cînd luaţ începătura de la el, şi să va socoti leviţilor ca roada de la arie, cu luarea de la teascu.

31. Şi veţ mînca pre dînsa în tot locul, voi şi fiii voştri şi casele voastre, căce plata aceasta voao iaste pentru slujbele voastre cêle den cortul mărturiei.

32. Şi nu veţ lua pentru aceasta păcat, că de veţ lua începătura de la el; şi sfintele fiilor lui Israil să nu le spurcaţ, pentru ca să nu muriţ.»“

CAP 19

1. Şi grăi Domnul către Moisi şi Aaron zicînd:

2. „Aceasta e osăbirea legii, cîte au poruncit Domnul zicînd: «Grăiêşte fiilor lui Israil şi să ia către tine juncă roşie curată, carea nu are în ea prihană şi preste carea nu s-au pus preste ea jug.

3. Şi o vei da pre ea către Eleazar preotul şi o vor scoate pre ea afară den tabără, la loc curat, şi o vor junghea pre ea înaintea lui.

4. Şi va lua Eliazar den sîngele ei şi va stropi dennaintea fêţii cortului mărturiei den sîngele ei de şapte ori.

5. Şi o vor arde pre dînsa de tot înaintea lui şi piêlea ei şi cărnurile şi sîngele ei cu baliga ei să vor arde de tot.

6. Şi va lua preotul lemnu de chedru şi isop şi roşu şi vor pune în mijlocul arderii de tot a junicii.

7. Şi va spăla hainele lui preotul şi va spăla trupul lui cu apă; şi după aceasta va întra înlăuntru la tabără şi necurat va fi preotul pănă în sară.

8. Şi cel ce o arde pre dînsa va spăla hainile lui şi va scălda trupul lui cu apă şi necurat va fi pînă în sară.

9. Şi va strînge om curat cenuşa juncii şi o va pune afară den tabără, la loc curat, şi va fi adunării fiii lui Israil întru pază, apă de stropire curăţenie iaste.

10. Şi cel ce adună cenuşa juncii va spăla hainele lui şi necurat va fi pănă în sară. Şi va fi fiilor lui Israil şi celor nemêrnici ce sînt lîngă voi în mijlocul vostru de lêge vêcinică.

11. Cela ce să atinge de cel mort a tot sufletul omului necurat va fi în şapte zile.

12. Acesta să va curăţi în zioa a treia/ şi în zioa a şaptea şi curat

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

25. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

26. „Şi leviţilor vei dzice şi vei grăi către înşii: «Să veţi lua de la fiii lui Israil cea preste 10, care lucru v-am dat voao de la ei întru sorţu, şi veţi lua voi de la însul luare Domnului preste 10 den cel preste 10 a lui

27. Şi să vor socoti voao luările voastre ca grîu de la arie şi ca luoare de la teascu.

28. Aşea veţi lua şi voi de la toate luările Domnului, dentru toate preste zêcele voastre cîte veţi lua de la fiii lui Israil şi veţi da dentru înse luoare Domnului, lui Aaron preutul.

29. Dentru toate dările voastre să luaţi luoare Domnului, dentru toate începăturile cêle svinţite de la el.»

30. Şi vei grăi către înşii: «Cîndu luaţi începătura de la el, şi să va socoti leviţilor ca roade de la arie, ca luoare de la teascu.

31. Şi veţi mînca pre însă în tot locul, voi şi fiii voştri şi casele voastre, căce plată aceasta voao iaste pentru slujbele voastră[7] cêle dentru cortul mărturiei.

32. Şi nu veţi lua pentru însul păcat, fieştece veţi lua începătura de la el; şi sfintele fiilor Israil să nu le spurcaţi, pentru ca să nu muriţi.“»

CAP 19

1. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu şi Aaron:

2. „Aceasta-i usăbirea legii, cîte au porîncit Domnul dzicîndu: «Grăiêşte fiilor Israil şi să ia către tine giuncă roşie curată, carea nu are întru ea prihană şi preste carea nu iaste pus preste ea jug.

3. Şi o vei da pre ea către Eliazar preutul şi o vor scoate pre ea afară den tabără, la loc curat, şi o va giunghea pre ea înnaintea lui.

4. Şi va lua Eliazar den sîngele ei şi va stropi dennaintea fêţei cortului mărturiei den sîngele ei de şapte ori.

5. Şi o vor arde pre însă de tot înnaintea lui, şi piêlea ei şi cărnurile şi sîngele ei cu baliga ei să va arde de tot.

6. Şi va lua preutul lêmne de chedru şi issop şi roşiu şi vor pune în mijlocul arderii de tot a giuncei.

7. Şi va spăla hainele lui preutul şi va spăla trupul lui cu apă; şi după aceasta va întra înlontru la tabără şi necurat va fi preutul păn-în sară.

8. Şi cel ce o arde de tot pre însă va spăla hainele lui şi va scălda trupul lui cu apă şi necurat va fi păn-în sară.

9. Şi va strînge om curat spuza giuncei şi o va pune afară den tabără, la loc curat, şi va fi adunării fiilor Israil la cruţare, apă de stropire curăţeniei iaste.

10. Şi cela ce adună spudza giuncei va spăla hainele lui şi necurat va fi păn-în sară. Şi va fi fiilor Israil şi celor nemêrnici ce sîntu lîngă voi în mijlocul vostru de lêge vêcinică.

11. Cela ce să atinge de la cel mortu a tot sufletul omului necurat va fi în 7 dzile.

12. Acesta să va curăţi înn a treia dzi/ şi dzua a

Ms. 4389

25. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

26. „Să porînceşti leviţilor[2] şi să le zici: «Deaca veţ lua zeciuiala de la feciorii lui Israil, carea o am dat voaoă de la dînşii întru moştinare, să luaţ şi voi dentr-acea zeciuială zeciuială Domnului,

27. Să se socotească voaoă luarea voastră ca grîul de la arie şi ca luarea de la teasc.

28. Aşa să luaţ şi voi den toate usebirile Domnului, den toate zeciuîêlele voastre, oricîte veţ lua de la feciorii lui Israil, şi să daţ dentr-însele lui Aaron preotul usebire Domnului.

29. Den toată luarea voastră să luaţ usebire Domnului den toate începăturile cêle sfinţite de dînsul».

30. Şi să zici către dînşii: «Cînd veţ lua prinos de la dînşii, se vor socoti preoţilor şi le va fi ca grîul den arie şi ca usebirea de la teasc.

31. Şi acêea să o mîncaţ în tot locul, voi şi feciorii voştri şi casele voastre, că aceasta iaste plata voastră pentru slujba voastră carea slujiţ în cortul mărturiei.

31. Şi nu veţ lua pentru dînsele păcat, că veţ osebi grăsimea lor[3] de la dînşii; ce sfintele feciorilor lui Israil să nu le pîngăriţ, ca să nu muriţ»“.

CAP 19

1. Şi grăi Domnul către Moisei şi către Aaron zicînd:

2. „Aceasta iaste usebirea legii, cîte au porăncit Domnul zicînd: «Porăncêşte feciorilor lui Israil să aducă la tine o junice nevinovată, pre care să nu fie fost jug.

3. Şi o să dai lui Eliazar preotul şi să o scoaţă afară de tabără, în loc curat, şi să o junghe înaintea lor.

4. Şi să ia Eliazar den sîngele ei şi să stropească dennaintea cortului mărturiei cu sînge de 7 ori.

5. Şi să o arză înaintea lor, iar carnea ei şi piêlea ei şi sîngele ei depreună cu balega să arză.

6. Şi să ia preotul lemn de chedru şi issop şi roşu răsucit şi să puie între arderea juncii.

7. Şi după acêea să-ş spêle preotul hainele şi să-ş spêle trupul cu apă; de-acii să între în tabără şi să fie preotul necurat pînă seara.

8. Şi ceia ce o vor arde să-ş spêle hainele şi să-ş spêle trupurile cu apă şi necuraţ să fie până seara.

9. Iar cenuşa juncii să o adune un om curat şi să o scoaţă dennafară de tabără, în loc curat, şi să fie taberii feciorilor lui Israil în pază, că apa stropirei curăţire iaste.

10. Şi cela ce va strînge cenuşa juncii să-ş spêle hainele şi să fie necurat până seara. Şi va fi adunării feciorilor lui Israil şi vineticilor carei lăcuiesc între voi de lêge vêcinică.

11. Şi cel ce se va atinge de mort tot sufletul omului necurat va fi 7 zile.

12. Acesta să se curăţească cu această apă în zioa a treia/ şi înzioa a şaptea şi va fi curat, iar de

Versiune modernă

25. A grăit Domnul lui Moise şi i-a zis:

26. „Spune leviţilor cînd vor lua zeciuiala de la fiii lui Israel, pe care eu le-am dat-o ca moştenire, să ia din ea o zecime, partea Domnului,

27. Şi li se va socoti acest dar ca grîul din arie şi ca mustul din teasc.

28. Astfel vor aduce şi ei danie Domnului din zeciuiala luată de la fiii lui Israel şi partea mea o vor da lui Aaron preotul şi urmaşilor săi.

29. Din toate cele dăruite lor şi sfinţite, ce-i mai bun să le dea Domnului,

30. Şi să le mai spui că zeciuiala, partea cea mai bună, se va socoti ca cele primite de la arie sau de la teasc.

31. Şi se vor putea bucura de ea oriunde, ei şi neamul lor, căci aceasta este plata pentru slujba de la Cortul Mărturiei.

32. De vor lua pentru Domnul ce este mai bun, nu vor cădea în păcat şi nu vor întina sfintele prinoase ale fiilor lui Israel, ca să nu piară.“

CAP. 19

Despre curăţire

1. Domnul a grăit către Moise şi Aaron şi a zis:

2. „Iată porunca legii care o dă Domnul să rămînă în veac: «Spuneţi fiilor lui Israel să aducă o juncă roşie, fără meteahnă, care să nu fi fost la jug.

3. Şi să o dea lui Eleazar să o scoată afară din tabără la un loc curat şi să o înjunghie înaintea lui.

4. Să ia din sîngele ei Eleazar preotul şi să stropească de şapte ori partea de dinainte a Cortului Mărturiei.

5. După aceea, în faţa lui, junca să fie arsă de tot, adică şi pielea şi carnea şi sîngele pînă şi măruntaiele ei.

6. Să ia preotul lemn de cedru, isop şi vopsea roşie şi să le arunce în văpaia în care arde junca.

7. Să-şi curăţe preotul hainele şi să se spele pe tot trupul şi să intre în tabără, dar pînă seara va rămîne necurat.

8. De asemenea, cel ce a ars junca să-şi curăţe hainele şi să se spele pe tot trupul, dar pînă seara va rămîne necurat.

9. Un om curat să strîngă cenuşa şi să o ducă undeva în afara taberei, într-un loc nepîngărit, ca să fie păstrată de obştea fiilor lui Israel pentru pregătirea apei curăţitoare, căci junca este o jertfă pentru păcate.

10. Şi cel ce va fi adunat cenuşa juncii să-şi curăţe hainele, dar pînă seara va fi necurat. Acesta este un aşezămînt de lege în veac pentru fiii lui Israel şi pentru străinii din mijlocul lor.

11. Iar cine se va atinge de trupul unui mort va fi necurat şapte zile.

12. Dacă se va spăla cu apă curăţitoare în ziua a treia/ şi a şaptea, se va curăţi.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 110, col. II

шн҃ ѯ҃зн҃сѡа а҃ша҃пт҃ѣ, шн҃ кѵ҃рат҃ь ва҃ф҃н҃, мр҃ть дѣ
нѵ҃сѣвѣ кѵ҃рцѣн҃, ѯ҃зн҃сѡа а҃трѣ҃м шн҃ ѯ҃зн҃сѡа а҃ша
пт҃ѣ нѵ҃ва҃ф҃н҃ кѵ҃рат҃ь. Тр҃ть чѣ҃ла чѣсѣ а҃тн҃ г҃ї
ѹе дѣчѣ҃й мо҃рть дн҃тот҃ сѵ҃флетѵ҃ѣ со҃мѵ҃хѵ҃н҃,
дѣвѣ҃ мѵ҃рн҃, шн҃ нѵ҃сѣвѣ кѵ҃рцѣн҃, ко҃рткѣ҃ дн҃н
ѵ҃хѵ҃н҃ а҃ѵ҃пнгнр҃а҃т҃ сѣвѣ҃ ѕдроби сѵ҃флетѵ҃ѣ а҃чѣ҃ла
дн҃тр҃ѵ҃ їсрн҃л҃ь, кѣчѣ а҃па стропи҃рѣм нѵ҃сѵ҃
стропи҃т҃ прѣсте ѣ҃ль нѣкѵ҃ра҃т҃ а҃ѣсте кѣчн҃ нѣкѵ
рѣцѣ҃м ѵ҃хѵ҃н҃ ѳ҃трѣнѣхѵ҃ль а҃ѣсте. Шн҃ а҃тр҃т҃а҃ ѣ҃ д҃ї
ѵ҃ѣцѣ҃, со҃мь дѣвѣ҃ мѵ҃рн҃ ѳ҃кѣ҃сть, тѣ҃мь чѣ҃ла чѣ
ѳ҃трѣ ѳ҃ѣѵ҃хн҃тр҃ѵ҃ ѳ҃кѣ҃сть шн҃ кѣ҃тѣ сѧ҃нть ѳ҃
кѣ҃сть, нѣкѵ҃ра҃тѣ вор҃ фн҃ ша҃пт҃ѣ зн҃ле. Шн҃ ѣ҃ї
тѣ҃мѣ҃ оѵ҃нѣ҃ѣта҃ дѣшкѣ҃нсь, кѣ҃тѣ нѵ҃сь нѵ҃ѣѣгѣ
тѵ҃рн҃ лѣгѣ҃тѣ прѣсте дж҃нса, нѣкѵ҃ра҃т҃ а҃ѣсте.
Шн҃ тѣ҃мь чѣ҃ла чѣсѣ҃ѣ а҃тн҃ѵ҃це ла҃ф҃ца ко҃пл҃ѵ҃ѕ҃
ѵ҃хн҃, рѣнн҃т҃ а҃ѵ҃ мо҃рть, а҃ѵ҃ со҃сь со҃менѣ҃скѵ҃, а҃ѵ҃
мр҃мж҃нть, ша҃пт҃ѣ зн҃ле нѣкѵ҃ра҃т҃ ва҃ф҃н҃.
Шн҃ во҃р҃ ѵ҃хѣ҃ чѣ҃ѵ҃н҃ нѣкѵ҃ра҃т҃ дн҃н сп҃ѕа чѣ а҃рсть ѯ҃ї
а҃нѵ҃рцѣнтѣ҃м, шн҃ вор҃ тѵ҃рн҃ѣ прѣстѣ҃ѧ а҃пть вѣ҃
ѳ҃тр҃ѵ҃н҃ ва҃сь. Шн҃ ва ѵ҃хѣ҃ і҃сѡпь, шн҃ ѣ҃ мѵ҃ѧ҃ ѱ҃ї
ѳ҃а҃пж҃ со҃мь кѵ҃ра҃т҃, шн҃ ѣ҃ стропн҃ прѣсте ка҃сть
шн҃ прѣсте хѧ҃нне, шн҃ прѣсте сѵ҃флѣте кѧ҃тѣ вор҃
фн҃ а҃кол҃ѣ, шн҃ прѣсте чѣ҃ а҃тѣ҃хѵ҃ дѣсѣ҃ѣ҃ со҃менѣ҃
скѵ҃, а҃ѵ҃ дѣчѣ҃ль рѣнн҃т҃, а҃ѵ҃ дѣчѣ҃ мо҃рть а҃ѵ҃
дѣмр҃мж҃н҃т҃. Шн҃ ва стропн҃ чѣ҃ кѵ҃ра҃т҃ прѣсѣ҃ ѱ҃д҃
чѣ҃ нѣкѵ҃рать ѳ҃ѕн҃сѡа а҃трѣ҃м, шн҃ ѳ҃ѕн҃сѡа а҃ша
пт҃ѣ, шн҃ сѣвѣ҃ кѵ҃рцѣн҃ ѳ҃ѕн҃сѡа а҃ша҃пт҃ѣ, шн҃
ва спѣла҃ ха҃ннелѣ ѵ҃хн҃, шн҃ ва скѣ҃ѣда҃ тр҃ѵ҃пѵ҃лѵ
ѵ҃хн҃ кѵ҃ а҃пть, шн҃ нѣкѵ҃ра҃т҃ ва҃ф҃н҃ пѧ҃нть ѳ҃сѧ҃рь.
Шн҃ со҃мь ка҃релѣ сѣвѣ҃ пѧ҃нгтр҃н҃, шн҃ нѵ҃сѣвѣ҃ кѵ҃ к҃
рцѣн҃ ва пер҃н сѵ҃флетѵ҃ѣ а҃чѣ҃ла дн҃ мн҃ѕлоѵ҃ль а҃
дѵ҃хнр҃їн, кѣчн҃ сф҃нтѣле дм҃нѵ҃н҃ а҃ѵ҃ пѧ҃гтр҃н҃т҃,
кѵ҃ а҃пть дѣстропи҃рѣ нѵ҃сѣѵ҃ ѓропи҃т҃ предж҃нсѣль не
кѵ҃ра҃т҃ а҃ѣсте. Шн҃ ва ф҃н҃ вѣ҃со дѣлѣ҃це вѣ҃ѵ҃ к҃а
нкѣ, шн҃ чѣ҃ѵ҃ чѣ сѣ стропѣ҃ще а҃пть дѣстропи҃рѣ,
ва спѣла҃ ха҃ннелѣ ѵ҃хн҃, шн҃ чѣ҃ла чѣсть а҃тн҃ѵ҃це
дѣ а҃па стропи҃рїн нѣкѵ҃ра҃ть ва ф҃н пѧ҃нть ѳ҃сѧ҃рь,
Шн҃ дѣтот҃ чѣ сѣвѣ҃ а҃тн҃ѵ҃це дѣ҃ѣль чѣ҃ нѣкѵ҃ра҃т҃, к҃в
нѣкѵ҃ра҃т҃ ва ф҃н҃, шн҃ сѵ҃флетѵ҃ѣ чѣсѣ҃ а҃тн҃ѵ҃це, нѣкѵ
ра҃ть ва ф҃н пѧ҃нть ѳ҃сѧ҃рь.

К҃А҃ П҃ К҃

Ѵ҃ вен҃ирь фн҃їн ѵ҃хн҃ їсрн҃л҃ь тѣ҃мть а҃дѵ҃ а҃
нар҃ѣ, лапѵ҃стѣ҃ль ѵ҃хн҃ сн҃нь, ѳ҃ѵ҃хѵ҃ дн҃
тѧ҃н, шн҃ рѣ҃масе нѣ҃родѵ҃ѣ лакадѣ҃сь, шн҃
мѵ҃рн҃ а҃кол҃ѣ мрн҃ѣ҃мь, шн҃ сѣ ѳ҃гропѣ а҃
кол҃ѣ. Шн҃ нѵ҃ ѣ҃ра а҃пть ла а҃дѵ҃на҃ѣ, шн҃ в҃
сѣа҃дѵ҃на҃т҃ прѣсте мо҃ѵсн шн҃ а҃а҃рон҃ь. Шн҃ сѵ҃ г҃
дѵ҃ѧ нѣ҃родѵ҃ѣ премо҃ѵсѣй зн҃кн҃дь, мака҃рѣ сѣ
ф҃н҃м перн҃т҃ ѳ҃перн҃рѣ фрѣцилор҃ нѣ҃шрн ѳ҃нан҃нтѣ
дм҃нѵ҃хѵ҃н҃. Шн҃ пѣ҃нтр҃ѵ҃ кѣчѣ а҃ць сѵ҃нть а҃дѵ҃ д҃
на҃рѣ дм҃нѵ҃хѵ҃н҃ лапѵ҃стн҃ѧ а҃ѵ҃ѣста҃ кѧ сѣне со҃мо
рѣць пренѡ҃н шн҃ дѡбнтоа҃чнле нѡаст҃ре. Шн҃ е҃
пѣ҃нтр҃ѵ҃ кѣчѣ а҃ѵ҃ѣста҃, нѣ҃ць сѵ҃нть пренѡ҃н дѣла
ѣ҃гѵ҃пет҃ь, на҃сѣ вен҃нм҃ ла҃ѡ҃кѵ҃ль а҃ѵ҃ѣсть рѣ҃ѵ҃, ѧ҃кь
ка҃релѣ нѵ҃сѣ҃ сѧ҃мѣнѣ҃, нѣчн҃ ѕмоки҃нѧ, нѣчн҃ кѣ҃н҃,
нѣчн҃ ро҃ѣ҃н҃, нѣчн҃ а҃пть ѧ҃сте дѣ҃ѣѣ҃ть. Шн҃ ѕ҃
вен҃н мо҃ѵсн шн҃ а҃а҃рон҃ь дѣ҃ла фа҃ца а҃дѵ҃нѣ҃рїн ла
оѵ҃ша ко҃рѵ҃хѵ҃н҃ мѣ҃рѵ҃рїѧ шн҃ кѣ҃ѕѵ҃рѣ прѣ҃с҃ѣ
фа҃цѣ, шн҃ сѣнѣ҃н҃ сла҃ва дм҃нѵ҃хѵ҃н҃, кѣтрѣ ѳ҃
ѳ҃ж

va fi, iară de nu să va curăți în zioa a treia și în zioa a șaptea, nu va fi curat.

13. Tot cela ce să atinge de cel mort den tot sufletul omului de va muri și nu să va curăți cortul Domnului au pîngărit; să va zdrobi sufletul acela dentru Israil, căce apa stropirei nu s-au stropit preste el, necurat iaste, căci necurăţiia lui într-însul iaste.

14. Și aceasta e lêgea, om de va muri în casă: tot cela ce întră înlăuntru în casă și cîte sînt în casă necurate vor fi șapte zile.

15. Și toată unealta deșchisă, cîte nu-s cu legături legate preste dînsa, necurat iaste.

16. Și tot cela ce să va atinge la fața copilului rănit, au mort, au os omenescu, au mormînt șapte zile necurat va fi.

17. Și vor lua celui necurat den spuza cea arsă a curăţeniei și vor turna preste ea apă vie într-un vas.

18. Și va lua isop și va muia în apă om curat; și va stropi preste casă și preste haine și preste suflete, cîte vor fi acoló, și preste cel atinsu de osul omenescu, au de cel rănit, au de cel mort, au de mormînt.

19. Și va stropi cel curat preste cel necurat în zioa a treia și în zioa a șaptea și să va curăți în zioa a șaptea. Și va spăla hainele lui și va scălda trupul lui cu apă și necurat va fi pînă în sară.

20. Și om carele să va pîngări și nu să va curăți va peri sufletul acela den mijlocul adunării, căci sfintele Domnului au pîngărit, cu apă de stropire nu se-au stropit pre dînsul, necurat iaste.

21. Și va fi voao de lêge vêcinică. Și cel ce să stropêște apă de stropire va spăla hainele lui și cela ce să atinge de apa stropirii necurat va fi pînă în sară.

22. Și de tot ce să va atinge de el, cel necurat, necurat va fi și sufletul ce să atinge necurat va fi pînă în seară."

CAP 20

1. Și veniră fiii lui Israil, toată adunarea,la pustiiul lui Sin, în luna dentîi, și rămase nărodul la Cadis. Și muri acoló Mariam și să îngropă acoló.

2. Și nu era apă la adunare. Și să adunară preste Moisi și Aaron.

3. Și suduia nărodul pre Moisi zicînd: „Macară să fim perit în perirea fraților noștri înaintea Domnului!

4. Și pentru că ce aț suit adunarea Domnului la pustiia aceasta ca să ne omorîț pre noi și dobitoacile noastre?

5. Și pentru că ce aceasta ne-aț suit pre noi de la Eghipet ca să venim la locul acest rău, loc carele nu să samănă nici zmochini, nici vii, nici rodii, nici apă iaste de băut?"

6. Și veni Moisi și Aaron de la fața adunării la ușa cortului mărturiei și căzură preste față și să ivi slava Domnului cătră/ dînșii.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

şeaptea curat va fi, iar de nu să va curăţi în dzua a treia şi în dzua a şeaptea, necurat va fi.

13. Tot cela ce să atinge de cel mortu dentru tot sufletul omului de va muri şi nu să va curăţi cortul domnului au pîngărit; să va surpa sufletul acela dentru Israil, căce apă de uncropire nu s-au încropit preste el, necurat iaste[1], căce necurăţiia lui întru însul iaste.

14. Şi aceasta-i lêgea, om de va muri în casă: tot cela ce întră în casă şi cîte sîntu în casă necurate vor fi 7 dzile.

15. Şi toată unealta[2] deşchisă [şi cîte sîntu în casă][3], cîte nu-s cu legătură legate preste însă, necurat iaste.

16. Şi tot cela ce să va atinge la faţa copilului rănit, au mortu, au os omenescu, au mormîntu şapte dzile necurat va fi.

17. Şi vor lua celui necurat den spudza cea arsă a curăţeniei şi vor turna preste ea apă vie într-un vas.

18. Şi va lua isop şi va muia într-apă om curat;şi va stropi preste casă şi preste haine şi preste suflete, cîte vor fi acoló, şi pre cel atinsu de osul omenescu, au de cel rănit, au de cel mortu, au de mormîntu.

19. Şi va stropi cel curat preste cel necurat în dzua a treia şi în dzua a şeaptea şi să va curăţi în dzua şcaptea. Şi va spăla hainele lui şi va scălda trupul lui cu apă şi necurat va fi păn-în sară.

20. Şi om carele să va pîngări şi nu să va curăţi va peri sufletul acela den mijlocul adunării, căce sfintele Domnului au pîngărit, căce apă de curăţenie nu s-au încropit preste însul, necurat iaste.

21. Şi va fi voao de lêge vêcinică. Şi cel ce stropêşte apă de stropire va spăla hainele lui şi cela ce să atinge de apa curăţeniei va spăla hainele lui şi cel ce să atinge de apa uncropirei necurat va fi pîn-în sară.

22. Şi de tot cer să va atinge necuratul necurat va fi şi sufletul ce să atinge necurat va fi păn-în sară.»"

CAP 20

1. Şi veniră fiii lui Israil şi toată adunarea la pustiiul Sin[1], întru luna dentăi, şi mase nărodul la Cadis. Şi muri acoló Mariam şi să îngropă acoló.

2. Şi nu era apă la adunare şi se adunară preste Moisi şi preste Aaron.

3. Şi suduia nărodul pre Moisi dzicîndu: „De folos[2] să him perit întru perirea fraţilor noştri înnaintea Domnului!

4. Şi pentru că ce aţi suit adunarea Domnului [şi pentru că ce aţi suit adunarea Domnului] la acestu pustiiu ca să ne omorîţi pre noi şi fiii noştri?

5. Şi pentru că ce aceasta ne aţi suit pre noi de la Eghiptu ca să venim la locul acestu rău, loc care nu să samănă, nice-s smochini, nice vii, nice rudii, nice apă iaste lor de băut?'

6. Şi veni Moisi şi Aaron den faţa adunării, la uşa cortului mărturiei şi căzură şi să ivi mărirea Domnului cătră/ înşii.

Ms. 4389

nu se va curăţi cu dînsa în zioa a treia şi în zioa a şaptea, necurat va fi.

13. Tot den tot sufletul omului carele se va atinge de mort şi de va muri şi nu se va curăţi acesta au pîngărit cortul Domnului şi va peri sufletul acela din Israil, că apa stropirei nu se-au stropit pre dînsul, necurat iaste. Că şi mai apoi necurăţiia lui iaste pre dînsul.

14. Aceasta iaste lêgea omului care va muri în cort: tot cel ce va întra în cort şi ce iaste în cort, necurat să fie 7 zile.

15. Şi tot vasul neacoperit, care n-are pre dînsul acoperemînt, necurat iaste.

16. Cela ce se va atinge de faţa omului mort den cîmp, sau vărsat[1], sau de oase de om, sau de mormînt 7 zile va fi necurat.

17. Şi să ia den cenuşa arderii şi a curăţirii spre cel necurat şi să puie preste dînsa apă vie într-un vas.

18. Şi să ia isop şi să-l moaie în apă un om curat; şi să stropească cortul şi vasele şi sufletele care sînt acoleá şi pre cel ce se-au atins de os de om sau de vărsat sau de mort sau de mormînt.

19. Să stropească cel curat pre cel necurat a treia zi şi a şaptea zi, şi a şaptea zi se va curăţi. Şi să-ş spêle hainele şi să-ş spêle trupul cu apă şi să fie necurat pănă seara.

20. Iar omul carele se va pîngări şi nu se va curăţi peri-va sufletul acela dentre adunare, că sfinţirea Domnului au spurcat şi căce nu se-au stropit pre dînsul apa stropirei, necurat iaste.

21. Şi să fie voaoă aceasta lêge vêcinică. Şi cel ce va stropi cu apa curăţirei, să-ş spêle hainele. Tot cel ce se va atinge de apa stropirei necurat va fi pănă seara.

22. Şi ori de ce se va atinge cel necurat, şi acela să fie necurat, şi sufletul cel ce se va atinge necurat va fi pănă seara."

CAP 20

1. Şi veni toată adunarea feciorilor lui Israil în pustiia Sinului, în luna dentăi, şi mêrse nărodul la Caddis. Şi acoló muri Maria şi o îngropară în locul acela[1].

2. Şi nu avea nărodul apă şi se strînseră asupra lui Moisei şi a lui Aaron.

3. Şi dosădiia oamenii spre Moisei şi spre Aaron zicînd: „Mai bine ară fi fost noaoă să fim murit întru periciunea fraţilor noştri înaintea Domnului!

4. Că ce aţ băgat strînsura Domnului într-această pustie, să pîrdeţ pre noi şi dobitoacele noastre?

5. Că ce[2] ne-aţ scos den Eghipet şi ne-aţ adus într-acest loc rău, în locul care nu iaste de sămănătură, nice de zmochini, nice de vii, nice de rodii, nice apă nu iaste să bem?'

6. Şi mêrse Moisei şi Aaron dennaintea nărodului, înaintea uşii cortului mărturiei, şi căzură cu fêţele în jos, iar slava Domnului se arătă spre/ dînşii.

Versiune modernă

13. Cine se atinge de vreun leş şi nu se va curăţi va întina şi lăcaşul Domnului; să fie stîrpit din israel, fiindcă este necurat; necurăţia rămîne într-însul, fiindcă apele curăţitoare nu l-au stropit.

14. Iată legea: Oricine se va afla sau va intra într-un cort unde este un mort va fi necurat şapte zile.

15. Necurat este şi orice vas descoperit, fără capac şi nelegat la gură.

16. Cine se va atinge de un om ucis de sabie pe cîmp, de un mort sau de oase de om şau de vreun mormînt necurat va fi şapte zile.

17. Cel necurat să ia din cenuşa jertfii pentru curăţire şi să toarne peste ea într-un vas apă de izvor neîncepută.

18. Pe urmă, un om curat să ia isop, să-l înmoaie în apa din vas şi să stropească cu ea cortul şi toate lucrurile din el şi pe cei ce sînt acolo, mai ales pe cel ce s-a atins de os de om sau de vreun stîrv sau de vreun mormînt.

19. Cel necurat să fie stropit în ziua a treia şi în ziua a şaptea cînd va fi curăţit. Să-şi curăţe hainele, să se scalde şi în ziua a şaptea, la căderea serii, va fi cu totul şi totul curat.

20. Iar dacă un necurat nu se va curăţi după rînduiala arătată, se va stîrpi din obşte, căci a spurcat lăcaşul Domnului. El este spurcat, căci apa curăţitoare nu l-a atins.

21. Aceasta va fi lege veşnică pentru voi. Cel ce a stropit cu apă curăţitoare să-şi spele hainele; oricine s-a atins de apă curăţitoare necurat va fi pînă seara.

22. Şi spurcat va fi tot lucrul de care se va atinge omul necurat, ca şi cel ce se atinge de acel lucru necurat va fi pînă seara."

CAP. 20

Apa din piatră. Moartea lui Aaron.

1. În luna întîia a ajuns obştea fiilor lui Israel în pustiul Sin şi a poposit la Cadeş. Acolo a murit Mariam şi a fost îngropată.

2. Şi s-a răzvrătit obştea împotriva lui Moise şi a lui Aaron pentru că le lipsea apa.

3. Şi cîrteau împotriva lui Moise zicînd: „Vai, de am fi pierit şi noi cînd au pierit fraţii noştri în faţa Domnului!

4. La ce ne-aţi adus în pustiul acesta ca să murim şi noi, obştea Domnului, şi dobitoacele noastre?

5. De ce ne-aţi scos din Egipt şi ne-aţi adus în acest loc blestemat, unde nu poţi semăna şi nu cresc smochinii, nu e vie, nici rodii, nici măcar o gură de apă?'

6. Atunci Moise şi Aaron i-au lăsat pe ei şi s-au dus la uşa Cortului Mărturiei şi s-au aruncat la pămînt şi, iată, slava Domnului li s-a arătat./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 111, col. I

ξ΄ дѫ҃кшїн. Шн грѣи дмнлѣ кътрѣ мѡисн
н зникѫдѣ. Ѧ тоѥгѫлъ тѫ҃ шн ѧдѫнѫ
ѧдѫнарѣ тѫ҃ шн ѧарѡнѣ фратетъ҃ , шн грѣи
кътрѣ пїатрѣ фнанѣтѣ аѡ҃ , шн ва дѧ
апеле ѣн , шн вѣцѣ скѡате ѡрѣ апѫ дѣн пїа
трѣ , шн вѣцѣ ѧдѫпа ѧдѫнарѣ шн доѕитѡачеле
ѧ ѡрѣ. Шн ѧѕѡ мѡисн тоѥгѫлъ дѣн наи
тѣ дмнѫхн , дѫпѣ кѫмъ ѧ҃ порѫчнтъ дмнлъ.
ї Шн ѧдѫнѣ мѡисн шнѧарѡнѣ ѧдѫнарѣ дѣн наитѣ
пїетрїн , шн зисе кътрѣ ѣн , ѧскѫлтацнмъ
тѣн неѧскѫлтѣторн , ѧ҃ дѣнпїатра ѧвѧста вѡн
ѧѣ скѡате вѡасѡ апѣ. Шн рѣдникѫдѣ мѡисн
мѫна ѧхн , ѧ҃ ловнтъ пїатра кѫтоѥгѫлъ де
доѡ ѻрн ,шн ѣшн апѣ мѫлтѣ,шн евѫ ѧдѫнарѣ
ѕѣ шн доѕитѡачеле ѡрѣ. Шн зисе дмнлъ кѣ
трѣ мѡисн шн ѧарѡнѣ , кѣчн нѫ҃ц крезѫтъ
евмѣ сфнцнцѣ фнанѣтѣ фнлоу҃ ахн їсранлъ ,
пентрѫ ѧтѣѫ нѫвецѣ евгѧ вон ѧдѫнарѣ ѧвѧста,
ѕѳ фпъмѫнтѫлъ каре ѫмѣ дѧтъ ѡрѣ. Ѧ҃чѧ
ета ѐ апа прнчїн , кѣчн сѣ҃ сѫдѫнтъ фнн ахъ
їсранлъ фнанѣтѣ дмнахн , шн сѣ҃ сфнцн фтрѣ ѣн.
ѕѵ Шн тримисе мѡисн сѡлн дѣлакаднсь кътрѣ ф
пъратѫ҃ ѐ домь зникѫдѫ ѧѵѣстѣ зичѣ фраѣлеле тѣ҃
їсранлъ , тѫ҃ цїн тоатъ сѡстенѣла чаѵ ѧфлаѧт
ѕѳ прѣ нѡи. Шн погорѫрѣ пърнцїн нощрн ла ѐ
гѵптетъ, шн немернчнѫ҃ ла ѐгѵптѣ зилеле мѫ҃
те, шн нѣ҃ кинѫнтъ прѣ нѡи ѐгѵптѣнїн шн прѣ
ѕѵ пърнцїн нощрн. Шн ѧ҃м сѳригаѧ҃ кътрѣ дѡ
мнѫ҃, шн аѵ ѧхзнтъ дмнѫ҃ глаасѫ҃ нострѫ, шн
тримнцѫндь ѳцерѫ҃ нѣ҃ сѡѡ҃ прѣ нои дела ѐгѵ
петъ, шн ѧкѫ҃м сѫнтемъ ѳкадне четѧтѣ дѣнпа
ѕї тѣ҃ хѡтарѣлоу҃ тале. Сѣ҃ трѣчем҃ прѣн пъмѫ
тѫ҃тъ҃, нѫвом҃ трѣче прѣн царине нѣче прѣнѣ
ѣїн, нѣче вом҃ вѣ҃ апѣ дѣн фжнтжна тѣ, прѣ ка
ле ѳпърътѣѣкѣ вом҃ мѣрце, нѫнеком҃ ѧвѧте ѳ
днрѣпта нѣче ѳстѫнга, пѣнъ вом҃ трѣче хота
ѕ҃ рѣле тале. Шн зисе кътрѣ ѐлъ ѐдом҃, нѫвѣ҃
трѣче прѣн мине, кѣрѣ дѣнѫ кѫрѣѕѡн вон ѐшн
ѕѳ ѳтнмпннарѣ та. Шн зисерѣ ахн фнїнлахн
їсранлъ, прѣ ажнгѣ мѫ҃нте ком҃ трѣче, кѣрѣ дѣко
вѣ҃ дѣн апа та ѐ҃ шн доѕитѡачеле мѣле, дацком҃
прецѫ҃ цїе, че ахкрѫ҃ немнкѣ ѫсте, прежнгѣ
к мѫ҃нте вом҃ трѣче. Шн ѐлъ зисе, нѫвем҃ трѣ
че прѣн мине, шн ѐшн ахн ѳтнмпннаре ѐдом҃, кѫ
кѧ глоатъ грѣ, шн кѫ҃ мжнгѣтаре. Шн нѫкрѫ
ѐдом҃ съ дѣ ахн їсранлъ съ трѣкѣ прѣн хотарѣ
лехн, шн съ ѧѣѣтѫ҃ їсранлъ дела джнсѫ҃ .
кѧ Шн съ рѣдникарѣ дела кадѣсь, шн мѣрсерѣ ѳфнїн
ахн їсранлъ тоатъ ѧдѫнарѣ ла сѡрь мѫ҃нтеле .
кѕ Шн зисе дмнѫ҃ кѣтрѣ мѡисн шн ѧарѡнѣ, ѳмѫ҃
теле сѡрь прѣ хотарѣле пъмѫ҃нтѫлахн ѐдомь зи
кѣ кѫ҃нць. Съѣтъ ѧдѫсѡтъ ѧарѡнѣ кътрѣ норѡ
дѫ҃лахн, кѣчн нѫвецн ѳтрѫ ѳпъмѫ҃нтѫ҃ каре
ле ѫм҃ дѫ҃т фнлоу҃ ахн їсранлъ ѳчнѣѣре, пентрѫ
кѣ҃ѵе мацн ѳтърѫтѫ҃т прѣ мѣне ла апа прнчїн .
кѣ Ѧ прѣ ѧарѡнѣ фрателе тѫ҃, шн прѣ ѐлнѫзаѓ фе
чѡрѫ҃ лахн, шн сѣ҃ прѣ ѣн ла сѡрь мѫ҃нтеле, ѳна
кѕ нѣтъ ѧтѡатъ ѧдѫнарѣ . Шн дезбракѣ прѣ
ѧарѡнѣ дѣн ѳрѣкѕмнѣтѣ лахн, шн ѳбракѣ прѣ ѐлна

7. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

8. „Ia toiagul tău şi adună adunarea, tu şi Aaron, frate-tău, şi grăiţ către piatră înaintea lor şi va da apele ei. Şi veţ scoate lor apă den piatră şi veţ adăpa adunarea şi dobitoacele lor.“

9. Şi luo Moisi toiagul dennaintea Domnului, după cum au poruncit Domnul.

10. Şi adună Moisi şi Aaron adunarea dennaintea pietrii şi zise către ei: „Ascultaţi-mă, cei neascultători! Au den piatra aceasta voiu scoate voao apă?“

11. Şi rădicînd Moisi mîna lui, au lovit piatra cu toiagul de doao ori. Şi ieşi apă multă şi bău adunarea şi dobitoacele lor.

12. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron: „Căci nu aţ crezut, să mă sfinţiţ înaintea fiilor lui Israil, pentru acêea nu veţ băga voi adunarea aceasta în pămîntul care am dat lor.“

13. Aceasta e Apa Pricii, căci se-au suduit fiii lui Israil înaintea Domnului, şi să sfinţi întru ei.

14. Şi trimise Moisi soli de la Cadis către împăratul Edom zicînd: „Acêstea zice fratele tău Israil: Tu ştii toată osteneala ce-au aflat pre noi.

15. Şi pogorîră părinţii noştri la Eghipet şi nemernicim la Eghipet zile multe. Şi ne-au chinuit pre noi eghiptênii şi pre părinţii noştri.

16. Şi am strigat către Domnul şi au auzit Domnul glasul nostru. Şi trimiţînd îngerul, ne-au scos pre noi de la Eghipet şi acum sîntem în Cadis, cetatea den partea hotarălor tale.

17. Să trêcem pren pămîntul tău, nu vom trêce pren ţarine, nice pren vii, nice vom bea apă den fîntîna ta; pre cale împărătească vom mêrge, nu ne vom abate în direapta, nice în stînga, pănă vom trêce hotarăle tale.“

18. Şi zise către el Edom: „Nu vei trêce pren mine, iară de nu, cu războiu voiu ieşi în tîmpinarea ta.“

19. Şi ziseră lui fiii lui Israil: „Pre lîngă munte vom trêce. Iară de vom bea den apa ta, eu şi dobitoacele mêle, da-ţ-vom preţul ţie. Ce lucrul nemică iaste, pre lîngă munte vom trêce.“

20. Şi el zise: „Nu vei trêce pren mine!“ Şi ieşi lui în tîmpinare Edom, cu gloată grea şi cu mînă tare.

21. Şi nu vru Edom să dea lui Israil să treacă pren hotărâlc lui şi să abătu Israil de la dînsul.

22. Şi să rădicară de la Cades şi mêrseră fiii lui Israil, toată adunarea, la Or muntele.

23. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron, în muntele Or, pre hotarăle pământului Edom, zicînd:

24. „Să să adaoge Aaron către norodul lui, căci nu veţi întra în pămîntul carele am dat fiilor lui Israil în ţinêre, pentru căce m-aţi întărîtat pre mine la Apa Pricii.

25. Ia pre Aaron, fratele tău, şi pre Eliazar, feciorul lui, şi-i suie pre ei la Or muntele, înaintea a toată adunarea.

26. Şi dezbracă pre Aaron de-nbrăcămintea lui şi îmbracă pre Elia/zar, feciorul lui, şi Aaron adăogîndu-se să moară acoló.“

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza“
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

7. Şi grăi Domnul vătră Moisi dzicîndu:

8. „Ia-ţi toiagul tău şi adună adunarea tu şi Aaron, fratele tău, şi grăiţi cătră piatră înnaintea lor şi va da apele ei. Şi veţi scoate lor apă den piatră şi veţi adăpa adunarea şi dobitoacele lor."

9. Şi luă Moisi toiagul dennaintea Domnului, după cum au porîncit Domnul.

10. Şi adună Moisi şi Aaron adunarea dennaintea pietri şi dzise cătră ei: „Ascultaţi-mă cei neascultători! Au dentru piatra aceasta vom scoate voao apă?"

11. Şi rădicîndu mîna lui, Moisi au lovit piatra cu toiagul de doao ori. Şi ieşi apă multă şi bău adunarea şi dobitoacele lor[3].

12. Şi dzise Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron: „Căce n-aţi credzut să mă sfinţiţi înnaintea fiilor Israil, pentru acêea nu veţi băga voi adunarea aceasta în pămîntul carele am dat lor."

13. Aceasta-i Apa Pricei, căce s-au suduit fiii Israil înnaintea Domnului,şi să sfinţi întru ei.

14. Şi trimise Moisi soli de la Cadis cătră împăratul Edom dzicîndu: „Acêstea dzice fratele tău Israil: Tu ştii toată osteneala ce ne-au aflat pre noi.

15. Şi pogorîră părinţii noştri la Eghiptu şi nemernicim la Eghiptu dzile multe. Şi ne-au chinuit pre noi eghiptênii şi pre părinţii noştri.

16. Şi am strigat cătră Domnul şi ne-au ascultat Domnul glasul nostru. Şi trimiţîndu înger, ne-au scos pre noi de la Eghiptu şi acum sîntem în Cadis, cetaate den partea hotarălor tale.

17. Să trêcem pren pămîntul tău, nu vom trêce pren ţarine, nice pren vii, nice vom bea apă den groapa ta; pre cale împărătească vom mêrge, nu ne vom abate în dreapta au în stînga păn-vom trêce hotarele tale."

18. Şi dzise cătră el Edom: „Nu vei trêce pren mine, iar de nu, cu războiu voi ieşi în timpinarea ta."

19. Şi dziseră lui fiii lui Israil: „Pre lîngă munte vom trêce. Iar să vom bea den apa ta eu şi dobitoacele mêle, îţi voi da preţul ţie. Ce lucru nimic nu iaste, pre lîngă munte vom trêce."

20. Şi el dzise: „Nu vei trêce pren mine!" Şi ieşi lui în tîmpinare Edom, întru gloată grea şi cu mînă tare.

21. Şi nu vru Edom <să dea lui Israil>[4] să treacă pren hotarăle lui şi să abătu Israil de la însul.

22. Şi să rădicară de la Cadis şi mêrseră fiii lui Israil şi toată adunarea lor la Or muntele.

23. Şi dzise Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron,în Or muntele,pre hotarăle pămîntului <Edom>[4], dzicîndu:

24. „Să s<ă> adaogă Aaron cătră Domnul lui, căce nu veţi întra în pămîntul carele am dat fiilor Israil întru ţinêre, pentru căce m-aţi întărîtat pre mine la Apa Pricei.

25. Ia pre Aaron, fratele tău, şi pre Eliazar, ficiorul lui, şi suie pre ei la Or muntele, înnaintea a toată adunarea.

26. Şi dezbracă pre Aaron îmbră<că>[5]mintea[6] lui şi îmbrăcă pre Elia/zar, ficiorul lui, şi Aaron

Ms. 4389

7. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

8. „Ia toiagul şi cheamă adunarea, tu şi Aaron, frate-tău, şi grăiţ cătră piiatră înaintea lor şi vada apele ei. Şi vei scoate lor apă den piiatră şi veţ adăpa adunarea şi dobitoacele lor."

9. Şi-ş luoă Moisei toiagul dennaintea Domnului, cum porănci Domnul.

10. Şi chiemă Moisei şi Aaron nărodul înaintea pietrii şi zise cătră dînşii: „Auziţ pre mine, neascultătorilor! Au doară dentr-această piiatră vom scoate voaoă apă?"

11. Şi rădicîndu-şi Moisei mîna, lovi cu toiagul în piiatră de doaoă ori. Şi ieşi apă multă şi bău toată strînsura şi dobitoacele lor.

12. Şi grăi Domnul cătră Moisei şi cătră Aaron zicînd: „Pentru căce n-aţ crezut şi să mă fiţ sfinţit înaintea nărodului feciorilor lui Israil, pentr-acêea nu veţ duce voi norodul acesta în ţara carea o am dat lor[3]."

13. Aceasta iaste Apa Împoncişării, că huliră feciorii lui Israil înaintea Domnului şi se sfinţi într-înşii.

14. Şi trimîse Moisei soli să dea vêste împăratului Edomului, fiind israilitênii în Caddis, şi zise: „Aşa zice frate-tău Israil: Tu ştii toată osteneala[4] carea au fost sosit pre noi.

15. Şi se-au pogorît părinţii noştri în Eghipet şi am lăcuit în Eghipet vrême multă[5]. Şi ne făcură rău eghiptênii, noaoă şi părinţilor noştri.

16. Şi am strigat cătră Domnul şi au auzit Domnul glasul nostru. Şi trimise îngerul său şi ne scoase den Eghipet şi acum sîntem în oraşul Caddisului, în marginea hotarălor tale.

17. Ce să trêcem pren ţara ta, că nu vom trêce pren ţarine, nice pren vii, nice apă nu vom bea den puţurile tale; pre calea împărătească vom trêce, nu ne vom întoarce nice spre direapta, nice spre stînga, pănă vom trêce hotarăle tale."

18. Iar Edom răspunse: „Nu vei trêce pren mine, iar de nu, vom ieşi cu oaste împotriva ta!"

19. Iar feciorii lui Israil ziseră cătră dînsul: „Să trêcem pre lîngă munte, iar de vom bea apă den apele tale noi şi dobitoacele noastre, vom da ţie preţul ei. Într-alt chip nu iaste lucrul, ce numai să trêcem pre supt munte."

20. Iar el răspunse: „Nu vei trêce pren mine!" Şi ieşi împotriva lor Edom cu oaste grea şi cu mînă vîrtoasă.

21. Şi nu vru Edom să treacă Israil pren hotarăle lui şi se abătu Israil de la dînsul.

22. Şi se rădicară de la Caddis şi mêrse toată strînsura feciorilor lui Israil în muntele Orului, care iaste la marginea ţării lui Edom.

23. Şi acoló grăi Domnul cătră Moisei şi cătră Aaron zicînd:

24. „Să se adaogă Aaron cătră oamenii săi, că nu veţ întra în ţara carea o am dat întru moştinare feciorilor lui Israil, că m-aţ mâniiat la Apa Împoncişării.

25. Ia pre frate-tău şi pe Eliazar, feciorul lui, şi-i suie în muntele Orului, înaintea a tot nărodul.

26. Şi dăzbrăcă pre Aaron de hainele lui şi îmbracă pre fiiu-său Elia/zar. Iar lui Aaron i se va

Versiune modernă

7. Şi Domnul a grăit cu Moise şi i-a zis:

8. „Ia-ţi toiagul şi du-te cu Aaron, fratele tău, şi porunceşte stîncii care stă dinaintea obştii să vă dea apă. Şi va ţîşni apă din stîncă şi toţi îşi vor potoli setea şi vor adăpa dobitoacele lor."

8. Deci a luat Moise toiagul din Cort precum i s-a poruncit.

10. Şi au adunat ei obştea în faţa stîncii şi a cuvîntat: „Ascultă, popor îndărătnic! Ce credeţi, oare din stînca asta fi-vom în stare să vă scoatem apă?"

11. Şi a ridicat Moise toiagul şi a lovit stînca de două ori. Şi a ieşit apă din belşug de a băut obştea şi toate dobitoacele.

12. Şi a grăit Domnul către Moise şi către Aaron: „N-aţi avut credinţă în mine şi n-aţi arătat sfinţenia mea fiilor lui Israel, de aceea voi nu veţi mai călăuzi obştea aceasta în pămîntul pe care i l-am dăruit."

13. Şi a rămas numele apei Meriba, adică certare, căci aici fiii lui Israel s-au împricinat cu Domnul, iar El le-a arătat lor sfinţenia lui.

14. De la Cadeş a trimis Moise nişte soli la craiul Edomului şi au spus: „Ascultaţi pe israeliţi, fraţii voştri: Aţi aflat de greutăţile prin care am trecut.

15. Părinţii noştri s-au călătorit în Egipt şi au pribegit acolo amar de vreme. Dar egiptenii ne-au prigonit pe noi şi pe părinţii noştri.

16. De aceea am strigat către Domnul şi El ne-a auzit şi a trimis înger să ne scoată din Egipt şi am poposit acum la Cadeş, hotarul tău.

17. Daţi-ne voie să trecem prin ţara voastră; nu ne vom abate prin ţarini, nici prin vii; din fîntînile voastre nu vom bea apă; vom urma calea împărătească fără ocol, pînă ce vom ieşi din hotarele voastre."

18. Edom însă le-a răspuns: „Să nu treceţi pe la noi, prin pămîntul nostru, că de veţi îndrăzni, vom ieşi cu război."

19. Fiii lui Israel au zis: „Vom merge numai pe drumul cel mare. Şi de vom bea apă, noi sau dobitoacele noastre, vom plăti. Noi mergem pe jos, fiţi fără grijă."

20. Dar edomiţii au răspuns din nou: „Să nu treceţi!" Şi s-a arătat mulţimea îndîrjită şi au ieşit soldaţi numeroşi.

21. Fiindcă nu s-au putut înţelege să treacă prin Edom, israeliţii l-au ocolit.

22. Şi s-au pornit fiii lui Israel din Cadeş şi au ajuns cu obştea întreagă la muntele Hor.

23. Acolo, tot la hotarul Edomului, a grăit Domnul către Moise şi Aaron:

24. „Aaron o să se întoarcă la strămoşii lui, căci nu va intra în ţara pe care am dăruit-o fiilor lui Israel, aceasta pentru că v-aţi răzvrătit împotriva mea la apa Meribei.

25. Tu, Moise, ia pe Aaron şi pe Eleazar, fiul lui, şi urcaţi pe muntele Hor.

26. Să se dezbrace acolo Aaron, iar hainele lui să le îmbrace Elea/zar; Aaron va rămîne pe munte

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 111, col. II

27. Şi făcu Moisi după cum au poruncit Domnul lui. Şi i-au suit pre dînşii în Or muntele, înaintea a toată adunarea.

28. Şi dezbrăcă pre Aaron de hainele lui şi au îmbrăcat cu ele pre Eliazar, feciorul lui. Şi muri Aaron acoló, pre vîrful muntelui. Şi pogorî Moisi şi Eliazar den munte.

29. Şi văzu toată adunarea cum au murit Aaron şi au plînsu pre Aaron 30 de zile toată casa lui Israil.

CAP 21

1. Şi auzi hananeul împăratul Arad, cela ce lăcuia spre pustiiu, cum au venit Israil calea Atharim, şi dêde războiu cătră Israil, şi robi dentru ei robime.

2. Şi să rugă Israil rugă Domnului şi zise: „De-m vei da pre norodul acesta supt mîna mea, voiu anathematisi pre el şi cetăţile lui.“

3. Şi auzi Domnul glasul lui Israil şi dêde pre hananeu supt mîna lui şi anathematisi pre dînsul şi cetăţile lui. Şi numi numele locului aceluia Anathema.

4. Şi rădicîndu-se den muntele lui Or, calea spre Marea Roşie, au încunjurat pămîntul Edom şi au leşînat norodul pre cale.

5. Şi clevetiia norodul cătră Dumnezău şi asupra lui Moisi zicînd: „Pentru că ce ne-ai scos pre noi de la Eghipet ca să ne omori pre noi în pustie? Căce nu iaste pîine, nice apă, şi sufletul nostru s-au supărat în pîinea ceastă deşartă.“

6. Şi trimise Domnul la norod şărpii cei ce omorîia şi mușca pre norod şi muri norod mult den fiii lui Israil.

7. Şi mergînd norodul cătră Moisi zicea: „Am greşit, căce am grăit de rău asupra Domnului şi asupra ta. Roagă-te, dară, cătră Domnul şi să ia de la noi pre şarpe.“ Şi să rugă Moisi cătră Domnul pentru norod.

8. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Fă-ţi ţie şarpe şi-l pune pre dînsul pre un semnu; şi va fi de va mușca şarpele pre om, tot cel muşcat, văzînd pre dînsul, va trăi.“

9. Şi făcu Moisi şarpe de aramă şi-l puse pre dînsul pre un semnu; şi fu cînd mușca şarpele pre om, şi căuta pre şarpele cel de aramă şi trăia.

10. Şi să rîdicară fiii lui Israil şi să tăbărîră la Ocoth.

11. Şi rîdicîndu-se de la Ovoth, s-au tăbărît la Ahelghe, cea decindea în pustie, carea iaste despre faţa Moav, despre răsărita soarelui.

12. Şi de acoló s-au sculat şi să tăbărîră la valea Zared.

13. Şi de acoló rîdecîndu-se, s-au tăbărît decindea de Arnon, în pustie cêea ce iaste afară den hotarăle amoreilor, pentru că iaste Arnon hotarăle Moav între mijlocul lui Moav şi între mijlocul amoreului.

14. Pentru acêea să zice în carte: „Războiu al Domnului“ pre Zoov au pîrjolit şi părîile Arnon.

15. Şi părîile le-au pus lăcaşul lui Ir şi să alătură cu hotarăle Moav.“/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza“
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

adăogîndu-să să moară acoló".

27. Şi făcu Moisi după cum i-au porîncit Domnul lui şi i-au suit pre înşii în Or muntele, înnaintea a toată adunarea.

28. Şi desbrăcă pre Aaron hainele lui şi au îmbrăcat cu êle pre Eliazar, ficiorul lui. Şi muri Aaron acoló[7] pre vîrful muntelui. Şi pogorî Moisi şi Eliazar den munte.

29. Şi vădzu toată adunarea cum au murit Aaron şi au plînsu pre Aaron 30 de dzile toată casa lui Israil.

CAP 21

1. Şi audzi Hananis, împăratul Arad, cela ce lăcuia spre pustiiu, cum au venit Israil calea Atharim şi dêde războiu cătră Israil şi robi dentru ei robime.

2. Şi să rugă Israil rugă Domnului şi dzise: „De-m vei da pre nărodul acesta suptu mîna mea, voi anathemaii şi pre însul şi pre cetăţile lui."

3. Şi audzi Domnul glasul Israil şi dêde pre Hananeu suptu mîna lui şi anathematisi pre însul şi cetăţile lui. Şi numiră numele locului aceluia Anathema.

4. Şi rădicîndu-să den Or muntele, calea spre Marea Roşie, au încungiurat pămîntul Edom şi au leşinat nărodul pre cale.

5. Şi clevetiia nărodul cătră Dumnedzău asupra lui Moisi dzicîndu: „Pentru că ce ne-ai scos pre noi de la Eghiptu, ca să ne omori în pustiiu? Căce nu iaste pâine, nice apă, şi sufletul nostru s-au supărat întru pâinea ceastă deşeartă."

6. Şi trimise Domnul la nărodu şerpii[1] cei ce omoară şi muşca pre nărod şi muri nărodu multu den fiii lui Israil.

7. Şi mergîndu nărodul cătră Moisi dzicea: „Am greşit căce am grăit de rău asupra Domnului şi asupra ta. Roagă-te, dară, cătră Domnul şi să-l ia de la noi pre şearpe.". [8] Şi să rugă Moisi cătră Domnul pentru nărodu.

8. Şi dzise cătră Moisi: „Fă-ţi ţie şearpe şi-l pune pre însă pre un semnu; şi va fi de va muşca şearpele pre om, tot cel muşcat, vădzîndu-l pre însul, va trăi."

9. Şi făcu Moisi şearpe de aramă şi-l puse pre însu pre un semnu; şi fu cîndu muşca şearpele pre om şi căută pre şearpele cel de aramă şi trăi.

10. Şi să rădicară fiii lui Israil şi să tăbărîră la Ovoth[2].

11. Şi rădicîndu-să de la Ovoth, s-au tăbărît la Ahelghe[3], cea decinde în pustiiu, care iaste despre faţa Moav, despre răsărita soarelui.

12. Şi de acoló s-au sculat şi să tăbărîră la valea Zared[4].

13. Şi de acoló rădicîndu-să s-au tăbărît decinde de Arnon[5] în pustiiu, ceea ce ies afară den hotarăle amoreilor, pentru că iaste Arnon hotarăle Moav şi întru mijlocul <lui Moav şi întru mijlocul>[6] Amoreului.

14. Pentru acêea să dzice întru carte „Războiul Domnului" pre Zoov au pîrjolit şi pîraiele Arnon.

15. Şi părîiele le-au pus lăcaşul Ir şi să alătură cu hotarăle Moav."/

Ms. 4389

apropiia şi va muri acoló".

27. Şi făcu Moisei cum porănci lui Domnul şi-i sui în muntele Orului, înaintea a tot nărodul.

28. Şi dăzbrăcă pre Aaron de hainele lui şi îmbrăcă cu dînsele pre fiiu-său Eliazar. Şi muri Aaron acoló în vîrful muntelui. Şi se pogorî Moisei şi Eliazar den munte[6].

29. Şi văzu tot nărodul că muri Aaron şi plînseră oamenii pre Aaron 30 de zile, den toată casa lui Israil.

CAP 21

1. Iară Hanaan, împăratul Aradului, care lăcuia spre pustie despre miiazănoapte, auzind că au venit Israil pre calea Atharimului, şi se lovi cu Israil şi se robiră dentr-înşii mulţ.

2. Iar Israil se făgădui cu făgăduinţă Domnului şi zise: „De vei da mie aceşti oameni supt mîna mea, voiu blestema pre dînşii şi pre cetăţile lor."

3. Şi auzi Domnul făgăduinţa lui Israil şi dêde pre Hanaan supt mâna lui şi-l blestemă pre dînsul şi cetăţile lui. Şi puse numele acelui loc Pustiire, adecă Anathema.

4. Şi se rădicară de la muntele Orului, pre calea despre Marea Roşie, şi înconjurară Ţara Edomului şi slăbiră[1] oamenii de cale[2].

5. Şi răpştiia oamenii spre Dumnezeu şi spre Moisei zicînd: „Că ce ne scoaset den Ţara Eghipetului să murim în pustie? Că nu iaste pâine, nice apă, şi sufletelor noastre li se-au supărat într-această pustie seacă."

6. Şi trimise Domnul pre oameni şărpi de cei ce omoară şi muşca pre oameni şi muriia mulţ den feciorii lui Israil.

7. Şi veniră oamenii la Moisei şi ziseră: „Greşit-am că am răpştit asupra Domnului şi asupra ta. Ce te roagă Domnului să gonească de la noi aceşti şărpi." Şi se rugă Moisei pentru oameni.

8. Iar Domnul zise cătră Moisei: „Fă şarpe de aramă şi-l pune întru semnare. Şi va fi cînd va muşca şarpele pre om, tot cel muşcat, deaca-l va vedea, va trăi."

9. Şi făcu Moisei şarpe de aramă şi-l puse în semn; şi deaca muşca şarpele pre om şi-l vedea pre şarpele cel de aramă, el trăia[3].

10. Şi rădicîndu-se feciorii lui Israil, se tăbărîră la Ovoth.

11. Şi rădicîndu-se şi de la Ovoth, se tăbărîră la Aheghi, care iaste de cêea parte de pustie, împotriva fêţei Moavitului, spre răsăritul soarelui.

12. Şi rădicîndu-se de acoló, se tăbărîră la rîpa Zaderului.

13. Şi rădicîndu-se şi de acoló, se tăbărîră de cêea parte de Arnon, în pustiia carea iêse den hotarăle ammoreilor, că Arnon iaste hotar între Moav şi între amorei.

14. Pentr-acêea se grăieşte în cartea „Războaiele Domnului", că cum au făcut în Marea Roşie, aşa au făcut şi părăiele Arnonului.

15. Şi rămase să lăcuiască Ir şi se alătură cu hotarăle Moavului."/

Versiune modernă

să moară."

27. Precum i-a poruncit Domnul, aşa a şi făcut Moise: i-a luat pe cei doi şi i-a suit pe munte, la vederea întregii obşti.

28. Şi l-a dezbrăcat Moise pe Aaron şi cu hainele acestuia l-a îmbrăcat pe Eleazar, fiul lui. Iar Aaron a murit acolo, în vîrful muntelui, pe cînd Moise şi Eleazar s-au întors în tabără.

29. Şi auzind obştea lui Israel că Aaron a murit, treizeci de zile l-au plîns.

CAP. 21

Şarpele de aramă

1. Auzind craiul canaaneilor din Arad, spre miazăzi, că israeliţii vin pe drumul Atarimului, a tăbărît asupra lor şi a luat şi ostateci.

2. Atunci israeliţii au făcut făgăduinţă Domnului şi i-au zis: „Dacă ne dai poporul acesta în mîinile noastre, îl vom nimici cu cetăţile lui cu tot."

3. A ascultat Domnul glasul lor şi a dat pe canaaneni şi i-au trecut prin ascuţişul săbiei şi au dărîmat cetăţile lor. Iar locul acela s-a numit Horma.

4. Şi au purces ei de la muntele Hor pe drumul Mării Roşii ca să ocolească Edomul, dar pe drum au început iarăşi să-şi piardă răbdarea.

5. Şi-l huleau pe Dumnezeu şi grăiau împotriva lui Moise: „La ce ne-ai scos din Egipt ca să pierim în pustia aceasta? Aici nu este nici pîine, nici apă şi ne este lehamite de această mană a foametei."

6. Domnul i-a pedepsit trimiţîndu-le şerpi veninoşi, care i-au muşcat de au murit o mulţime dintre fiii lui Israel.

7. De aceea au venit israeliţii la Moise şi au zis: „Am păcătuit grăind împotriva Domnului şi împotriva ta. Roagă-te Domnului ca să ne scape de şerpi." Şi s-a rugat Moise pentru poporul său.

8. Şi Domnul i-a spus: „Să faci din aramă un şarpe, să-l pui pe un stîlp şi oricine va fi fost muşcat de şerpi, de se va uita la el, va trăi!"

9. Şi a făcut Moise un şarpe de aramă, pe care l-a aţîrnat de un stîlp, şi cei ce erau muşcaţi priveau şarpele acesta şi rămîneau în viaţă.

10. Şi au plecat fiii lui Israel de acolo şi au poposit la Obot.

11. De acolo s-au dus la Iie-Abarim, dincolo de pustiu, în faţa Moabului, către răsărit.

12. Şi iarăşi s-au călătorit şi au poposit în valea Zared.

13. Mai apoi au trecut dincolo de rîul Arnon care curge prin pustie şi este hotar între moabiţi şi amorei.

14. De aceea se şi zice în Cartea Războaielor Domnului: „...Vahebul, năvalnic îi este cursul, şuvoaiele Arnonului,

15. Şi povîrnişul, podişul curgerilor de apă, care se apleacă spre Ar şi se sprijină pe graniţa Moabului."/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 112, col. I

ѓкї

ѕ Ш҃и де а҃коло҆ фі҃нтѫ́на, а҆ѵа́ста а҃ѥ́сте фі҃нтѫ́на
ка́рїе а҃ѵ҃з҃и дмн҃ѵлѣ кѣтрѣ мо́ѵсн, а҆дѵ́нѣ но́р҃о
ѕ дѵ́ѫ ши҃ лі҃вѣ́мда но́р҃ а҃пѣ сѣ҆ѣ҆. А҆тѵ́нчѣ а҆
кѫнтѫ́т і҃сра́иль кѫнтѫ́рѣ а҆ѵа́ста, аа фі҃нтѫ́нѣ,
ѕ фа́чиц҃ а҆ѵепѣтѵ́рѣ а҃ѵ҃и҃. Фі҃нтѫ́нѣ а҃ѵ҃ сѣ
па́тѵ҃сѣ пре дѫ́нса боа́рїи, цопанѫ́тѵ҃ пре а҆ фі҃пѣра́
ц҃їи а҃нѫ́нилоѳ҃ фі҃тр҃ѵ фі҃пѣрц҃і́м но́р҃, сѣтѣпѫ́нѕѣ
ѕ предѫ́ши҃и҃. Ши҃ дела фі҃нтѫ́нѣ аа манѳа
ѕ наиаѣ ши҃ дела манѳанаи́ аа наадїи́ль, ши҃ дела наа
ѕ дїи́ль аа вамѳѣ́ѳ. Ши҃ дела вамѳѣ́ѳ аа напи,
ка́рєле а҃ѥ́сте фі҃кѫмпѵ́ѫ а҃ѵ҃ моа́вѣ, ден кѫ́рфѵ́ѫ че
а҃ѵ҃и҃ чопанѫ́т, че ка́ѵ҃тѣ спре фа́ца пѵ҃стіи́ѵ҃и҃.
ѕ Ши҃ а҃ѵ҃ трими҃ мо́ѵсн соа́н кѣтрѣ сі҃со́нь фі҃пѣра́
тѵ҃ѫ а҆морі́нилоѳ҃, кѵ кѵвѫ́нтѣ де па́че сѫнѫ́дѣ.
ѕ Вом҃ трѣ́че прін пѣмѫ́нтѵ҃ѫ тѵ҃ѫ, пре ка́ле вом҃
мѣ́рѵе нѵ́неком а҃ва́тѣ нічѣ аа ца́рнѣ, нічѣ аавіе,
нічѣ вом҃ сѣ҆ѣ҆ пѣ҃ дін фі҃нтѫ́на тѫ, пре ка́ле ѳ҃
пѣрѣтѣ́кѣ вом҃ мѣ́рѵе, пѣнѣ вом҃ трѣ́че хотарѣ́
ѕ а҃ѵ҃ а҆ле́. Ши҃ на҃ѵ҃ дат҃ сі҃со́н а҃ѵ҃и҃ і҃сра́иль ка
сѣ трѣ́кѣ пре хотарѣ́ле а҃ѵ҃и҃, ши҃ а҆дѵ́нѣ снсо́н пре
норо́дѵ҃ѫ а҃ѵ҃и҃ тоѳ́, ши҃ ѣ҆ши҃ сѣ҆ѣ҆тѣ ѳ҃потрі́ва а҃ѵ҃и҃
і҃сра́иль аа пѵ҃стіи́м, ши҃ веніи҃ аа і҃а́са, ши҃ сѣтомі́и҃
ѕ ѳ҃потрі́ва а҃ѵ҃и҃ і҃сра́иль. Ши҃ лові҃ пре дѫ́нсѵ҃ѫ
і҃сра́иль кѫ оѵ҃чі́дире де сѣ́ѣ҆, ши҃и҃ сѣтѣпѫ́нѣ пѣ
мѫ́нтѵ҃ѫ а҃ѵ҃, дела а҃рно́нь пѣнѣ аа фесѣ́рїи а҆ма́нь, кѣ ѳ҃і҃а́зі́рь хотарѵ҃ѫ ѳ҃і́лоѳ҃ а҃ѵ҃и҃
ѕ а҆ма́и҃ ѥ́сте. Ши҃ а҃ѵ҃со і҃сра́иль тоа́те четѣ́
ц҃іиле а҃ѵ҃ѣ́сѣ҆, ши҃ а҃пѣкѵ́и і҃сра́иль ѳ҃тоа́те четѣ́
ц҃іиле а҆морі́нилоѳ҃, ѳ҃есевѡ́н, ши҃ ѳ҃тоа́те чѣ҆аесе а҆
ѕ прѡ́пѣ аа ѫ́ле. Пентрѵ кѣ ѥ́сте е҃севѡ́н, чі́ла
тѣ а҃ѵ҃и҃ сі҃со ѳ҃пѣра́тѵ҃ѫ а҆морі́нилоѳ҃, ши҃ а҆ѵа́ста
а҃ѵ҃ вѣтѵ́т҃ пре ѳ҃пѣра́тѵ҃ѫ моа́ѳ҃ ман наи́нѣ, ши҃
а҃ѵ҃ а҃ѵа́т҃ тоѳ́ пѣмѫ́нтѵ҃ѫ а҃ѵ҃и҃, дела а҃рі́нѵ҃ пѣнѣ
ѕ аа а҃рно́нь. Пентрѵ а҆ѵе́а воръ грѣи҃ пнадѵ́нто
рїи҃, ксніц҃ аа е҃сево́ пентрѵ сѣ҆ѣ҆ѕнде́кѣ ши҃ сѣ
ѕ тѡ́мѣ́кѣ четѫ́тѣ сі҃со́н. Кѣчи фо́к а҃ѵ҃ е҃
ши҃т҃ дела е҃сево́нь, ши҃ па́рѣ дін четѫ́тѣ сі҃со́н,
ши҃ мѫ́нкѣ пѣнѣ аа моа́ѳ҃, ши҃ мѫ́нкѣ стѫ́лпїи҃
ѕ а҃рно́нь. Ва́и ц҃іе моа́ѳ҃, перітаѵ҃ нѕроду́ѫ ха
мо́ш, сѣдѣ́дерѣ фі҃ніилоѳ҃ сѣ҆ѣ҆ѣ мѫ́нтѵ҃ѣ́кѣ, ши҃ фѣ
телеаоѳ҃ робіте аа ѳ҃пѣра́тѵ҃ѫ а҆морі́нилоѳ҃ сі҃со́нь.
ѕ Ши҃ семѫ́нца воръ пі҃ері, е҃сево́нь пѣнѣ аа девоно́нь,
ши҃ мѵ́ерїле воръ ѳ҃кѣ а҃рсерѣ кѵ фо́к пре моа́ѳ҃.
ѕ Ши҃ а҆пкѵ́и і҃сра́иль ѳ҃тоа́те четѣ́ц҃іле а҆морі́нилоѳ҃.
ѕ Ши҃ а҃ѵ҃ трими҃ мо́ѵсн каѣ соко́тѣ́кѣ пре і҃а́зі҃р,
ши҃ а҃ѵ҃ а҃ѵа́тѵ҃сѡ пре а҆ ши҃ сѣ́телеѣ ѥ́и҃, ши҃ а҃ѵ҃ ско
ѕ пре а҆морі́ѵ҃ пре ка́рєле ѣ҆ра а҃коло҆. Ши҃ ѳ҃тоѵ҃кѫ
дѵ҃ѕе ѣ҆ѵ҃ сѵ҃нѣ́ пре ка́лѣ ѵѣ҆ дела васа́нь, ши҃ ѣ҆ши҃
Ого҃ ѳ҃пѣра́тѵ҃ѫ васа́нь ѳ҃тнаіпнна́рѣ воръ, ши҃ тѡ҃
нѕроду́ѫ а҃ѵ҃и҃ аа рѣ҃ѕѡ́ аа е҃дра́инь. Ши҃ зі҃
ѕ се дмн҃ѵлѣ кѣтрѣ мо́ѵсн, сѣнѵ́тѣ тѣ́ми де е҃ль,
пѣтн ѳ҃мжнна́е та́е лам дат҃ предѫ́нсѵ҃ѫ, ши҃ тѡ҃
нѕроду́ѫ а҃ѵ҃и҃, ши҃ тоѣ҃ пѣмѫ́нтѵ҃ѫ а҃ѵ҃и҃, ши҃ вей
фа́че а҃ѵ҃и҃ дѵ҃пѣ кѵ́м а҃н фѣнкѵ́т҃ а҃ѵ҃и҃ сі҃со́н ѳ҃пѣра́
ѕ тѵ҃ѫ а҆морі́нилоѳ҃ ка́ре а҆пкѵ́ѫ аа е҃сево́нь. Ши҃ ло
ві҃ бн҃ пре е҃а ши҃ пре фесѣ́рїи а҃ѵ҃и҃, ши҃ тоѣ҃ нѕроду́ѫ
а҃ѵ҃и҃ пѣнѣ на҃ѵ҃ а҆ѣсаѣ҃ дентрѫ́нсѵ҃ѫ прі́нцѵ҃ ѣ҆ѵ҃, ши҃
а҃ѵ҃ мошті́т҃ пѣмѫ́нтѵ҃ѫ
тѵ҃ѫ но́р҃.

16. Şi de acoló, Fîntîna; aceasta iaste fîntîna carea au zis Domnul cătră Moisi: „Adună norodul şi le voiu da lor apă să bea."

17. Atuncea au cîntat Israil cîntarea aceasta la fîntînă: „Faceţ începătură lui!

18. Fîntînă au săpatu-o pre dînsa boiarii, cioplit-au pre ea împăraţii limbilor întru împărăţiia lor, stăpînind pre dînşii!"

19. Şi de la fîntînă, la Manthanail, şi de la Manthanail, la Naadiil, şi de la Naadiil la Vamoth;

20. Şi de la Vamoth la Napi, carele iaste în cîmpul lui Moav, den Vîrful celui Cioplit, ce caută spre faţa pustiiului.

21. Şi au trimis Moisi soli cătră Sion, împăratul amoreilor, cu cuvinte de pace zicînd:

22. „Vom trêce pren pămîntul tău, pre cale vom mêrge, nu ne vom abate nice la ţarină, nice la vie, nice vom bea apă den fîntîna ta, pre cale împărătească vom mêrge, pănă vom trêce hotarăle tale."

23. Şi n-au dat Sion lui Izrail ca să treacă pren hotarăle lui. Şi adună Sion pre norodul lui tot şi ieşi să stea împotriva lui Izrail la pustiiu. Şi veni la Iasa şi să tocmi împotriva lui Izrail.

24. Şi lovi pre dînsul Izrail cu ucidere de sabie şi-i stăpîni pămîntul lui, de la Arnon pănă la Iêvoc, pănă la feciorii Aman, că în Iazir hotarul fiilor lui Aman iaste.

25. Şi luo Izrail toate cetăţile acêstea şi lăcui Izrail în toate cetăţile amoreilor, în Esevon şi în toate cêle ce se apropie la êle.

26. Pentru că iaste Esevon cetatea lui Sion, împăratul amoreilor. Şi acesta au bătut pre împăratul Moav mai nainte şi au luat tot pămîntul lui, de la Aroir pănă la Arnon.

27. Pentru aceea vor grăi pilduitorii: „Veniţ la Esevon, pentru să să zidească şi să să tocmească cetatea Sion.

28. Căci foc au ieşit de la Esevon şi pară den cetatea Sion şi mîncă pănă la Moav şi mîncă stîlpii Arnon.

29. Vai ţie, Moav! Perit-au nărodul Hamos! Să dêderă fiii lor să să mîntuiască şi fêtele lor robite la împăratul amoreilor, Sion.

30. Şi semînţa lor piêre, Esevon pănă la Devon. Şi muierile lor încă arseră cu foc preste Moav."

31. Şi lăcui Izrail în toate cetăţile amoreilor.

32. Şi au trimis Moisi ca să socotească pre Iazir şi au luatu-o pre ea şi satele ei şi au scos pre amoreu pre carêle era acoló.

33. Şi întorcîndu-se, s-au suit pre calea cea de la Vasan; şi ieşi Og, împăratul Vasan, în timpinarea lor şi tot nărodul lui la războiu, la Edrain.

34. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Să nu te temi de el, căci în mînile tale l-am dat pre dînsul şi tot nărodul lui şi tot pămîntul lui; şi vei face lui după cum ai făcut lui Sion, împăratul amoreilor, care lăcuia la Esevon."

35. Şi lovi pre el şi pre feciorii lui şi tot nărodul lui pănă n-au lăsat dentr-însul prinsu viu şi au moştenit pămîntul lor./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

16. Şi de acoló, Fîntîna; aceasta iaste fîntîna carea au dzis Domnul cătră Moisi: „Adună nărodul şi le voi da lor apă să bea".

17. Atuncea au cîntat cîntarea aceasta Israil la fîntînă: „Faceţi începătură lui!

18. Fîntînă au săpatu-o pre însă boiarini, cioplit-au pre ea împăraţi a limbilor întru împărăţiia lor, stăpînindu pre înşii!"

19. Şi de la fîntînă la Manthanail şi de la Manthanail la Naadiil, şi de la Naadiil la Vamoth;

20. Şi de la Vamoth la Readu, carele iaste întru cîmpul Moav, den Vîrvul celui Cioplit, ce caută pre faţa pustiiului.

21. Şi au trimis Moisi soli către Sion, împăratul amorreilor, cu cuvinte de pace dzicîndu:

22. „Vom trêce pren pămîntul tău, pre cale vom mêrge, nu ne vom abate nice la ţarină, nice vie, nu vom bea apă den fîntîna ta, pre cale împărăteasca vom mêrge, pănă vom trêce hotarăle tale."

23. Şi n-au dat Sion lui Israil ca să treacă pren hotarăle lui. Şi adună Sion pre nărodul lui tot şi ieşi <a să tocmi>[6] împotriva lui Israil la pustiiu. Şi veni la Iasa şi să tocmi împotriva lui Israil.

24. Şi-l lovi pre însul Israil cu ucidere de sabie şi-i stăpîni pămîntul lui, de la Arnon păn-la Iavoc, păn-la feciorii Amman, căce Iazir hotarăle fiilor Amman iaste.

25. Şi luă Israil toate cetăţile acêstêa şi lăcui Israil întru toate cetăţile amorreilor, la Asevon şi la toate cêlea ce să apropie la êle.

26. Pentru că iaste Esevon cetatea lui Sion, împăratul amorreilor. Şi acesta au bătut pre împăratul Moav mainte şi au luat tot pămîntul, de la Aroir păn-la Arnon.

27. Pentru acêea vor grăi pilduitorii: „Veniţi la Esevon, pentru să s<ă> zidească şi să s<ă> tocmască cetatea Sion.

28. Căce foc au ieşit de la Esevon şi pară den cetatea Sion şi mîncă tot păn-la Moav şi mîncă stîlpii Arnon.

29. Vai ţie, Moav! Perit-ai nărodul Hamos! Să dêderă fiii lor să s<ă> mîntuiască şi fêtele lor robite la împăratul amorreilor, Sion.

30. Şi sămînţa lor piêre, de la Esevon pănă la Devon. Şi muierile lor încă arser<ă> foc preste Moav."

31. Şi să lăcui Israil întru toate cetăţile amorreilor.

32. Şi au trimis Moisi ca să socotească pre Iazir şi au luatu-o pre ea şi satele ei şi au scos pre amoreu pre carele era acoló.

33. Şi întorcîndu-să, s-au suit calea cea de la Vasan; şi ieşé Og, împăratul Vasan, întru tîmpinarea lor şi tot nărodul lui la războiu, la Edrain.

34. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Să nu te teme de însul, căce întru mînule tale l-am dat pre însul şi tot nărodul lui şi tot pămîntul lui; şi vei face lui după cum ai făcut lui Sion, împăratul amorreilor, carele lăcuia la Esevon."

35. Şi lovi pre el şi pre ficiorii lui şi tot nărodul lui păn<ă> n-au lăsat dentru însul prinsu viu şi au moştenit pămîntul lor./

Ms. 4389

16. Şi de acoló se rădicară la Puţ; acesta Puţ iaste care au grăit Domnul lui Moisei şi i-au zis: „Strînge nărodul şi le voiu da de vor bea apă."

17. Atunci au cîntat Israil această cîntare la Puţ:

18. „Că boiari l-au săpat şi l-au împărţit împăraţii limbilor întru împărăţii cîndu-i stăpîniia!"

19[18]. Şi de la Puţ se-au rădicat în Manthanai iar de la Manthanai, [19] în Naadiil, şi de la Naadeil, în Vamoth;

20. Iar den Vamoth, în Napis, care iaste în cîmpul Moavului, den Vîrful celui Cioplit, care caută spre faţa pustiei.

21. Şi trimise Moisei soli la Sion, împăratul Ammoreii, cu cuvinte de pace zicînd:

22. „Să trêcem pren ţara ta şi nu ne vom abate nice [nice] la arături, nice la vie, nice apă nu vom bea den puţurile tale[4], ce pre calea cea împărătească vom mêrge, pănă vom trêce hotarăle tale."

23. Iar Sion nu dêde cale lui Israil să treacă pren hotarăle lui. Şi strînse Sion toate oştile lui şi ieşi să se bată cu israil<i>tênii în pustie. Şi veni în Iasa şi se tăbări acoló, împotriva lui Israil.

24. Şi-l lovi Israil cu ucidere de sabie şi stăpîni ţara lui, de la Arnon pănă la Voc şi pănă la feciorii lui Ammon, că Azir iaste hotarul feciorilor lui Ammon.

25. Şi luoă Israil acêle cetăţ toate şi se prinse Israil de lăcuinţă în toate cetăţile ammoreilor, în Esivon şi în toate tăriile care era într-însele.

26. Că Esevonul iaste cetatea lui Sion, împăratul Ammoreiului. Şi aşa bătură întăi pre împăratul Moavului şi luoă ţara lui toată, de la Aroir pănă la Arnon.

27. Pentr-acêea vor zice pilduitorii: „Veniţ în Esivon, să se îngrădească şi să se facă cetatea lui Sion.

28. Că foc au ieşit den Esivon şi văpaie den cetatea lui Sion, şi pîrjoli pănă la Moav şi înghiţi turnurile lui Arnon.

29. Amar ţie, Moav! Perit-aţ, oamenii lui Hamos! Datu-se-au feciorii lui în răscumpărare[5] şi fêtele lui robite împăratului Ammoreiului lui Sion.

30. Şi seminţiia lor piêre, de la Esevon pănă la Divon. Şi muierile lor încă aţîţară foc pre Moav."

31. Şi lăcui în toate cetăţile Ammoreilor.

32. Şi trimise Moisei să iscodească şi Iazirul şi-l luară şi satele lui şi goniră pre ammorei, carele era acoló.

33. Şi se întoarseră şi veniră pre cale în Vasan; şi ieşi Og, împăratul Vasanului, împotriva lor şi toţ oamenii lui cu dînsul la războiu, la Edrain[6].

34. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Nu te tême de dînsul, că în măinile tale l-am dat pre dînsul şi pre toţ oamenii lui şi toată ţara lui; şi vei face lui cum ai făcut lui Sion, împăratul Ammoreiului, care au lăcuit în Esevon."

35. Şi uciseră pre dînsul şi pre feciorii lui şi pre toţ oamenii lui, pănă n-au rămas niciunul dentr-înşii vii, şi luară ţara lor./

Versiune modernă

16. S-au îndreptat spre Beer, fîntîna despre care îi vorbise Domnul lui Moise: „Să se adune poporul şi eu îi voi da apă să bea."

17. Atunci au cîntat israeliţii această cîntare: „Curgi, fîntînă, apă bună!/ Noi îţi facem o cunună din cîntări!

18. Căpetenii de popor au săpat-o în sobor,/ Cu sceptrul şi toiagul lor!"

19. Din Beer s-au dus la Matana, de la Matana la Nahaliel, de la Nahaliel la Bamot;

20. Iar de la Bamot, în vale, prin cîmpia Moabului, apoi pe vîrful muntelui Fazga, lîngă pustie.

21. De acolo a trimis Moise soli de pace craiului amoreilor, Sihon, ca să i se spună:

22. „Îngăduie să trecem prin ţara ta. Nu ne vom abate prin ţarini ori vii, nici apă din fîntîni nu vom bea, vom ţine calea împărătească pînă vom ieşi din hotarele tale."

23. Dar Sihon nu s-a învoit să-i lasă să străbată ţara, ci a pornit să-i întîmpine în pustie, la Iahaţ, unde a început bătălia.

24. Israeliţii i-au biruit, trecîndu-i prin ascuţişul săbiei lor şi le-au cuprins ţara de la Arnon pînă la. Iaboc, graniţa amoniţilor care era întărită.

25. Şi s-au aşezat israeliţii în cetăţile amoreilor, în toate sălaşele ce ţineau de Heşbon.

26. Căci Heşbon era cetatea de scaun a lui Sihon, craiul amoreilor; acesta se luptase cu craiul dinainte a Moabului şi îi luase ţara, de la Aroer pînă la Arnon.

27. Iată de ce făcătorii de versuri au alcătuit cîntecul: „Veniţi la Heşbon/ Ca să întăriţi cetatea lui Sihon./

28. Foc ieşit-a din Heşbon/ Flăcări din cetatea lui Sihon,/ Focul Ar-Moabul a mistuit,/ Înălţimile Arnonului le-a nimicit/ Şi pe cei ce le-au stăpînit/ Eşti pierdut, Moab frumos,/ Cu norodul lui Camos!/

29. Feciorii lui s-au risipit, / Sihon fiicile le-a robit,/

30. În ei săgeţi am slobozit./ Din cetate din Heşbon/ Scrum şi pară la Dibon;/ Pînă la Medeba-n vale/ Numai pustie şi jale."

31. Şi au rămas israeliţii în ţara amoreilor.

32. Moise a trimis cercetaşi în Iazer şi au intrat acolo şi fiii lui Israel, luîndu-le aşezările. Aşa i-au gonit pe amoreii băştinaşi.

33. Şi s-au întors apoi din drum şi au apucat spre Vasan; iar Og, craiul Vasanului, le-a ieşit înainte cu oşti, la Edrei, ca să-i înfrunte.

34. Atunci a grăit Domnul către Moise: „Nu te teme, căci îl las pe mîna ta, pe el cu tot poporul şi cu toată ţara sa, ca să-i faci ce i-ai făcut lui Sihon, craiul amoreilor, care domnea în Heşbon.

35. Şi au înfrînt israeliţii pe aceştia atît de cumplit, că din tot poporul n-a mai rămas nici unul în viaţă; şi au cuprins ţara lor./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 112, col. II

CAP 22

1. Şi rîdicîndu-se fiii lui Izrail, să tăbărîră cătră apusul Moav, lîngă Iordan, cătră Ierihon.

2. Şi văzind Valac, feciorul lui Sipfor, toate cîte au făcut Izrail amoreului.

3. Şi să temu Moav de nărod foarte, căci mulţi era; şi să îngreuia Moav de cătră faţa fiilor lui Israil.

4. Şi zise Moav bătrînimei lui Madiam: „Acuma va alêge adunarea aceasta pre toţi cei împrejurênii noştri, ca cînd ar alêge viţelul cêle verzi den cîmpu.“. Şi Valac, , feciorul lui Sepfor, împăratul Moav era pe vrêmea acêea.

5. Şi trimise soli cătră Valaam, feciorul lui Veor Fathura, carele iaste la rîul pămîntului fiilor nărodului său, să-l chême pre el zicînd: „Iată, norod au ieşit de la Eghipet şi, iată, au acoperit de tot faţa pămîntului, şi acesta şade ţiindu-se de mine.

6. Şi acuma vino, bleastămă mie pre nărodul acesta, căci mai tare decît mine iaste; de voiu putea să ucig dentru ei şi-i voiu scoate pre ei den pămînt. Căci ştiu: pre carii vei blagoslovi blagosloviţ sînt şi pre carii vei blestema tu blestamaţi sînt.“

7. Şi să duse bătrînimea lui Moav şi bătrînimea lui Madiam, şi vrăjile întru mînile lor, şi veniră cătră Valaam şi ziseră lui cuvintele lui Valac.

8. Şi zise cătră ei: „Găzduiţi aici de noapte şi voiu răspunde voao lucruri care va grăi Domnul cătră mine.“ [9] Şi rămaseră boiarii lui Moav lîngă Valaam.

9. Şi veni Dumnezău la Valaam şi zise lui: „Ce sînt aceşti oameni la tine?“

10. Şi zise Valaam cătră Dumnezău: „Valac, feciorul lui Sepfor, împăratul Moav, au trimis pre ei cătră mine zicînd:

11. «Iată, norod au ieşit de la Eghipet şi au acoperit faţa pămîntului şi acesta şade ţiindu-se de mine. Şi acum vino de-l bleastemă mie pre dînsul, de voiu putea să omor pre el, şi-l voiu scoate pre dînsul de pre pămînt.»“

12. Şi zise Domnul cătră Valaam: „Nu vei mêrge cu dînşii, nice vei blestema pre norod, pentru că iaste blagoslovit.“

13. Şi sculîndu-se Valaam dimineaţa, au zis cătră boiarii lui Valac: „Alergaţi cătră domnul vostru, nu mă lăsă Dumnezău să mergu cu voi.“

14. Şi sculîndu-se boiarii Moav, au venit cătră Valac şi ziseră lui: „Nu va Valaam să meargă cu noi.“

15. Şi adaose încă Valac a trimite boiari mai mulţi şi mai cinstiţi decît aceştea.

16. Şi veniră la Valaam şi-i ziseră lui: „Acêstea zice Valac al lui Sepfor: «Rogu-te, nu te lenevi a veni cătră mine,

17. Pentru că cu cinste te voiu cinsti şi toate cîte-m vei zice mie voiu face ţie; şi vino de bleastămă mie pre norodul acesta.»“

18. Şi răspunse Valaam şi zise boiarilor lui Valac: „De-m va da mie Valac plină casa lui de argint şi de aur, nu voiu putea să calcu cuvîntul Domnului/ Dumnezău, ca să-l fac pre el mic au mare,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

CAP 22

1. Şi rădicîndu-să fiii lui Israil, să tăbărîră la pustiiul Moav[1], lîngă Iordan, despre Ieriho.

2. Şi văzîndu Valac, ficiorul lui Sepfor, toate cîte au făcut <Israil>[2] amorreului.

3. Şi să temu Moav de nărodu foarte, căce mulţi era şi să îngreuia Moav de cătră faţa fiilor Israil.

4. Şi dzise Moav bătrînimei Madiam: „Acum va linge adunarea aceasta pre toţi prenpregiurênii noştri, ca cîndu are linge viţălul cêle verzi den cîmpu.“ Şi Valac, ficiorul lui Sepfor, împăratul Moav era pre vrêmea acêea.

5. Şi trimise soli cătră Valaam, ficiorul lui Veor Fathura, carele iaste la rîul pămîntului fiilor nărodului său, să-l chême pre el dzicîndu: „Iată, nărodu au ieşit de la Eghiptu şi, iată, au acoperit de tot faţa pămîntului şi acesta şade ţiindu-să de mine.

6. Şi acum ia-mblă[3], blastămă nărodul acesta, căce mai tare decît mine iaste; de voi putea să ucig dentru ei şi şi voi scoate pre ei den pămîntu. Căce ştiu: pre carii vei blagoslovi blagosloviţi sîntu şi pre carii vei blăstăma tu sîntu blăstămaţi.“

7. Şi să duse bătrînimea Moav şi bătrînimea Madiam, şi vrăjile întru măinile lor, şi veniră cătră Valaam şi dziseră lui cuvintele lui Valac.

8. Şi dzise cătră ei: „Poposiţi aicea noaptea şi voi răspunde voao lucrurile carele va grăi Domnul cătră mine.“ [9] Şi rămaseră boiarii Moav lîngă Valaam.

9. Şi veni Dumnedzău la Valaam şi-i dzise lui: „Ce-s aceşti oameni la tine?“

10. Şi dzise Valaam cătră Dumnedzău: „Valac, ficiorul lui Sepfor, împăratul Moav, i-au trimis pre ei la mine dzicîndu:

11. «Iată, nărodu au ieşit de la Eghiptu şi au acoperit faţa pămîntului şi acesta şeade ţiindu-să de mine. Şi acum vino de-l blastămă pre însul să voi putea să omor pre însă şi-l voi scoate pre însul de pre pămîntu.»“

12. Şi dzise Dumnedzău cătră el[4]: „Nu vei mêrge cu însă, nice vei blăstăma pre nărod, pentru că iaste blagoslovit.“

13. Şi sculîndu-să Valaam dimineaţa[5], au dzis cătră boiarii Valac: „Alergaţi cătră Domnul vostru, nu mă lasă Dumnedzău să mergu cu voi.“

14. Şi sculîndu-să boiarii Moav, au venit cătră Valac şi-i dziseră lui: „Nu va Valaam să margă înpreună cu noi.“

15. Şi adaose Valac încă a trimite boiarini mai mulţi şi mai cinstiţi decît aceştea.

16. Şi veniră la Valaam şi-i dziseră lui: „Acêstea dzice Valac, ficiorul lui Sepfor: «Rogu-te, nu te leni a veni cătră mine,

17. Pentru că cu cinste te voi cinsti şi toate cîte-mi vei dzice mie voi face ţie;şi ia-mblă blastămi pre nărodul acesta.»“

18. Şi răspunse Valaam şi dzise boiarilor Valac: „Să-m va da mie Valac plină casa lui de aur şi de argintu, nu voi putea să calcu cuvîntul Domnului/

Ms. 4389

CAP 22

1. Şi rădicîndu-se feciorii lui Israil, se tăbărîră spre apusul Moavului, lîngă Iordan, cătră Ierihon.

2. Şi văzînd Valac, feciorul lui Sepfor, toate cîte au făcut Israil Ammoreiu[lu]lui.

3. Şi se temu Moav de oameni foarte, că era mulţ, şi se întristă Moav de faţa feciorilor lui Israil.

4. Şi zise Moav cătră bătrînii Madiamului: „Acum va potopi această strînsură tot ce iastě împrejurul nostru, ca cum ară linge viţelul verdeaţa de pre cîmp.“ Şi într-acea vrême era împărat Moavului Valac, feciorul lui Sepfor.

5. Şi trimise la Valaam, feciorul lui Voor Fathura, care iaste la rîul pămîntului nărodului său, să-l chiême zicînd: „Iată, au ieşit oameni de la Eghipet şi au acoperit faţa pămîntului şi acum şăd pre ţara mea[1].

6. Ce vino acum de-m blêstemă pre aceşti oameni, că mai putêrnici sînt decît noi; doară de-i vom putea birui şi să-i gonesc den ţară. Că ştiu că ori pre cine vei blagoslovi se vor blagoslovi şi pe cei ce vei blestema se vor blestema.“

7. Şi mêrseră bătrînii Moavului şi bătrînii Madiamului, şi vrăjile în mîini lor fiind; şi se duseră la Valaam şi-i grăiră cuvintele lui Valac.

8. Iar el le zise: „Mîneţ în ceastă noapte aici şi vă vom răspunde lucrul, care va grăi Domnul cătră mine.“ Şi rămaseră boiarii Moavului la Valaam.

9. Şi veni Domnul la dînsul şi-i zise: [8]„Ce vor aceşti oameni la tine?“

10. Iar el răspunse cătră Dumnezeu: „Valac, feciorul lui Sepfor, împăratul Moavului, i-au trimis la mine zicînd:

11. «Iată, nărodul care au ieşit den Eghipet au acoperit faţa pămîntului şi iată şăd pre hotarul mieu. Ce acum vino de mi-i blêstemă, dară de-i voiu putea bate cu blestemul şi să-i gonesc den ţară.»“

12. Şi zise Domnul cătră Valaam: „Să nu mergi cu dînşii, nici să blêstemi oamenii, că sînt blagosloviţi.“

13. Şi sculîndu-se Valaam dimineaţa, zise boiarilor lui Valac: „Întoarceţi-vă la stăpînul vostru, că nu mă lasă Dumnezeu să merg cu voi.“

14. Şi sculîndu-se boiarii Moavului, mêrseră îndărăt la Valac şi ziseră cătră dînsul: „N-au vrut Valaam să vie cu noi.“

15. Şi adaose Valac a mai trimite ş-alţ boiari, mai mulţ şi mai de cinste decît aceia.

16. Şi veniră la Valaam şi ziseră lui: „Aşa zice Valac, feciorul lui Sepfor: „Rogu-te, nu te lenivi a veni la mine,

17. Că cu cinste te voiu cinsti şi tot orice vei zice mie, voiu face, ce numai vino de-m blêstemă aceşti oameni.»“

18. Iar Valaam, răspunzînd cătră boiarii lui Valac, zise: „De mi-iară da Valac casa lui plină de aur şi de argint, nu voiu putea călca cuvîntul Domnului/ Dumnezeu, şi să fac de dînşii, în

Versiune modernă

CAP. 22

Valaam şi asina.

1. Şi fiii lui Israel au mers mai departe pînă în şesurile Moabului, dincolo de Iordan, în faţa Ierihonului.

2. Iar Balac, fiul lui Sefor, cînd a văzut ce se întîmplase cu amoreii, a fost cuprins de grijă.

3. Şi moabiţii toţi erau spăimîntaţi de mulţimea fiilor lui Israel.

4. Şi au zis către bătrînii medianiţilor: „Acum, această gloată mănîncă tot împrejurul nostru, cum paşte boul iarba cîmpului.“
Balac, fiul lui Sefor, era în vremea aceea craiul Moabului.

5. Deci a trimis el soli la Valaam, fiul lui Beor, la Petor lîngă Eufrat, unde-i era baştina, ca să-l cheme şi să-i spună:
„A năvălit un popor din Egipt peste tot pămîntul şi s-a aşezat şi lîngă noi.

6. Fii bun şi vino să-l blestemi, că e mai puternic decît mine; poate aşa voi fi în stare să-l birui şi să-l alung din ţară, fiindcă eu ştiu că pe cine binecuvîntezi tu binecuvîntat este şi pe cine blestemi este blestemat.“

7. Bătrînii din Moab şi din Madian s-au dus deci la vrăjitor încărcaţi de daruri şi, aflîndu-l pe Valaam, i-au împărtăşit solia lui Balac.

8. Iar el a zis: „Mîneţi aici peste noapte, că vă voi da răspuns după cum îmi va spune Domnul.“ Şi au rămas aceştia la Valaam.

9. Iar Domnul s-a pogorît la Valaam şi l-a întrebat: „Cine sînt oamenii aceştia care te cheamă?“

10. Valaam a răspuns: „Balac, fiul lui Sefor, craiul Moabului, i-a trimis la mine cu o solie:

11. «A năvălit un popor din Egipt peste tot pămîntul şi s-a aşezat şi lîngă noi. Vino de-l blestemă, poate aşa voi fi în stare să-l birui şi să-l alung din ţară.»“

12. Atunci Dumnezeu i-a grăit lui Valaam: „Să nu te duci cu ei şi să nu blestemi poporul acela, că e binecuvîntat.“

13. Valaam s-a sculat dimineaţa şi a spus solilor trimişi de Balac: „Întoarceţi-vă acasă, fiindcă Domnul nu-mi îngăduie să merg cu voi.“

14. Şi s-au întors căpeteniile Moabului la Balac şi i-au zis: „Valaam n-a vrut să vină cu noi.“

15. Şi a trimis Balac alţi soli, în mare număr şi mai cu vază decît cei dintîi.

16. Şi ajungînd aceştia la Valaam, i-au spus solia lui Balac, fiul lui Sefor: „Rogu-te, nu te împotrivi, vino pînă la mine,

17. Că îţi voi da tot ce îmi vei cere, numai să binevoieşti să vii să blestemi poporul acesta.“

18. Şi Valaam a spus trimişilor lui Balac: „Chiar de mi-ar da Balac casa sa plină de argint şi de aur, n-aş putea să calc porunca Domnului/ Dumnezeului

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 113, col. I

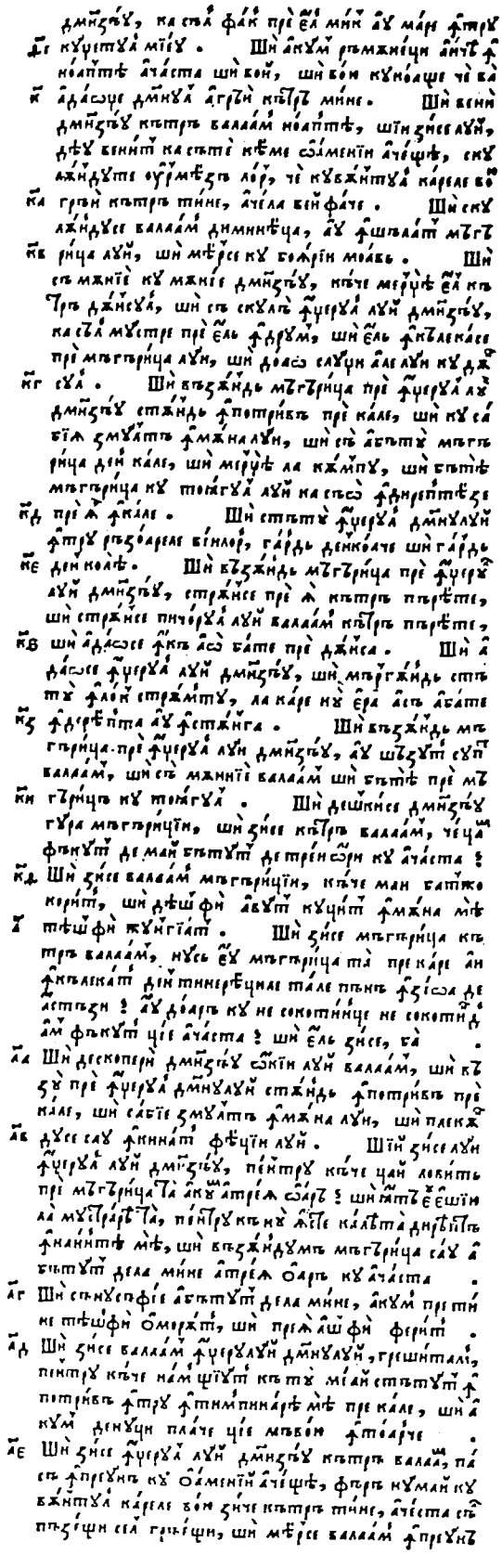

întru cugetul mieu.

19. Şi acum rămîneţi aicea în noaptea aceasta şi voi, şi voiu cunoaşte ce va adaoge Domnul a grăi cătră mine."

20. Şi veni Dumnezău cătră Valaam noaptea şi-i zise lui: „De-au venit ca să te chême oamenii aceştea, sculîndu-te urmează lor; ce cuvîntul carele voiu grăi cătră tine, acela vei face!"

21. Şi sculîndu-se Valaam dimineaţa, au înşălat măgăriţa lui şi mêrse cu boiarii Moav.

22. Şi să mînie cu mînie Dumnezău, că ce mergea el cătră dînsul şi să sculă îngerul lui Dumnezău ca să-l mustre pre el în drum; şi el încălecase pre măgăriţa lui şi doao slugi ale lui cu dînsul.

23. Şi văzînd măgăriţa pre îngerul lui Dumnezău stînd împotrivă pre cale şi cu sabiia zmultă în mîna lui, şi să abătu măgăriţa den cale şi mergea la cîmpu; şi bătea măgăriţa cu toiagul lui ca să o îndireptêze pre ea în cale.

24. Şi stătu îngerul Domnului întru răzoarele viilor, gard dencoace şi gard dencolea.

25. Şi văzînd măgăriţa pre îngerul lui Dumnezău, strînse pre ea cătră părête şi strînse piciorul lui Valaam cătră părête; şi adaose încă a o bate pre dînsa.

26. Şi adaose îngerul lui Dumnezău şi, mărgînd, stătu în loc strîmtu, la care nu era a să abate în dereapta au în stînga.

27. Şi văzînd măgăriţa pre îngerul lui Dumnezău, au şăzut supt Valaam. Şi să mînie Valaam şi bătea pre măgăriţă cu toiagul.

28. Şi deşchise Dumnezău gura măgăriţii şi zise cătră Valaam: „Ce ţ-am făcut de m-ai bătut de trei ori cu aceasta?"

29. Şi zise Valaam măgăriţii: „Căce m-ai batjocorit, şi de-aş fi avut cuţit în mîna mea, te-aş fi junghiat."

30. Şi zise măgăriţa cătră Valaam: „Nu-s eu măgăriţa ta, pre care ai încălecat den tinerêţile tale pănă în zioa de astăzi? Au doară cu nesocotinţe nesocotind am făcut ţie aceasta?" Şi el zise: „Ba!"

31. Şi descoperi Dumnezău ochii lui Valaam şi văzu pre îngerul Domnului stînd împotrivă pre cale şi sabie zmultă în mîna lui. Şi plecîndu-se, s-au închinat fêţii lui.

32. Şi-i zise îngerul lui Dumnezău: „Pentru că ce ţ-ai lovit pre măgăriţa ta acum a treia oară? Şi iată, eu ieşiiu la mustrarea ta, pentru că nu iaste calea ta direaptă înaintea mea.

33[32]. Şi văzîndu-mă măgăriţa, s-au abătut de la mine a treia oară cu aceasta. [33] Şi să nu să fie abătut de la mine, acum pre tine te-aş fi omorît şi pre ea aş fi ferit."

34. Şi zise Valaam îngerului Domnului: „Greşit-am, pentru căce n-am ştiut că tu mi-ai stătut împotrivă întru întîmpinarea mea pre cale; şi acum, de nu-ţi place ţie, mă voiu întoarce."

35. Şi zise îngerul lui Dumnezău cătră Valaam: „Pasă împreună cu oamenii aceştea, fără numai cuvîntul carele voiu zice cătră tine, acesta să-l păzeşti se-l grăieşti!" Şi mêrse Valaam împreună/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

Dumnedzău, ca să-l fac pre el mic au mare întru cugetul mieu.

19. Şi acum îngăduiţi aicea întru noaptea aceasta şi voi, şi voi cunoaşte ce va adaoge Domnul a grăi către mine."

20. Şi veni Dumnedzău către Valaam noaptea şi-i dzise lui: „Să au să te chême au venit aceştea oameni, sculîndu-te urmadză lor; ce cuvîntul carele voi grăi către tine, acela vei face!"

21. Şi sculîndu-să Valaam dimineaţa, au înşelat măgăriţa lui şi mêrse cu boiarii Moav.

22. Şi să mănîia cu mănie Dumnedzău, căce mergea el către însul şi se sculă îngerul lui Dumnedzău ca să-l poticnească pre el în drum; şi el era călare pre măgăriţa lui şi doao slugi ai lui cu însul.

23. Şi vădzîndu măgăriţa pre îngerul lui Dumnnedzău stîndu împotrivă pre cale şi cu sabie zmultă în mîna lui, şi să abătu măgăriţa den cale şi mergea la cîmpu; şi bătea măgăriţa lui cu toiagul lui şi să o îndreptêdze pre ea în cale.

24. Şi stătu îngerul Domnului întru răzoarele viilor, gardu dencoace, gard dencolea.

25. Şi vădzîndu măgăriţa pre îngerul lui Dumnedzău, să strînse pre ea către părête şi strînse piciorul lui Valaam către părête; şi adaose încă a o bate pre însă.

26. Şi adaose îngerul lui Dumnnedzău şi, mergîndu, stătu în loc strîmptu, la carele nu era a să abate în dreapta au în stînga.

27. Şi vădzîndu măgăriţa pre îngerul lui Dumnedzău, au şedzut suptu Valaam. Şi să mănîia Valaam şi bătea pre măgăriţa lui cu toiagul.

28. Şi deşchise Dumnedzău gura măgăriţii şi dzise către Valaam: „Ce ţ-am făcut căce m-ai bătut de trei ori cu aceasta?"

29. Şi dzise Valaam măgăriţii: „Căce m-ai batgiocurit, de aşi fi avut sabie în mîna mea, te-aş fi jungheat."

30. Şi dzise măgăriţa către Valaam: „Nu-s eu măgăriţa ta, preste carea încălecai den tinerêţele tale, păn-în dzua de astădzi? Au doară cu nesocotinţă <nesocotindu>[2] am făcut ţie aceasta?" Şi el dzise: „Ba!"

31. Şi descoperi Dumnedzău ochii lui Valaam şi vedea pre îngerul Domnului stîndu înpotrivă pre cale şi sabie zmultă în mîna lui. Şi plecîndu-să s-au închinat fêţei lui.

32. Şi-i dzise lui îngerul lui Dumnedzău: „Pentru că ce ţ-ai lovit pre măgăriţa ta acum a treia oară? Şi iată, eu ieşiiu la pîra ta, pentru că nu iaste iscusită calea ta înnaintea mea.

33[32]. Şi vădzîndu-mă măgăriţa, s-au abătut a treiia oară acum. [33] Şi să nu să fie abătut de la mine, acum pre tine te-aş fi omorît şi pre însă aş fi cruţatu-o."

34. Şi dzise Valaam îngerului Domnului: „Greşit-am, pentru căce n-am ştiut cum tu eşti înpotrivă-mi întru timpinarea mea pre cale; şi acum de nu-ţi place ţie, mă voi întoarce."

35. Şi dzise îngerul lui Dumnedzău către Valaam: „Pasă împreună cu oamenii [aceştea][6], făr-numai cuvîntul carele voi dzice către tine, acesta să-l păzeşti să-l grăieşti!" Şi mêrse Valaam împreună/ cu

Ms. 4389

cugetul mieu, mic sau mare.

19. Ce acum îngăduiţ în ceastă noapte, să văz ce va mai adaoge Domnul a grăi mie."

20. Şi veni Dumnezeu noaptea în vis la Valaam şi-i zise: „Deaca au venit aceşti oameni de te chiamă, scoală şi te du după dînşii; iar cuvîntul care voiu grăi eu ţie acela să-l faci!"

21. Şi sculîndu-se Valaam a doaoa zi, înşălă măgarii săi[2] şi mêrse cu boiarii Moavului.

22. Şi se mănie Dumnezeu cu urgie, că ce mêrge el la dînsul şi se puse îngerul lui Dumnezeu împotriva luí în cale; iar el era pre măgariul lui şi 2 slugi ale lui cu dînsul.

23. Şi văzu măgariul[3] pre îngerul lui Dumnezeu stînd împotriva lui în cale şi sabiia goală în mîna lui, şi se întoarse măgariul de pre cale şi mergea preste cîmp; iar Valaam îl bătea cu toiagul, să-l întoarcă pre cale.

24. Şi stătu îngerul lui Dumnezeu în potecile viilor, unde era gard şi dencoace şi den cêea parte.

25. Şi văzu măgăreaţa pre îngerul lui Dumnezeu şi se înghiesui la [la] gard şi struncină piciorul lui Valaam de gard; de-acii el începu mai mult a o bate.

26. Şi mergînd îngerul lui Dumnezeu, stătu într-un loc strimt, unde nu era loc de-a se mai da în laturi, nice spre stînga, nice spre direapta.

27. Şi văzu măgăreaţa îngerul lui Dumnezeu şi se culcă supt Valaam. Şi se mănie Valaam şi o bătea cu toiagul.

28. Iar Dumnezeu dăşchide gura măgărêţei şi zise către Valaam[4]: „Ce ţi-am făcut, că ce mă baţ acum a treia oară?"

29. Iar Valaam zise: „Căce m-ai badjocorit. Ce, de-aş fi avut sabie în mîna mea, te-aş fi junghiat."

30. Măgăreaţa zise lui Valaam: „Dară au nu sînt eu măgăreaţa ta, pre carea ai încălecat den tinerêţele tale pănă în zioa de astăzi? Ce cînd nu te-am socotit şi să fiu făcut ţie aceasta?" Iar el zise: „Niciodată!"

31. Şi dăşchide Dumnezeu ochii lui Valaam şi văzu pre îngerul lui Dumnezeu stînd în cale şi în mîna lui Sabiia scoasă. Şi plecîndu-se, i se închină cu faţa.

32. Şi zise lui îngerul Domnului: „Pentru ce baţ măgăreaţa ta a treia oară? Iată că eu am venit spre periciunea ta, că calea ta nu iaste priimită înaintea mea.

33. Şi văzîndu-mă, măgăreaţa se-au dat de trei ori în laturi. Iar de nu se-ară fi dat în laturi, acum eu te-aş fi ucis, iar pre dînsa o aş fi lăsat vie."

34. Şi zise Valaam către îngerul Domnului: „Greşit-am, că n-am ştiut că stai tu în cale împotriva mea; ce acum, deaca nu-ţ iaste pre voie, eu mă voiu întoarce."

35. Iar îngerul lui Dumnezeu îi zise: „Pasă tu cu oamenii, însă cuvîntul care-ţ voiu zice acela să păzeşti să-l grăieşti!" Şi mêrse Valaam/ cu boiarii

Versiune modernă

meu, în nici un chip;

19. Mîneţi însă peste noapte aici şi voi vedea ce-mi va mai spune Domnul."

20. Iar Domnul a venit noaptea la Varlaam şi a grăit: „Dacă oamenii aceştia au venit să te cheme, du-te cu ei, dar să faci numai ce îţi voi spune eu!"

21. Dimineaţa Valaam s-a sculat, a pus samarul pe asina sa şi a plecat cu căpeteniile Moabului.

22. Cînd a văzut că pleacă, s-a aprins Domnul de mînie şi îngerul Domnului i se aşează potrivnic în cale; Valaam, însoţit de două slugi, călărea pe asina sa.

23. Şi asina a văzut pe îngerul Domnului stînd în drum cu sabia ridicată în mînă şi s-a abătut din cale; iar Valaam a lovit asina cu toiagul ca să o întoarcă înapoi.

24. Dar îngerul Domnului i-a ieşit înainte pe un alt drumeag îngust, între răzoarele viilor, cu ziduri de o parte şi de alta.

25. Văzîndu-l, asina s-a tras către zid şi a strîns piciorul lui Valaam; acesta a mai lovit-o încă o dată.

26. Îngerul Domnului însă a înaintat şi s-a oprit într-un loc strîmt, unde nu puteai să te abaţi nici la dreapta nici la stînga.

27. L-a zărit asina şi s-a culcat sub Valaam. Şi Valaam, năuc de mînie, a lovit-o cu toiagul din nou.

28. Dar Domnul i-a dat asinei darul vorbirii şi ea spuse acestea: „Ce ţi-am făcut eu, de mă baţi acum pentru a treia oară?"

29. Şi Valaam i-a răspuns: „Pentru că ţi-ai bătut joc de mine. Ascultă, de aş fi avut în mînă o sabie, te-aş fi străpuns pe loc."

30. A zis asina lui Valaam: „Oare nu mai ştii tu că eu sînt asina ta, pe care ai încălecat din tinereţe pînă astăzi? Fost-am eu deprinsă să mă port aşa cu tine?" Şi el i-a răspuns: „Nu!"

31. Atunci Domnul a deschis ochii lui Valaam şi acesta a văzut pe îngerul Domnului în mijlocul drumului cu sabia scoasă din teacă. Şi a căzut cu faţa la pămînt şi i s-a închinat.

32. Iar îngerul Domnului i-a zis: „De ce ai bătut asina de trei ori? Uite, eu ţi-am aţinut calea să te opresc, deoarece drumul pe care mergi duce la pierzanie.

33. Dar asina ta m-a văzut şi s-a ferit din faţa mea de trei ori. Dacă n-o făcea, te-aş fi ucis pe tine, iar ea ar fi scăpat cu viaţă."

34. Zis-a Valaam către înger: „Am păcătuit pentru că n-am ştiut că tu îmi stai în cale; dacă te necăjesc cu ceva, voi face cale-ntoarsă."

35. Şi îngerul Domnului i-a răspuns lui Valaam: „Du-te cu ei, dar să nu grăieşti altceva decît ceea ce îţi voi spune eu!" Şi s-a călătorit Valaam/ cu

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 113, col. II

рѓї

ку боарїй ауй валак. Ш҃н ѧхзи҃дь валак҃ къ
вине валаам, ѣши ѳтнмпнинаре ауй ла чета́тѣ
моав, каре ѥсте ла хотарѣле арнонь, каре ѥсте
despre парте хотарѣлор. Ш҃н зисе ва
лак҃ къ́тре валаамь, нъ ам трими́съ къ́тре
тине ѧтѣкема, кѣчи нъ вении къ́тре мине?
адевара́т нъ́воу пу́тѣ сѣ те чинстескъ?
Ш҃н зисе валаам къ́тре валак, и҃ѣ вини́ къ́тре
тине ѧкум пу́тѣрник вонѳи а грѣи чева́ш? ку
кѫвънтул каре ѳмва пуне дмнзу́ ѳгура мѣ ѧ
чела воу грѣи. Ш҃н мѣрсе валаам ку валак,
ш҃н венирѣ ла чета́циле курцилор. Ш҃н тъ҃н
гѣ валак о҃н ш҃н вицѣи, ш҃н трими́се ауй валаам,
ш҃н боярилоръ чеи́ра ку ѣл. Ш҃н ѳ҃ дими́нѣ ма
ца, ш҃н ауи́нду валак пре валаам, лау сѫ́нт пре
ѣл ла стълпул ауй ваа́л, ш҃ѣи ѧрѣтѣ ауй де а
коло́ о҃па́рте о҃а́рече де нѣро́д.

К А П҃ КГ

Н҃ зисе валаам ауй валак, ѳ҃ѣ́ми́ сѣ ѧи҃ а
тѣ, з҃, жръ́тъ́внице шим гътѣще ѧи҃ б
тѣ, з҃, вицѣи, ш҃н, з҃, берби́чи. Ш҃н в
ѳ҃ѣкъ валак дупрекум ауй зи ауй валаа҃
ш҃н ѧдусе вицѣа ш҃н берѣ́ѣче пре жръ́тъ
ник. Ш҃н зисе валаам къ́тре валак, стъ́й г
ѧпро́апе де жръ́тка та, ш҃н воу мѣ́рге кѫндаи
мисеа ѧрѣта дмнзу́ ѳ҃тнмпнинаре, ш҃н кѫвъ́н
тул каре ѳмва ѧрѣта ми́е, цнаво́ спу́не ци́е, ш҃н
стъ́тъ валак лънгъ жръ́тва ауй, ш҃н валаам
мѣ́рсе кась ѳ҃трѣсе пре дмнзу́, ш҃н мѣ́рсе дн
ре́пте, ш҃н съ ѧрѣтъ дмнзу́ ауй валаам.
Ш҃н зисе къ́тре ѣл валаам, чѣле, з҃, кѫ́пто́а д
ре ам гъти́т, ш҃н ам сѫ́нт вицѣа ш҃н берѣ́ѣче
пре кѫ́пторн. Ш҃н пусе дмнзу́ кѫвъ́нтъ е
ѳ҃гура ауй валаам ш҃н зисе, ѳ҃торнѫндусте къ
тре валак ѧша вей грѣи. Ш҃н съ ѳ҃тоа́рсе з
къ́тре ѣл, и҃ѣ ѣл стъ́ депа́рте де а́рдерилеа ауй
детѣ́, ш҃н тоци боярїй ауй моав ѳ҃преунъ ку
ѣл, ш҃н съ́фъкъ дѫхъ́ ауй дмнзу́ пре ѣ҃ѣ.
Ш҃н ауи́нду пи́лда ауй зисе, дин мънтълоукъ ръ́ ѕ
рилоръ маи кема́т пре мине валак ѳ҃пъра́тъ́ моа,
дин мунци деспре рѣсерѣ́т зикѫндо, вино балѣ́ѣ
мъ́мъ ми́е пре я́ковъ, ш҃н вино о҃сѫндѣ́ѣмъ пре
ѣзраи́ль. Че воу о҃сѫндѣ пре чела че нъ о҃сѫндѣ и
дѣ́ѣ дмнзу́? ауу чевоу блестема пре ка́рале нъ́ѫ
балѣ́ѣтъмъ дмнзу́? Кѣчи дин вѫрфъ́ѫ мъ ѕ
цилоръ вѣдѣ́воу пре ѣл ш҃н дила дѣ́ѣлуръ кънда
ѣѣкоу преаднѣсу́, и҃ѣ норо́дъ сѫнгуръ ва лъ
кѫ ш҃н ѳ҃нъмъ нъ́ѣека сокоти. Чѣне а́ѫ со і
коти́т семенци́а ауй я́ковъ? ш҃н чѣне ва нъмъра
нъро́аделе ауй ѣзраи́л? съ моарь сѫ́флетъ́ѫ мѣ́ѣ
ѳ҃ сѫ́флетеле дрепцилоръ, ш҃н съ сѣфъкъ съмъ́ца
мѣ касъмъ́нца лоръ. Ш҃н зисе валак къ́тре ѕ
валаам чѣмъ́ѫ ѳ҃ѣкъ́т мѣ́ѣ? ам блестемъ́ѫ врѣ́ѫ
ма́шилоръ мѣ́ѣ тѣ́м кемат пре тине, ш҃н и҃ѣ
а́ѫ бъгатовит бъгатовѣ́ѣ? Ш҃н зисе валаамь и
къ́тре валак, ауу нъ къ́те вапу́не дмнзу́ ѳ҃ро
стъ́ мѣ́ѣ, ѧчѣста воу пъзи́ грѣи? Ш҃н і
зисе къ́тре ѣл валак, маи вино ѳ҃къ ку мине ѳ
тра́ѫ лоу́, де оу́нде нъ́ѣеу вѣдѣ преаднѣсу́ де
ако

cu boiarii lui Valac.

36. Şi auzind Valac cum vine Valaam, ieşi în tîmpinarea lui la cetatea Moav, care iaste la hotarăle Arnon, carea iaste despre partea hotărălor.

37. Şi zise Valac către Valaam: „Nu am trimis către tine a te chema? Că ci nu veniiai către mine? Adevărat, nu voiu putea să te cinstescu?“

38. Şi zise Valaam către Valac: „Iată, viniiu către tine, acum putêrnic voiu fi a grăi cevaş. Cuvîntul carele îm va pune Dumnezău în gura mea acela voiu grăi.“

39. Şi mêrse Valaam cu Valac şi veniră la cetăţile curţilor.

40. Şi junghe Valac oi şi viţei şi trimise lui Valaam şi boiarilor ce era cu el.

41. Şi fu dimineaţa şi[luînd Valac pre Valaam l-au suit pre el la stîlpul lui Vaal şi-i arătă lui de acoló o parte oarece de nărod.

CAP 23

1. Şi zise Valaam lui Valac: „Fă-m mie aicea 7 jîrtăvnice şi-m gătêşte aicea 7 viţei şi 7 berbeci.“

2. Şi făcu Valac dupre cum au zis lui Valaam; şi aduse viţel şi berbêce pre jîrtăvnic.

3. Şi zise Valaam către Valac: „Stăi aproape de jîrtva ta şi voiu mêrge cîndai mi se va arăta Dumnezău în timpinare şi cuvîntul care îm va arăta mie ţi-l voiu spune ţie.“ Şi stătu Valac lîngă jîrtva lui şi Valaam mêrse ca să întrêbe pre Dumnezău.

4[3]. Şi mêrse dirept şi să arătă Dumnezău lui Valaam. [4] Şi zise către el Valaam: „Cêle 7 cuptoare le-am gătit şi am suit viţel şi berbêce pre cuptoriu.“

5. Şi puse Dumnezău cuvînt în gura lui Valaam şi zise: „Întorcîndu-te către Valac, aşa vei grăi.“

6. Şi să întoarse către el; iară el sta departe de arderile lui de tot şi toţi boiarii lui Moav împreună cu el. Şi să făcu duhul lui Dumnezău preste el.

7. Şi luînd pilda lui, zise: „Den Mijlocul Rîurilor m-au chemat pre mine Valac împăratul Moav den munţi de spre răserit zicînd: «Vino, bleastămă-m mie pre Iacov şi vino, osîndêşte-m pre Izrail!»

8. Ce voiu osîndi pre cela ce nu osîndêşte Domnul? Au ce voiu blestema pre carele nu-l bleastămă Dumnezău?

9. Căci den vîrful munţilor vedea-l-voiu pre el şi de la dealuri cunoaşte-voiu pre dînsul. Iată, norodul sîngur va lăcui şi în limbi nu se va socoti.

10. Cine au socotit semenţiia lui Iacov? Şi cine va număra năroadele lui Izrail? Să moară sufletul mieu în sufletele direpţilor şi să să facă sămînţa mea ca sămînţa lor!“

11. Şi zise Valac către Valaam; „Ce mi-ai făcut mie? La blestemul vrăjmaşilor miei te-am chemat pre tine şi, iată, ai blagoslovit blagoslovenie.“

12. Şi zise Valaam către Valac: „Au nu cîte va pune Dumnezău în rostul mieu aceasta voiu păzi a grăi?“

13. Şi zise către el Valac: „Mai vino încă cu mine într-alt loc, de unde nu vei vedea pre dînsul de/ acoló, fără de numai o parte

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza“
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

boiarii Valac.

36. Şi audzindu Valac <că vine Valaam>[7], ieşi în timpinarea lui la cetatea Moav, carea iaste la hotarăle Amon, carea iaste despre partea hotarălor.

37. Şi dzise Valac cătră Valaam: „Nu am trimis cătră tine a te chema? Că ce nu veneai cătră mine? Adevărat, nu voi putea să te cinstescu?"

38. Şi dzise Valaam cătră Valac: „Iată, veniiu cătră tine, acum putêrnic voi fi să grăiescu cevaş. Cuvîntul carele-m va pune Dumnedzău întru gura mea acela voi grăi."

39. Şi mêrse Valaam cu Valac şi veniră la cetăţile ogrăzilor.

40. Şi giunghé Valac oi şi viţăi şi trimise lui Valaam şi boiarilor ce era cu el.

41. Şi fu dimineaţa şi luîndu Valac pre Valaam l-au suit pre el lîngă stîlpul lui Vaal şi-i arătă lui de acoló o parte oarice de nărodu.

CAP 23

1. Şi dzise Valaam lui Valac: „Fă-mi mie aicea 7 cuptoare şi-m gătêşte aicea 7 viţei şi 7 berbeci."

2. Şi făcu Valac după cum i-au dzis lui Valaam şi aduse viţăl şi berbêce pre cuptoriu.

3. Şi dzise Valaam cătră Valac: „Stă aproape de jirtva ta şi voi mêrge cîndai mi să va arăta Dumnedzău întru timpinare şi cuvîntul carele-m va arăta ţi-l voi spune ţie. Şi stătu Valac lîngă jirtva lui şi Valaam mêrse ca să întrêbe pre Dumnedzău şi mêrse dreptu.

4[3]. Şi i să arătă Dumnedzău lui Valaam. [4] Şi-i dzise lui Valaam: „Cêle 7 cuptoare le-am gătit şi am suit viţăl şi berbêce pre cuptoriu."

5. Şi puse Dumnedzău cuvîntu în gura lui Valaam şi dzise: „Întorcîndu-te cătră Valac, aşea vei grăi."

6. Şi să întoarse cătră el, iară el sta departe de arderile lui de tot şi toţi boiarii lui înpreună cu el. Şi să făcu duh a lui Dumnedzău preste el.

7. Şi luîndu pilda lui, dzise: „Den Mijlocul Rîurilor m-au chemat pre mine Valac, ficiorul lui Veor, împăratul Moav, den munţii despre răsărit dzicînd: «Ia-mblă blastămi-m mie pre Iacov şi ia-mblă,osîndêşte-mi pre Israil.»

8. Ce voi osîndi pre cela ce nu osîndêşte Domnul? Au ce voi blăstăma pre carele nu-l blastămă Dumnedzău?

9. Căce den vîrvurile munţilor îl voi vedea pre el şi de la dealuri îl voi năzări pre el. Iată, nărodu sîngur va lăcui şi întru limbi nu să va socoti.

10. Cine au socotit seminţiia lui Iacov şi cine va număra năro<a>dele Israil? Să moară sufletul mieu în sufletile dreptţilor şi să s<ă> facă sămînţa mea ca sămînţa lor!"

11. Şi dzise Valac cătră Valaam: „Ce mi-ai făcut mie? La blăstămul nepriêtenilor miei te-am chemat pre tine şi, iată, ai blagoslovit blagoslovenie."

12. Şi dzise Valaam cătră Valac: „Au nu cîte va pune Dumnedzău în rostul mieu acesta voi păzi a grăi?"

13. Şi zise cătră el Valac: „Ia-blăm încă cu mine într-altu loc, de unde nu vei vedea pre însul de/

Ms. 4389

lui Valac.

36. Şi auzind Valac că vine Valaam, ieşi întru întîmpinarea lui în cetatea lui Moav, carea iaste în hotarăle Arnonului, care iaste în marginea hotarului.

37. Şi zise Valac cătră Valaam: „Dară mai nainte n-am trimis să te chiême? Că ce n-ai venit la mine, au doară nu te-aş fi putu cinsti?"

38. Iar Valaam răspunse zicînd: „Iată că viu la tine şi acum voiu fi putêrnic să grăiesc. Cuvîntul care va pune Domnul în gura mea acela voiu grăi!"

39. Şi mêrse Valaam cu Valac şi întrară în cetatea cîmpului.

40. Şi junghé Valac boi şi oi şi trimise lui Valaam şi boiarilor carei era cu dînsul.

41. Iar cînd fu dimineaţa, luoă Valac pre Valaam şi-l sui pre stîlpul lui Vaal şi-i arătă de acoló o parte oarece den nărod.

CAP 23

1. Şi zise Valaam cătră Valac: „Aşază-mi aici 7 altare şi-m gătêşte aici 7 viţei şi 7 berbeci."

2. Şi făcu Valac cum porânci lui Valaam şi puse viţeii şi berbecii pre altare.

3. Şi zise Valaam cătră Valac; „Stăi la jărtva ta şi să mă duc, doară mi se va arăta Dumnezeu întru întîmpinare şi cuvîntul ce-m va zice voiu spune ţie." [4] Şi stătu Valac la jărtva sa, iar Valaam mêrse să întrêbe pre Dumnezeu.

4. Şi se arătă lui Dumnezeu şi zise Valaam cătră Dumnezeu: „7 altare ţi-am aşăzat şi am pus viţei şi berbeci desupra altarelor."

5. Şi puse Dumnezeu cuvînt în gura lui Valaam şi zise: „Întoarce-te la Valac şi-i zi aşa."

6. Şi se întoarse la dînsul, iar el sta lîngă arderile de tot ale sale, şi toţ boiarii Moavului cu dînsul.

7. Şi fu duhul lui Dumnezeu spre dînsul şi luînd pilda lui zise lor; „Dentre rîuri m-au adus Valac, împăratul Moavului[1], den munţii despre răsărit zicînd: «Vino să-m blêstemi pre Iacov şi vino să-m blêstemi pre Israil.»

8. Dară în ce chip voiu blestema, pre care nu blêstemă[2] Dumnezeu? Şi cum voiu osîndi, pre cine nu osîndêşte Dumnezeu?

9. Că den vîrful munţilor îl voiu vedea şi den dealuri[3] îl voiu năzări. Iar nărodul acesta sînguri se vor tăbărî şi în limbi nu se vor amesteca.

10. Cine au numărat seminţiia lui Iacov sau cine va socoti adunările lui Israil? Să moară sufletul mieu în sufletele direptţilor şi să fie seminţiia mea ca seminţiia lor!"

11. Iar Valac zise cătră Valaam: „Ce-m făcuş? Eu te-am chiemat să blêstemi pre vrăjmaşii miei, iar tu,iată,că cu blagoslovenie îi blagoslovêşti."

12. Valaam răspunse: „Iată, cuvîntul care puse Dumnezeu în gura mea păziiu a-l grăi?"

13. Şi-i zise Valac: „Mai blăm cu mine într-alt loc, den care loc îi vei vedea,/ ce însă numai o

Versiune modernă

căpeteniile lui Balac.

36. Cînd a auzit Balac că vine Valaam, a ieşit în întîmpinarea lui la Ir Moab, la marginea ţării, unde Arnon este hotar.

37. Şi a zis Balac către Valaam: „Nu ţi-am trimis soli ca'să te cheme? De ce n-ai venit? Ţi-ai închipuit, într-adevăr, că nu te-aş cinsti după cuviinţă?"

38. Valaam i-a răspuns: „Iată, am venit acum, dar de spus nu pot să-ţi spun nimic. Voi grăi numai cuvîntul pe care Domnul mi-l va pune în gură."

39. Şi s-au dus amîndoi şi au ajuns la Kiriat-Huţot.

40. Şi Balac a jertfit vite mari şi mici'şi a trimis bucăţi din ele lui Valaam şi căpeteniilor care îl însoţeau.

41. Iar a doua zi, l-a luat Balac pe Valaam cu el şi s-au suit pe măgura Bamot-Baal, ca să vadă de acolo o parte bună din tabăra fiilor lui Israel.

CAP. 23

Binecuvîntarea lui Valaam.

1. Şi a zis Valaam către Balac: „Zideşte-mi aici şapte altare şi pregăteşte-mi şapte viţei şi şapte berbeci".

2. Balac a făcut ce i-a spus Valaam. Şi au aşezat pe fiecare altar cîte un viţel şi cîte un berbec.

3. Şi a mai zis Valaam: „Stai şi priveghează jertfele, eu mă duc, că va veni Domnul să mă întîmpine, şi ceea ce îmi va descoperi el îţi voi împărtăşi neapărat şi ţie." Şi s-a suit apoi pe o colină pleşuvă.

4. Şi Dumnezeu s-a arătat lui Valaam şi acesta i-a grăit: „Am zidit cele şapte altare şi am jertfit pe fiecare cîte un viţel şi cîte un berbec."

5. Iar Domnul l-a învăţat pe Valaam ce să spună şi i-a poruncit: „Întoarce-te la Balac şi întocmai aşa să-i spui."

6. Şi s-a întors Valaam şi l-a aflat pe Balac în picioare lîngă jertfa arderii de tot, împreună cu toate căpeteniile Moabului şi l-a învăluit Duhul Domnului.

7. Atunci el a rostit descoperirea sa ca un cîntec: „Dintre rîuri din Aram, m-a chemat Balac, craiul Moabului/ Din munţii Răsăritului m-a chemat:/ «Vino, şi-l blestemă pe Iacov,/ Vino, şi osîndeşte pe Israel.»/

8. Cum să blestem eu pe cel ce Domnul nu blestemă?/ Cum să osîndesc ce Domnul nu osîndeşte?

9. Din vîrful munţilor mă uit,/ De pe măguri înalte privesc./ Poporul acesta locuieşte singur,/ Nu se amestecă nicidecum cu alte neamuri./

10. Cine e în stare să numere/ Seminţia lui Iacov, cît pulberea./ Desimea cetelor lui Israel, puzderie,/ Cine va socoti?/ Aş vrea să mor cum mor dreptţii acestora,/ Să fie sfîrşitul meu ca al lor!"

11. Atunci a zis Balac către Valaam: „Ce mi-ai făcut? Eu te-am chemat să-mi blestemi duşmanii şi tu îi binecuvîntezi."

12. Valaam însă i-a răspuns: „Nu ţi-am spus eu, oare, ceea ce Domnul mi-a pus în rostirea mea?"

13. Şi a zis Balac: „Vino cu mine ca să vezi din alt loc toată mulţimea lui Israel: de/ acolo să

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 114, col. I

ѓдї

аколѡ, фнръ де нѹ́манъ сѡпа́рте дин трѧ́нсѹ́а кѣи
вѣдѣ, нѣръ претоцн нѹ́и кѣи вѣдѣ, шн ва́ѣстѣ
ѓг мтѣ́ мїе прѣдѧ́нсѹ́а де аколѡ. Шн ѧ́сѣ пре
дѧ́нсѹ́а ѧтрѣ́ пѣ́нкѹ де цѧ́рнѣ, прекѧ́рфѣ́ че́ѧхѹ́
топлн, шн зндн аколѡ, ѕ, жрътѣ́внте, шн сѹ́и
внце́ѧ шн вербе́ѣ пре́сте жрътѣ́внй, шн зѣ́се
ѓе балаа́мъ кѣтрѣ балаа́къ. Стѣ́и аколѡ ѧнгѣ́
жрътва́та тѣ́ нѣръ ѓ́ѹ вон мѣ́рце съ ѧтрѣ́е пре дѣ́
ѓѕ нїцѣ́ѹ. Шн съ ѧтнмпнн дмнзѣ́ѹ нѹ́ балаа́къ,
шн пѹ́се кѹвѣ́нтъ ѧгѹ́ра ѧхѹ́и шн зѣ́се, ѧтоа́рте
те кѣтрѣ балаа́къ шн ѧтѣ́стѣ вей грѣи
ѓѕ Шн съ ѧтоа́рсе кѣтрѣ дѧ́нсѹ́а, нѣръ ба́ѣ ста а
прѹ́ѧт де а́рдере дето́ѧ ѧхѹ́и, шн то́цн воѥ́ѥ́и
ѧхѹ́и мнаѣ́ нѹ дѧ́нсѹ́ал, шн́и зѣ́се ѧхѹ́и балаа́къ, чѧѕ
ѓѓ грѣи́нт дмнзѣ́ал? Шн ѧхѹ́нде пна́да ѧхѹ́и, зн
се, сколѧ́ѣте балаа́къ, шн ѧскѹ́ѧтъ, ѧскѹ́ѧтъ мѣ́р
ѓѓ тѹ́ре фнѳо́рѣал ѧхѹ́и сѣ́фо́р. Нѹ́ ѥ́сте на сѡ
мѹ́ал дмнзѣ́ѹ съѣ́зкалтѣ́ск, нн́че ка фи́нал о
мѹ́ахѹ́и съ́сть ѳфинкоша́зе, ба́ал ѧ́ѕѹ́н нѹ́ва фа́че?
ѓѕ грѣи́нва шн нѹ́ка рѣмжнѣ? Ѣ́тъ къ а́балн
ѓѕ мам ѧхѹ́ѧт, багѣ́нвом шн нѹ́вом ѧтоа́рче. Нѹ́
ваѳн сѡстенѣ́ал ѧ ѓа́кѡвѣ нн́че сева нѣи ѡстенѣ
ал ѧ ѓзра́нал, дмнзѹ́ал дмнзѣ́ѹ́ал ахѹ́и нѹ дѧ́нсѹ́,
чѣ́ал мтѣ́рнте а́ле боѥ́рнлор ѧтрѹ́ дѧ́нсѹ́а.
ѓѓ дмнзѣ́ѹ́ал че́ла че́ѧхѹ́ско пре дѧ́нсѹ́а дела е́гѹ́пе,
ѓѓ на сла́ва че́ѧхѹ́и нѹ́ ѹ́ѹн ко́рнѹ ѧ́лхѹ́и. Пентрѹ́ нѣ
нѹ́ ѥ́сте дескѧ́нтек ѧ ѓа́кѡвѣ, нн́че вра́ѥ ѧтрѹ́
ѓзра́нал, дѹ́пъ вре́ме сева грѣи́ ахѹ́и ѓа́кѡвѣ шн ах
ѓѓ ѓзра́нал, чева съвѣ́ршн дмнзѹ́ал. Ѣ́тъ нпро
дѹ́ал на ѹ́ѹн пѹ́и де ле́ѹ́ съва скѹ́ла, шн на ѹ́ѹнь
ле́ѹ́ съва семецн, нѹ́ва дормн пѣнъ ва мѧ́нка вѣ
ѓѓ на́т, шн сѧнцеле рѣнцнлор ва вѣ́. Шн зѣ́се
балаа́къ кѣтрѣ балаа́мъ, нн́че нѹ́ ва́ѣстѣме вей ва́ле
ѓѕ стѣ́ма́ мїе пре ба́ал, нн́че багѣ́нда съна́ѧ багѣ́
ѓѕ цн пре ба́ал. Шн рѣспѹнзѧ́нде балаа́мъ
зѣ́се ахѹ́и балаа́къ, на́м грѣи́нт це зѣ́ѧ́нде, нѹ́
вѧ́нтѹ́а ка́ре ле ѧ́ѣкзѣ́нте дмнзѣ́ѹ́ ѧ́ѣла вон фа́че?
ѓѕ Шн зѣ́се балаа́къ кѣтрѣ балаа́мъ, бнно сѣ́ѣ ме ла ала́ѣ
асѹ́ѣ дека́пацѣ ахѹ́и дмнзѣ́ѹ́, шна́ ва́ѣстѣмѣ
ѓѕ мїе пре дѧ́нсѹ́ал де аколѡ. Шн ѧ́ѕ ѧхѹ́ѧт ка
ла́къ пре балаа́м пре вѣ́рфѹ́ал ахѹ́и фогорѣ че́ѧ ве
ѓѕ съ ѧтнн́де ла пѹ́стнн. Шн зѣ́се балаа́мъ
кѣтрѣ балаа́къ, зндѣ́ѣмѣ́ мїе а́нѣ ша́ѣте кѹ́п
тоа́ре шн грѣ́ѣце мїе ша́ѣте внце́н шн ша́
ѓѕ те вербе́ѣ. Шн ѳнкѹ балаа́къ дѹ́пъ нѹ́м ѧ́ѕ
зѣ́се ахѹ́и балаа́мъ, шн сѹ́и внце́ал шн вербе́ѣте
пре́сте кѹ́пторн.

К А П К Д

ѓ А нъзѧ́нде балаа́мъ кѣѣ́не ѥ́сте ѳна
нн́ѣ дмнзѹ́ѧн а́ѣа́вн пре ѥ́сраи́л, нѧ́ѹ
мерсе́ дѹ́пъ сѡвнѣ́нѣ́ ахѹ́и, ѧтнмпнна
ѓѣ бре́тнлор, шнш ѧтоа́рсе фа́ца ахѹ́и ла
ѓ пѹ́стнн. Шн рѣдикѧ́нде балаа́мъ
о́кїи ахѹ́и, вѣзѣ́ пре ѥ́сраи́л тѣбѣра́т дѹ́пъ
нѣ́мѹрн, шн сѳѳкѹ́ пре́сте е́ѣ дѹ́хѹ́а ахѹ́и дѹ
ѓ не́зѣ́ѹ, шн ахѹ́нде пна́да ахѹ́и зѣ́се. Зн
че балаа́мъ фнѳо́рѣал ахѹ́и весо́р, зн
че сѡмѹ́ал че́ѣ
ѓ а́девра́т. Зн
че че́ла че а́ѹѹде нѹ́вн
нте
тарн, вѣзѧ́нд, ка́ре ведѣ́ѣ ахѹ́и дмнзѣ́ѹ́ ѧ́ѕ

dentr-însul vei vedea, iară pre toţi nu-i vei vedea. Şi bleastămă-m mie pre dînsul de acoló!"

14. Şi luo pre dînsul într-un piscu de ţarină, pre Vîrful celui Cioplit, şi zidi acoló 7 jîrtăvnice şi sui viţel şi berbêce preste jîrtăvnic.

15[14]. Şi zise Valaam cătră Valac: [15] „Stăi acolo lîngă jîrtva ta, iară eu voiu mêrge să întreb pre Dumnezeu."

16. Şi să întîmpină Dumnezău cu Valaam şi-i puse cuvînt în gura lui şi zise: „Întoarce-te cătră Valac şi acêstea vei grăi."

17. Şi să întoarse cătră dînsul, iară el sta aproape de arderea de tot a lui, şi toţi boiarii lui Moav cu dînsul. Şi-i zise lui Valac: „Ce-au grăit Domnul?"

18. Şi luînd pilda lui, zise: „Scoală-te, Valac, şi ascultă! Ascultă mărturie, feciorul lui Sepfor!

19. Nu iaste ca omul Dumnezău să să clătească, nice ca fiiul omului să să înfricoşaze. El au zis, nu va face? Grăi-va şi nu va rămînea?

20. Iată că a blagoslovi m-am luat, blagoslovi-voiu şi nu voiu întoarce.

21. Nu va fi osteneală în Iacov, nice se va ivi osteneală în Izrail, Domnul Dumnezăul lui cu dînsul, cêle mărite ale boieriilor întru dînsul.

22. Dumnezăul cela ce au scos pre dînsul de la Eghipet, ca slava celui-cu-un-cornu al lui.

23. Pentru că nu iaste descîntec în Iacov, nice vraje întru Izrail. După vrême se va grăi lui Iacov şi lui Izrail.

24. «Ce va săvîrşi Domnul! Iată, nărodul ca un puiu de leu să va scula şi ca un leu să va semeţi, nu va dormi pănă va mînca vînat şi sîngele răniţilor va bea!"

25. Şi zise Valac cătră Valaam: „Nice cu blestême vei blestăma mie pre el, nice blagoslovind să nu-l blagoslovêşti pre el."

26. Şi răspunzînd Valaam, zise lui Valac: „N-am grăit ţie zicînd: «Cuvîntul carele îm va zice Dumnezău acela voiu face»?"

27. Şi zise Valac cătră Valaam: „Vino să te iau la alt loc, de va plăcea lui Dumnezău, şi-l blêstemă mie pre dînsul, de acoló."

28. Şi au luat Valac pre Valaam pre vîrful lui Fogor, cel ce să întinde la pustiiu.

29. Şi zise Valaam cătră Valac; „Zidêşte-m mie aicea şapte cuptoare şi gătêşte mie şapte viţei şi şapte berbeci!"

30. Şi făcu Valac după cum au zis lui Valaam şi sui viţel şi berbêce preste cuptoriu.

CAP 24

1. Şi văzînd Valaam că bine iaste înaintea Domnului a blagoslovi pre Israil, n-au mersu după obicêiul lui în timpinarea vrăjilor, şi-ş întoarse faţa lui la pustiiu.

2. Şi rădicînd Valaam ochii lui, văzu pre Israil tăbărît după neamuri. Şi să făcu preste el Duhul lui Dumnezău.

3[2]. Şi luînd pilda lui zise: [3] „Zice Valaam, feciorul lui Veor, zice omul cel adevărat,

4. Zice cela ce aude cuvinte tari, văzînd care vedêrea lui Dumnezău au/ văzut, în somnu, descoperiţi ochii lui.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

acoló, făr-numai o parte oarice vei vedea, iar pre toţi nu-i vei vedea şi mi-l blastămă mie de acoló."

14. Şi-l luă pre însul întru vîrvu de ţarină, pre Vîrvul celui Cioplit, şi zidi acoló 7 cuptoare şi sui viţăl şi berbêce preste cuptoriu.

15. Şi dzise Valaam cătră Valac: „Stăi acolo lîngă jirtva ta, iar eu voi mêrge să întreb pre Dumnedzău."

16. Şi tîmpină Dumnedzău pre Valaam şi-i puse cuvîntu în gura lui: „Întoace-te cătră Valac şi acêste vei grăi."

17. Şi să întoarse cătră însul, şi el sta la arderea lui cea de tot şi toţi boiarii lui Moav împreună cu însul. Şi-i dzise lui Valac: „Ce au grăit Domnul?"

18. Şi luîndu pilda lui, dzise: „Scoală-te, Valac, şi ascultă! <Bagă în urechi marturul[1]>[2], ficiorul lui Sepfor!

19. Nu iaste ca omul Dumnedzău, să s<ă> clătească, nu-i fa fiiul omului să s<ă> înfricoşêdze. El au dzis, nu va face? Grăi-va şi nu va rămînea?

20. Iată că a blagoslovi l-am luat, blagoslovi-voi şi nu voi întoarce-o.

21. Nu va fi ostenéală în Iacov, nice să va ivi durere în Israil, Domnul Dumnedzăul lui cu însul, cêle mărite a boiarilor întru însul.

22. Dumnedzău cela ce au scos pre însul de la Eghiptu, ca mărirea celui-cu-n-corn a lui.

23. Pentru că nu iaste vraje întru Iacov, nice descîntece întru Israil. Şi după vrême să va grăi Iacov şi lui Israil ce va săvîrşi Domnul[3]!

24. Iată, nărodul ca un puiu de leu să va scula şi ca un leu să va semeţi, nu va dormi păn-va mînca vînat, sînge de răniţi va bea!"

25. Şi dzise Valac cătră Valaam: „Nice cu blăstămi îm vei blăstăma pre el nice blagoslovindu să nu-l blagosloveşti pre el."

26. Şi răspundzîndu Valaam, dzise lui Valac: „Cuvîntul carele-m va dzice Dumnedzău acela voi face?"

27. Şi dzise Valac cătră Valaam: „Ia-blăm[4] să te iau la loc altul, să va plăcea lui Dumnedzău, şi mi-l blastămă pre însul de acoló."

28. Şi luă Valac pre Valaam pre vîrful lui Fogor, cêea ce să întinde la pustiiu.

29. Şi dzise Valaam cătră Valac: „Zidêşte-mi mie aicea 7 cuptoare şi gătêşte mie 7 viţei şi 7 berbeci."

30. Şi fêce Valac după cum i-au dzis lui Valaam şi un viţăl şi berbêce preste cuptoriu.

CAP 24

1. Şi vădzîndu Valaam cum bine iaste înnaintea Domnului a blagoslovi pre Israil, n-au mersu după obicêiul lui întru timpinarea vrăjilor şi-ş întoarse faţa lui la pustiiu.

2. Şi rădicîndu Valaam ochii lui, vădzu pre Israil tăbărît după fêliuri şi să fêce preste el duh a lui Dumnedzău.

3. Şi luîndu pilda lui dzise: „Dzice Valaam, <ficiorul Veor>[1], dzice omul cel adevărat;

4. Dzice cela ce aude cuvinte, tare vădzîndu, care vedêrea lui Dumnedzău au/ vădzut în somnu,

Ms. 4389

parte dentr-înşii vei vedea, iar nu vei vedea pre toţ şi acoló să mi-i blêstemi!"

14. Şi-l luoă în straja cîmpului, în Vîrful cel Cioplit, şi aşăză acoló 7 altare şi puse viţei şi berbeci pre altare.

15. Şi zise Valaam cătră Valac: „Stăi la jărtfvele tale, iar eu voiu mêrge să întreb pre Dumnezeu."

16. Şi întîmpină Dumnezeu pre Valaam şi puse cuvînt în gura lui şi-i zise; „Întoarce-te la Valac şi să grăieşti acêstea."

17. Şi se întoarse la dînsul, iar el sta la arderile lui cêle de tot şi toţ boiarii Moavului cu dînsul. Şi-l întrebă Valac: „Ce au zis Domnul?"

18. Iar el, luînd de la dînsul, zise: „Scoală-te, Valace, şi ascultă şi ia aminte mărturisire, feciorul lui Sepfor!

19. Nu iaste Dumnezeu ca omul, să se mute, sau ca feciorul omului, să se schimbe. Ce cînd grăiêşte, au doară nu va face? Şi cînd făgăduiêşte, au doară nu va da?

20. Iată că am început a-i blagoslovi şi-i voiu blagoslovi neîntorcîndu-mă.

21. Să nu fie ostenéală în Iacov, nici durêre să nu se vază în Israil, că Domnul Dumnezeu lor iaste cu dînsul şi slava cea împărătească pre dînşii.

22. Dumnezeu i-au scos den Eghipet, a cărora putêre iaste ca a inorogului.

23. Că nu iaste descîntec în Iacov, nici vrajă în Israil. În vrême se vor chiema Iacov şi lui Israil ce va săvîrşi Dumnezeu.

24. Iar nărodul se va scula ca un puiu de leu şi ca un leu se va îndîrji, nu se va culca până nu va mînca hrană şi până nu va bea sîngele celor răniţi!"

25. Şi zise Valac cătră Valaam: „Nice mi i-ai blestemat cu blestem, nice mi i-ai blagoslovit cu blagoslovenie."

26. Iar Valaam zise: „Dară nu ţi-am spus şi ţi-am zis că cuvîntul care va grăi Dumnezeu acela voiu face?"

27. Şi iar zise Valaac cătră Valaam: „Pasă şi te voiu duce într-alt loc, de va plăcea lui Dumnezeu, şi mi-i vei blestema de acoló."

28. Şi luoă Valac pre Valaam în vîrful Fogorului, care mêrge în pustie.

29. Şi zise Valaam cătră Valac: „Aşază-mi aici 7 altare şi-m gătêşte aici 7 viţei şi 7 berbeci."

30. Şi făcu Valac cumu-i zise Valaam şi puse viţei şi berbeci pre altare.

CAP 24

1. Şi văzînd Valaam că iaste bine înaintea Domnului să blagoslovească pre Israil, nu mêrse după obicêiul lui şi întru întîmpinarea vrăjilor, ce-ş întoarse faţa spre pustie.

2. Şi rădicîndu-ş Valaam ochii, văzu pe Israil tăbărît după seminţii şi fu duhul Domnului spre dînsul.

3. Şi luînd pilda lui zise: „Grăiêşte Valaam, feciorul lui Voor, grăiêşte omul cel adevărat.

4. Grăiêşte cela ce aude cuvintele celor tari, cela ce vêde cîte au văzut vedêrea lui Dumnezeu,/ în vis

Versiune modernă

blestemi!"

14. Şi la dus pe vîrful muntelui Fazga, la locul de strajă, şi au zidit acolo şapte altare şi au pus pe fiecare cîte un berbec şi cîte un viţel.

15. Şi a zis Valaam către Balac: „Stai şi priveghează jertfele tale, iar eu mă duc mai încolo să-l întreb pe Dumnezeu."

16. Şi l-a întîmpinat Domnul pe Valaam şi l-a învăţat ce să spună şi i-a zis: „Întoarce-te la Balac şi întocmai aşa să-i spui."

17. Şi s-a întors Valaam şi a aflat pe Balac în picioare lîngă jertfă, cu toate căpeteniile Moabului, şi Balac l-a întrebat: „Ce ţi-a spus Domnul?"

18. Şi a rostit Balac descoperirea sa ca o cîntare: „Scoale-te şi ascultă, Balac/ Ia aminte la vorbele mele, fiul lui Sefor!/

19. Domnul nu-i ca omul ce minte,/ Nu-i ca fiul omului să se căiască,/ Crezi că El zice numai şi nu face,/ Făgăduieşte şi nu împlineşte?/

20. Poruncă mi-a dat să binecuvîntez./ Ceea ce el a binecuvîntat, eu nu mai întorc./

21. Nu se vede fărădelege în Iacov/ Nici silnicie şi chin în Israel./

22. Dumnezeu l-a scos din Egipt,/ Puterea lui este ca de taur,/ Slava lui ca de inorog./

23. În Iacov nu este vrăjitorie,/ Nici farmece în Israel./

24. Ca o leoaică se scoală poporul,/ Ca un leu se ridică în picioare./ Nu se culcă pînă nu-şi mistuie prada,/ Pînă nu bea sîngele celui ucis!"

25. Şi a spus Balac către Valaam: „Dacă nu-l poţi blestema, cel puţin nu-l binecuvînta."

26. Valaam i-a răspuns: „N-am spus eu limpede că voi face tot ce îmi va spune Domnul?"

27. Atunci a zis Balac către Valaam: „Am să te duc în alt loc; cu îngăduinţa Domnului, poate, mi-l vei blestema de acolo."

28. Şi l-a dus pe vîrful Peor, care străjuieşte pustia.

29. Aici Valaam i-a spus lui Balac: „Zideşte-mi şapte altare şi pregăteşte-mi şapte viţei şi şapte berbeci."

30. Şi a făcut Balac cum a zis Valaam şi a pus pe fiecare altar cîte un viţel şi cîte un berbec.

CAP. 24

Proorocia lui Valaam.

1. Văzînd Valaam că e plăcut Domnului să fie binecuvîntat Israel, nu s-a mai dus după vrăji, ci şi-a întors faţa către pustie.

2. Şi ridicîndu-şi ochii, a văzut poporul lui Israel aşezat după seminţii; duhul lui Dumnezeu s-a pogorît asupra lui

3. Şi el rosti cuvîntul acesta: „Aşa prooroceşte Valaam, fiul lui Beor;/ Aşa grăieşte bărbatul adînc-văzător;/

4. Aşa rosteşte cel ce descoperă cuvîntul Domnului,/ Cel ce pătrunde cugetul Atotputernicului,/ Cel ce vede descoperirile Domnului/ în vis,/ Cînd ochiul închis afară,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 114, col. II

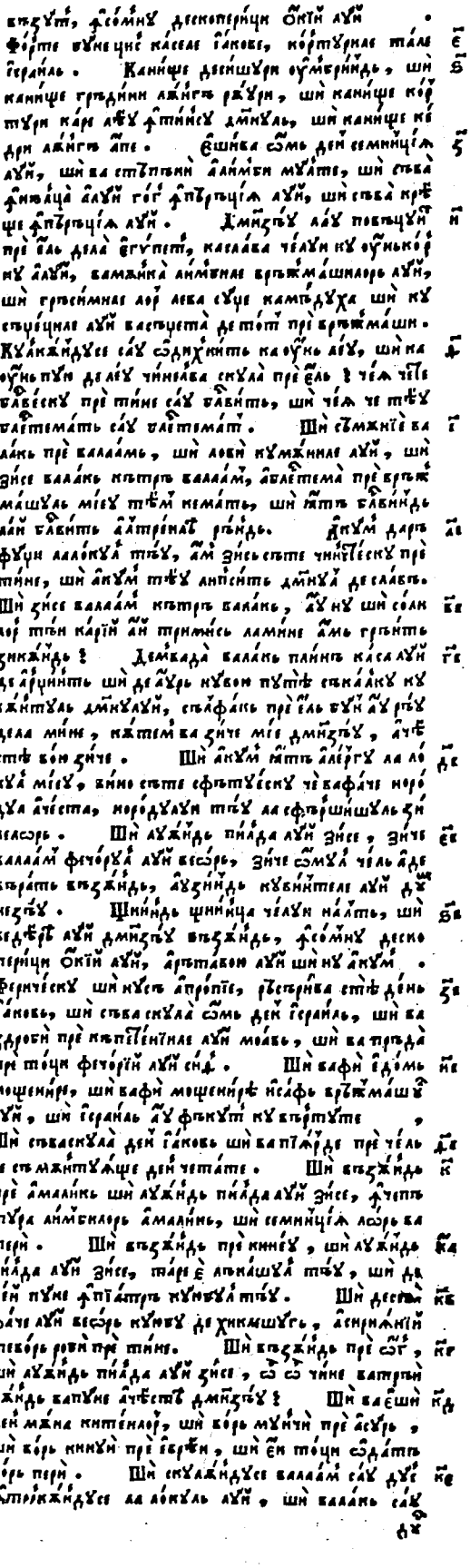

5. Fo<a>rte bune ţi-s casele, Iacove, corturile tale, Israil!

6. Ca nişte desişuri umbrind şi ca nişte grădini lîngă rîuri şi ca nişte corturi care le-au întinsu Domnul şi ca nişte chedri lîngă ape.

7. Ieşi-va om den seminţiia lui şi va stăpîni a limbi multe şi să va înălţa a lui Gog împărăţiia lui şi să va crêşte împărăţiia lui.

8. Dumnezău l-au povăţuit pre el de la Eghipet, ca slava celui-cu-un-cornu a lui; va mînca limbile vrăjmaşilor lui şi grăsimile lor le va suge ca măduha, şi cu săgeţile lui va săgeta de tot pre vrăjmaşi.

9. Culcîndu-se, s-au odihnit ca un leu şi ca un puiu de leu; cine-l va scula pre el? Ceia ce te blagoslovescu pre tine s-au blagoslovit şi ceia ce te-au blestemat s-au blestemat!"

10. Şi să mînie Valac pre Valaam şi lovi cu mînile lui şi zise Valac cătră Valaam: „A blestema pre vrăjmaşul mieu te-am chemat şi, iată, blagoslovind l-ai blagoslovit al treilea rînd.

11. Acum, dară, fugi la locul tău! Am zis să te cinstescu pre tine şi acum te-au lipsit Domnul de slavă."

12. Şi zise Valaam cătră Valac: „Au nu şi solilor tăi carii ai trimis la mine am grăit zicînd:

13. «De-m va da Valac plină casa lui de argint şi de aur, nu voiu putea să calcu cuvîntul Domnului, să-l fac pre el bun au rău de la mine; cîte-m va zice mie Dumnezău, acêstea voiu zice.»

14. Şi acum, iată, alergu la locul mieu, vino să te sfătuiescu ce va face norodul acesta norodului tău la sfîrşitul zilelor."

15. Şi luînd pilda lui, zise: „Zice Valaam, feciorul lui Veor, zice omul cel adevărat văzînd, auzind cuvintele lui Dumnezău,

16. Ştiind ştiinţa Celui Nalt şi vedêrea lui Dumnezău văzînd în somnu descoperiţi ochii lui.

17[16]. Arăta-voiu lui şi nu acum; [17] fericescu şi nu să apropie. Răsări-va stea den Iacov şi să va scula om den Israil şi va zdrobi pre căpeteniile lui Moav şi va prăda pre toţi feciorii lui Sith.

18. Şi va fi Edom moştenire şi va fi moştenirea Isaf, vrăjmaşul lui, şi Israil au făcut cu vîrtute

19. Şi să va scula den Iacov şi va piêrde pre cel ce să mîntuiêşte den cetate."

20. Şi văzînd pre amalic şi luînd pilda lui, zise: „Începătura limbilor, Amalic, şi seminţiia lor va peri."

21. Şi văzînd pre Chineu şi luînd pilda lui, zise: „Tare e lăcaşul tău şi de vei pune în piatră cuiubul tău,

22. Şi de se va face lui Veor cuiubu de hicleşug, asiriênii te vor robi pre tine."

23. Şi văzînd pre Og şi luînd pilda lui, zise: „O! O! Cine va trăi cînd va pune acêstea Dumnezău!

24. Şi va ieşi den mîna chiteilor şi vor munci pre Asur şi vor chinui pre evrêi şi ei toţi odată vor peri."

25. Şi sculîndu-se Valaam, s-au dus întorcîndu-se la locul lui. Şi Valac s-au dus/ cătră dînsul.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

descoperiţi ochii lui.

5. Foarte bune ţi-s casele, Iacov, colibile[2] tale, Israil!

6. Ca nişte desiş umbrindu şi ca nişte grădini lîngă rîuri şi ca nişte corturi care le-au întinsu Domnul şi ca nişte chedri lîngă ape.

7. Ieşi-va om den seminţiia lui şi va stăpîni a limbi multe şi să va înnălţa a lui Og împărăţiia lui şi să va crêşte împărăţiia lui.

8. Dumnedzău l-au îndreptat pre el de la Eghiptu, ca mărirea celui-cu-n-cornu lui; va mînca limbile nepriiêtenilor lui şi grăsimile lor le va demica şi cu aruncările lui va săgeta de tot pre nepriiateni.

9. Culcîndu-să, s-au odihnit ca un leu şi ca un puiu de leu; cine-l va scula pre el? Ceia ci te blagoslovescu pre tine s-au blagoslovit şi ceia ce te-au blăstămat, s-au blăstămat!"

10. Şi să mănie Valac pre Valaam şi lovi cu mănule lui şi dzise Valac cătră Valaam: „A blăstăma pre nepriiiêtenul mieu te-am chemat şi, iată, blagoslovindu l-ai blagoslovit al treilea rîndu.

11. Acum, dară, fugi la locul tău! Am dzis să te cinstescu pre tine şi acum te-au lipsit Domnul de mărire."

12. Şi dzise Valaam cătră Valac: „Nu şi solilor tăi carei ai trimis la mine am grăit dzicîndu:

13. «Să-m va da Valac plină casa lui de argintu şi de aur nu voi putea să calcu cuvîntul Domnului, să-l fac pre el rău au bun de la mine; cîte-m va dzice Dumnedzău acêstea voi dzice.»

14. Şi acum iată alergu la locul mieu; ia-blăm să te sfătuiescu ce va face <nărodul>[1] acesta nărodului tău la săvărşitul dzilelor."

15. Şi luîndu pilda lui, dzise: „Dzice Valaam, ficiorul lui Veor, dzice omul cel adevărat vădzîndu, audzindu cuvintele lui Dumnedzău,

16. Ştiindu ştiinţa Celui Înnaltu şi vedêrea lui Dumnedzău vădzîndu, în somnu descoperiţi ochii lui.

17. Arăta-i-voi lui şi nu acmu; fericescu şi nu să apropie. Răsări-va stea dentru Iacov şi om de la Israil şi va zdrobi pre căpeteniile Moav şi va prăda pre toţi ficiorii lui Sith.

18. Şi va fi Edom moştnenire şi va fi moştnenirei Esav, nepriiêtenul lui, şi Israil au făcut cu vîrtute.

19. Şi să va scula den Iacov şi va piêrde pre cel ci să mîntuiêşte den cetate."

20. Şi vădzîndu pre Amalic şi luîndu pilda lui, dzise: „Începătura limbilor, Amalic, şi seminţiia lor va peri."

21. Şi vădzîndu pre Chineu şi luîndu pilda lui, dzise: „Tare lăcaşul tău şi să vei pune în piatră cuibul tău.

22. Şi de să va face lui Veor cuibu de vicleşug, asiriiani te vor robi pre tine."

23. Şi vădzîndu pre Og şi luîndu pilda lui, dzise: „O! O! Cine va trăi cîndu va pune acêstea Dumnedzău!

24. Şi va ieşi den mîna chiteilor şi vor chinui pre Asur şi vor chinui pre evrei, şi ei toţi odată vor peri."

25. Şi sculîndu-să Valaam s-au dus, întorcîndu-să la locul lui. Şi Valac s-au dus/ la însul.

Ms. 4389

ochii lui dăscoperiţ.

5. Cîtu-s de bune casele tale, Iacove, şi corturile tale, Israile!

6. Ca nişte desiş[1] umbrîndu-se, şi ca sădirile lîngă păraie, şi ca corturile care le-au întins Domnul, şi ca chedrii în lungul apelor.

7. Ieşi-va om den seminţiia ta şi va stăpîni multe laturi şi se va înălţa Gog împărăţiia lui şi va crêşte.

8. Dumnezeu, care i-au scos den Eghipet ca slava celui-cu-un-corn-al lui; mînca-va laturea vrăjmaşilor lui şi oasele lor le va zdrumica. Şi cu săgeţile sale va săgeta pre vrăjmaş.

9. Şi culcîndu-se, odihni ca un leu şi ca un puiu de leu şi cine-l va dăştepta? Blagosloviţ cei ce vor blagoslovi pre tine şi blestemaţ cei ce te vor blestema!"

10. Şi se mănie Valac pre Valaam şi-ş lovi în palme şi zise: „Eu te-am chiemat să blestemi pre vrăjmaşul mieu, iar tu iată că de trei ori l-ai blagoslovit cu blagoslovenie.

11. Ce acum pasă la locul tău, că am zis să te cinstesc cu cinste, iar acum au luat Domnul cinstea de la tine."

12. Iar Valaam zise cătră Valac: „Dară n-am grăit eu solilor tăi, celor ce i-ai trimis la mine, şi le-am zis:

13. «Măcară de mi-ară da Valac casa lui plină de aur şi de argint, nu voiu putea călca cuvîntul Domnului, nici să fac lui bine sau rău de la mine; ce, orice va zice mie Domnul, acêea voiu face!»

14. Iar acum eu mă duc la locul mieu, ce vino să-ţ spuiu ce vor să facă acêşti oameni în vrêmea cea mai de apoi."

15. Şi luînd pilda lui, zise: „Grăiêşte Valaam, feciorul lui Voor, zice omul cel adevărat,

16. Carele ştie ştiinţa Celui de Sus şi vedêrea lui Dumnezeu văzură în vis ochii lui dăscoperită.

17. Arăta-voiu lui şi nu voiu ferici acum şi nu mă voiu apropiia. Că va răsări stea de la Iacov[2] şi se va scula om de la Israil şi va piêrde boiarii Moavului şi va robi pre toţ feciorii lui Sith.

18. Şi va fi Edom moştenire lui şi va fi moştenire Isav, vrăjmaşul lui, şi pre Israil l-au făcut cu tărie.

19. Şi se va scula de la Iacov şi va piêrde pre cei mîntuiţ den cetate."

20. Şi văzînd pre Ammalic şi luînd pilda lui, zise: „Începătura limbilor, Ammalic, şi seminţiia lor va peri."

21. Şi văzînd pre Cheneon şi luînd pilda lui, zise: „Tare iaste lăcaşul tău, şi de vei pune pre piatră cuibul tău.

22. Şi de va fi lui Veor cuib de hiclenie, siriiênii te vor robi."

23. Şi văzînd pre Og şi luînd pilda lui, zise: „Amar! amar! Cine va fi viu cînd va pune acêstea Dumnezeu!

24. Ieşi-va den mâinile chitiilor şi vor căzni pre Assur şi vor munci pre ovrêi, şi aceia deodată[3] vor peri."

25. Şi sculîndu-se, Valaam se duse şi se întoarse la locul lui. Iar Valac se duse/ la dînsuş[4].

Versiune modernă

înlăuntru i s-a deschis./

5. Ce frumoase-s certurile tale, Iacove,/ mîndre sînt aşezările tale, Israele!/

6. Văile ce se întind pînă departe par/ Ca şi livezile pe malul rîului de cleştar/ Al saburului pom sădit de mîna Domnului/ Ca şi cedrii înalţi de-a lungul rîului./

7. Ieşi-va Om din seminţia lor/ Care va fi stăpînul neamurilor./ Stăpînirea lui pe a lui Agag o va întrece / Şi împărăţia lui în slavă se va petrece./

8. Pentru că Domnul care l-a scos pe Israel din robie,/ Aidoma unor coarne de taur arată tărie. Popoarele duşmane vor fi date pieirii,/ Oasele lor se vor fărîma,/ Săgeţile îi vor nimici./

9. Doarme neamul acesta ca un leu/ Ca o leoaică culcată. / Cine ar putea să-l scoale?/ Să fie binecuvîntat cel ce te binecuvîntă,/ Blestemat cel ce te blestemă!"

10. Şi s-a umplut de mînie Balac şi încleştîndu-şi pumnii, i-a zis lui Valaam: „Eu te-am chemat să-mi blestemi vrăjmaşii, iar tu, dimpotrivă, i-ai binecuvîntat şi încă de trei ori.

11. Fugi de aici, pleacă în ţara ta! Am zis că te voi preacinsti, dar, iată, că Domnul te-a lipsit de cinste."

12. Valaam însă i-a răspuns: „Le-am spus solilor tăi limpede cum îţi spun şi ţie:

13. «De mi-ar da Balac casa sa plină de argint şi de aur, nu voi călca porunca Domnului făcînd bune sau rele după placul meu; eu spun ce mi-a spus Domnul.»

14. Acum mă întorc acasă cu grăbire, dar vreau să-ţi spun mai înainte ce se va întîmpla cu poporul tău în zilele ce vor veni."

15. Şi a început Valaam o nouă cîntare: „Aşa grăieşte Valaam, fiul lui Beor,/ Aşa grăieşte cel departe-văzător,/

16. Aşa rosteşte cel ce ascultă pe Domnul/ Şi cel ce are ştiinţă de la Prea-Înaltul/ Cel ce vede ce Domnul i-a descoperit/ În vis, cînd ochii i s-au deschis./

17. Uite, îl văd, dar nu-l văd încă bine;/ Îl zăresc – dar nu de aproape./ Din el răsare o stea/ Un sceptru se înalţă din Israel./ El loveşte pe căpeteniile Moabului, / Zdrobeşte pe toţi fiii lui Set./

18. Edomul va fi moştenirea lui/ Pe urmă va veni Seirul la rînd;/ Îşi va desfăşura Israel puterea,/

19. Din Iacov se va ridica stăpînul,/ El va pierde pe cei ascunşi în cetate."

20. Şi a mai văzut Valaam şi pe amaleciţi şi a zis despre ei: „Amalec este fruntea neamurilor, dar şi seminţia lui se va pierde."

21. Şi a mai văzut şi pe chenei şi a zis cuvîntul: „Lăcaşul tău e tare, Caine,/ Ţi-ai căţărat cuibul pe stîncă./

22. Cuibul tău e pîndit de pierire,/ Nu peste multe, Asur te va duce în robie."

23. Văzîndu-l şi pe Og, a cuvîntat: „Vai de cel care va mai fi în viaţă,/ Cînd Dumnezeu va trimite toate acestea!/

24. Veni-vor corăbii de la Chitim/ Şi vor smeri pe Asur, vor smeri pe Heber/ Dar şi acelea vor pieri în veac."

25. Şi s-a sculat Valaam şi a plecat de s-a întors în ţara lui. Iar Balac s-a dus/ într-ale sale.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 115, col. I

дꙋѣ нѣтре дѫнєхѵль.

К А П Ѵ К Є

а Ѝ попосѝ їсраиль ѳсатимѣ, шѝ сѣспꙋркъ
б нородꙋл ѧнкꙋрѣи лаѳетеле моавь.
Шїѝ кемарѣ пре ѥи ла жѫртвеле идолилор
г лор, шѝ ѧꙋ мънкатъ нородꙋл деи жѫр
твеле лор, шѝ сѧ ѳкинат нинꙋриловр лор.
д Шѝ сѣ ѳкинъ їсраиль лꙋи веелфегор, шѝ сѣ мъ
нїѣ кꙋмънїе дмнезеѣ пре їсраиль, шѝ зисе дмнезеѣ
е нѣтре моусї. Ѧ пре нѣпетенїиле нородꙋ
лꙋи, шїѝ ардатъ пре ѥи дмнезеѣлꙋи деи преѫма соа
релꙋи, шѝ сѣѣа ѳтоарче оурꙋїа мънїеи
дмнезеѣлꙋи дела їсраиль. Шѝ зисе моу
з сеи нѣмꙋрїлорь лꙋи їсраиль, оукидецї фїе
ще кареле пре рꙋдеа лꙋи, пречѣ чеа сѣвѫршѳ
и лꙋи веелфегор. Шѝ ѩтъ сѫмъ деи фїїи лꙋи
їсраиль венинде ѧѣ апропїат пре фрателе лꙋи,
к нѣтре мадїанїнкъ ѳнаинтѣ лꙋи моусеи шѝ ѳнаин
тѣ ѧтоатъ ѧдꙋнаре фїилор лꙋи їсраиль, шѝ ѥи
плънцѣ лънгъ оушиле кортꙋлꙋи мъртꙋрїеи.
л Шѝ вѣзънд финеес фечорꙋл лꙋи єлеазар фїул
лꙋи ѧарон преоутꙋл, сѣ ѕкꙋлъ деи мънлокꙋл а
м дꙋнърїи, шѝ лꙋнд фꙋщеле ѳмънѕ. Ѧтръ
деи дпрѣтꙋл сѫмꙋлꙋи їсраилтѣнꙋлꙋи ла кꙋп
тор, шѝ ѫнгънсе пре ѧмъндои, шѝ пре ѫмꙋл їсра
илтѣнꙋ, шѝ пре мꙋере прин зидꙋл ѥи, шѝ сѣ по
н толи рана деинтре фїїи лꙋи їсраил. Шѝ фꙋ
рѣчѣ морци ѳтре рани, ки ѕшѝ д, з демїи.
о Шѝ грѣи дмнезеѣ кътре моусеи зикънд.
п Финеес фечорꙋл лꙋи єлеазар фїул лꙋи ѧарон
преоутꙋл, ѧѣ потолит мънїеа мѣ де ла фїїи
лꙋи їсраил, кънд ѳм рѣвнїа рѣвнире ѳтрѫ ѥ,
р шѝ нꙋ ѧм топит пре фїїи лꙋи їсраил кꙋ рѣ
внире мѣ. Ѫшѝ ѧм зис, ѩтъ ѥѫ ѧм дат лꙋ
с ѳтъдꙋнцамѣ ѧпъчїи. Шѝ вафѝ лꙋи шѝ
семинцеи лꙋи дꙋпъ дмнезеѣ, ѳтъдꙋнцъ пре
соцеи вѣчнїкъ, пентрꙋ кѣче ѧѣ рѣвнит дмнъ
т зѣлꙋлꙋи лꙋи, шѝ сау рꙋгат пентрꙋ фїїи лꙋ їсра
ил. Шѝ нꙋмеле омꙋлꙋи челꙋи лоувит їсраи
тѣнꙋлꙋи, кареле сау лоувит кꙋ мадїанѣнка, зи
у ври фечорꙋл лꙋи сасо, домнѣ касїи мошїи лꙋи
ф семесонь. Шѝ нꙋмеле мѫерїи мадїанѣнкѫи
чѣи лоувите, Хѫзви фата лꙋи сꙋр, домнѣ лим
тїнлꙋи сомоѫ касеи мошїеи ѩтте ѧлꙋи мадїа.
х Шѝ грѣи дмнезеѣ кътре моусеи зикънд, грѣ
ц ще финеес лꙋи їсраил зикънд. Ѵѣртежи
цнѣ кꙋ мадїанитѣнїи, шѝ сѫморѫцн пре дми
шїи, кѣче вртѫмъшѣскꙋ ѥи воасо кꙋ фиклешꙋ,
кѫте фикленѣскꙋ воасо прин фегор, шѝ пентрꙋ
Хѫзви фата домнлꙋи мадїам сорал лор чѣ рѣни
т ѫзисе рании пентрꙋ фегор.

К А П Ѵ К Ѕ

а Ѝфꙋ дꙋпъ рани, шѝ грѣи дмнезеѣ кътре
б моусеи шѝ єлеазар преоутꙋл зикънд.
Ѧ нѣпетенїа ѳтоатъ ѧдꙋнаре фїилор
лꙋи їсраил дела к ѫ деани шѝ ѫсꙋс, дꙋ
пъ каселе мошїилор лор, тот чеа чѣ ѫ
се ѣѣ токмѣскъ ла рѣзбои ѳ їсраил.
г Шѝ грѣи моусеи шѝ єлеазар преоутꙋл кꙋ дмнїи

CAP 25

1. Şi poposi Israil în Satim şi să spurcă norodul a curvi la fêtele Moav.

2. Şi-i chemară pre ei la jîrtvele idolilor lor şi au mîncat norodul den jîrtvele lor şi s-au închinat chipurilor lor.

3. Şi să închină Israil lui Velfegor şi să mănie cu mănie Domnul pre Israil.

4[3]. Şi zise Domnul către Moisi: [4] „Ia pre căpeteniile norodului şi-i arată pre ei Domnului dem preajma soarelui şi să va întoarce urgiia mâniei domnului de la Israil.“

5. Şi zise Moisi neamurilor lui Israil: „Ucideţi fieştecarele pre ruda lui pre cel ce-au săvîrşit lui Velfegor.“

6. Şi iată, om den fiii lui Israil venind, au apropiiat pre fratele lui către madiiancă, înaintea lui Moisi şi înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil şi ei plîngea lîngă uşile cortului mărturiei.

7. Şi văzînd Finees, feciorul lui Eliazar, fiiul lui Aaron preotul, să sculă den mijlocul adunării şi luînd fuştele în mînă

8. Întră dendărătul omului israilteanului la cuptoriu şi junghe pre amîndoi: şi pre omul israilltean şi pre muiêre pren zgăul ei. Şi să potoli rana dentru fiii lui Israil.

9. Şi fură cei morţi întru rană 20 şi 4 de mii.

10. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

11. „Finees, feciorul lui Eleazar, fiiul lui Aaron preotul, au potolit mâniia mea de la fiii lui Israil, cînd îm rîvniia rîvnire întru ei. Şi nu am topit pre fiii lui Israil cu rîvnirea mea.

12. Aşa am zis: «Iată, eu am dat lui făgăduinţa mea a păcii.

13. Şi va fi lui şi semenţiei lui după dînsul făgăduinţă preoţiei vêcinică, pentru căce au rîvnit Dumnăzăului lui şi s-au rugat pentru fiii lui Israil.»“

14. Şi numele omului celui lovit, israilteanului, carele s-au lovit cu madiineanca, Zamvri, feciorul lui Salo, boiariu casii moşiii lui Semeon.

15. Şi numele muierii, madiianeancăi cei lovite, Hazvi, fata lui Sur, boiariu limbii lui Somoth, casei moşiei iaste a lui Madiam.

16. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd: „Grăiêşte fiilor lui Israil zicînd:

17. «Învrăjbiţi-vă cu madiianitênii şi omorîţi pre dînşii, căce vrăjmăşăscu ei voao cu ficleşug, cîte ficlenescu voao pren Fogor, şi pentru Hazvi, fata boiariului Madiam, sora lor cea rănită în zioa ranii pentru Fogor.»“

CAP 26

1. Şi fu după rană şi grăi domnul către Moisi şi Eliazar preotul zicînd:

2. „Ia căpetenia a toată adunarea fiilor lui Israil, den 20 de ani şi în sus, după casele moşiilor lor, tot cela ce iêse să să tocmească la războiu în Israil.“

3. Şi grăi Moisi şi Eliazar preotul cu dînşii/ în Aravoth Moav,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza“
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

CAP 25

1. Şi să tăbărî Israil în Satim şi să spurcă nărodul a curvi la fêtele Moav[1].

2. Şi chemară pre ei la jirtvele chipurilor lor şi au mîncat nărodul de jirt<v>[2]ele lor şi s-au închinat chipurilor lor.

3. Şi prăznui[3] Israil lui Velfegor şi să mănîia cu mănie Domnul pre Israil.

4[3]. Şi dzise Domnul cătră Moisi: [4] „Ia pre căpeteniile nărodului şi-i arată pre ei Domnului den preajma soarelui, şi să va întoarce urgiia mîniei Domnului de la Israil."

5. Şi dzise Moisi nărodurilor Israil: „Ucideţi fieştecarele pre ruda lui pre cel săvîrşit lui Velfegor."

6. Şi iată, om den fiii lui Israil venindu, au apropiat pre fratele lui cătră madiancă, înnaintea lui Moisi şi înnaintea a toată adunarea fiilor Israil şi ei plîngea lîngă uşile cortului mărturiei.

7. Şi vădzîndu Finees, ficiorul lui Eliazar, fiiu lui Aaron preutului, să sculă den mijlocul adunării şi luîndu hăştiul în mănă,

8. Intră[4] dennapoia omului israil<i>teanului la cuptor şi junghé pre amî<n>[2]doi şi pre omul israil<i>teanul şi pre muiêre pren zgău ei. Şi să potoli rana dentru Israil.

9. Şi fură cei morţi întru rană 24 000.

10. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

11. „Finees, ficiorul lui Eliazar, fiiul lui Aaron preutul, au potolit mănîia mea de la fiii lui Israil, cîndu rîvni mie rîvnirea întru ei. Şi nu am topit pre fiii lui Israil cu rîvnirea mea.

12. Aşa am dzis: «Iată eu am dat lui făgăduinţa mea a păcii.

13. Şi va fi lui şi seminţiei lui după însul făgăduinţă de preuţie vêcinică, pentru căce au rîvnit Dumnedzăului lui şi s-au rugat pentru fiii lui Israil.»"

14. Şi numele omu<lui isreaeliteanu>[5]lui celui lovit <carele s-au lovit>[6] cu madianca, Zamvri, ficiorul lui Salo, boiarin casei moşiei lui Simeon.

15. Şi numele muierii cei lovite, madienencăi, Hazvi, fata lui Sur, boiarinul limbei Somoth, casei moşiei iaste lui Madiam.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu: „Grăieşte fiilor Israil dzicîndu:

17. «Învrăjbiţi-vă madiianitênilor şi-i omorîţi pre înşii, căce învrăjbescu ei voao cu vicleşiug, cîte vicleneşcu voao pren Fogor şi pentru Hazvi, fata boiarinului Madiam, sora lor cea rănită în dzua ranei pentru Fogor.»"

CAP 26

1. Şi fu după rană şi grăi Domnul cătră Moisi şi Eliazar preutul dzicîndu:

2. „Ia căpetenie a toată adunarea fiilor Izrail, den 20 ani şi în sus, după casele moşiilor lor, tot cela ce iêse să s<că> tocmască la războiu întru Israil."

3. Şi grăi Moisi şi Eliazar preutul înpreună cu înşii/ întru Aravoth Moav, la Iordan despre Ieriho

Ms. 4389

CAP 25

1. Şi lăcuia Israil în Sattim şi se spurcară oamenii în curvie cu fêtele lui Moav.

2. Şi-i chiemară la jărtvele idolilor lor şi mîncară oamenii jărtvele lor şi se închinară idolilor lor.

3. Şi prăznui Israil în Elfegor şi se mănié Domnul cu urgie.

4. Şi zise Moisei: „Ia căpeteniile nărodului şi-i arată Domnului împotriva soarelui, să se întoarcă mănîia mea despre Israil."

5. Şi zise Moisei cătră seminţiile lui Israil: „Ucideţ fieştecare pre rudeniia lui carea au prăznuit în Elfegor."

6. Şi iată, un om den feciorii lui Israil viind, aduse pre fratele lui şi cu o muiêre madiancă, înaintea lui Moisei şi înaintea tuturor feciorilor lui Israil, iar ei plîngea înaintea cortului mărturiei.

7. Iară deaca-i văzu Finees, feciorul lui Eliazar, nepotul lui Aaron preotul, se sculă den mijlocul nărodului şi, luîndu-l fuştele în mînă,

8. Întră după omul israil<i>teanin în peşteră şi junghé pre amîndoi oamenii israilitênini şi pre muiêre o junghé pren zgău[5]. Şi se potoli rana dentre feciorii lui Israil.

9. Şi fură cei morţi de rană 24 000.

10. Şi zise Domnul cătră Moisei grăind:

11. „Finees, feciorul lui Eliazar, nepotul lui Aaron preotul, au potolit mănîia mea despre feciorii lui Israil, cînd rîvni rîvna mea într-înşii. [12] Şi n-am pierdut pre feciorii lui Israil întru rîvna mea.

12. Aşa am zis: «Iată eu dau lui făgăduinţa mea cea de pace.

13. Şi va fi lui şi seminţiei lui după dînsul făgăduinţă de preoţie pururi, fiindcă a arătat rîvnă pentru Dumnezeul său şi a ispăşit păcatul fiilor lui Israil.»"

14. Iar numele omului israil<i>teanin, celuia ce-l ucise cu muiêrea madiiană, era Zamrii, feciorul lui Salon, boiariul casei seminţiei feciorilor lui Simeon.

15. Iar numele muierii madiiancăi era Hazvi, fata lui Sur, boiariul laturei Simothului, al seminţiei casei Madiamului.

16. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd: „Grăieşte feciorilor lui Israil şi le zi:

17. «Învrăjbiţi-vă cu madienii şi-i ucideţ, că ei au vrajbă pre voi cu hicleşug pentru Fogor şi pentru Hazvi, fata boiariului Madiamului, sora lor, cea junghiată în ziua ranei pentru Fogor.»"

CAP 26

1. Iară după ucidere, grăi Domnul cătră Moisei şi cătră Eliazar preotul zicînd:

2. „Luaţ căpeteniile a tot nărodul feciorilor lui Israil, de la 20 de ani şi mai sus, după casa neamului lor, tot carele va mêrge să se tocmească la războiu întru Israil".

3. Şi grăi Moisei şi Eliazar preotul cătră dînşii/

Versiune modernă

CAP. 25

Idolatrie şi desfrînare.

1. Cînd s-au aşezat israeliţii în Sitim, au început să se spurce preacurvind cu femei moabite.

2. Ele îi chemau la jertfele dumnezeilor lor, unde se înfruptau din acele jertfe şi se închinau la dumnezeii lor.

3. Şi au ajuns robii lui Baal-Peor şi astfel s-a aprins mînia lui Dumnezeu împotriva fiilor lui Israel.

4. Şi a zis Domnul către Moise: „Adună căpeteniile poporului şi-i spînzură pe toţi, pînă la asfinţit, cu faţa la soare, ca să-i vadă Domnul şi să abată de la voi asprimea mîniei lui.

5. Atunci a spus Moise judecătorilor seminţiei: „Să ucideţi pe tot omul care s-a robit lui Baal-Peor."

6. Dar iată unul dintre fiii lui Israel a adus la fraţii săi o madianită, în văzul lui Moise şi a întregii obşti, care se tîguia la uşa Cortului Mărturiei.

7. Atunci Finees, fiul lui Eleazar al lui Aaron preotul, văzînd aceasta, s-a ridicat din mijlocul obştii şi luînd o lance în mînă,

8. A intrat în sfîntul locaş şi i-a străpuns pe amîndoi în pîntece; şi astfel s-a curmat pedepsirea fiilor lui Israel.

9. De urgia asta au murit 24 000 de suflete.

10. Şi a mai spus Domnul lui Moise:

11. „Iată că Finees, fiul lui Eleazar al lui Aaron preotul, a potolit mînia mea faţă de fiii lui Israel, rîvnind rîvna mea. Aşa că n-am nimicit pe fiii lui Israel din mînie.

12. Du-te şi spune-i că-i făgăduiesc legămînt de pace.

13. Şi va fi acesta pentru el şi pentru urmaşii lui legămînt de preoţie pururi, fiindcă a arătat rîvnă pentru Dumnezeul său şi a ispăşit păcatul fiilor lui Israel.»"

14. Numele celui ucis împreună cu madianita era Zimri, fiul lui Salu, căpetenia seminţiei lui Simeon;

15. Numele madianitei era Cozbi, fiica lui Ţur, mare căpetenie în Madian.

16. Şi a mai grăit Domnul către Moise:

17. „Pe madianiţi să-i socotiţi de acum duşmanii voştri şi să-i omorîţi, pentru că ei v-au robit cu Peor şi v-au dus în ispită cu Cozbi, sora lor, fiica mai marelui madianit, care a fost ucisă în ziua izbeliştii lui Peor.»"

CAP. 26

A doua numărătoare

1. Cînd năpasta a trecut, a grăit Domnul către Moise şi către Eleazar, fiul preotului Aaron, şi i-a zis:

2. „Număraţi toată obştea fiilor lui Israel, pe toţi cei buni de război de la douăzeci de ani în sus, pe rudă şi pe sămînţă."

3. Atunci Moise şi preotul Eleazar au ascultat porunca Domnului şi au chemat pe toţi bărbaţii/ la

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 115, col. II

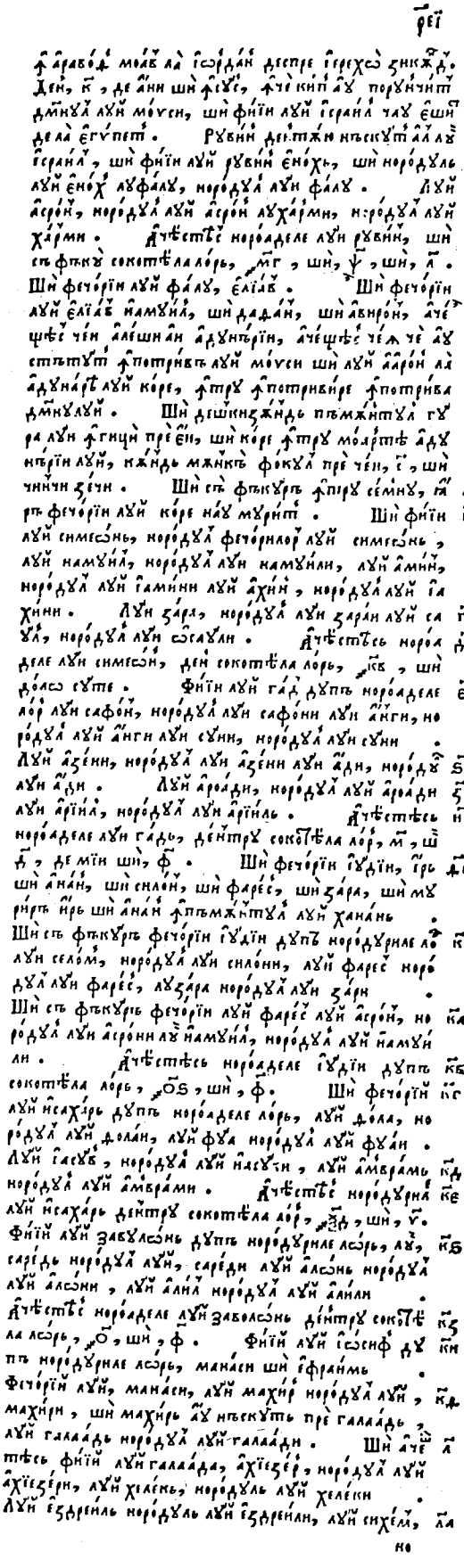

la Iordan, despre Iereho zicînd:

4. „Den 20 de ani și în sus, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.“ Și fiii lui Israil ce-au ieșit de la Eghipet:

5. Ruvin, dentîiu născut al lui Israil; și fiii lui Ruvin: Enoh și norodul lui Enoh: lu Falu, norodul lui Falu.

6. Lui Asron, norodul lui Asron; lu Harmi, norodul lui Harmi.

7. Acêstea-s noroadele lui Ruvin; și să făcu socoteala lor: 43 000 și 700 și 30.

8. Și feciorii lui Falu: Eliav.

9. Și feciorii lui Eliav: Namuil și Dathan și Aviron. Aceștea-s cei aleși ai adunării, aceștea-s ceia ce au stătut împotrivă lui Moisi și lui Aaron la adunarea lui Core, întru împotrivire împotriva Domnului.

10. Și deschizînd pămîntul gura lui, înghiți pre ei și Core, întru moartea adunării lui, cînd mîncă focul pre cei 200 și cincizeci. [11] Și să făcură întru semnu.

11. Iară feciorii lui Core n-au murit.

12. Și fiii lui Simeon, norodul feciorilor lui Simeon: lui Namuil, norodul lui Namuili; lu Iamin, norodul lui Iamini; lu Iahin, norodul lui Iahini;

13. Lui Zara, norodul lui Zarai; lui Saul, norodul lui Osauli.

14. Acêstea-s noroadele lui Simeon, den socoteala lor, 22 000 și doao sute.

15. Fiii lui Gad, după noroadele lor: lui Safon, norodul lui Safoni, lui Anghi, norodul lui Anghi; lui Suni, norodul lui Suni;

16. Lui Azeni, norodul lui Azeni; lui Adi, norodul lui Adi;

17. Lui Aroadi, norodul lui Aroadi; lui Ariil, norodul lui Ariil.

18. Acêstea-s noroadele lui Gad; dentru socoteala lor, 40 și 4 de mii și 500.

19. Și feciorii Iudii: Ir, și Anan, și Silon, și Fares și Zara; și muriră Ir și Anan în pămîntul lui Hanan.

20. Și să făcură feciorii Iudii, după norodurile lor: lui Selom, norodul lui Siloni; lui Fares, norodul lui Fares; lu Zara, norodul lui Zari.

21. Și să făcură feciorii lui Fares: lui Asron, norodul lui Asroni; lui Iamuil, norodul lui Iamuili.

22. Acêstea-s noroadele Iudii, după socoteala lor, 76 000 și 500.

23. Și feciorii lui Isahar, după noroadele lor: lui Thola, norodul lui Tholai; lui Fua, norodul lui Fuai;

24. Lui Iasuv, norodul lui Iasuvi; lui Amvram, norodul lui Amvrami.

25. Acêstea-s norodurile lui Isahar, dentru socoteala lor, 64 000 și 400.

26. Fiii lui Zavulon, după norodurile lor: lui Sared, norodul lui Saredi; lui Alon, norodul lui Aloni; lui Alil, norodul lui Alili.

27. Acêstea-s noroadele lui Zavolon, dentru socoteala lor, 70 000 și 500.

28. Fiii lui Iosif, după norodurile lor: Manasi și Efraim.

29. Feciorii lui Manasi: lui Mahir, norodul lui Mahiri; și Mahir au născut pre Galaad; lui Galaad, norodul lui Galaadi.

30. Și aceștea-s fiii lui Galaada: Ahiezer, norodul lui Ahiezeri; lui Helec, norodul lui Helechi;

31. Lui Ezdreil, norodul lui Ezdreili; lui Sihem,/ norodul lui

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

dzicîndu:

4. „Den 20 ani şi în sus, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.“ Şi fiii lui Israil ce au ieşit de la Eghiptu:

5. Ruvin, dentăi născut a lui Israil. Şi fiii lui Ruvim, Enoh <şi nărodul lu Enoh>[1], lui Fallu;

6. Lui Aasron, nărodul lui Asron; la Harmi, nărodul lui Harmi;

7. Acêstea-s nărodurile lui Ruvim, şi să făcu socoteala lor 43 000 şi 730.

8. Şi ficiorii Falus: Eliav.

9. Şi ficiorii Eliav: Namuil şi Dathan şi Aviron. Aceştea-s cei aleşi ai adunării, aceştea-s ceia ce s-au răcoşit pre Moisi şi pre Aaron la adunarea lui Core, întru rocoşi împotriva Domnului.

10. Şi deşchidzîndu pămîntul gura lui, ii înghiţi pre ei şi Core, întru moartea adunării lui, cîndu mîncă focul pre cei 250. [11] Şi să făcură întru semnu.

11. Iară ficiorii lui Core n-au murit.

12. Şi fiii lui Simeon, nărodul ficiorilor Simeon: lui Namuil, nărodul a lui Namuil; lui Iamin, nărodul lui Iamin; lui Ahin, nărodul lui Ahini;

13. Lui Zara, nărodul lui Zarai, lui Saul, nărodul lui Sauli.

14. Acêstea-s nărodurile Simeon, dentru socoteala lor, 22 000 şi 200.

15. Fiii lui Gad, după nărodurile lor: lui Safon, nărodul lui Safoni; lui Anghi, nărodul lui An[an]ghi; lui Suni, nărodul lui Suni;

16. Lui Azeni, nărodul lui Azeni; lui Addii, nărodul lui Addii;

17. Lui Aroadi, nărodul lui Ariodi; lui Ariil, nărodul lui Ariil.

18. Acêstea-s năroadele lui Gad; den socoteala lor 44 000 şi 500.

19. Şi ficiorii Iudei: Ir, şi Anan, şi Silom, şi Fares şi Zara; şi muri Ir şi Anan în pămîntul Hanaan.

20. Şi să făcură fiii Iudei după nărodurile lor: lui Silon, nărodul lui Siloni; lui Fares, nărodul lui Fares; lui Zara, nărodul lui Zarai.

21. Şi să făcură ficiorii lui Fares: lui Asron, nărodul lui Asroni; lui Iamuil, nărodul lui Iamuili.

22. Acêstea-s nărodurile Iudei, după socoteala lor, 76 000 şi 500.

23. Şi ficiorii lui Isahar, după nărodurile lor: lui Thola, nărodul lui Tholai; lui Fua, nărodul lui Fuai;

24. Lui Iasuv, nărodul lui Iasuvi; lui Amvram, nărodul lui Amvrami.

25. Acêstea-s nărodurile lui Isahar, dentru socoteala lor, 64 000 şi 400.

26. Fiii lui Zavulon, după nărodurile lor: lui Sared, nărodul lui Saredi; lui Alon, nărodul lui Aloni; lui Alil, nărodul lui Alili.

27. Acêstea-s nărodurile lui Zavulon, dentru socoteala lor, 70 000 şi 500.

28. Fiii lui Iosif, după nărodurile lor: Efraim şi Manasi.

29. Şi ficiorii lui Manasi: lui Mahir, nărodurile lui Mahir; şi Mahir au născut pre Galaad; lui Galaad, nărodul lui Galaadi.

30. Şi aceştea-s ficiorii lui Galaadu: Ahiezer, nărodul lui Ahiezeri; lui Helec, nărodul lui Helechi;

31. Lui Ezreil, nărodul lui Ezreilli; lui Sihem,/

Ms. 4389

în Aramothul Moavului, lîngă Iordan, la Erih, zicînd:

4. „De la 20 de ani şi mai sus, socotiţ cum au porăncit Domnul.“ Cărora le sînt numele acêstea, ale feciorilor lui Israil carii au ieşit den Eghipet:

5. Ruvim, cel dentăi născut al lui Israil. Şi feciorii lui Ruvim, Enoh şi nărodul lui Enoh, Falui.

6. Iar nărodul lui Falui, Asron, iar nărodul lui Asron, Harmi şi nărodul lui Harmi.

7. Acesta iaste nărodul lui Ruvim; şi numărul lor fu 43 000 şi 730.

8. Iar feciorii lui Fal: Eliav.

9. Iar feciorii lui Eliav: Namuil şi Dathan şi Aviron. Boiarii nărodului aceştea sînt, carei se sculară asupra lui Moisei şi a lui Aaron, în ceata lui Corei, întru răsipire înaintea Domnului.

10. Şi dăşchizînd pămîntul gura sa îi înghiţi, şi Corei, în moartea cêtei lui, cînd pîrjoli focul 250. Şi fu lor întru semnare.

11. Iar feciorii lui Corei nu periră. Şi feciorii lui Simeon.

12. Iar feciorii lui Simeon: Namuil şi Amin. Iar nărodul lui Amin, Ahin, şi nărodul lui Ahin,

13. Zara, iar nărodul Zarei, Sauil, nărodul lui Sauil.

14. Acesta iaste nărodul lui Simeon, den socoteala lor, 22 000 şi 200.

15. Iar feciorii lui Gad, după năroadele lor: Safon, iar nărodul lui Safon, Anghi, iar nărodul lui Anghi, Suni, iar nărodul lui Suni;

16. Azin, iar nărodul lui Azini, Addi, iar nărodul lui Addi;

17. Areod, iar nărodul lui Ariod, Ariil, şi nărodul lui Ariil.

18. Acesta iaste nărodul lui Gad. Toată socoteala numărulu<i>[1] lor iaste preste tot 44 500.

19. Iar feciorii Iudii: Ir, şi Anan, şi Silom, şi Fares şi Zara, şi muri Ir şi Anan în Ţara Hanaanului.

20. Şi fură feciorii Iudei, după ceata lor: Silom şi nărodul lui Silom; Fares şi nărodul lui Fares; Zara şi nărodul Zarei.

21. Şi fură lui Fares feciori: Asrom şi nărodul lui Asrom; Iamuil şi nărodul lui Iamuil.

22. Acesta iaste nărodul Iudei, după numărul lor, 76 500.

23. Iar feciorii lui Isahar, după nărodul lor: Thola şi nărodul Tholii, Fua şi nărodul Fuaei;

24. Iasuv şi nărodul lui Iasuv; Amvram şi nărodul lui Amvram.

25. Acêstea sînt năroadele lui Isahar, după numărul lor, 64 400.

26. Iar feciorii lui Zavulon, după nărodul lor: Sared şi nărodul lui Sared; Allon şi nărodul lui Allon; Allil şi nărodul lui Allil.

27. Acêstea sînt năroadele lui Zaulon, după socoteala lor, 60 500.

28. Iar feciorii lui Iosif, după nărodul lor, Manasia şi Efraim.

29. Feciorii Manasiei, Mahir şi nărodul lui Mahir; Mahir născu pre Galaad, iar nărodul lui Galaad, Galadii.

30. Iar feciorii lui Galadii: Ahiezer, şi nărodul lui Ahiezer; Helec şi nărodul lui Helec;

31. Esreil şi nărodul lui Esreil; Sihem/ şi nărodul

Versiune modernă

Iordan în şesul Moabului, aproape de Ierihon.

4. Iată numele fiilor lui Israel care au ieşit din pămîntul Egiptului, după neam, seminţie şi număr:

5.–7. La început este Ruben, cel întîi născut în Israel, cu seminţia lui Enoh, Falu, Eţron şi Carmi; numărul lor 43 730.

8. Fiul lui Falu: Eliab.

9. Fiii lui Eliab: Nemuel, Datan şi Abiron. Datan şi Abiron s-au răzvrătit împotriva lui Moise şi a lui Aaron împreună cu tovarăşii lui Core.

10. Şi s-a deschis pămîntul şi i-a înghiţit, cînd focul a mistuit 250 de oameni şi au rămas ei drept semn.

11. Însă fiii lui Core n-au murit.

12.–22. Fiii lui Simeon, după neamuri, sînt: Nemuel, Iamin, Iachin, Zerah, Saul; numărul lor 22 200.

Din Gad: Ţefon, Haghi, Şunie, Ozni, Eri, Areli; numărul lor 40 500.

Din Iuda: Er şi Onan, care au murit în pămîntul Canaanului, Şela, Fares, Zara.

Din Fares: Esron şi Hamul; numărul lor 76 500.

23.–25. Fiii lui Isahar, după neamuri, sînt: Tola, Fuva, Iaşub şi Şimron; numărul lor 64 300.

26.–27. Fiii lui Zabulon, după neamuri, sînt: Sered, Elon şi Iahleil; numărul lor 60 500.

28. Fiii lui Iosif sînt: Manase şi Efraim.

29. Fiii lui Manase, după neamuri, sînt: Machir cu fiul Galaad.

30. Cu fiii săi Iezer şi Helec.

31. Apoi Asriel şi Şechem:/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 116, col. I

ѱѕї

ѧ҃в норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н сеѯе́мн . а҃ꙋ҃н семае́рь , норо́дꙋ҆
а҃ꙋ҃н семае́рн шн̀ а҃ꙋ҃н сѡфе́рь, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н сѡфе́рн.
ѧ҃г Шн̀ а҃ꙋ҃н салпа́дь фетѡ́рꙋ҆ а҃ꙋ҃н сѡфе́рь , нꙋ́нсаꙋ
фо҃ꙋ҃т а҃ꙋ҃н фетѡ́рн фѣ́ръ нꙋ́ман фе҃те , шн̀ а҃ч҃е
сте҃ нꙋ́мелє фе҃телор а҃ꙋ҃н салпа́дь, маа́ла, ш҃
ѧ҃д нꙋ́а, шн̀ е҃гла, шн̀ ме́лха, шн̀ ѳе́рса . а҃ч҃е
сте҃ норо́дꙋ҆рнае а҃ꙋ҃н мана́сн де҃н сокоте҃ла ас҃ѣ ,
чнн҃чн сто҃чн шн̀ до҃ас҃ демі́н, шн̀ ша́пте сѹ҃те .
ѧ҃е Шн̀ а҃ч҃ешѣсь фетѡ́рїн а҃ꙋ҃н ефра́имь, а҃ꙋ҃н сѹ҃да́ла,
норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н сѹ҃да́лан, а҃ꙋ҃н тана́х , норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н
ѧ҃ѕ тана́хн . а҃ч҃ешѣсь фетѡ́рїн а҃ꙋ҃н сѹ҃да́ла , а҃
е҃дін, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н е҃дннн, а҃ч҃е҃ѣ҃с норо́аделе а҃ꙋ҃н
е҃фра́имь, де҃н трꙋсокоте҃ла ло́ръ , ѯ҃ѕ҃ , шн̀ , ф҃ .
ѧ҃ѕ а҃ч҃е҃сте҃ норо́аделе фі́налор а҃ꙋ҃н і҃ѡсі́ф, дꙋ́пъ но
ѧ҃н ро́дꙋ҆рнае ло́ръ . Фі́їн а҃ꙋ҃н веннамі́нь дꙋ́пъ
норо́дꙋ҆рнае ло́ръ а҃ꙋ҃н вале́х, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н вале́н ,
а҃ꙋ҃н а҃сівнрь, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н а҃сівнрн , а҃ꙋ҃н а҃хнра́нь,
ѧ҃д норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н а҃хнра́нн . а҃ꙋ҃н софа́н, норо́дꙋ҆ь
м҃ а҃ꙋ҃н софа́нн . Шн̀ сѣ҃фпкꙋ́ръ фетѡ́рїн а҃ꙋ҃н ва
ле́хь, а҃дер̀ шн̀ нонма́нь , а҃ꙋ҃н а҃дер̀ норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н
а҃дерн шн̀ а҃ꙋ҃н ноема́н норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н ноема́нн .
м҃а а҃ч҃е҃ѣ҃с фі́їн а҃ꙋ҃н веннамі́нь, дꙋ́пъ норо́аделе ло́ръ
м҃в де҃нтрꙋ сокоте҃ла ло́ръ , ѯ҃е҃ , шн̀ , х҃ . Шн̀
фетѡ́рїн а҃ꙋ҃н да́нь, дꙋ́пъ норо́аделе ло́ръ, а҃ꙋ҃н самі҃
норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н самі́н, а҃ч҃е҃сте҃ норо́аделе а҃ꙋ҃н, да́н
м҃г дꙋ́пъ норо́дꙋ҆рнае ло́ръ. Тоа́те норо́аделе а҃ꙋ҃н са
м҃д мі́н дꙋ́пъ сокоте҃ла ло́ръ , ѯ҃д , шн̀ , ѵ҃ . Фі́їн
а҃ꙋ҃н, а҃сі́ръ, дꙋ́пъ норо́аделе ло́ръ а҃ꙋ҃н і҃амі́н норо́дꙋ҆
а҃ꙋ҃н і҃амі́нн а҃ꙋ҃н е҃сꙋ́н, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н е҃сꙋ́н а҃ꙋ҃н ва
м҃е рі́а, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н ва́рїн . а҃ꙋ҃н хове́р норо́дꙋ҆
а҃ꙋ҃н хове́рн, а҃ꙋ҃н ме҃лхі́наь норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н ме҃лхі́нан.
м҃ѕ Шн̀ нꙋ́мелє фе҃тїн а҃ꙋ҃н а҃сі́р, сара .
м҃ѕ а҃ч҃е҃сте҃ норо́дꙋ҆рнае а҃ꙋ҃н а҃сі́р , де҃нтрꙋ сокоте҃
м҃н ла ас҃ѣ , ѯ҃ѕ , ш҃ , ѵ҃ . Фі́їн а҃ꙋ҃н неѳа́лнм дꙋ
пъ норо́дꙋ҆рнае ло́ръ , а҃ꙋ҃н а҃сі́їл, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н а҃сі́їан
м҃ѳ а҃ꙋ҃н гоі́нн, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н гоі́нн . а҃ꙋ҃н е҃срн но
ро́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н е҃срн, а҃ꙋ҃н селі́м, норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н селі́мн.
н҃ а҃ч҃е҃сте҃ норо́дꙋ҆рнае а҃ꙋ҃н неѳа́лнм, де҃нтрꙋ соко
на҃ те҃ла ло́ръ , ѯ҃е , шн̀ , ѵ҃ . а҃ч҃аста̀ е҃ сокоте҃ла
фі́налор а҃ꙋ҃н і҃ерані́ль , х҃ , шн̀ , ѯ҃ , шн̀ , ѱ҃а .
н҃в Шн̀ гѣ҃тн дмнѹ́а кѣ҃тѣ҃ мо҃чсн знкжнднь .
н҃г а҃ч҃е҃стора сѣ҃ва ѳпъ҃рцн пѣ҃мжтꙋ́а , сѣ҃а̀ мощє
н҃д нѣ҃сѣ҃ дꙋ́пъ нꙋ́мъ҃рꙋ́а нꙋ́мелор . ѱ҃елор̀ ма́н
мꙋ́ацн лебе́н мꙋ́ацн мощенні҃ѣ҃ , шн̀ ѱ҃елор̀ ма́н пꙋ
цнн҃ лебе́н ѳпꙋ́цнна̀ мощенні҃ѣ҃ лор̀, фі҃ещє кѣ҃ръ
дꙋ́пъ кꙋ́м сал сокоте҃нть анеѣ҃вада̀ мощенні҃ѣ҃ ло҃.
н҃ѕ Пре́н со҃рцн сѣ҃ва ѳпъ҃рцн пѣ҃мжтꙋ́а кꙋ́нꙋ́ме
ле, дꙋ́пъ фе҃лнрнае мошѣ́нлор ло́р во҃р мощенн .
н҃ѕ Ден со҃рцн ве́н ѳпъ҃рцн мощенні҃ѣ҃ ас҃ѣ , ѳмнлоѫ҃
н҃ѕ а҃мꙋ́ацн шн̀ а҃пꙋ́цнн . Шн̀ фетѡ́рїн а҃ꙋ҃н , ле́
вн, дꙋ́пъ норо́дꙋ҆рнае ло́ръ, а҃ꙋ҃н гетсо́нь, норо́дꙋ҆
а҃ꙋ҃н гетсо́нн, а҃ꙋ҃н каа́ѳ , норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н , каа́ѳн
нн а҃ꙋ҃н мера́рн, норо́дꙋ҆ь а҃ꙋ҃н мера́рн . а҃ч҃е҃сте҃
норо́аделе фі́налорь а҃ꙋ҃н , ле́вн , норо́дꙋ҆ а҃ꙋ҃н
ас҃ѣ́нн , шн̀ норо́ѳь а҃ꙋ҃н х҃евро́нн , шн̀ но
ро́дꙋ҆ь а҃ꙋ҃н мꙋ́сн, шн̀ норо́дꙋ҆ь а҃ꙋ҃н коре́хь .
н҃ѳ Шн̀ каа́ѳь а҃ꙋ҃ нже҃кꙋ́ть пе а҃ммра́мь шн̀ нꙋ́мелє
фѣ҃мейн а҃ꙋ҃н а҃ммра́мь , і҃ѡхаве́ѳ , фа́та а҃ꙋ҃н,
ле́вн, ка́ре а҃ꙋ҃ нже҃кꙋ́ть прелѣ҃щѣ҃ а҃ꙋ҃н ле́вн ѳпь

Sehemi;

32. Lui Semaer, norodul lui Semaeri; şi lui Ofer, norodul lui Oferi;

33. Şi lui Salpaad, feciorul lui Ofer, nu i s-au făcut lui feciori, fără numai fête. Şi acêstea-s numele fêtelor lui Salpaad: Maala şi Nua şi Egla şi Melha şi Thersa.

34. Acêstea-s norodurile lui Manasi, den socoteala lor, cincizeci şi doao de mii şi şapte sute.

35. Şi aceştea-s feciorii lui Efraim: lui Suthala, norodul lui Suthalai; lui Tanah, norodul lui Tanahi.

36. Aceştea-s feciorii lui Suthala: lui Eden, norodul lui Edini.

37[36] Acêste-s noroadele lui Efraim, dentru socoteala lor, 32 000 şi 500. [37] Acêstea-s noroadele fiilor lui Iosif, după norodurile lor.

38. Fiii lui Veniamin, după norodurile lor: lui Valeh, norodul lui Valei; lui Asivir, norodul lui Asiviri; lui Ahiran, norodul lui Ahirani;

39. Lui Sofan, norodul lui Sofani.

40. Şi să făcură feciorii lui Valeh: Ader şi Noiman; lui Ader, norodul lui Aderi; şi lui Noeman, norodul lui Noemani.

41. Aceştea-s fiii lui Veniamin, după noroadele lor, dentru socoteala lor, 45 000 şi 600.

42. Şi feciorii lui Dan, după noroadele lor: lui Sameh, norodul lui Samei; acêstea-s noroadele lui Dan, după norodurile lor.

43. Toate noroadele lui Samei, după socoteala lor, 64 000 şi 400.

44. Fiii lui Asir, după noroadele lor: lui Iamin, norodul lui Iamini; lui Esui, norodul lui Esui; lui Varia, norodul lui Varii;

45. Lui Hover, norodul lui Hoveri; lui Melhiil, norodul lui Melhiili.

46. Şi numele fêtii lui Asir, Sara.

47. Acêstea-s norodurile lui Asir, dentru socoteala lor, 43 000 şi 400.

48. Fiii lui Nethalim, după norodurile lor: lui Asiil, norodul lui Asiili; lui Goini, norodul lui Goini;

49. Lui Esri, norodul lui Esri; lui Selim, norodul lui Selimi.

50. Acêstea-s norodurile lui Nethalim, dentru socoteala lor, 45.000 şi 400.

51. Aceasta e socoteala fiilor lui Israil: 60 000 şi 1 000 şi 730.

52. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

53. „Acestora să va împărţi pământul, să-l moştenească, după numărul numelor.

54. Celor mai mulţi le vei mulţi moştenirea şi celor mai puţini le vei împuţina moştenirea lor; fieştecăruia după cum s-au socotit li să va da moştenirea lor.

55. Pren sorţi să va împărţi pământul cu numele, după feliurile moşiilor lor vor moşteni.

56. Den sorţi vei împărţi moştenirea lor, în mijloc a mulţi şi a puţini.“

57. Şi feciorii lui Levi, după norodurile lor: lui Ghetson, norodul lui Ghetsoni; lui Caath, norodul lui Caathi; lui Merari, norodul lui Merari.

58. Acêstea-s noroadele fiilor lui Levi: norodul lui Loveni şi norodul lui Hevroni şi norodul lui Musi şi nărodul lui Coreh.

59. Şi Caath au născut pe Ammram; şi numele fămeii lui Ammram, Iohaveth, fata lui Levi, care au născut pre aceştea lui Levi în/ Eghipet; şi au născut lui Ammram pre Aron şi pre Moisi şi

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

nărodul lui Sihemi;

32. Lui Simaer, nărodul lui Simaeri şi lui Ofer, nărodul lui Oferi;

33. Şi lui Salpad, fiiul lui Ofer, nu i s-au făcut lui ficiori, făr-numai fête. Şi acêstea-s numerile fêtelor Salpaad: Maala şi Nua şi Egla şi Melha şi Thersa.

34. Acêstea-s nărodurile lui Manasi, den socoteala lor, 52 000 şi 700.

35. Şi aceştea-s ficiorii Efraim: lui Suthala, nărodul lui Suthalaai; lui Tanah, nărodul lui Tanahi.

36. Aceştea-s ficiorii lui Suthalii: lui Edin, nărodul lui Edini.

37. Acêstea-s nărodurile Efraim, dentru socoteala lor 32 000 şi 500. Acêstea-s nărodurile fiilor Iosif, după nărodurile lor.

38. Fiii lui Veniamin, după nărodurile lor: a lui Vale, nărodul lui Vaeli; lui Asivir, nărodul lui Asiveri; lui Ahiran, nărodul lui Ahirani;

39. Lui Sofan, nărodul lui Sofani;

40. Şi să făcură ficiorii lui Vale: Ader şi Noeman; lui Ader, nărodul lui Aderi şi lui Noeman, nărodul lui Noemani.

41. Aceştea-s fiii lui Veniamin, după nărodurile lor, dentru socoteala lor, 45 000 şi 600.

42. Şi ficiorii lui Dan, după năroadele lor: lui Same, nărodul lui Samei. Acêstea-s năroadele lui Dan, după năroadele lor.

43. Toate năroadele Samei, după socoteala lor, 64 000 şi 400.

44. Fiii lui Asir, după năroadele lor: lui Iamin, nărodul lui Iamin; lui Iesuvi, nărodul lui Iesuvi; lui Varia, nărodul lui Variai;

45. Lui Hover, nărodul lui Hori; lui Melhiil, nărodul lui Melhiili.

46. Şi numele fêtei Asir, Sara.

47. Acêstea-s nărodurile lui Asir, dentru socoteala lor, 43 000 şi 400

48. Fiii lui Nefthalim, după nărodurile lor: lui Asiil, nărodul lui Asiili; lui Goini, nărodul lui Goini;

49. Lui Iesri, nărodul lui Iesri; lui Selim, nărodul lui Selemi.

50. Acêstea-s nărodurile lui Nefthalim, dentru socoteala lor, 45 000 şi 400.

51. Aceasta-i socoteala fiilor Israil, 600 000 şi 1 730.

52. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

53. „Acestora să va înpărţi pămîntul, să-l moştenească den numărul numerilor.

54. Celor mai mulţi le vei mai înmulţi moştenirea şi celor mai puţin vei înpuţina moştenirea lor; fieştecarele după cum s-au socotit li să va da moştenirea pămîntului[2].

55. Pren sorţi să va împărţi pămîntul, cu numerile [lor][4], după fêliurile moşiilor lor vor moşteni.

56. Dentru sorţi vei împărţi moştenirea lor, întru mijlocul a mulţi şi a puţini."

57. Şi ficiorii lui Levi, după nărodurile lor: lui Ghedson, ficiorul[5] lui Ghedsoni; lui Caath, ficiorul[6] lui Cathi; lui Merari, nărodul lui Merari.

58. Acêstea-s nărodurile fiilor Levi: nărodul lui Loveni şi nărodul lui Hevroni şi nărodul lui Moisi şi nărodul Core.

59. Şi Caath au născut pre Amram. Şi numele fămeii lui Amram, Iohaveth, fata lui Levi, carea au născut pre aceştea lui Levi întru/ Eghiptu.

Ms. 4389

lui Sihem;

32[31]. Simair şi nărodul lui Simair; [32] Iofer şi nărodul lui Iofer;

33. Iar Salpad, feciorul lui Iofer, nu avu feciori, ce avu numai fête, cărora le sînt numele acêstea: Maala şi Nua şi Egla şi Melha şi Thersa.

34. Acêstea sînt năroadele Manasiei, după seminţiile lor, cu număr, 52 700.

35. Iar feciorii lui Efraim sînt: Suthala şi nărodul Suthalei; Tanah şi nărodul lui Tanah.

36. Aceştea sînt feciorii lui Suftali: lu<i>[1] Iadin şi nărodul lui Iadin.

37. Acêstea sînt năroadele lui Efraim, după numărul lor, 32 000 şi 500. [38] Acêstea sînt năroadele feciorilor lui Iosif, după cêtele lor.

38. Feciorii lui Veniamin, după nărodul lor: Vale şi nărodul lui Vale; Asivir şi nărodul lui Asivir; Ahiran şi nărodul lui Ahiran;

39. Sofan şi nărodul lui Sofan.

40. Şi fură feciorii lui Vale: Ader şi Noeman. De Ader fură Aderani şi de Noeman, Noemanêni.

41. Aceştea sînt feciorii lui Veniamin, după nărodul lor şi după socoteala lor, 45 600.

42. Iar feciorii lui Dan, după nărodul lor: Same, nărodul lui Samein. Acêstea sînt năroadele lui Dan, după nărodul lor.

43. Toate năroadele lui Same, după socoteala lor, 64 000 şi 400.

44. Iar feciorii lui Asir, după nărodul lor; Iamin şi feciorii lui Amin; Esui şi nărodul lui Esui; Variia şi nărodul lui Varii;

45. Hever şi nărodul lui Hever; Melhiil şi nărodul lui Melhiil.

46. Iar nume'e fêtei lui Asir, Sara.

47. Acêstea sînt năroadele lui Asir, după socoteala lor, 43 400.

48. Iar feciorii lui Nethalim, după nărodul lor: Asiil şi nărodul lui Asiil; Goini şi nărodul lui Goini;

49. Esri şi nărodul lui Esri; Selim şi nărodul lui Selim.

50. Acêstea sînt năroadele lui Nethalim, după numărul lor, 45 400.

51. Aceasta iaste summa numărului socotêlei feciorilor lui Israil, 601 000 şi 630.

52. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

53. „Acestora să se împarţă pămîntul, să-l moştenească după numărul numelor lor.

54. Celor mulţ să le înmulţeşti moştinarea[2], iar celor puţini, să o împuţinezi; care cumu-i va fi numărul, să li se dea moşiia.

55. Cu sorţ să se împarţă lor pămîntul; pre numele seminţiei neamului lor să se împarţă.

56. Cu sorţ să împarţ moştenire lor, între cei mulţi şi între cei puţini."

57. Aceştea sînt socoteala lui Levii, după nărodul lor: Gherson şi nărodul lui Gherson; Caath şi nărodul lui Caath; Merari şi nărodul lui Merari.

58. Acêstea sînt năroadele feciorilor lui Levii: şi nărodul lui Loveni, şi nărodul lui Hevron, şi nărodul lui Musi, şi nărodul lui Cori. Iar Caath născu pre Amram.

59. Iar numele muierii lui Amram, Iohaveth, fată lui Levii, carea se născuse lui în/ Eghipet. Aceasta născu lui Amvram, bărbatului ei, pre Aaron şi pre

Versiune modernă

32. Şemida şi Hefer;

33. Salfaad, fiul lui Hefer, a avut cinci fiice: Mahla, Noa, Hogla, Milca şi Tirţa.

34. Numărul neamurilor lui Manase: 52 700.

35.–37. Fiii lui Efraim, după neamuri, sînt: Şutelah, Becher, Tahan.
Din Şutelah: Eran; numărul lor 32 500.

38.–41. Fiii lui Veniamin, după neamuri, sînt: Bela, Aşbel, Ahiran, Şefufam, Hufam.
Din Bela: Ard şi Naaman; numărul lor 45 600.

42.–43. Din Dan a ieşit neamul lui Şuhan, la număr 54 400.

44.–45. Fiii lui Aşer, după neamuri, sînt: Imna, Işba şi Verie.
Din Verie: Heber şi Malchiel.

46.–47. Aşer a avut o fiică: Serah; numărul lor 35 400.

48.–50. Fiii lui Neftali, după neamuri, sînt: Iahţeel, Guni, Ieţer, Şilem; numărul lor 45 400.

51. Numărul fiilor lui Israel, ce au intrat la numărătoare, este de 601 730.

52. Domnul a grăit cu Moise şi i-a zis:

53. „Să li se împartă acestora pămîntul spre moştenire, după numărul neamurilor.

54. Neamurile mari să aibă o moşie mai mare, neamurile mici, o moşie mai mică. Fiecăruia să i se dea pămînt potrivit numărătoarei.

55. Să împărţiţi pămîntul prin sorţi după numele seminţiilor părinţilor lor:

56. Prin sorţi să le împarţi moşia şi celor mulţi şi celor puţini la număr."

57. S-au numărat, după neamuri, leviţii: Gherşon, Cahat şi Merari.

58. Din Levi: Libni, Hebron, Mahli, Muşi, Core. Din Cahat s-a născut Amram.

59. Femeia lui Amram a fost Iohabet, fiica lui Levi, născută/ în Egipt, ea a născut lui Amram pe

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 116, col. II

ЕгѵпетЪ, шн аѫ нжекѵтлѵн амѵрамЪ, преѳѵн
шн премоѵсеи шн прем̃арїамЪ сора лоѵ.
Шн сѣнъскѵрѣ лѵн ааронѵ, надавЪ шн авиѵдЪ, ѳ̃ва
шн елназарЪ шн ѳамарЪ. Шн мѵрї надавЪ
шн авиѵдЪ, кжндЪ адѵчѣ ен фокЪ стрїнѵ дна
нинѣ дм̃нѵлѵи лапѵстїналЪ синаїѵ. Шн сѣ ѳ̃вѳ
фъкѵрѣ деѣтрѵ сокотѣла лоѵ, к̃, шн трєи
демїи. Тоатъ пар̃тѣ вѣрѣтѣєскѣ де
сълѵнѣ шн ѳєѵсь, кѣчи нѵсаѵ сокотинѣ дпре
ѵнѣ дтрѵ фнїи лѵи їсраиль. Кѣчи нѵ ли ѳ̃ва
сѣ дѣ лоѵ сорцн дминлокѵль фїналоѵ лѵи їсраиль.
Шн ачастѣ сокотѣла лѵи моѵсеи, шн лѵи
елназар прєотѵль, карїи аѫ сокотинѣ префїнї
лѵи їзраиль дтрѵ арабоѳ моав, ла їордань
деспре ерихо. Шн дтрачєщѣ нѵ ера сѫмь
деѣтрѵ чєи сокотинць де моѵсеи шн де ааронь,
карїи аѫ сокотинѣ префїнї лѵи їсраиль дпѵстїи
наль синаїи. Кѣчи зисе дм̃нѵль лоръ, кѵ
моартє воръ мѵрї дпѵстєи, шн нїѵ ръмасЪ
деѣ трѫшїи нїчи оѫнѵль, афарѣ деѣ халевЪ
фечорѵль лѵи іефонї, шн їсѵсЪ
фечорѵ навїи.

КАПѢ КЗ

Ѣ мергжнд фѣтеле лѵи салпаад фечо ā
форѵль лѵи софїр, фечорѵль лѵи галаад
фечорѵль лѵи махїр, аѫ нородѵлѵи лѵи
манасї, деѣ фнїи лѵи їосиф, шн а
чѣстѣ нѵмеле лоръ, маала, шн нѵа шн
егла, шн мелха, шн ѳерса. Шн стжнд ē
дналнтѣ лѵи моѵсеи, шн дналнтѣ лѵи елеазар
прєотѵлѵи шн дналнтѣ боѵрилор, шн дналн
тѣ атоатъ адѵнарѣ ла оѫша кортѵлѵи мъртѵ
рїеи, зисерѣ. Пърїнтеле нострѵ аѫмѵрѣ ĩ
дпѵстїе, шн ѳа нѵ ера дминлокѵль адѵнърїи
чѣнце аѫстѣтѵѣ дпотрївѣ дналнтѣ домнѵ
лѵи дтрѵ адѵнарѣ лѵи коре, кѣчи пентрѵ гре
шала лѵи аѫ мѵрїѣ шн фечорїнѵ нсаѵ фъкѵѣ
лѵи. Нѵєѣ стинѣ дарї нѵмеле пърїнтелѵїнѣ ĭ
дтрѵ деѣ минлокѵль нородѵлѵи сѣѵ, кѣчинѵ пѣѣ
лѵи фечорь, дацине нсаѵ цинѣре дминїкѵ фра
цилор пърїнтелѵи нострѵ. Шн адѵсе моѵсеи ē
жѵдеката лоръ дналнтѣ домнѵлѵи. Шн грѣ ĕ
домнѵль кѣтрѣ моѵсеи зикжнд. Дирепт аѫ ĕ
грѣїнѣ фѣтеле лѵи салпаад, дарє съ ле даи лоръ цн
нѣре де мощенире дминлокѵль фрацилор пърїнте
лѵи лоръ, шн вей пѵне сорцѵль пърїнтелѵи лоръ ла
дїнселе. Шн фїналоѵ лѵи їсраиль вей грѣи ĕ
зикжнд, сѫм дева мѵрї шн фїи нѵваѳи лѵи,
вец пѵне сорцѵль лѵи фѣтїи лѵи. Іар̃ дакѵ ѳ̃
ваѳи фатъ ла дїнсѵль вецда мощенире фрате
лѵи лѵи. Іар̃ дакѵ воръ фи лѵи фрац, вец да ĭ
мощенире фрателѵи тътїнесѵ. Іар̃ дакѵ ĭā
нѵворъ фи фрац татълѵи лѵи, вец да мощенире
рѵдєнїеи чєлѵи де апроапе лѵи де феаме лѵи
съмощенѣскѣ чєле чесѣнтъ але лѵи, шн ваф
ачѣста фїналоѵ лѵи їсраиль дирептате дежѵде
катъ, дѵпъ кѵм аѫ порѵнчитъ дм̃нѵль лѵи
моѵсеи. Шн зисе дм̃нѵль кѣтрѣ моѵсеи, ĕ
сѵѣ ламѵнтеле чєль дничнѣ демѵнтеле нава
ѵнь

pre Mariam, sora lor.

60. Şi să născură lui Aaron: Nadav şi Aviud şi Eliazar şi Ithamar.

61. Şi muri Nadav şi Aviud cînd aducea ei foc striin înaintea Domnului la pustiiul Sinaii.

62. Şi să făcură dentru socoteala lor 20 şi trei de mii, [63] toată partea bărbătească de o lună şi în sus, căci nu s-au socotit împreună întru fiii lui Israil, [64] căci nu li să dă lor sorţi în mijlocul fiilor lui Israil.

63[65]. Şi aceasta e socoteala lui Moisi şi lui Eliazar preotul, carei au socotit pre fiii lui Izrail, întru Aravoth Moav, la Iordan, despre Ieriho.

64[66]. Şi într-aceştea nu era om dentru cei socotiţ de Moisi şi de Aaron, carii au socotit pre fiii lui Israil în pustiiul Sinai.

65[67]. Căci zise Domnul lor: „Cu moarte vor muri în pustiiu."

66[67]. Şi n-au rămas dentr-înşii nici unul, afară den Halev, feciorul lui Iefoni, şi Isus, feciorul lui Navi.

CAP 27

1. Şi mergînd fêtele lui Salpaad, feciorul lui Ofer, feciorul lui Galaad, feciorul lui Mahir, al norodului lui Manasi, den fiii lui Iosif, şi acêstea-s numele lor: Maala şi Nua şi Egla şi Melha şi Thersa.

2. Şi stînd înaintea lui Moisi şi înaintea lui Eleazar preotului şi înaintea boiarilor şi înaintea a toată adunarea, la uşa cortului mărturiei, ziseră:

3. „Părintele nostru au murit în pustie; şi el no era în mijlocul adunării cei ce au stătut împotrivă înaintea Domnului întru adunarea lui Core, căci pentru greşala lui au murit şi feciori nu i s-au făcut lui.

4. Nu să stingă dară numele părintelui nostru den mijlocul norodului său, căci nu iaste lui fecior! Daţi-ne noao ţinêre în mijlocul fraţilor părintelui nostru."

5. Şi aduse Moisi judecata lor înaintea Domnului.

6. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

7. „Direpţ au grăit fêtele lui Salpaad; dare să le dai lor ţinêre de moştenire în mijlocul fraţilor părintelui lor şi vei pune sorţul părintelui lor la dînsele.

8. Şi fiilor lui Israil vei grăi, zicînd: «Om de va muri şi fii nu va fi lui, veţ pune sorţul lui fêtii lui.

9. Iară de nu va fi fată la dînsul, veţ da moştenirea fratelui lui.

10. Iară de nu vor fi lui fraţ, veţ da moştenirea fratelui tătîne-său.

11. Iară de nu vor fi fraţi tatălui lui, veţ da moştenirea rudeniei celui de aproape lui de feliul lui să moştenească cêle ce sînt ale lui şi va fi aceasta fiilor lui Israil direptate de judecată, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.»"

12. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Suie-te la muntele cel dicindea de muntele Navaan/ şi vezi pămîntul lui Hanaan, care eu îl dau

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

60. Şi au născut lui Amram pre Aaron şi pre Moisi şi pre Mariam, sora lor. Şi să născură lui Aaron: Nadav şi Aviudu şi Eliazar şi Ithamar.

61. Şi muri Nadav şi Aviud, cîndu aducea foc striin înnaintea Domnului întru pustiiul Sinaei.

62. Şi să făcură dentru socoteala lor 23 000, toată partea bărbătească de o lună şi în sus, căce nu s-au socotit împreună întru fiii lui Israil, căce nu li să dă lor sorţul în mijlocul fiilor Israil.

63. Şi aceasta-i socoteala lui Moisi şi Eliazar, preutului, carii au socotit pre fiii lui Israil întru Aravoth Moav, la Iordan, despre Ieriho.

64. Şi într-aceştea nu era om dentru cei socotiţi de Moisi şi Aaron, pre carii au socotit pre fiii lui Israil întru pustiiul Sina.

65. Căce dzise Domnul lor: „Cu moarte vor muri în pustiiu."

66[65]. Şi n-au rămas dentru înşii niciunul, afară den Halev, ficiorul lui Iehoni, şi Isus, ficiorul lui Navi.

CAP 27

1. Şi mergîndu fêtele lui Salpaadu, ficiorul lui Ofer, ficiorul lui Galaadu, ficiorul lui Mahir, nărodului Manasi, den fiii lui Iosif, şi acêstea-s numerile[1] lor: Maala şi Nua, Egla şi Melha şi Thersa.

2. Şi stîndu înnaintea lui Moisi şi înnaintea lui Eliazar preutului şi înnaintea boiarilor şi înnaintea a toată adunarea la uşa cortului mărturiei, dziseră:

3. „Părintele nostru au murit în pustiiu; şi el nu era întru mijlocul adunării ceii ce au stătut împotrivă înnaintea Domnului, întru adunarea Core, căce pentru greşeala lui au murit şi ficiori nu i s-au făcut lui.

4. Nu i să stîngă dară numele părintelui nostru den mijlocul nărodului său, căce nu iaste lui ficior. Daţi-ne noao ţinêre în mijlocul fraţilor părintelui nostru."

5. Şi aduse Moisi giudeţul lor înnaintea Domnului.

6. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

7. „Dreptu fêtele lui Salpaad au grăit; dare să le daţi lor ţinêre moştneniire în mijlocul fraţilor părintelui lor şi veţi pune sorţul părintelui lor la înse.

8. Şi fiilor Israil le vei grăi dzicîndu: «Om de va muri şi fiu la însul nu va fi, veţi pune sorţul lui fêtei lui.

9. Iar să nu va fi fată la însul, veţi da moştnenirea fratelui lui.

10. Iar să nu vor fi[2] la el fraţi, veţi da moştneniirea fratelui tătîne-său.

11. Iar să nu vor fi fraţi tatălui lui, veţi da moştneniirea rudeniei, celui aproape lui den fêliul lui să moştnenească ale lui şi va fi aceasta fiilor Israil dreptare de lêge, după cum au porăncit Domnul lui Moisi.»"

12. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Sui-te la munte, cel decinde de muntele Iavan,/ şi vezi

Ms. 4389

Moisei şi pre Mariia, sora lor.

60. Iar lui Aaron se născură Nadav şi Aviud şi Eliazar şi Thamar.

61. Şi muri Nadav şi Aviud, cînd aduseră foc strein înaintea Domnului.

62. Şi fură toată numărarea lor 23 000, tot parte bărbătească, de la o lună în sus, că nu se socotiră cu feciorii lui Israil, că nu se dêde lor soartă dentre feciorii lui Israil.

63. Aceasta iaste căutarea lui Moisei şi a lui Eliazar preotul, carea socotiră pre feciorii lui Israil în Arvothul Moavului, la Iordan, lîngă Erihon.

64. Şi într-aceştea nu era nici un om den cei ce socotise şi numărase mai nainte Moisei şi Aaron în pustiia Sinaei den feciorii lui Israil.

65. Precum zise lor Domnul, că vor muri[ră] cu moarte în pustie.

66[65]. Şi nu rămase niciunul dentr-înşii, fără numai Halev, feciorul lui Ethon, şi Isus, feciorul lui Navi.

CAP 27

1. Şi veniră fêtele lui Salpad, feciorul lui Ofor, feciorul lui Galaad, feciorul lui Mahir, al [a] nărodului Manasiei, den feciorii lui Iosif, şi numele lor sînt acêstea: Maala, şi Nua şi Egla şi Melha şi Thersa.

2. Şi stătură înaintea lui Moisei şi înaintea lui Eliazar preotul şi înaintea boiarilor şi înaintea a tot nărodul, la uşile cortului mărturi<e>i, şi ziseră:

3. „Tată-nostru au morit în pustie; şi n-au fost în ceata carea se-au sculat spre Domnul, în ceata lui Corei, ce în păcatul lui au murit, şi feciori n-au avut.

4[3]. Ce să nu piêie numele tătîne-nostru dentre nărodul lui, căci n-are feciori. Ce daţ noaoă parte între fraţii tătîne-nostru."

5[4]. Şi duse Moisei judecata lor înaintea Domnului.

6[5]. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

7[6]. „Pre direptate au grăit fêtele lui Salpad. Dare să dai lor şi moştinare de părtăşie între fraţii tatălui lor şi să pui soarta tatălui lor pre dînsele.

8[7]. Şi să zici feciorilor lui Israil grăind: [8] De va muri omul şi nu va avea fecior, să puneţ soarta lui pre fata lui.

9. Iar de nu va avea nice fată, să daţ partea lui frăţine-său[1].

10. Iar de nu va avea nice frate, să daţ partea fratelui tătîne-său.

11. Iar de nu va avea nici frate al tătîne-său, să daţ partea rudeniei lui cei mai de aproape den neamul lui să o moşteneasc̆. Şi să fie aceasta feciorilor lui Israil îndireptare a judecăţii, cum au porăncit Domnul lui Moisei.»"

12. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Sui-te în muntele care iaste de cêea parte de muntele Navanului/ şi vezi Ţara Hanaanului, carea o dau eu

Versiune modernă

Aaron, pe Moise şi pe Mariam, sora lor.

60. Fiii lui Aaron sînt: Nadab şi Abiud, Eleazar şi Itamar.

61. Nadab şi Abiud au murit în pustiul Sinai, cînd au adus foc străin înaintea Domnului.

62. Numărul celor de parte bărbătească de la o lună în sus a fost 23 000; ei n-au fost număraţi împreună cu fiii lui Israel, pentru că nu aveau drept de moştenire.

63. Aceasta este numărătoarea lui Moise şi a lui Eleazar preotul din şesurile Moabului, lîngă Iordan, în dreptul Ierihonului.

64. În numărul lor nu se afla nici unul din fiii lui Israel pe care Moise şi preotul Aaron îi număraseră în pustiul Sinai,

65. Căci Domnul hotărîse că vor muri toţi în pustie.

66. Din ei n-a rămas nici unul afară de Caleb, fiul lui Iefone, şi de Iosua, fiul lui Navi.

CAP. 27

Despre moştenire. Urmaşul lui Moise

1. Cele cinci fiice ale lui Salfaad al lui Hefer, al lui Galaad, al lui Machir din neamul lui Manase, fiul lui Iosif, pe numele lor: Mahla, Noa, Hogla, Milca şi Tirţa.

2. S-au înfăţişat lui Moise şi lui Eleazar preotul, înaintea căpeteniilor şi a întregii obşti, la intrarea Cortului Mărturiei, şi au zis:

3. „Tatăl nostru a murit în pustie; el n-a fost din ceata celor ce s-au răzvrătit împotriva Domnului din strînsura lui Core, ci a murit, ca mulţi alţii, pentru păcatul său şi n-a avut feciori.

4. De ce să se stingă numele tatălui nostru din neamul lui pentru că n-a avut parte de fii? Dă-ne nouă pămînt în seminţia lui."

5. Moise a cerut hotărîrea Domnului în această pricină.

6. Iar Domnul i-a grăit:

7. „Au dreptate fetele lui Salfaad; dă-le lor moştenire între fraţii tatălui lor şi trece-o pe numele lui.

8. Să spui fiilor lui Israel: «De va muri cineva şi nu va avea fii, moştenirea lui să treacă fiicei sale.

9. Şi de nu va avea nici fiică, partea lui să se dea fraţilor lui.

10. De nu va avea nici fraţi, partea lui să se dea fraţilor tatălui lui.

11. De nu va avea tatăl său fraţi, partea sa să se dea drept moştenire rudei celei mai de aproape din neamul lui. Aceasta va fi pentru fiii lui Israel rînduiala de pravilă, pentru că aşa a poruncit Domnul lui Moise.»"

12. Apoi a zis Domnul către Moise: „Suie-te pe muntele Nebo, dincoace de Iordan,/ şi priveşte

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 117, col. I

áне , шн вѣзн пѣмѫ́нтѹлъ лѹ́й хананѣ́нь , кáре ѣ́ѕ фл҃ь дáѕ фі́нлоу лѹ́й їсраи́лъ фтрѹ́цннтѣ́ре .

Гг Шнлъ вѣ́н вед҃ѣ пре дннсѹлъ шн тебѣ́н ддáсоуе кътрѣ нзрі́дѹ́ тѣ́ѕ шн тѫ , дѹ́пѣ нѹ́мь сáѕ ддáсѣсь ааро́н фрателе тѣ́ѕ фмѹ́нтеле лѹ́й сѫ́рь .

Дг Пентрѹ́ кѣ́чн аць кѣ́нáтѣ кѹвжнтѹлъ мі́ѕ фпѹстíнлъ лѹ́й сннь, кжндь сѣ фпотрнві́ ддѹ́ нáрѣ кáсѣмъ сфнцáскѣ , нѹ́маць сфнцнтѣ ла ѧ́пѣ фнанн́нтѣ лоу́ , шн ачáста ѣ́сте ѧ́па прнчн́н ла

Ег кадѣ́сь , фтрѹ́ пѹстíнлъ сннь . Шн знсе мо́

Бг усн кътрѣ дмн̃лъ . Сокотѣ́скѣ дмн̃лъ дмн̃ зѣ́хлъ дѹ́хѹ́рнлоръ , шн ѧ́мо́тѣ трѹ́пѹ́ , сн̃ѣ пре

Зг сте ддѹнáрѣ ачáста . Кáрелє ва ѣ́шн фна нн́нтѣ фѣ́цїн лоу́ , шн кáрелє ва фтрà шн чнпен ва скоáте прѣ́н , шн чнпен ва кѣ́тà , шн нѹ́ва фн ддѹнáрѣ дмн̃лѹ́н, кани́ще сн̃ кѣ́рора нѹ́ѧ́сте пѣ

Йг стóрн . Шн грѣн дмн̃лъ кѣ́трѣ мóусн зникѣ́нь , ѧ́ кътрѣ тнпе прѣ їсѹсъ фегóрѹ́ лѹ́й нáвн , сн̃ѣ кáрелє а́ре дѹ́хъ фтрѧ́нсѹлъ , шн вѣ́н пѹпе

Кг мѣннлє тáле прѣ́сте дннсѹлъ . Шн фл҃ь вѣ́н пѹпе предннсѹлъ фнанн́нтѣ лѹ́й , ѣлназа́рь пре́ сотѹлъ , шн вѣ́н порѹ́нчн лѹ́й фнанн́нтѣ , ѣ́тоатѣ ддѹнáрѣ , шн порѹ́нчѣ́ще пентрѹ́ ѣ́ль фл҃ь

Кг нанн́нтѣ лоу́ . Шн вѣ́н дà мърíрѣ тà прѣ́сте ѣ́ль , пентрѹ́ каста́ ѣсѣ́ѹа́те прѣ́ ѣ́ль фнї́н лѹ́й їсраи́л҃ .

Ка Шн фнанн́нтѣ лѹ́й ѣлназа́рь прѣ́сотѹлѹ́й ва стà , шн ѣ́ вор фтрѣ́ѹа́ прѣ́ ѣ́ль жѹдекáта ѧ́рѣтпѣ́рнлоу́ фнан нтѣ дмн̃лѹ́н , прѣ́н рóстѹлъ лѹ́й ва ѣ́шн , шн прѣ́н рóстѹлъ лѹ́й ва фтрà ѣ́ль шн фнї́нлѹ́й їсраи́ль кѹ

Кв тоцїн о́дáтѣ , шн тоатѣ ддѹнáрѣ . Шн фѣ кѹ мóусн дѹ́пѣ кѹ́м ѧ́ѹ порѹ́нчнтъ лѹ́й дмн̃ѹлъ дмн̃зѣ́ѹ , шн лѹ́ждь прѣ їнѣсѣ́ѹ́ѧ́ѹ пѹ́сь прѣ́ ѣ́ль фнанн́нтѣ лѹ́й ѣлназа́рь прѣ́сотѹлѹ́й шн фнанн́нтѣ

Кг ѣ́тоатѣ ддѹнáрѣ . Шн пѹ́сѣ мѫ́ннлє лѹ́й пре стѣ́ѣль шнà ѣ́шезъ пре дѫ́нсѹлъ дѹ́пѣ кѹ́м ѧ́ѹ по рѹ́нчнтъ дмн̃ѹлъ лѹ́й мóусн.

К А́ П Ѧ́ К Н

Ві Ѧ́ грѣн дмн̃ѹлъ кътрѣ мóусн зникѣ́нь.

Порѹ́нчѣ́ще фі́нлоу лѹ́й їсраи́л҃ , шн вѣ́н знче кътрѣ ѣ́н зникѣ́нь, дáрѹ́рнле мѣ́ле дѣ́рн мі́е, ѧ́дѹ́чєрн мі́е мнроѕ дѣ бѹ́нѣ мн

Гг роснре, съкрѹцáцѣ́ сѣле ддѹ́чєцѣ мі́е фтрѹ́ прáзннчєле мѣ́ле. Шн вѣ́н знче кътрѣ ѣ́н а чѣ́стѣ ѧ́дѹ́чєрн кáрелє съ ддѹ́чєцѣ дмн̃ѹлѹ́н , мі́ѣ́н кѫ́тѣ дѣ оу́ѣ́ ѧ́нь кѹрáцн дóѣ́ прѣ знàла а́рдєре дѣтѣ

Дг нефѣчтáт . Оу́ѣ́ мі́ѣлà вѣцѣ́ фáче дмнн́ѣцà , шн мі́ѣлѹ́ ѧ́ддóнаѣ вѣцѣ́ фáче кътрѣ сáрѣ .

Ег Шн вѣ́н фáче ѧ́зѣ́чѣ ѧ́лѹ́й нфн , фѣнн́ѣ кѹрáтѣ пентрѹ́ жѫ́ртвѣ ѧ́мєстекáтѣ кѹ оу́ѣ́нѣ дѣ лем

Зг кѹ , фтрѹ́ ѧ́пáтра ѧ́лѹ́й нн́ѣ. А́рдєре дѣтóт ѧ́не фчетърѣ́й кáрѣ сѣ фѣкѹ́т фмѹ́нтеле сунаі́ ,

Зг ла мнро́ дѣ бѹ́нѣ мнроснре дмн̃ѹлѹ́й . Шн тѫ нáрѣ лѹ́й ѧ́пáтра ѧ́лѹ́й нн́ѣ ла оу́ѣ́ мі́ѣлѣ , ла ефт вѣ́й тѫ́рнà , тѫ́рнáрѣ ѧ́мєстекътѫ́рѣ дмн̃ѹлѹ́й.

Йг Шн мі́ѣлѹ́ ѧ́ддóнаѣ вѣ́й фáче дѣкътрѣ сáрѣ дѹ пѣ жѫ́ртѹ́ лѹ́й , шн дѹ́пѣ тѫ́рнáрѣ лѹ́й вѣ́й фá

Кг че ла мнро́ дѣ бѹ́нѣ мнроснре дмн̃ѹлѹ́й. Шн ѧ́ зíсоа снмѣ́ѣтелор вѣцѣ́ ѧ́дѹ́чє дóѣ́ мі́ѣ́н дѣ оу́ѣ́ нн кѹрáцн. шн дóѣсо ѧ́зѣ́чѣ дѣ фѣнн́ѣ кѹрáтѣ пен

fiilor lui Israil întru ţinêre.

13. Şi-l vei vedea pre dinsul şi te vei adaoge către nărodul tău şi tu, după cum s-au adaos Aaron, fratele tău, în muntele lui Or,

14. Pentru căci aţ călcat cuvîntul mieu în pustiiul lui Sin, cînd să împotriviia adunarea ca să mă sfinţască, nu m-aţ sfînţit la apă înaintea lor; şi aceasta iaste Apa Pricii, la Cades, întru pustiiul Sin."

15. Şi zise Moisi către Domnul:

16. „Socotească Domnul, Dumnezeul duhurilor şi a tot trupul, om preste adunarea aceasta,

17. Carele va ieşi înaintea fêţii lor şi carele va întra şi cine-i va scoate pre ei şi cine-i va băga; şi nu va fi adunarea Domnului ca nişte oi cărora nu iaste păstoriu."

18. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd: „Ia către tine pre Isus, feciorul lui Navi, om carele are duh într-însul, şi vei pune mîinile tale preste dînsul

19. Şi îl vei pune pre dînsul înaintea lui Eliazar preotul şi vei porunci lui înaintea a toată adunarea; şi poruncêşte pentru el înaintea lor.

20. Şi vei da mărirea ta preste el, pentru ca să-l asculte pre el fiii lui Israil.

21. Şi înaintea lui Eliazar preotul va sta şi-l vor întreba pre el judecata arătărilor înaintea Domnului; pren rostul lui va ieşi şi pren rostul lui va întra el şi fiii lui Izrail, cu toţii odată, şi toată adunarea."

22. Şi făcu Moisi după cum au poruncit lui Domnul Dumnezău. Şi luîndu pre Iisus, au pus pre el înaintea lui Eliazar preotului şi înaintea a toată adunarea

23. Şi puse mîinile lui preste el şi-l aşeză pre dînsul, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 28

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

2. „Poruncêşte fiilor lui Izrail şi vei zice către ei zicînd: «Darurile mêle, dări mie, aduceri mie, miros de bună mirosire, să cruţaţ să le aduceţ mie întru praznicele mêle.»

3. Şi vei zice către ei: «Acêstea aduceri carele să aduceţ Domnului: miei cîte de un an, curaţi, doi pre zi, la ardere de tot, neîncetat;

4. Un miel veţ face dimineaţa, şi mielul al doilea veţ face către sară.

5. Şi vei face a zêcea a lui ifi făină curată, pentru jîrtvă, amestecată cu untdelemnu întru a patra a lui in;

6. Ardere de tot a neîncetării, carea s-au făcut în muntele Sinaiei, la miros de bună mirosire Domnului.

7. Şi turnarea lui, a patra a lui in la un miel, la sfînt vei turna turnare, amestecătură Domnului.

8. Şi mielul al doilea vei face de către sară; după jîrtva lui şi după turnarea lui vei face la miros de bună mirosire Domnului.

9. Şi în zioa simbetelor veţ aduce doi miei de un an, curaţi şi doao a zêcea de făină curată, pen/tru jîrtvă, cu untdelemnu

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

pămîntul lui Hanaan, carele eu dau fiilor Israil întru ţinêre.

13. Şi-l vei vedea pre însul şi te vei adaoge către nărodul tău şi tu, după cum s-au adaos Aaron, fratele tău, în muntele lui Or,

14. Pentru căce aţi călcat cuvîntul mieu întru pustiiul Sin, cîndu să împotriviia adunarea ca să mă sfinţască pre mine, nu m-aţi sfinţit la apă înnaintea lor; aceasta iaste Apa Pricei, Cadis, întru pustiiul Sin."

15. Şi dzise Moisi către Domnul:

16. „Socotească Domnul Dumnedzăul duhurilor şi a tot trupul om preste adunarea aceasta,

17. Carele va ieşi înnaintea fêţii lor şi carele va întra şi cine-i va scoate pre ei şi cine-i va băga şi nu va fi adunarea Domnului ca nişte oi cărora nu iaste păstor."

18. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu: „Ia către tine pre Iisus, ficiorul lui Navi, om carele are duh întru însă, şi vei pune măinele tale preste însul

19. Şi-l vei pune pre însul înnaintea lui Eliazar preutul şi va porînci lui înnaintea a toată adunarea; şi porîncêşte pentru el înnaintea lor.

20. Şi vei da mărirea ta preste el, pentru ca să-l asculte pre el fiii lui Israil.

21. Şi înnaintea lui Eliazar preutul va sta şi-l vor întreba pre el giudeţul arătărilor înnaintea Domnului; pren rostul lui va ieşi şi pren rostul lui va întra el şi fiii lui Israil, cu toţii odată, şi toată adunarea."

22. Şi făcu Moisi după cum au porîncit lui Domnul Dumnedzău. Şi luîndu pre Iisus, îl puse pre el înnaintea lui Eliazar preutul şi înnaintea a toată adunarea

23. Şi puse mănule lui preste el şi-l isprăvi pre însul, după cum au porăncit Domnul lui Moisi.

CAP 28

1. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

2. „Porîncêşte fiilor Israil şi vei dzice către ei dzicîndu: «Darurile mêle, dări mie, aduceri mie la miros de bună mirosire, să cruţaţi să le aduceţi mie întru praznicile mêle.»

3. Şi vei dzice către ei: «Acêstea aduceri carele să aduceţi Domnului: miei cîte de un an curaţi, doi pre dzi la ardere de tot neîncetat;

4. Un miel îl vei face dimineaţă şi mielul al doilea îl vei face de către sară.

5. Şi vei face a dzêce a lui ifi făninâ curată pentru jirtvă, amestecată cu untu de lemnu, întru a patra a lui in.

6. Ardere de tot a neîncetării, carea s-au făcut în muntele Sinaiei, la miros de bună mirosenie Domnului.

7. Şi turnarea Domnului, a patra a lui in la un miel, la sfîntu vei turna turnare amestecătură[1] Domnului.

8. Şi mielul al doillea vei face de către sară după jirtva lui şi după turnarea lui vei face la miros de bună mirosire Domnului.

9. Şi în dzua sîmbetilor veţi aduce 2 miei de un an curaţi şi doao a dzêcea de făninâ curată, pen/tru

Ms. 4389

feciorilor lui Israil întru moştinare.

13. Şi deaca o vei vedea, te vei adaoge şi tu către ceata ta, cum se-au adaos şi frate-tău Aaron în muntele Orului,

14. Că aţ călcat cuvîntul mieu în pustiia Sinaei, cînd se împoncişă nărodul, a mă sfinţi nu m-aţ sfinţit înaintea lor la apă; aceasta iaste Apa Împoncişării, Caddis, în pustiia Sinului."

15. Şi zise Moisei către Domnul:

16. „Să aleagă Domnul Dumnezeu den duhul tuturor oamenilor om întru adunarea aceasta,

17[16]. Care va ieşi înaintea lor [16] şi care-i va scoate şi care-i va băga, să nu fie nărodul Domnului ca nişte oi care n-au păstor."

18. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd: „Ia cu tine pre Isus, feciorul lui Navi, bărbatul care are întru sine duh, şi pune măinile tale pre dînsul

19. Şi să-l pui înaintea lui Eliazar preotul şi să porăncească lui înaintea a tot nărodul; şi să porăncşti de dînsul înaintea lor[2].

20. Şi să dai slava ta pre dînsul, ca să-l asculte toţ feciorii lui Israil.

21. Să stea înaintea lui Eliazar preotul şi să întrêbe pre dînsul de judecată cu arătare înaintea Domnului; cu cuvîntul lui să iasă şi cu cuvîntul lui între el şi feciorii lui Israil şi cu tot nărodul depreună."

22. Şi făcu Moisei cum porănci lui Domnul Dumnezeu. Şi luînd pre Isus, îl puse înaintea lui Eliazar preotul şi înaintea a tot nărodul

23. Şi-ş puse măinile pre dînsul şi-l aşăză după cum porănci Domnul lui Moisei.

CAP 28

1. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

2. „Porăncêşte feciorilor lui Israil şi grăiêşte către dînşii zicînd: «Darurile mêle şi dar mie şi aducerile mêle în miroseala mirosului celui bun să păziţ să aduceţ mie în toate praznicele mêle.»

3[2]. Şi să zici către dînşii: [3] «Acêstea sînt darurile care să le aduceţ Domnului: miei de un an nevinovaţ, 2 de zi în arderea de tot în toată vrêmea;

4. Şi un miel să-l faceţ dimineaţa, altul îndeseară.

5. Şi să faceţ a zêcea parte de efi a măsurii de făină de grîu frămîntată în undelemn spre jărtvă. Şi să aibă a patra parte de măsura inului.

6. În arderea de tot de pururea să fie, cum au fost în muntele Sinaei, în miroseala mirosului celui bun al Domnului.

7. Şi turnarea lui, a patra parte a inurilor la un miel întru sfinţire să torni, turnare amestecătură Domnului.

8. Iar mielul cel de al doilea să faci îndeseară, după jărtva lui şi după turnarea lui să faci, în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

9. Iar în zioa sîmbetii să aduceţ 2 miei cîte de un an, nevinovaţ, şi 2 a zêcea de făină de grîu în/

Versiune modernă

pămîntul Canaanului, pe care îl voi da fiilor lui Israel moştenire.

13. Iar după ce vei vedea, te vei întoarce să te însoţeşti cu ai tăi cei răposaţi ca Aaron, fratele tău, pe muntele Hor,

14. Pentru că amîndoi v-aţi ridicat împotriva mea în pustiul Sin, cînd s-a tulburat obştea şi v-aţi împotrivit poruncii mele de a arăta sfinţenia mea prin ape, adică la Meriba, la Cadeş."

15. Dar Moise a grăit Domnului:

16. „Doamne, Dumnezeul duhurilor şi a tot trupul, rînduieşte pentru obştea aceasta un om,

17. Care să păşească în fruntea ei, să o ducă şi să o aducă, să nu rămînă ea ca oile fără păstor."

18. Şi Domnul i-a zis: „Cheamă-l pe Iosua, fiul lui Navi, cel plin de duh, şi pune mîinile tale peste el;.

19. Du-l înaintea preotului Eleazar şi înaintea a toată obştea şi învaţă-l să cunoască poveţile şi poruncile tale

20. Şi dă-i din harul şi slava ta putere ca toată obştea să-l asculte.

21. Şi să stea înaintea preotului Eleazar care prin Urim va afla hotărîrile Domnului; iar Eleazar le va împărtăşi lui şi obştii fiilor lui Israel."

22. Şi Moise a făcut aşa cum i-a poruncit Domnul: l-a chemat înaintea preotului Eleazar şi a toată obştea

23. Şi a pus peste el mîinile sale şi l-a rînduit drept urmaş al său, cum poruncise Domnul.

CAP. 28

Rînduiala jertfelor

1. Şi iarăşi a grăit Domnul cu Moise şi i-a zis:

2. „Spune fiilor lui Israel poruncile acestea: «Aveţi grijă să-mi aduceţi la vremea cuvenită, la sărbătorile mele, daruri de jertfă, hrana mea arsă în foc întru miros de bună mireasmă.»

3. Şi-ţi mai spun ce jertfe trebuie aduse Domnului: doi miei de cîte un an, fără cusur, în fiecare zi, necontenită ardere de tot;

4. Un miel dimineaţa, celălalt seara.

5. Jertfa de pîine să fie a zecea parte de efă de făină de grîu, amestecată cu un sfert de hin de untdelemn.

6. Şi va rămîne arderea de tot pururea, cum s-a săvîrşit odinioară pe muntele Sinai, întru miros de bună mireasmă, o jertfă plăcută Domnului.

7. Ca turnare să aduci un sfert de hin de vin la un miel.

8. Mielul al doilea să-l aduci spre seară, cu darul de pîine şi cu turnarea cuvenită, întru miros de bună mireasmă Domnului.

9. În ziua Sabatului, a odihnei, să aduceţi doi miei de cîte un an, fără cusur, două zecimi de efă de făină de grîu,/ frămîntată cu untdelemn şi cu

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 117, col. II

ѱ5ї

трѣ жѫ́ртвѣ кѫ оу҃ѣ́нть де лѣ́мѣнѫ а҆мєстека́тѣ,
шн҃ тѫ́рнарѣ. Де а҆рдєре дето́т а҆нѝмєстѣ́н, ѧ҆ ї
трѣ сѣ́мбєте, прєсте а҆рдєре дето́т тѫ́рѣрѣ шн
тѫ́рнарѣ лѫ́н҃. Шн҃ ѧ҆трѣ лѫ́нїле но́єсо, вє҆ц҃ їа
а҆дѫ́че а҆рдєре дето́т дмн҃злѫ́н҃, вницѣ́н дн҃ бо́н дн҃
шн҃ оу҃ сєрбѣ́че, мїѣ́н де кѫ́те оу҃ѣ́ нн҃ь кѫ́рацн, ѕ.
Трѣ́н а҆зѣ́чѣ дефѣ́нѣ кѫ́рѫтѣ, а҆мєстека́тѣ кѫ їв
оу҃ѣ́нть де лѣ́мѣнѫ ла оу҃ѣ́н вницѣ́, шн҃ до́єсо а҆зѣ́чѣ
дефѣ́нѣ кѫ́рѫтѣ а҆мєстека́тѣ кѫ оу҃ѣ́нть де лѣ́м
нѫ ла оу҃ѣ́н сєрбѣ́че. А҆зѣ́чѣ де фѣ́нѣ кѫ́рѫ їг
тѣ ла оу҃ѣ́н мїѣль а҆мєстека́тѣ кѫ оу҃ѣ́нть деле́мнѫ,
жѫ́ртвѣ мнро́ де бж҃ѣ мнросн҃рє а҆дѫ́чере дмн҃злѫ́.
Тѫ́рнарѣ лоу҃ жѫ́мѣтѫ́те дѣ́нѣ кафѣ оу҃нѫ́н вницѣ́ їд
шн҃ а҆трѣ́ лѫ́н҃нѣ кафѣ сєрбѣ́челѫ́н оу҃нѫ́, шн҃
а҆пѫ́тра а҆лѫ́н҃ нѣ де вннь кафѣ ла оу҃ѣ́н мїѣль, а҆
ча́сто а҆рдєре дето́т лѫ́нѣ, дн҃ лѫ́нѣ, ла лѫ́нїле а҆
нѫлѫ́н҃. Шн҃ ц҃і́п дн҃ ка́пре оу҃нѫ́ль пєнтрѫ́ пѣ їѕ
ка́т дмн҃злѫ́н҃, прѣ́сте а҆рдєрѣ чѣ дето́т тѫ́рѣрѣ сѣ
ва фа́че, шн҃ тѫ́рнарѣ лѫ́н҃. Шн҃ ѧ҆лѫ́на дн҃ їѕ
тѫ́н, ѧ҆, ѓ҃, зна́ле а҆лелу́їн҃ѣ па́шнале дмн҃злѫ́н҃.
Шн҃ ѧ҆трѣ, ѓ҃, зна́ле а҆лелу́їн҃ѣ а҆нєщѣ́м пра́зннкѫ, ѕ. їѕ
зна́ле а҆зѝме вє҆ц҃ мн҃нка. Шн҃ зїсоа чѣ дн҃ тѫ́н їѕ
а҆лѣ́сѣ єфѣ́нтѣ вафѣ во́єсо, тѣ́т лѫ́крѫ́ кѫ єлѫ́
ѣ́сѣнѫ́ фа́чец҃. Шн҃ вє҆ц҃ а҆дѫ́че а҆рдєре дето́т їѳ
а҆дѫ́чере дмн҃злѫ́н҃, вницѣ́н дн҃ бо́н дн҃, сєрбѣ́че оу҃
нѫ́, ѕ, мїѣ́н кѫ́те де оу҃ѣ́нь, кѫ́рацн ко҃фѣ во́єсо.
Шн҃ жѫ́ртва лоу҃ дефѣ́нѣ кѫ́рѫтѣ а҆мєстека́тѣ к
кѫ оу҃ѣ́нть деле́мнѫ, трѣ́н а҆зѣ́чѣ ла оу҃ѣ́н вницѣ́, шн҃
до́єсо а҆зѣ́чѣ ла оу҃ѣ́н сєрбѣ́че вє҆ц҃ фа́че. А҆зѣ́ кѳ
чѣ а҆зѣ́чѣ вѣ́н фа́че ла оу҃ѣ́н мїѣль, ла чѣ́н, ѕ, мїѣ́н.
Шн҃ ц҃і́п дн҃ ка́пре оу҃нѫ́ль пєнтрѫ́ грѣшѫ́ла, ка сѣ кѳ
єѕ роаце пєнтрѫ́ вон҃. А҆фа́рѣ дн҃ а҆рдєрѣ де кї
тѣ́т чѣ де пѫ́рѫрѣ чѣ де дмнн҃нцѫ, ка́рѣ а҃сте
а҆рдєрѣ дето́т а҆нєфѣ́тѣрїѝ вє҆ц҃ фа́че а҆нѣ́сте.
Дѫ́хѣ а҆нѣ́сте вє҆ц҃ фа́че їсоа ѳ҆чѣ́ле, ѕ, зна́ѣ, кѳ
ка́рѫ а҆дѫ́чере, ла мнро́ де бж҃ѣ мнросн҃рє дмн҃злѫ́,
прѣ́сте а҆рдєрѣ дето́т чѣ де пѫ́рѫрѣ вѣ́н фа́че тѫ́
нарѣ лѫ́н҃. Шн҃ їсоа а҆шѫ́пте а҆лѣ́сѣ єфѣ́нтѣ кѳ
вафѣ во́єсо, тѣ́т лѫ́крѫ́ де послѫ́шнт сѣнѫ фа
чєц҃ ѧ҆трѫ́. Шн҃ ѧ҆їсоа а҆но́єсо а҆ло кѫ́нде вє҆ц҃ кѕ
а҆дѫ́че тѫ́ртѣ но́єсо дмн҃злѫ́н҃ а҆сѣ́пѣтѣмѫ́нилоѓ,
а҆лѣ́сѣ єфѣ́нтѣ вафѣ во́єсо, тѣ́ лѫ́крѫ́ де послѫ́шѣ́сѣ
нѫ фа́чец҃. Шн҃ вє҆ц҃ а҆дѫ́че а҆рдєре дето́т кѕ
ла мнро́сь де бж҃ѣ мнросн҃рє дмн҃злѫ́н҃, вницѣ́н
дн҃ь бо́н дн҃, сєрбѣ́че нн҃ѫлѫ́, мїѣ́н кѣ́те де ѧ҆н҃
шѫ́пте кѫ́раць. Жѫ́ртва лоу҃ фѣ́нѣ а҆ме кѝ
стека́тѣ кѫ оу҃ѣ́нть деле́мнѫ, трѣ́н а҆зѣ́че ла оу҃нь
вницѣ́ шн҃ до́єсо а҆зѣ́чѣ ла оу҃нь сєрбѣ́че. Зѣ кѧ
че а҆зѣ́чѣ ла оу҃нь мїѣль, лашѫ́пте мїѣ́н. Шн҃ а҃
ц҃і́пь дн҃ ка́пре оу҃нѫ́ль пєнтрѫ́ грѣшѫ́ла, ка́сѣ ро
а҆це пєнтрѫ́ вон҃. А҆фа́рѣ дн҃ а҆рдєрѣ дето́т ка҃
чѣ дн҃ тѫ́рѣрѣ, шн҃ жѫ́ртва лоу҃ ѳ҆мь вєць фа́че
мїѣ кѫ́рацн воу҃ фѣ во́єсо, шн҃ тѫ́рнѣрнле лоу҃.

К А П К θ

Н҃ ѧ҆лѫ́на а҆шѫ́пте, ѧ҆трѫ́ оу҃на а҆лѫ́н҃їн, а҃
а҆лѣ́сѣ єфѣ́нтѣ вафѣ во́єсо, тѣ́т лѫ́крѫ́ а҆
дпослѫ́шнт кѫ́вєць фа́че, зн҃ десе́мнѫ ва
фѣ во́єсо. Шн҃ вє҆ц҃ фа́че а҆рдєре де в
тѣ́т ѧ҆трѫ́ мнрось дєсѫ́нт мнросн҃рє дмн҃ѫ
Н лѫ́н҃

amestecată, şi turnare.

10. De ardere de tot a simbetei, întru simbete, preste arderea de tot pururea şi turnarea lui.

11. Şi întru lunile noao veţ aduce ardere de tot Domnului viţei den boi, doi, şi un berbêce, miei de cîte un an, curaţi, 7,

12. Trei a zêcea de făină curată, amestecată cu untdelemnu, la un viţel, şi doo a zêcea de făină curată, amestecată cu untdelemnu, la un berbêce.

13. A zêcea de făină curată la un miel, amestecată cu untdelemnu, jîrtvă miros de bună mirosire, aducere Domnului.

14. Turnarea lor, jumătate de in va fi unui viţel şi a treia lui in va fi berbêcelui unuia şi a patra a lui in de vin va fi la un miel. Aceasta, ardere de tot, lună den lună, la lunile anului.

15. Şi ţap den capre unul, pentru păcat, Domnului, preste arderea cea de tot, pururea să va face şi turnarea lui.

16. Şi în luna dentîiu, în 14 zile ale lunii, Paştile Domnului.

17. Şi întru 15 zile ale lunii aceştiia, praznic, 7 zile azime veţ mînca.

18. Şi zioa cea dentîiu aleasă sfîntă va fi voao, tot lucrul cu slujbă să nu faceţ,

19. Şi veţ aduce ardere de tot aducere Domnului: viţei den boi doi, berbêce unul, 7 miei cîte de un an, curaţi, vor fi voao.

20. Şi jîrtva lor, de făină curată, amestecată cu untdelemnu, trei a zêcea la un viţel şi doao a zêcea la un berbêce veţ face.

21. A zêcea, a zêcea vei face la un miel, la cei 7 miei.

22. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, ca să să roage pentru voi.

23: Afară den arderea de tot cea de pururea, cea de dimineaţa, carea iaste arderea de tot a neîncetării, veţ face aceasta.

24. După aceasta, veţ face zioa, în cêle 7 zile, daru aducere, la miros de bună mirosire Domnului, preste arderea de tot cea de pururea vei face turnarea lui.

25. Şi zioa a şaptea, aleasă, sfîntă va fi voao; tot lucrul de poslușit să nu faceţ întru ea.

26. Şi în zioa a noao a lor[1], cînd veţ aduce jîrtvă noao Domnului, a săptămînilor, aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de poslușit să nu faceţ.

27. Şi veţ aduce ardere de tot la miros de bună mirosire Domnului: viţei den boi doi, berbece unul, miei cîte de un an, şapte, curaţ.

28. Jîrtva lor, făină amestecată cu untdelemnu, trei a zêce la un viţel şi doao a zêcea la un berbêce,

29. Zêce a zêcea la un miel, la şapte miei.

30. Şi ţap den capre unul pentru greşala, ca să să roage pentru voi.

31. Afară den arderea de tot cea de pururea, şi jîrtva lor îm veţ face mie, curaţi vor fi voao, şi turnările lor."

CAP 29

1. „Şi în luna a şaptea, întru una a lunii, aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de poslușit nu veţ face, zi de semnu va fi voao.

2. Şi veţ face ardere de tot, întru miros de bună mirosire Domnului:/ viţel unul, den boi, berbêce unul, miei cîte de un an,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

jirtvă, amestecată cu untu de lemnu şi turnare.

10. De ardere de tot a sîmbetii, întru sîmbete, preste arderea de tot pururea şi turnarea lui.

11. Şi întru lunile noao veţi aduce ardere de tot Domnului şi viţei den boi, 2, şi un berbêce, miei cîte de un an curaţi, 7,

12. 3 a dzêcea de făninâ curată, amestecată cu untu de lemnu la un viţel, şi <doao>[2] a dzêcea de făninâ curată, amestecată cu untu de lemnu, la un berbêce.

13. A dzêcea de făninâ curată, amestecată cu untu de lemnu la un miel, jirtvă miros de bună mirosire aducere Domnului.

14. Turnarea lor, giumătate de in va fi unui viţăl şi a treia a lui in va fi berbêcelui unuia şi a patra a lui in va fi la un miel de vin. Aceasta, arderea de tot, lună den lună, la lunile anului.

15. Şi ţap dentru capre 1, pentru păcat, Domnului preste arderea cea de tot cei pururea să va face şi turnarea lui.

16. Şi întru luna dentăi, întru 14 dzile ale lunei, Paşte Domnului.

17. Şi întru 15 dzile ale lunei aceştiia, praznic, 7 dzile azime veţi mînca.

18. Şi dzua cea dentăi aleasă sfîntă voao va fi, tot lucrul cu slujbă să nu-l faceţi,

19. Şi veţi aduce arderi de tot aduceri Domnului: viţei den boi 2, berbêce 1, miei de cîte un an, 7, curaţi,vor fi voao.

20. Şi jirtva lor de făninâ curată, amestecată cu untu de lemnu, 3 a dzêcea la un viţăl şi doao a dzêcea la un berbêce veţi face.

21. A dzêcea, a dzêcea vei face la un miel, la cei 7 miei.

22. Şi ţap dentru capre unul, pentru greşeală, ca să s<ă> roage pentru voi .

23. Afară den arderea cea de tot cea de pururea, cea de dimineaţă, carea iaste ardere de tot a neîncetării, veţi face acêstea.

24. Şi acêstea veţi face dzua în cêle 7 dzile dar aducere, la miros de bună mirosire Domnului, preste arderea cea de tot cea de pururea vei face turnarea lui.

25. Şi dzua a şeaptea, aleasă, sfîntă va fi voao; tot lucrul de posluşit să nu faceţi întru ea.

26. Şi în dzua a noaolor, cîndu va aduce jirtvă noao Domnului a săptămînilor, aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de posluşit să nu faceţi.

27. Şi veţi aduce ardere de tot la miros de bună mirosire Domnului: viţei den boi 2, berbêce unul, miei de cîte un an, 7, curaţi.

28 Jirtva lor, făninâ amestecată cu untu de lemnu, trei a dzêcea la un viţăl şi doao a dzêcea la un berbêce.

29 A dzêcea, a dzêcea la un miel, la 7 miei.

30. Şi ţap den capre unul pentru greşeală, ca să s<ă> roage pentru voi.

31. Afară den arderea cea de tot cea pururea, şi jirtva lor îm veţi face miei curaţi vor fi voao, şi turnările lor."

CAP 29

1. „Şi în luna a şeaptea, într-una a lunei, aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de posluşit nu veţi face, dzi de semnu va fi voao.

2. Şi veţi face ardere de tot întru miros de bună mirosire Domnului:/ viţăl unul, dentru boi, berbêce

Ms. 4389

arderea de tot, amestecat în undelemn.

10. Şi turnările lor, arderile cêle de tot ale sîmbetei, întru simbete, în ardere de tot în toată vrêmea şi turnările lui.

11. Şi la începutul lunilor să aduceţ ardere de tot Domnului 2 viţei den cireadă şi 1 berbêce şi 7 miei cîte de un an nevinovaţ,

12. Şi trei a zêce de făină de grîu, mestecat în undelemn, la un viţel, şi doaoă a zêcea de făină de grîu, amestecat în undelemn, spre un berbêce.

13. Şi a zêcea de făină de grîu, mestecat în undelemn, spre un miel, la jărtve în mirosul mirosêlei cei bune.

14. Iar aducerea domnului, turnările lor, jumătate de măsura inurilor să fie la un viţel, iar a treia parte de măsura inurilor să fie la un berbêce, iară a patra parte de măsurile inurilor să fie unui miel. Aceasta den vin în arderea de tot, den lună în lună, în lunile anului.

15. Şi un ţap den capre pentru greşală, în ardere de tot, de pururea să faceţ şi turnarea lui.

16. Iar în luna dentăi, în 14 zile ale lunii Pasha Domnului va fi.

17. Iar în 15 zile ale aceştii luni, praznicul celor 7 zile ale azimei să mîncaţ.

18. Iar zioa cea dentăi aleasă, sfîntă să fie voaoă, nice un lucru de lucrare într-însa să nu faceţ,

19. Şi să aduceţ ardere de tot aducere Domnului: 2 viţei den cireadă şi 1 berbêce şi 7 miei cîte de un an nevinovaţ să fie voaoă.

20. Şi jărtvele lor, făină de grîu, amestecată în undelemn, trei a zêcea la un viţel şi doaoă a zêcea să faceţ la un berbêce.

21. Iar unui cîrlan, doaoă a zêcea să faceţ. Zêcê a zêcea făcură unui cîrlan, şi a cîte şapte cîrlanii aşa.

22. Şi un ţap den capre pentru greşală, să se roage pentru voi.

23. Dennafară de jărtva cea arsă de tot, carea iaste preste toată vrêmea dimineaţa, carea iaste jărtva cea totdeauna, să faceţ acêstea.

24. După aceasta să faceţ zioăi cei den şapte[1] zile dar în arderea de tot, în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului, spre arderea de tot cea de toată vrêmea să faci turnarea lui.

25. Iar zioa cea a şaptea, cea aleasă, sfîntă să fie voaoă; nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

26. Şi zioa roadelor celor noaoă, a săptămînilor, cînd veţ aduce jărtvă noaoă Domnului, aleasă şi sfîntă să fie voaoă; nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

27. Şi să aduceţ într-însa arderi de tot, în mirosul mirisêlei cei bune a Domnului: 2 viţei den cireadă şi 1 berbêce şi 7 cîrlani nevinovaţ.

28. Jărtva lor, făină de grîu amestecată în undelemn, trei a zêcea la un viţel şi 2 a zêcea la un berbêce.

29. Iar zêcea celor a zêcea la un cîrlan, şi cîte la şapte cîrlanii.

30. Şi un ţap den capre pentru păcat, să se roage pentru voi.

31. Afară de arderile cêle de tot ale lunii noaoă şi de jărtvele şi de arderile de tot cêle den toată vrêmea şi să faceţ mie jărtvele lor.

32. Nevinovaţ să fie voaoă, şi turnările lor."

CAP 29

1. „Iară în luna a 7, zioa dentăi a lunii, aleasă să fie voaoă şi sfîntă; nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa, zi de semn să fie voaoă.

2. Şi să faceţ într-însa arderi de tot, mirosului celui bun Domnului:/ 1 viţel den cireadă şi un

Versiune modernă

turnarea ei.

10. Aşa să fie arderea de tot în ziua odihnei, în afară de arderea de tot cea necontenită cu turnarea ei.

11. În ziua întîia a fiecărei luni să aduceţi Domnului ardere de tot: doi viţei, un berbec şi şapte miei de cîte un an, fără cusur.

12. Darul pîinii va fi trei zecimi de efă de făină de grîu, frămîntată cu untdelemn, pentru fiecare viţel, şi două zecimi de efă de făină de grîu, frămîntată cu untdelmn, pentru fiecare berbec.

13. Pentru fiecare miel cîte o zecime de efă de făină de grîu, frămîntată cu untdelemn, ardere de tot întru miros de bună mireasmă Domnului.

14. Turnările să fie aşa: jumătate de hin de vin pentru fiecare viţel, o treime de hin pentru berbec, un sfert de hin la fiecare miel. Aceasta este rînduiala arderii de tot pentru fiecare început de lună în toate lunile anului.

15. Drept jertfă pentru păcat să aduceţi Domnului un ţap, pe lîngă arderea de tot cea pururea, cu turnarea ei.

16. Nu uitaţi Paştile Domnului în ziua a paisprezecea a lunii întîi.

17. Şi nici sărbătoarea care începe în ziua a cincisprezecea, cînd şapte zile veţi mînca numai azime.

18. Să vă adunaţi în sfîntul lăcaş în ziua întîi, cînd nu aveţi voie să lucraţi nicidecum,

19. Şi să aduceţi Domnului jertfă, ardere de tot: doi viţei, un berbec şi şapte miei de un an, fără cusur.

20. Iar ca dar de pîine, făină frămîntată cu untdelemn, anume trei zecimi de efă de făină de fiecare viţel, două zecimi de efă pentru berbec

21. Şi cîte o zecime de efă pentru fiecare miel din cei şapte.

22. Ca să vă curăţiţi prin jertfa pentru păcat să aduceţi un ţap.

23. Toate acestea să le faceţi în afara arderii de tot cea de dimineaţă, adică cea necontenită.

24. În fiecare zi din cele şapte să aduceţi jertfă, hrana mea arsă în foc, întru miros de bună mireasmă, plăcută Domnului, pe lîngă arderea de tot cea pururea cu turnarea ei.

25. Să nu lucraţi în ziua a şaptea şi să ţineţi adunare sfîntă.

26. Nici în ziua celor dintîi roade, cînd veţi aduce Domnului pîrgă, la sărbătoarea încheierii săptămînilor, să nu lucraţi şi să aveţi adunare sfîntă.

27. Să aduceţi jertfă pentru arderea de tot: doi viţei, un berbec şi şapte miei de un an, întru miros de bună mireasmă Domnului.

28. Şi să mai aduceţi în dar trei zecimi de efă de făină, frămîntată cu untdelemn, pentru fiecare viţel, două zecimi de efă pentru berbec

29. Şi o zecime de efă pentru fiecare miel din cei şapte.

30. Să aduceţi şi un ţap drept jertfă pentru ispăşirea păcatului.

31. Toate acestea să mi le aduceţi dimpreună cu turnările lor, în afară de arderea de tot cea necontenită. Luaţi seama ca jertfele să fie fără meteahnă şi totdeauna însoţite de turnări."

CAP. 29

Rînduiala jertfelor

1. „În ziua întîi din luna a şaptea să ţineţi adunare sfîntă şi să nu lucraţi; şi veţi sărbători-o sunînd din trîmbiţe.

2. Atunci să aduceţi ardere de tot, întru miros de bună mireasmă Domnului:/ un viţel, un berbec,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 118, col. I

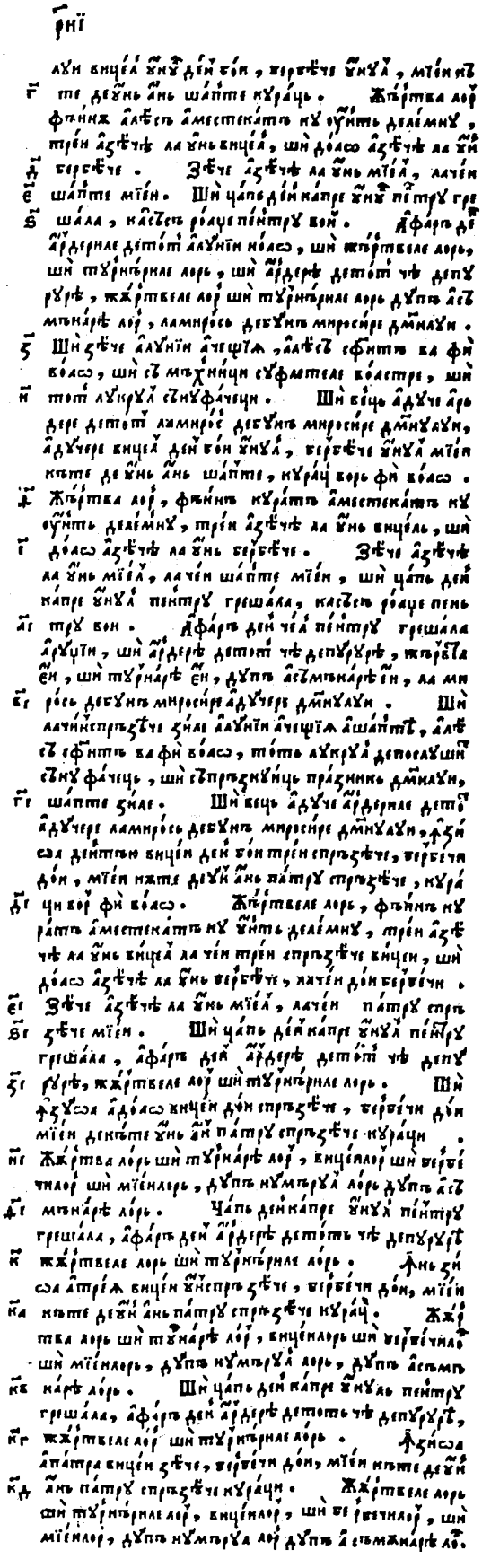

şapte, curaţ.

3. Jărtva lor, făină aleasă, amestecată cu untdelemnu, trei a zêcea la un viţel şi doao a zêcea la un berbêce,

4. Zêce a zêcea la un miel, la cei şapte miei,

5. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, ca să să roage pentru voi,

6. Afară den arderile de tot a lunii noao şi jărtvele lor şi turnările lor şi arderea de tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor, după asămănarea lor, la miros de bună mirosire Domnului.

7. Şi zêce a lunii aceştiia, aleasă sfîntă va fi voao, şi să mîhniţi sufletele voastre; şi tot lucrul să nu faceţi.

8. Şi veţ aduce ardere de tot la miros de bună mirosire Domnului, aducere: viţel den boi unul, berbêce unul, miei cîte de un an, şapte, curaţ, vor fi voao.

9. Jârtva lor, făină curată, amestecată cu untdelemnu, trei a zêcea la un viţel şi doao a zêcea la un berbêce,

10. Zêce a zêcea la un miel, la cei şapte miei.

11[10]. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, ca să să roage pentru voi, [11] afară den cel pentru greşala a rugii şi arderea de tot cea de pururea, jărtva ei, şi turnarea ei, după asămănarea ei, la miros de bună mirosire, aduceree Domnului.

12. Şi la cinsprăzêce zile a lunii aceştiia, a şaptea, aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de posluşit să nu faceţ şi să prăznuiţ praznic Domnului şapte zile.

13. Şi veţ aduce arderile-de-tot aducere la miros de bună mirosire Domnului, în ziua dentăiu: viţei den boi treisprăzêce, berbeci doi, miei cîte de un an patrusprăzêce, curaţi, vor fi voao.

14. Jărtvele lor, făină curată, amestecată cu untdelemnu, trei a zêcea la un viţel, la cei treisprăzêce viţei, şi doao a zêcea la un berbêce, la cei doi berbeci,

15. Zêce a zêcea la un miel, la cei patrusprăzêce miei,

16. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, afară den arderea de tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.

17. Şi în zuoa a doao, viţei doisprăzêce, berbeci doi, miei de cîte un an, patrusprăzêce, curaţi.

18. Jîrtva lor şi turnarea lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

19. Ţap den capre unul, pentru greşala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.

20. În zioa a treia, viţei unsprăzêce, berbeci doi, miei cîte de un an, patrusprăzêce, curaţi.

21. Jîrtva lor şi turnarea lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

22. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.

23. În zioa a patra: viţei zêce, berbeci doi, miei cîte de un an, patrusprăzêce, curaţi.

24. Jîrtvele lor şi turnările lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, dipă numărul lor, după asămănarea lor,/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

unul, miei cîte de un an, 7, curaţi.

3. Jirtva lor, făninä aleasă, amestecată cu untu de lemnu, 3 a dzêcea la un viţăl şi doao a dzêcea la un berbêce,

4. A dzêcea, a dzêcea la un miel, la cei 7 miei,

5. Şi ţap den capre unul, pentru greşeale, ca să s<ă> roage pentru voi.

6. Afară den arderile de tot a lunei noao şi jirtvele lor şi turnările lor şi arderea cea de tot ce-i pururea, jirtvele lor şi turnările lor, după asemănarea lor, la miros de bună mirosire Domnului.

7. Şi a dzêcea a lunei aceştiia aleasă sfîntă va fi voao şi să mîhniţi sufletile voastre; şi tot lucrul de posluşit să nu faceţi.

8. Şi veţi aduce ardere de tot <întru>[1] miros de bună mirosenie Domnului, aducere: viţăl den boi unul, berbêce unul, miei cîte de un an, 7, curaţi, vor fi voao.

9. Jirtva lor, făninä curată amestecată cu untu de lemnu 3 a dzêcea la un viţăl şi doao a dzêcea la un berbêce,

10. A dzêcea, a dzêcea la un miel, la cei 7 miei.

11. Şi ţap den capre unul pentru greşeală, ca să s<ă> roage pentru voi, afară den cel pentru greşeală a rugii şi arderea de tot cea pururea, jirtva ei şi turnarea ei, după asămănarea ei, la miros de bună mirosenie, <aduceri>[2] Domnului.

12. Şi înn a 15 dzi a lunei aceştii a şeapte, <aleasă>[2] sfîntă va fi voao; tot lucrul de posluşit să nu faceţi şi prăznuiţi pre ea praznic Domnului 7 dzile.

13. Şi veţi aduce <ardere de tot>[2] aduceri de tot aducere Domnului la miros de bună mirosire în dzua dentăi: viţăi den boi 13, berbeci 2, miei cîte de un an 14, curaţi, vor fi voao.

14. Jirtvele lor, făninä curată, amestecată cu untu de lemnu, 3 a dzêcea la un viţăl la cei 13 viţăi şi doao a dzêcea la un berbêce, la cei 2 berbeci,

15. A dzêcea, a dzêcea la un miel, la cei 14 miei.

16. Şi ţap den capre unul, pentru greşeală, afară den arderea cea de tot cea pururea, jirtvele lor şi turnările lor.

17. Şi în dzua a doao, viţăi 12, berbeci 2, miei cîte de un an 14, curaţi.

18. Jirtva lor şi turnarea lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor, după asemănarea lor.

19. <Şi>[1] ţap dentru capre unul, pentru greşeale, afară den arderea cea de tot, jirtvele lor şi turnările lor.

20. În dzua a treia, viţăi 10, berbeci 2, miei de cîte un an, 14, curaţi.

21. Jirtva lor şi turnarea lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor, după asemănarea lor.

22. Şi ţap den capre unul, pentru greşeale, afară den arderea cea de tot <ce e pururea>[1], jirtvele lor şi şi turnările lor.

23. În dzua a patra, viţăi 10, berbeci 2, miei cîte de un an 14, curaţi;

24. Jirtvele lor şi turnările lor, viţăilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor,/

Ms. 4389

berbêce şi miei cîte de un an, 7.

3. Şi jărtvele lor, făină de grîu, mestecată cu undelemn, trei a zêcea viţelului şi 2 a zêcea berbêcelui,

4. Iar den a zêcea unui cîrlan, şi a cîte 7 cîrlanii aşa,

5. Şi un ţap den capre pentru păcat, că să se roage pentru voi.

6. Afară de arderile cêle de tot ale lunii cei noaoă şi de jărtvele lor şi de turnările lor, de arderile cêle de tot den toată vrêmea şi de jărtvele lor şi de turnările lor, după socoteala lor, în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

7. Şi zioa a zêcea a lunii aceştiia aleasă şi sfîntă să fie voaoă şi să mîhniţ sufletele voastre; şi nici un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa.

8. Să aduceţ ardere de tot Domnului, în mirosul mirosêlei cei bune. Aducerea să fie un viţel den cireadă şi un berbêce şi 7 cîrlani nevinovaţ.

9. Şi jărtva lor, făină de grîu amestecată în undelemn, trei a zêcea viţelului şi doaoă a zêcea berbêcelui

10. Şi zêce den zêce unui cîrlan, şi a cîte 7 cîrlanii aşa.

11. Şi un ţap den capre pentru păcat, să se roage pentru voi. Afară de ce iaste pentru curăţirea greşalei şi de arderea de tot cea den toată vrêmea şi de jărtvele lor şi de turnările lor, care le aduc după socoteala lor aducere în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului.

12. Şi zioa a 15 a lunii, aleasă iaste, sfîntă să fie voaoă; nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa şi să sărbaţ într-însa sărbătoarea Domnului 7 zile.

13. Şi să aduceţ prinos ardere de tot, mirosul mirosêlei cei bune a Domnului, în zioa dentăi, viţei den cireadă 13 şi 2 berbeci şi 14 noateni, nevinovaţ să fie.

14. Iar jărtvele lor, făină de grîu amestecată în undelemn, trei a zêcelea unui viţel şi a cîte 13 viţei aşa, şi doaoă a zêcea unui berbêce, aşijderea şi celuialalt,

15. Şi o zêce den zêce unui cîrlan, aşijderea a cîte 14 cîrlanii,

16. Şi un ţap den capre pentru păcat, afară de arderile cêle de tot den toată vrêmea şi de jărtvele lor şi de turnările lor.

17. Iar în zioa a doaoa, 12 viţei şi 2 berbeci şi 14 cîrlani.

18. Iar jărtvele lor şi turnările lor, ale viţeilor şi ale berbecilor şi ale mieilor, după numărul lor şi după socoteala lor să fie.

19. Şi un ţap den capre pentru greşală, afară de arderile de tot cêle den toate zilele, de jărtvele lor şi de turnările lor.

20. Iar a treia zi, 11 viţei şi 2 berbeci şi miei cîte de un an 14, nevinovaţ.

21. Jărtvele lor şi turnările lor, ale viţeilor şi ale berbecilor şi ale cîrlanilor, după numărul lor şi după socoteala lor să fie.

22. Şi un ţap den capre pentru greşală, fără de arderile cêle den toată vrêmea, jărtvele lor şi turnările lor.

23. Iar în zioa a patra, viţei 10, berbeci 2, cîrlani nevinovaţ, 14.

24. Iar jărtvele lor şi turnările lor, viţeilor şi berbecilor şi cîrlanilor, după numărul lor şi după socoteala lor să fie./

Versiune modernă

şapte miei de cîte un an, fără cusur,

3. Însoţiţi de darul pîinii: făină de grîu, frămîntată cu untdelemn, trei zecimi de efă de viţel, două zecimi de efă la berbec,

4. Şi cîte o zecime de efă la fiecare din cei şapte miei;

5. De asemenea, ca să vă curăţiţi, pentru jertfa păcatului, un ţap.

6. Aceasta să vă fie jertfele pe lîngă arderea de tot şi turnarea şi darul de pîine la lună nouă şi arderea de tot cea necontenită cu darul de pîine şi turnarea, după rînduială, întru miros de bună mireasmă Domnului.

7. În ziua a zecea a lunii a şaptea să ţineţi adunare sfîntă, să postiţi şi să nu lucraţi.

8. Să aduceţi Domnului ardere de tot, întru miros de bună mireasmă: un viţel, un berbec, şapte miei de cîte un an, fără cusur.

9. Şi darul însoţitor al pîinii să fie din făină de grîu, frămîntată cu untdelemn, cîte trei zecimi de efă la viţel, două zecimi de efă la berbec

10. Şi cîte o zecime de efă pentru fiecare miel din cei şapte.

11. Un ţap jertfă pentru păcat, spre curăţirea voastră; acestea pe lîngă jertfa pentru păcat de ziua ispăşirii şi arderea de tot cea neîncetată, împreună cu darurile şi turnările ei, după rînduială, ca miros de bună mireasmă Domnului.

12. În ziua a cincisprezecea a lunii a şaptea să ţineţi iar adunare sfîntă, să nu lucraţi nimic şi să prăznuiţi sărbătoarea Domnului şapte zile.

13. Şi veţi aduce pentru arderea de tot jertfă arsă în foc, întru miros de bună mireasmă Domnului: treisprezece viţei, doi berbeci, paisprezece miei de un an, fără cusur.

14. Şi ca dar de pîine însoţitor, făină de grîu, frămîntată cu untdelemn: trei zecimi de efă pentru fiecare viţel, două zecimi de efă pentru fiecare berbec,

15. O zecime de efă pentru fiecare miel;

16. Să se mai adauge un ţap, jertfă pentru păcat pe lîngă arderea de tot cea necontenită cu darurile şi turnarea ei.

17. A doua zi să se aducă doisprezece viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de cîte un an, fără cusur,

18. De asemenea, turnare şi dar de pîine: la viţei, la berbeci şi la miei, după rînduială şi după numărul lor;

19. Jertfă pentru păcat, un ţap; acesta lîngă arderea de tot necontenită, cu prinosul şi turnarea ei.

20. A treia zi să aduceţi unsprezece viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de cîte un an, fără cusur;

21. Împreună cu darul şi turnările pentru viţei, berbeci şi miei, după rînduială şi după numărul lor.

22. Jertfă pentru păcat, un ţap, în afară de arderea de tot necontenită, cu darul de pîine şi turnarea ei.

23. A patra zi să aduceţi zece viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de cîte un an, fără cusur,

24. Împreună cu darul şi turnările cuvenite pentru viţei, berbeci şi miei, după rînduială şi după numărul lor,/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 118, col. II

Шн цáпь дeн кáпре ѹнѹ́ пeнтрѹ грешáла, áфáрѣ кѕ
дин áдрѣ дeтóт чѣ дe пѹрѹ́рѣ, жр̑твeлe лор шн
тѹ́рнѣрнле лор. Áзíсоа áнáйѣ, внцéн нóаѡ кз
вeрвéчн дóн, мíéн кѣте дe ѣн áнь пáтрѹ спрѣжѣ
ле кѹрáцн. Жр̑твeлe лор шн тѹ́рнѣрнле лор, кз
внцéн лор шн вeрвéчн лор, шн мíéн лор дѹ́пѣ нѹ
мѣрѹ́ль лорь, дѹ́пѣ áстѣмнáрѣ лорь.
Шн цáп дeн кáпре оѹнѹ́, пeнтрѹ грешáла, áфá кн
рѣ дeн áдрѣ дeтóт чѣ дe пѹрѹ́рѣ, жр̑твeлор
шн тѹ́рнѣрнле лор. Áзíсоа, áшáсѣ внцéн кѳ
сóптѹ вeрвéчн дóн, мíéн кѣте дe оѹ́н áнь, дѣ,
кѹрáцн. Жр̑твeлe лорь, шн тѹ́рнѣрнле лор, к
внцéн лорь, вeрвéчн лор, мíéн лорь, дѹ́пѣ нѹмѣ
рѹ́ль лор, дѹ́пѣ áстѣмнáрѣ лорь. Шн цáп дe кл
кáпре оѹнѹ́ пéнтрѹ грешáла áфáрѣ дeн áдрѣ
рѣ дe тóт чѣ дe пѹрѹ́рѣ, жр̑твeлe лор, шн тѹ́р
нѣрнле лор. Áзíсоа áшáптѣ внцéн, шáте, кс
вeрвéчн дóн, мíéн кѣте дe оѹ́н áнь, дѣ, кѹрáцн.
Жр̑твeлe лор, шн тѹ́рнѣрнле лорь, внцéн лорь, кг
шн вeрвéчн лор, шн мíéн лор, дѹ́пѣ нѹмѣрѹ́ль лор,
дѹ́пѣ áстѣмнáрѣ лорь. Шн цáп дeн кáпре кд
оѹнѹ́ пéнтрѹ грешáла áфáрѣ дeн áдрѣ дe тóт
чѣ дe пѹрѹ́рѣ, жр̑твeлe лор шн тѹ́рнѣрнле лор.
Áзíсоа, áсóптa, ѣшúре ва фн вóаѡ, тóт лѹ кѳ
крѹ́ дe послѹшúтѣ нѹвeцн фаче ѣтрѹ л.
Шн вецн áдѹче áдрѣре дe тóте ла мúрос дe сѹнѣ кѳ
мúросúре дмнѣлѹй, внцéл оѹнѹ́, вeрвéче оѹнѹ́,
мíéн кѣте дe сѹнь áнь шáптe кѹрáцн. Жр кз
твeлe лорь шн тѹ́рнѣрнле лор, внцéлѹлѹй, шн
вeрвéчелѹй, шн мíéнлор, дѹ́пѣ нѹмѣрѹ́ль лорь,
дѹ́пѣ áстѣмнáрѣ лорь. Шн цáпь дeн кáпре кн
оѹнѹ́, пéнтрѹ грешáла áфáрѣ дeн áдрѣ дe тóт
чѣ дe пѹрѹ́рѣ, жр̑твeлe лорь, шн тѹ́рнѣрнле ло.
Áчéстѣ вецн фаче дмнѣлѹй ѣтрѹ прáзнѣчeле кѳ
вóастре, áфáрѣ дeн рѹ́чнле вóастре, шн чéле дe
сѹнѣ вóм вóастрѣ, шн чéле áрсе дe тóте áле вó
астре, шн жр̑твeле вóастре шн тѹ́рнѣрнле вóа
стре, шн чéле дe мáнтѹ́нрѣ вóастрѣ.

К А П. Л

Ѵ грѣ́ мóѵсн, фúнлор лѹй Ісрáнль, дѹ́пѣ á
тóате кѣте áу порѹ́нѣт дмнѣлѹй
мóѵсн. Шн грѣ́ мóѵсн, кѣтрѣ вóм
íїн нѣмѹрнлор фúнлор лѹй Ісрáнл, знкѣ
дь. Áчéстa є кѹвáнтѹ́ кáрeлe áу в
рáндѹнѣт дмнѣлѹ. Óмь óмь кáрeлe сѣва рѹ г
тá рѹгѣ дмнѣлѹй, сáу сѣва тѹ́рá тѹрѣмнѣт,
áу вá рѣспѹ́нде рѣспѹнсѹ пéнтрѹ сѹфáцéлѹ лѹй,
сѣнѹш спѹ́ѵе кѹвáнтѹ́ лѹй, тóате кѣте вор
ѣшн дeн гѹ́ра лѹй вá фáче. Íáрѣ дeсвá рѹгá д
мѹ́рѣ рѹгѣ дмнѣлѹй, сáувá рѣспѹнде рѣспѹнсѹ
фнáса пѣрннтѣлѹй ѣй, фтрѹ́тнннрѣцнлс ѣй.
Шн вá áудѣ тáтăл ѣй рѹ́чнле ѣй, шн рѣспѹн е
сѹ́рнле ѣй кáрeлe áу рѣспѹнсѹ áсѹпра сѹфáцéлѹй
ѣй, шн вá тъчѣ тáтăл ѣй, шн вор ста тóáте
рѹ́чнле ѣй, шн тóáте рѣспѹнсѹ́рнле ѣй, кѣте áу
рѣспѹнсѹ áсѹпра сѹфлетлѹй ѣй, вор рѣмáнѣ
ѣй. Íáрѣ тáнкннд, вá тáнкѣ тáтăл ѣй, ѕ
фтрѹ кáрѣ зн вá áудѣ тóáте рѹ́чнле ѣй шнрѣспѹн
сѹ́рнле, кáрe áу рѣспѹнсѹ áсѹпра сѹфáцéлѹй ѣй,
нѵ

25. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, afară den arderea de tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.

26. În zioa a cincea, viţei noao, berbeci doi, miei cîte de un an, patrusprăzêce, curaţi.

27. Jîrtvele lor şi turnările lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

28. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, afară den arderea de tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.

29. În zioa a şasea: viţei optu, berbeci doi, miei cîte de un an, 14, curaţi.

30. Jîrtvele lor şi turnările lor, viţeilor, berbecilor, mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

31. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, afară den arderea de tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.

32. În zioa a şaptea, viţei şapte, berbeci doi, miei cîte de un an, 14, curaţi.

33. Jîrtvele lor şi turnările lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

34. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, afară den arderea de tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.

35. În zioa a opta, ieşire va fi voao: tot lucrul de poslușit nu veţi face întru ea,

36. Şi veţi aduce ardere de tot la miros de bună mirosire Domnului: viţel unul, berbêce unul, miei cîte de un an, şapte, curaţi.

37. Jîrtvele lor şi turnările lor, viţelului şi berbêcelui şi mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

38. Şi ţap den capre unul, pentru greşala, afară den arderea de tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.

39. Acêstea veţi face Domnului, întru praznicele voastre, afară den rugile voastre şi cêle de bunăvoia voastră şi cêle arse de tot ale voastre şi jîrtvele voastre şi turnările voastre şi cêle de mîntuirea voastră.»“

CAP 30

1. Şi grăi Moisi fiilor lui Israil, după toate cîte au poruncit Domnul lui Moisi.

1[2]. Şi grăi Moisi către boiarii neamurilor fiilor lui Israil zicînd: [2] „Acesta e cuvîntul carele au rînduit Domnul:

3. «Om, om carele să va ruga rugă Domnului sau să va jura jurămînt, au va răspunde răspunsu pentru sufletul lui, să nu-ş spurce cuvîntul lui; toate cîte vor ieşi den gura lui va face.

4. Iară de să va ruga muiêre rugă Domnului sau va răspunde răspunsu în casa părintelui ei, întru tinerêţele ei,

5. Şi va auzi tatăl ei rugile ei şi răspunsurile ei carele au răspunsu asupra sufletului ei, şi va tăcea tatăl ei, şi vor sta toate rugile ei, şi toate răspunsurile ei cîte au răspunsu asupra sufletului ei vor rămînea ei.

6. Iară tînjind va tînji tatăl ei întru carea zi va auzi toate rugile ei, şi răspunsurile care au răspunsu asupra sufletului ei/ nu vor sta,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

25. Şi ţap dentru capre unul, pentru greşeale, afară den arderea cea de tot ce-i pururea, jirtvele lor şi turnările lor.
26. În dzua a cincea, viţăi 9, berbeci 2, miei cîte de un an, 14, curaţi.

27. Jirtvele lor şi turnările lor, viţăilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor şi după asămănarea lor.
28. Şi ţap dentru capre unul, pentru greşeală, afară den arderea cea de tot ce-i pururea, jirtvele lor şi turnările lor.
29. În dzua a şeasea, viţei 8, berbeci 2, miei cîte de un an, 14, curaţi.

30. Jirtvele lor şi turnările lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

31. Şi ţap dentru capre unul, pentru greşeale, afară den arderea cea de tot ce-i pururea, jirtvele lor şi turnările lor.
32. În dzua a şaptea, viţei 7, berbeci 2, miei cîte de un an, 14, curaţi.

33. Jirtvele lor şi turnările lor, viţăilor şi berbecilor şi mieilor, după [după] numărul lor, după asămănarea lor.
34. Şi ţap den capre unul, pentru greşeale, afară den arderea cea de tot ce-i pururea, jirtvele lor şi turnările lor.
35. Şi în dzua a opta, ieşire va fi voao; tot lucrul de posluşit nu veţi face întru ea,

36. Şi veţi adûce ardere de tot la miros de bună mirosenie Domnului: viţăl unul, berbêce unul, miel cîte de un an, 7, curaţi.

37. Jirtvele lor şi turnările lor, viţălului şi berbêcelui şi mieilor, după numărul lor, după asemănarea lor.
38. Şi ţap den capre unul, pentru greşeale, afară den arderea cea de tot ce-i pururea, jirtvele lor şi turnările lor.
39. Acêstea veţi face Domnului întru praznicile voastre, afară den rugile voastre şi cêle de bunăvoia voastre şi cêle arse de tot ale voastre şi jirtvele voastre şi turnările voastre şi cêle de mîntuirea voastră.»“

CAP 30

1[40]. Şi grăi Moisi fiilor Israil după toate cîte au porăncit Domnul lui Moisi.

2[1]. Şi grăi Moisi cătră boiarii neamurilor fiilor Israil dzicînd: „Acesta-i cuvîntul carele au rînduit Domnul:

3[2]. «Om, om carele să va ruga rugă Domnului sau vă va giura giurămîntu au va răsplăti răspunsă pentru sufletul lui să nu-şi spurce cuvîntul lui, toate, cîte vor ieşi dentru gura lui va face.

4[3]. Iar de să va ruga muiêre rugă Domnului sau va răspunde răspunsă întru casa părintelui ei <întru tinerêţele ei>[1],

5[4]. Şi va audzi tatăl ei rugile ei şi răspunsurile ei carele au răspunsu asupra sufletului ei şi va tăcea tatăl ei şi vor sta toate rugile ei şi toate răspunsurile, cîte au răspunsu asupra sufletului ei, vor rămînea ei.

6[5]. Iar să va tînjindu va tînji tatăl ei întru care dzi va audzi, toate rugile ei şi răspunsurile carele au răspunsă asupra sufletului ei/ nu vor sta şi

Ms. 4389

25. Şi un ţap den capre pentru greşală, afară de arderea de tot cea den toate zilele, de jărtvele lor şi de turnările lor.
26. Iar a 5 zi, viţei 9, berbeci 2, cîrlani 14, nevinovaţ.

27. Iar jărtvele lor şi turnările lor, ale viţeilor şi ale berbecilor şi ale cîrlanilor, după numărul lor şi după socoteala lor să fie.
28. Şi un ţap den capre pentru păcat, fără de arderile cêle de tot den toate zilele, jărtvele lor şi turnările lor.
29. Iar a 6 zi, 8 viţei şi 2 berbeci şi 14 cîrlani.

30. Iar jărtvele lor şi turnările lor, ale viţeilor şi ale berbecilor şi ale cîrlanilor, după numărul lor şi după socoteala lor să fie.
31. Şi un ţap den capre pentru greşală, fără de arderile de tot cêle den toate zilele, jărtvele lor şi turnările lor.
32. Iar a 7 zi, 7 viţei şi 2 berbeci şi cîrlani, 14, nevinovaţi.

33. Iar jărtvele lor şi turnările lor, ale viţeilor şi ale berbecilor şi ale cîrlanilor, după numărul lor şi după socoteala lor să fie.
34. Şi un ţap den capre pentru greşală, fără de arderile cêle de tot den toate zilele şi jărtvele lor şi turnările lor.
35. Iar zioa a opta, zioa ieşirii să fie voaoă, nice un lucru de lucrare să nu faceţ într-însa,

36. Şi să aduceţ spre arderea de tot, în mirosul mirosêlei cei bune a Domnului: 1 viţel, 1 berbêce şi 7 cîrlani nevinovaţ.

37. Jărtvele şi turnările viţelului şi a berbêcelui şi a cîrlanilor, după socoteala lor şi după numărul lor să fie.
38. Şi un ţap den capre pentru greşală, fără de arderile de tot cêle den toată vrêmea, jărtvele lor şi turnările lor.
39. Acêstea să faceţ Domnului în praznicele voastre, fără de făgăduinţele voastre şi de cêle den voia voastră şi de arderile cêle de tot ale voastre şi de jărtvele voastre şi de turnările voastre şi de cêle de mîntuirea voastră.»“

CAP 30

1. Şi grăi Moisei feciorilor lui Israil toate cîte porănci lui Domnul.

2. Şi zise boiarilor seminţiilor feciorilor lui Israil: „Acesta iaste cuvîntul care au porăncit Domnul:

3. «Omul care se va ruga Domnului cu făgăduinţă, sau se va jura cu jurămînt, sau va pune soroc pentru sufletul său, să pîngărească cuvîntul său; ce tot ce va grăi gura sa să facă.

4. Iar muierêa, de se va ruga cu făgăduinţă Domnului, sau va pune soroc întru tinerêţele ei în casa tătîne-său şi va auzi tatăl ei făgăduinţele ei şi cuvîntul ei, care au grăit pentru sufletul său, şi va tăcea tată-său,

5. Şi vor fi toate rugăciunile ei şi toate făgăduinţele ei, care au făgăduit pentru sufletul său, să fie ei.

6. Iar de va tînji tată-său şi o va opri, în zioa cêea ce va auzi toate făgăduinţele ei şi sorocul ei, că au pus soroc pentru sufletul ei,/ şi nu vor sta

Versiune modernă

25. Iar jertfă pentru păcat, un ţap, pe lîngă arderea de tot cea necontenită cu darul şi turnarea ei.
26. În ziua a cincea să aduceţi doi berbeci şi paisprezece miei de cîte un an, fără cusur.

27. Împreună cu darul şi turnările cuvenite pentru viţei, berbeci şi miei, după rînduială şi după numărul lor.
28. Iar jertfă pentru păcat, un ţap, pe lîngă arderea de tot cea necontenită cu darul şi turnarea ei.
29. În ziua a şasea să aduceţi opt viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de cîte un an, fără cusur.
30. Împreună cu darul şi turnările cuvenite pentru viţei, berbeci şi miei, după rînduială şi după numărul lor.
31. Iar jertfă pentru păcat, un ţap, pe lîngă arderea de tot cea necontenită cu darul şi turnarea ei.
32. În ziua a şaptea să aduceţi şapte viţei, doi berbeci şi paisprezece miei de un an, fără cusur.

33. Împreună cu darul şi turnările cuvenite pentru viţei, berbeci şi miei, după rînduială şi după numărul lor.
34. Iar jertfă pentru păcat, un ţap, pe lîngă arderea de tot cea necontenită cu darul şi turnarea ei.
35. În ziua a opta să încheiaţi sărbătoarea şi să nu lucraţi,

36. Ci să aduceţi ardere de tot, jertfă arsă pe foc, întru miros de bună mireasmă Domnului: un viţel, un berbec şi şapte miei de un an, fără cusur.

37. Cu darul şi cu turnările cuvenite pentru viţel, berbec şi miel, după numărul şi rînduiala lor.

38. Iar jertfă pentru păcat, un ţap, pe lîngă arderea de tot cea necontenită cu darul şi turnarea ei.
39. Acestea să le aduceţi Domnului la praznicele voastre pe lîngă arderile de tot, cu darurile de pîine şi cu turnările, cu jertfele voastre de bunăvoie, după rînduială sau din evlavie.»“

CAP. 30

Despre făgăduinţe

1. Moise a spus fiilor lui Israel tot ce îi porunci Domnul.

2. Şi a adunat căpeteniile seminţiilor şi le-a zis: „Ascultaţi porunca Domnului:

3. «Dacă un bărbat face o făgăduinţă Domnului ori se leagă prin jurămînt ca să se înfrîneze pe sine, să nu-şi calce cuvîntul, ci tot ce a rostit să îndeplinească.

4. Dacă o femeie face o făgăduinţă Domnului sau un legămînt, cîtă vreme, tînără fiind, mai locuieşte în casa tatălui său,

5. Şi acesta, aflînd făgăduinţa şi jurămîntul, nu-i va spune nimic, cuvîntul ei va rămîne nestricat şi nu se va ştirbi.

6. Dar dacă tatăl ei, aflîndu-le, se va împotrivi să le ţină, făgăduinţele şi legămintele luate nu vor mai avea temei;/ Domnul însă o va ierta, fiindcă nu

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 119, col. I

și Domnul va curăți pre ea, căci au tînjit tată-său.

7. Iară făcîndu-să să va face la bărbat, și rugile ei preste dînsa, după osebirea buzilor ei, cîte au răspunsu asupra sufletului ei,

8. Și va auzi bărbatul ei și va tăcea ei întru carea zi va auzi, și așa vor sta toate rugile ei; și răspunsurile ei, cîte au răspunsu asupra sufletului ei, vor sta.

9. Iară de va tînjind va tînji bărbatul ei în carea zi va auzi toate rugile ei și răspunsurile ei, cîte au răspunsu asupra sufletului ei, nu vor rămînea, căce bărbatul au tînjit pre ea; și Domnul va curăți pre ea.

10. Și ruga văduvei și ceii scoase de la bărbat, cîte să va ruga asupra sufletului ei, vor rămîne ei.

11. Iară de va fi în casa bărbatului ei ruga ei sau răspunsul cel asupra sufletului ei cu jurămînt,

12. Și va auzi bărbatul ei și va tăcea ei și nu va tînji ei și vor sta toate rugile ei și toate răspunsurile ei, cîte au răspunsu asupra sufletului ei, vor sta asupra ei.

13. Iară de rîdicînd va rîdica bărbatul ei, întru carea zi va auzi toate cîte vor ieși den buzile ei, după rugile ei și după răspunsurile ei, cêle deasupra sufletului ei, nu vor rămînea ei, bărbatul ei le-au rîdicat și Domnul va curăți pre ea.

14. Toată ruga și tot jurămîntul de legătură chinuiêște suflet, bărbatul ei va întări ei și bărbatul ei va rîdica.

15. Iară de tăcînd va tăcea ei zi den zi și va întări ei toate rugile ei și răspunsurile cêle de preste ea va întări ei, căci au tăcut ei în zioa carea au auzit.

16. Iară de rîdicînd va rîdica bărbatul ei, după zioa care au auzit,și va lua păcatul lui.»“

17. Acêstea-s dereptățile cîte au poruncit Domnul lui Moisi, în mijloccul bărbatului și întru mijlocul fămeii lui și întru mijlocul tatului și a fêtei în tinerêțe, în casa tătîne-său.

CAP 31

1. Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

2. „Izbîndêște izbînda fiilor lui Izrail dentru madianitêni și mai apoi te vei adaoge cătră norodul tău.“

3. Și grăi Moisi cătră năred zicînd: „Întraarmați oamenii dentru voi și vă gătiți de războiu înaintea Domnului asupra lui Madiam, ca să dați izbîndă de la Domnul lui Madiam.

4. O mie de într-un fêliu și 1 000 de într-un fêliu, dentru toate fêliurile fiilor lui Izrail trimiteți să stea de războiu.“

5. Și să numărară dentru miile lui Izrail 1 000 de într-un fêliu, 12.000 întrarmați de războiu.

6. Și-i trimise pre ei Moisi 1 000 de într-un fêliu și o mie de într-un fêliu cu putêrea lor și pre Finies, feciorul lui Eliazar al feciorului lui Aaron preotului, și vasele cêle sfinte și trîmbițele, sêmne lor întru mînile lor.

7. Și stă/tură pre războiu asupra lui Madiam, după cum au

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

Domnul va curăţi pre ea, căce au tînjit tatăl ei.

7[6]. Iar de să va face la bărbat şi rugile ei preste însă, după usăbirea budzelor ei, cîte au răspunsă asupra sufletului ei,

8[7]. Şi va audzi bărbatul ei şi va tăcea ei întru care dzi va audzi, şi aşa vor sta toate rugile ei, cîte au răspunsu, asupra sufletului ei vor sta.

9[8]. Iar să va tînjindu va tînji bărbatul ei întru care dzi va audzi toate rugile şi răspunsurile ei, cîte au răspunsu asupra sufletului ei nu vor rămînea, căce bărbatul au tînjit pre ea şi Domnul va curăţi pre ea.

10[9]. Şi ruga văduii şi scoase de la bărbat, cîte să va ruga asupra sufletului ei, vor rămînea ei.

11[10]. Iar să va fi în casa bărbatului ei, ruga ei sau răspunsul cel asupra sufletului ei cu giurămîntu,

12[11]. Şi va audzi bărbatul ei şi va tăcea ei şi nu va tînji şi vor sta toate rugile ei şi toate răspunsurile, cîte au răspunsu asupra sufletului ei, vor sta asupra ei.

13[12]. Iar de le va rădicîndu să le rădice bărbatul ei întru care dzi va audzi toate cîte vor ieşi den budzele ei după rugile ei şi după răspunsurile ei cêle asupra sufletului ei, nu vor rămînea ei, bărbatul ei le-au rădicat şi Domnul va curăţi pre ea.

14[13]. Toată ruga şi tot giurămîntul de legătură a chinui sufletu, bărbatul ei va întări ei şi bărbatul ei va rădica.

15[14]. Iară de va tăcîndu tăcea ei dzi den dzi şi va întări ei toate rugile ei şi răspunsurile cêle de preste ea va întări ei, căce au tăcut ei întru dzua carea au audzit.

16[15]. Iar de va rădicîndu va rădica bărbatul ei, după dzua carea au audzit,şi va lua păcatul lui.»"

17[16]. Acêstea-s dreptăţile cîte au porăncit Domnul lui Moisi întru mijlocul bărbatului şi întru mijlocul fămeii lui şi întru mijlocul a fată şi a tată, în tinerêţe,în casa tătîne-său.

CAP 31

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Izbîndêşte izbînda fiilor Israil dentru madianitêni şi mai apoi te vei adaoge cătră nărodul tău."

3. Şi grăi Moisi cătră nărodu dzicîndu: „Întrarmaţi oamenii dentru voi şi vă gătiţi de războiu înnaintea Domnului asupra lui Madiam, ca să daţi izbîndă de la Domnul ii Madiam.

4. 1 000 dentr-un fêli şi 1 000 dentr-un fêli, dentru toate fêliurile fiilor Israil trimiteţi să stea la război."

5. Şi numărară dentru miile Israil 1 000 dentr-un fêli, 12 000 întrarmaţi de război.

6. Şi-i trimise cătră Moisi pre ei 1 000 dentr-un fêli şi 1 000 dentr-un fêli cu putêrea lor şi pre Finees, ficiorul lui Eliazar, fiiul lui Aaron preutului, şi vasele cêle sfinte şi trîmbiţile, sêmne lor întru mănule lor.

7. Şi stă/tură pre război asupra lui Madiam, după

Ms. 4389

acêlea, curăţi-o-va Domnul, că tată-său o oprêşte.

7. Iar de se va mărita după bărbat, de-acii acêle făgăduinţe, fiind pre dînsa după cum se-au usebit cu gura ei, care au zis pre sufletul ei,

8. Şi auzind bărbatul ei şi va tăcea, în zioa cêea ce o va auzi, aşa vor sta făgăduinţele ei şi sorocurile ei, care au sorocit sufletului său.

9. Iar de va tînji bărbatul ei şi o va certa, în zioa cêea ce va auzi toate făgăduinţele ei, şi cuvintele ei, care au grăit pentru sufletul său nu vor sta. Că bărbatul ei o au oprit, şi Domnul o va curăţi.

10. Şi făgăduinţele văduvelor şi ale muierilor celor lăsate de bărbaţ, oricîte vor făgădui pentru sufletele lor, să fie stătătoare.

11. Muiêrea, de se va făgădui în casa bărbatului său şi va pune soroc cu jurămînt spre sufletul său,

12. Şi auzind bărbatul ei, va tăcea şi nu o va certa, nice-i va tînji, toate făgăduinţele ei să stea.

13. Iar de o va certa bărbatul ei şi-i va tînji, în zioa cêea ce va auzi tot ce va ieşi den gura ei, după făgăduinţele ei şi după cuvintele sale care sînt sprocite spre sufletul ei nu vor fi ei stătătoare, că bărbatul ei îi tînjaşte şi o va curăţi Domnul.

14. Toată făgăduinţa şi tot jurămîntul al legăturii va căzni sufletul şi bărbatul ei o va lăsa pre acêea, şi bărbatul ei îi va tînji.

15. Iar de va tăcea bărbatul ei den zi în zi să fie-i toate făgăuinţele ei şi toate cuvintele ei cêle de soroc stătătoare spre dînsa, căci au tăcut şi n-au tînjit ei bărbatul ei în zioa cêea ce o au auzit.

16. Iar de tînjind o va certa bărbatul ei după zioa cêea ce o au auzit, el va lua pre dînsul păcatul ei.»"

17. Aceasta iaste îndereptarea carea au porăncit Domnul lui Moisei între bărbat şi între muiêre-i, şi între fată-i în tinerêţele ei,fiind în casa tătîne-său.

CAP 31

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Izbîndeşte izbînda dentru feciorii lui Israil de la madiêni şi după acêea să te adaogi cătră nărodul tău."

3. Şi grăi Moisei cătră nărod zicînd: „Întrarmaţi-vă şi vă gătiţ de războiu şi vă oştiţ înaintea Domnului împotriva Madiamului, ca să daţ izbîndă de la domnul lui Madiam.

4. 1 000 dentr-un neam şi 1 000 dentr-alt neam, den toate seminţiile feciorilor lui Israil trimiteţ şi vă înoştiţ."

5. Şi socotiră den miile lui Israil 1 000 dentr-o seminţie, şi fură 12 000 gătiţ de războiu.

6. Şi-i trimise Moisei pre cîte 1 000 dentr-o seminţie cu puterile lor şi trimêse şi pre Finees, feciorul lui Eliazar, feciorul lui Aaron preotul, şi vasele cêle sfinte şi trîmbiţelé cêle de semn în mâinile lui.

7. Şi/ se oştiră asupra Madiamului, cum porânci

Versiune modernă

ea, ci tatăl ei s-a împotrivit.

7. Şi dacă în urma unei făgăduinţe unor legăminte necugetat ieşite de pe buzele ei, se va mărita,

8. Şi aflînd soţul acesteia nu-i va zice nimic, atunci făgăduinţa sau cuvîntul necugetat ieşit din gura ei se vor ţine ca şi îndatoririle luate.

9. Dar dacă bărbatul ei, auzind, se va împotrivi, atunci făgăduinţa să rămînă fără temei ca şi vorbele nesăbuite ieşite de pe buzele ei, cu care s-a legat, iar Domnul o va ierta.

10. Făgăduinţa unei femei văduve sau alungate de bărbat şi tot legămîntul făcut se vor ţine.

11. Dar dacă a făcut vreun legămînt sau a făgăduit ceva în casa bărbatului său,

12. Şi dacă bărbatul, auzind acestea, a tăcut şi n-a oprit-o, atunci toate făgăduinţele făcute şi orice legămînt şi-ar fi legat de suflet se vor ţine.

13. Dacă însă bărbatul ei, auzindu-le, le va zădărnici, făgăduinţele ei ca şi legămintele nu se vor ţine din această pricină şi Domnul o va ierta.

14. Orice făgăduinţă şi orice jurămînt de înfrînare poate fi întărit de bărbatul ei sau zădărnicit.

15. Dacă bărbatul va tăcea şi în a doua zi după ce le-a aflat, înseamnă că el întăreşte toate făgăduinţele şi legămintele ei.

16. Dacă însă, ştiindu-le, le zădărniceşte după un răstimp mai îndelungat, el va purta greutatea vinei ce, altcum, ar cădea asupra femeiei.»"

17. Acestea sînt legile pe care Domnul le-a dat lui Moise despre legămîntul dintre bărbat şi femeie, dintre tată şi fiică, în vremea tinereţii ei, cît mai locuieşte în casa părintească.

CAP. 31

Înfrîngerea madianiţilor

1. Apoi Domnul a grăit cu Moise şi i-a zis:

2. „Răzbună pe fiii lui Israel de răul care le-au făcut lor madianiţii; după aceea vei răposa."

3. Moise a spus poporului: „Pregătiţi-vă de război, înarmaţi-vă să mergeţi ca luptători împotriva madianiţilor ca să se împlinească răzbunarea Domnului.

4. Din fiecare seminţie să meargă cîte o mie de războinici."

5. Şi s-au ales dintre fiii lui Israel cîte o mie de bărbaţi din fiecare seminţie, adică douăsprezece mii de oşteni gata de luptă.

6. Pe aceştia toţi i-a trimis Moise la război şi a mai trimis cu ei pe Finees, fiul preotului Eleazar, al lui Aaron, care ducea cu el odoarele sfinte şi trîmbiţele de sunat.

7. Şi/ au lovit ei pe madianiţi, cum poruncise

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 119, col. II

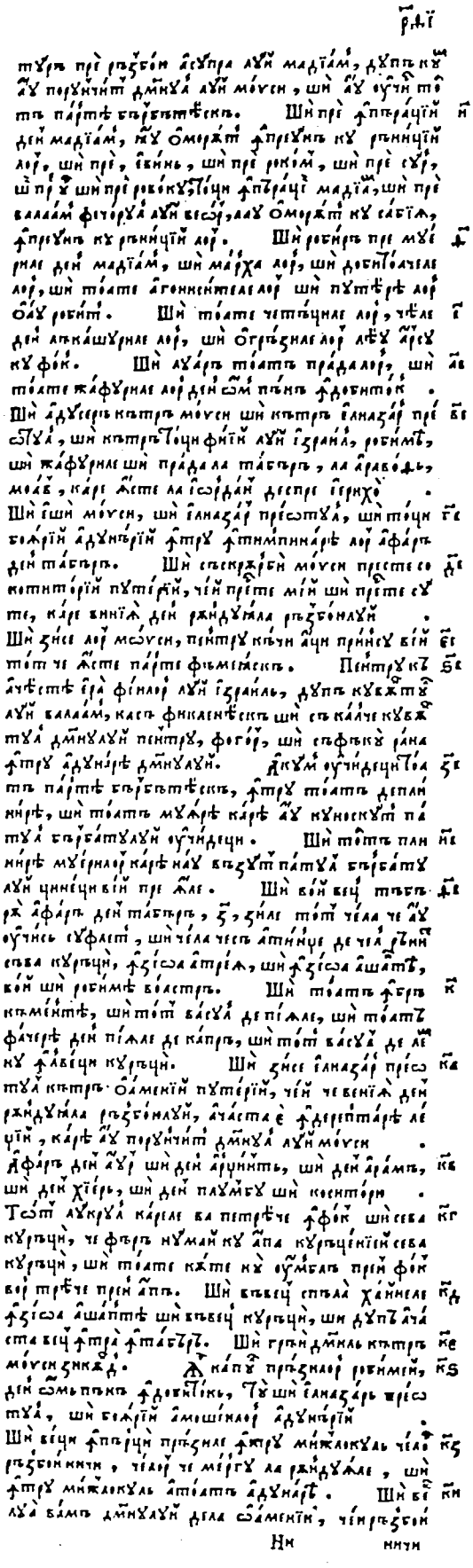

poruncit Domnul lui Moisi, şi au ucis toată partea bărbătească.

8. Şi pre împăraţii den Madiam i-au omorît împreună cu răniţii lor: şi pre Evin, şi pre Rocom, şi pre Sur, şi pre Ur, şi pre Rovocu, toţi împăraţii Madiam, şi pre Valaam, feciorul lui Veor, l-au omorît cu sabiia, împreună cu răniţii lor.

9. Şi robiră pre muierile den Madiam, şi marha lor, şi dobitoacele lor, şi toate agonisitele lor, şi putêrea lor o au robit.

10. Şi toate cetăţile lor cêle den lăcaşurile lor, şi ogrăzile lor le-au arsu cu foc.

11. Şi luară toată prada lor, şi toate jafurile lor den om până în dobitoc;

12. Şi aduseră către Moisi şi către Eliazar preotul şi către toţi fiii lui Izrail robimea şi jafurile şi prada la tabără, la Aravoth Moav, care iaste la Iordan, despre Ieriho.

13. Şi ieşi Moisi şi Eliazar preotul şi toţi boiarii adunării întru întimpinarea lor, afară den tabără.

14. Şi să scîrbi Moisi preste socotitorii puterii, cei preste mii şi preste sute, care viniia den rînduiala războiului.

15. Şi zise lor Moisi: „Pentru că ci aţi prinsu vii tot ce iaste parte fămeiască?

16. Pentru că acêstea era fiilor lui Izrail, după cuvîntul lui Valaam, ca să ficlenească şi să calce cuvîntul Domnului, pentru Fogor şi să făcu rana întru adunarea Domnului.

17. Acum ucideţi toată partea bărbătească, întru toată deplinirea, şi toată muiêrea carea au cunoscut patul bărbatului ucideţi.

18. Şi toată plinirea muierilor carea n-au văzut patul bărbatului ţinéţi vii pre êle.

19. Şi voi veţ tăbări afară den tabără 7 zile; tot cela ce au ucis suflet şi cela ce să atingăe de cel rănit să va curăţi în zioa a treia şi în zioa a şaptea, voi şi robimea voastră.

20. Şi toată îmbrăcămentea, şi tot vasul de piêle, şi toată facerea den piêle de capră, şi tot vasul de lemnu îl veţi curăţi."

21. Şi zise Eliazar preotul către oamenii puterii, cei ce veniia den rînduiala războiului: „Aceasta e îndereptarea legii carea au poruncit Domnul lui Moisi:

22. Afară den aur şi den argint, şi den aramă, şi den hier, şi den plumbu, şi cositoriu,

23. Tot lucrul carele va petrêce în foc şi se va curăţi; ce fără numai cu apa curăţeniei se va curăţi şi toate cîte nu umblă pren foc vor trêce pren apă.

24. Şi vă veţ spăla hainele în zioa a şaptea şi vă veţ curăţi şi după aceasta veţ întra în tabără."

25. Şi grăi Domnul către Moisi zicînd:

26. „Ia capul prăzilor robimei, den om până în dobitoc, tu şi Eliazar preotul şi boiarii a moşiilor adunării,

27. Şi veţi împărţi prăzile întru mijlocul celor războinici, celor ce mergu la rînduiêle, şi întru mijlocul a toată adunarea.

28. Şi veţ lua vamă Domnului de la oamenii cei războinici,/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

cum au porîncit Domnul lui Moisi, şi au ucis toată partea bărbătească.

8. Şi pre împăraţii Madiam i-au omorît împreună cu răniţii lor: şi pre Evin, şi pre Rocon, şi pre Sur, şi pre Ur şi pre Rovoc, toţi împăraţii Madiam; şi pre Valaam, ficiorul lui Veor, l-au omorît cu sabie, împreună cu răniţii lor[1].

9. Şi robiră pre muierile Madiam şi marfa lor şi dobitoacele lor şi toate agonisitele lor şi putêrea lor au robitu-o.

10. Şi toate cetăţile lor cêle den lăcaşurile lor şi ogrădzile lor le-au arsu cu foc.

11. Şi luară toată prada lor şi toate jeacurile lor, den om păn-în dobitoc

12. Şi aduseră către Moisi şi către Eliazar preutul şi către toţi fiii lui Israil robimea şi jeacurile şi prada la tabără la Naroth Moav, carea iaste la Iordan, despre Ieriho.

13. Şi ieşi Moisi şi Eliazar preutul şi toţi boiarii taberii[2] întru timpinarea lor afară den tabără.

14. Şi să sc[r]îrbi Moisi preste socotitorii puterii, preste cei preste mii mai mari şi preste sute, ceia ce veniia den rînduiala războiului.

15. Şi dzise lor Moisi: „Pentru că ce aţi prinsu vii toată partea ce iaste fămeiască?

16. Pentru că acêstea era fiilor Israil, după cuvîntul lui Valaam, ca să viclenească şi să calce cuvîntul Domnului pentru Fogor şi să fêce rana întru adunarea Domnului.

17. Acum să ucideţi toată partea bărbătească întru toată deplinirea, şi toată muiêrea carea au cunoscut patul bărbatului ucideţi.

18. Şi toată plinirea muierilor carea n-au vădzut patul bărbatului le ţineţi vii pre êle.

19. Şi voi veţi tăbărî afară den tabără 7 dzile; tot cela ce au ucis suflet şi cel ci să atinge de cel rănit să va curăţi în dzua a treia şi în dzua a şaptea, voi şi robimea voastră

20. Şi toată îmbrăcămintea şi tot vasul de piêle şi toată facerea den piêle de capră şi tot vasul de lemnu îl veţi curăţi."

21. Şi dzise Eliazar preutul către oamenii puterii, ceia ce veniia den rînduiala războiului: „Aceasta-i îndreptarea legii cariea au porîncit Domnul lui Moisi:

22. Afară den aur, şi den argintu, şi den aramă, şi den fier, şi den plumbu şi cositor,

23. Tot lucrul carele va petrêce în foc şi să va curăţi; făr-numai cu apa curăţenici să va curăţi şi toate cîte nu îmblă prin foc vor trêce pren apă.

24. Şi veţi spăla hainele în dzua a şaptea[3] şi veţi stropi şi după aceasta veţi intra în tabără."

25. Şi grăi Domnul către Moisi dzicîndu:

26. „Ia capul prăzilor robimei, den om păn-în dobitoc, tu şi Eliazar preutul şi boiarii a moşiilor adunării,

27. Şi veţi înpărţi prăzile întru mijlocul celor războinici celor ce mergu la rînduială şi întru mijlocul a toată adunarea.

28. Şi veţi lua vama Domnului de la oamenii cei războinici/ celor ce ies la rînduială, un suflet den

Ms. 4389

Domnul lui Moisei, şi uciseră toată partea bărbătească.

8. Şi uciseră şi pre împăraţii Madiamului, denpreună cu cei răniţ ai lor, şi pre Evin, şi pre Rocom, şi pre Sur, şi pre Ur, şi pre Rovoc, pre toţ împăraţii Madiiamului; şi pre Valaam, feciorul lui Voor, l-au ucis cu sabiia, cu cei răniţ ai lor.

9. Şi muierile Madiiamului le robiră şi luară toată avuţiia lor şi dobitoacele lor şi toată agoniseala lor şi putêrea lor robiră.

10. Iar cetăţile lor şi curţile lor şi lăcaşurile lor le arseră cu foc.

11. Şi luară toată prada lor şi toată agoniseala lor, de la om pănă la dobitoc.

12. Şi aduseră la Moisei şi la Eliazar preotul şi la toţ feciorii lui Israil în tabără robiia şi jahurile şi prada în Aravoth al Moavului, care iaste lîngă Iordan, împotriva Erihonului.

13. Şi ieşi Moisei şi Eliazar preotul şi toţ boiarii nărodului întru întimpinarea lor denafară de tabără.

14. Şi se mănie Moisei pre tocmitorii oştii, pre căpitani şi pre iuzbaş, carei mergea înaintea taberii.

15. Şi zise: „Că ce aţ cruţat vie partea muierească?"

16. Că acêlea au fost feciorilor lui Israil, după cuvîntul lui Valaam, lepădare şi nebăgare în seamă de cuvîntul Domnului pentru Veel Fegor[1] şi au fost rană în nărodul Domnului.

17. Ce acum ucideţ tot ce iaste parte bărbătească întru toată deplinirea, şi toată muiêrea carea au cunoscut pat de bărbat ucideţi.

18. Iar care sînt fête necunoscînd parte bărbătească le cruţaţ să trăiască.

19. Iar voi staţ afară de tabără 7 zile; tot cel ce au ucis suflet şi cel ce se-au atins de cel ucis să se curăţească în zioa a treia şi în zioa a şaptea.

20. Voi şi robiciunea voastră. Şi toate hainele şi toate vasele cêle de piêle şi tot ce va fi făcut de piêle de capră şi tot vasul de lemn să curăţiţ."

21. Şi zise Eliazar preotul către căpitanii şi către iuzbaşii carii veniia de la tăiêrea războiului: „Aceasta iaste îndireptarea porăncii care au porăncit Domnul lui Moisei.

22. Fără numai aurul, şi argintul, şi arama, şi fierul, şi cositoriul şi plumbul,

23. Tot lucrul care trêce pren foc, cu foc să se curăţească, iar ce nu poate trêce pren foc să teacă pren apă.

24. Şi a şaptea zi să vă spălaţ hainele şi să vă curăţiţ şi după aceasta veţ întra în tabără."

25. Şi grăi Domnul către Moisei zicînd:

26. Ia căpeteniile prăzii şi a jahului, de la om până la dobitoc, tu şi Eliazar preoul şi boiarii seminţiilor nărodului[2],

27. Şi să împărţiţ prada ostaşilor carii au fost la războiu şi a toată tabăra.

28. Şi veţ usebi dentr-însele parte Domnului, de la oamenii carei au fost la războiu:/ den 500 de

Versiune modernă

Domnul lui Moise, şi au ucis pe toţi cei de parte bărbătească.

8. Aşa au pierit şi craii madianiţi: Evi, Rechem, Ţur, Hur şi Reba, cinci crai au căzut şi cu ei Valaam, fiul lui Beor, a fost răpus de sabie.

9. Şi au luat fiii lui Israel pe femei şi pe copii în robie şi toate vitele, toate turmele şi tot avutul lor le-au luat pradă.

10. Şi au ars cu foc toate cetăţile lor şi toate aşezările.

11. Tot ce au apucat, de la om pînă la dobitoc, au luat cu ei.

12. Şi au dus pe toţi robii, toată prada şi strînsura jafului în tabăra din cîmpia Moabului, în faţa Ierihonului, lîngă Iordan, unde se aflau Moise, preotul Eleazar şi obştea.

13. Şi au ieşit în întîmpinarea lor Moise, Eleazar preotul şi toate căpeteniile obştii.

14. Dar Moise s-a mîniat pe căpitanii oştirii, pe strategi şi pe sutaşi, care se întorceau de la luptă şi le-a zis:

15. „Pentru ce aţi lăsat femeile în viaţă?

16. Căci tocmai ele, sfătuite de Valaam, au abătut pe fiii lui Israel de la cuvîntul Domnului şi s-au închinat lui Baal-Peor, pentru care a venit năpastă peste obştea Domnului.

17. Omoriţi pe toţi copiii de parte bărbătească, ucideţi toate femeile ce-au cunoscut bărbat,

18. Dar pe fecioare lăsaţi-le pe toate vii pentru voi.

19. Toţi cei ce aţi ucis sau v-aţi atins de vreun leş să şedeţi afară din tabără şapte zile, ca să vă curăţiţi în ziua a treia şi în ziua a şaptea, voi şi robii voştri.

20. Să stropiţi cu apa curăţirii toate hainele voastre, tot ce este făcut din piele, din păr de capră sau din lemn."

21. Apoi a vorbit preotul Eleazar către oşteni: „Ascultaţi hotărîrea dată de Domnul prin Moise:

22. Aurul, argintul, arama, fierul, plumbul, cositorul

23. Şi orice poate fi trecut prin foc să fie trecut prin foc şi să se curăţe cu apă curăţitoare, iar ceea ce nu poate fi trecut prin foc să fie trecut prin apă.

24. În ziua a şaptea să spălaţi îmbrăcămintea voastră şi aşa, curăţiţi, să intraţi în tabără."

25. Şi iarăşi a grăit Domnul cu Moise şi i-a zis:

26. „Să socotiţi împreună cu Eleazar preotul şi cu căpeteniile seminţiilor cîtă pradă aţi luat, de la om pînă la dobitoc.

27. Apoi să împărţiţi prada în două, între oştenii care au fost la război şi între toată obştea.

28. Şi să iei danie pentru Domnul de la oşteni/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 120, col. I

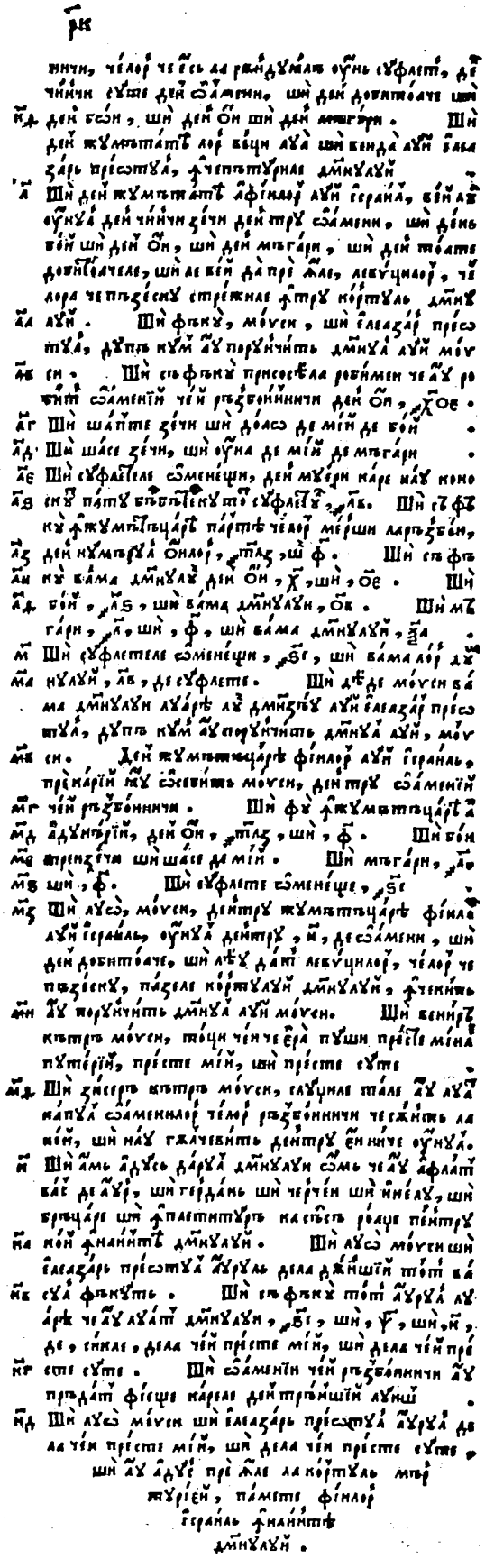

celor ce ies la rînduială: un suflet den cinci sute den oameni, şi den dobitoace, şi den boi, şi den oi, şi den măgari.

29. Şi den jumătatea lor veţi lua şi vei da lui Eleazar preotul începăturile Domnului.

30. Şi den jumătatea a fiilor lui Israil vei lua unul den cincizeci dentru oameni, şi den boi, şi den oi, şi den măgari, şi den toate dobitoacele şi le vei da pre êle leviţilor celora ce păzescu strejile întru cortul Domnului."

31. Şi făcu Moisi şi Eleazar preotul după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

32. Şi să făcu prisoseala robimei ce au robit oamenii cei războinici den oi, 675 000,

33. Şi şaptezeci şi doao de mii de boi,

34. Şi şazeci şi una de mii de măgari,

35. Şi sufletele omeneşti, den muieri care n-au conoscut patu bărbătescu tot sufletul, 32 000.

36. Şi să făcu înjumătăţarea partea celor merşi la războiu, den numărul oilor, 337 000 şi 500;

37. Şi să făcu vama Domnului, den oi, 600 şi 75,

38. Şi boi, 36 000, şi vama Domnului, 72,

39. Şi măgari, 30 000 şi 500, şi vama Domnului, 61,

40. Şi sufletele omeneşti, 16 000, şi vama lor Domnului, 32 de suflete.

41. Şi dêde Moisi vama Domnului, luarea lui Dumnezău, lui Eleazar preotul, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

42. Den jumătăţarea fiilor lui Israil, pre carii i-au osebit Moisi dentru oamenii cei războinici.

43. Şi fu înjumătăţarea a adunării, den oi, 337 000 şi 500,

44. Şi boi, treizeci şi şase de mii,

45. Şi măgari, 30 000 şi 500,

46. Şi suflete omeneşte, 16 000.

47. Şi luo Moisi dentru jumătăţarea fiilor lui Israil unul dentru 50 de oameni, şi den dobitoace, şi le-au dat leviţilor, celor ce păzescu pazele cortului Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

48. Şi veniră cătră Moisi toţi cei ce era puşi preste miile puterii, preste mii şi preste sute, [49] Şi ziseră cătră Moisi:

49. „Slugile tale au luat capul oamenilor celor războinici ce sînt la noi şi n-au gîlcevit dentru ei nice unul.

50. Şi am adus darul Domnului, om ce au aflat: vas de aur, şi gherdan, şi cercei, şi inelu, şi brăţare, şi împletitură, ca să să roage pentru noi înaintea Domnului."

51. Şi luo Moisi şi Eleazar preotul aurul de la dînşii, tot vasul făcut.

52. Şi să făcu tot aurul, luarea ce au luat Domnului, 16 000 şi 700 şi 50 de sicle, de la cei preste mii şi de la cei preste sute.

53. Şi oamenii cei războinici au prădat fieştecarele dentr-înşii luiş.

54. Şi luo Moisi şi Eleazar preotul aurul de la cei preste mii şi de la cei preste sute şi au adus pre êle la cortul mărturiei, pámete fiilor Israil înaintea Domnului./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

500 de oameni şi den dobitoace şi den boi şi den oi şi den măgari[4].

29. Şi den giumătatea lor veţi lua şi vei da lui Eliazar preutul începăturile Domnului.

30. Şi dentru giumătate a fiilor Israil vei lua unul dentru 50 dentru oameni, şi dentru boi, şi den oi, şi den măgari, şi den toate dobitoacele şi le vei da pre êle popilor celor ce păzescu străjile întru cortul mărturiei[5]."

31. Şi făcu Moisi şi Eliazar preutul după cum au porîncit Domnul lui Moisì.

32. Şi să făcu prisosirea robimei ce au robit oamenii cei războinici den oi 675 000,

33. Şi boi 72 000,

34. Şi den măgari 61 000,

35. Şi suflete omeneşti, carele n-au cunoscut pat bărbătescu, tot sufletul, 32 000.

36. Şi să fêce îngiumătăţarea partea celor merşi la război, den sama oilor 337 000 şi 500;

37. Şi să făcu vama Domnului den oi 675,

38. Şi boi 36 000 şi vama Domnului 72,

39. Şi măgari 30 000 şi 500 şi vama Domnului 61,

40. Şi suflete omeneşti 16 000, şi vama Domnului 32 de suflete.

41. Şi dêde Moisi vama Domnului, luarea lui Dumnedzău, lui Eliazar preutul, după cum au porîncit Domnul lui Moisi.

42. Den giumătăţarea fiilor Israil, precum au usăbit Moisi dentru oamenii cei războinici.

43. Şi fu giumătăţarea adunării, den oi, 337 000 şi 500,

44. Şi boi, 36 000,

45. Şi măgari, 30 000 şi 500,

46. Şi suflete omeneşti, 16 000.

47. Şi luă Moisi dentru îngiumătăţarea fiilor Israil unul dentru 50 den oameni şi den dobitoace şi le-au dat pre êle leviţilor, celor ce păzescu pazele cortului Domnului, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

48. Şi veniră la Moisi toţi cei puşi preste miile puterii, preste mii şi preste sute. [49] Şi dziseră cătră Moisi:

49. „Slugile tale au luat capul oamenilor războinici ce-s la noi şi n-au gîlcevit dentru ei nice unul.

50. Şi am adus darul Domnului om ce au aflat: vas de aur, şi zgardă, şi cercel, şi inel, şi brăţariu, şi împletit, ca să s<ă> roage pentru noi înnaintea Domnului."

51. Şi luă Moisi şi Eliazar preutul aurul de la înşii, tot vasul făcut.

52. Şi să făcu tot aurul, luarea ce au luat Domnului, 16 000 şi 750 de sicli, de la cei preste mii şi de la cei preste sute.

53. Şi oamenii cei de războinici au prădat fieştecarele şie sîngur.

54. Şi luă Moisi şi Eliazar preutul aurul de la cei preste mii şi de la cei preste sute şi le au adus pre êle la cortul mărturiei, páminte fiilor lui Israil înnaintea Domnului./

Ms. 4389

suflete de oameni, un suflet; aşijderea den dodobitoace, den boi, şi den oi şi den măgari.

29. Iar den jumătatea lor să luaţ şi să daţ lui Eliazar preotului dare Domnului,

30. Iar den jumătate a feciorilor lui Israil să iai den 50 de oameni, 1, şi den dobitoace, şi den boi şi den oi, şi den măgari, şi den tot dobitocul şi să le dai preoţilor carii păzesc strajă în cortul Domnului."

31. Şi făcu Moisei şi Eliazar cum porăncise Domnul lui Moisei.

32. Şi fu după socoteala robiei şi a prăzii ce au luat oştaşii[3], oi, 675 000,

33. Iară boi, şaptezeci şi doaoă de mii,

34. Iar măgari, şasezeci şi una de mii,

35. Iară suflete omeneşti den partea muierească, carea nu fusêse lipită de bărbat, 32 000.

36. Şi se făcu jumătate de parte celor ce au fost la războiu. Şi fu partea lor, den oi: 337 000 şi 500;

37. Iar partea Domnului dentr-acêstea fu: oi, 675,

38. Iar den boi, fură partea lor 36 000, iar darul Domnului fu şaptezeci şi doi,

39. Iar măgari fură treizeci şi cinci de mie şi cinci sute, iar dare Domnului dentr-aceştia, 61.

40. Iar suflete de oameni, 16 000, iar datul Domnului dentr-acêstea, 32 de suflete.

41. Şi dêde Moisei darea Domnului, usebirea lui Dumnezeu, lui Eliazar preotul, cum fusêse lui porăncit.

42. Iar den cêealaltă jumătate de parte a feciorilor lui Israil, carei i-au usebit Moisei de la oamenii carei fusêse la războiu.

43. Fu jumătăţarea adunării: oi, 337 000 şi 500,

44. Iară boi, treizeci şi şase de mie,

45. Iar măgari, treizeci de mie şi cinci sute,

46. Iară suflete omeneşti, şasesprăzêce mii.

47. Şi luoă Moisei den jumătate a feciorilor lui Israil den 50 unul, den suflete omeneşti şi den dobitoc, şi dêde preoţilor, carii păziia strajă în cortul Domnului, cum porăncise Domnul lui Moisei.

48. Şi veniră la Moisei toţ căpitănii şi iuzbaşii zicînd:

49. „Slugile tale au făcut cătare bărbaţilor, cîţ au fost cu noi în oaste, şi nice unul dentr-înşii n-au perit.

50. Pentr-acêea am adus dar Domnului, cine ce au dobîndit: vase de aur, brăţări, şi ghierdane, şi inêle, şi cercei, şi împletituri[4], ca să roage pentru noi înaintea Domnului."

51. Şi luoă Moisei şi Eliazar aurul de la dînşii, tot aur lucrat.

52. Şi fu tot aurul, partea carea se usebi Domnului, 16 000 şi 600 şi 50 de sicle, de la căpitani şi de la iuzbaş.

53. Şi oamenii cei den războiu prădase fieştecine lui, ce luase, al său era.

54. Şi luoă Moisei şi Eliazar preotul aurul de la căpitani şi de la iuzbaş şi-l băgară în cortul mărturiei, pomenire feciorilor lui Israil înainte./

Versiune modernă

cîte un suflet la cinci sute şi, cu aceeaşi măsură, din vite, din asini şi din oi.

29. Să o iei, deci, din partea lor şi să o dai lui Eleazar preotul, dar înălţat Domnului.

30. Iar din partea cuvenită obştii, să iei cîte unul la cincizeci, de asemenea şi din vite, din asini, din oi şi din toate dobitoacele şi să le dai leviţilor care au grijă de sfîntul locaş al Domnului."

31. Moise şi Eleazar preotul au făcut precum le-a poruncit Domnul.

32. Toată prada a fost: 675 000 de oi,

33. 72 000 de boi,

34. 61 000 de asini,

35. Fecioare 32 000.

36. Iar jumătatea din pradă care a fost împărţită războinicilor a fost: 337 500 de oi,

37. Danie către Domnul 675;

38. Vite 36 000, danie către Domnul 72;

39. Asini 30 500, danie către Domnul 61;

40. Fecioare 16 000, danie către Domnul 32.

41. Şi Moise a dat lui Eleazar preotul dania cuvenită Domnului, după poruncă.

42. Şi a despărţit partea cuvenită obştii de aceea a războinicilor.

43. Partea obştii a fost: 337 500 de oi,

44. Vite 36 000,

45. Asini 30 500,

46. Fecioare 16 000.

47. Din jumătatea aceasta a luat Moise unul la cincizeci, oameni şi dobitoace, şi le-a dat leviţilor care au în pază locaşul Domnului, după cum poruncise Domnul lui Moise.

48. Au venit la Moise căpitanii oştirii, strategii şi sutaşii şi i-au zis:

49. „Slujitorii tăi au numărat pe oştenii care ne-au fost încredinţaţi şi nici unul n-a lipsit.

50. Pentru aceasta aducem prinos Domnului, fiecare ce am jefuit: scule de aur – brăţări, lanţuri, inele, cercei şi salbe, ca să ne curăţim noi înaintea Domnului."

51. Moise şi Eleazar au luat sculele şi podoabele de aur,

52. Care, la cîntar, au fost 16 750 de sicli.

53. Iar oştenii de rînd şi-au păstrat fiecare prada luată de ei.

54. După ce au primit aurul de la căpitanii, strategii şi sutaşii de oaste, Moise şi Eleazar preotul l-au dus în Cortul Mărturiei, pentru pomenirea fiilor lui Israel înaintea Domnului./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 120, col. II

К А П Л В

И добитоачеле мулциме ерă фиилор, лă рувим, ши фиилор луи гааду, мулциме мултă фоарте. Ши вздзură пămîntул луи иазир, ши пămîntул галаадулуи, ши ерă локвл, лок де добитоаче, ши мергînд фечиорїи луи рувим, ши фечиорїи луи гааду, зисерă кътръ, мойси, ши кътръ елеазар преотвл ши кътръ боерїи адунърїи зицînд. Атарот, ши девон, ши, иазиръ, ши намра, ши есевон, ши елїалн, ши севама, ши надав, ши каналнь. Пămîntул кареле ăл дат домнул инaintea фиилор луи израиль, пămînt де храна добитокълуи есте. Ши сълуиторїи тăи добитоаче сînтъ, ши зисе де ăм афлат харь инaintea ta, dă се ноаво пămîntул ăsта роснлор тăи ътръци нăре, ши сънъ требе прин ной iordanул. Ши зисе мойси, фечиорилор луи гааду, ши фечиорилор луи рувим. фрацїи воштри вор мерже ла рзбой, ши вои сте шъдeци аичи? Ши пентръ кэчи ътоарчеци кълуетеле фиилор луи израиль, каре ни трекъ ла пămîntул кареле домнул ăл дă лор. Аша ау фъкът пърinцїи воштри кînд ам тримис пре ей, де ла кадиси, барнь, ка сă ăмиинте пămîntул. Ши сте суиръ вале стругурилуи, ши сокотиръ пămîntул ши ау ъторс инима фиилор израиль, ка сънъ ътре ла пămîntул кареле ăл дăдя лор домнул. Ши се скърби кэ мînie домнул ъзиса ачеа, ши се журъ зицînд. Декэ вeдя оаменїи ачещи че сунт суинт де ла ецїпет дин, и де ăни ши ръсъ, чи ле цїу бине ши рълъ пămîntул кареле мам журат луи авраам ши луи исаак ши луи иаков, пентръ кă нu мам урмат ăл дирептул, афарь дин халев, фечиорул луи іефонe, чел осебит, ши іисъс ал лui навi, кă ау урмат домнулуи. Ши се скърби домнул кэ мînie пре израиль, ши фкълзи пре дînшiї пъзетиї, м., де ăни, пънъ сунт топи тот неамул кare фъчя челе рле инaintea домнулуи. Iатъ вацї сунтецї пентръ пирин де цїи воштри фкъртиторї де оаменї пăкътошi се маи ăдаогиць фок преste мînia урgiї домнулуи преste израиль. Кэчe вцецї ътоарче де ла ел се маи ăдаогецї фок ăл лсъа пре дînсул ин пъзетиї, ши вецї фаче фърь де ăцелеалтe ăл ăдънаре ăчаста. Ши венирь кътръ дînсул зицînд. Одăи вом face ачеста оителор ноастре, ши четăцилор марфелор ноастре. Ши ной ътрармîndуне вом мерже, стаинте инaintea маи инaintea де фiиилор израиль, пînъ вом ăдъче пре ей ла локул лор, ши ва лъкуи марфа ноастрă ътръ четăци зидите, пентръ чел ва лъкуи пămîntул. Нумаи вом ътоарче ла касе ноастре пънъ съ ъдъпъцъ де тот фиiи луи израиль, фиеще каре ла мощенирь луи. Ши нu вом маи мощени ътрu дînшiї де чîндва де iordaн, ши маи ънколо, кînд ам сорцїи ноштри

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

CAP 32

1. Şi dobitoacele mulţime era fiilor lui Ruvim şi fiilor lui Gaadu, mulţime multă foarte. [2] Şi văzură pămîntul lui Iazir şi pămîntul lui Galaadu şi era locul, loc de dobitoace.

2. Şi mergînd feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gaadu, ziseră către Moisi şi către Eleazar preotul şi către boiarii adunării zicînd:

3. „Ataroth, şi Devon, şi Iaziru, şi Namra, şi Esevon, şi Eliali, şi Sevama, şi Nadav şi Vailian,

4. Pămîntul carele au dat Domnul înaintea fiilor lui Israil, pămînt de hrana dobitocului iaste. [5] Şi slugilor tale dobitoace sîntu.“

5. Şi zicea: „De am aflat har înaintea ta, dea-se noao pămîntul acesta, robilor tăi, întru ţinêre şi să nu ne treci pre noi Iordanul“.

6. Şi zise Moisi feciorilor lui Gaadu şi feciorilor lui Ruvim: „Fraţii voştri vor mêrge la războiu şi voi să şădeţi aicea?

7. Şi pentru că ci întoarceţi cugetele fiilor lui Israil ca să nu treacă la pămîntul carele Domnul îl dă lor?

8. Au nu aşa au făcut părinţii voştri, cîndu am trimis pre ei, de la Cadis-Varni ca să ia aminte pămîntul?

9. Şi să suiră Valea Strugurului şi socotiră pămîntul şi au întorsu inima fiilor Israil ca să nu între la pămîntul carele au dat lor Domnul.

10. Şi să scîrbi cu mănie Domnul în ziua aceea şi să jură zicînd:

11. «De vor vedea oamenii aceştea ce s-au suit de la Eghipet, den 20 de ani şi în sus, ceia ce ştiu binele şi răul, pămîntul carele m-am jurat lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov!

12[11]. Pentru căci n-au urmat înapoia mea. [12] Afară den Halev, feciorul lui Iefon, cel osebit, şi Iisus a lui Navi, căci au urmat denapoia Domnului.»

13. Şi să scîrbi Domnul cu mănie pre Israil şi învălui pre dînşii în pustiiu 40 de ani, pănă s-au topit tot neamul care făcea cêle rêle înaintea Domnului.

14. Iată, v-aţi sculatu pentru părinţii voştri, învîrtejire de oameni păcătoşi, să mai adaogiţi încă preste mănііа urgii Domnului preste Israil.

15. Căce vă veţi întoarce de la el, să mai adaogeţi încă a-l lăsa pre dînsul în pustiiu, şi veţi face fărădelêge la toată adunarea aceasta.“

16. Şi veniră către dînsul şi zicea: „Odăi de oi vom face aicea dobitoacelor noastre şi cetăţi marfelor noastre,

17. Şi noi, întrarmîndu-ne, vom mêrge strajă–înainte, mai înainte de fiii lui Israil, pănă vom aduce pre ei la locul lor; şi va lăcui marfa noastră în cetăţi zidite, pentru ceia ce lăcuiescu pămîntul.

18. Nu ne vom întoarce la casele noastre, pănă să vor împărţi de tot fiii lui Israil, fieştecarele la moştenirea lui,

19. Şi nu vom mai moşteni întru dînşii, decindea de Iordan, şi mai încoló, căce luăm sorţii noştri/ decindea de Iordan, despre

Ms. 45

CAP 32

1. Şi dobitoace mulţime era fiilor Ruvin şi fiilor Gad, mulţime multă foarte. Şi vădzură pămîntul Iazir şi pămîntul Galaad şi era locul loc de dobitoc.

2. Şi mergîndu ficiorii lui Ruvim şi ficiorii lui Gad cătră Moi<si>[1] şi cătră Eliazar preutul şi cătră boiarii adunării dzicîndu:

3. „Ataroth, şi Devon, şi Iazir, şi Namra, şi Esevon, şi Eliali, şi Sevama, şi Nadav[2] şi Vailian,

4. Pămîntul carele au dat Domnul înnaintea fiilor Israil, pămîntu de hrănit dobitocul iaste. Şi slugilor tale dobitoace sîntu."

5. Şi dzicea: „Să aflăm har înnaintea ta, dea-se noao pămîntul acesta,robilor tăi,întru ţinêre şi să nu ne treci pre noi Iordanul."

6. Şi dzise Moisî ficiorilor Gad şi ficiorilor Ruvim: „Fraţii voştri vor mêrge la războiş şi voi şedeţi aicea?

7. Dară pentru că ce întoarceţi cugetile fiilor Israil ca să nu treacă la pămîntul carele Domnul dă lor?

8. Au nu aşa au făcut părinţii voştri, cîndu i-am trimis pre ei de la Cadis-Varni ca să ia aminte pămîntul?

9. Şi să suiră păn-la Valea Strugurului şi socotiră pămîntul şi au întorsu inima fiilor Israil ca să nu între la pămîntul carele le-au dat lor Domnul.

10. Şi se scîrbi cu mănie Domnul în dzua acêea şi să jură dzicîndu:

11. «Să vor vedea oamenii aceştea ce s-au suit de la Eghiptu, den 20 ani şi în sus, ceia ce ştiu binele şi răul, pămîntul carele m-am giurat lui Avraam şi lui Isac şi lui Iacov,

12[11]. Pentru căce n-au urmat denapoia mea. [12] Afară den Halev, ficiorul[2bis] lui Iefthoni, cel usăbit, şi Iisus, ficiorul lui Navi, căce au urmat denapoia Domnului.»

13. Şi se scîrbi cu mănie Domnul pre Israil şi-i învălui pre înşii întru pustiiu 40 ani, păn<ă> s-au topit toată sămînţia carii făcea cêle rêle înnaintea Domnului.

14. Iată, v-aţi sculat pentru părinţii voştri învîrtejire de oameni păcătoşi să mai adaogeţi încă preste urgiia mâniei Domnului preste Israil.

15. Căce veţi întoarce de la el să mai adaogeţi încă a-l lăsa pre însul în pustiiu şi veţi face fărdelêge la <toată>[3] adunarea aceasta."

16. Şi veniră cătră însul şi dzicea: „Odăi de oi vom face aicea dobitoacelor noastre şi cetăţi marfelor noastre,

17. Şi noi întrarmîndu-ne vom mêrge straje–înnainte, mainte de fiii lui Israil, păn-ii vom aduce pre ei păn-la locul lor; şi va lăcui marfa noastră în cetăţi zidite, pentru ceia ci lăcuiescu pământul.

18. Nu ne vom întoarce la casele noastre păn-să vor împărţi de tot fii lui Israil, fieştecarele la moştnenirea lui;

19. Şi nu vom mai moştneni întru înşii decinde de Iordan şi mai încoló, căce ferim sorţii noştri/

Ms. 4389

CAP 32

1. Iară feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gad avea dobitoc foarte mult. Şi văzură locul Iazîrului şi locul Galaadului, şi era loc de dobitoc.

2. Şi veniră feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gad la Moisei şi la Eliazar preotul şi la toţ boiarii nărodului zicînd:

3. „Ataroth, şi Devon, şi Azir, şi Nammra, şi Asevon, şi Eleali, şi Sevama, şi Navav şi Valian,

4. Ţara carea o au dat Domnul înaintea feciorilor lui Israil, ţară de păşune de dobitoc iaste. Şi noi, slugile tale, avem dobitoc mult."

5. Şi zicea: „Deci deaca am aflat milă înaintea ta, să dai noaoă, robilor tăi, pământul acesta întru ţinêre şi să nu ne treci preste Iordan."

6. Iar Moiosei răspunzîndu-le zise: „Fraţii voştri vor să meargă la războiu, iar voi veţ să şădeţ aici?

7. Pentru ce întoarceţ inimile feciorilor lui Israil să nu treacă în ţara carea o au dat lor Domnul?

8. Au doară n-au făcut părinţii voştri aşa, cînd i-am trimes de la Caddis-Varni să iscodească ţara?

9. Că deaca se suiră până la Rîpa Strugurului şi iscodiră pământul, ei întoarseră inimile feciorilor lui Israil ca să nu între în ţara carea o au dat lor Domnul.

10. Pre carii se mănie Domnul cu urgie în zioa acêea şi se jură zicînd:

11. «De vor vedea aceşti oameni, carii au ieşit den Eghìpet, ca de la 20 de ani şi mai sus, carei pricep binele şi răul, ţara carea o am făgăduit[1] lui Avraam, lui Isac şi lui Iacov,

12[11]. Că n-au umblat pre urma mea. [12] Fără numai Halev, feciorul lui Iefon, cel usebit, şi Isus, feciorul lui Navi, că ei au umblat pre urma Domnului.»

13. Şi se mănie Domnul cu urgie pre Israil şi-i învălui tot împrejurul pustiei 40 de ani, până ce se potopi toată semînţiia carea făcea rău înaintea Domnului.

14. Iată, v-aţ sculat în locul părinţilor voştri greşala oamenilor celor răi veţ să o mai adaogeţ iar, spre urgiia Domnului în Israil.

15. Că încă mai adaogeţ a vă întoarce iar de la dînsul şi să-l lăsaţ în pustie şi să faceţ fărădelêge întru tot nărodul acesta."

16. Iar ei veniră lîngă dînsul şi ziseră: „Să facem aici staule şi oboară oilor şi dobitoacelor noastre şi cetăţ avuţiei noastre,

17. Iar noi înşine vom mêrge întăi înarmaţ în straja cea dentăi a feciorilor lui Israil, până ce-i vom duce în locul lor; iar avêrea noasreă să lăcuiască în cetăţ pentru moştênii ţărăi.

18. Iar noi nu ne vom întoarce la casele noastre până se vor împărţi feciorii lui Israil, cineş pre la locul său de moştenire.

19. Iar noi să nu n sălăşluim într-înşii, de cêea parte de Iordan şi mai dăparte, că am luat moştenirea noastră/ de ceasta parte de Iordan, spre

Versiune modernă

CAP. 32

Începutul stăpînirii Canaanului.

1. Fiii lui Ruben şi fiii lui Gad aveau sumedenie de turme; văzînd ei că în Iazer şi Galaan sînt locuri bune de păşunat,

2. Au venit şi au vorbit cu Moise, cu Eleazar preotul şi cu maimarii obştii şi au zis:

3. „În Atarot, Dibom, Iazer, Nimra, Heşbon, Eleale, Sevam, Nebo şi Beon

4. Sînt pământuri bune pentru păşune, ţinuturi pè care Domnul le-a supus obştii lui Israel. Noi, smeriţii tăi robi, avem turme din belşug,

5. De am afla trecere în ochii tăi, dă-ne nouă pământurile acestea şi lasă-ne, să nu trecem Iordanul."

6. Moise a răspuns fiilor lui Gad şi fiilor lui Ruben: „Fraţii voştri să meargă la război,iar voi să rămîneţi în huzur aici?

7. Vreţi ca din inima fiilor lui Israel să piară tot curajul de a intra în ţara pe care Domnul le-a dat-o?

8. Aşa au făcut şi părinţii voştri cînd i-am trimis din Cadeş-Barne să iscodească:

9. S-au dus pînă în valea Eşcol şi au înturnat inima fraţilor lor ca să nu mai intre în pământul făgăduit de Domnul.

10. Şi s-a aprins în ziua aceea mînia Domnului şi El s-a jurat astfel:

11. «Toţi oamenii aceştia, trecuţi de douăzeci de ani, care au ieşit din Egipt, nu vor vedea pământul juruit de mine lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov,

12. Pentru că nu m-au ascultat.» Doar Caleb, fiul lui Iefone, Chenezul, şi Iosua, fiul lui Navi, s-au supus Domnului.

13. Mînia Domnului i-a purtat 40 de ani pînă cînd s-a stins tot neamul care greşise în faţa lui Dumnezeu.

14. Dar iată acum vă ridicaţi voi, sămînţă de oameni păcătoşi, în locul părinţilor voştri, ca să sporiţi mai mult văpaia mîniei Domnului împotriva lui Israel.

15. Dacă vă veţi abate de la Domnul, El va lungi şi mai mult rătăcirea în pustie şi veţi fi pricina pieirii acestui popor."

16. Atunci ei s-au apropiat de Moise şi i-au zis: „Aici vrem să durăm numai staule pentru turme şi cetăţi pentru copiii noştri.

17. Iar noi vom lua armele cei dintîi şi vom păşi înaintea fiilor lui Israel, pînă ce îi vom putea duce la locul hotărît; copiii noştri vor sta însă în cetăţi întărite, la adăpost de oamenii locului.

18. Şi nu ne vom întoarce acasă, pînă cînd fiii lui Israel nu vor lua în stăpînire moştenirea lor.

19. Noi nu vrem moştenire dincolo de Iordan/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 121, col. I

ѡрн де чи́нд҃ъ де ѣсо҃рда́н ѡ҆дѣстрѣ рѣсто́рнъ .

к҃ Шн҃ зи́се кътрѣ дѫ́шїн, мо́вен, дѣвецн фа́че
дꙋ́хъ кꙋвѣ́нтꙋ́ а҆ѵе́ста, дѣтѣвецн ѡ҆трарма́ ѡ
кա̀ нани́нтѣ дми́халѹ́ де рѫ́зо́м . Шн҃ ва̀ трѣ
че дѣ́кътрꙋ́ вон тѡт ѡ҆трарма́тꙋ́л ѣсо҃рда́нꙋ́л ,
ѡ҆нанѣ́нтѣ дми́халѹ́ ѡ҆трꙋ́ рѫ́зо́м, пънѣ сева̀ съ
кв ва̀ вътъма́шꙋ́л лѹ́н, де фа́ца лѹ́н . Шн҃ сева̀
сѣ́ъпжнн пъмѫ́нтꙋ́л ѡ҆нанѣ́нтѣ дми́халѹ́н, шн҃ дꙋ
нꙋ́ ѵ҆ѣ́ѧ вѣ́вецн ѡ҆то́рꙋе, шн҃ вецн фн҃ нꙋ́ра̀цн ѡ
нанѣ́нтѣ дми́халѹ́н, шн҃ де ла̀ ѣсра́нал, шн҃ва̀ фн҃
во́асо пъмѫ́нтꙋ́л а҆ѵе́ста ѡ҆трꙋ́ цинѣ́рѣ, ѡ҆нанѣ
кг нтѣ дми́халѹ́н , Ѣа́рѣ съпꙋ́вецн фа́че а҆ша̀ вецѣ
грѣшн҃ ѡ҆нанѣ́нтѣ дми́халѹ́н, шн҃ вецн нꙋно́ацѣ гре
ша́ла во́астрѣ, кѫ́ндꙋ́ прѣко́н кѣвко́р а҆пꙋ́на рѣ
кд ле́ле . Шн҃ вѣ́вецн зндн҃ во́асо чѣ́ецн ма́рфен
во́астрѣ, шн҃ со҃гра́дн добнтоа́челор во́астрѣ, шн҃
чѣ́а чѣ а҆́ле дн҃ гꙋ́ра во́астрѣ вецн фа́че .
кѣ Шн҃ зи́серѣ фетѡ́рїн лѹ́н, рꙋ́вѣ́м шн҃ фетѡ́рїн лѹ́н ,
га́дꙋ́, кътрѣ, мо́вен, зникѫ́нд сꙋ́ѵнле та́ле
во҃ фа́че, дꙋ́хъ кꙋ́м дми́хꙋ́л но́стрꙋ́ порꙋнчѣ́ше .
кѕ Ма́рфа но́астрѣ шн҃ фѣме́нле но́астре, шн҃ то́а
те добнтоа́челе но́астре, во҃ фн҃ ѧтетѣцнле лѹ́н
кз галаа́дꙋ́. Ѣа́рѣ сꙋ́ѵнле та́ле во҃ трѣ́ѵе ѣ́цн ѡ
трарма́цн шн҃ рѫнду́нцн ѡ҆нанѣ́нтѣ дми́халѹ́н, де
кн рѫ́зо́м, ѧтѣ́кнп дми́хꙋ́л зи́че . Шн҃ ѡ҆трꙋ́
нъ́лор, мо́вен, прѣ е҆леа́зар прѣсто́ꙋ́л, шн҃ прѣ їн
сꙋ́съ фетѡ́рꙋ́л лѹ́н на́вн, шн҃ прѣ бо́ерїн мошїнлорь
нѣ́мꙋ́рнлор лѹ́н, ѣсрана́, шн҃ зи́се кътрꙋ́ дѫ́шїн,
кд мо́вен . Де́во́р трѣ́ѵе фетѡ́рїн лѹ́н рꙋ́вѣ́м, шн҃
фетѡ́рїн лѹ́н га́дꙋ́, ѡ҆прежнѣ кꙋ́ во́н, ѣсо҃рда́нꙋ́,
тѡтъ ѡ҆трарма́тꙋ́л де рѫ́зо́м , ѡ҆нанѣ́нтѣ
дми́халѹ́н , шн҃ вецн стъпжнн пъмѫ́нтꙋ́л
ѡ҆нанѣ́нтѣ во́астрѣ, шн҃ вецн да̀ лор пъмѫ́нтꙋ́л
к лѹ́н галаа́дꙋ́ ѡ҆трꙋ́ цинѣ́рѣ . Ѣа́рѣ съпꙋ́вор
трѣ́ѵе ѡ҆трарма́цн кꙋ́ во́н дерѫ́зо́м ѡ҆нанѣ́нтѣ
дми́халѹ́н, шн҃ вецн трѣ́ѵе ма́рфа лор, шн҃ фѣмѣ
нле лор, шн҃ добнтоа́челе лор, ма́н нанѣ́нтѣ де кѫ
во́н ла пъмѫ́нтꙋ́л, ханаа́нь, шн҃ съ во҃ мошенн
ѡ҆прежнѣ ѡ҆трꙋ́ во́н ѡ҆пъмѫ́нтꙋ́л, ханаа́нь .
ла Шн҃ рѣспꙋ́нсерѣ фетѡ́рїн лѹ́н, рꙋ́вѣ́н, шн҃ фетѡ́рїн
лѹ́н га́дь, зникѫ́нд кѧтѣ дми́хꙋ́л зи́че сꙋ́ѵнле
лв сале а҆ша̀ вом фа́че . Ноѝ вом трѣ́ѵе ѡ҆трар
ма́цн ѡ҆нанѣ́нтѣ дми́халѹ́н ѡ҆пъмѫ́нтꙋ́л, ханаа́н,
шн҃ вецн да̀ цинѣ́рѣ но́аѣ́стрѣ де ѣсо҃рда́нь .
лг Шн҃ дѣ́де лор, мо́вен фетѡ́рнлор лѹ́н га́дь, шн҃
фетѡ́рнлор лѹ́н, рꙋ́вѣ́н, шн҃ ла тѫмѣ́ѣтѣ де фе́лн
а́ле лѹ́н, манасн, фн҃лор лѹ́н ѣсо҃сн́фь, ѡ҆търъцѣ́м
лѹ́н, еѣсо́нь, ѡ҆търа́тꙋ́л а҆морѣ́нлор, шн҃ ѡ҆търъ
цѣ́м лѹ́н, со҃гь, ѡ҆търа́тꙋ́л, каса́нꙋ́хѹн, пъмѫ
тꙋ́л шн҃ четъцнле, ѡ҆прежнѣ кꙋ́ хотарѣле лѹ́н,
четъцн а́ле пъмѫ́нтꙋ́лѹн прѣ́н прежнѣ .
лд Шн҃ а҆́хзндѣ фетѡ́рїн лѹ́н, га́дꙋ́ прѣ, дево́ .
лѣ Шн҃ прѣ а҆тарѡ́ꙋ́, шн҃ прѣ, а҆ро́нр, шн҃ прѣ софа́нь,
шн҃ прѣ, ѣзнр, шн҃ ле ѡ҆нъла́цѣ прѣ а́ле .
лѕ Шн҃ прѣ намраа́мь, шн҃ прѣ вѣ҆фара́н, четъцн та́
лз рн шн҃ со҃дъ́н де о҆́н. Шн҃ фетѡ́рїн лѹ́н рꙋ́вѣ́н,
а҆́ѕ зндѣ́тꙋ́ прѣ е҆свѣ́нꙋ́л , шн҃ прѣ , е҆ла́м , шн҃
ли карїаѳаи́м . Шн҃ прѣ нако̀ шн҃ прѣ вела́месо́нь,
со҃кѡ́нѣ шн҃ прѣ севама́, шн҃ агнѫ́мнрь дꙋ́хъ нꙋ

răsărit."

20. Şi zise către dînşii Moisi: „De veţi face după cuvîntul acesta, de vă veţi întrarma înaintea Domnului de război

21. Şi va trêce dentru voi tot întrarmatul Iordanul înaintea Domnului întru război, pănă să va surpa vrăjmaşul lui de la faţa lui,

22. Şi se va stăpîni pămîntul înaintea Domnului şi, după acêea, vă veţi întoarce şi veţi fi curaţi înaintea Domnului şi de la Israil; şi va fi voao pămîntul acesta întru ţinêre înaintea Domnului.

23. Iară să nu veţi face aşa, veţ greşi înaintea Domnului şi veţi cunoaşte greşala voastră cîndu pre voi vă vor apuca rêlele.

24. Şi vă veţi zidi voao cetăţi marfei voastre şi ogrăzi dobitoacelor voastre şi cel ce iêse den gura voastră veţi face."

25. Şi ziseră feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gaadu către Moisi zicînd: „Slugile tale vor face după cum domnul nostru poruncêşte.

26. Marfa noastră şi fămeile noastre şi toate dobitoacele noastre vor fi în cetăţile lui Galaad.

27. Iară slugile tale vor trêce toţi întrarmaţi şi rînduiţi înaintea Domnului de război, în ce chip Domnul zice."

28. Şi împreună lor Moisi pre Eleazar preotul şi pre Iisus, feciorul lui Navi, şi pre boiarii moşiilor neamurilor lui Israil şi zise către dînşii Moisi:

29. „De vor trêce feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gaad împreună cu voi Iordanul, tot întrarmatul de război înaintea Domnului şi veţi stăpîni pămîntul înaintea voastră, şi veţi da lor pămîntul lui Galaad întru ţinêre.

30. Iară să nu vor trêce întrarmaţi cu voi de război înaintea Domnului, şi veţi trêce marfa lor şi fămeile lor şi dobitoacele lor mai nainte decît voi la pămîntul Hanaan şi să vor moşteni împreună întru voi în pămîntul Hanaan."

31. Şi răspunseră feciorii lui Ruvin şi feciorii lui Gad zicînd: „Cîte domnul zice slugilor sale, aşa vom face.

32. Noi vom trêce întrarmaţi înaintea Domnului în pămîntul Hanaan şi veţi da ţinêrea noastră decindea de Iordan."

33. Şi dêde lor Moisi, feciorilor lui Gad şi feciorilor lui Ruvin şi la jumătate de feliu al lui Manasi, fiilor lui Iosif, împărăţiia lui Sion, împăratul amoreilor, şi împărăţia lui Og, împăratul Vasanului, pămîntul şi cetăţile, împreună cu hotarăle lui, cetăţi ale pămîntului prenprejur.

34. Şi au zidit feciorii lui Gadu: pre Devoth, [35] şi pre Ataroth, şi pre Aroir,

35. Şi pre Sofan, şi pre Iazir, şi le înălţară pre êle,

36. Şi pre Namraam, şi pre Vetharan, cetăţi tari şi odăi de oi.

37. Şi feciorii lui Ruvin au ziditu: pre Esevonul, şi pre Elealih, şi Cariathaim,

38. Şi pre Navo, şi pre Veelmeon, ocolite, şi pre Sevama, şi le numiră după nu/mele lor numele cetăţilor ce au zidit.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

decinde de Iordan, despre răsărit."

20. Şi dzise către înşii Moisi: „De veţi face acesta cuvîntu şi veţi întrarma înnaintea Domnului de războiu

21. Şi va trêce dentru voi tot întrarmatul Iordanul înnaintea Domnului pentru război păn-să va surpa nepriiêtenul lui den faţa lui,

22. Şi să va stăpîni pămîntul înnaintea Domnului şi,după acêea,veţi întoarce şi veţi fi curaţi înnaintea Domnului şi de la Israil; şi va fi voao pămîntul acesta întru ţinêre înnaintea Domnului.

23. Iar să nu veţi face aşa, veţi greşi înnaintea Domnului şi veţi cunoaşte greşeala voastră, cînd pre voi vor apuca rêlele.

24. Şi veţi zidi voao cetăţi marfei voastre şi ogrăzi dobitoacelor voastre şi ce iêse den gura voastră veţi face."

25. Şi dziseră ficiorii Ruvin şi ficiorii lui Gad către Moisi dzicînd: „Slugile tale vor face după cum Domnul nostru porîncêşte,

26. Marfa noastră şi fămeile noastre şi toate dobitoacele noastre vor fi întru cetăţile lui Galaad.

27. Iar slugile tale vor trêce toţi întrarmaţi şi rînduiţi înnaintea Domnului de războ, în ce chip Domnul dzice."

28. Şi împreună lor Moisi pre Eliazar preutul şi pre Iisus, ficiorul lui Navi, şi pre boiarii neamurilor fiilor Israil. [29] Şi dzise către ei Moisi:

29. „De vor trêce ficiorii lui Ruvim şi ficiorii lu Gad înpreună cu voi Iordanul, tot întrarmatul de război înnaintea Domnului şi veţi stăpîni pămîntul înnaintea voastră,şi veţi da lor pămîntul lui Galaadu întru ţinêre.

30. Iar să nu vor trêce întrarmaţi cu voi de război înnaintea Domnului,şi veţi trêce marfa lor şi fămeile lor şi dobitoacele lor mainte decît voi la pămîntul Hanaan şi să vor moştneni înpreună întru voi întru pămîntul Hanaan."

31. Şi răspunseră ficiorii lui Ruvin şi ficiorii lui Gadu dzicîndu: „Cîte Domnul dzice slugilor sale, aşea vom face.

32. Noi vom trêce întrarmaţi în pămîntul Hanaan şi veţi da ţinêrea noastră decinde de Iordan."

33. Şi dêde lor Moisi, ficiorilor Gad şi ficiorilor Ruvim şi la giumătate de fêli a lui Manasi, ficiorilor Iosif, împărăţiia lui Sion, împăratul amorreilor, şi împărăţiia lui Og, împăratul Vasan, pămîntul şi cetăţile înpreună cu hotarăle lui, cetăţi a pămîntului prenpregiur.

34. Şi au zidit ficiorii lui Gad: pre Devoth, şi pre Astaroth, şi pre Aroir ,

35. Şi pre Sofan[4], şi pre Iazir şi le înnălţară pre êle.

36. Şi pre <N>[5]amram şi pre Vetharan, cetăţi tari şi odăi de oi.

37. Şi fiii lui Ruvim au zidit: Esevonul şi Eleali, şi Cariathaim, şi pre Navo,

38. Şi pre Veelmeon, înpregiur zidite, şi pre Savama şi le numiră după nu/mele lor numele

Ms. 4389

răsărit."

20. Iar Moisei zise către dînşii: „De veţ face după cuvîntul acesta şi de veţ oşti spre războiu înaintea Domnului

21. Şi va trêce tot ostaşul vostru Iordanul înainea Domnului la războiu, pănă se va potopi vrăjmaşul lui de la faţa lui,

22. Şi se va stăpîni pămîntul înaintea Domnului şi,după aceasta,vă veţ întoarce, fi-veţ nevinovaţ înaintea Domnului şi de la Israil; şi va fi această ţară toată a voastră întru moştenare înaintea Domnului.

23. Iar de nu veţ face aşa, veţ greşi înaintea Domnului şi veţ cunoaşte păcatul vostru, cînd vă va ajunge răotatea.

24. Ce să zidiţ cetăţ feciorilor voştri şi oboară dobitoacelor voastre şi faceţ făgăduiala ce au ieşit den gurile voastre."

25. Şi ziseră feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gad către Moisei: „Face-vor slugile tale cum au porăncit stăpînu-nostru.

26. Iară agoniseala noastră şi muierile noastre şi tot dobitocul nostru să fie în cetăţile Galaadului.

27. Iar noi, robii tăi, vom trêce toţ înarmaţ şi gătiţ de războiu înaintea Domnului, cum au porăncit Domnul."

28. Şi împreună către ei Moisei pre Eliazar preotul şi pre Isus, feciorul lui Navi, şi pre boiarii neamului seminţiei feciorilor lui Israil şi zise către dînşii:

29. „Deaca vor trêce feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gad cu voi preste Iordan, şi tot cel înarmat la războiu înaintea Domnului şi veţ birui ţara înaintea voastră, atunci să daţ lor Ţara Galaadului întru moştinare.

30. Iar de nu vor trêce înarmaţ cu voi la războiu înaintea Domnului,să trimêteţ mai nainte de voi agoniseala lor şi muierile lor şi dobitoacele lor în Ţara Hanaanului şi să lăcuiască cu voi în Ţara Hanaanului."

31. Şi răspunseră feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gad zicînd: „Cum au zis Domnul robilor săi, aşa vom face şi noi."

32. Şi vom trêce înarmaţ înaintea Domnului în Ţara Hanaanului şi veţ da noaoă ţinut de ceasta parte de Iordan."

33. Şi dêde Moisei feciorilor lui Ruvim şi feciorilor lui Gad şi a jumătate de seminţiia Manasiei, den feciorii lui Iosif, împărăţiia lui Sion, împăratul ammoreilor, şi împărăţiia lui Og, împăratul Vasanului, ţara lor şi cetăţile şi hotarăle şi oraşăle denprejurul ţării.

34. Şi zidiră feciorii lui Gad: Davothul, şi Astarothul, şi Aroirul,

35. Şi Sofanul, şi Azirul şi le înălţară.

36. Şi Amvranul, şi Vetharonul, cetăţ tari şi hodăi de oi.

37. Iară feciorii lui Ruvim zidiră: Esevonul, şi [şi] Elialul, şi Carithanul,

38. şi Veelmonul zidite împrejur, şi Sevamul. Şi puseră nu/mele cetăţilor celor ce le zidise ei pre

Versiune modernă

sau mai departe, ne ajunge ce vom primi aici."

20. Moise le-a răspuns: „Dacă vă veţi ţine de cuvînt în faţa Domnului, dacă veţi fi gata de luptă,

21. Dacă toţi dintre voi care poartă arme vor trece Iordanul cu ajutorul Domnului pînă ce tot pămîntul va fi cuprins,

22. Atunci vă veţi întoarce fără vină înaintea Domnului şi a lui Israel şi tot ţinutul acesta va fi moştenirea voastră.

23. Iar de nu veţi face aşa, luaţi seamă, veţi păcătui împotriva Domnului şi veţi primi pedeapsa cuvenită.

24. Zidiţi cetăţi pentru copiii voştri şi staule pentru oi şi nu uitaţi să săvîrşiţi ceea ce aţi făgăduit."

25. Iar fiii lui Gad şi fiii lui Ruben au zis: „Aşa vom face, stăpîne, cum poruncêşti.

26. Copiii noştri, femeile, turmele noastre şi toate vitele vor rămîne aici, în cetăţile Galaadului.

27. Iar noi, slujitorii tăi, ne vom pregăti de luptă, după cum ai spus, ca oşteni înaintea Domnului."

28. Atunci Moise a poruncit lui Eleazar preotul, lui Iosua, fiul lui Navi, şi căpeteniilor adunate acolo:

29. „Dacă fiii lui Gad şi fiii lui Ruben vor trece cu arme, împreună cu voi, peste Iordan, împlinind voia Domnului, cînd ţara va fi supusă, să le daţi în stăpînire pămîntul Galaadului.

30. Iar dacă ei nu vor merge cu voi în războiul Domnului, să trimiteţi averea lor, femeile şi vitele în Canaan şi ei să primească acolo moştenire."

31. Fiii lui Gad şi fiii lui Ruben au făgăduit: „Aşa vom face, cum a zis stăpînul nostru.

32. Sub priveghiul Domnului, vom trece cu arme în Canaan, iar partea noastră de moştenire să fie dincoace de Iordan."

33. Astfel Moise a dat fiilor lui Gad, fiilor lui Ruben şi la jumătate din seminţia lui Manase, fiul lui Iosif, ţara lui Sihon, craiul amoreilor, şi ţara lui Og, craiul Vasanului, cu toate oraşele şi cetăţile din hotar în hotar.

34. Şi au zidit fiii lui Gad: Dibon, Atarot, Aroer,

35. Atarot-Şofan, Iazer, Iogbeha,

36. Bet-Nimra şi Bet-Haran, cetăţi întărite şi staule pentru turme.

37. Fiii lui Ruben au zidit: Heşbon, Eleale, Chiriataim,

38. Nebo, Baal-Meon şi Sibma şi au dat nu/me

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 121, col. II

ѯКА

мелє лóрь, нѫмелє чєтѣцилор чéлор че аѫ хнднѣ.
Шн мѣрсе ѫрь фечорѫ аѫн, махирь, фечорѫлѫи аѫн манасн, ла галаадь, шн аѫсѡ пре ѧ шн пїер дѫ пре аморѣѫ, чéа че авкѫ ѧ стрѣнса.
Шн дѣде, мóисн пре галаадь аѫн, махир фечорѫ аѫн, манасн, шн авкѫн ѧкокѡ. Шн ѳа мѧ нрь, фечорѫ аѫн манасн мѣрсе шн аѫсѡ сѫдѣлє леср шн ле нѫмн пре мѧлє сѫдѣлє аѫн ѳанр.
Шн навáн мѣрсе шн аѫсѡ пре каад, шн сателе мѫ ен шн нѫмн пре мѧлє, навѫ, дѣнрѫ нѫмелє ае.

К А П А Г

Ѡ ѧтѣстѣ попáсѫрнле фínлор ѳеранль, дѫпѡ че ѣширѣ деѫ пѣмѧнтѫль ѳгѵпе тѫлѫн, нѫпѫтѣрѣ лóр нѫ мѧна аѫн, мóисн шн ааронь. Шн снрисе моѵ сн, скѫлѣрнле лесрь шн попáсѫрнле лóрь, прéн нѫ ѯѧнтѫль дмнѫлѫн, шн ѧтѣстѣ попáсѫрнле нѫлѣторіеѫ лесрь. Сѳ скѫлáрѣ деѫ ра мíсн ѧтрѫ аѫна чѣ деѫ тѣн ѧмнѣтн епрѫзѣче знле ѧлѫнїѫ дѣнтѣн, ѧдѡсла кѫ де пáше ѣширѣ фнїѫ аѫн ѳеранль, нѫмѧнѣ нáлѣтѣ ѧнаннтѣ ѯѫтѫрóр ѳгѵпѣтѣннлор. Шн ѳгѵпѣтнїѫ ѧ гропà дѣнтрѫ ен пре тóцн чéм че мѫрнсе, пре нѧцн аѫ сѡморѧтѣ дмнѫ, тот деѫ тѣн нѣскѫ тѫ, ѧпѣмѧнтѫль ѳгѵпетѫлѫн, шн ѧтрѫ дѫмнезѣїѫ лóрь аѫ фѣкѫѣ дмнѫ ѳзѧнда.
Шн скѫлѧндѫсѣ фнїѫ аѫн ѳеранль, дѣнѧмéсн, таѫ тѡсѣрѧѣ ла соѫхоѳь. Шн ѧѣдикѧѫ дѫсе дела соѫхоѳь саѫ тѡсѣрѧѣ ла вѫѳáн каре ѧѣте сѡáре чѣ пáрте деѫ пѫстíн. Шн сѣ скѫ лáрѣ дела вѫѳáн шн сѣ тѡсѣрѧѣ ла тѫра ѥрѳѫ аѫн, каре ѧѣте ѧпотрнва веелсепфóнь, шн сѣ тѡсѣрѧѣ ѧпрѣѣма магдóлѫлѫн. Шн сѣ ѧѣдикáрѣ деѫ прѣѣма ѥрѳѫ, шн трекѫрѣ прéн мнжлоцѫль мѣрїѫ ѧпѫїїн шн мѣргѣрѣ ен кале де трéн зиле, прéн пѫстíн ен шн сѣ тѡсѣрѧѣ ѧ ѧмѣрѣѵнн. Шн сѣ скѫлáрѣ деѫ ѧмѡрѣѵнн шн венирѣ ла ѣнм, шн ла ѣнм, бг, ѳзбоарѣ де ѧпѣ, шн, о, де помн де фнникь, шн сѣ тѡсѣ рѧѣ ѧколо лѧнгѣ ѧпѣ. Шн сѣ скѫлáрѣ де ла ѣнм, шн сѣ тѡсѣрѧѣ лѧнгѣ мáрѣ рсшїе. Шн сѣ скѫлáрѣ дела мáрѣ рсшїе, шн сѣ тѡсѣ рѧѣ ла пѫстíнѫ, снн. Шн сѣ скѫлáрѣ де пѫстíнѫ, снн, шн сѣ тѡсѣрѧѣ ла рафáка. Шн сѣ скѫлáрѣ дела рафáка шн сѣ тѡсѣрѧѣ ла ѣнсь. Шн сѣ скѫлáрѣ дела ѣнсь, шн сѣ тѡ сѣрѧѣ ла рафнднн, шн ѧколо нѫ ѥрѫ ѧпѣ нородѫ аѫн сѣѳѣ. Шн сѣ скѫлáрѣ дела рафнднн, шн сѣ тѡсѣрѧѣ ѧтрѫ пѫстíнѫ снна. Шн сѣ скѫлáрѣ деѫ пѫстíнѫ, снна, шн сѣтѣѳѣ рѧѣ ѧмормѧнтѫрнле поѯтїн. Шн сѣ скѫ лáрѣ деѫ мормѧнтѫрнле поѯтїн, шн сѣ тѡсѣ рѧѣ ла ѧснрѳѫ. Шн сѣ скѫлáрѣ дела ѧснрѳѫ, шн сѣ тѡсѣрѧѣ ла радáма. Шн сѣ скѫлá рѣ дела радáма шн сѣ тѡсѣрѧѣ ла ремѳѡнфа рес. Шн сѣ скѫлáрѣ дела ремѳѡнь фарéсь, шн сѣ тѡсѣрѧѣ ла левóмна. Шн сѣ скѫлáрѣ де ла лемвóна, шн сѣсѣрѧѣ ларесáн. Шн сѣ скѫлáрѣ дела ресáн шн сѣтѡсѣрѧѣ ламакелáѳ.
Шн

39. Şi mêrse Ur, feciorul lui Mahir, feciorului lui Manasi, la Galaad şi luo pre ea şi pierdu pre Amoreul cel ce lăcuia într-însa.

40. Şi dêde Moisi pre Galaad lui Mahir, feciorul lui Manasi, şi lăcui acoló.

41. Şi Iair, feciorul lui Manasi, mêrse şi luo odăile lor şi le numi pre êle „Odăile lui Iair."

42. Şi Navan mêrse şi luo pre Caath şi satele ei şi numi pre êle „Navoth", dentru numele lui.

CAP 33

1. Şi acêstea-s popasurile fiilor Israil, după ce ieşiră den pământul Eghipetului, cu putêrea lor, cu mîna lui Moisi şi Aaron.

2. Şi scrise Moisi scălările lor şi popasurile lor pren cuvîntul Domnului. Şi acêstea-s popasurile călătoriei lor:

3. Să sculară den Ramesi, întru luna cea dentăiu, a cincisprăzêce zile a lunii dentăiu, a dooa zi de Paşte, ieşiră fiii lui Israil cu mînă naltă înaintea tuturor eghiptênilor,

4. Şi eghiptênii îngropa dentru ei pre toţi ceia ce murise, pre cîţi au omorît Domnul, tot dentăiu născutul, în pământul Eghipetului; şi întru dumnezăii lor au făcut Domnul izbînda.

5. Şi sculîndu-să fiii lui Israil den Ramesi, s-au tăbărît la Sochoth.

6. Şi rădicîndu-se de la Sochoth, s-au tăbărît la Vuthan, care iaste oarece parte den pustiiu.

7. Şi să sculară de la Vuthan şi să tăbărîră la gura Irothului, care iaste împotriva Veelsepfon, şi să tăbărîră în preajma Magdolului.

8. Şi să rădicară den preajma Iroth şi trecură pren mijlocul mării în pustiiu şi mêrsêră ei cale de trei zile pren pustiiu ei şi să tăbărîră în Amărăciuni.

9. Şi să sculară den Amărăciuni şi veniră la Elim. Şi la Elim, 12 izvoară de apă şi 70 de pomi de finic şi să tăbărîră acoló lîngă apă.

10. Şi să sculară de la Elim şi să tăbărîră lîngă Marea Roşie.

11. Şi să sculară de la Marea Roşie şi să tăbărîră la pustiiul Sin.

12. Şi să sculară den pustiiul Sin şi să tăbărîră la Rafaca.

13. Şi să sculară de la Rafaca şi să tăbărîră la Elis.

14. Şi să sculară de la Elis şi să tăbărîră la Rafidin; şi acoló nu era apă norodului, să bea.

15. Şi să sculară de la Rafidin şi să tăbărîră întru pustiiul Siná

16. Şi să sculară den pustiiul Siná şi să tăbărîră în Mormînturile Pohtii.

17. Şi să sculară den Mormînturile Pohtii şi să tăbărîră la Asiroth.

18. Şi să sculară de la Asiroth şi să tăbărîră la Rathama.

19. Şi să sculară de la Rathama şi să tăbărîră la Remvon-Fares.

20. Şi să sculară de la Remvon-Fares şi să tăbărîră la Levomna.

21. Şi să sculară de la Levomna şi să <tă>bărîră la Resan.

22. Şi să scularâ de la Resan şi să tăbărîră la Machelath./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

cetăţilor celor ce au zidit.

39. Şi mêrse Ur, ficior lui Mahir, ficiorului Manasi, la Galaad şi luă pre ea şi pierdu pre Amoreu ce lăcuia întru însă.

40. Şi dêde Moisi pre Galaad lui Mahir, ficiorului Mannasi, şi lăcui acoló.

41. Şi Iair, ficiorul lui Manasi, mêrse şi luă odăile lor şi le numi pre êle ódăile lui Iair."

42. Şi Navan mêrse şi luă pre Canoth şi satele ei şi le numi pre êle „Navoth", dentru numele lui.

CAP 33

1. Şi acêstea-s popasurile fiilor Israil, după ce ieşiră den pământul Eghiptului, cu putêrea lor, cu mîna lui Moisi şi Aaron.

2. Şi scrise Moisi sculările lor şi popasurile lor pren cuvîntul Domnului. Şi acêstea-s popasurile călătoriei lor:

3. Să sculară den Ramesi, întru luna cea dentăi, în 15 dzile a lunei dentăi, a doao dzi de Paşti, ieşiră fiii lui Israil, cu mînă înnaltă înnaintea a tuturor eghiptênilor,

4. Şi eghiptênii îngropa dentru ei pre toţi pre ceia ci murise, pre cîţi au omorît Domnul, tot dentăi născutul în pământul Eghiptului, şi întru dumnedzăi<i> lor au făcut izbîndi Domnul.

5. Şi sculîndu-să fiii lui Israil den Ramesì, s-au tăbărît la Sochoth.

6. Şi rădicîndu-să de la Sochoth, s-au tăbărît la Vuthan, carea iaste o parte oarice den pustiiu.

7. Şi să sculară de la Vuthan şi să tăbărîtă la gura Iroth, carea iaste înpotriva Veelsepfon, şi să tăbărîră în preajma Magdolului.

8. Şi să rădicară den preajma Iroth şi trecură pren mijlocul mării în pustiiu şi mêrseră cale de 3 dzile pren pustii ei şi să tăbărîră în Amărîciuni.

9. Şi să sculară de la Amărîciuni şi veniră la Elim. Şi la Elim 12 izvoară de apă şi 70 de rădăcini de finic şi să tăbărîră acoló lîngă apă.

10. Şi să sculară de la Elim şi să tăbărîră lîngă Marea Roşie.

11. Şi să sculară de la Marea Roşie şi să tăbărîră la pustiiul Sin.

12. Şi să sculară den pustiiul Sin şi să tăbărîră la Rafaca.

13. Şi să sculară de la Rafaca şi să tăbărîră la Elis.

14. Şi să sculară de la Elis şi să tăbărîră la Rafadin, şi nu era acoló apă nărodului să bea.

15. Şi să sculară de la Rafadin şi să tăbărîră în pustiiul Sina.

16. Şi să sculară den pustiiul Sina şi să tăbărîră în Mormînturile Poftei.

17. Şi să sculară den Mormînturile Poftei şi să tăbărîră la Asiroth.

18. Şi să sculară de la Asiroth şi să tăbărîră la Rathama.

19. Şi să sculară de la Rathama şi să răbărîră la Remvon-Fares.

20. Şi să sculară den Remvon-Fares şi să tăbărîră la Lemvona.

21. Şi să sculară de la Lemvona şi să tăbărîră la Ressan.

22. Şi să sculară de la Ressan şi să tăbărîră la Machelath./

Ms. 4389

numele lor.

39. Şi mêrse Ur, feciorul lui Mahir, nepotul Manasiei, la Galaad şi-l luoă şi pierdu pre ammòrei, carei lăcuia într-însul.

40. Şi dêde Moisei Galaadul lui Mahir, feciorul Manasiei, şi se sălăşlui acoló.

41. Şi mêrse Iair, feciorul Manasiei, şi luoă hodăile[2] lor şi le puse numele „Hodăile[3] lui Iair."

42. Iar Navan mergînd, luoă Canathul şi satele lui şi le puse „Navan" numele pre numele lui.

CAP 33

1. Acêstea sînt taberile[1] feciorilor lui Israil, care au ieşit den Ţara Eghipetului, cu putêrea lor, prespre mîna lui Moisei şi a lui Aaron.

2. Şi scrise Moisei rădicarea lor şi sălaşurile lor, după cuvîntul Domnului. Şi acêstea sînt sălaşurile călătoriei căii lor:

3. Şi se rădicară de la Ramess, în luna dentăi, în 15 zile ale lunii, a doaoa zi de Paşti, şi ieşiră feciorii lui Israil cu mînă naltă înaintea tuturor eghiptênilor,

4. Iar eghiptenii îngropa pre toţ cei morţi dentru dînşii, carei ucisêse Domnul pre cei dentăi născuţ în Ţara Eghipetului; şi pentru răotăţile lor făcu Domnul izbîndă.

5. Şi se rădicară feciorii lui Israil de la Rames şi se tăbărîră în Sochoth.

6. Şi de la Sochoth se rădicară şi se tăbărîră în Vuthan, carea iaste o parte oarece den pustie.

7. Şi se rădicară de la Vuthan şi se tăbărîră în Gura Rothei, carea iaste împotriva Veelsefthonului, şi se tăbărîră împotriva Magdalului.

8. Şi se sculară împotriva Hirothului şi trecură pren mijlocul mării în pustie şi mêrseră pren pustie 3 zile şi se tăbărîră în Amărăciuni.

9. Şi se rădicară de la Amărăciune şi veniră în Elim. Şi în Elim era 12 izvoară de apă şi 70 de odrasle de finic, şi se tăbărîră acolo la ape.

10. Şi de acolo se rădicară de la Elim şi se tăbărîră lîngă Marea Roşie, iar de la Marea Roşie se rădicară

11. Şi se tăbărîră în pustiia Sinului.

12. Şi se rădicară de la pustiia Sinului şi se tăbărîră în Rafac.

13. Şi se rădicară de la Rafac şi se tăbărîră la Elus.

14. Şi de la Elus se rădicară şi se tăbărîră la Rafidin, şi acoló nu era apă să bea oamenii.

15. Şi se rădicară de la Rafidin şi se tăbărîră în pustiia Sinaiului.

16. Iar den pustiia Sinaei se rădicară şi se tăbărîră la Mormînturile Poftelor.

17. Iar de la Mormînturile Poftelor se rădicară şi se tăbărîră în Asiroth.

18. Şi se rădicară de la Asiroth şi se tăbărîră la Ratham.

19. Şi se rădicară de la Ratham şi se tăbărîră la Revn-Fares.

20. Şi se rădicară de la Revn-Fares şi se tăbărîră la Lemvon.

21. Şi rădicîndu-se de la Lemvon, se tăbărîră la Ressan.

22. Şi rădicîndu-se de la Ressan, se tăbărîră la Macheloth./

Versiune modernă

noi acestora.

39. Iar fiii lui Machir, fiul lui Manase, s-au dus în Galaad şi l-au luat în stăpînire după ce au gonit pe amoreii care locuiau acolo.

40. Moise a dăruit Galaadul lui Machir, fiul lui Manase, şi el s-a aşezat acolo.

41. Multe aşezări a cuprins şi Iair, fiul lui Manase, şi le-a pus numele „Sălaşele lui Iair."

42. Chenatul, cu cetăţile care ţineau de el, a fost luat de Nobah, care l-a numit cu numele său, „Nobah."

CAP. 33

Drumuri şi popasuri

1. Iată acum popasurile fiilor lui Israel, după ce au ieşit din ţara Egiptului, oştirile lor, sub cîrmuirea lui Moise şi a lui Aaron.

2. Din porunca Domnului, Moise a însemnat toată călătoria lor, scriind de fiecare dată locul de popas.

3. În luna întîi în ziua a cincisprezecea, a doua zi de Paşti, au purces din Ramses fiii lui Israel sub privegherea Domnului, în văzul egiptenilor,

4. Care în vremea aceea îşi îngropau morţii, pe toţi întîi-născuţii ce fuseseră loviţi de Domnul după judecata făcută dumnezeilor lor.

5. După ce au pornit din Ramses au poposit în Sucot.

6. Din Sucot, au mers la Etam, la marginea pustiului.

7. Din Etam, s-au îndreptat spre Pi-Hahirot şi au poposit înaintea Migdolului, în faţa Baal-Ţefonului.

8. Pornind apoi din Pi-Hahirot au trecut prin mare în pustiul Etam şi după trei zile şi-au aşezat tabăra la Mara.

9. De la Mara, au venit la Elim, unde erau 12 izvoare de apă şi 70 de finici şi au stat acolo cu tabăra lîngă apă.

10. După Elim, au poposit la Marea Roşie.

11. De acolo s-au oprit în pustiul Sin.

12. Plecînd din Sin, s-au oprit la Dofca.

13. Din Dofca, au ajuns la Aluş.

14. Apoi au stat la Rafidim. Acolo nu era apă de băut.

15. Şi au mers din Rafidim în pustiul Sinai,

16. Din Sinai, la Chibrot-Hataava,

17. Din Chibrot-Hataava, la Haşerot,

18. Din Haşerot, la Ritma

19. Din Ritma, la Rimon-Pereţ,

20. Din Rimon-Pereţ, la Libna,

21. Din Libna, la Risa,

22. Din Risa, la Chehelata./

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 122, col. I

ркв

кг Шн съскоу́аръ дела макелаѳ́ шн съ тъвържъ ла
кд а҃рсафа́ѳь . Шн съскоу́аръ дин моу́нтеле а҃р
ке сафа́ѳ шн съ тъвържъ ла харада́ѳь . Шн съ
скоу́аръ дела харада́ѳь шн съ тъвържъ ла маке
кѕ дѣѳь . Шн съскоу́аръ дела македа́ѳ шн съ
кз тъвържъ ла катата́ѳь . Шн съ скоу́аръ де
кн ла кататаѳ́ , шн съ тъвържъ ла тара́ѳь . Шн
съ скоу́аръ дела тара́ѳ , шн съ тъвържъ лама
кѳ дѣка . Шн съскоу́аръ дела маѳ́ка шн съ тъ
л вържъ ла сеа́мона . Шн съскоу́аръ дела сеа́
лѧ мона , шн съ тъвържъ ла масоу́ѳь . Шн съ
скоу́аръ дела масоу́ѳ шн съ тъвържъ ла ванака́.
лв Шн съ скоу́аръ дела ванака́н , шн съ тъвържъ
лг ламоу́нтеле гада́ѳ . Шн съскоу́аръ дела моу́н
теле гада́ѳ , шн съ тъвържъ ла етева́ѳа .
лд Шн съскоу́аръ дела е҃тева́ѳа , шн съ тъвържъ
ле ла е҃вро́на . Шн съскоу́аръ дела е҃вро́на , шн съ
лѕ тъвържъ , ла гедѣнсо́нь га́вер . Шн съскоу
аръ дела гедѣнсо́ га́вер , шн тъвържъ ѳ҃тоу пу
стиѧл сѷнь , шн съскоу́аръ дела пустиѧл
сѷнь шн съ тъвържъ ла пустиѧл , фара́н , а҃чѣста
лз е҃сте , кади́сь . Шн съскоу́аръ дела кади́сь ,
шн съ тъвържъ ла со҃р моу́нтеле апр҃іа́пе де пъмѧ́нт
м ѣ҃ли ѣдо́мь . Шн съ сѷн а҃а́рѡн преѳ҃сто́ѳ ,
прѣмоу́нте прѣн порѹ́нка домнеа́лѹи шн моу́рі а҃коло ,
дна́а патроу́ зе́чнаѳ де а́нь , а҃вширѣи фі́лорь лоу́
гермаѧ́ дин пъмѧ́нтоу́л е҃гѹпетоу́лоу дначна́ѧ
лд аоу́ѣ , ѳ҃тоу ѷна а҃оу́ѣи . Шн а҃а́рѡн е҃ра дес
ѣ , шн , кг , де́ани , кѧ́нд моу́рі ѳ҃ со҃р моу́н
м теле . Шн а҃оу́зиндоу́ хананне́ь , ѳ҃пъра́тоу́л а
ра́аѳ , шн а҃ѵе́ста а҃коу́а ѳ҃пъмѧ́нтоу́л хананѣ́ь ,
ма кѧ́нд мѣ́рце фіі́и лоу́ ісраи́ль . Шн съскоу́а
ръ дела со҃р моу́нтеле , шн съ тъвържъ ласеа́мона .
мв Шн съскоу́аръ дела се́мона , шн съ тъвържъ ла фі
мг нѡнь . Шн съскоу́аръ дела фі́нѡн шн съ тъ
мд вържъ ла со҃ѳь . Шн съскоу́аръ дела со҃ѳ
шн съ тъвържъ ла га́ін , дечи́нде дін трѣхота
ме рѣле моа́вь . Шн съскоу́аръ дела га́ін , шн съ
мѕ тъвържъ ла девѡ́нь га́доу . Шн съскоу́аръ
дела девѡ́н га́доу , шн съ тъвържъ ла гелмо́нь де
мз вадаи́мь . Шн съскоу́аръ дела гелмо́н дела
даи́мь шн съ тъвържъ ла моу́нцїи лоу́ а҃варі́мь ,
мн дін потри́ва наваѳь . Шн съскоу́аръ дін моу́
нцїи лоу́ а҃варі́мь шн съ тъвържъ ла а҃поу́л моа́
мѳ ла і҃ордан деспре і҃ерихѡ . Шн съскоу́аръ де
ла а҃поу́л моа́вь шн съ тъвържъ ла і҃ордань ѳ҃
тоу мі҃ѳлоку́л сѷмоѳ́ пѣнѣ ла ве́ль сатѷм деспре
н а҃поу́л моа́вь . Шн грѣи́ домнеа́ къ тре҃ѧ мои
сѣ , ла а҃поу́л моа́вь а҃ѵѣрѣ і҃ордань деспре і҃ери
на хѡ́ хнкѧ́нд . Грѣи́ще фі́лорь лоу́ і҃сраи́ль ,
шн вѣ́ѷ хѵѣ къ́тре дѧ́кїи , вѡ́н трѣ́ецн і҃ордан
нѣа ла пъмѧ́нтоу́л ханаа́нь . Шн вецн пі҃ѧ
де пре҃тѡцн тѣ́нтеа́ноу́ѣ пъмѧ́нтоу́л ѳ҃наа́нѣ
фѣцїи воа́стре , шн вецн рѧдника сѣ́мінеле лоръ шн
тоате кнпоу́рле тѣ́ле вър҃са́те але лоръ але́вецн пі
мѧ́рде , шн тоцн стѧ́пїи лоръ сѵо́атеи вецн .
нг Шн вецн пі҃ѧ́рде пре҃тоцн тѣ́н тѣлѣноу́ѣ пъмѧ́н
т҃ шн лъкоу́нць ѳ҃тоу дѧ́ѣоу́л кѣсо́ѡ вам дать
нд пъмѧ́нтоу́л лоръ кѵе́оцѵ . Шн вецн мошенн пъ

23. Şi să scularǎ de la Machelath şi să tăbărîrǎ la Arsafath.

24. Şi să scularǎ den muntele Arsafath şi să tăbărîrǎ la Haradath.

25. Şi să scularǎ de la Haradath şi să tăbărîrǎ la Machedoth.

26. Şi să scularǎ de la Machedoth şi să tăbărîrǎ la Cataath.

27. Şi să scularǎ de la Cataath şi să tăbărîrǎ la Tarath.

28. Şi să scularǎ de la Tarath şi să tăbărîrǎ la Matheca.

29. Şi să scularǎ de la Matheca şi să tăbărîrǎ la Selmona.

30. Şi să scularǎ de la Selmona şi să tăbărîrǎ la Masuruth.

31. Şi să scularǎ de la Masuruth şi să tăbărîrǎ la Vanacan.

32. Şi să scularǎ de la Vanacan şi să tăbărîrǎ la muntele Gadad.

33. Şi să scularǎ de la muntele Gadad şi să tăbărîrǎ la Etevatha.

34. Şi să scularǎ de la Etevatha şi să tăbărîrǎ la Evrona.

35. Şi să scularǎ de la Evrona şi să tăbărîrǎ la Ghethsion-Gaver.

36. Şi să scularǎ de la Ghethsion-Gaver şi să tăbărîrǎ întru pustiiul Sin. Şi să scularǎ de la pustiiul Sin şi să tăbărîrǎ la pustiiul Faran, acesta iaste Cadis.

37. Şi să scularǎ de la Cadis şi să tăbărîrǎ la Or muntele, aproape de pămîntul Edom.

38. Şi să sui Aaron preutul pre munte, pren porunca Domnului, şi muri acolo, în al patruzecilea de ani a ieşirii fiilor lui Israil den pămîntul Eghipetului, în a cincea lunǎ, întru una a lunii.

39. Şi Aaron era de o 100 şi 23 de ani cîndu muri în Or muntele.

40. Şi auzindu Hananis, împǎratul Araad – şi acesta lăcuia în pămîntul Hanaan – cîndu mergea fiii lui Israil.

41. Şi să scularǎ de la Or muntele şi să tăbărîrǎ la Selmona.

42. Şi să scularǎ de la Selmona şi să tăbărîrǎ la Finon.

43 Şi să scularǎ fr la Finon şi să tăbărîrǎ la Ovoth.

44. Şi să scularǎ de la Ovoth şi să tăbărîrǎ la Gaii, decindea dentre hotarăle Moav.

45. Şi să scularǎ de la Gaii şi să tăbărîrǎ la Devon-Gadu.

46. Şi să scularǎ de la Devon-Gadu şi să tăbărîrǎ la Ghelmon-Devlathaim.

47. Şi să scularǎ de la Ghelmon-Devlathaim şi să tăbărîrǎ la munţii lui Avarim, denpotriva Navath.

48. Şi să scularǎ den munţii lui Avarim şi să tăbărîrǎ la apusul Moav, la Iordan, despre Ieriho.

49. Şi să scularǎ de la apusul Moav şi să tăbărîrǎ la Iordan, întru mijlocul Simoth, pănă la Vel-Satim, despre apusul Moav.

50. Şi grăi Domnul cătră Moisi la apusul Moav, lîngă Iordan, despre Ieriho, zicîndu:

51. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră dînşii: «Voi trêceţi Iordanul, la pămîntul Hanaan,

52. Şi veţi piêrde pre toţi cei ce lăcuiescu pămîntul înaintea fêţii voastre şi veţi rădica sêmnele lor, şi toate chipurile cêle vărsate ale lor le veţi piêrde, şi toţi stîlpii lor scoate-i-veţi.

53. Şi veţi piêrde pre toţi cei ce lăcuiescu pămîntul, şi lăcuiţ întru dînsul, că voao v-am dat pămîntul lor, cu sorţu.

54. Şi veţi moşteni pă/mîntul lor, însorţit, după fêliurile voastre.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

23: Şi să sculară de la Machelath şi să tăbărîră la Arsafath.
24. Şi să scularǎ den muntele Arsafath şi să tăbărîră la Haradath.

25. Şi să scularǎ de la Haradath şi să tăbărîră la Machidoth.
26. Şi să scularǎ de la Machidoth şi să tăbărîră la Cataath.
27. Şi să scularǎ de la Cataath şi să tăbărîră la Tharath.
28. Şi să scularǎ de la Tharath şi să tăbărîră la Matheca.
29. Şi să scularǎ de la Matheca şi să tăbărîră la Aselmona.
30. Şi să scularǎ de la Aselmona şi să tăbărîră la Masuroth.
31. Şi să scularǎ de la Masuroth şi să tăbărîră la Vanacan.
32. Şi să scularǎ de la Vanacan şi să tăbărîră la muntele Gad.
33. Şi să scularǎ de la muntele Gad şi să tăbărîră la Etivatha.
34. Şi să scularǎ de la Etivatha şi să tăbărîră la Evròna.
35. Şi să scularǎ de la Evrona şi să tăbărîră la Ghethsion-Gaver.
36. Şi să scularǎ de la Ghethsion-Gaver şi să tăbărîră întru pustiiul Sin. Şi să scularǎ de la pustiiul Sin şi să tăbărîră la pustiiul Faran, acesta-i Cadis.
37. Şi să scularǎ de la Cadis şi să tăbărîră la Or muntele, aproape de pămîntul Edom.

38. Şi să sui Aaron preutul pre munte, pren porânca Domnului, şi muri acoló înn al patrudzecilea an a ieşirei fiilor Israil den pămîntul Eghiptului, înn a cincea lună, într-una a lunei.

39. Şi Aaron era de 123 ani cîndu muriia în Or muntele.
40. Şi audzindu Hananis, împăratu Arad, şi acesta lăcuia în pămîntul Hanaan, cîndu mergea fiii lui Israil.
41. Şi să scularǎ den Or muntele şi să tăbărîră la Selmona.
42. Şi să scularǎ de la Selmona şi să tăbărîră la F<i>non.
43. Şi să scularǎ de la Finon şi să tăbărîră la Ovoth.
44. Şi să scularǎ de la Ovoth şi să tăbărîră la Gai, decînde de hotarăle Moav.
45. Şi să scularǎ de la Gai şi să tăbărîră la Devon-Gad.
46. Şi să scularǎ de la Devon-Gad şi să tăbărîră la Ghelmon-Devlathaim.
47. Şi să scularǎ de la Ghelmon-Devlathaim şi să tăbărîră la munţii lui Avarim, denpotriva Navath.
48. Şi să scularǎ den munţii Avarim şi să tăbărîră la apusul Moav, la Iordan, despre Ieriho.

49. Şi să scularǎ de la apusul Moav şi să tăbărîră la Iordan, întru mijlocul Emoth, păn-la Vesatim, despre apusul Moav.
50. Şi grăi Domnul cătră Moisi la apusul Moav, lîngă Iordan, despre Ieriho, dzicîndu:

51. „Grăiieşte fiilor Israil şi vei dzice cătră înşii: «Voi trêceţi Iordanul la pămîntul Hanaan,

52. Şi veţi piêrde pre toţi ce lăcuiescu pămîntul înnaintea fêţei voastre şi veţi rădica sêmnele lor şi toate chipurile cêle vărsate a lor le veţi piêrde pre êle şi toţi stîlpii lor ii veţi scoate.

53. Şi veţi piêrde pre cei ce lăcuiescu pămîntul şi lăcuiţi întru însul, pentru că voao v-am dat pămîntul lor cu sorţu.

54. Şi veţi moştneni pă/mîntul lor în sorţii după

Ms. 4389

23. Şi rădicîndu-se de la Macheloth, se tăbărîră la Arsafath.
24. Şi rădicîndu-se de la Arrsafath, se tăbărîră la Haradeth.

25. Şi rădicîndu-se de la Haradeth, se tăbărîră în Machedoth.
26. Şi rădicîndu-se de la Machedoth, se tăbărîră la Cataath.
27. Şi rădicîndu-se de la Cataath, se tăbărîră la Tharath.
28. Şi rădicîndu-se de la Tharath, se tăbărîră la Mathec.
29. Şi rădicîndu-se de la Mathec, se tăbărîră la Aselmon.
30. Şi rădicîndu-se de la Aselmon, se tăbărîră la Masuroth.
31. Şi se rădicară de la Masuroth şi se tăbărîră la Nacan.
32. Şi se rădicară de la Nacan şi se tăbărîră în muntele Gaddadului.
33. Şi rădicîndu-se de la muntele Gaddadului, se tăbărîră în Etevoth.
34. Şi se rădicară de la Etevath şi se tăbărîră la Emvron.
35. şi se rădicară de la Emvron şi se tăbărîră la Ghethsionul-Gaver.
36. Şi sculîndu-se de acoló, se tăbărîră în pustiia Sinului.

37. Şi se rădicară de la pustiia Sinului şi se tăbărîră în pustiia Faranului, care iaste Caddis.

38. Şi se rădicară de la Caddis şi se tăbărîră în muntele Orului, aproape de Ţara Edomului. Şi se sui Aaron preotul în muntele Orului, cu porunca Domnului, şi muri acoló în anul al 40 den ieşirea feciorilor lui Israil den Ţara Eghipetului, în luna a cincea, în zioa dentăi a lunii[2].
39. Şi fu Aaron cînd muri în muntele Orului de 123 de ani.
40. Şi auzind Hananei, împăratul Aradului, şi acesta lăcuia în Ţara Hananeii, cînd mergea feciorii lui Israil.
41. Şi rădicîndu-se de la muntele Orului, se tăbărîră la Salmon.
42. Şi rădicîndu-se de la Salmon, se tăbărîră în Finon.
43. Şi rădicîndu-se de la Finon, se tăbărîră în Ovoth.
44. Şi rădicîndu-se de la Ovoth, se tăbărîră în Gai, de cêea parte de hătarăle Moavului.
45. Şi rădicîndu-se de la Gai, se tăbărîră în Devon-Gad.
46. Şi rădicîndu-se de la Devon-Gad, se tăbărîră în Ghelmonul Davlathului.
47. Şi rădicîndu-se den Ghelmonul Davlathului, se tăbărîră în munţii Avarimului, împotriva Navavului.
48. Şi se rădicară de la muntele Avarimului şi se tăbărîră la apusul Moavului, la Iordan, împotriva Ierihonului.
49. Şi se rădicară de la apusul Moavului şi se tăbărîră la Iordan, între Simoth, pănă la Vel-Sathim, spre apusul Moavului.
50. Şi grăi Domnul cătră Moisei la apusul Moavului, la Iordan, lîngă Ierihon, zicînd:

51. „Porăncêşte feciorilor lui Israil şi zi lor: «Deaca veţ trêce Iordanul în Ţara Hanaanului,

52. Să piêrdeţ pre toţ cei ce vor lăcui pre pămînt dennaintea fêţei voastre. Şi să răsipiţ pazele lor şi toţ idolii lor cei vărsaţ şi cei bătuţ să-i sfărîmaţ. Şi toate capiştele lor să le spargeţ şi să omorîţ pre toţ cei ce vor vieţui pre pămînt.

53. Şi vă sălăşluiţ într-însa, că voaoă v-am dat ţara lor. Înconjuraţ împrejur ţara lor cu sorţi întru moştinare, după seminţiile voastre. Celor mai mulţ mai înmulţiţ moşiia lor, iar celor mai puţini, li-o mai împuţinaţ.

54. Şi unde i se va cădea soarta, acoló să fie al

Versiune modernă

23. Din Chehelata, la Muntele Şafer,

24. Din Muntele Şafer, la Harada,

25. Din Harada, la Machelot,

26. Din Machelot, la Tahat,

27. Din Tahat, la Tarah,

28. Din Tarah, la Mitca,

29. Din Mitca, la Haşmona,

30. Din Haşmona, la Moserot,

31. Din Moserot, la Bene-Iaakan,

32. Din Bene-Iaakan, la Hor-Haghidgad,

33. Din Hor-Haghidgad, la Iotbata,

34. Din Iotbata, la Abrona,

35. Din Abrona, la Eţion-Gheber,

36. Din Eţion-Gheber, în pustiul Sin. Iar de acolo şi-au pus tabăra în Cadeş.

37. Din Cadeş au purces la muntele Hor, lîngă hotarul Edomului.

38. Aici s-a suit Aaron preotul pe munte, după porunca Domnului, şi a murit acolo în anul al patruzecilea de la ieşirea fiilor lui Israel din Egipt, în ziua întîi a lunii a cincea.

39. Şi avea Aaron o sută douăzeci şi trei de ani cînd a murit pe muntele Hor.
40. Atunci craiul din partea de miazăzi a Canaanului, din Arad, a auzit că vin fiii lui Israel.

41. Dar aceştia au plecat de la muntele Hor şi au poposit la Ţalmona;
42. Din Ţalmona, la Punon,

43. Din Punon, la Obot,

44. Din Obot, la Iie-Abarim, la hotarele lui Moab,
45. Din Iie-Abarim, la Dibon-Gad,

46. Din Dibon-Gad, la Almon-Diblataim,

47. Din Almon-Diblataim, în munţii Abarim lîngă Nebo,

48. Din munţii Abarim, în şesul Moabului, la Iordan, în faţa Ierihonului.

49. Şi au stat cu tabăra la Iordan, în şesul Moabului, de la Bet-Ieşimot pînă la Abel-Şitim.

50. Acolo a grăit Domnul lui Moise şi i-a zis:

51. „Spune fiilor lui Israel: «Cînd veţi trece Iordanul şi veţi intra în ţara Canaanului,

52. Să goniţi pe toţi locuitorii ţării şi să stricaţi chipurile cele cioplite ale lor, toţi idolii lor turnaţi din argint şi să pustiiţi toate înălţimile pentru jertfe.

53. Să luaţi în stăpînire pământul şi să vă aşezaţi acolo, căci eu vi l-am dat,

54. Ca să-l împărţiţi prin sorţi la seminţiile voastre:

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 122, col. II

мжи́нтѹль лоръ ѳ҃соу́цнтѣ дѹ́нъ фѣ́аныле вóастре
чело́у́ мáн мѹ́ѧцн вѣцъ ѳмѹ́ѧцн цннѣ́рѣ лоръ, шн
чело́у́ мáн пѹ́цнни вѣцн ѳпѹ́цнна цннѣ́рѣ лоръ ла
нáрале ка́ѣшн нѹ́меле лѹ́н а҃нолъ кафн́ áа лѹ́н, дѹ́
нъ фѣ́аныле мóшнлоръ вóщри вѣцъ мощенн ·
ꙗ҃ръ денѹ́вецн пн́ндѣ пречѣ́м челѣнкѹ́ешкѹ препъ ме
мжи́нтѹ дн́н нанн́нтѣ фѣ́цїи вóастре, шн кафн
прнкѣцн вѣцн авеа́ дентѹ́дѧшїи, нанн́чури ѳс҃
кїи вóщри, шн асѹкнтѹ́ѣ ѳтрѹ́ нóастеле, вóастре
шн лоръ ѳ҃вртѣжи́ вóасъ прептмжи́нтѹль прекáреа
вóн вѣцн анъхн́ · Шн кафн дѹ́нъ нѹ́мь а́мь нз
сокотнтъ съле фáкь лоръ вóн фáте вóасъ ·

К А П А҃Д

Н҃ грън дмн҃ѹль нъ́тръ мóѹсн зникн́ндѹ. а҃
Поѹ́нчѣшефнна́ѳ ѹ҃ ѳ҃рана́ль, шн вéнзн́ к
чекътръ дѧшїи, вóн ѳтраць фалѹ́нь
трѹ́ да пъмжи́нтѹль, ханаа́нь, а́чéста
кафн́ вóасъ де мощенн́ре, пъмжи́нтѹ́
ханаа́нь ѳ҃прежнъ нѹ́ хотáрѧле лѹ́н ·
Шн кафн́ вóасъ лáтѹрѣ де нъ́тръ а́мїазъдзн, де г
ла пѹ́стїна́ лѹ́н сúнь, пънъ цїннду́ее де е́домь,
шн вóрфн вóасъ хотáрѧле нъ́тръ а́мїазъдзн, де
спре партѣ мъ́рїи чéи сúрате дела рѣсъри́т ·
Шн вóр ѳкѹ́нцѹ́ра пре вóн хотáрѧле дела а́мїазъ д
дзн, де нъ́тръ сѹ́нрѣ, а́крабúн, шн ка трéче е́на,
шн кафн́ ешúрѣ лѹ́н денъ́тръ а́мїазъдзн, кадéс
лѹ́н варнн, шн ка е́шн ла о҃дáа а́радѹ́ шн ка трé
че а҃сема́на. Шн ка ѳкѹ́нцѹ́ра хотáрѧле дела е
а҃сема́на пжрѹ́а е҃гѹпетѹ́лѹ́н, шн кафн́ е́шн
рѣ мáрѣ чѣ мáре. Шн хотáрѧле мъ́рїи вóрфн з
вóасъ, мáрѣ чѣ мáре ка хотърѣ, а́чéста кафн́ вóасъ
хотáрѧле мъ́рїи. Шн а́чéста вóрфн вóасъ хо ѕ
тáрѧле деспре мíазъ нóапте, дела мáрѣ чѣ ма
ре вѣц мъсѹ́ра вóасъ ѳ҃шнеѣ пре ахнгъ мѹ́нте,
мѹ́нтеле. Шн дела мѹ́нте, мѹ́нтеле вѣц мъ и
сѹ́ра вóасъ ѳ҃трáндѹ ѳ҃ѧзѹ́нтрѹ ла е́мáѳ шн ва
фн́ петрéчерѣ лѹ́н хотáрѧле садáда. Шн вó ѳ
е́шн хотáрѧле зефрóна, шн кафн́ е́шнрѣ лѹ́н а́рсе
нанн́, а́чéста кафн́ вóасъ хотáрѧле деспре мíазъ
нóапте. Шн вѣц мъсѹ́ра вóасъ ѳ҃шнеѣ хо ѳ
рѣле деспре рѣсъри́т, дела а́рсенанн́ сепфамáр.
Шн сéвор погорѣ хотáрѧле дела сепфамáр вúла, аѳ
дела рѣсъри́т ла нзвáрѣ шн сéвор погорѣ хотá
рѧле вúла шн вор лóвн ла оу́мърѹ́а мъ́рїи, хúне
ре́ѳ дела рѣсъри́т. Шн сéвор погорѣ хотá аѳ
рѧле пре ѳ҃рдáнь шн кафн́ трéчерѣ мáрѣ чѣ съ
рáтѣ, а́чéста кафн́ вóасъ пъмжи́нтѹль шн хо ѳ
рѧле лѹ́н пенъпрежѹ́р. Шн порѹ́нчн мóѹсн фúн гѳ
лор ѳ҃зраи́ль зникн́ндѹ, а́чéста е́ пъмжи́нтѹль ка́ре
ле вѣц мощенн пре дзнсѹ́ль детóт нѹ́ сóрцн, фче
нúпь лѹ́н рзндѹ́нт дмн҃ѹль сúлѣ дѣ пре́ѣль, челор
нóасъ фѣ́аныи, шн ла жѹ́мътáте де фѣ́ан а́л лѹ́н
манáсн. Кúчи а҃ѹлѹ́т фѣ́ана́ фíторнлор лѹ́н гд ѳ
бúнь, шн фѣ́ана́ фíторнлор лѹ́н гад, дѹ́нъ кáселе
мошúнлор лор, шн жѹ́мътáте дúн нѣ́мѹ́л лѹ́н ма
нáсн, лѹ́н лѹ́т сóрцїй лор. Дóасъ фѣ́аныи, шн ѳс
жѹ́мътáте де фѣ́ан лѹ́н лѹ́т сóрцїй лор, де чн
дѣ де ѳ҃рдáнь деспре їерíхѡ, дела а́мїазъдзн къ
тръ рѣсъри́т. Шн грън дмн҃ѹ́л нътръ мóѹ зѳ
сн

Celor mai mulţi veţ înmulţi ţinêrea lor şi celor mai puţini veţi împuţina ţinêrea lor; la carele va ieşi numele lui, acolo va fi al lui, după fêliurile moşilor voştri veţ moşteni.

55. Iară de nu veţi piêrde pre ceia ce lăcuiescu pre pământu dennaintea fêţii voastre, şi va fi pre cîţi veţi lăsa dentru dînşii clinciuri în ochii voştri şi lovituri întru coastele voastre; şi vor învrăjbi voao pre pământul pre carele voi veţi lăcui.

56. Şi va fi după cum am socotit să le fac lor, voiu face voao.»“

CAP 34

1. Şi grăi Domnul către Moisi zicîndu:

2. „Poruncêşte fiilor lui Israil şi vei zice către dînşii: «Voi întraţ înlăuntru la pământul Hanaan: acesta va fi voao de moştenire, pământul Hanaan, împreună cu hotarăle lui.

3. Şi va fi voao laturea de către amiazăzi de la pustiiul lui Sin până ţiindu-se de Edom şi vor fi voao hotarăle către amiazăzi, despre partea Mării cei Sărate de la răsărit.

4. Şi vor încungiura pre voi hotarăle de la amiazăzi de către suirea Acravin şi va trêce Enac şi va fi ieşirea lui de către amiazăzi Cadis lui Varni şi va ieşi la odaia Aradu şi va trêce Aselmona.

5. Şi va încungiura hotarăle de la Aselmona pîrîul Eghipetului şi va fi ieşirea Marea cea Mare.

6. Şi hotarăle mării vor fi voao, Marea cea Mare va hotărî. Aceasta va fi voao hotarăle mării.

7. Şi aceasta vor fi voao hotarăle despre miazănoapte, de la Marea cea Mare veţ măsura voao înşivă, pre lîngă munte, muntele.

8. Şi de la munte, muntele veţ măsura voao, întrîndu înlăuntru la Emath şi va fi petrêcerea lui hotarăle Sadada.

9. Şi vor ieşi hotarăle Zefrona şi va fi ieşirea lui Arsenain. Aceasta va fi voao hotarăle despre miazănoapte.

10. Şi veţ măsura voao înşivă hotarăle despre răsărit de la Arsenain, Sepfamar.

11. Şi se vor pogorî hotarăle de la Sepfamar, Vila, de la răsărit, la izvoară, şi se vor pogorî hotarăle Vila şi vor lovi la umărul mării Henereth, de la răsărit.

12. Şi se vor pogorî hotarăle pre Iordan şi va fi trêcerea Marea cea Sărată. Acesta va fi voao pământul şi hotarăle lui pen prejur.»“

13. Şi porunci Moisi fiilor Izrail zicînd: „Acesta e pământul carele veţ moşteni pre dînsul de tot cu sorţi, în ce chip au rînduit Domnul să-l dea pre el celor noao fêliuri şi la jumătate de fêliu al lui Manasi.

14. Căci au luat fêliul feciorilor lui Ruvin şi fêliul feciorilor lui Gad, după casele moşiilor lor, şi jumătate den neamul lui Manasi au luat sorţii lor.

15. Doao fêliuri şi jumătate de fêliu au luat sorţii lor decindea de Iordan, despre Iereho, de la miazăzi către răsărit.“

16. Şi grăi Domnul către Moisi/ zicînd:

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

fêliurile voastre: celor mai mulţi veţi înmulţi ţinêrea lor şi celor mai puţini veţi înpuţina ţinêrea lor; la carele va ieşi numele lui, acolo va fi a lui, după fêliurile moşilor voştri veţi moştneni.

55. Iar de nu veţi piêrde pre ceia ce lăcuiescu pre pământu dennaintea fêţii voastre şi va fi pre cîţi veţi lăsa dentru înşii clinciuri întru ochii voştri şi loviturі întru coastele voastre şi vor învrăjbi voao pre pământul pre carele voi veţi lăcui.

56. Şi va fi după cum am fostu sfătuit să le fac lor,voi face voao.»"

CAP 34

1. Şi grăi Domnul cătră Moisî dzicîndu:

2. „Porîncêşte fiilor Israil şi vei dzice cătră ei: Voi întraţi la pământul Hanaan înlontru. Acesta va fi voao de moştnenire, pământul Hanaan, înpreună cu hotarăle ei.

3. Şi va fi voao laturea de cătră amiazădzi de la pustiiul Sin până ţiindu-să de Edom şi vor fi voao hotarăle cătră amiazădzi despre partea Mării cei Sărate de la răsărit.

4. Şi vor încungiura pre voi hotarăle de la miazădzi cătră suirea Acravin şi va trêce Enac şi va fi ieşirea lui de cătră amiazădzi, Cadi lui Varni, şi va ieşi la odaia Aradu şi va trêce Aselmona.

5. Şi va încungiura hotarăle de la Aselmona părîul Eghiptului şi va fi ieşirea Marea cea Mare.

6. Şi hotarăle mării vor fi voao, Maarea cea Mare va hotărî. Aceasta va fi voao hotarăle mării.

7. Şi acêstea vor fi voao hotarăle despre miadzănoapte, de la Marea cea Mare veţi măsura voao sînguri pre lîngă munte.

8. Şi de la Munte muntele veţi măsura lor întrîndu înlontru la Emath şi va fi petrêcerea lui hotarăle Sadada[1].

9. Şi vor ieşi hotarăle Zefrona şi va fi ieşirea lui Arsenain. Aceasta va fi voao hotarăle despre miadzănoapte.

10. Şi veţi măsura voao sînguri hotarăle despre răsărit de la Arsenain păn-de la Sepfama.

11. Şi să vor pogorî hotarăle de la Sepfamar Vala de la răsărit la izvoară şi să vor pogorî hotarăle Vila şi vor lovi la umărul[2] mării Hinereth, de la răsărit.

12. Şi să vor pogorî hotarăle pre Iordan şi va fi trêcerea Maarea cea Sărată. Acesta va fi voao pământul şi hotarăle lui prenpregiur.»"

13. Şi porînci Moisi fiilor Israil dzicîndu: „Acesta-i pământul pre carele îl veţi moştneni pre însul de tot cu sorţu, în ce chip au rînduit pre el Dumnedzău să-l dea celor 9 fêliuri şi a giumătate de neam a lui Manasi.

14. Căce au luat fêliul ficiorilor lui Ruvim şi fêliul ficiorilor Gad, după casele moşiilor lor, şi jumătate de neam al lui Manasî au luat sorţii lor.

15. Doao fêliuri şi giumătate de fêli au luat sorţii lor decînde de Iordan, despre Ieriho, de la amiazădzi cătră răsărit."

16. Şi grăi Domnul cătră Moisi/ dzicîndu:

Ms. 4389

lui, după seminţiia neamului vostru moşteniţ.

55. Iar de nu veţ piêrde pre cei ce lăcuiesc pre pământ dennaintea fêţii voastre, vor fi cei ce-i veţ lăsa dentr-înşii clinciuri[3] în ochii voştri şi rane în coastele voastre şi vor fi pizmaş voaoă în ţara în carea vă veţ prinde a lăcui.

56. Şi va fi după cum am socotit să fac acelora, voiu face voaoă.»"

CAP 34

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „Porăncêşte feciorilor lui Israil şi zi cătră dînşii: «Deaca veţ întra în ţara Hanaanului, că această ţară a Hanaanului va fi voaoă întru moştinare cu hotarăle ei.

3. Şi va fi voaoă laturea despre amiazăzi, de la pustiia Sin până la Edom şi să fie voaoă hotarăle spre amiiazăzi despre partea Mării cei Sărate de la răsărit.

4. Şi să încunjure pre voi hotarăle, de la amiiazăzi până la suirea Acravanului şi va trêce până la Enac. Şi va fi ieşirea lui spre amiiazăzi Cadis-Varin şi să iasă la Hodaia lui Araad şi să treacă până la Selmon.

5. Şi să înconjure hotarăle de la Selmon până la părăul Eghipetului şi săvîrşitul va fi Marea cea Mare.

6. Iară hotarăle mării să fie voaoă. Marea cea Mare va hotărî, aceasta să fie voaoă hotarul mării.

7. Şi aceasta să fie voaoă hotar despre miazănoapte: de la Marea cea Mare înşivă să vă măsuraţ şi să veniţ până la munte.

8. Şi să vă măsuraţ voi înşivă, carei întră în Emath şi petrêcerea lui va fi hotarăle Asadadului.

9. Şi să fie hotarăle Zeefron şi ieşirea lui să fie Arsenain. Acêstea să fie hotarăle despre ami‹a›[1]zănoapte.

10. Şi să vă măsuraţ voi înşivă şi hotarăle despre răsărit, de la Arseniin până la Sepfama.

11. Şi să se pogoară hotarăle de la Sepfamarer Vil, cătră răsărit la izvoară şi să se pogoară hotarăle Vilului şi să treacă Marea Henerethului.

12. Şi să se pogoară hotarăle spre Iordan şi să fie hotarul lui Marea cea Sărată. Acêea să fie ţară voaoă şi hotarăle ei împrejur.»"

13. Şi porânci Moisei feciorilor lui Israil zicînd: „Aceasta iaste ţara carea să o luaţ întru moştenire cu şorţ, cum au porăncit Domnul să o dea a 9 seminţii şi seminţii Manasiei jumătate.

14. Că luoă seminţiia feciorilor lui Ruvim şi seminţiia feciorilor lui Gad, după casele seminţiilor lor, şi jumătate den seminţiia Manasiei moşteniia lor.

15. Doaoă seminţii şi jumătate luară moşteniia lor la Iordan, împotriva Ierihonului, de la amiiazăzi spre răsărit."

16. Şi grăi Domnul cătră Moisei/ zicînd:

Versiune modernă

celor mulţi la număr să le daţi parte mai mare, celor mai puţini, parte mai mică. Unde va cădea sorţul, acolo să fie partea fiecăruia, după seminţie.

55. Iar de nu veţi goni pe locuitorii pământului acela, cei rămaşi vă vor năpăstui şi vă vor chinui precum spinul în ochi şi boldul pe boul de la jug.

56. Şi atunci vă voi face vouă ceea ce v-am spus să le faceţi lor.»"

CAP. 34

Hotarele Canaanului

1. A grăit Domnul cu Moise şi a zis:

2. „Du fiilor lui Israel poruncile mele: «Acum veţi intra în ţara Canaanului, care este moştenirea voastră de la hotar la hotar.

3. Partea de miazăzi începe de la pustiul Sin la marginea Edomului, cu hotar la răsărit Marea Sărată.

4. Hotarul acesta se îndreaptă spre miazăzi, către urcuşul Acravin, trece prin Sin şi se întinde până la Cadeş-Barne şi ajunge la Haţar-Adar, trecînd pe la Aţmon,

5. Coboară spre valea Egiptului şi ajunge la mare.

6. Marea cea Mare ete graniţa dinspre apus.

7. Iar spre miazănoapte să trageţi hotar de la mare până la muntele Hor;

8. De acolo, spre Hamat până la Ţedad,

9. Mai departe spre Ţifron şi va atinge Haţar-Enan. Iată deci hotarul spre miazănoapte.

10. Hotarul dinspre răsărit începe la Haţar-Enan şi merge spre Şefan,

11. Coboară apoi spre Ribla la răsărit de Ain de-a lungul lacului Ghenizaret,

12. Spre valea Iordanului, sfîrşindu-se la Marea Sărată. Aceasta va fi ţara voastră şi hotarele ei.»"

13. Şi a mai spus Moise fiilor lui Israel: „Prin tragere la sorţi să vă împărţiţi pământul acesta pe care Domnul a hotărît să-l dea la nouă seminţii şi la jumătate din seminţia lui Manase.

14. Căci seminţia fiilor lui Ruben cu neamurile ei, precum şi seminţia lui Gad, împreună cu jumătate din seminţia lui Manase, şi-au primit partea lor de moştenire.

15. Dincolo de Iordan, la răsărit, în faţa Ierihonului."

16. A mai spus Domnul lui Moise:/

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 123, col. I

ξε сн҃ꙁнкжа҆нїе. Дѣ҃тестѣ҆ нѹмеле о҆а҃менилоѵ ка-
рїи вор мощенѝ вѣасѡ пѣмжа҆нтѹлъ, е҆лиазарь пре-
не сѡтѹлъ, шѝ і҃исѹсъ а҆а҃ лѹѝ на҃вн. Шѝ кѫте
оу҃ѝ вѣмѧнѝ дѣ҃ѝ фе҃лѹ вс҃ѣ а҆ѹа҃ каснѣкъ мощенѣ
дѣ сн҃ѣ дѣтоѝ вѣасѡ пѣмжа҆нтѹлъ. Шѝ а҆тѣ҃стѣ҆
нѹмеле о҆а҃менилоѵ дѣ҃ѝ фе҃лѹлъ і҃ѹдеѝ халеѵ фето-
рѹ҃ а҆ѹа҃ е҆ѳѡнн. Дѣ҃ѝ фе҃лѹ а҆ѹа҃ сниме҃ѡнь, са
ламиилъ фетѡрѹлъ семі҃ѹ҃д. Дѣ҃ѝ фе҃лѹ҃ ве
нїаминь, е҆ллдад фетѡрѹлъ а҆ѹа҃ халѡнь. Дѣ҃ѝ
фе҃лѹ҃ дѹнь вѣмѧнь, вокоѵ фетѡрѹ҃ а҆ѹа҃ і҃екли.
фетѡрилоѵ а҆ѹа҃ і҃ѡсиѝ дѣ҃ѝ фе҃лѹ҃ фетѡрилоѵ а҆ѹа҃
манасн, вѣмѧнѝ, а҆нїи҃лъ, фетѡрѹ҃ а҆ѹа҃ сѹфѹ҃д.
Дѣ҃ѝ фе҃лѹ҃ фетѡрилоѵ а҆ѹа҃ е҆фраи҃мъ, вѣмѧнѝ камоѝ
фетѡрѹ҃ а҆ѹа҃ сафа҃н. Дѣ҃ѝ фе҃лѹ҃ а҆ѹа҃ заевѹлѡ
вѣмѧнѝ е҆лисафа҃нъ, фетѡрѹ҃ а҆ѹа҃ харна҃хь. Дѣ҃ѝ
фе҃лѹ҃ фетѡрилоѵ а҆ѹа҃ і҃сахаръ, вѣмѧнѝ фа҃ѳѡнїи҃лъ,
фетѡрѹ҃ ѡ҃зе. Дѣ҃ѝ фе҃лѹ҃ фетѡрилоѵь а҆сі҃рь, вѣмѧ-
нн, а҆хі҃сѡръ фетѡрѹ҃ е҆лиамѝ. Дѣ҃ѝ фе҃лѹ҃ а҆ѹа҃
неѳ҃алиа҃мъ, вѣмѧнѝ фадеи҃лъ, фетѡрѹлъ а҆ѹа҃ мїѹ҃д.
Дѣ҃ѝ фе҃лѹ҃ каріи҃ а҆ѹ҃ порѹчи҃ѝт дмнѹлъ каснѣ мѣсѹре
фетѡрилоѵ а҆ѹа҃ і҃зра҃илѣ, а҆пѣмжа҆нтѹ҃ ханаа҃нь.

К А П Ѣ҃.

а҃ ѝ гла҃ѝ дмнѹ҃ кѣтре моѵсн, ла а҆пѹсѹ҃
в҃ моа҃вѣ а҆жи҃ге і҃ѡрда҃нь, десп҃е і҃ерихѡ,
сн҃ꙁнкжа҆нїе. Рж҃нду҃ѭще фі҃лоѵь і҃зра҃и-
шѝ вѡ҃рда҃ левѹ҃цилоѵь, дѣ҃ѝ сѡ҃ціѝ цинеріѝ
лоѵ҃ четѣцѝи съ а҆вѣкѹ҃ескѣ, шѝ чѣ҃ле дѣ҃ѝ
наи҃нѣ҃ четѣ҃цилоѵь пенпрежѹ҃рѹ҃ лоѵ҃ вор҃ да левѹ-
г҃ цилоѵ҃. Шѝ вор҃ѡ҃ четѣ҃цилле лоѵ҃ а҆лѣкѹ҃ѝ, шѝ
осе҃нилле лоѵ҃ вор҃ѡ҃ добитоа҃целѡвь лѡвь, шѝ ла
д҃ тоа҃тѣ кѫтѣ кѹ па҃трѹ҃ пичоа҃рѣ а҆лелоѵ҃. Шѝ
чѣ҃ле че съмпѣ҃ѕкѹ҃ де четѣ҃цилле каре҃ле вѣ҃ да левѹ-
цилоѵ҃, дѣ҃ѝ сн҃ѧлъ четѣ҃цїѝ шѝ дѣ҃ѝ нафа҃рѣ, ѯ҃,
е҃ де коци а҆прежѹ҃рь. Шѝ вѣ҃ѝ мѣсѹ҃ра҃ а҆фа҃рѣ дѣ҃ѝ
четѣ҃ле а҆ѹ҃тѹрѣ десп҃е рѣсѣрѝт, ѯ҃, ѳ҃ де коци,
шѝ а҆ѹ҃тѹрѣ десп҃е а҆мі҃азъзи, доаѡ мі҃ѝ де
коци, шѝ а҆ѹ҃тѹрѣ де кѣтре ма҃ре доаѡ
мі҃ѝ де коци, шѝ а҆ѹ҃тѹрѣ де кѣтре мі҃азъ
ноа҃пте, ѯ҃ де коци, шѝ четѣ҃тѣ а҆мі҃ѧлокѹ҃а а҆
чѣ҃стѹ҃а бафѝ вѣасѡ шѝ чѣ҃ле че сн҃ѣть а҆хотарѣ
ѕ҃ ле четѣ҃цилоѵ҃. Шѝ чѣ҃цилле каре҃ле вѣци да ле
вн҃цилоѵ҃ чѣ҃ле шѣсе четѣ҃ци а҆скѣпърилоѵ҃ каре҃ле
вѣци да де фѹгѣ а҆коласѡ чѣ҃ѹ҃а чева сѡморѣ҃.
ѕ҃ Шѝ а҆жи҃ге а҆тѣ҃стѣ, м҃, шѝ, ѳ҃, де четѣци тоа
те чѣ҃ѳцилле че вѣци да левѹцилоѵ҃, м҃, шѝ, н҃, де
четѣ҃ци а҆тѣ҃стѣ шѝ чѣ҃ле дѣ҃нанѝнѣ҃ четѣ҃цилоѵ҃
и҃ лоѵ҃. Шѝ четѣ҃цилле каре҃ле вѣци да дѣ҃нтрѹ҃
цинеріѝ фі҃лоѵ і҃зра҃ил, дѣ҃нтрѹ҃ чѣ҃ѧ чѣ҃ а҆ѹ҃ мѹ҃-
ле, мѹ҃ѧте, шѝ дѣ҃нтрѹ҃ чѣ҃ле маи҃ пѹ҃цине пѹ҃цине
фѣ҃ш каре҃ле дѹ҃пъ мощенѝре҃ а҆ѹ҃ каре҃воѵ҃ мощ-
д҃ нѣ вор҃да дѣ҃ѝ четѣ҃ци, левѹцилоѵ҃. Шѝ гла҃ѝ
г҃ дмнѹ҃ кѣтре моѵсн, зн҃ѧ҃ѝ. Гла҃ѭще фі҃-
лоѵ і҃зра҃ил шѝ вѣи҃ зн҃ѧ кѣтре дѧ҃ѝшїи вѣи҃ гла҃-
чеци і҃ѡрда҃нѹ҃ ла пѣмжа҆нтѹ҃, ханаа҃нь.
а҃г Шѝ вѣци сѡ҃бѣи҃ вѣасѡ сни҃гѹри четѣ҃ци скѣпѣ҃ри
вор҃ фѣ вѣасѡ ка съ фѹгѣ а҆коласѡ оу҃чига҃шѹ҃ а҆ тоа҃
в҃ чѣ҃ла чева оу҃ѝде сѹфлетѹ фѣрѣ де вѣе. Шѝ
вор҃ фѣ четѣ҃цилле вѣасѡ скѣпѣ҃ри, де ла чѣ҃ла че съ
рѹдѣ҃ще кѹ сн҃ѣеле шѝ нѹда мѹ҃ри чѣ҃ѣ оу҃чи҃де

17. „Acêstea-s numele oamenilor carii vor moşteni voao pământul: Eliazar preotul şi Iisus al lui Navi.

18. Şi cîte un boariu den fêliu veţ lua ca să vă moştenească de tot voao pământul.

19. Şi acêstea-s numele oamenilor: den fêliul Iudei: Halev, feciorul lui Ethoni;

20. Den fêliul lui Simeon: Salamiil, feciorul Semiud;

21. Den fêliul Veniamin: Eldad, feciorul lui Haslon;

22. Den fêliul Dan: boiarin Vocor, feciorul lui Iecli;

23. Feciorilor lui Iosif, den Fêliul feciorilor lui Manasi: boiarin aniil, feciorul lui Sifid;

24. Den fêliul feciorilor lui Efraim: boiarin Camoil, feciorul lui Sathan;

25. Den fêliul lui Zavulon: boiarin Elisafan, feciorul lui Harnah;

26. Den fêliul feciorilor lui Isahar: boiarin Fantiil, feciorul Oza;

27. Den fêliul feciorilor Asir: boiarin Ahior, feciorul Selimi;

28. Den Fêliul lui Nethalim: boiarin Fadeil, feciorul lui Miud".

29. Aceştea-s carii au poruncit Domnul ca să măsúre feciorilor lui Izrail în pământul Hanaan.

CAP 35

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi, la apusul Moav, lîngă Iordan, despre Ieriho zicînd:

2. „Rînduiêşte fiilor Israil şi vor da leviţilor den sorţii ţinêrii lor cetăţi să lăcuiască, şi cêle den naintea cetăţilor, penprejurul lor, vor da leviţilor.

3. Şi vor fi cetăţile lor a lăcui; şi osebirile lor vor fi dobitoacelor lor şi la toate cîte-s cu patru picioare ale lor.

4. Şi cêle ce să lipăscu de cetăţile carele veţ da leviţilor, den zidiul cetăţii şi den afară, 2 000 de coţi împrejur.

5. Şi vei măsura afară den cetate laturea despre răsărit, 2 000 de coţi, şi laturea despre amiazăzi, două mii de coţi şi laturea de cătră mare, doauă mii de coţi şi laturea de cătră miazănoapte, 2 000 de coţi. Şi cetatea în mijlocul acestuia va fi voao şi cêle ce sînt în hotarăle cetăţilor.

6. Şi cetăţile carele veţi da leviţilor, cêle şase cetăţi a scăpărilor, carele veţi da de fugă acoló celuia ce va omorî, [7] şi lîngă acêstea, 40 şi 2 de cetăţi.

7. Toate cetăţile ce veţi da leviţilor, 40 şi 8 de cetăţi acêstea şi cêle den naintea cetăţilor lor.

8. Şi cetăţile carele veţi da dentru ţinêrea fiilor Israil: dentru ceia ce au multe, multe, şi dentru cêle mai puţine, puţine, fieşcarele după moştenirea lui carea vor moşteni vor da den cetăţi leviţilor".

9. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd:

10. „Grăiêşte fiilor Israil şi vei zice cătră dînşii: «Voi trêceţi Iordanul, la pământul Hanaan

11. Şi veţi osebi voao singuri cetăţi, scăpări vor fi voao, ca să fugă acoló ucigaşul, tot cela ce va ucide sufletu fără de voie.

12. Şi vor fi cetăţile voao scăpări de la cela ce să rudêşte cu sîngele: şi nu va muri cel ce ucide,/ pănă va sta înaintea adunării,

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

17. „Acêstea-s numerile oamenilor carii vor moştneni voao pământul: Eliazar preutul şi Iisus a lui Navi.

18. Şi cîte un boiatin den fêli veţi lua, ca să vă moştnenească de tot voao pământul.

19. Şi acêstea-s numerile oamenilor: den fêliul Iudei, Halev, ficiorul lui Iefthoni;

20. Den fêliul Simeon: Salamiil, ficiorul Semiudu;

21. Den fêliul Veniamin: Eldav, ficiorul Haslon;

22. Fêliul lui Dan: boiarin Voccor, ficior lui Iecli;

23. Fiilor Iosif, fêliul lui ficiorilor Manasi: boiarin Aniil, ficior lui Sufid;

24. Fêliului ficiorilor Efraim: boiarin Camuil, ficior lui Saftan;

25. Fêliul lui Zavulon: boiarin Elisafan, ficior Harah;

26. Fêliului ficiorilor Isahar: boiarin Fandiil, ficior lui Oza;

27. Fêliului ficiorilor Assir: boiarin Ahior, ficiorul Selemi.

28. Fêliului Nefthalim: boiarin Fadiil, ficior lui Amiud".

29. Aceştia-s carii au porîncit Domnul ca să măsúre ficiorilor Israil în pământul Hanaan.

CAP 35

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi la apusul Moav, lîngă Iordan, despre Ieriho dzicîndu:

2. „Rînduiêşte fiilor Israil şi vor da leviţilor, den sorţii ţinérii lor, cetăţi să lăcuiască şi cêle dennaintea cetăţilor, prenpregiurul lor, vor da preuţilor.

3. Şi vor fi cetăţile lor a lăcui şi usăbirile lor vor fi dobitoacelor lor şi la toate cîte-s cu patru picioare a lor.

4. Şi cêlea ci să lipăscu de cetăţile carele le veţi da leviţilor, den zidul cetăţii şi[1] înnafară, 2 000 coţi împregiur.

5. Şi vei măsura afară den cetate laturea despre răsărit 2 000 coţi, şi laturea despre amiazădzi 2 000 coţi, şi laturea de cătră mare 2 000 coţi, şi laturea de cătră miazănoapte 2 000 coţi. Şi cetatea în mijlocul acestuia va fi voao şi cêlea ce-s în hotarăle cetăţilor.

6. Şi cetăţile carele le veţi da leviţilor, cêle 6 cetăţi a scăpării, carele veţi da pre înse de fugă celuia ce va omorî şi lîngă acêstea 42 cetăţi.

7. Toate cetăţile leviţilor da-le-veţi lor 48 de cetăţi, acêstea şi cêle denaintea cetăţilor lor.

8. Şi cetăţile carele vei da dentru ţinêrea fiilor Israil, dentru cei ce au multe, multe şi den cêle mai puţine, mai puţine, careleş, după moştneniirea lui carea vor moştneni vor da den cetăţi leviţilor".

9. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu:

10. „Grăiêşte fiilor Israil şi vei dzice cătră ei: «Voi trêceţi Iordanul lă pământul Hanaan

11. Şi veţi usăbi voao sînguri cetăţi, scăpări vor fi voao ca să fugă acoló ucigaşul, tot cela ca va ucide suflet făr-de voie.

12. Şi vor fi cetăţile voao scăpări de la cel ci să rudêşte cu sîngele;şi nu va muri cel ce ucide/ păn-va

Ms. 4389

17. „Acêstea sînt numele bărbaţilor, carei vor împărţi voaoă ţara: Eliazar preotul şi Isus, feciorul lui Navi.

18. Şi cîte un boiar dentr-o <s>[1]eminţie să luaţ să împarţă voaoă pământul,

19. A cărora nume sînt acêstea: den seminţiia Iudei: Halev, feciorul lui Iefthon;

20. Den seminţiia lui Simeon: Salamiil, feciorul lui Semiud;

21. Den seminţiia lui Veniamin: Eldas, feciorul lui Haslon;

22. Den seminţiia feciorilor lui Dan: boiar Voccor, feciorul lui Ieclin;

23. Iar den seminţiia feciorilor lui Iosif, den seminţiia Manasiei: boiar Aneil, feciorul lui Sufid;

24. Iar den seminţiia feciorilor lui Efraim: boiar Camuil, feciorul lui Saftan;

25. Iar den seminţiia feciorilor lui Zavulon: boiar Elisafan, feciorul lui Hamah;

26. Iar den seminţiia feciorilor lui Isahar: boiar Fanteil, feciorul lui Ozan;

27. Iar den seminţiia feciorilor lui Asir: boiar Ahior, feciorul lui Selemei;

28. Iar den seminţiia feciorilor lui Nefthalim: boiar Fadiil, feciorul lui Amiud".

29. Aceştea sînt ceia cărora porânci Domnul să împarţă Ţara Hanaanului feciorilor lui Israil.

CAP 35

1. Şi grăi domnul cătră Moisei la apusul Moavului,la Iordan, împotriva Iordanului zicînd:

2. „Porăncêşte feciorilor lui Israil să dea preoţilor den moştinările biruinţelor lor cetăţ să lăcuiască într-însele şi hodăi.

3. Cetăţile de prenprejurele lor să le dea preoţilor şi să aibă ei cetăţ să lăcuiască şi hodăi să aibă dobitoacele lor şi toate cêle cîte cu 4 picioare.

4. Şi locul cetăţilor, care le veţ da preoţilor, den zidul cetăţii afară să fie ocolind cîte 2 000 de coţ.

5. Şi să măsuri locul dennafară de cetate, laturea carea iaste despre răsărit, să fie de 2 000 de coţ, şi laturea despre amiazăzi, 2 000 de coţ, şi laturea despre mare, 2 000 de coţ, şi laturea despre apus, 2 000 de coţ. Iară curtea cetăţii să fie în mijlocul aceştii măsurări, şi ţinutul cetăţii.

6. Şi cetăţile care le veţ da preoţilor să fie cêle 6 cetăţ ale scăpării, care le-aţ dat să scape într-însele ceia ce ucig; şi cătră acêstea, încă 42 de cetăţ.

7. Toate cetăţile care le veţ da preoţilor sînt 48 şi hodăile lor.

8. Şi dentr-acêste cetăţ care veţ da lor întru moştinare de la feciorii lui Israil, de la cei ce vor avea puţin, mai puţin veţ da, iar de la cei ce vor avea mai mult, mai mult, aşa să daţ preoţilor".

9. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

10. „Grăiêşte feciorilor lui Israil şi zi cătră dînşii: «Cînd veţ trêce Iordanul în Ţara Hanaanului,

11. Veţ împărţi voi înşivă cetăţile scăpării să fie voaoă.

12. În care să scape tot cela ce va ucide/ pre alt

Versiune modernă

17. „Iată numele acelora care vă vor împărţi pământul: Eleazar preotul şi Iosua, fiul lui Navi.

18. Şi de fiecare seminţie cîte un voievod.

19. Numele acestor bărbaţi şi numele seminţiei lor este: Caleb, fiul lui Iefoni, pentru Iuda,

20. Samuel, fiul lui Amihud, pentru Simeon,

21. Elidad, fiul lui Chislon, pentru Veniamin,

22. Buchi, fiul lui Iogli, pentru Dan,

23. Hanicl, fiul lui Efod, pentru Manase,

24. Chemuel, fiul lui Şiftan, pentru Efraim,

25. Eliţafan, fiul lui Parnac, pentru Zabulon,

26. Paltiel, fiul lui Azam, pentru Isahar,

27. Ahihud, fiul lui Şelomi, pentru Aşer,

28. Pedael, fiul lui Amihud, pentru Neftali."

29. Aceştia au fost rînduiţi de Domnul să împartă fiilor lui Israel pământul Canaanului.

CAP. 35

Cetăţile leviţilor. Cetăţile de azil.

1. Domnul a grăit către Moise în şesul Moabului, aproape de Iordan, în dreptul Ierihonului, şi a zis:

2. „Du-te şi porunceşte fiilor lui Israel să dea leviţilor din partea lor de moştenire, cetăţi de locuit şi împrejur locuri de păşunat.

3. Cetăţile vor fi locuinţele lor. Iar în locurile de păşunat vor sta vitele lor, turmele şi dobitoacele de povară.

4. Întinderea locului pe care îl veţi da leviţilor să fie de la zidurile cetăţii pînă la două mii de coţi

5. Măsuraţi, de la cetate două mii către răsărit, două mii către miazăzi, către apus două mii şi către miazănoapte două mii. La mijloc să fie cetatea, iar pământurile lor jur împrejur.

6. Din aceste cetăţi, 42 să fie ale leviţilor, iar 6 să fie azile pentru ucigaşi.

7. Împreună cu locurile dimprejur, numărul cetăţilor date leviţilor să fie 48.

8. Să dea fiecare leviţilor potrivit cu moştenirea primită: cel ce are mai mult să dea mai mult, de la cel ce are mai puţin să luaţi mai puţin."

9. Şi a mai spus Domnul lui Moise:

10. „Du fiilor lui Israel porunca aceasta: «Cînd veţi trece Iordanul în pământul Canaanului,

11. Veţi face cetăţi de azil, aşezări de scăpare, unde să poată fugi ucigaşii fără voie.

12. Acolo va fi ferit ucigaşul/ de cei ce răzbună

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 123, col. II

la judecată.

13. Şi cetăţile carele veţi da, acêle şase cetăţi scăpări vor fi voao,

14. Cêle trei cetăţi veţi da decindea de Iordan, şi cêle trei cetăţi ce veţi da în pământul Hanaan.

15. Scăpare vor fi fiilor Israil şi celui striin şi celui nemêrnic ce iaste întru voi, vor fi cetăţile acêstea de scăpare, a fugi acoló la tot ce va ucide sufletu fără de voia lui.

16. Iară de va ucide pre dînsul cu armă de fier şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte să să omoară ucigaşul.

17. Iară de va fi cu piatră de a mînă dentru carea va muri, cu acêea îl va lovi pre dînsul şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte să să omoară ucigaşul.

18. Iară de va fi cu armă de lemnu den mîna den carea va muri, şi-l va lovi pre dînsul şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte să să omoară ucigaşul.

19. Cela ce iaste rudenie cu sîngele, acesta va ucide pre cela ce l-au omorît, cîndu-l va timpina pre dînsul acesta, îl va ucide pre însul.

20. Iară de-l va împinge pentru vrajba şi va arunca preste el toată unealta, den vicleşug, şi va muri,

21. Au pentru pizmă l-au lovit pre dînsul cu mîna şi va muri: cu moarte să să omoară cela ce l-au lovit, ucigaş iaste, cu moarte să să omoară cel ce au ucis; cela ce să rudêşte cu sîngele va ucide pre cela ce au omorît, cîndu va întimpina pre el.

22. Iară de va fi fără de vêste, nu pentru vrajba va împinge pre el, sau va arunca peste el toată unealta, nu den ficleşug,

23. Sau cu fieştece piatră, cu carea va muri cu dînsa neştiindu, şi va cădea preste el şi va muri, şi el nu-i era lui nepriêtin, nice cercînd să-i facă lui rău:

24. Şi va judeca adunarea între mijlocul celuia ce l-au lovit şi între mijlocul celuia ce să rudiia cu sîngele, după judecăţile acêstea.

25. Şi va scoate adunarea pre cela ce au ucis de la cela ce să rudêşte cu sîngele şi-l va aşăza pre el adunarea la cetatea scăpării lui, unde au scăpat. Şi va lăcui acoló, pănă va muri preotul cel mare, pre carele au unsu pre el cu untdelemnul cel sfînt.

26. Iară de va ieşi cu ieşirea cela ce au ucis, hotarăle cetăţii la care au fugit acoló,

27. Şi-l va afla pre el cela ce să rudêşte cu sîngele afară den hotarăle cetăţii scăpării lui şi va ucide cela ce să rudêşte cu sîngele pre cel ucigaş, nu iaste vinovat.

28. Pentru că în cetatea scăpării lui să lăcuiască pănă va muri preotul cel mare; şi după ce va muri preotul cel mare, să va întoarce ucigaşul la pământul ţinérii lui.

29. Şi vor fi acêstea voao la dreptate de judicată, întru rudele voastre, la toate lăcaşurile voastre.

30. Tot cela ce ucide suflet, pren mărturii, vei ucide pre cela ce ucide. Şi o mărturie nu va mărturisi pre suflet să moară.

31. Şi nu veţi lua răscumpă/rare pentru suflet de la cel ce au

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

sta înnaintea adunării la giudeţ.

13. Şi cetăţile carele veţi da, acêle 6 cetăţi scăpări vor fi voao,

14. Cêle 3 cetăţi veţi da decinde de Iordan, şi cêle 3 cetăţi veţi da în pămîntul Hanaan.

15. Scăpare va fi fiilor Israil şi celui vinetic şi celui nemêrnic ce iaste întru voi, vor fi cetăţile acêstea de scăpare, a fugi acoló la tot ce va ucide suflet făr-de voia lui.

16. Iar de-l va ucide pre însu cu cinie de her şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte să s<ă> omoară ucigaşul.

17. Iar de va fi cu piatră de a mînă, întru carea va muri, cu acêea îl va lovi pre însu şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte să s<ă> omoare ucigaşul.

18. Iar să va fi cu cinie de lemnu den mîna den careai va muri, îl va lovi pre însă şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte s<ă> omoară ucigaşiul.

19. Cela ce iaste rudenie cu sîngele, acesta va ucide pre cela ce l-au omorît, cîndu îl va timpina pre el, acesta îl va ucide pre el.

20. Iar de-l va înpinge pentru vrajba şi va arunca preste el toată ciniia, de vicleşiug, şi va muri,

21. Au pentru scîrbă vêche l-au lovit pre însul cu mîna şi va muri, cu moarte să s<ă> omoară cela ce l-au lovit, ucigaş iaste, cu moarte să s<ă> omoară ucigînd; cela ci să rudêşte cu sîngele va ucide pre cela ce l-au omorît, cîndu îl va timpina pre el.

22. Iar de va fi făr-de vêste, nu pentru vrajbă va înpinge pre el sau va arunca preste el toată ciniia, nu den vicleşug,

23. Sau cu fieştece piatră cu carea va muri cu însă neştiindu şi va cădea preste el şi va muri, iar el nu era lui nepriiêten, nice cercîndu să-i facă lui rău.

24. Şi va giudeca adunarea întru mijlocul celuia ce l-au lovit şi întru mijlocul celuia ci să rudêşte cu sîngele, după giudeţele acêstea.

25. Şi va scoate adunarea pre cel ce au ucis de la cel ce să rudêşte cu sîngele şi-l va aşedza pre el la cetatea scăpării, unde au scăpat. Şi va lăcui acoló păn-va muri preutul cel mare, pre carele au unsu pre el cu untu de lemnul cel sfîntu.

26. Iar de va ieşi cu ieşire cela ce au ucis hotarăle cetăţii la carea au fugit acoló,

27. Şi-l va afla pre el cela ce să rudêşte cu sîngele afară den hotarăle cetăţii a scăpării lui şi va ucide cel ci să rudêşte cu sîngele pre cel ucigaş, nu iaste vinovat.

28. Pentru că întru cetatea scăpării lui să lăcuiască păn-va muri preutul cel mare; şi după ce va muri preutul cel maare, să va întoarce ucigaşul la pămîntul ţinérii lui.

29. Şi vor fi acêstea voao la dreptate de giudeţ la rudele voastre, la toate lăcaşurile voastre.

30. Tot cela ce ucide suflet, pren marturi vei ucide pre cel ci ucide. Şi o mărturie nu va mărturisi pre suflet să moară.

31. Şi să nu luaţi răscumpă/rare pentru suflet de

Ms. 4389

suflet nevrînd el.

13. Şi să fie voaoă cetăţile scăpării cela ce va ucide den rudeniia lui, să nu moară cel ce l-au ucis, pănă nu va sta înaintea adunării, la judecată. Şi cêle 6 cetăţi ale scăpării care le-aţi dat pentru scăpare,

14. 3 cetăţ să le daţ de cêea parte de Iordan, iar 3 cetăţ să le daţ în Ţara Hanaanului.

15. Întru scăpare să fie feciorilor lui Israil, şi vineticului şi moştneanului, care iaste întru voi, să fie acêste cetăţ de scăpare, să scape acolò tot cel ce va ucide suflet fără voia sa.

16. Iar de-l va lovi cu dichis de fier, şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte să moară ucigaşul.

17. Iar de-l va lovi den mînă cu piiatră şi dent-acêea va muri, ucigaş iaste, cu moarte să moară ucigaşul.

18. Iar de-l va lovi cu dichis de lemn den mîna lui ca să moară şi dentr-acêea va muri, ucigaş iaste, cu moarte să moară ucigaşul.

19. Rudeniia sîngelui celui ucis să ucigă pre cela ce l-au ucis cîndu-l va întîlni, atunci să-l ucigă[1].

20. Iar de va arunca într-însul pentru pizma or‹i› cu ce dichis cu hicleşug şi va muri,

21. Sau cu mănie l-au lovit cu pumnul şi va muri, cu moarte să moară cela ce l-au ucis că ucigaş iaste, ce cu ce moarte să moară ucigaşul.

22. Rudeniia sîngelui să-l ucigă pre ucigaş, cînd se va întîlni cu dînsul.

23. Iar de va arunca îndată într-însul or cu fiece dichis, şi nu va fi avut vrajbă pre dînsul,

24. Sau va arunca[2] or cu ce piiatră şi, neştiind, va cădea pre dînsul şi-l va omorî.

25. Şi el nu-i va fi fost vrăjmaj, nici au vrut să-i facă rău,

26. Să judece adunarea între ucigaş şi între neamul sîngelui celui ucis, după judecata aceasta,

27. Şi să izbăvească adunarea pre cel ce l-au ucis de la rudeniile sîngelui şi să-l aşaze adunarea în cetatea scăpării, în carea va scăpa.

28. Să lăcuiască acoló pănă va muri preotul cel mare[3], pre care l-au uns cu undelemnul cel sfînt. Iară de va ieşi ucigaşul dennafară de hotarăle cetăţii scăpării în carea au scăpat el şi-l va găsi rodeniia sîngelui dennafară de hotară şi-l va ucide, ucis va fi şi el nu va fi vinovat, ce în cetatea scăpării să şază, pănă va muri preotul cel mare. Iar după moartea preotului celui mare, să se întoarcă ucigaşul în pămîntul moşiei lui.

29. Şi aceasta să fie voaoă întru îndireptarea judecăţii întru seminţiile voastre şi întru tot neamul vostru.

30. Pre tot cel ce va ucide suflet după cuvîntul mărturiilor, şi judecătoriul să ucigă pre ucigaş. Iar numai după mărturiia unei mărturii, să nu ucigă sufletul ucigătoriului.

31. Şi să nu luaţ deşugubină[4]/ de la ucigaş pentru

Versiune modernă

sîngele vărsat, ca să nu fie omorît înainte de judecată.

13. Luaţi bine seama, numărul cetăţilor de azil să fie 6,

14. 3 dincoace de Iordan şi 3 în ţara Canaanului, toate vor fi cetăţi de azil.

15. În ele vor găsi adăpost şi fiii lui Israel şi pribegii şi străinii, cei ce au ucis din greşeală.

16. Dacă cineva a lovit pe altul cu o unealtă de fier şi acela a murit, acesta este ucigaş şi trebuie omorît.

17. Dacă a lovit cu o piatră pe altul, tot ucigaş este şi trebuie omorît.

18. Sau dacă l-a lovit cu o unealtă de lemn, cu care se poate pricinui moartea, este un ucigaş şi trebuie omorît.

19. Făptaşul poate fi ucis de cei ce răzbună sîngele vărsat.

20. Dacă cineva izbeşte pe altul din ură sau cu gînd rău aruncă asupra lui ceva, aşa încît acela moare,

21. Sau îl zdrobeşte în pumni din duşmănie, făptaşul este un ucigaş, iar răzbunătorul îl va omorî îndată ce-l va întîlni.

22. Dar dacă cineva loveşte pe altul din întîmplare, fără duşmănie,

23. Ori aruncă o piatră, fără să-l vadă, şi-l omoară, fără gînd rău şi fără ură,

24. Atunci obştea să judece între ucigaş şi răzbunător.

25. Obştea trebuie să-l scape pe făptaş din mîinile răzbunătorului şi să-l întoarcă în cetatea de azil, unde a fugit, ca să trăiască acolo pînă la moartea marelui preot, cel miruit cu mir sfinţit.

26. Dacă cel ce a ucis a ieşit din cetatea de azil, în care a găsit adăpost,

27. Atunci răzbunătorul sîngelui vărsat, de-l va întîlni, va putea să-l ucidă fără să fie osîndit.

28. Cel ce a ucis trebuie să rămînă în cetatea sa de azil pînă la moartea marelui preot; după moartea marelui preot, are voie să se întoarcă la moştenirea sa.

29. Aceasta să fie rînduială de pravilă pentru voi, în toate aşezările voastre, din neam în neam.

30. Cine va ucide om trebuie ucis numai după mărturia martorilor; un singur martor nu este de ajuns pentru osîndirea la moarte.

31. Să nu răscumpă/raţi viaţa unui ucigaş osîndit

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 124, col. I

ркд

ра́ре пе́нтрꙋ сꙋфлетꙋ дела́ чла́ че́ аꙋ оу҃чи́сь, чла́ че́ мо́сте вино́ват а́ест сѡморѫ пе́нтрꙋ нѡкꙋ мо́а
ав те сѣ́ва сѡморѫ. Сѣнꙋ а҃ца́ци рескꙋмпъра́ре каре́ фꙋгꙋ ла́ четате́ скапъторнаро,
каре́ а҃нкꙋи́ческ пъмѫ́нтꙋ пѣнѫ ка мꙋрꙋ прѣсѡтꙋлꙋ чла́ ма́ре. Шн сѣнꙋ сѡмо
аг ръ́цꙋ кꙋ моа́рте пѣмѫ́нтꙋл престе ка́рел ко́ла
кꙋи́ꙋ пре дзи́сꙋл пе́нтрꙋ кꙋ сѫ́нгеле а́ѣста сѡ
моа́рте пѣмѫ́нтꙋл, шн нꙋ́кева кꙋрцꙋ пѣмѫ́н
тꙋл де сѫ́нгеле чла́ че сау вꙑрса́т прѣсте ел,
ад че прѣсте сѫ́нгеле чла́ка чла́ ка́рсе. Шн нꙋ́ке
пѫ́нтꙋрь пѣмѫ́нтꙋл пре ка́рел а҃нкꙋи́цꙋ прѣсте
дзи́сꙋл, пре ка́рел ꙋ҃ а҃нкꙋе́скꙋ фтрекꙋ́, пѣн
трꙋ кꙋ ꙋ҃ сѫ́нте дмнꙋл чла́ че а҃нкꙋа́це фмн
анкꙋа́ фи́лор а҃ꙋ҃ и҃зра́ил.

К А́ П Л̄С

а҃ И сꙋ а҃пропїа́рь боа́рїн мошѝлор не
мꙋлꙋ́ фи́лор а҃ꙋ҃ галаа́д, фечо́рꙋ а҃ꙋ҃
маха́р фечо́рꙋл а҃ꙋ҃ манасі́, дін фе
мїа фи́лор а҃ꙋ҃ и҃ѡсі́ф, шн гръ́ирь фнаи
нте а҃ꙋ҃ мо́ꙋсеи, шн фнаи́нте а҃ꙋ҃ е҃лїа
зар прѣсѡтꙋ́, шн фнаи́нте боа́рнаор ка́селор
мошѝлор фи́лор а҃ꙋ҃ и҃зра́ил, шн зисерь.
в҃ Стъпа́нꙋл нострꙋ порꙋнѝ дмнꙋ́ сꙋ дѣ пѫ
мѫ́нтꙋ́ мошенїѝ кꙋ сорꙋи фи́лор а҃ꙋ҃ и҃зра́ил,
шн стъпа́нꙋл нострꙋ порꙋнѝ дмнꙋ́ сꙋ дѣ
г҃ мошенїрѣ а҃ꙋ҃, салпа́а́д, фра́телꙋи нострꙋ фете
лор а҃ꙋ҃. Шн ворфѝ оу҃нꙋ́ нѣ́м а҃фи́лор и҃ерах
фемеи́, шн сева а҃ꙋ҃ со́рцꙋ́ лор дін цинтрѣ пъ
рїнцилор но́ш҃рн, шн севор а҃да́сце ла мошенїрѣ
фе́милꙋ́, кърꙋа севор фа́че мꙋ́ерн, шн дін со
д҃ рцꙋ́ мошенїрїѝ ноастре сева а҃ꙋ҃. Ѣ҃ръ десева
фа́че а҃ꙋ҃ра́рѣ фи́лор и҃зра́ил, шн сева а҃да́сце мо
шенїрѣ лор пре мошенїрѣ фе́милꙋ́ кърора севор
фа́че мꙋ́ерн шн дін мошенїрѣ фе́милꙋ́ мошѝи
е҃ ноастре севаꙋ́дкнка мошенїрѣ лор. Шн порꙋ
нѝ мо́ꙋсеи фи́лор а҃ꙋ҃ и҃зра́ил прін порꙋнка дмнꙋ
а҃ꙋ҃ зникнѫ́дь, а҃ша фе́мїа фи́лор а҃ꙋ҃ и҃ѡсі́ф
ѕ҃ знкь. А҃честа е҃ кꙋвѣнтꙋ́л че а҃ꙋ҃ порꙋ
нѝт дмнꙋ́л фе́телор салпа́а́д, зникѫ́дь оу҃нде
ва патꙋ́ фнаи́нте лор фіе мꙋ́ерн, фърѣ де нꙋ
маи́ дін но́родꙋ́л пърѝнтелꙋи лор ѣ҃стфіе мꙋ́ерн,
шн съ нꙋ́ѣ съ фѣдзрѣтѣ́скѣ мошенїрѣ фи́лор і
ѕ҃ зра́ил, дін фе́мїа ла а҃а́тꙋ фе́мїа. Пентрꙋ
кѣчн фіеще ка́рел ла мошенїрѣ фе́милꙋ́ мошѝи
и҃ а҃ꙋ҃, севор а҃нпн фи́ѣн а҃ꙋ҃ и҃зра́ил. Шн тоатъ
фа́та рѫдзи́ндзее мошенїре дінтрꙋ фе́милор фи́
лор а҃ꙋ҃ и҃зра́ил, оу҃нꙋ́а дінтрꙋ но́родꙋ́л пърѝ
телꙋи ѣ҃н ворфѝ мꙋ́ерн, пентрꙋ каре рѫдзе́ѣ
фи́ѣн, а҃ꙋ҃ и҃зра́ил фіеще ка́рел мошенїрѣ, чѣ пъ
і҃ рїнтѣ́ѣ а҃ꙋ҃. Шн нꙋ́ѣва фъкꙋ́тѣ сор
цꙋ́л, дін фе́мїа ла а҃а́тꙋ фе́мїа, че фіеще ка́рел а
трꙋ мошенїрѣ а҃ꙋ҃ севор а҃нпн фи́ѣн а҃ꙋ҃ и҃зра́ил,
фѣчекиѝ а҃ꙋ҃ рѫдзи́нтꙋ дмнꙋ́л а҃ꙋ҃ мо́ꙋсеи.
і҃ А҃ша а҃ꙋ҃ фъкꙋ́т фе́телє а҃ꙋ҃ салпа́а́д.
а҃а҃ Шн сѫфъкꙋ́рь маа́ла, шн фе́рса, шн е҃гла, шн ме
ха, шн нꙋа, фе́телє а҃ꙋ҃ салпа́а́д, непо́цилор лор
дін но́родꙋ́л а҃ꙋ҃ манасі́ сѫфъкꙋ́рь мꙋ́ерн фи́лор
к҃а а҃ꙋ҃ и҃ѡсі́ф. Шн сфъткꙋ́ мошенїрѣ а҃ꙋ҃

ucis, cela ce iaste vinovat a să omorî, pentru că cu moarte să va omorî.

32. Să nu luaţi răscumpărare ca să fugă la cetatea scăpărilor, ca să lăcuiască iarăş pre pământu, până va muri preotul cel mare.

33. Şi să nu omorîţi cu moarte pământul preste carele voi lăcuiţi pre dînsul, pentru că sîngele acesta omoară pământul; şi nu se va curăţi pământul de sîngele cel ce s-au vărsat preste el, ce preste sîngele celuia ce-l varsă.

34. Şi nu veţ pîngări pământul pre carele lăcuiţi preste dînsul, pre carele eu lăcuiescu între voi, pentru că eu sînt Domnul, cela ce lăcuiêşte în mijlocul fiilor lui Izrail.»“

CAP 36

1. Şi să apropiară boiarii moşiilor neamului fiilor lui Galaad, feciorul lui Mahir, feciorul lui Manasi, den fêliul fiilor lui Iosif, şi grăiră înaintea lui Moisi şi înaintea lui Eliazar preotul şi înaintea boiarilor caselor moşiilor fiilor lui Izrail şi ziseră:

2. „Stăpînului nostru porunci Domnul să dea pământul moştenirii cu sorţi fiilor lui Izrail. Şi stăpînului nostru porunci Domnul să dea moştenirea lui Salpaad, fratelui nostru, fêtelor lui.

3. Şi vor fi unui neam a fiilor Israil fămei şi se va lua sorţul lor den ţinêrea părinţilor noştri şi se vor adaoge la moştenirea fêliului căruia se vor face mulieri şi den sorţul moştenirii noastre se va lua.

4. Iară de se va face luarea fiilor Izrail şi se va adaoge moştenirea lor pre moştenirea fêliului cărora se vor face mulieri şi den moştênirea fêliului moşiei noastre se va rîdica moştenirea lor.“

5. Şi porunci Moisi fiilor lui Izrail pren porunca Domnului zicînd: „Aşa fêliul fiilor lui Iosif zic:

6. Acesta e cuvîntul ce au poruncit Domnul fêtelor Salpaad zicînd: «Unde va plăcea înaintea lor fie mulieri, fără de numai den norodul părintelui lor să fie mulieri.

7[6]. Şi să nu să învîrtejască moştenirea fiilor Izrail den fêliu la altu fêliu, [7] pentru căci fieştecarele la moştenirea fêliului moşiei lui se vor lipi fiii lui Izrail.

8. Şi toată fata rudindu-se, moştenire dentru fêliurile fiilor lui Izrail, unuia dentru norodul părintelui ei vor fi mulieri, pentru ca să rudească fiii lui Israil fieşcarele moştenirea cea părintească a lui,

9. Şi nu se va învîrteji sorţul den fêliu la alt fêliu, ce fieştecarele întru moştenirea lui se vor lipi fiii lui Izrail.»“

10[9]. În ce chip au rînduitu Domnul lui Moisi,»“ [10] aşa au făcut fêtele lui Salpaad.

11. Şi să făcură Maala, şi Thersa, şi Egla, şi Melha, şi Nua, fêtele lui Salpaad,

12[11] Nepoţilor lor den norodul lui Manasi, să făcură mulieri fiilor lui Iosif;

12. Şi să făcu moştenirea lor/ preste fêliul nărodului

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

la cel ce au ucis, cela ce iaste vinovat a să omoŕi, pentru că cu moarte să s<ă> omoară.

32. Să nu luaţi răscumpărare ca să fugă la cetatea scăpărilor, ca să lăcuiască pre pământu, iarăşi păn-va muri preutul cel mare.

33. Şi să nu omoríţi pământul, preste carele voi lăcuiţi pre însul, pentru că sîngele acesta omoară pământul;şi nu să va curăţi pământul de la sîngele cel ce s-au vărsat preste el, ce preste sîngele cela ce-l varsă.

34. Şi nu veţi pîngări pământul pre carele lăcuiţi pre însul, pre carele eu lăcuiescu întru voi, pentru că eu sîntu Domnul, cel ce lăcuiêşte în mijlocul fiilor Israil.»"

CAP 36

1. Şi să apropiară boiarii a moşiilor fiilor Galaad, ficiorului Mahir, ficiorului Manasi den fêliul fiilor Ios[os]if, şi grăiră înnaintea lui Moisi şi înnaintea lui Eliazar preutul şi înnaintea boiarilor caselor moşiilor fiilor Israil şi dziseră:

2. „Stăpînului nostru porănci Domnul să dea pămîntul cu sorţu fiilor Israil şi stăpînului nostru porănci Domnul să dea moştenirea lui Salpad, fratelui nostru, fêtelor lui.

3. Şi vor fi unui neam a fiilor Israil fămei şi să va lua sorţul lor den ţinêrea părinţilor noştri şi să vor adaoge la moşteniirea fêliului căruia să vor face muieri şi dînndu sorţul moştenirei noastre să va lua.

4. Iar de să va face luarea fiilor Israil şi să va adaoge moştenirea lor pre moştenirea fêlilui căruia să vor face muieri şi den moştenirea fêliului moşiei noastre să va rădica moştenirea lor".

5. Şi porînci Moisi fiilor Israil pren porînca Domnului dzicîndu: „Aşa fêliul fiilor Iosif dzic:

6. Acesta-i cuvîntul ce au porîncit Domnul fêtelor Salpaad dzicîndu: «Unde-i va plăcea, înnaintea lor fie muieri, făr-numai den nărodul părintelui lor să fie muieri,

7. Şi să nu învîrtejască moştenirea fiilor Israil, den fêl<i> la altu fel<i>, pentru căce fieştecarele la moştenirea fêliului moşiei lui să vor lipi fiii lui Israil.

8. Şi toată fata rudindu-să, moştenire dentru fêliurile fiilor Israil, unuia dentru nărodul părintelui ei vor fi muieri, pentru ca să rudească fiii lui Israil careleş moşteniirea cêea a tătîne-său,

9. Şi nu să va învîrteji sorţul den fêl<i> la altu fêl<i>, ce fieştecarel întru moşteniirea lui să vor lipi fiii lui Israil.»"

10. În ce chip au porîncit Domnul lui[1] Moisi, aşea au făcut fêtele lui Salpaad.

11. Şi să făcură fêtele Maala,şi Thersa,şi Egla,şi Milha,şi Nua, fêtele lui Salpaad,

12[11]. Nepoţilor lor den nărodul Manasi, fiilor Iosif să făcură muieri şi să fêce moştenirea lor/

Ms. 4389

cel ucis, ce fiind el vinovat morţii, cu moarte să moară.

32. Nice să luaţ răscumpărare de la cela ce au scăpat în cetatea scăpării, ca să lăcuiască iar pre pământul lui mai nainte până nu va muri preotul cel mare.

33. Nici să piêie pământul de ucidere, pre care lăcuiţ voi. Că sîngele acesta va ucide pământul şi nu se va curăţi pământul de sîngele carele iaste vărsat pre dînsul, fără numai cu sîngele celuia ce l-au vărsat.

34. Să nu pîngăriţ pământul pre care lăcuiţ, pre care şi eu mă sălaşluiesc între voi. Că eu sînt Domnul, carele mă sălăşluiesc între feciorii lui Israil.»"

CAP 36

1. Şi veniră boiarii seminţiilor feciorilor lui Galaad, a feciorilor lui Mahir, feciorul Manasiei, seminţiia lui Iosif, şi grăiră înaintea lui Moisei şi înaintea lui Eliazar preotul şi înaintea tuturor boiarilor seminţiei feciorilor lui Israil zicînd:

2. „Stăpînului nostru au porăncit Domnul să dea ţara cu sorţ întru moştinare feciorilor lui Israil. Şi au porăncit Domnul stăpînului nostru să dea moşiia fratelui nostru lui Salpad, fêtelor lui.

3. Deci, de se vor mărita să fie muieri alţii seminţii den feciorii lui Israil, şi se vor usebi de neamul lor şi den rudeniia părinţilor noştri şi den soarta moştenirei noastre să se usebească.

4. Iar de vor fi întru luarea feciorilor lui Israil şi se va adaoge către moştenirea seminţiei celora ce vor fi êle muieri seminţiia lor şi den moştinarea seminţiei neamului vostru se va usebi moştinarea lor."

5. Iar Moisei porănci feciorilor lui Israil după porunca Domnului zicînd: „Direptate au grăit seminţiia feciorilor lui Iosif.

6. Acesta iaste cuvîntul care au grăit Domnul fêtelor lui Salpad zicînd: «Orunde le va plăcea să se mărite şi acelora să fie muieri, însă numai în neamul seminţiei lor să se mărite,

7. Iar să nu se schimbe moştinarea feciorilor lui Israil dentr-o seminţie într-altă seminţie[1], ce fieştecare den feciorii lui Israil întru seminţiia neamului său să se însoare.

8. Şi fieştece fată, ce va avea rudenie trăgîndu-se moştinarea den seminţiia feciorilor lui Israil, unuia den seminţiia neamului ei să fie muiêre,

9. Să rudească feciorii lui Israil fieştecare moştenirea părinţilor lui. Şi să nu se schimbe moştenirea dentr-un neam într-un alt neam, ce fieştecare dentre feciorii lui Israil dentru rudeniia sa să se ia.»"

10. Şi făcură fêtele lui Salpad cum porănci Domnul lui Moisei.

11. Şi fură Maala, şi Fersa, şi Egla, şi Melha, şi Nua,

12. Den nărodul Manasiei, muieri feciorilor lui Iosif. Şi fu moştenirea lor/ întru neamul nărodului

Versiune modernă

la moarte, ci să-l omoríţi.

32. Să nu luaţi preţ de răscumpărare de la ucigaşul cel ce caută adăpost în cetatea de azil şi ar vrea să se întoarcă în pământul său, neosîndit, după moartea marelui preot.

33. Să nu spurcaţi pământul unde sînteţi; sîngele spurcă pământul şi pământul nu se poate curăţi decît cu sîngele celui ce l-a vărsat..

34. Nu pîngăriţi ţara unde locuiţi voi şi în mijlocul căreia locuiesc Eu; pentru că Eu, Domnul, stau în mijlocul fiilor lui Israel.»"

CAP. 36

Dreptul fetelor la moştenire

1. Căpeteniile neamurilor din seminţia lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, a fiilor lui Iosif, s-au înfăţişat înaintea maimarilor obştii şi au zis către Moise:

2. „Stăpîne, Domnul ţi-a poruncit să dai pământ prin sorţi fiilor lui Israel; tot aşa ţi-a poruncit să dai partea lui Salfaad, fratele nostru, fiicelor lui.

3. Dacă ele vor fi soţiile fiilor unei alte seminţii din Israel, atunci partea lor va fi luată din moşia noastră şi se va adăuga la moşia acelei seminţii şi aşa vom pierde ce ni s-a cuvenit prin sorţi.

4. Şi cînd se va sfinţi anul al cincizecelea, partea lor va trece la moşia acelei seminţii în care ele s-au măritat şi se va şterge din moştenirea seminţiei părinţilor noştri."

5. După porunca Domnului, a cuvîntat Moise către fiii lui Israel:

6. „Bărbaţii din seminţia lui Iosif au dreptate. Iată ce a hotărît Domnul pentru fiicele lui Salfaad: ele pot să se mărite cu cine le este drag, dar să rămînă înlăuntrul seminţiei tatălui lor,

7. Ca să nu treacă partea de moştenire de la o seminţie la alta; şi fiecare să fie legat de moşia seminţiei lui.

8. De aceea, orice fată care moşteneşte o parte să se mărite numai în seminţia tatălui ei,

9. Să nu treacă moştenirea de la o seminţie la alta, fiindcă fiecare din seminţiile fiilor lui Israel trebuie să fie legată de moşia sa."

10. Aşa au făcut fiicele lui Salfaad, după cum a poruncit Domnul lui Moise.

11. Mahla, Tirţa, Hogla, Milca şi Noa s-au măritat după fiii unchiului lor.

12. Ele au fost soţii în seminţia fiilor lui Manase, fiul lui Iosif, şi astfel a rămas moşia lor/ neamului

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Biblia, 1688, pag. 124, col. II

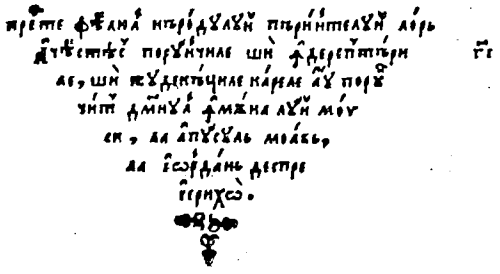

părintelui lor.

13. Acêstea-s poruncile și îndereptările și judecățile carele au poruncit Domnul în mîna lui Moisi, la apusul Moav, la Iordan, despre Ieriho.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)

Ms. 45

preste fêliul nărodului părintelui lor.

13[12]. Acêstea-s porîncele şi îndreptările şi giudêţele carele au porîncit Domnul cu mîna lui Moisi, la apusul Moav, la Iordan despre Ieriho.

Ms. 4389

tatălui lor.

13. Acêstea sînt porăncile şi dreptăţile şi judecăţile care au porăncit Domnul cu Moisei, la apusul Moavului, la Iordan, despre Ierihon.

Versiune modernă

tatălui lor.

13. Acestea sînt poruncile şi aşezămintele pe care le-a dat Domnul prin Moise fiilor lui Israel, cînd erau în şesurile Moabului, în faţa Ierihonului, la Iordan.

BDD-B791-07 © 1994 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 3.138.125.197 (2024-07-18 09:21:12 UTC)